

کتابخانه و اسناد
کتابخانه و اسناد

بازدید شد
۱۳۸۲

کتابخانه

نجم (مجموعه)

۶۲۹۹

۲۲۶۷۸
۸۵۰۷

کتابخانه و اسناد مجلس شورای اسلامی
۱۵۹۶

کتابخانه مجلس شورای اسلامی	
کتاب	نجم (مجموعه)
مؤلف	
مترجم	
شماره قفسه	۶۲۹۹
جمهوری اسلامی ایران	
شماره ثبت کتاب	
۲۲۶۷۸	

کتابخانه و اسناد
۶۲۹۹

زحل	مشتر	مریخ	شمس	زهر	عطارد	قمر
سودا و بلغم خالص	دم طبعی صاف و صاف و غری	صفیرا حاد	صفیرا معتدل و غری	برطوبت غری	سودا و خلط بلغم و هر چه بلغم بران غالب باشد	بلغم و هر چه بلغم بران غالب باشد
معدن	معدن	معدن	معدن	معدن	معدن	معدن
فلزات	فلزات	فلزات	فلزات	فلزات	فلزات	فلزات
ذکوری	مذکر	مذکر	مذکر	مذکر	مذکر	مذکر
نهاره	نهاره	نهاره	نهاره	نهاره	نهاره	نهاره
سعدت	سعدت	سعدت	سعدت	سعدت	سعدت	سعدت
مقدار	مقدار	مقدار	مقدار	مقدار	مقدار	مقدار

[illegible][illegible]

زنجیل	زعرور	زیتون	زیتون	زیت	زیتار	اکتین
ساد اوران	سامان	سدر	سرو	سعد	سفرجل	سقولی
سلسلی	سمان	سمان	سند	سون	اکتین	شاهین
شاهنم	شاهبون	شکران	صاد	صندل	الضاد	صبر کجور
الطاء	طالفر	طاسر	طرفاء	طراش	طلح	طراش
الطاء	ظفر لفظ	العین	عس	عذبه	عصر	عص
علی الغیب	عین اللب	العین	غیر	غرب	غرسنه	الفاء
فاخره	فطر	فجج	فوقل	القاف	قراصا	قرظ
فرقان	فصب	فطلب	فطن	فنا	قنب	الکاف
کافور کبر	کرم	کرز	کشت بر	کفری	کات	کوزل
اللام	لابلاب	لحمه	لسان	لحنطس	لحم	لیف
لیف البحر	لیمو	المیم	مامنا	ماهن	مرحوس	مرا
مشط الغول	مغل مکی	النور	نوارس	نیل	نیل	الهاء

هر طمان	هفت	هلیج	الیاء	یروج	ینمه	
درجه	بارد	بارد	حلیت	ادویه	مختبر	
الالف	آس	انبار	اذا	ارجوان	اسطوخودوس	
اسلخ	اسرار	افیمون	افهون	اکلیل	اومالی	اندرمان
استلیس	انقرا	انف	اندرمان	ایمار	الباء	بابونج
باجر	باداورد	برخامف	برطانی	برسانا	بضلع	بهر
لبشین	بطه	بطنج	نفسون	بقله	بلسان	بلوچی
بلسکی	نیک	بولامون	بهار	الداء	تامبول	ترمس
ترنجبین	تفاح	عمر	نوت	تین	الحیم	جنر
جنگل	جوز	الحاء	حب	حرب	خربل	حلبه
حلفا	حمص	حنطه	حوض	الحاء	خطه	حوض
خارشیر	اللال	دارشیر	دستون	دوسر	دینا	الذال
دنب	دنب	الراء	راوند	ریبل	ریبل	الراء

زهرشك	زفت	السين	سبستا	سكر	سكر العشر	سلق
سلانسون	سمسم	سوسن	سيلان	الشين	شاهره	شجره اب ملك
سنبه	ششرب	شقافل	شلجم	شل	شليم احمر كره	الصاد
صاقل	صنع	الصاد	صغابن	الطاء	طيلانفون	العين
عنب	عنب العبل	عنا ب	عوجيه	عجبون	العين	غار
الفاء	مستق	الضغ	الفان	فالطايغ	فاقل	قارند
قرصه	قطن	قطن	قرط	قلقل	قواء	قند
قنوريون	قوطين	قرطوما	الكاف	كايك	كاري	كثيرا
كرب	كرات	كرسنه	كرمان	كسموتا	كثوت	كشمش
كف الصبح	كف ادم	كف النه	كفزي	كلن كاديو	اللام	لبارب
لسان الثور	لوز	لوبيا	الميم	محب	مخلصه	مرجان مر
مرحون	مرما الراعي	مغات	ميهن	التون	نارجيل	نارمشك
نسرين	نقل نقيه	نوارس	الواو	ورد	الطاء	ماسيمون

از ديسفبه بمرج

مليون	الباء	ياسمين				
اللاف	اطيرلال	ابوقاش	انزبون	ارمالك	اريد بربد	ارمينش
انزاخت	اسلج	اشق	اشترغاز	اشخص	اسود	اشنان
انيمون	افيون	افخوان	اكل الجبل	انجلمان	انجره	انسون
اناغالس	انزوت	انوما كدوني	الباء	بادا وريلو	بخودا كراد	برنك
بسمه	بصل	بقشور زن	بقله البراء	بلجيه	بلاد رين	بوزيدان
بوينون	بش	بش موش	الزاء	تربد	الزاي	نافنيا
نوم	الحيم	جان شير	جدوار	جلهنك	ججكم	جنطانا
جوزبوا	جور الكونل	الحاء	حاشا	حاسيش	حبيل	حب الزله
حمل	حرن	حرمه	حلتيت	حماما	حفظل	الحاء
خافو الكلا	خاسانو	عزل	خريقان	خط الكلب	خولجان	خربوا
خيرى	الذال	دارنقلد	ديداريا	دروخ	درو بطرس	دفشلي

دند	دوش	دیودار	الذال	ذاقنه	ذنب	الراء	11
دازیاخ	دعی ابل	دنه	دعی الحیر	دحان الکاف	الراء	نرهب الحبل	
دزغران	دزجیل	دزجیل الکاف	دزفای	دزفای	زوان	الکسین	
سانج	سداپ	سرخس	سُرفون	سُطایف	سعد	سعو	
سهمونا	سبکینج	سلینج	سنگوبه	سولان	سیسین	الستین	
شبرم	شرین	شفاق	مثل	شونیز	شیطرح	شیه	
الصاد	صرمه	صعتر	الصاد	خجاج	الطاء	جبا	
طراغون	طریفین	طریفیون	الطاء	ظفره	العين	عاقرجا	
عشق	عطیشا	عضل	عویج	عینون	الغین	غار	
غالیر	الفاء	فاشر	فاشرین	فجل	فریون	فرجینک	
فشغ	فلعل	فللمویه	فللالماء	فلللمو	فو	فودج	
القاف	قرنفل	قرنفل	قسط	قسطون	قعیل	قلب	
قلقونا	قلی	قظورید	قاصو	الکاف	کاشم روی	کبر	

کمیچ	کنه	کرات	کرویا	کف الضبع	کف الھر	کمون
کندش	کنده	اللام	لاغیه	لاى	لبن سودان	لحنس
لسان ال	المیم	مامودا	ماھیره	مادربون	مستان	مرزنجوش
مراسم	مرحون	مرح	مبعه	المون	مناخواه	منام
الواو	وج	ونخترك	ولب	الهاء	هلك	هوفاريقون
النبا	بتوعان					

منشوبات نیر اعظم و کویک معظم شمس حسب ضابطه عام

الالف	ابرار	اترج اخر	ارقطون	ارماك	اسارون	اسطوخودوس
اصابع الصف	ايقطس	اكيليل الجبند	النج	احجزه	انتله	ابرسا
الباء	بادر خويه	بادر ورج	بان	برخاف	برليوف	بسفايح
بطم	بقلة الاحا	بليوس	بلوطا اخر	بل	بنجكست	بهم
الباء	تودري	الحجيم	جثمان	جده	جفت افريد	جلانرين
خوبروا	خوبرقي	خوبر الحن	خوبر الشرا	خوبر الارقم	جوشبضا	الحاء

وَفَدَّتْ عَلَى الْكَرِيمِ بَغِيْرًا مِنْ الْحَسَنَاتِ وَالْقَلْبِ السَّلِيمِ
فَحَلَّ الزَّادِ أَفْبَحَ كُنْشِي إِذَا كَانَ الْوُفُودُ عَلَى الْكَرِيمِ

ملت اول بر تالش طالع توانی باشد که بوده است و آن طالع انتقال از تالش
بوی تالش یا از قدیس آن یا از وندی از او تاش پس بدو فتح که امر هرگاه بوده باشد
بخوبی که بیان نمودیم دلاکت کند بر انتقال دولت و بر ظهور اهل ناحیه که دولت
نموده است و آن انتقال مقرر بر کشتن دولت بوی اینان و مردانان پس هرگاه
تمام کرد و در دلاکت کند بر انتقال دولت پس باید که نظر کنیم که بوی چه برج
شده است سال نزد انتقال توان از تالش بتالش و نظر کنیم بوی برجی که
توان نموده اند و آن پس بدو یک آن دلالت بر قوم ناحیه که منتقل میگردد
دولت بوی ایشان بر برجی که شته شده است بوی آن سال از طالع توان از
دلالت بر سببی که منتقل شده است دولت بسبب آن پس اگر بوده باشد تالش
بهم یاسم پس بدو یک آن میباشد با سباب دین خصوصا اگر بوده باشد
خانه توان در آن برج و اگر منتهی خود بوی غیر این در موضع پس بدو یک آن
در این باب بحسب دلاکت این مکان و میباشد یا در آن ایشان از ناحیه
که برج حال در آن میباشد نسبت ششم اگر بوده باشد شش اهل تالش
یا اهل جنوب و اگر غیره باشد اهل غرب یا شمال باشد و اگر برج یا شمال

۲۳ در آن باد باشد و قابل قنات برعت بیامرد امری را که دلاکت نموده است
 بران و بخیل کند و آن را اگر بوده باشد و زایل شود بناچار از دلاکت
 بر او گرفته باشد در ششم دلاکت کند بر آنکه یادوان ایشان بیایند
 از بندگان و سلاک و اگر بوده باشد برنج در ششم رنج قنات بوده باشد
 از خانه و آن شخص قائم بقی صاحب دولت بر او گرفته باشد برنج
 دلاکت کند بر آنکه بوده باشد از خانه و در میان ایشان که باشد
 پادشاهی و اگر بوده باشد برنج در دلاکت کند بر آنکه ایشان بوده
 اهل قدر و نفوذ و سلطنت بر آنکه یافته اند پادشاهت و ابعثت علیه
 و اگر بوده باشد نظریس بوی قنات از برج ضرر رساند این بندگان پادشاه
 و پادشاه را و بدین الملاحات او را بداند و موضع نظر و خوشی باشد
 و صوره اگر بوده باشد برنج در چهارم قنات و سران اینست که شناخته شود
 ابتدا و سال نزد انتقال قنات آن مثلثه بر آنکه بر آنکه شش سال بوی رندی
 از آن داد طالع ملت و بر آنکه طالع انسال ثابت دلاکت کند بر ثبات دولت
 تا وقت تمام شدن و در خصوص آن شش سال بوی بیت کوکب مستولی

۲۴ بر امر قوی که صاحب بیت قنات و دلیل دولت و ملت ایشان است
 مگر آنکه با که واقع شود بر آنکه در دولت از وقت انتقال قنات آن مثلثه
 مثلثه و بسیار کند اهل نقل بر طرقت و برده باشد و دلاکت ایشان
 و قناتی که دلاکت بر آن مثلثه بحسب آنچه تقدم داشتیم حالا و هرگاه بوده باشد
 دخل در وقت قنات کند بر دلاکت شغری دلاکت کند بر آنکه این
 تغییراتی که می باشد در این وقت می باشد تغییرات و ظلم و اگر بوده باشد
 شغری کند بر دلاکت دخل دلاکت کند بر آنکه تغییرات می باشد
 و اضاف و هرگاه بوده باشد صاحب حقا جتماع و استنبالی که باشند است
 پیش از دخل سال قنات پیش از تحویل سال از سالها با برنجی از برنجی کوکب
 بوده باشد آن دلیل بر بروج خوارج بر پادشاهان در دماهای آید و ضرر
 ایشان و هرگاه بوده باشد ساند زحل و شغری در بروج مقبله دلاکت کند
 بر تغییراتی عام و اگر بوده باشد آن قنات در بروج ثابت دلاکت کند بر ثبات
 و آنچه بوده باشد آن تغییرات بر بود بیکه آن بر طرف کورد و سید کورد و صلاح
 و اگر بوده باشد آن در بروج و در چندین بوده باشد امر و آن سانه دلاکت کند

۲۵
 نند اقوان اند و بر آنکه بیشتر صلاح بیانند و شهرهای شتری و بیشتر
 و شهرهای داخل دهگاه شتری شود سال بوی صاحب مالت بقدره با
 صاحب مالت بخشی پس بدینکه این نزد لایات برسانند و وقت در میان
 ایشان بوده باشند خود ایشان سند دولت خود تراغ کنند که در آن
 و بعد از آن امر با صلاح آید پس اگر مستقل گردد در سالی از سالها بپورده ^{قوان}
 آنال از مالهای دال بر انتقال مالت پس باید که حفظ عنود طالع انتقال مری
 کرده است در آن مالت با طالع انتقال دتم و اگر بوده باشد ^{قوان} مری دال بر انتقال
 دولت پس بدینکه آن بی نیاز میکند ما و طالعش از طالع مری ^{قوان} بجهت آنکه
 دتم کرده است ابتدا و مالت و اما انتقال دولت و مالت از اشی باقی باقی باقی باقی
 بخانه می دیگر پس بدینکه آن میباشد که کدالی کرده و در یکی از کوا
 سنی و میباشد انتقال هرگاه برسد و در بوی یکی از ارباب و هرگاه دلاک
 توان بر انتقالی و بوده باشد و برج در جبهی و طالع چنین پس بدینکه
 آن دلیل است بر آنکه انتقال میباشد نزد رسیدن سال بشیر بر وضع توان
 پس اگر بوده اند در این وقت پس در توان دتم و هر زمان که بوده باشند توان

۲۶
 در اول برج بوده باشد انتقال در توان پس و اگر بوده باشد در میان برج
 بوده باشد انتقال در توان دتم و اگر بوده باشد در آخر برج بوده باشد
 در توان اول و باید که نظر کرده شود نیز بوی سهم مالت پس اگر واقع شود
 در اهلای برجهای دلاک کند و بجهت و نماند بعضی از اهل این مالت ^{مشتی}
 دیگر و اگر واقع شود در واسطه برج دلاک کند بر دتم مالت ایشان و اگر بوده
 باشد در اراضی برج دلاک کند و خروج قوی برایشان از غیور مالت ایشان
 که طلب کنند مالت ایشان را و اگر اراده شود شناختن قوی که مستقل بکند
 دولت با ایشان پس باید که نظر شده بوی سهم المالت که بچه کرکب دتم میکند
 پس بدینکه مالت مستقل بکند و بوی قوی که دلیلا ایشان این کوکی است که
 بوی او شده است و چنانکه آوردم آنچه را که اراده فرمایم شرح آنرا پس باید
 که ختم نمایم فصل اول را بین الله و الهفه فصل در شناختن
 کیفیت آنکه بکدام ناحیه مستقل بکند و دولت و مواضع شهرهای ملوک دولت
 و چون که ششم داشتیم در فصل اول سبب باعث انتقال دولت را بوی
 غیر اهل مالت پس باید که خبر دهیم نواحی را که مستقل بکند و دولت بوی آنها

۲۷ و جاهای شهرهای آنها و اما چگونگی شناختن استیلا این پس در سیکه نظر میفرماید
 بوسی سهم ملک اینجانی که مقدم داشتیم ذکر آنرا در فصل رابع از سال اول پس اگر
 بوده باشد در ناحیه شرقی بوده باشد انتقال در این ناحیه مغرب یو بوده
 انتقال بوسی آن را کرده باشد در ویدالارض بوده باشد انتقال بوسی شمال
 و شهرهای آنها را کرده باشد در ویدالارض بوده باشد انتقال بوسی ناحیه
 جنوب باغات غریب قوی از اهل ملت اول ایشانرا و اگر بوده باشد در میانه
 اینان و نسبت داده میشود انتقال بوسی ناحیه که نزدیکتر باشد یکی از این
 دو و نسبت باندیک پس اگر داده شود چگونگی شناختن جاهای شهرهای ایشان
 پس باید که نظر شود بوسی محل صاحب سهم ملک از آن ملک پس اگر بوده باشد در
 بوده باشد در واسطه اقالیم را کرده باشد در داخل زائده است شهرهای
 ایشان از این جهت بحسب موضعی از شرق و جنوب و مغرب و شمال با در میانه
 آنها میبایست شهرهای ایشان در آن ناحیه پس اگر بوده باشد در برج آبی بوده باشد
 شهرهای ایشان بر ساحلهای دریاها و دههای عظیم و گاه واجب میشود که نظر
 در توبیسات آنها که قبینه نمودیم بر آن اند که بوده باشد یکی از کرب در تبقه شرقی

۲۸ و معابد آن باشند پس در سیکه اگر گاه بوده باشد بر این وضع دلالت کند
 بر ظاهر شدن طبیعت این کرب و در همه عالم خصوصاً اگر وانی مال بوده باشد
 و یا که متولد شود مکملهای ملوک بوسی اقلیمهای شهرهای که کرب مذکور در لیل
 آنها است و چگونگی آوردیم اینچند را که اراده نمودیم شرح آنرا پس باید که ختم نمایم
 فصل دوم از مقاله دوم را برادر الله و غونه فصل سیم در معرفت
 کیفیت دولت پادشاهی و اهل ملتی که مستقل میگردد دولت بوسی ایشان
 و تحت وضع ایشان و عدد ملوک ایشان و آنچه میکند اهل ملکی که بوسی ایشان
 مستقل شد است نسبت با اهل ملکی که دولت از ایشان گشته است پس اگر
 که شناختن این مطلب است که نظر شود بموضع سهم الملک انظار انتقال خرافی
 که در اوقات بر دولت ایشان پس اگر بوده باشد در ویدی و صاحبش نیز در ویدی
 دلالت کند بر این بر آنکه مدت پادشاهی ایشان میباشد بقدر زمانهای دور
 اعظم که قصد و شصت سال شمسی است و اگر بوده باشد سهم و اگر از ویدی و صاحبش
 در ویدی دلالت کند بر آنکه مدت ایشان میباشد بقدر زمانهای دور که در ویدی
 و شصت سال شمسی است و اگر بوده باشد سهم و در ویدی از ویدی و صاحبش

۲۹ بمطالع دلائل که این بر آنکه مدت ایشان میباشد بقدر زمان دورا صغری
 که آن بیست سال شمسی است و با کسب این مدت ایشان در اینست که این
 زمان با بکاهد آن بمیانچه اقتضا میکند آنرا اشتغال قرآن از شش مائه
 از ثبات دولت و زوال آن و استنطاق میشود معرفت زمان قدر مدت ایشان
 از وجه دیگر و آن اینست که نظریه بوی قرآن و مباحث مبتدیان از کتب و قد
 بخصوص پس اگر بوده باشند حال در آن نادیده و رستیکه آن دلائل است بر آنکه
 زمان قدر مدت ایشان بقدر قسم اعظم نیز و اگر بوده باشند در مال الاوتار
 دلائل که در قسم اوسط و اگر بوده باشند در اولیاد و زوال از آن دلائل که
 بر قسم اصغر و گاهی استنطاق میشود معرفت این نیز از جهت عمل قرآن و صاحب قرآن
 احکام ظاهری پس اگر بوده باشند قرآنی که دال است بر دولت ایشان و صاحب قرآن
 از آن دایره بوده باشد بوی از غنای و بیک عمل از ملک و غیره و پس در رستیکه
 این دلائل است بر وقت اهل این دولت و ظهور ایشان و غنای و زیاده از آن
 و طول زمان مدت ایشان و اگر بوده باشند قرآن و صاحب قرآن و از نادیده پس یاد و زوال
 و کتب راجع و صاحب پس در رستیکه این دلائل است بر کمالی مدت ایشان و زوال دولت

و هلاکت ایشان و تفرقه جمعیت ایشان و پیش از ظهور این دلائل
 میباشد و در غیرها آنکه دلیل آنها بر این قرآنی است و اما کیفیت معرفت شما
 ملوک ایشان پس در رستیکه آن میباشد بقدر شماره که میباشد یا نه هم
 صاحبش را عدد کواکب میباشد در میان اند و پس اگر بوده باشند یا نه
 از کواکب در برج در جبهه و چونان گرداند آن عدد در او نگاه نشنا
 میشود که این عدد از جهت مطالع برج هم و میباشد کیت آن بر خا
 انچه اقتضا نماید آنرا هم صاحبش از طول زمان مدت ایشان و
 آن و قصر آن و اما کیفیت معرفت این از جهت هم پس آن استنطاق میشود
 از جهت دورا صغر و اما از جهت مطالع برج پس از جهت دورا
 و یا از جهت سالها بیکه قرار داده شده است از برای کواکب از جهت
 دورا اعظم و گاه افزوده میشود و آنچه قرار داده شده است از برای کواکب
 از سالهای عظمای که قرار داده شده است از برای آن از دورا صغری
 نگاه بوده باشد صاحب دورا صاحب برج آنها که اقتضا کند این
 و اما شایسته کیفیت سائله اهل ملکی که دولت با ایشان منتقل شده است

۲۱ با اهل ملکی که دولت از ایشان گشته است پس بدینکه این مستطیقه
 از صاحب سهم الملك پس گرفته باشد ناظر باد لیل ملت اول بشکل ^{محمودی}
 مانند مثلث و در پس سالم باشد از مکرهات ایشان را که باطل باشد
 با آن بشکل غیر محمودی مانند مربع و مقابل دلالته کند این را که جاری
 در میان ایشان جنگها و بجای خوفا و خصوما گرفته باشد از برای مرغ
 در اینجا که قوی و آن در یکی از او باشد پس بدینکه آن دلالته
 بر وقت امر در این باب باشد و چون که آوریم آنچه را که اراده نمودیم
 شرحش پس ختم بنمایم فصل سیم از مقاله دوم را بعون الله و لطفه
 فصل چهارم در کیفیت معرفت موالید ملوک اهل این ملت
 بحسب وجود اشخاص و در طالع قرائن و انتقال آن در مثلثات و کیفیت معرفت
 این از جهت موالید ایشان است و هرگاه برده باشند بنی در دستوریه
 کوکب دلالته کند بر موالید ملوک و هرگاه برده باشند سعدین و درجه
 شرف خود یاد و وسط السماء سهم العاده سهم العاده در وسط السماء
 طالع خصصا هرگاه یکی از مدین صاحب سهم العاده باشد دلالته کند

انجالت

۲۲ انجالت بر موالید ملوک را گرفته باشد کوکب طالع باشد و فعل از برای هند
 و شمس از برای بابل و زهره از برای قسطنطنیه و شمس از برای روم و زهره از برای مصر
 و عطارد از برای مصر و قمر از برای چین حدارند وسط السماء در طالع اهل
 و متصل باشد بصاحب طالع و هر دو در شرف خود و شرقی باشد با ایشان ^{کوکب}
 هرگاه که میان این ملوک که مالک سیکر و این اقلیم را هرگاه برده باشد حدارند
 وسط السماء در طالع و قمر سهم العاده سعوده بصاحبان آنها در جلب خود
 دلالته کند این بر سلطان اعظم و هرگاه برده باشد بر اعظم در درجه طالع
 و دلالته کند با برده باشد بر درجه طالع و در قمر دلالته کند این بر ^{سلطان باط}
 ملوک و هرگاه برده باشند بنی در موالید در درجه شرف خود و برده باشند
 در جلب خود دلالته کند این بر موالید ملوک پس اگر اراده شود حقیقت این بعد
 ظاهر شدن دلایل از برای آنکه بحسب سبب برسد بملک و پادشاهی پس باید که
 شود بصاحبان طالع پس هرگاه متصل باشند یکی از آن سه که بیان نمودیم آنها
 و آن شمس است و در جل صاحب وسط السماء و برده باشد اتصالات آنها با آنها
 زوالت پس بدینکه ایشان پادشاه میکنند در اول خود و هر آنچه برده باشد

۴۴
اتصالش نزد بکت بوده باشد یا در شاهنش دود و اگر متصل باشد صاحب طالع
بگو ای عزیزان سه کوکبی که میان خودیم و نبوده باشند انکراکب که متصل باشند
بنشین و نه بخیزند بصاحب وسط السماء بوده باشند آن در میان عرض
حصصا اگر بوده باشد در میان اثبات یات کوکب و اگر بوده باشد بیانه
اثبات و نیز در کوکب بوده باشد آن در اراضی اشیان و هر که میان
که برسد بسیار برای یکی از ایشان از طالع و لادش بوی بری از بری
که دال بر این طلب میباشد خصوصاً روح و طماننا و خصوصاً آنکه بوده باشد
انما و از طالع ملک بوی دولت بوی این برج دلالت کند و آنکه امر میکرد
بوی بولود و این وقت اگر بوده باشد که رسید باشد بیتی که تواند آمد
سن نام شد و اگر بخیر بوی برچید بولود که صاحبان آنها پادشاه میشوند و خوا
نزد شتا ختن آنکه کدام یات ایشان پادشاه میشود پیش از اندیکو پس بدین کانی
که صاحب طالعش اتصالش نزد بکرات او انکی است که اول پادشاه میشود و بعد
آنکه اتصالش نزد بکرات و همچنین نزد بکتر و هر زمان که عند ولایت بسته شود
برای یکی از ایشان و نبوده باشد طالع عند ولایت یکی از او زاد و ولایتی که دال است

بر پادشاهت

۴۵
بر پادشاهت ایشان اتفاق نیفتد از برای او این عتدی که بسته شده است
برای او و اگر داده شود که در چه سال او تمام میشود باید که نظر شود بوی صاحب
هم الملک بگو اگر بوده باشد متارن هم الملک دلالت کند بر جلدات سن او
و در وقت بقیام او و اگر در ثلث آن باشد دلالت کند بر کامل بودن او و اگر در
تربع آن باشد دلالت کند بر کفایت او و اگر در سابع آن باشد دلالت کند بر نیکو
و شجاعت او و اگر داده شود سفت کینیت حال و طبع او از جهت طبع بعضی از
کواکب و ما زجت آنها در اقامت ملک بوی باید که نظر شود بوی صاحب هم اول
که طوالت بوی او بوده باشد آن قبول و بری از نیتها و ناظران بهم بوی بدین که
این دلایات بر حسن طالع انفس نام و بر صلاح و عدالتش با صلاح حال رعیت و نیکو
اطاعت ایشان او را و همچنین هرگاه بوده باشد نخل در جای پسندیده و هرگاه
بوده باشد غیر قبول و در مکان غیر برافق او دلالت کند بر غفلت و در شکی
و جوهر و فسادش هرگاه بوده باشد صاحب هم ناسد دلالت کند بر فسادش
و دشمن داشتن ایشان او را و سکین بودن او بر ایشان هرگاه بوده باشد صاحب
متارن غنی نزد بکری که دال است بر بقیام او بوی بدین که این دلایات بر صلاح

دلاله کند بر آنکه خارجیان بر آن شخص تمام دعا بین با او می باشند از هر جهت
 هرگاه مرده باشد نظر در تحولات نماید و در شرف خود بنظر شرفی دلاله
 کند بر عمارت نمودن او شهرها را ظاهر شدن او بر اعدای او و گاه استدلال
 نیز بر مطلب آن جهت صاحب سهم الملت پس بدست یکدیگر آن هرگاه مرده باشد
 در تنظیف نظر یا قدیمی آن در یکی از اندر قبوله کند اندک و دلاله کند بر دست
 داشتن رعیت او را در اوقات و اگر مرده باشد در تریس آن مرده باشد در این
 باب باشد و اگر مرده باشد در سبب آن دلاله کند بر جلی نمودن ایشان با او
 و گاه استدلال میشود نیز بر مطلب آن جهت از ضاع کراک و این باین نحو است
 که هرگاه مرده باشد شرف بر او با قریاطال از برجی ملکی خصوصاً اگر از برج
 منقلب باشد مرده باشد این وضع در تحویلی که دال است بر قیام او دلاله کند
 بر جمع نمودن اموال او در دست داشتن او آنها را پس او مرده باشد با برج از برج
 در جبهه مرده باشد این سنی او که استوار است و در حقیق بر جمع اموال ایشان را که مرده
 باشد از برج ثابته دلاله کند بر ثبات و طول مدت او در عین مرده و در سبب
 بودن سنی سلطنت یا توفیق بر این هرگاه مرده باشد شرفی ساقط از نظر سنی و طالع

فصل خمس

فصل هفتم در معرفت ارباب ترتیب و آن مشتمل است بر چهار قسم اول مولودی بود که از زمان مادر مرده زاید و در زمان پدر مرده و پدر زن و آن زیر که با یله و دانه ساخته برینا از جهاد طالع او حکم پدر و مادر توان کرد و باید که شش برج که فوق الارض است غن الارض شوند و شش برج که تحت الارض بوده باشد فوق الارض کرد و این دوازده ساخته معوج بود و غرض از این آن بود که هر چه از چو وقت و لادن افتاد شش برج فوق الارض را غروب باید کرد و شش برج تحت الارض طلوع باید و الا بر آن طالع هیچ عیاری نشاید کرد قسم دوم آنکه مولود بپایان مادر و انا بی تربیت و ترتیب نیاید قسم سوم مولودی بود که بزرگ از انا در وقت پیدایش با انا غرض و آن بود قسم چهارم آنکه بپایان مادر و ترتیب پدید و عرش و دوزان بود و کلا بل کل در کل و اصل هشت است اول طالع دوم خدای تعالی هم سهم السعاده چهارم مسئول بر این سهم پنج اوقات شش ماه هفت خنجر و اجماع یا استقبال و چاره نبود از اغیار مثلثات هر یک از ایشان قسم اول در کوبی که برینا عاقل اول آنکه اگر این هشت دبل و ارباب مثلثات این اول ذایل و ساخط بودند و غرض هر طالع مسئول بود کوب بقایا بل دبل دوم اگر فرزند مغرب باشد و هیچ سعدی بوی ناظر نبود و در اونا سعدی بود و ساعی بقایا دودند دبل سیم اگر فرزند اول الارض با زحل یا مریخ در رابع بود و زحل از سابع بوی ناظر بود و مولود را از اجناس هیچ نصیبی نباشد دبل چهارم اگر خنجر و اجماع یا استقبال مقدم بر دلاوت بشعاع غنی میخس بود و خدای تعالی خبر نیز میخس و طالع و ارباب مثلثات و نیز ثوب و ارباب مثلثات موضع سهم السعاده هم میخس بود و مولود مرده بر زمین آید دبل پنجم اگر ارباب مثلثات غنی و ارباب مثلثات موضع سهم السعاده و سهم الغنی تحت الشعاع باشد و غرض پیدایش ناظر و اتصال یا مقبول و ارباب مثلثات که غرض و عاقل و معانی و ترتیب مریخ باشد و مولود حیات نباشد دبل ششم اگر کوب صاحب طالع در مسا و وسط طالع باشد ثانی عشر و صاحب طالع کواکب نظر ندارد و مولود نیز پید دبل هفتم اگر مریخ یا مریخ در وسط السماء بود و مرده از شکم مادر پدید آید دبل هشتم اگر مریخ و قمر در طالع بود و زحل در مغرب و سعدی بدیشان ناظر و نظر مقبول ندارد و مولود مرده بیرون آید دبل نهم اگر قمر و مریخ در مغرب بودند و زحل در طالع و سعدی بدیشان ناظر و نظر مقبول ندارد و مولود شبانه و زنجیر نیز پید دبل دهم اگر مریخی که قمر زوی بود و غرضی را که قمر میخس دارد و سهم السعاده هر سه در برج حیوانات باشد چون حمل و ثور و اسد و جدی اگر هیلاخ قوی بود و زنجیر و اگر هیلاخ قوی و دکن خدا قوی بود مولود شیر کوفته یا کاه و امانت این حیوانات خورد دبل یازدهم روز هفتم موضع قمر نکند و هم چنین اگر در سیم بعدی نظر نکند و مقبول ندارد و به شخص نظر دارد چنانکه کنیم مولود هلاک شود و ترتیب زیاده بود و دبل دوازدهم اگر قمر ناقص القمر باشد و حصو و مریخ و زحل و غرض و سعود نظر ندارد ترتیب پید دبل سیزدهم اگر هر دو غرض و هر دو برتر و دوازده باشد و مولود مرده

برین آید و اگر سعدی برین منقل بود بقدر ایشین سئوی که اتصال مشغول بعضی سعدی باید قسم دوم در ذیل که کوه
دو زمین و زمین با تاربت نیاید دلیل اول چون برین بطالع ناظر بود مولود اندک زندگان دلیل دوم اگر قمر در وقت
اجتماع با استقبال اگر مقام بر طالع کوکب غنی نبود و یا واج و یا خرق و آن کوکب در وقت طالع در زایل و تدوید در حد
خوش و هیچ سعدی در طالع و هیلاجات نظر ندارد مولود کوه بل دلیل سیم اگر قمر در سیم حضور باشد و طالع سه در جلا
نور بود مولود تربیت نیاید دلیل چهارم اگر قمر محصور بود میان دو غن و هیچ سعدی بدان ناظر بود مولود اندک زندگان بود
دلیل پنجم اگر قمر در طالع و سعود از وی ساقط بود و آن برج در جلا اجتماع و استقبال یک دیگر ناظر بود مولود
اندک زندگان بود دلیل ششم اگر قمر در جل مقابل برج و سعدی هر دو نظر ندارد برج ضعیف ازین باشد و اندک عمر دلیل هفتم
اگر خداوند طالع و خداوند خانه افتاب و خداوند خانه قمر و خداوند اندک سهم السعاده و در تحت الشعاع باشد و اندک حیات
بود دلیل هفتم اگر قمر در جل و مقابل یک دیگر نکند و یکی در طالع بود و یکی در مغرب و قمر در وسط السماء بود یا در مغرب یا در
دلتا ارض مولود تربیت نیاید دلیل هفتم اگر قمر در حد زحل یا در حد برج بود و غنی در وندی بود و هیچ سعدی بوی ناظر
نبود مولود تربیت نیاید دلیل هفتم اگر قمر در جل و در برج یا در جل و در طالع بود و غن و قمر ناظر باشند مولود حیات نیاید دلیل
دوازدهم اگر قمر در طالع بود و قمر در وند مغرب مولود اندک زندگان بود و همچنین اگر قمر در جل و در شرق و قمر در مغرب یا
زحل در شرق بود زهر در مغرب دلیل سیزدهم اگر غنی شعاع بر درجه طالع دارد و مولود تربیت نیاید مگر که بسو و نظر داد
دلیل چهاردهم اگر قمر غنی بود اما ساقط نبود دیگر کوکب از طالع ساقط نادر و در ده سال کرد و نکند در بر و حکم نتوان
کرد دلیل پانزدهم اگر وقت و لا دمت یکی از تیرین خاصه بر توبه بکسوف یا خسوف یا خسوف باشد یا بخدا و خدا من یا
دایع محسوس بود خاصه در وند آن طالع مولود زود میرد دلیل شانزدهم اگر صاحب طالع یا در مثلث اولی از طالع
مخترق بود یا محسوس کرد و بخدا و ندیب تا غرضه کمران کوکب غنی بود آن مولود روزی میرد خاصه که صاحب طالع با دایع مرغ
بود دلیل هفدهم اگر تیرین کل واحد متصل غنی باشند مولود از اول در تربیت نیست دلیل هیجدهم اندک در طالع بیهوش و نماز
نظر کند که اینها صلاحت آن بود که قمر زندان نماید و در شرح آن در اخر این فصل گفته شود انشاء الله تعالی قسم سیم
احوال مولودی که زند و تربیت یابد اگر چه عمر او در ازین بود و لا بل کل هست که البته علامه یاد نموده که در اول فصل
گفته شد دلیل اول اگر قمر در طالع بود یا ناظر بود و کند یا ان مثلث یا از مثلثی مولود تربیت یابد و نکند اگر قمر در
و ند باشد یا در مقابل او قدم سیم حکم دارد خصوصاً اگر زهر ناظر بود و هر دو از جوع و احتراق مصون باشند دلیل

اگر قمر در وند باشد یا در مثلث طالع مولود عمر یابد اما یا بدو و دلیل سیم اگر طالع در طالع بود و قمر در
و ند تحت الارض باشد مولود عمر یابد و در از دلیل چهارم اگر قمر سلیم بود از اتصال محسوس و غریب نبود و صاحب
مثلثات طالع در اما کن خوش قوی خال باشد و مخرق و دایع نباشد خصوصاً در خانه و شرف خوش باشد
و فاصل تران بود که قمر مثل بود بسو و در زایل نور و قمری برج محسوس نبود که برج تربیت نباشد کند خصوصاً در
روزی خاصه که مرغ فوق الارض باشد دلیل پنجم اگر قمر در جل و در طالع باشد قوی خال و از شعاع افتاب
دور باشد مولود عمر یابد و در از دلیل ششم اگر کوکب خدای بر و در طالع خدایا باشد دلیل ششم است در برج طالع
این علامت بگو و تربیت مراد دلیل هفتم اگر زهر از نیمه برج در کند شده باشد و آن برج طالع بود یا وسط السماء یا بر
پانزدهم که تربیت سفا و است یا در پنج بود آن دلیل نیکو بود در قیافه تربیت دلیل هشتم آن بود که در باب مثلثات طالع در
وسط السماء یا در برج یا زدهم که برج سفا و است یا در پنج یا در پنج باشد قوی ترین دلیل باشد دلیل نهم آن تیرین
و ستم السعاده و ارباب مثلثات اکثری ندارد و تاد باشد یا مایل او تاد و مسعود باشد یا از سلیم از انشا حرم
بنام تربیت است دلیل دهم اگر تیرین کل واحد از سعدین ساقط باشند مولود از اول در تربیت باشد دلیل یازدهم
اگر یکی از تیرین محسوس باشد خصوصاً که غنی محسوس قمر باشد یا تربیت از اول در تربیت بود دلیل دوازدهم اندک طالع
یکی از والدین دلیل بر قوت قمر زند باشد و دلیل کلی باشد در تربیت و در اخر این بیان شود انشاء الله تعالی
قسم چهارم آنکه مولود زایل و تربیت یابد و عمر دوازده دلیل اول آنکه اگر خداوند طالع باشد و کوکب یک
قوی دهند و وی را ج و مخرق و هابط بود مولود عمر در از یابد دلیل دوم اگر افتاب و ماه در دویم و پنج باشد
یا در هشتم و یا در دهم مولود عمر در از بود و بهتر اهل خوش کرد و دلیل سیم اگر قمر در وسط السماء بود و در مثلث سعود
اندکی ساقط بود در از عمر بود دلیل چهارم اگر سعود در برجی که ناظر بود بطالع دایع بود مولود بهر سری و سلسله
او در از بود دلیل پنجم اگر قمری در خط واحد خوش بود مولود زندان زید که تیرین که خوشی را ببیند دلیل ششم
اگر افتاب در حد زحل بود دلیل در ازی عمر بود دلیل هفتم اگر افتاب در طالع بود و هیچ غنی بوی ناظر بود در از عمر
بود و بهتر اهل تربیت خوش کرد و دلیل هشتم اگر افتاب در وسط السماء بود و خوش بوی از زایل و مفاد و در پنج بود

بقية الاحياء رجل الفال على كعب القبر في الكبرياء

[illegible]

بقية الاختصار خبر الفاعل على كسر القسير المبرج

[illegible]

جدول لوح اکیفال

چون کسر اندیشه کار کنند و خواهند که بدانند که چند باشد از روز
نوروز سلسله شتا تا روز مغرب و شمار روز و مجموع سیزده سیزده
نقصان کنند در آنچه نمایند در این جدول طلب کنند
اگر در جدول نیک و اگر در
سینه است سینه و اگر
در دست

نیم است بد است

۱	۴	۲	۲۵	۳	۹
۷	۱۰	۵	۳۲	۹	۱۲
۱۳	۱۵	۸	۲۹	۱۹	۱۱
۱۹	۲۲	۱۱	۲۶	۳۱	۳۴
۳۵	۲۷	۱۴	۱۷	۲۱	۳۰
۲۱	۲۴	۲۰	۲۳	۲۳	۳۶

عظمت انبیا علیهم السلام
اینها را از اقامت در حق و حق
فما انا الا قادم فی حق و حق
لا بد که کل الفاضل
و احوی لیک التیور و التیور
بایر الخالق لا یوزن
والتمه

جدول لوح اکیفال

یکی در سوره انه که چون کسر را در سیزده آید و در آن
سوره باشد این شکل را بر کاغذ کشند و سیزده
در کنار در دل بیندیشند و به قصد آنست بر خانه
ازین سی و شش خانه نهد اگر بر عدد و سیزده نهد اگر
باید کرد و اگر بر سیه افستد صحیح باشد و در آن
شروع نماید کرد و صبر باید بعد از آن در آن
بافت شد بعد از آن شروع نماید
و عدد کند

۱	۳۲	۳	۳۴	۳۵
۳۰	۸	۲۷	۲۱	۱۱
۲۰	۲۴	۱۵	۱۶	۱۳
۱۹	۱۷	۲۱	۲۲	۱۱
۱۰	۲۶	۱۲	۹	۲۹
۳۱	۴	۲	۳۳	۵

بجهت زیادتی فهم و در این
و خانه از هر یک یک
ستاره خطی در روز آید
سینه در مقابل آید
ستاره این آید
نموده نماید که بیاورد
عظمت انبیا علیهم السلام
اینها را از اقامت در حق و حق
فما انا الا قادم فی حق و حق
لا بد که کل الفاضل
و احوی لیک التیور و التیور
بایر الخالق لا یوزن
والتمه

هو القیاض

در معرفت بیمار که جهت دموت بدان وقت است قاعده فی الدارین که حکما را بر یکدیگر الحاق نموده اند که اکثر بیمار به جهت ضعف و دهن و احتراق و بسط کواکب است و اندک به غلبه و بر روزه که این که در وقت روزه نماید در آن حکم و تأثیر نداشته اند و جهت باموت باشند و بابت مرض بسیار مجرب و از همه حکماش از بن جلیل نقل کرده و بر بعضی مفهومی شده و این است

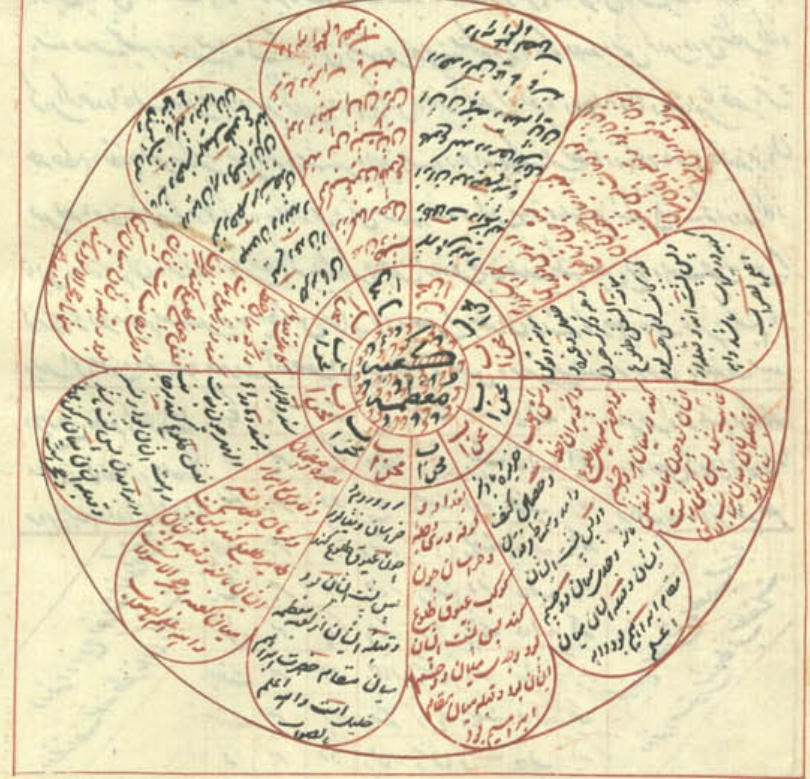
۱	درین روز بیمار جهت باید و زود بر خیزد	ز	بیمار سخت بود و خوف دارد
۲	درین روز زود بر خیزد و جهت باید	ر	بعد از ده روز بر خیزد
۳	خوف عظیم دارد اما بر خیزد	خ	زود بر خیزد در جهت باید
۴	جهت باید اما بیمار سخت بود	ط	بعد از ده روز بر خیزد
۵	درین روز بغایت بد باشد	ح	بیمار خطر باشد و زود جهت باید
۶	بیمار بسیار باشد و زود جهت باید	ک	بیمار سخت بود و بطول آید
۷	بعد از هفت روز بر خیزد	ا	زود بر خیزد و جهت باید
۸	بعد از ده روز بر خیزد	و	بعد از نهم روز بر خیزد
۹	زود جهت باید و بر خیزد	ه	بغایت بد بود و خوف دارد
۱۰	زود بر خیزد و جهت باید	و	بیمار بد بود و خطر دارد
۱۱	بعد از ده روز بر خیزد	و	زود بر خیزد و جهت باید
۱۲	بعد از ده روز بر خیزد	و	بعد از ده روز بر خیزد
۱۳	بعد از ده روز بر خیزد	و	بعد از ده روز بر خیزد
۱۴	درین روز زود جهت باید	ط	درین روز زود جهت باید
۱۵	بعد از ده روز بر خیزد	ل	بیمار زود بر خیزد و خوف دارد

هو القیاض

در بیان آنکه بیمار را از بیمار که دارد و جهت باید یا نه هرگاه که مختصر را گفت صحبت در وید و بسیار طول داشت و گفته می شود که بدانند این بیمار جهت باید یا نه و در جای که بیمار خوابیده باشد در طرف آتش که در جهت بر آتش آید از جهت همین که آتش وید می خورد در آن وقت ملاحظه نمایند اگر بر سر بیمار از روی آتش بر دهن خافه جهت آتش بیمار بر روی جهت باید و اگر بر سر جهت طرف دو دانه بر روی خافه جهت بیمار بر روی فوت شود و اگر بر طرف خافه جهت بیمار بر طول آید و آخر جهت باید و اگر در جهت طرف بر روی جهت بعد از چند روز فوت شود و اگر در جهت طرف خافه جهت باید بر سر بر روی جهت بعد از طول بیمار جهت باید و اگر بر سر است **نوع دیگر** آب نیم خود بیمار را بر به لاری که در خواب باشد بر نهد اگر سنگ بر خفاست و در این شد مریض شفا یابد و اگر حرکت نکند بیمار فوت شود **نوع دیگر** دست و پا بر مریض را بگیر کندم گیرند و بعد از آنکه بر دارند و در پیش سنگ اندازند اگر سنگ آن چیزی را خورد و مریض شفا یابد و الا فوت شود و جهت **نوع دیگر** اگر خوابی که بداند که بیمار از مرض که دارد شفا یابد یا نه این اشکال را بنویسد و در کاسه آب کند و نوشته را در آب اندازد اگر بته کاسه رود و ببرد و اگر در میان کاسه بپسند بیمار بر طول آید اما بعد و اگر بر بالای آب بسته شود و زود شفا یابد و شکلی نیست **لا ماه لاح صلاح ع الا** لیلان دهن مریض را نیز بنویسد **نوع دیگر** کاسه بر آب که این آیات را بنویسد بر کافور و در آن اندازد اگر روی آب بسته شود و زود جهت یابد و اگر در وسط آب بسته ده شد بیمار بر طول آید و اگر بر ته آب نشاند میر و نسیم آب آنرا خوریم و امنوا بما نزل ع محمد و بر ائمتی من بعدهم و محمد الا رسول فقد خلت من قبله الرسل و کان محمد اء احد من ربکم و کنن رسول الله خاتم النبیین محمد رسول الله و الذین معه اشهد ع الکفار عدا و علیهم السلام و علی محمد و آله و صحبه

جدول صنایع معظمتها فی الله جل جلاله

بر آنکه چون فهمید که قبله شهر معین بر آنست درین دایره نظر کنند و در کدام برج دایره شهر مطلوب باشد
 و اگر کسی بداند که قبله در کدام ناحیه واقع شود قبله آن طرف باشد و اگر چنانکه شهر را در دایره نماید و جدول
 احوال در عرض نظر کنند تفاوت با این الطولین و تفاوت با این العرضین بداند معلوم کند اگر تفاوت
 با این الطولین هیچ نباشد تفاوت با این العرضین باشد و بر سر آن عرض شهر بود و نقطه جنوب
 بود و اگر غیر نقطه شمال باشد و اگر تفاوت با این العرضین نباشد نقطه شمال که اگر طول بداند و طول بداند نقطه
 مغرب باشد و آن نقطه شرق و اگر تفاوت با این عرض بود و اگر تفاوت با این عرض بود و اگر تفاوت با این عرض بود

جدول صنایع معظمتها فی الله جل جلاله

بر آنکه چنانکه از احوال مکانی که درین بر او قیام است نماید و از جهت شهرت و از جهت شهرت و از جهت شهرت
 استقبال قبله است که هر کجا باشد در هر یک از این معظمتها شهرت را آورند قبله باشند از آنکه قبله شهرت را
 چه بر سر باشد و از آنکه اگر کسی باقیه طریق و خوب کند هر یک در کدام جهت در آن بود و در آنوقت که متوجه
 قبله باشند و آنرا درین دایره باز نموده ایم تا بآنها
 در این دایره دایره علم را برآید

جدول احکام طه ذوق و اب

احکام را تقدم گفته اند که ذوق و اب بر شمس برآید و بدین که از او چنان گیسو برآید و چون
پیدا شود در عالم شورش و فتنه پیدا شود و این فتنه مستوره اند معنی چون فتنه یا آوخته و بسته
مستورم آفتاب اند و اندر اثر این فتنه خورشید برآید و این کجاست عکس از شمس آفتاب و در
و با مداد در شرق یا شبانگاه و در مغرب ظاهر میگردد و اندر طرف دم

او بود و خواجه از کجاست خیزد و هر آنکه در ذوق و اب در
صبح طلوع شود در جهت شرقی است
در وقت او بیشتر
سجده

جدول احکام طه ذوق و اب

بدانکه این جدولیست که حکما بر آن وضع کرده اند و برورایم تجربه کرده و بدین موجب فکر کرده و این فتنه که
چون عدد بدید آید و برقی جبین گردانند و در تقویم نظر نمایند و بدینست که ماه و کلام برج است از برج
و آن برج را درین دایره طلب دارند و احکام بعد از خبر دهند و

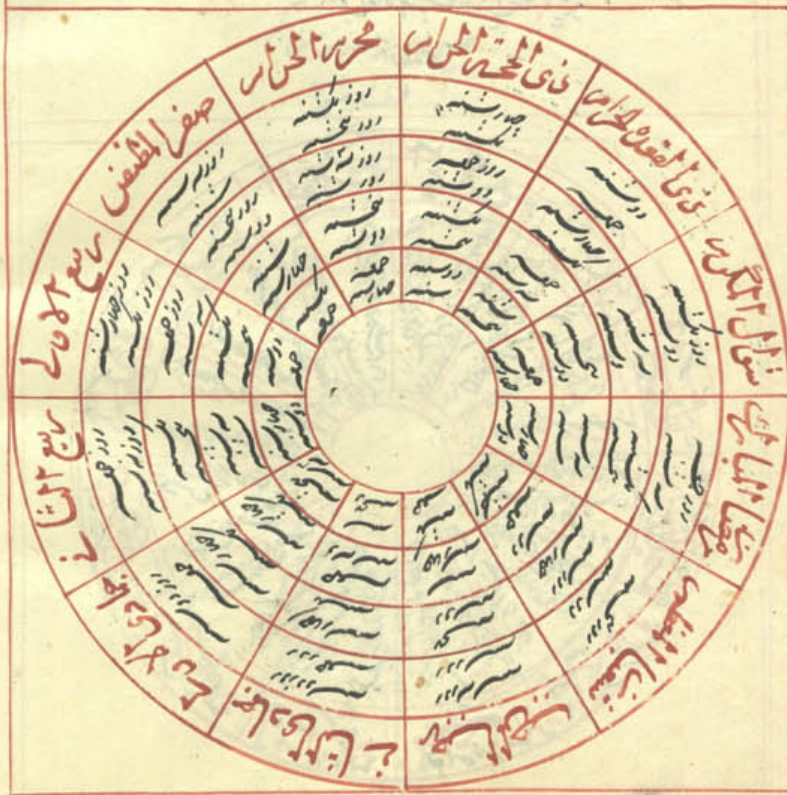
بنا بر آن معلوم کنند و نحو دارند
این راه بر احوال
آوردند
و بدینست که

جدول معرفت اول هر ماهی خارج تقویم

بر آنکه خود بیند که اول ماه بر آنند که کدام روز است آنچه از تاریخ هجرت تا اول آن ماه که مطلوب جمع کنند و ۸۸ طرح کنند تا کمتر از هفت باشد پس اگر هیچ غایت نظر کنند که در زیر مطلوب در دایره هشتم که یک ربع دوم چه روز نوشته همان روز اول ماه مطلوب بود اگر لا غایت آنکه در دایره هفتم اگر کمتر در دایره کمتر نام هر روز نوشته باشد از روز اول ماه مطلوب بود باید که درج کردن و طرح کردن غلط نکنند که این جدول محقق شده است

و این رسم را بصواب

جدول احکام طهوی قمری قمری

قمری قمری در پارس و هندوستان معتبر دارند و بدان عباد هر چه قمری کنند و حکم اینهاست که هرگاه ظاهر کرد و نظر کنند که در کدام هفته است و آفتاب در کدام ربع است حکم آن چنانکه در این دایره نوشته است مطاع و مزایا و حکم را بر علم طبعی این را عظیم می شود دانسته و نیز بر اوان او حکم کنند مثلاً اگر سرخ غالب بود قمری و غارت باشد و اگر سبز غالب بود خزان و عدل و انصاف بود و اگر زرد غالب بود بهار و شادمانی بسیار باشد و اگر خاکستری غالب بود مرگ و فجایع می آید و اینها را باید دانست و این رسم

جدول معرفت سهیم الحی و حکامه

حکام تقسیم احوال عالم را از سهیم الحی و حکامه دانسته اند و در هر شبانه روز در مدینه سیر
 این سهیم را به هفت قسم نموده اند هر قسم از آن یکویلی که غریب بود و صاحب سهیم که موضع سهیم
 الحی است در روز شنبه و فرموده اند که اگر صاحب خانه در شب خود باشد یا ناظر بود حکم آنکه در
 و اگر صاحب سهیم با سواد نظر صورت یا عیادت باشد و بخشن بخشن و بنظر فتح الباعیه
 مناسب اهل در شرف و ضعف احوال حکم باید کرد و معرفت این دایره چهارست که حضرت
 سیان حرکت شمس و قمر بگیرند و بگویند زحل و اقانید موضع بیرون آید و این دایره وضع کعبه اند

جدول معرفت حکامه و سهیم الحی

بدانکه این دایره است که حکام سهیم عظیم معتبر دارند و در کتب احکام هند جان آورده اند که خورشید
 هفت صورت شریف است و در هر شنبه که مکرر است نیز مکرر از دایره برده اند و در هر روز
 روزها و در هر یک از این دایره که در ساعات ظهر و عصر و شب و در هر یک از این دایره که در ساعات
 این رعایت باید کرد و در بعضی اوقات و ساعات می تواند بود که هر دو در یک شب واقع شود در وقت اشرف
 حرکت در آن جهت عظیم و ظاهر تر باشد پس در وقت که در امر مطلوب الدوام و اشیاء یا امور
 شروع خواهند نمود و ملا خطه می بیند که این کار بدو دست است و بیفتد و در هر یک از این دایره که در وقت
 البته رعایت این امر کنند تا وقت آن امر بخیر و دفع آن بدست آید تا و بدون آن در جهت معینه
 مخصوصه از این معلوم می بیند و این دایره

جدول معرفت حال الغیب

بنقد صحیح از ارباب تحقیق برآورد رسیده که رجال الغیب همواره از خواص ادبیا و خصل اتقیا که من عند ربهم
و ما مرد و ما عباد و دو روز از ایام شنبه و سه و در طریقه از اطراف عالم میروند و هر کس بخواهد سیرت و سیر
شود و بعد از آنکه در شبانه یا در جمیع مملکت و سلاطین نماید و در وقت توبه از هر طرفی نیست
بجای که در آن روز رجال الغیب در آنی اند نمایند و از این مدد طلب کنند البته بمقتضی و در وقت
این که در کدام جانب اند و اینده نیست که معلوم شود که امروز در کجایند باید که چنان کند که در کدام
جانب اند اول در آن طرف کشته و بدین سلام کنند بخیر که میگوید بعد از آن استقامت نمود
نیت بد آن طرف کنند و بگوید نیت و من خود میدانم شما را و مستطاب عرض نیت و اقامت و من برآورد
شمارت و نیت خود را جبهه نره روان شود که البته بمقتضی و بر سر بن و امیر تمام و با اهر التوفیق

بسم الله الرحمن الرحيم السلام عليكم يا رجال الغيب السلام عليكم يا ارواح المقدسة
السلام عليكم يا نساء السلام عليكم يا اولاد السلام عليكم يا امان
السلام عليكم يا قطب
السلام عليكم يا امنا
اغشيق في قلوبكم
الله و اغشيق في
بنيكم الله و
الله و مصلين
محصلكم الله سرا وكم
الذي عند الله في الحقيقة
بحر من سید المرسلین و خاتم
محمد و آله اجمعین بعد از آن نیت خود بخواب ایشان کنند و در آن وقت دعا بخواند و استغفر الله و استغفر
السلام عليكم يا رجال الغيب السلام عليكم يا ارواح المقدسة
السلام عليكم يا نساء السلام عليكم يا اولاد السلام عليكم يا امان
السلام عليكم يا قطب
السلام عليكم يا امنا
اغشيق في قلوبكم
الله و اغشيق في
بنيكم الله و
الله و مصلين
محصلكم الله سرا وكم
الذي عند الله في الحقيقة
بحر من سید المرسلین و خاتم
محمد و آله اجمعین بعد از آن نیت خود بخواب ایشان کنند و در آن وقت دعا بخواند و استغفر الله و استغفر

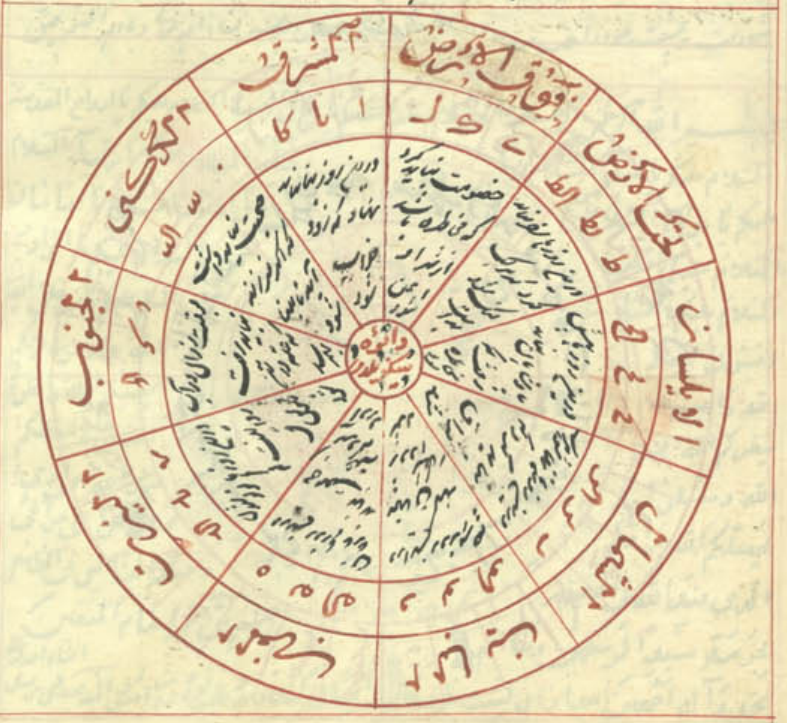
جدول معرفت فتح الحصا

حکایت با تقدم وضع کرده اند از بهر فتح حصار که چون خواهند که بدانند که فتح حصار شود یا نه بنگرند
بجایه اگر در منزل داخل شود و فتح شود و اگر در منزل خارج بود فتح در توقف است و بنگرند
در آفتاب و شتر اگر نظر ایشان بر یکدیگر در منزل و در خارج شود و اگر در منزل
خارج بود در توقف است بنگرند اگر طالع وقت هم از منزل داخل شود و اگر در منزل
خارج بود در توقف است و این جدول آن وقت باید
ویک که شتر نزدیک حصار روزه بسیار
حصار رسد و اهر تمام

جدول معرفت مواضع دایین سکر یلدوز

حکایتی گویند ستاره است که از اسکر یلدوز خورشید و اجرام خطه و بقدر انرا ششم در نه دسی
 کس ترا از خد و پنج دوز است و او را هر کس معین کند و ابتداء دور او را جاع برین گویند
 و هر ده روز درستی کند و ابتداء از شرق گیرند و گفته اند که هرگاه بسفر روند و ابتداء را عظیم
 کنند تا یک روز بر طرف گشتند که آن کوکب در یکا نشسته حصفا حرب و نزو و شطرنج
 و در آغاز کار با باید که در زمین بود و اندک بعد وضع کند اندک معلوم شود که هر روز از ماه
 در آن در کدام جانب است و از به کار هر از باید کرد تا از اثر او ایمن باشد

جدول فی کیفیت وقوع القمر

بدانکه قمر ذات خود چرخ دیگر کوکب نورانی نیست حریت کبر کشف مشهور بکون آینه
 چرخ نور آفتاب بود و چرخ روشن شود چرخ از نور شمس که دو تا یک کرد و بهینه از دور گشتند
 می در چرخ آفتاب بود نورانی بود و چرخ با آفتاب در یک موضع جمع شود در یکا نشسته و چرخ آفتاب
 کما پیش درازد و به مطلع که انرا قوس البرز گویند و در شود از نصف نورانی اندک مرغان شود و آن قطعه
 باشد از چرخ قمر میان دایره ضیاء و ظلام و دایره مرغان و غیر مرغان و آن هلال است و کسب بقدر
 از آفتاب گنج نور زیاد و میشود استحقاق نصف نورانی می در شود و آن بدر باشد و بعد از آن نیم
 ترتیب مذکور نور ماه کسب قرب او آفتاب نقصان تا باز می رسد و صورت زیاده و نقصان
 می در روز برین دایره ثبت افتاد و دانسته اند

جدل معررند سلطنت حکومت برضو افتد

حکیم و خردمند بپندرسند که چنانچه صاحب محبت خواهد که چشمه حیران و آینه گمان محبت
عظیم ایشان و با صفت نماید یا خواهد که در محبت حکم براند یا کار نکند باید که آنچه در این باب
نوشته شده عمل نماید تا در چشمه حیران و آینه گمان محبت
با صفت و با صفت نماید و در هر یک که در این باب
بر حسب مزاج هر کدام بپندرسد

جدول معرفت جهات برنج

باید که در مقام درجه بیست که مرغ در وی است که هر کس که چنان باشد البته غالب آید
و باید دانست که از ده درجه نور تا ده درجه است غلبت غریق دارد و از ده درجه است تا ده درجه
عقب غلبت و از ده درجه عقب تا ده درجه دلو غلبت و از ده درجه دلو تا ده درجه
نور غلبت و مولانا عبدالمکهاب در اختیارات خود آورده که در هر یک از این
دفع ملاحظه نموده و موافق آنکه به تحریر رسیده است

راہِ اعلیٰ

جدول غرائب بیوت دوازده گانه باعتبار ارباب ثلثه ثلثه اثبات

رب اول شلته	رب دوم شلته	رب سیم شلته
حیات درشت	حیات و کالبدی	عاقبت امر بود
اول عمر بود	دو سه عمر بود	دو چهار عمر بود
مال و معاش	اعوان و انصار	هوت و رفعت و عظام
	و اتفاق	
مهرتوان از آثار رب	متوسطین از آثار رب	کهنران از آثار رب
آباء	ضیاع و عقاد	عاقبت کارها
حیات ولد	لذت و طرب	رسل و اجبار و هدایا
بیماری	مالیک و چاکران	مواشی و شافع و بود
	پرستانان	از آن
ازواج و نکاح و نوا	اصداد و خصوم	شرکت و مخاصمه
شهادت		
مرگ	خوف و خطر	موارث
سفر و خبر و شر	عبادات و رتباع	علم و رؤیا و وصف
و نفع و ضرر آن	انجیر	تعبیر آن
ولایت سلطان	ثبات و درامداد	علم و ثروت و مادر
	و کارهای ملوک	و عزت و حمايت
استبصار بر آید	دوستان و سادات	سخا و کرم و انتفاع
کارها		بد و شر
دشمنان	بد بختی و بد بخت	ستوران

تفصیل پانچواں درجہ میں مذکور کتب مطابقت

قدر انزل	۱۵	قدر شش	۴۵	قدر سپهر	۲۰۱	قدر چاه	۴۷۴	قدر خجسته	۲۱۷	قدر شش	۴۹	حاجه مظهر زاده	۹
----------	----	--------	----	----------	-----	---------	-----	-----------	-----	--------	----	----------------	---

اویج

جدول دولات بیوت در آنجه گانه باعتبار بودن آنها ششاد^{ایست} جدولی در دولات بیوت در آنجه گانه باعتبار بودن آنها ششاد^{ایست}

منشئه آتشی	منشئه شاک	منشئه بادی	منشئه آبی	وجه اول	وجه دوم	وجه سیم
روح	هیئات	صورت	بدن	حیات	حال	زمینی کرولو یا ساکود ران منزله شده باشد
مال	دخل	اعوان	معاش	مال	کرتن	دادن
نقل	اقریاء	اخوه	رؤیا	اخوه	دین و علم	سفر
کنوز	عقار	عاقبت امرد	مستورات	آباء	ارض	کنزد
رسائل	زرع	ولد	هدایا	ولد	تجارت	وصل
زندان	موت و کشتن	عبید	امراض	مرض	عبید	دواب
اصدا و خصوم	سرق	تزیج	غائب	زنان	تزیج	خصومات
موت	میراث	وخت	مال صاحبان	خوف	مواریث	چیز کهنه
دین	سفر	علم	زوال سلطان	سفر	دین	رؤیا
سلطان	صاعت	انها	قدر	سلطان	عمل	شرف
امید داری	لطیفه	اصدنا	سعادت	اصدنا	سعادت	ولد
شقاوت	جس	اعداء	بهاشم	اعداء	حسد و غم	لحمه

جلد اول منسوایات کو اکسبعہ

[illegible]

میں نے یہ سب کچھ دیکھا کہ وہ میری طرف سے ہرگز نہیں ہو سکتا تھا۔

[illegible]

نہم جدول منسوبان کو ایک سبب

تکالیف	تغذیه ای	نیکوکار	اصناف مردم	اشکال و صود	اخلاق
پیش می چهار جانب چلبست	شش	چشم مردان و زنان	مکان و شهرها و کدبانان اصناف نامی و ابستان	کره دوی پیوسته ابر و دست بدن بزرگ چشم نیکو می زنخن کناده و دندان و اندام و دگر کوچیده باشند و سفید رنگ کدری زند یا زردی یا آنک کدورت	دشمن مادران و غلطای خوهران و یاکان
بکای چند	زهره	زنان بزرگ قشر	نا جوان و کانیان و مستوفیان و حلیات خواجه و بزرگان و کینه پایان	نیکو قامت کند کردن کمر بزرگ نیکان و کوچ چشم فراخ دهان بزرگ کوش خیمه پیوسته ابر و دگر و دندان سبک دیش باریک و ب دراز باشد	کف شکر و کدبان سر و طلب دایست و خیمه و غلط و جاحز جوی و دین واری و کوش و بزرگ و شفقت و کشتن ابر و دگر و دگر و دگر و مستوفیان و بزرگان و دگر و دگر و حلیات و دگر و دگر و دگر
کوش و بی زاد پست	دو کرده و جگر	سویخ چینج	شریفان و دگرگان وزیران و ملک و اربابان و ارباب و بزرگان و زینت و اهل و طب و دگر خادمان و مختاران	خیمه چهره کره دوی سرخ و سفید بر کشت باغبان بسیار و سرخ خیمه چشم سایه ان پیش از سفید و شیرین و دگر و سفید و ناله بدن خورد دندان و کداده و دگر و میان بالا	زنان و دگر دگر و دگر و غلطای خوهران و یاکان
عزیز و بی و انجارت جانبی و بی	معش	چشم راست	ملکان و بزرگان و ملک و پسران و صاحبان نایبهای و بزرگان و افسران و حکیمان و جواهرهای مردم	قن او در بزرگ شکم و بزرگ و کشید و موی و سفید چشم بزرگی و دگر و سفید و دگر و دگر بزرگی و دگر و سفید و دگر و دگر	دشمن مادران و غلطای خوهران و یاکان
مردها و زهره و بشرکت زهره	حک بشرکت بشرکت	سویخ سخت بشرکت	سرمکان و صاحبان و بزرگان و اربابان و بزرگان و دگران و افسران و حکیمان و جواهرهای مردم	بند بالا و بزرگ و سفید چشم و کوش و پشانی تیز و نکر و چشم خیمه پشانی و لب که کشت کشید موی دندان مایل و سرخ دندان و دگر انگشت فراخ کام	دشمن مادران و غلطای خوهران و یاکان
شرایف و منز استخوان	دگر و بی آفتاب	کوش چب	سلاطین و علما و دگران کبار و شریف و علماء و صلوات و قضا و زهاد و تجار نامی و اغنیاء	بینک اندام فراخ چشم معتدل و و شکم موی سفید و بزرگ انگشت محکم موی کدری و دگر دگر دوی و دگر و دگر و دگر	دشمن مادران و غلطای خوهران و یاکان
مرد و خان و بزرگان و استخوان مرد و سر	سپهر راست	کوش راست	پران و بزرگان و سلاطین و دگران و دگران و دگر و بزرگان و دگران و دگر و ارباب و دگران و دگر و اهل و دگران و دگر	پسند ابر و دگر موی سفید چشم اندام بزرگ و سرخ و دگران ابر و دگر بند بالا و بزرگ و سفید چشم و دگر و دگر و دگر و دگر و دگر و دگر و دگر و دگر و دگر و دگر و دگر و دگر	دشمن مادران و غلطای خوهران و یاکان

فعل و احوال	بنات و اشجار	سند و مرغان
<p>نظم علم علوی و کاسه و کال و مرآت و جاسوسی نخاع و در باقی و کارهای اب و حلاقی و ضارعی و لاهی و دروغ و غایق و اهقام و اصلاح و سفادت معیش و فراخ و طعام و نکاح و انک و بسیاری و نفع و خوش منشی</p> <p>اومختن ادب و تعلیم علم هندسه و الهی و شاعری و سرید بر سر مردم و انلاف مال و مجمل از دشمنان و وضع خطا و کتابت و نقاشی و کارهای ارباب و نکات و شصت و طبع در کارها و بسیار کردن خدینکاران خاصه کثیران و دروغ و تزویر</p> <p>مطلب و سرگودن و قمار باخت و زنا و دران جستن و خویش را داده کردن و بسیاری و جماع و شیرین بخن و چرب زبانی و بکار داشتن عطرها و بلب و لبها زیبا و خندان و شادی و تجارت و نقاشی و خطاطی و صنایع</p> <p>طلب جملت و بکار بر اشراج اموال و کثرت کلام و نفع و رساندن برهمنان و آگاه بودن از معاد و نظارت و نصیحت و بکارهای نیک و نفع و درود و سنان و اگر افتاد شرع بود دلیل بود بر حصول ملک و بیایست و اگر در جبر بود دلیل بود بر نزال ملک</p> <p>غریب و خوف و گریختن و چرب و قتل و ضرب و زدی و زنا و فتنه و عصیان و خصوص و سرعت در جواب و کثرت شصت و بنابه کردن چیزهای خوب و دروغ و نخانی و قسم و دروغ و دردها و لیکن و نوا کردن</p> <p>بزرگ و فتنه و دست آمدن کارها و سیاست و سیاست و کثرت خواب و بار و مرغ و دینی از فکر و اصلاح میان مردم و معیشت دین و ازها و شرف و بسیاری و نیک و ناراحتی و نانی و در ساحه و کماله و شانی و شادی و ناله و دروغ و بنای نفع و نفعین و لا بظنر انداختن</p> <p>فقر و غریب و عزلت و تسلی و تحمل و عجز و نوحه و کبر و غرور و ظلم و ندادن ابائی و بکار داشتن چنای و نوحه و کارهای با نعت و نوحه و کل کاری و شرف آمدن زمین و غش و حیل و بکار بودن و مردمان را بنده کردن و نماندن و نماندن و نماندن و نماندن</p>	<p>خیار و نر و کنگر و کنگر و کنگر و کنگر و جویان و شیرین و انک و مرغ و مرغ چرب و نر و نر و نر و نر و نر و نر باریک و شاخهای بسیار دارد</p> <p>ماش و باغ و کرا و کنگر و کنگر و نر و کنگر و نر و نر و نر و نر و نر و نر و نر و نر و نر و نر و نر و نر و نر و نر و نر و نر</p> <p>انجیر و انک و نر</p> <p>نی شکو و نر و نر و نر و نر و انک و نر و نر و نر و نر و نر و نر و نر و نر و نر و نر و نر و نر و نر و نر و نر و نر</p> <p>بشم و بسیار و بادام و نر و نر و بیان و کنگر و نر و نر و نر و نر و نر و نر و نر و نر و نر و نر و نر و نر و نر و نر</p> <p>کند و نر</p> <p>قط و نر و نر و نر و نر و شاه و نر و نر و نر و نر و نر و نر و نر و نر و نر و نر و نر و نر و نر و نر و نر و نر</p>	<p>کاو و کسند و شتر و شتر و شتر و مرغابی و شتر مرغ و مایان و نر و نر و نر و نر و نر و نر و نر و نر و نر و نر و نر و نر</p> <p>سکان شکاری و شتر مرغ و باد و طوطی و بوزینه و نر و نر و نر و نر و نر و نر و نر و نر و نر و نر و نر و نر و نر و نر</p> <p>بیل و نر</p> <p>کوه و نر</p> <p>شیر و نر</p> <p>کند و نر</p> <p>کاو و نر</p>

معدان و جواهر	مشاعها و جامها	امراض	مواضع
بلور دلفری و مرارید خود و ذاج سفید و بکینه بطنی و هر سنگ شفاف و سفید و سنگ قرم و درخت برنجها و انگشترها و دهنه و چشم و درم	جامهای شیشه و دست چین و انگشتر و دستمال	خالج و لغو و قطع اعضا و امراض زهره و پاخیزان بلغم و هر سرد	ابکرها و شرابها و دانهها و چاهها و دریاها و باغها و حوضها و بنساختها
سیاه و کبریا و فیروزه و یسند و جهان و برنج بد و هر چه در آن نقش بود و بشمار و سیاه در آید چون درم و دینار و بشیر	قطره و عامه و التهای کتاب و صناعت	صرع و مکتند و آن و لاک و برنج و موی و برنجان سیاه و سوس و قی و آنچه در آن و آنرا در آن	مواضع منقش و عباد و نخاها و دیوانها و بازارها و میدان و کارخانهها و بازارها و جاده که آب نوبت باشد
جلف و زبرجد و مرارید و سنگ شیشه و فیروزه و لاجورد و یاقوت و سمر و هر چه در آن و طرف که آنرا و قزوستان و دهها و زبرجد و یاقوت	جامهای رنگ و زلی و دیسهای نیمه و جامها منقش و در آن و زبرجد و سفید	ضعف دل و دماغ و کرده و مثانه و بوسیر و لجنه از بلغم و سردی تری پیدا شود	گلزارها و تر و زارها و هر جا که نماشا و عیش و آن کرده و مقامها بند و عباد و نخاها و مرغزارها و سردابها
زهره و یاقوت و لاجورد و کبریت و زبرجد و کبریا و پیاده و لاکینه و زبرجد و سند و در آن و زبرجد و هر سنگ نیمه و کلهای بازیت و لعل و زهره و فیروزه	کروناج و اینچ و هر چه و طلا باشد و بادشاهان شاید و جامهای زبرجد	در چشم و دماغ و دل و پاخیزان و کرمی و خشکی بوده باشد	معدنها و نصهای عالی و مقر سلاطین
مس و نولاد و شیشه و فضا طیس و آهن و سنگهای مس که در درم و زنده و آلات حرب	جامهای مسخ و اینچ و در حرب پوشند	نفسه دائم و شطرنج و دانه چکر و مسخ و سوس و قذف و اسقاط جنین و هر چه از کرمی و خشکی زاید	آتشکدها و زندان و لشکر گاه و مذهب حیوانات و سیاستگاهها و مذهبها
زبر و سیم و فلز و برنج و الماس و روی سفید و هر چه در آن و کبریا و در و قشیا و قوتیا و کور و سرخ و سنگهای سفید و زرد که شریف بود	دیسهای قیقه و اینچ از ابر و سیم و پنجه اینچ بود و زبر و کور باشد	بر و زبرجد و شیشه و کینه و در دل و در هر چه از بیماری و راج و اوجها هر سرد	مساجد و مدارس و مواضع مقدس و خزان و مقامهای عالی و معبر و عباد و نخاها و منابر و غلاف و علماء
سرب و سنگهای سیاه و سخت و پیچید و چرخ آهن و ذلاج و مرارید سنگ	جامهای موئینه و پنجه و اینچ کهنه و خوشن باشد	جذام و فقر و زهره و زهره و زهره و سوس و زهره و زهره و سوس و زهره و زهره و سوس و زهره	خرابها و سوس و زهره و زهره و زهره و سوس و زهره و زهره و سوس و زهره و زهره و سوس و زهره

[illegible][illegible]

[illegible]

15

[illegible]

[illegible][illegible]

لشوی کیسوت بعرض **اب** بحسب درجانب **حل**

[illegible]

لشوية الينش بعرض لب بحديجات برج جونا

[illegible]

[illegible][illegible]

النتائج	ثلاث	الثلاث	المثلج	الخاص	الساكن
1	ا	ب	ج	د	هـ
2	و	ز	ح	ط	ي
3	ك	ل	م	ن	س
4	ع	ف	ق	ص	غ
5	ي	ك	ل	م	ن
6	و	ز	ح	ط	ي
7	ك	ل	م	ن	س
8	ع	ف	ق	ص	غ
9	ي	ك	ل	م	ن
10	و	ز	ح	ط	ي
11	ك	ل	م	ن	س
12	ع	ف	ق	ص	غ
13	ي	ك	ل	م	ن
14	و	ز	ح	ط	ي
15	ك	ل	م	ن	س
16	ع	ف	ق	ص	غ
17	ي	ك	ل	م	ن
18	و	ز	ح	ط	ي
19	ك	ل	م	ن	س
20	ع	ف	ق	ص	غ
21	ي	ك	ل	م	ن
22	و	ز	ح	ط	ي
23	ك	ل	م	ن	س
24	ع	ف	ق	ص	غ
25	ي	ك	ل	م	ن
26	و	ز	ح	ط	ي
27	ك	ل	م	ن	س
28	ع	ف	ق	ص	غ
29	ي	ك	ل	م	ن
30	و	ز	ح	ط	ي
31	ك	ل	م	ن	س
32	ع	ف	ق	ص	غ
33	ي	ك	ل	م	ن
34	و	ز	ح	ط	ي
35	ك	ل	م	ن	س
36	ع	ف	ق	ص	غ
37	ي	ك	ل	م	ن
38	و	ز	ح	ط	ي
39	ك	ل	م	ن	س
40	ع	ف	ق	ص	غ
41	ي	ك	ل	م	ن
42	و	ز	ح	ط	ي
43	ك	ل	م	ن	س
44	ع	ف	ق	ص	غ
45	ي	ك	ل	م	ن
46	و	ز	ح	ط	ي
47	ك	ل	م	ن	س
48	ع	ف	ق	ص	غ
49	ي	ك	ل	م	ن
50	و	ز	ح	ط	ي
51	ك	ل	م	ن	س
52	ع	ف	ق	ص	غ
53	ي	ك	ل	م	ن
54	و	ز	ح	ط	ي
55	ك	ل	م	ن	س
56	ع	ف	ق	ص	غ
57	ي	ك	ل	م	ن
58	و	ز	ح	ط	ي
59	ك	ل	م	ن	س
60	ع	ف	ق	ص	غ
61	ي	ك	ل	م	ن
62	و	ز	ح	ط	ي
63	ك	ل	م	ن	س
64	ع	ف	ق	ص	غ
65	ي	ك	ل	م	ن
66	و	ز	ح	ط	ي
67	ك	ل	م	ن	س
68	ع	ف	ق	ص	غ
69	ي	ك	ل	م	ن
70	و	ز	ح	ط	ي
71	ك	ل	م	ن	س
72	ع	ف	ق	ص	غ
73	ي	ك	ل	م	ن
74	و	ز	ح	ط	ي
75	ك	ل	م	ن	س
76	ع	ف	ق	ص	غ
77	ي	ك	ل	م	ن
78	و	ز	ح	ط	ي
79	ك	ل	م	ن	س
80	ع	ف	ق	ص	غ
81	ي	ك	ل	م	ن
82	و	ز	ح	ط	ي
83	ك	ل	م	ن	س
84	ع	ف	ق	ص	غ
85	ي	ك	ل	م	ن
86	و	ز	ح	ط	ي
87	ك	ل	م	ن	س
88	ع	ف	ق	ص	غ
89	ي	ك	ل	م	ن
90	و	ز	ح	ط	ي
91	ك	ل	م	ن	س
92	ع	ف	ق	ص	غ
93	ي	ك	ل	م	ن
94	و	ز	ح	ط	ي
95	ك	ل	م	ن	س
96	ع	ف	ق	ص	غ
97	ي	ك	ل	م	ن
98	و	ز	ح	ط	ي
99	ك	ل	م	ن	س
100	ع	ف	ق	ص	غ

[illegible]

لشوة ألبينو بعض الحبوب ساجاج اسد / لشوة ألبينو بعض الحبوب ساجاج سنبلة

[illegible]

لشئ يلبس بعضه بحسب ما يخرج من فيه

[illegible]

جدید ساعت و دقایق طلوع و بروج در بلدان معروضه

[illegible]

قوای مختصه بنفس نباتی

قرآنی کد مشترک است میان نه نباتات و حیوانات و انسان و از اقوال طبیعیه که بنید و معدن ان در حیوانات
نباتیه و انسان کبد است و بواسطه آن نیز کبد است و در جمیع اجزاء بدن و اصول این قوی سه قوت است

غذایه	نامیه	مولد
<p>و احتیاج بان بجهت بقای شخص است و کاران داخل نموندن غذات در بدن و تمسک نمودن انت تا اینکه بدلی ما قیل شود و این را چهار خادم باشد</p> <p>جاذبه ماسکه مغاضبه رافعه</p> <p>که غذا را که غذا را که تغذ را که تغذ را جذب کند و حمل نماید و هضم کند و تغذ را تخلی نماید و از آن دفع نماید و دفع نماید و باید که معلوم بوده باشد که ماسکه هضم عیب شهر چهار است اول دفعه است و فضل این هضم و تغذ و غایب است و صفاتی کیلی که از عروق ما ساریت که میانه کبد و معده است بکبد میاید و در اینجا قر و میگیرد دوم در کبد است و فضل هضم بلات که از راه مثانه دفع میشود و صفاتی آن اخلاط اربعه شهره که کون و بلغم و صفرا و سودا میباشد و این اخلاط داخل و در پهلای میشود سیم در ریه است و فضل این هضم چرب و موی است که از مثانه ذیبدن دفع میشود و خالص این اخلاط بر واسطه عروق و شاخ داخل اعضاء میشود و جاذبه هر عضو آنچه لائق باوست از اخلاط بخود جذب میکند چهارم در اعضاء است و فضل این هضم می است که از راه انشیین دفع میشود</p>	<p>و احتیاج بان بجهت تکمیل شخص است و رسانیدن آن بجائی که کالات مقصود از او تواند صادر شد از او کار او این است که آنچه از غذا زاید باشد از بدن ما بتملل از داخل اجزاء اصلیه کند و طول عرض و عمق آنها را زیاد کند و مراد از اجزاء اصلیه اجزاء است که از منبه متکون گردیده است مانند عظام و اعصاب و رباطات و شرائین و اوره و مقابل غوزبول است و من که نمیباشد اجزاء زاید است از تغذیل کشت و پیه و چربی نیز کار است و مقابل من هزال است و قوه غاذیه باخوادم اربع او خادم این قوت است و بعضی این افعال نسبت بقوت غاذیه دهند و کی ند که قوه غاذیه در وقت قوتش که سن شباب بوده باشد غذا را زیاد بر فرد ما بتملل تحصیل کند و زیادتی از او صرف نمکند و علی ای تقدیر در سن و قوت قطع شود و کار غاذیه تا آخر عمر باقی ماند</p>	<p>و احتیاج بان بجهت بقای نوع است از نسل شدن و آن قوت است مرکب از سه قوت اول آنکه غذا را بعد از هضم رابع صورت منوی بخشد دوم آنکه اجزاء منوی که متشابه است همیا کند و چربی از آنرا از برای قبول عضوی مانند آنکه همیا کند چربی را از برای قبول عظمی و یکی را بجهت عصبی و یکی را بجهت رباطی سیم آنکه هر چیزی را از منی صورت عضوی بخشد و از او قوت مصوره گیرند و بعضی فائل بوجود آن نمیشا شد و کار او را نسبت بخداوند یا ملاک دهند و حصول این افعال عجبیه را از قوه عیدیه الشعور محال دانند و قوت غاذیه باخوادم خوادم خود این قوه مولد نیز باشد</p>

فَوای جَبَوائی که مشترک میان انسان و سایر حیوانات و آن منقسم بدو قسم است

و ان قوت کد را در اندک خبر شکی نیست و بعد از آن مرد و عا است از جهار و حی که از قلب دماغ
آمل و بجهت برون و از بعد از آنکه بواسطه اعصاب که منبت آن نیز دماغ است از خارج بدن سگ شود و از آن وقت
ان قوت است و بواسطه غده آن

[illegible]

شب ۱۱	قمر ۱۱	زئیل ۱۱	مشتبه ۱۱	زهره ۱۱	عطارد ۱۱
دلائل ثبات	دلائل نقیض	دلائل نفال و انقلاب			
۱	بودن دلیل در برج ثابت	بودن دلیل در برج ذوجین	بودن دلیل در برج منقلب		
۲	بودن دلیل در برج ثواب	بودن دلیل در برج ثواب	بودن دلیل در برج ثواب		
۳	بودن دلیل در برج ثواب	بودن دلیل در برج ثواب	بودن دلیل در برج ثواب		
۴	انصال بکوک در وند	انصال بکوک در وند	انصال بکوک در وند		
۵	انصال از سفلی و اتصال بعلوی	انصال از سفلی و اتصال بعلوی	انصال از سفلی و اتصال بعلوی		
۶	بودن دلیل در نظام دیم و نیم اوجی	بودن دلیل در نظام اقل	بودن دلیل در نظام چهارم		
۷	بودن دلیل میان طالع و عاشر	بودن دلیل میان طالع و رابع	بودن دلیل میان طالع و عاشر		
۸	بودن دلیل اگر اکباته که در اول	بودن دلیل با ثوابی که بر مناج	بودن دلیل با ثوابی که بر مناج		
۹	بودن دلیل در برج قمران یا او نادان	بودن دلیل در برج مائله	بودن دلیل در برج مائله		
۱۰	بودن دلیل در مثلثه قران	بودن دلیل در مثلثه قار	بودن دلیل در مثلثه قار		
۱۱	بودن دلیل در برج ثابت	بودن دلیل در برج ثابت	بودن دلیل در برج ثابت		
۱۲	استقامت او ناد طالع	مایل بودن او ناد	زایل بودن او ناد		

ایام ۱۱	درجات ۱۱	رباطات ۱۱	سعد و نحس ۱۱	انزاجه ۱۱	طالع خنزال ۱۱	طالع ۱۱	داخلین ۱۱
۱	شرطین	۱	س	۲	۱	۵	۲
۲	بطین	۲	س	۱	۲	۵	۲
۳	ثواب	۳	س	۲	۱	۵	۳
۴	دبران	۴	س	۱	۲	۵	۴
۵	هفقه	۵	س	۲	۱	۵	۵
۶	هفقه	۶	س	۱	۲	۵	۶
۷	ذراع	۷	س	۲	۱	۵	۷
۸	نزه	۸	س	۱	۲	۵	۸
۹	ظرفه	۹	س	۲	۱	۵	۹
۱۰	جبهه	۱۰	س	۱	۲	۵	۱۰
۱۱	زین	۱۱	س	۲	۱	۵	۱۱
۱۲	صرفه	۱۲	س	۱	۲	۵	۱۲
۱۳	عشا	۱۳	س	۲	۱	۵	۱۳
۱۴	سمات	۱۴	س	۱	۲	۵	۱۴
۱۵	غفر	۱۵	س	۲	۱	۵	۱۵
۱۶	زبان	۱۶	س	۱	۲	۵	۱۶
۱۷	اکلیل	۱۷	س	۲	۱	۵	۱۷
۱۸	قلب	۱۸	س	۱	۲	۵	۱۸
۱۹	شوله	۱۹	س	۲	۱	۵	۱۹
۲۰	نفاخ	۲۰	س	۱	۲	۵	۲۰
۲۱	بلده	۲۱	س	۲	۱	۵	۲۱
۲۲	ذایح	۲۲	س	۱	۲	۵	۲۲
۲۳	بلج	۲۳	س	۲	۱	۵	۲۳
۲۴	معدود	۲۴	س	۱	۲	۵	۲۴
۲۵	اخبیه	۲۵	س	۲	۱	۵	۲۵
۲۶	مقدم	۲۶	س	۱	۲	۵	۲۶
۲۷	مؤخر	۲۷	س	۲	۱	۵	۲۷
۲۸	رشا	۲۸	س	۱	۲	۵	۲۸

الفرق است و در این امر اختلاف است و در بعضی موارد

مقدار

مقدار

جدول ساعات و فائز و ثانی نصف النهار و جدول

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

۱۷	۶۸۱۴	۱۰	ناک	۴۶	فک	۲۱	۵۵۲	۱۰	نانا	۴۷	۵۷۷	۲۰	۵۹۳	۶	۵۹۳	۵۱	۶۲۶	۲۲	۶۴۷	۲۶	۶۴۴	۴۹	۶۶۸	۴۸	۷۳۹	۳۸	۷۱۵	۲۲	۷۴۰	۲۶	۱۰۶۷	۴۲	۶۱۳	۱۲	۵۷۱	۴۶	۵۰۷	۳۶	۶۵۵	۴۶	۶۴۱	۱۵	۶۵۳
۵۵	۷۳۹		فوک	۴۶	فوک	۴۷	۵۷۷		فوک	۲۰	۵۹۳		۵۹۳		۵۹۳		۶۲۶		۶۴۷		۶۴۴		۶۶۸		۷۳۹		۷۱۵		۷۴۰		۱۰۶۷		۶۱۳		۵۷۱		۵۰۷		۶۵۵		۶۴۱		۶۵۳
۶	۶۸۰		ناک	۴۶	فوک	۲۰	۵۹۳		فوک	۲۰	۵۹۳		۵۹۳		۵۹۳		۶۲۶		۶۴۷		۶۴۴		۶۶۸		۷۳۹		۷۱۵		۷۴۰		۱۰۶۷		۶۱۳		۵۷۱		۵۰۷		۶۵۵		۶۴۱		۶۵۳
۲۲	۷۳۴		فوک	۴۶	فوک	۲۰	۵۹۳		فوک	۲۰	۵۹۳		۵۹۳		۵۹۳		۶۲۶		۶۴۷		۶۴۴		۶۶۸		۷۳۹		۷۱۵		۷۴۰		۱۰۶۷		۶۱۳		۵۷۱		۵۰۷		۶۵۵		۶۴۱		۶۵۳
۵۳	۸۰۱		فوک	۴۶	فوک	۲۰	۵۹۳		فوک	۲۰	۵۹۳		۵۹۳		۵۹۳		۶۲۶		۶۴۷		۶۴۴		۶۶۸		۷۳۹		۷۱۵		۷۴۰		۱۰۶۷		۶۱۳		۵۷۱		۵۰۷		۶۵۵		۶۴۱		۶۵۳
۳۴	۸۱۱		فوک	۴۶	فوک	۲۰	۵۹۳		فوک	۲۰	۵۹۳		۵۹۳		۵۹۳		۶۲۶		۶۴۷		۶۴۴		۶۶۸		۷۳۹		۷۱۵		۷۴۰		۱۰۶۷		۶۱۳		۵۷۱		۵۰۷		۶۵۵		۶۴۱		۶۵۳
۴	۸۸۰		فوک	۴۶	فوک	۲۰	۵۹۳		فوک	۲۰	۵۹۳		۵۹۳		۵۹۳		۶۲۶		۶۴۷		۶۴۴		۶۶۸		۷۳۹		۷۱۵		۷۴۰		۱۰۶۷		۶۱۳		۵۷۱		۵۰۷		۶۵۵		۶۴۱		۶۵۳
۴۸	۹۹۹		فوک	۴۶	فوک	۲۰	۵۹۳		فوک	۲۰	۵۹۳		۵۹۳		۵۹۳		۶۲۶		۶۴۷		۶۴۴		۶۶۸		۷۳۹		۷۱۵		۷۴۰		۱۰۶۷		۶۱۳		۵۷۱		۵۰۷		۶۵۵		۶۴۱		۶۵۳
۲۷	۶۵۸		فوک	۴۶	فوک	۲۰	۵۹۳		فوک	۲۰	۵۹۳		۵۹۳		۵۹۳		۶۲۶		۶۴۷		۶۴۴		۶۶۸		۷۳۹		۷۱۵		۷۴۰		۱۰۶۷		۶۱۳		۵۷۱		۵۰۷		۶۵۵		۶۴۱		۶۵۳

صمدی خاندان از ازمیری کم گوشت
نعمت خاندان از ازمیری کم گوشت

[illegible]

صاحب المجلد

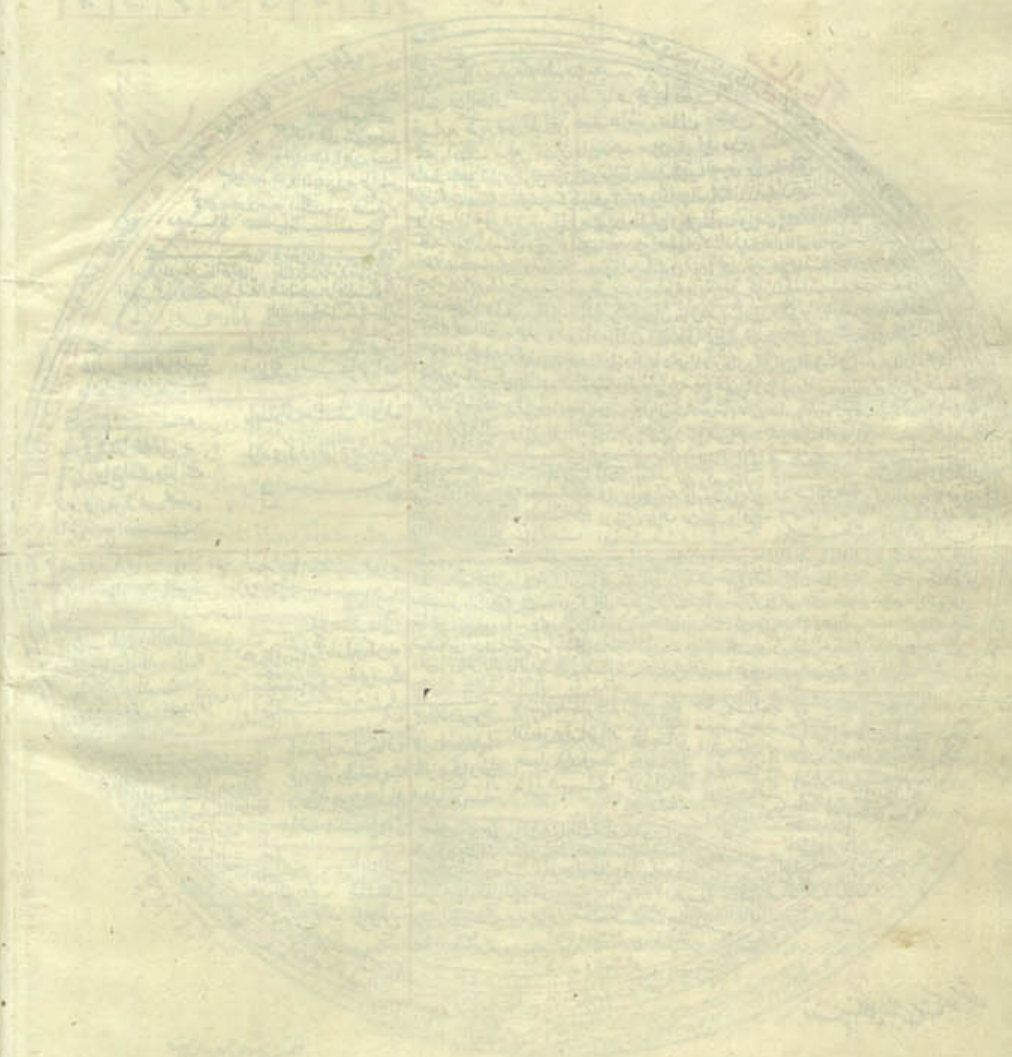

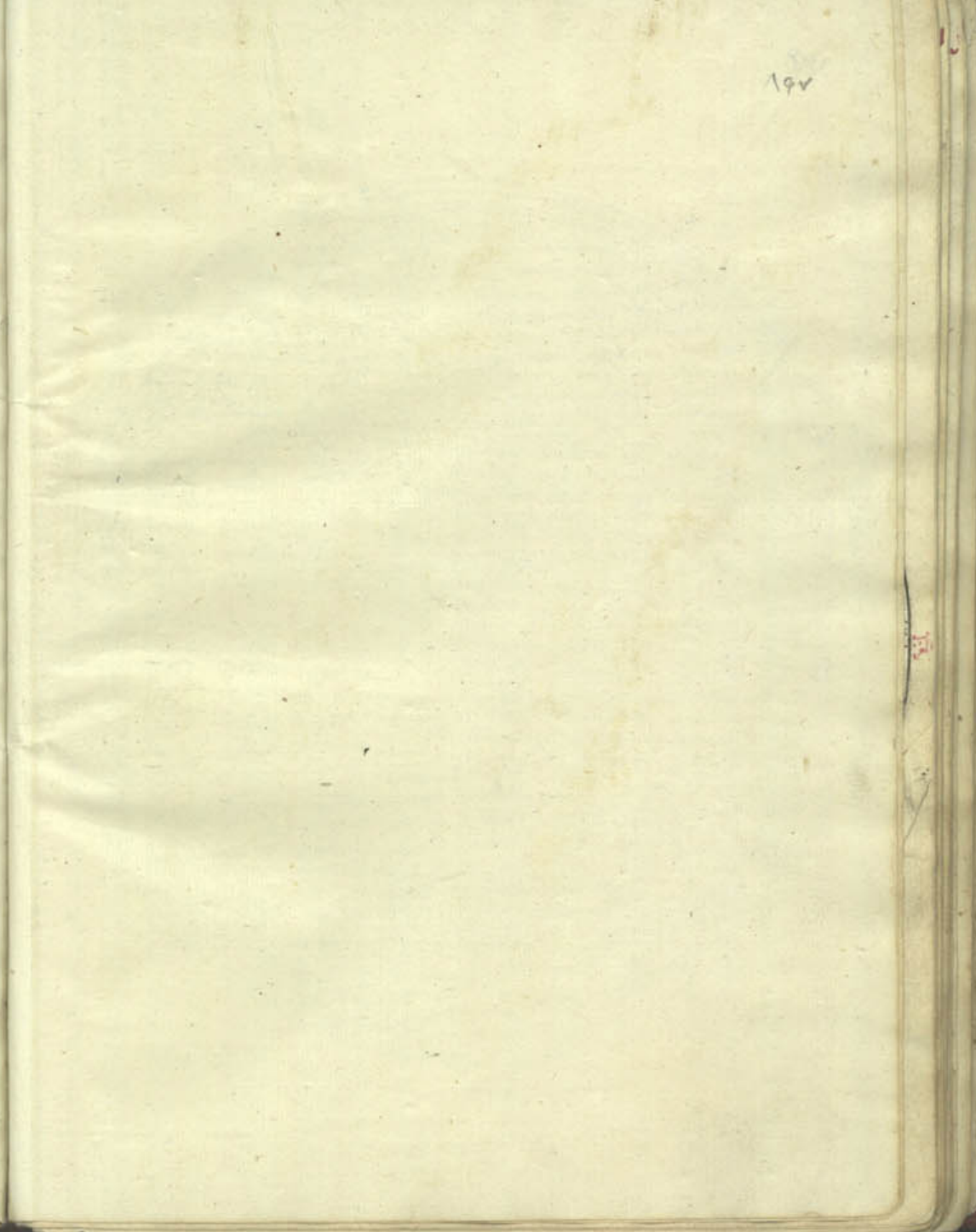
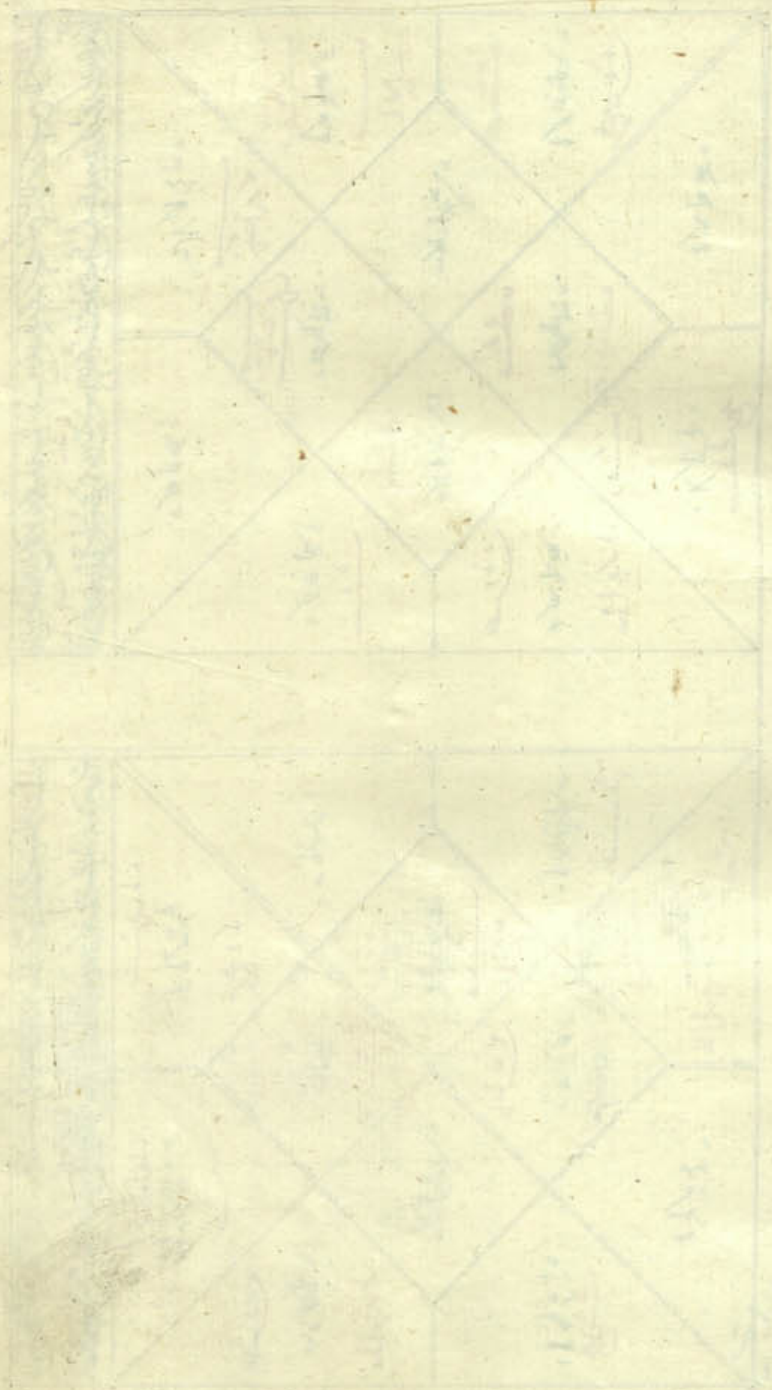
خط استوا	ساعات دقایق	درجات دقایق	درجات دقایق	درجات دقایق	درجات دقایق	درجات دقایق
۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱
۲	۲	۲	۲	۲	۲	۲
۳	۳	۳	۳	۳	۳	۳
۴	۴	۴	۴	۴	۴	۴
۵	۵	۵	۵	۵	۵	۵
۶	۶	۶	۶	۶	۶	۶
۷	۷	۷	۷	۷	۷	۷
۸	۸	۸	۸	۸	۸	۸
۹	۹	۹	۹	۹	۹	۹
۱۰	۱۰	۱۰	۱۰	۱۰	۱۰	۱۰
۱۱	۱۱	۱۱	۱۱	۱۱	۱۱	۱۱
۱۲	۱۲	۱۲	۱۲	۱۲	۱۲	۱۲
۱۳	۱۳	۱۳	۱۳	۱۳	۱۳	۱۳
۱۴	۱۴	۱۴	۱۴	۱۴	۱۴	۱۴
۱۵	۱۵	۱۵	۱۵	۱۵	۱۵	۱۵
۱۶	۱۶	۱۶	۱۶	۱۶	۱۶	۱۶
۱۷	۱۷	۱۷	۱۷	۱۷	۱۷	۱۷
۱۸	۱۸	۱۸	۱۸	۱۸	۱۸	۱۸
۱۹	۱۹	۱۹	۱۹	۱۹	۱۹	۱۹
۲۰	۲۰	۲۰	۲۰	۲۰	۲۰	۲۰
۲۱	۲۱	۲۱	۲۱	۲۱	۲۱	۲۱
۲۲	۲۲	۲۲	۲۲	۲۲	۲۲	۲۲
۲۳	۲۳	۲۳	۲۳	۲۳	۲۳	۲۳
۲۴	۲۴	۲۴	۲۴	۲۴	۲۴	۲۴

خط استوا	میان افلاک اول	میان افلاک دوم	میان افلاک سوم	میان افلاک چهارم	میان افلاک پنجم	میان افلاک ششم	میان افلاک هفتم
۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱
۲	۲	۲	۲	۲	۲	۲	۲
۳	۳	۳	۳	۳	۳	۳	۳
۴	۴	۴	۴	۴	۴	۴	۴
۵	۵	۵	۵	۵	۵	۵	۵
۶	۶	۶	۶	۶	۶	۶	۶
۷	۷	۷	۷	۷	۷	۷	۷
۸	۸	۸	۸	۸	۸	۸	۸
۹	۹	۹	۹	۹	۹	۹	۹
۱۰	۱۰	۱۰	۱۰	۱۰	۱۰	۱۰	۱۰
۱۱	۱۱	۱۱	۱۱	۱۱	۱۱	۱۱	۱۱
۱۲	۱۲	۱۲	۱۲	۱۲	۱۲	۱۲	۱۲
۱۳	۱۳	۱۳	۱۳	۱۳	۱۳	۱۳	۱۳
۱۴	۱۴	۱۴	۱۴	۱۴	۱۴	۱۴	۱۴
۱۵	۱۵	۱۵	۱۵	۱۵	۱۵	۱۵	۱۵
۱۶	۱۶	۱۶	۱۶	۱۶	۱۶	۱۶	۱۶
۱۷	۱۷	۱۷	۱۷	۱۷	۱۷	۱۷	۱۷
۱۸	۱۸	۱۸	۱۸	۱۸	۱۸	۱۸	۱۸
۱۹	۱۹	۱۹	۱۹	۱۹	۱۹	۱۹	۱۹
۲۰	۲۰	۲۰	۲۰	۲۰	۲۰	۲۰	۲۰
۲۱	۲۱	۲۱	۲۱	۲۱	۲۱	۲۱	۲۱
۲۲	۲۲	۲۲	۲۲	۲۲	۲۲	۲۲	۲۲
۲۳	۲۳	۲۳	۲۳	۲۳	۲۳	۲۳	۲۳
۲۴	۲۴	۲۴	۲۴	۲۴	۲۴	۲۴	۲۴

[illegible]

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	-----

بسم الله الرحمن الرحيم و بسم تعین

مقاله سیم از اربع مقالات در آنچه عارض میشود موالید را بالذات نه بمشارکت با غیر و آن مرتب است بر چهارده باب **باب اول** در آنکه از برای وجود انسان دو مبدأ میباشد که از مزاج کوکب در هر یک از آن دو وقت استدلال بر احوال او در سایر اوقات توان نمود و در آنکه هر یک از آن دو مبدأ اگر چه مخصوص میباشد بخاصیت که در آن دیگر نمیشناسد ولیکن مبدء دوم که وقت پیرودن آمدن طفل است از رحم او است باعتبار از مبدء اول که وقت سقوط نقطه در رحم باشد و در افامه برهان بر این مطلب **باب دوم** در آنکه دانستن درجه طالع وقت پیرودن آمدن طفل از رحم بالاتر رسیده تحقیق خالی از صعوبت نمیشناسد و اگر چه از میان آن آلات با سطرلاب اعتماد بیشتر حاصل است و بعد از آن بالاث اطلاق و بعد از آن بالاث اب که در این زمان از آنست و جزو و سبب کویند و از این جهت که اعتماد با آنها حاصل نمیشناسد محتاج میشویم در معرفت درجه طالع طبیعی و تحقیق بقاعدی علی بعد از دانستن وقت تقریبی که از آن نمودار بطلیموس کویند و آن است که نظر شود بسوی جزو اجتماع یا استقبال که پیش از ولادت است هر کدام که نزدیکتر بوده باشند و در اجتماع نظر شود بجزو نیرین و در استقبال نظر شود بجزو نیرین که فوق الارض است بعد از آن نظر شود در وقت ولادت بان کوکبی که مستحق میباشد تدبیر آن جزو را و آنچه بان حاصل میشود استحقاق تدبیر پنج جزا است **اول** صاحب خانه بودن **دوم** صاحب مثلث بودن و صاحب مثلث بطن بطن بطلیموس باید گرفت نه طریقه جهود **سیم** صاحب شرف **چهارم** صاحب جد **پنجم** آن کوکبی که از تحت اشعاع بیرون است و فوق الارض است و ناظر است بنس از تثلث یا تدبیر یا تریج یا مقابله یا آنچه در حکم نظر باشد از شاخو مطلق یا زمان یا نقل نور یا جمع نور آن کوکب که

در وقت پیرودن آمدن طفل از رحم او است

که پیش از بکار این خصال در اوج است یا نه انفا ان مستحق تدبیر آن جزوات و هرگاه دو کوکب یا بیشتر ملایمی باشند در استحقاق تدبیر انجزو نظر شود با آنچه درجه آن اقرب است در برج خود بدرجه طالع تقریبی یا عاشوران اگر بطالع نزدیکی بوده باشد درجه طالع را در جزو آن کوکب ستوی بر جزو گیریم و باقی او را دو پونت را تابع آن کردانیم و اگر بجا شتر نزدیکی بوده باشد یعنی عدد درجه کوکب ستوی بر جزو نزدیکی بدرجه عاشور تقریبی باشد درجه عاشور را آن درجه گیریم و درجه طالع و سایر او را دو پونت را تابع آن کردانیم و اگر یک کوکب منفرد باشد در تدبیر انجزو هر یک از او را در تابع آن کردانیم خلاصه آنکه هر کوکب که اقوی باشد در تدبیر انجزو درجه او مقبض میباشد **باب سیم** در قیمت کفنا در موالید یعنی مقاله سیم و چهارم بر این لایق نظام طبیعی و آن بر سبیل اجمال منقسم میشود بچهار قسم **قسم اول** در احوالی که عارض میشود مولود را قبل از ولادت و آن یک صنف است از سخن و آن سخن در والدین مولود است **قسم دوم** در احوالی که عارض میشود مولود را قبل از ولادت و بعد از آن و آن نیز یک صنف است از سخن و آن سخن در برادران و خواهران مولود است **قسم سیم** در احوالی که عارض میشود مولود را در وقت ولادت و آن چهار صنف از سخن است **صنف اول** در ذکویت و انوثیت مولود **صنف دوم** در ثروتمند و غیر ثروتمند بودن مولود **صنف سیم** در آنکه خلقت مولود کشته است از خلقت طبع یا نه **صنف چهارم** در آنکه مولود غذا میخورد یا نه **قسم چهارم** در احوالی که عارض میشود مولود را بعد از ولادت و آن سه صنف از سخن است **اول** در عمر مولود **دوم** در صورت و حلیه مولود **سیم** در علل و اوقات بدلت مولود **چهارم** در اخلاق و احوال نفسانی مولود **پنجم** در علل و اوقات نفسانی مولود **ششم** در محبت مولود در امر ملک **هفتم** در نیکبختی و بدبختی مولود **هشتم** در صنعت و شغل و عمل مولود **نهم** در آنچه متعلق بترغیب مولود است از عدد زوجات و بودن نزدیج او و ترغیب طبیعی یا غیر طبیعی و مدت مکث او و بازو جات او **دهم** در اولاد مولود **یازدهم** در معاشرت و مخالفت او با مردم **دوازدهم** در عزت و سفرو مولود **سیزدهم**

در وقت پیرودن آمدن طفل از رحم او است

در حال مردن مولود پس مجموع اصناف سخن در احوال مولود مختصر میباشد در نوزده صنف سخن
در هر صنفی از این اصناف با از نفس حال آن صنف است یا از مقدار و کثرت آن یا از زمان وقوع آن
و از این نوزده صنف سخن بطلموس بازده صنف اول از این ترتیب مذکور در مقاله سیم بیان
میکند و هشت صنف آخر از این در مقاله چهارم و آنچه در هر صنف از این اصناف نوزده گانه سخن
میکند بطریق اجمال و قواعد کلیه است و طرح میکند تفصیلات و خصوصیات و جزئیات را
و نیز طرح میکند هذیانها را که مخجین بهم بافته اند و آنچه سخن میگوید بر طبق قواعد حکیه و
بر همین طبعیه میباشد و چنانکه مذکور شد سخن در هر صنفی از این اصناف نوزده گانه سه
شعبه دارد **شعبه اول** سخن در حال آن صنف و آن اخذ میشود از سه چیز **اول** از موضعی اثر
فلک که مناسب آن صنف است مانند موضع شمس از برای دانستن حال پدید و موضع عاشر از برای
دانستن حال شغل و عمل **دوم** از مستولی بر آن موضع اگر مستولی یکی است همان یکی را بگیریم و اگر
معدود است آن یکی را مستولی دایم و اضعف را شریک آن و از مزاج هر دو حکم کنیم و سبب استحقاق
استیلاء آن پنج چیز است که مذکور شد **سیم** بر چی که مستولی در آن برج است و از مزاج این سه
دلیل حکم کنیم **شعبه دوم** سخن در مقدار آن صنف است و آن دانسته میشود از قوت و ضعف آن
سه دلیل از قوای ذاتی و عرضی و قوای ذاتی بودن در خانه و مثله و شرف و جد خود است بودن
کوکب مذکور در برج مذکور و مؤثرت در برج مؤثرت بودن کوکب مذکور مشرقی و سرجه الیسر و کوکب
مؤثرت مغربی و بطی الیسر و مقابل این قوه های ذاتی ضعف ذاتی است و قوای عرضی بودن در اوقات
است خصوصاً طالع و عاشر و بودن در مقابل الاوقات است و ضعف عرضی بودن در زایل است و ساقط
از طالع پس بحسب قوت و ضعف این سه دلیل حکم شود بر زیادتی و کمی حادث در هر صنفی از صنفها
نوزده گانه **شعبه سیم** سخن در زمان حادث است و آن دانسته میشود بقیاس طالع و بسوی شمس پس
ربع مقدم بر طالع و بر شمس که آن دهم و یازدهم و دوازدهم است و ربعی که مقابل این ربع است آنرا
ربع غزوات گویند خواه در طالع و خواه در شمس و دو ربع دیگر را عشیات پس اگر اولیها در اوقات

در حال مردن مولود پس مجموع اصناف سخن در احوال مولود مختصر میباشد در نوزده صنف سخن در هر صنفی از این اصناف با از نفس حال آن صنف است یا از مقدار و کثرت آن یا از زمان وقوع آن و از این نوزده صنف سخن بطلموس بازده صنف اول از این ترتیب مذکور در مقاله سیم بیان میکند و هشت صنف آخر از این در مقاله چهارم و آنچه در هر صنف از این اصناف نوزده گانه سخن میکند بطریق اجمال و قواعد کلیه است و طرح میکند تفصیلات و خصوصیات و جزئیات را و نیز طرح میکند هذیانها را که مخجین بهم بافته اند و آنچه سخن میگوید بر طبق قواعد حکیه و بر همین طبعیه میباشد و چنانکه مذکور شد سخن در هر صنفی از این اصناف نوزده گانه سه شعبه دارد شعبه اول سخن در حال آن صنف و آن اخذ میشود از سه چیز اول از موضعی اثر فلک که مناسب آن صنف است مانند موضع شمس از برای دانستن حال پدید و موضع عاشر از برای دانستن حال شغل و عمل دوم از مستولی بر آن موضع اگر مستولی یکی است همان یکی را بگیریم و اگر معدود است آن یکی را مستولی دایم و اضعف را شریک آن و از مزاج هر دو حکم کنیم و سبب استحقاق استیلاء آن پنج چیز است که مذکور شد سیم بر چی که مستولی در آن برج است و از مزاج این سه دلیل حکم کنیم شعبه دوم سخن در مقدار آن صنف است و آن دانسته میشود از قوت و ضعف آن سه دلیل از قوای ذاتی و عرضی و قوای ذاتی بودن در خانه و مثله و شرف و جد خود است بودن کوکب مذکور در برج مذکور و مؤثرت در برج مؤثرت بودن کوکب مذکور مشرقی و سرجه الیسر و کوکب مؤثرت مغربی و بطی الیسر و مقابل این قوه های ذاتی ضعف ذاتی است و قوای عرضی بودن در اوقات است خصوصاً طالع و عاشر و بودن در مقابل الاوقات است و ضعف عرضی بودن در زایل است و ساقط از طالع پس بحسب قوت و ضعف این سه دلیل حکم شود بر زیادتی و کمی حادث در هر صنفی از صنفها نوزده گانه شعبه سیم سخن در زمان حادث است و آن دانسته میشود بقیاس طالع و بسوی شمس پس ربع مقدم بر طالع و بر شمس که آن دهم و یازدهم و دوازدهم است و ربعی که مقابل این ربع است آنرا ربع غزوات گویند خواه در طالع و خواه در شمس و دو ربع دیگر را عشیات پس اگر اولیها در اوقات

در احوال مولود
باب چهارم

در اوقات باشند یا در ربع غزوات زود اثر خود را بظهور رسانند و اگر روند بسوی او نماند باشند
یا در ربع عشیات باشند و دوا اثر خود را بظهور رسانند **باب چهارم** در احوال والدین است
چهار اهل این صناعت دلیل والدین را خانه چهارم دانسته اند و دلیل پدر را در روز شمس و شنبه
زحل و دلیل مادر را در روز زهره و در شب قمر و بطلموس را اعتقاد است که دلیل اول والدین شمس
و زحل و مقدم در روز موضع شمس است و در شب موضع زحل و دلیل والد پدر و زهره است و مقدم
در شب قمرات و در روز زهره است **دلیل دوم** مستولی بر موضع دلیل والد پدر و والد **دلیل سیم**
بر چی که موضع مستولی است و چون بطلموس در باب گذشته تصریح بر این مطلب نموده که در هر صنفی از
اصناف نوزده گانه دلیل هر جنس است در این باب گفتا نموده و همه احکام را بر دلیل اول جاری نموده
ولیکن باید مثل آنرا در دلیل دوم و سیم جاری نمود و بر آن قیاس کرد چنانکه شارح کلام بطلموس
باین معنی تصریح نموده است پس کول عبارت بطلموس بنا بدخود در گفتا بدلیل اول در هر باب
بلکه آنچه گفته بر بسبب مثال است و بعد از دانستن دلیل والدین هرگاه خواسته باشیم معرفت احوال
والدین را در بخت و سعادت و ملک ایشان نظر کنیم شمس اگر مطلوب معرفت احوال والد باشد
و شمس دلیل باشد بسوی زحل اگر آن دلیل باشد و اگر مطلوب معرفت احوال والد باشد نظر کنیم
بسوی قمر اگر او دلیل باشد بسوی زهره اگر او دلیل باشد ولیکن در هر حال مطلع نظر از دیگری نیز
بالمه نباید نمود پس زحل را شاهد شمس باید گرفت و بالعکس و زهره را شاهد قمر باید گرفت
و بالعکس پس اگر کوکبی که در شمس میباشد و فرا گرفته اند او را مثلاً سعد باشد یا کوکبی
که تعدیل کنند کیفیت مضرة آنرا مانند زحل که تعدیل میکند کیفیت مضرة حرارت و پس شمس را
نه مانند مریخ که محاذی حرارت و پس شمس را مثلاً پس اگر فرا گرفته باشند شمس را مثلاً سعد
یا کوکبی که تعدیل کنند مزاج او را بوده باشد امیر یا مثلاً با عظمت و جلاء و رونق و قدم مولود
از برای ایشان مبارک و مهمون خصوصاً اگر کوکبی که فرا گرفته اند شمس را مثلاً مشرق بوده باشند
و کوکبی که فرا گرفته اند قمر را مثلاً مغربی باشند و مراد از فرا گرفتن کوکب دلیل دانستن که اگر کوکب

یا شعاع او در پیش روی لیل باشد و گوئی دیگر یا شعاع آن در پشت سر دلیل باشد یعنی محل جرم که مختلط و
 منزعج شود قوتهای آن کوکب با آن دلیل خواه در یک برج باشند یا دلیل دارد و برج و اگر مقصود معرفت
 حال پدید باشد فرضاً و دلیل هم شمس بوده باشد و زحل که شراب شمس است در نزد مشرق باشد و بر مواجعه
 شمس یعنی بعد از آن شمس مانند بعد از آفتاب و که در تحت کلاهی شمس است یعنی جدی از خانه آفتاب یعنی
 در ششم او بوده باشد و اگر مقصود معرفت حال مادر باشد و فرد لیل بوده باشد زهره مشرق و در حواله
 قمر یعنی سیم او دلالت کند بر زاده شدن سعاد و والدین بقدر قوت مسئولی بر دلیل والدین و بقدر ضعف
 آن و اگر کوکبی که فرا گرفته اند بهرین را محسوس باشند یا کوکبی که در کیفیت مضرف آن تیر پیفرانند
 منبج نسبت بشمس یا زحل نسبت بقمر یا احاطه نکرده باشد بنیری که دلیل است همچنانکه از صعود و کواکب
 که نافع باشد در تعدیل کیفیت مضرف او و بوده باشد آن نیز خالی السیر مخصوصاً در باب پدید زحل در وضع
 ناپسند باشد و در باب مادر زهره در چنین وضعی بوده باشد دلالت کند بر پستی رتبه حال والد یا
 والد و خاست عیش او و رنج و شقاوت او پس اگر زحل طلوع کند بعد از قمر یا منبج بعد از شمس و صعود
 نظر کنند بشمس یا قمر دلالت کند بر احوال مزبور و اگر سهم السعاده که بعد از این مذکور خواهد شد بوده
 باشد موافقی با کوکبی که احاطه نموده اند به نیری که دلیل است مثل آنکه بوده باشد بر تلیت یا اندلس آن
 کوکب عالم مانند ملک والدین از تلف شدن و اگر سهم السعاده بر غلبه حال بوده باشد و نظر کنند بنیری
 که دلیل است یا آنچه قائم مقام آن نیز است همچنانکه از صعود یا نظر کنند محسوس برود ملک والدین و فقیر گردند
 و ملک ایشان بعد از ولادت مولود از دست ایشان گرفته شود و مولود منفع نکرده و بملك ایشان این
 بود حال دلیل اول و همچنین است حال دلیل دوم که کوکب مسئولی بر نیر دلیل یا قائم مقام او بوده باشد و
 همچنین موضع مسئولی که دلیل سیم است و باید که معلوم بوده باشد که عادت بطلیموس است که در آفتاب
 غایت سعاد و شقاوت را ذکر مینماید و حال وسط آنرا بمقایسه با یزدانت مثلاً هرگاه دانسته شد
 که هرگاه احاطه کند بدلیل پدر اجرام و شعاع صعود بوده باشد پدر در غایت سعاد و در ملک هرگاه
 احاطه کند بدلیل او اجرام و شعاع محسوس بوده باشد پدر در غایت شقاوت و بدینچنین در باب ملک پس

پس هرگاه یکطرف دلیل جرم یا شعاع سعد بوده باشد مثلاً در قدام او و در خلف آن جرم یا شعاع محسوس
 حکم بر وسط در باب سعاد و شقاوت باید نمود و همچنین در سایر ابواب و اما دانستن عروالدین در
 درازی و کوتاهی آن پس دانسته میشود از نظر کوکب سعد و محسوس بدلیل والدین هر یک از دلایلی
 سه گانه که دلیل بوده باشد و مسئولی بر دلیل و جای مسئولی **پس** اگر بوده باشد مشتری و زهره ناظر بشمس
 یا زحل یا اندو یا یکدیگر ناظر یا زحل ناظر بشمس بنظر موافقت و دوستی و هر دو قوی حال دلالت
 کنند بر طول عمر پدر و اگر سعد بن نظر نکنند بسوی دلیل پدر و شمس و زحل بنده باشند در جای خود
 قوی حال و لیکن زهره و مشتری یا یکدیگر ناظر و شمس و زحل نیز یا یکدیگر ناظر نه دلالت کنند بر طول و نه
 بر قصر مدت عمر پدر و اگر چنین نباشد و بوده باشد منبج عالی بشمس یا زحل یعنی بحر که معدل آنهارا
 روند باشد بسوی موضع شمس یا زحل مثل اینکه منبج در عاشر باشد و شمس در نهم که منبج بحر که
 معدل بنهم خواهد آمد یا منبج روند بمقارنه شمس یا زحل یا اتصال با آنها و شمس و زحل با هم بنظر
 دوستی و موافقت نظر نکنند بلکه بر منبج و مقابل یکدیگر باشند یا بوده باشند هر دو در بیت
 زاید یا ساقطه از طالع پس این احوال دلالت کنند بر ناخوشیهایی که آنها دلالت کنند بر کوتاهی
 عمر پدر بجهت آنکه اگر منبج چنین بوده باشد یعنی روند بمقارنه یا اتصال بشمس یا زحل و بوده
 باشند هر یک از آن دو که میباشند دلیل روند طالع یا عاشر یا روند بسوی آن دو دلالت کنند بر
 کوتاهی عمر و اگر آن دو روند دیگر یا روند بسوی آن دو روند یکی باشند دلالت کنند پس اگر شمس
 دلیل بوده باشد دلالت کند بر مردن پدر بناگاه یا رسیدن آفتاب بچشمش و اگر دلیل زحل باشد
 دلالت کند بر مردن پائین و لرزیدن یا ناخوشیهایی که سبب بریدن یا سوختن بوده باشد و اگر زحل
 و شمس چنانکه مذکور شد در منبج و مقابل یکدیگر باشند و هر یک که دلیل اند و رواند یا روند
 باواند باشند دلالت کند بر مردن پدر بناخوشیهایی که سبب آنها رطوبتهای اذیت رسانند
 باشد و همچنین است حال در دو دلیل دیگر که عبارت از مسئولی بر موضع شمس یا زحل بوده باشد
 و موضع مسئولی و بجهت شناختن مقدار ناخوشی و آفت و زمان حدوث پس بدینوسیله است که در

بوضع آنرا در پیش روی او دیده باشند

باب سیم گفته شد **و اما دانستن** عمر مادر پس اگر مشغری تا ظاهر باشد بسوی مشر اگر دلیل قری باشد بسوی
 زهره اگر اول دلیل باشد بر ششم نظری که باشد یا زهره و قمر که هر دو دلیل مادرند یا یکدیگر مفارقت باشند
 یا تاخر یکدیگر بتبلیث یا تدبیس نه بمقابله و ترجیح و اندوختن حال باشند دلالت کنند بر احوال بر طول عمر
 مادر و اگر زحل نظر کند بسوی قمر بمقارنه یا بر ششم یا مقابله و بوده باشد قمر تا نفس التیر یا زایل از روند باعث
 گردد در مادر علل هافات را و اگر زحل السیر باشند و در طالع یا عاشر یا روند بسوی ان دو و نه دلالت
 کنند بر کوتاهی عمر مادر و اگر در ان دو و نه یک باشند یا روند بسوی ان یعنی ما بل روند باعث گردند
 اناث و علت را و اگر نظر بر پنج بقدر بوده باشد بر سبیل مفارقه یا ترجیح یا مقابله و قمر روند باشد دلالت
 کنند بر موت فحشاء یا افنی و چشم و اگر زحل در زایل روند باشد دلالت کنند بر مردن مادر از
 انداختن بچه یا آنچه بان مانند یا اناث که عارض گردد از بریدن عضوی یا سوختن ان و اگر نظر بر پنج بقا
 یا ترجیح یا مقابله بر زهره بوده باشد حادث گردد در مادر موت بسبب تبها و یا ناخوشیها و که باعث
 نارسایی چشم شود اگر زهره در طالع یا عاشر یا روند بسوی اندو باشد یعنی در ما بل اندو روند
 و اگر زهره در راجع در راجع یا سابع یا روند بسوی اندو باشد دلالت کنند بر غیبت و طویشها و نفعه
 و اگر زحل نظر کند بسوی مشر و قمر روند باشد دلالت کنند بر مردن بسبب تب یا الزهر و اگر زحل در
 زایل روند باشد دلالت کنند بر مردن بسبب ورمها و الکله که در رحم او افتد **و در معرفت خصوصیات**
 اناث و عللی که عارض پدید و مادر بشود محتاج میباشیم بشناختن طبایع و بوجی که دلیل در ان بر وجه
 میباشد که هر یک اقتضای چه نوع ناخوشی و اناث و مرض را نمایند و همچنین محتاج میباشیم بمعرفت
 طبایع پیوت و هر دو در باب معرفت علل اناث مولود مذکور خواهد شد انشاء الله تعالی بحلا
 احوال پدر و مادر و از موضع ششم و مسئولی بر اغوضع و جای مسئولی باید دانست و در شبان
 موضع زحل و مسئولی بر اغوضع و جای مسئولی و احوال مادر و در روز از جای زهره و مسئولی بر
 و جای مسئولی و در شب از موضع قمر و مسئولی بر ان و جای مسئولی و اگر چه خواسته باشد معرفت
 تفصیل احوال والدین را باید که دلیل ایشان را بجای در جنة طالع فرض کرد و استخراج خاها و دانسته

دوازده گانه را بطریق که انشاء الله در باب دهم این مقاله خواهد آمد بخود و تقویم کوکب را در
 وقت ولادت هر یک در جای خود ثبت نمود و از ان استعمال احوال ایشان را بتفصیل نمود و
 همچنین در باب اخوه و اخوات و زوجه و غیره آنها و بتطویر در اخوان باب فاعله کلیه و ریا
 و انان مزاجهای کوکب صاحبان حظوظ دلیل بدست میدهد که در همه ابواب جاری و منضبط
 است و ان انث که کوکبی که صاحب حظوظ موضع دلیل میباشد از ان پنج خط که ذکر شد که با آنها
 مستحق مسئولی بودن بر موضع دلیل میباشد اگر صاحبان حظوظ یک کوکب بوده باشد حکم باید
 نمود بر مدلول ان کوکب و اگر ارباب حظوظ مختلف باشند پس اگر یکی اقوی بوده باشد از سایرین
 باید که حکم کلی بر مدلولات اقوی نمود و اگر هیچیک غالب و اقوی نبوده باشند بلکه مساوی بوده
 باشند در استحقاق استیلا نظر باید نمود اگر موافقتی میان ان کوکب میباشد مثلاً در حرارت
 یا رطوبت یا برودت یا پیوست حکم باید نمود بر آنچه در ان موافق باشند و اگر موافقتی نداشته باشند
 باید حکم بر مدلول هر یک در وقت لایق با و نمود مثلاً حکم بحارث و توازن ان نمود در سن شبان همچنین
 در سایر ولیکن این مطلب هم باید که ملاحظه نمود که کوکب مشرقی فعل خود را زودتر بظهور میرسانند
 از مغربی چنانکه در باب گذشته در معرفت وقت حادث مذکور شد پس اگر فرضا کوکبی دلالت نمود بر
 مردن و کوکبی دیگر دلالت نمود بر زوجه یا فرزندی یا غیره ان و دلالت کوکب مردن اسرع باشد از دلالت
 دیگرها حکم انفار را باطل کند و این بر فاعله است نفیس باید که نصب خاطر خود نمود در همه ابواب
 مولید و محافظت بر ان نمود **باب پنجم** در احوال برادران و خواهران بتطویر در این باب مخالفت
 نموده است باجمعی از حکامیان بجهت انکه ایشان دلیل برادران و خواهران را بر پنج و عطاره و برج سیم
 و صاحبان یعنی مسئولی بر ان و سهم اخوه و صاحبان سهم و آنچه از ایشان را عقیده است که برادران
 بر کثر از مولود منسوب اند بشش و زحل و کوکب منسوب به عطاره و خواهران بر کثر منسوب به قمر و
 کوکب منسوب به زهره و میانه از هر دو و صنف منسوب بشش و برج و از ان کوکب خصوصاً از عطاره
 و قمر بجهت کثرت امزاج ایشان با کوکب چنانکه برادران یا یکدیگر استدلالت کنند بر احوال برادران و

بطلمیوس معرفت خصوصیت احوال برادران و خواهران را از این ادلاء محال دانسته است و طرح نموده
است انها را و چنین دانسته است که دو قسم معرفت با احوال برادران از قواعد علم طبیعی ممکن است
یکی معرفت احوال و دیگری تفصیل اما قسم تفصیل پس چنانچه در باب سابق مذکور شد و کیفیت آن در
باب حاضر مذکور خواهد شد آنست که از طالع مولود و از دلیل اخوه طالعی برای اخوه برپا شود
طالع تفصیل احوال ایشان دانسته شود و اما قسم اول که معرفت احوالی بوده باشد پس در برادرانی
که از یک مادر بوده باشند اشاره بمعرفت احوالی ایشان را نموده است و دلیل ایشان را عاشر و حادی
عشر طالع بانضمام ملاحظه دلیل مادر که در روز زهر و در شب قمر بوده باشد دانسته است بجهت آنکه
عاشر و حادی عشر بجهت شدت ارتباط ایشان و زیدانی قوت ارتباط ایشان بطالع حکم برادران دارند
در شدت ارتباط ایشان بیکدیگر و اما موضع زهر یا قمر که دلیل مادر است بجهت ارتباط ایشان بطالع
مولود و مشابعت ایشان مراد از بقواعد طبیعی که باید میان علت و معلول بکفایت مشابعت و مناسبتی
بوده باشد که اقتضای حدوث آن کند لهذا از طالع مولود استدلال بر احوال والدین و بالعکس توان نمود
و همچنین از طالع برادری حکم بر احوال برادر دیگر توان نمود بجهت آنکه و چنانکه شبیه اند بیکدیگر چنانچه
هم باید بیک شبیه بوده باشند پس معلوم است که میان دلیل مادر و طالع اولاد یک نوع مناسبت و
مشابعت بوده باشد پس دلیل برادران مادری عاشر و حادی عشر و دلیل مادر بوده باشد و بقاعد کلیه
که بطلمیوس در باب سیم بدو شده و فیما بین از در باب چهارم جاری نموده آنست که مسئولی بر هر یک از این
سه موضع و جای مسئولی نیز دلیل باشد پس دلیل اخوه نیز چنانچه بوده باشد اول عاشر و دوم عاشر و
سیم مکان مسئولی **چهارم** حادی عشر **پنجم** مسئولی بر آن **ششم** مکان مسئولی بر آن **هفتم** مکان زهر
در روز و قمر در شب **هشتم** مسئولی بر آن و بر این قیاس دلیل برادران پدری یکی از قسم تواند بود بکمی
عاشر و حادی عشر بانضمام دلیل پدر که شمس یا زحل بوده باشد و یکی دیگر نظیر عاشر و حادی عشر که رابع
و خامس بوده باشد بانضمام دلیل پدر و لیکن چون دلیل پدر شمس منحل است و افکارا بطلمیوس از کواکب
دانسته است که دال بر عدم چیزها نیست و سخن او مبتنی بر قواعد طبیعی است و لهذا واکذاره است تعذیرش

تفتیش از احوال برادران پدیدی را چنین دانسته است که پدری که ممکن است از این صناعت معسر
آن همان معرفت احوال برادران مادری است و پس و از این تقریر مآ ظاهر شد بطلان تهم کثانی
که از کلام بطلمیوس تهم نموده اند که او عاشر را دلیل مادر دانسته است و بر او طعن زده
بجهت آنکه او عاشر را دلیل برادران مادری دانسته است نه خود مادر بلکه دلیل او را همان در
روز رهم و در شب فر دانسته است چنانکه در باب سابق معلوم شد و بعد از معرفت دلیل
اخره باید که معلوم بوده باشد که معرفت اجالی با احوال اخوه که زعم بطلمیوس ممکن است باین
صناعت داران یا از کثرت و قلت ایشان است یا از فدا و شرف و منزلت ایشان یا از
طول و قصر عمر ایشان یا از نیکو و تانیث ایشان یا بر کثرت و کوچکی تری ایشان است از هر یک
یا از دوستی و دشمنی ایشان با یکدیگر و پیش ازین شش قسم معرفت با احوال ایشان ممکن میباشد
مگر آنکه از برای ایشان طالع از طالع مولود استخراج شود چنانکه اشاره بدان شد که در باب بیستم
معلوم خواهد شد **قسم اول** از معرفت شناختن کثرت و قلت ایشان است و بیان آن آنست
که اگر نظر کنند بسعد بموضع نه گانه که دلیل اخوه میباشد از آن حکم کنیم بر کثرت برادران
و هر یک از آن سعاد که ناظر میباشد بموضع مزبوره اگر در بروج غیر دوجدین میباشد
عطاء نکنند پیش از یک برادر را و هر یک که در بروج دوجدین بوده باشند قوت او مضاعف
شود و عطا کند دو برادر را و هرگاه این قانون را ختم کنیم بقانون عامی که در باب بیستم گذشت که
در باب دانستن مقدار حادث باید نظر کرد بقوت و ضعف کوکب مسئولی هرگاه قوی حال بوده
باشد دلالت کند بر زیادتی مقدار حادث و اگر ضعیف حال باشد دلالت کند بر کمی مقدار
حادث پس بنا بر این قانون هر یک از سعاد که ناظر میباشد بموضع نه گانه مزبوره هرگاه
در جای خود قوی حال باشند بقوایض آتیه و عریضه که مذکور شدند دلالت کنند بر کثرت
برادران و خواهران و هرگاه ضعیف حال باشند بضعف ذاتی یا عریضه دلالت کنند بر قلت
برادران و خواهران و هرگاه مسئولی باشند بموضع مزبوره یعنی بحر که معدل النهار روند باین

بان مواضع بوده باشند بخوس یا مقابل ان مواضع بوده باشند وخصوصاً شمس دلاله کنند بر
قلت اخوه واز این فاعل توان دانست حال توسط در کثرت و قلت را این قسم که ناظر باشند به
پاره از ان مواضع سعود و به پاره دیگر بخوس و عجب کثرت و قلت سعود و بخوس و قوت و ضعف
ایشان بودن ایشان در برج ذو جیدین و غیر ذو جیدین حکم توسط در قلت و کثرت باید
نمود چنانکه عادت بطیلموس است که حکم اطراف را در هر باب میگوید و حکم توسط را محول بخود
شخص مینماید که از حکم انطباق نماید چنانکه در باب سابق بدان اشاره شد پس بخوس اگر در او ناد باشد
و ناظر بدان مواضع خصوصاً در وند بجهت آنکه در آنوقت فی حد ذاته قویتر اند و ضعیفتر ایشان بنابر
که بگویند لیلها اخوه است بیشتر است بجهت آنکه ناظر اند باو بمقابله و ترمیم افزون خواهد بود
ضرایبان پس اگر ان نخس شمس یا زحل باشد دلاله کند بر قلت برادران بنزاکتر و اگر سرخ باشد
دلاله کند بر قلت برادران کوچکتر بسبب ان ایشان و اگر عطارد بخوس باشد بوده باشد
دلاله او عجب مانع از چنانکه سعود نیز اگر در او ناد بوده باشند خصوصاً طالع و ناظر باشند
با مواضع خصوصاً غاشر دلاله کنند بر زیادتی برادران و افزونی ایشان بیشتر بر ان سعاد
مشتی بوده باشد دلاله کند بر برادران بنزاکتر و زهره و قمر بر کوچکتر و عطارد سعود عجب
مانع از ان و از این تقریر ظاهر شد برادر از سعود که معطی اخوه اند و بخوس که مقدم ان میباشد
و همچنین کوکب معطیه که سعود باشند و کوکب معدیه که بخوس اند هرگاه مشرق بوده باشند که
کنند بر برادران بنزاکتر و هرگاه مغرب بوده باشند دلاله کنند بر برادران کوچکتر و همچنین
خواهران در هر باب **قسم دوم** از معرفت شناختن فلک و شرف ایشان است و ان چنان است
که سعود که دال اند بر وجود اخوه هرگاه در قوای ذاته خود باشند یعنی در موضعی که ملازم باشد
با مزاج ایشان مانند خانه و منته و شرف و حد و سرعت سیر و مشرق بودن و غیر انها یا در قوای
عرضیه خود باشند مانند آنکه در او ناد باشند یا در مایل او ناد دلاله کند بر فلک و شرف
ایشان و اگر برخلاف این بوده باشند دلاله کنند بر پستی و کم نای ایشان **قسم سیم** از معرفت

معرفت شناختن طول و قصر هر ایشان است و ان چنان است که بخوس هرگاه معطی بوده باشند
بر سعودی که دال میباشد بر وجود اخوه و مراد از انست که یک از ذو و چنان تواند بود یکی آنکه
بهر که معدل انها در وند موضع سعود چنانکه سابقاً مذکور شد و یکی دیگر آنکه تابع سعود
باشند یعنی روند بسوی اتصال بعد پس هرگاه بخوس نسبت بسوی بعد را بخال بوده باشند دلاله
کنند بر کوکب ناهی برادران و هرگاه بخلاف این بوده باشند دلاله کنند بر طول عمر ایشان **قسم**
چهارم از معرفت شناختن انست که اخوه مذکور اند یعنی برادران یا مؤنث یعنی خواهران
شناخته میشود از حال کوکب معطیه یعنی اگر انها فی حد ذاته مذکور باشند یا حالیه از برای ایشان
رخ نموده باشد که دلاله کند بر نزدیک ایشان که مانند بودن در برج مذکور یا بیت مذکور یا ربع مذکور
یا صاعده فلک یا متصل بکوکب مذکور از امثال انها که در مقاله اول این کتاب گذشت است این
حال دلاله کند بر وجود برادران و اگر کوکب معطیه مؤنث باشند فی حد ذاته یا در حالت تائید
باشند دلاله کند بر وجود خواهران و اگر کوکب معطی فی حد ذاته مذکور باشد و عارض شده باشد
او در حالت تائید یا عکس حکم عکس قوی باید نمود اگر حالت ذاتی اقوی است او را باید اعتبار نمود
و اگر قوای عارضه غالب باشد بر ذاتی حکم بران باید نمود **قسم پنجم** از معرفت شناختن بنزاکتری
و کوچکتری ایشان و ان معلوم شد از آنچه در قسم اول مذکور شد و در اینجا معلوم شد که کوکب معطی
اگر مشرقی بوده باشد دلاله کند بر اخوه بنزاکتر و اگر مغربی باشد دلاله کند بر اخوه کوچکتر **قسم**
ششم از معرفت شناختن دوستی و دشمنی ایشان است و ان شناخته میشود از نظر کوکب معطیه
بعاشر و حادی عشر و قبل ماد یعنی در روز زهره و در شب شنبه پس اگر کوکب معطیه باین مواضع
ناظر باشند بنظر موافقت و دوستی مثل تریلت یا ندیس دلاله کند بر دوستی و موافقت ایشان
با یکدیگر و اگر با خیال ناظر باشند با سهم السعاده نیز بنظر دوستی و موافقت دلاله کند بر جمع
المال بودن و اشترک ایشان در امر معیشت و اگر برخلاف این حال باشند یعنی ناظر نباشند
با این مواضع یا ناظر باشند بنظر عداوت و دشمنی دلاله کند بر دشمنی و دشمن ایشان یکدیگر را

و نفاق و مکر ایشان بایکدیگر و یاری نمودن ایشان بیکدیگر این بود شش قسم معرفت احوال
 اخوه و اگر کسی فتاعت کند باین مقدار از معرفت و خواهد که تفصیل احوال اخوه را بداند نظر کند بر
 کوکب معطی و قرار دهد از طالع ان برای ان برادری یا خواهری که ان کوکب دلالت بر اعطاء ان
 نموده است از مذکر بودن یا مؤنث بودن و نیز بگوید یا کوکب بر بودن و صاحب شرف بودن یا پست و کم
 نام بودن بحسب دلالت ان کوکب معطی اگر خواسته باشد که حال ان برادر را بداند موضع ان کوکب
 معطی را طالع ان برای ان قرار دهد بحسب آنچه در باب اشارات این مقاله معلوم خواهد شد و از طالع دیگر
 بیست را استخراج کند و مواضع کوکب را در وقت خلالت مولود معین نموده در زائجه طالع ان برادر
 ثبت کند و بحسب حکم فصل در احوال او کند و الله اعلم **باب ششم** در ذکریت و انوئیت مولود
 اهل این صناعت با بطلیوس موافقت نموده اند در اینکه معرفت ذکریت و انوئیت مولود از طالع سقوط
 نطفه در رحم باید معلوم نمود اگر مضبوط و معلوم بوده باشد نازنج ان و اگر معلوم نبوده باشد طالع
 ولادت بجای ان قرار دهند بجهت مشاکلت و مشابهت ان با طالع سقط چنانکه مبتین نموده اند این
 مطلب را در باب نمودار هر مس که از نمودار سقط الماء نیز گویند لیکن قوم با بطلیوس مخالفت نموده
 اند در لیلهای ذکریت و انوئیت پس قوم دلیلهای معتبره در صورت طالع ولادت و نیز در صورتی
 بر درجه طالع و بر موضع قمر و بر جزو اجتماع یا استقبال مقدم و صاحب اجتماع یا استقبال و صاحب
 وجه درجه طالع و قابل پیر هریک و بر طالع و صاحب وی دانند پس اگر طالع برج مذکر و شری
 از ان کوکب یا همه آنها و شمس و مریخ و زهره نیز در برج مذکر یا برج مذکر یا پست مذکر یا درجه مذکر
 و مشرق نیز باشند مولود مذکر باشد و اگر بر عکس این مزاج باشند مولود مؤنث و اگر دلیلهای تذکیر
 با نائیت برابر باشند و هیچیک غلبه نداشته باشند بر دیگری مولود خنثی بود و همچنین اگر دلائل علی
 غلبه در جانب ذکریت باشند و دلائل سفلی از قبیل عادت داشتن پدید و مادر و قبیل انشا
 با بلد ایشان نیز ایند فنزند مؤنث یا عکس دلالت کند بر خنثی بودن مولود و مرابعات و مرابعات عطار و اوباک
 مذکر یا مؤنث یا بودن ان در برج مذکر مؤنث باید نمود و مرابعات زهره و مریخ که مدار امر بناشت بران

بر ان است نیز باید نمود و اما بطلیوس دلائل ذکریت و انوئیت را مختصر بملاحظه حال یقین و طالع و کوکب
 مذکر این مواضع و مسئولی بران و جای مذکران دانسته است و سبب استحقاق کوکب مذکر و واسطیاء بر
 بر موضعی یا بنهی است که در باب سیم گذشت که باید انان پنج خط هر یا پیشتری را داشته باشد پس دلائل
 درین باب نه است **اول** موضع شمس **دویم** مدبران **سیم** جای مدبران **چهارم** موضع قمر **پنجم**
 مسئولی بران **ششم** جای مسئولی **هفتم** طالع **هشتم** مسئولی طالع **نهم** جای مسئولی پس اگر این برج و این
 کوکب یا پیشتری از آنها مذکر باشند دلالت کنند بر ذکریت مولود و اگر هر یا پیشتری مؤنث بوده باشند
 دلالت کنند بر انوئیت مولود و برج مذکر و مؤنث در مدخل انشته شده است که هر مذکر است و مؤنث
 مؤنث و همچنین تا اخر کوکب مذکر و مؤنث یا فی نفسه مذکر و مؤنث میباشد یا باعتبار خلاف آن که عارض
 آنها میشود و کوکب مذکر فی نفسه دانسته شده است که شمس است و زحل و مشتری و مریخ و عطارد
 هرگاه در برج مذکر باشد یا مانع کوکب مذکر و کوکب مؤنثه فی نفسه زهره و قمر است و عطارد در برج
 مؤنث یا مانع کوکب مؤنث و اما تذکیر و نائیت عارضی که از ابطالیوس ملاحظه نموده است بودن کوکب است
 در برج مذکر یا مؤنث یا بودن در پست مذکر است یا مؤنث یا بودن در برج مذکر یا مؤنث و برج مذکر میان
 طالع و عاشر است و مقابل ان در ربع مؤنث ربع میان عاشر است و مریخ و مقابل ان در ربع مؤنث ربع از هر قوسی
 بودن در ربع مشرق است نسبت بافتاب و مقابل ان و بودن در ربع مغرب است و مقابل ان در ربع
 مشرقی نسبت به شمس و مقابل ان **در کوکب عاشر** از انبدا احتراق ایشان در زهره و وسط استقامت ایشان
 ناوقت که راجع شوند و ایشان را در این وقت مشرق و صباحی خوانند و مقابل این ربع از وقتی است که مقابل
 کنند بافتاب در وسط رجعت ایشان ناوقت که مستقیم شوند و ربع مغرب نسبت به شمس از ابتداء رجعت
 ایشان است ناوقت که مقابل کنند بافتاب در وسط رجعت ایشان و مقابل ان ربع از وقتی است که
 که مستقیم شوند تا آنکه در زهره و در وسط استقامت بخیز شوند و در این ربع ایشان را مغرب و عشا
 خوانند و اگر چنانچه افاض می نماید که در ربع اول چون که احداث رطوبت میکنند مؤنث بوده باشند
 و در ربع دویم که احداث حرارت میکنند مذکر لیکن ایشان چون در ربع اول ریح اکثر میباشد

و پیش از شمس طلوع میکنند از افق و منتشر میشود قوت ایشان در زمین پیش از انتشار قوت شمس
در آن پس میباشد فعل علوی در حالت تشریق اظهر از فعل ایشان در حالت تعریب چنانکه قوت مرد
افزون است از قوت زن لهذا بطلمیوس ایشان را در ایخالت بنسبت ندماء مذکر دانسته است و در
حالت تعریب مؤنث و بطلمیوس را عقیده است که اشیا که مقابل یکدیگر اند قوت ایشان نیز
برابر یکدیگر است پس باید که در ربع سیم نیز مذکر باشند و در ربع دوم مؤنث و اما کواکب سفلیه
پس از ابتداء احتراق ایشان در ذروه در وسط استقامت ایشان تا ابتداء رجوع ایشان ظاهر میشود
در مغرب و در ایخال ایشان را مغرب و عشای کونید و ایخالت از ایشان تولید رطوبت کند پس باید
که مؤنث بوده باشند و بطلمیوس هم ایشان را در ایخالت مؤنث دانسته است موافق قیاس و تجربه نیز
و از ابتداء رجوع ایشان تا احتراق ایشان در حقیض در وسط رجوع تولید حرارت کند پس بایست که
مذکر بوده باشند و چنین نیست و ایشان را در ایخالت نیز مؤنث دانسته اند چون که هنوز مغرب
میشا شد و تعریب چنانکه گذشت دلالت بر نایث کند و از ابتداء احتراق حقیض ایشان تا
وقت استقامت ایشان تولید پس کنند و بایست که نیز در ایخالت مذکر باشند و ایشان را نیز در ایخال
مذکر دانسته اند بجهت مشرق میشوند و تشریق دال است بر نیکو و ایشان را در ایخالت مشرق و صباحی
خوانند و از ابتداء استقامت ایشان تا وقت احتراق ایشان در ذروه در وسط استقامت تولید
برودت کند و بایست که مؤنث باشند لیکن بجهت مشرق بودن ایشان را در ایخالت مذکر دانسته و اما
قمر از ابتداء خروج از تحت الشعاع تا ربع اول تولید رطوبت کند و مغرب است لهذا مؤنث است
و از ربع اول تا مقابل تولید حرارت کند و مذکر باشد و از ابتداء مقابل تا ربع دوم تولید پس
کند و مذکر باشد و از ربع دوم تا آنکه داخل شعاع افتاب شود تولید برودت کند و بایست که مؤنث
بوده باشد لیکن چون مشرق است او را مذکر دانسته و اگر چه این مباحث جای آن مدخل بود لیکن چون
خرات که ناظر در این کتاب محتاج رجوع بمدخل بنوده باشد و مجرب نظر در آن تواند حکم نمود لهذا
باشد خلاصه سخن آنکه تشریق کلیه دلالت بر نیکو کند و تعریب دلالت بر نایث خواهد در علوی و خواه در

در سفلیه و خواه در غیر این که این دلایل در جانب ذکویت یا انوئیت غلبه داشته باشند حکم بر
غالب باید کرد و اگر متساوی بوده باشند هیچ جانب رجحان بر دیگری نداشته باشد حکم باید
نمود که مولود خنثی است **باب هفتم** در دانستن آنکه مولود نر است یا ماده بیاید دانست
که ولادت نر است یا ماده که زن و دو فرزند زاید امری است ظاهر و معروف و اما پیش از دو فرزند اندک
است و شارح کلام بطلمیوس گفته است که مشاهده شد است زنی که شش فرزند زائیده است
فتر گفته است که بمن رسید است که زنی یازده فرزند زائیده و همه مردند و بعضی از ارباب این
صناعت گفته اند که اگر نر و دویس بودند اکثران بود که پسر ولادت ایشان هلاک شود و اگر هر
دو دختر بودند مادر و ولادت ایشان هلاک شود و اگر یکی پسر و یکی دختر بود دختر پیش زائیده شود
مادر زود تر از پسر بمیرد و اگر پسر پیش زائیده شود پدر زود تر از مادر بمیرد و نیز گفته اند که هرگاه
هر دو پسر یا دختر بوده باشند هر کدام از پدر و مادر که بزرگ از آن دو فرزند که پیش زائیده شد
اند شبیه تر بوده باشد او زود تر بمیرد و بعضی از ارباب این صناعت گفته اند که اول اتصال
قمر در آن شبان روز دلیل فرزند اول بود و دوم اتصال او دلیل فرزند دوم و مجموع در ارباب این
صناعت در باب دلیل نر و ماده است که هیچیک از آنها محل اعتماد نشاید و آنچه بطلمیوس در این
باب گفته است آنکه دلیل این باب هم مثل باب گذشته از مسقط نظفه در رحم باید جست اگر معلوم
بوده باشد و الا بطریق مشکلات و مشاهد طالع ولادت و مسقط طالع ولادت را بجای آن توان
بکار داشت و از آن استدلال بر وحدت و تعدد مولود نمود و دلیل در این باب مثل باب گذشته است
که از موضع شمس قمر و طالع و کواکب منولی برای مواضع و مکلفات مستولیان که مجموع آنها نه دلیل
میشا شد استدلال توان نمود باین طریق که هرگاه همه این مواضع یا اکثری از آنها بروج ذوجیدین یا بروج
ذو صوبین بوده باشند مولود پیش از بکر است و الا فلا پس اگر موضع شمس و قمر و برج طالع بروج
ذو صوبین باشند باید که مولود پیش از بکر بوده باشد و اگر دو موضع از این سه موضع بروج ذوجیدین
باشند و کواکبی که مدبر آنها میشا شد در بروج ذو صوبین بوده باشند باز مولود پیش از بکر است

که مولود تواند سالم بماند از افات و عاهات و عقب و پنج و فساد بانه از اعضا یا قبل از ولادت یا در حین ولادت و یا بعد از ولادت که باعث انهم اسباب قبل از ولادت بعضی در وقت سقوط نطفه میباشد یا در حین ولادت که مشاکل وقت سقوط نطفه است چنانکه معلوم شد و اینکه گفته شد بسبب اینست که در صورت اول که سر بپریده باشد پس بجهت غلبه بخور است بر سوره و در صورت دوم بجهت غلبه بر دنت بر مزاج معتدل بجهت آنکه زهر و قمر بارند و عطار در حالت ثانیست نیز بار است و در صورت سیم فصل با مریخ مشارک مشری یا زهره است پس باید که اندام و پندارد از انرا اعتدال و سعادت و در صورت چهارم مریخ مشارک و عمارج سعود میباشد پس ایشان را فاسد و مخوف کند و از اینجا معلوم شد که صورت اول نادر و رفیع تر است از صورت های باقی بجهت غلبه بخور در ان بر سعود این بود تقریر سخن بطلمیوس در این باب ولیکن جمیع اهل این صناعت را در این باب پاره دلیلهای میباشد که نتوان بدان اعتماد نمود و الله اعلم بالصواب **باب هشتم** در تشبیه خلقت بعضی کشتن ان از اجرای طبیعی بطلمیوس میفرماید که این باب فصل است بباب گذشته بجهت آنکه اغلب در مولودی که پیش از د و نفراست است که خلقت ایشان کشته است از خلقت طبیعی انسانی و اول دلیل در این باب آنست که نیرین در پیوت زایله باشند یا در پیوت که مربوط و ناظر بطالع غنی باشند و اهان فی الحقیقه دوازدهم و ششم است بجهت آنکه سیم و هفتم اگر چه زایل اند لیکن ناظر اند بطالع پس اگر نیرین در ششم یا دوازدهم باشند و بخور مسئول باشند بر او ناظر طالع و این دلیل دلالت میکند بر یکی از دو چیز یا ثانی فقر و پریشانی و بدبختی و یا یودی و یا کشتن خلقت از اجرای طبیعت و با هر د و اسر پس این دلیل بر خصوص تشبیه خلقت بخورده باشد پس اگر ضم شود باین دلیل ملاحظه چهار امر دیگر و ان چهار امر عبارت است از **مدبر** موضع اجتماع یا استقبال مقدم بر ولادت و **مدبر** موضع نیرین در وقت ولادت خواه یک کرب بوده باشد ان یا بیشتر و **موقع** فروگشت و **موقع** طالع ولادت پس اگر این چهار امر هیچک سر ربط و ناظر نبوده باشند موضع اجتماع یا استقبال مقدم بر ولادت و ان دلیل اول هم باین ضم شود بعضی نیرین در پیوت ناظر

ساقطه از طالع ولادت باشند یا در پیوت زایله و بخور هم مسئول بوده باشند بر او ناظر طالع و اگر چه این شش دلیل متحقق باشند در ولادت ان مولود بر صورت ادی نخواهد بود بعضی اگر چنین طالعی بدست بخور دهند او باید که انان حکم کند که این طالع طالع ادی زاده نیست بلکه طالع حیوانی است از جنس جنس ادی خواه ادی او را زایشا باشد یا نه و اگر ه این شش دلیل متحقق نبوده باشد و اکثر اهان متحقق باشد یا از میان کواکب و مواضع مزبور انچه باشد حق است بر انحال بوده باشد پس ان مولود ادی زاده خواهد بود ولیکن کشته خلقت از اجرای طبیعی پس اگر ادله دلالت نمود بر تبدیل خلقت و نیرین بوده باشند در برج ذوالحجّه و انرا یا در برج سبوعی یا در برج طبر یا در برج سمک و ماهی پرده باشد مولود از ان جنس بعضی جنس حیوان نابع جنس مدلول نیرین است **برج** پس اگر بخور و ناظر و طالع باشند و سعود ناظر نبوده باشند بموضع نیرین بوده باشد مولود از جنس خمر و سنانند و مودی و حشمت از ان حیوان و اگر سعود ناظر باشند دلالت کند بر حیوان مألوف از ان جنس مانند کبیر و سگهای شکاری یا مثل شتر و اسب و خر اگر سبوعی نباشند و اگر ناظر سعود عطا دهد نیز ناظر باشد بموضع نیرین بوده باشد ان حیوان مألوف از جنس حیوانی که مردم محتاجند با انها مانند مرغ خفا که و کاوکی سفند و دلیل بر تعیین و تشخیص هر صورتی از صورتی از صورتی و هشتکانه باید دانست که موضع نیرین با ان صورت میباشد بعضی یکدانه عرض ایشان و بان صورت میکنند و اگر اوضاع کواکب بخور باشد که باد شد که دلالت کند بر تبدیل خلقت ولیکن نیرین در برجی باشند که بر صورت ادی میباشد پس مولود میباشد ادی زاده یا نزد یک بان لیکن کشته خلقت و شارح کلام بطلمیوس میگوید که من دیدم بسیاری را که پای نداشتند و بسیاری را که دست نداشتند و دیدم که را که گوش نداشت و خبر داد مرا که که دیدم بود مولودی را که هیچ از اعضاء ظاهر از برای او نبود مگر دهانی که بان غذا بخورد و دبری که انرا دفع غایط خود می نمود و اخبا و مغیبات می نمود خلاصه کلام آنکه تشبیه خلقت اقسام بسیاری دارد بعضی زمین گیرند و بعضی نوزایش و بعضی سیدی و بعضی بیرون آمدن چشم و افعال انها

و مستوفی بر موضع نیز در یک روز در حفظ نفس یعنی یا در پست یا شرف یا مثلثه یا حد یکی از نخوس یا کوکب
مدبر متصل یکی از نخوس پس مولودی که در ولد دوش او ضلع کوکب چنین بوده باشد غذا نخورد و
زبیه از برای او بنوده باشد و در همان حال ولد پیرد و اگر از زیر یا نخس باین قسم بنوده باشد که بر
حقیقت مقارنه یا مقابل باشد یا بیج بوده باشند هم بحسب طول و هم بحسب عرض و لیکن نیز در مطرح شعاع
مصر بوده باشد و اتصال بحسب جرم نیز و آن غرض بوده باشد یعنی نیز هر حد جرم آن غرض بوده باشد
پس اگر غرض و کوکب بوده باشند که هر دو غرض باشند بیک نیز یا هر دو نیز یا بنقسم که در غرض هر یک
معدل النهار روین باشند بزودی در وندی کدان یک نیز یا هر دو نیز و دان و ند میباشند یعنی چند
درجه یا بحسب طول یا بحسب عرض یا بحسب هر دو میان ایشان پیش فاصله بنوده که عاقبت بحسب معدل
آن در غرض موضع یک نیز یا هر دو نیز روند یا آنکه دو غرض بر مقابل یک نیز یا هر دو نیز بوده باشند یعنی
بر حقیقت مقابل بلکه بحسب جرم یا بمقابل یا یکی از نخین بمقارنه جری نیزی بوده باشد و آن نخس
دیگر بمقابل جری نیزی دیگر خلاصه دو غرض مضرب بوده باشند بیک نیز یا هر دو نیز بمقارنه یا مقابل نه
یک نخس بیک نیز چنانکه در فرض سابق فرض شد که بر حقیقت اتصال بوده باشند در این صورت
دو غرض کار یک نخس سابق را کنند خواه هر دو غرض مضرب یک نیز یا هر دو نیز باشند یا هر غرض مضرب یک
نیز در این صورت هم از برای مولود عمری خواهد بود اصلاً و بعد مقارنه نیز و آن نخس چند درجه حاکم
نخست بعد از آنکه یک نیز در شعاع دو غرض بوده یا هر دو یا هر غرضی در شعاع غرضی خواه شعاع مقارنه
بوده باشد یا مقابل پس بجملاً مدار در این باب بر یک چیز است و آن بودن نیر است در حقیقت او داد
در حالتی که نخوس باشد بخس و مدبر موضع نیز در حفظ نخوس و سعد بنیر ناظر نباشد پس اگر هر
دو نیز بر این حالت باشند دلالت بر عدم مولود مؤکد و استوار خواهد بود و اگر یک نیز بر این حالت
بوده باشد و نیز دیگر بخلاف این حالت یعنی متصل بعمره و مدبران نیز در حفظ سعد و سعدی دیگر
ناظر بموضع آن محتاج است با منزاج و تشخیص افوی و غالب و در صورت نشای حکم نتوان کرد بر
بقاء مولود و نه عدم بقاء آن و ضرر شمس در مقارنه بر منجی پشتر است و قریب لعل و در تریج و مقابل

در مقابل یک نیز یا هر دو نیز باشد یا آنکه دو غرض بر مقابل یک نیز یا هر دو نیز بوده باشند یعنی بر حقیقت مقابل بلکه بحسب جرم یا بمقابل یا یکی از نخین بمقارنه جری نیزی بوده باشد و آن نخس دیگر بمقابل جری نیزی دیگر خلاصه دو غرض مضرب بوده باشند بیک نیز یا هر دو نیز بمقارنه یا مقابل نه یک نخس بیک نیز چنانکه در فرض سابق فرض شد که بر حقیقت اتصال بوده باشند در این صورت دو غرض کار یک نخس سابق را کنند خواه هر دو غرض مضرب یک نیز یا هر دو نیز باشند یا هر غرض مضرب یک نیز در این صورت هم از برای مولود عمری خواهد بود اصلاً و بعد مقارنه نیز و آن نخس چند درجه حاکم نخست بعد از آنکه یک نیز در شعاع دو غرض بوده یا هر دو یا هر غرضی در شعاع غرضی خواه شعاع مقارنه بوده باشد یا مقابل پس بجملاً مدار در این باب بر یک چیز است و آن بودن نیر است در حقیقت او داد در حالتی که نخوس باشد بخس و مدبر موضع نیز در حفظ نخوس و سعد بنیر ناظر نباشد پس اگر هر دو نیز بر این حالت باشند دلالت بر عدم مولود مؤکد و استوار خواهد بود و اگر یک نیز بر این حالت بوده باشد و نیز دیگر بخلاف این حالت یعنی متصل بعمره و مدبران نیز در حفظ سعد و سعدی دیگر ناظر بموضع آن محتاج است با منزاج و تشخیص افوی و غالب و در صورت نشای حکم نتوان کرد بر بقاء مولود و نه عدم بقاء آن و ضرر شمس در مقارنه بر منجی پشتر است و قریب لعل و در تریج و مقابل

مقابل حکم بر عکس است خصوصاً آن غرضی که ضربش بر یک پشتر است مدبر و مستوفی باشد بر موضع
آن نیز و بر طالع نیز و اگر هر یک از دو نیز بر وندی باشند و هر یک از نخین نیز در وندی دیگر و
غرضی مقابل نیزی هم بحسب طول و هم بحسب عرض پس باید که مولود پامده زاید یا بر حالتی میان نه مرده
و زنده و هرگاه نیز متصل باشند بمقارنه یا مقابل یا نخوس و پیش از نیرین جرم یا شعاع سعد بوده
باشد یعنی نیرین منصرف باشند از سعد بمقارنه یا اتصال یا یک بر یک باشد که در این حالت عطا
میکند سعد آن نیزی که به صلاح است انقذت حق که تواند که بقدر در جائی که میان آن نیز و غرضی
که از برای بوی است فاصله باشد زلیت کند پس اگر مضرب غرضی بان نیز بسیار شدید بوده باشد بعد
از درجات زلیت او ساعات بوده باشد و اگر مضرب وسط بوده باشد بهمان عدد ایام مکت کند و اگر
مضرب اندک باشد و منجی باشد با سعادت بهمان عدد شهر مکت کند و اگر بر عکس این حالت بوده باشد
یعنی نیرین منصرف بوده باشند از نخوس و متصل باشند بسعد پس غولود غذا خورد و زلیت تواند
عمره خواه نیرین و نخوس در او داده بوده باشند یا نه پس اگر در این حالت نخوس غالب باشند بر سعد بوده
باشد مولود همیشه بد حال و ذلیل و ناکشته خلقت و با سست اعضا و غالب باشد بر او سوء مزاج و بیماری
و اگر بر عکس باشد و سعد غالب باشند بر نخوس پس مولود اگر چه گاهی رنج ناک و بیمار گردد ولیکن بر تربیت
غیر والد او دفع شود یعنی آن باید که دیگری او را شیر دهد و تربیت کند تا دفع امراض و اسقام
او شود یا آنکه البسه دیگری او را تربیت میکند و دفع امراض او میشود و مراد از غلبه که در این مقام
مذکور است یا غلبه بحسب عدد است یا غلبه بحسب قوت که یکی از این دو وصف در حفظ و قوای
خود بوده باشند بشواری دیگری و اگر درجه طلوع قریب یکی از سعد و موافق باشد یا مطرح شعاع آن
سعد موافق باشد و غرض بمقابل قریب باشد بر درجه غالب پس غلبه و قوت مقرر است و اینجهت
تربیت میکند مولود و والد او و اینکه گفته شد حکم مولود و احلاست که طالع را دلیل او قرار
میدهم بودن نیز با سعادت در طالع بودن نخس و غالب دلیل بر تربیت نمودن والد مولود او را

میکنیم و هرگاه موالید متعدده بوده باشند موضع دلیل هر يك از ایشان را چنانکه در باب ولادت
 ترابین دانستیم بجای طالع او قرار میدهم و بر این فیاس حکم میکنیم و اگر نوری بر افق مغرب بوده باشد
 یعنی غارب باشد در حالتی که بخس باشد بخار نه یا مقابله یا ترسج بخس پس بدینجه که مولود متولد
 شود در حالتی که میانه مرده و زنده باشد باطلعه کشتی بوده باشد یا ناقص و ناقص خلقت بوده
 باشد و بلا حظه آنچه در باب گذشته مذکور شد تیز هر يك از این اقسام را با دیگری توان داد
 و اگر در خیال که تیر بر افق غریب میباشد یکم از بخس رونده با اتصال آن تیر بوده باشد مولود پیش
 کرده نشود و از برای او عمری نبوده باشد بحسب قواعدی که گذشت **باب هـ** در شناختن
 مدت عمر مولود و زینین است و گفتگوی در این باب مقیم است از گفتگوی در ابواب گذشته اینکه
 آن ابواب بحث از احوالی و عوارض میبود که تجاوز نمی نمود از وقت ولادت و این باب و ابواب است
 سخن از عوارض است که بخا و میکند از وقت ولادت و لیکن سخن در این باب مقدم است بر سخن در این
 انبیه بجهت آنکه باید خندید بر کسی که ترتیب میدهد کفزار را در عوارضی که عارض میشود مولود را و حال
 آنکه بنیاد از برای آنقدر عمر که وفا کند با آنها مانند آنکه چنین و چنان مال تحصیل میکند و فلان
 و فلان زن میگیرد و چنین و چنان اولاد بهم میرساند و چندان ولایت و مملکت تشخیص میکند و حال
 آنکه عمر او وفا با آنها نکند پس اولاد را در باب عمر مولود نظر باید کرد و بعد از آن در باب ابواب بابتی بر طبق
 مقدار و اندازه عمر سخن گفت و حکم نمود و سخن در این باب اکثر اشعار طالعین است و هر يك از
 علماء این فن برای خود ^{طریق} گزیده و برای رفته است که تفصیل آن در کتب مطول و این فن مسطور است و تری
 نمیشاید که دو نفر از صاحبان این فن موافقت نموده باشند بر طریقه و اگر فرضا در طریقه و رفتار
 متفق بوده باشند مثلاً هر دو حکم بر مدت عمر از تسیر هبلانچ کنند در تعریف هبلانچ و مکاشفاتی
 آن اختلاف کنند و اگر فرضا هر دو متفق بوده باشند که حکم از عطیه که خدا کنند در تعریف
 که خدا و مقدار عطا یا آن و تعدیل عطیه و مقدار زیادتی و نقص در آن را اختلاف کنند و هکذا هیچ

و همچنین از این طرق و مسالك مبتنی بر بهائی و قواعد فلسفی میباشد لهذا بطلموس
 همه آنها را چنانکه خواهد آمد طرح نموده است و لازم شده است مسلك واحدی را که موافق
 قواعد طبیعی میباشد و آن مبتنی بر تسیر هبلانچ میباشد و پیش از شروع در مقصد تمهید این
 مقدمه میشود که چون فهم کلام بطلموس در این باب بلکه در سایر ابواب ماضیه و انبیه مبتنی
 بر تعریف افق حادث میباشد چنانکه در محل هر يك اشاره بدان خواهد شد لهذا لابد است که
 اشاره اجمالی بعریف آن شود و اگر چه استخراج آن از مشکل ترین اعمالی است و اجابت و شناختن
 نهایت تدقیق در باب آن بعمل آورده اند و لیکن طریقه بطلموس و سایر متقدمین مبتنی بر آن
 تدقیقات نمیشد و طریقه پنججمله بدست آورده اند و نام آنرا مطالع مزوجه گذارده اند و
 طریقه استخراج آن چنانکه در او اخرا این باب بنیاید غنایت سهولت میدارد و محتاج باعمال فنی
 چندان نمیشد و بان طریقه پنجمین توان دانست مطالع صحیح را که در اکثر بیوت و مطابخ شفا
 و و بیان اجمالی این طریقه است که هرگاه دلیل در درجه عاشر پاربع بوده باشد یعنی دایره نصف النهار
 بان گذرد و در جای خود مبتین گشته که دایره نصف النهار را افق است از آفاق استوائیه پس در آن
 وقت مطالع آنرا مطالع استوائی باید گرفت و درجه از منطقه البروج که با آن دلیل با هم بدایره
 نصف النهار بوده باشند از درجه ممران دلیل کویند و هرگاه آن دلیل بر افق شرقی بوده باشد
 مطالع آنرا بحسب عرض آن افق که افق ولادت است باید گرفت و درجه از منطقه البروج که با آن
 دلیل با هم با افق ایشان از درجه طلوع آن دلیل کویند و هرگاه دلیل در افق مغرب بوده باشد مطالع
 آنرا بحسب افق باید گرفت که در سمت جنوب عرض آن مساوی عرض افق ولادت بوده باشد و در
 از منطقه البروج که با آن دلیل در افق مغرب بوده باشد از درجه غروب آن دلیل کویند و هرگاه
 دلیل میانه عاشر و طالع باشد چون یازدهم باید که بعد مابین آن دلیل و عاشر گرفت و سجید آنرا
 با بعد عاشر از طالع و تفاوت میان مطالعه عاشر که مطالع استوائی است با مطالع طالع گرفت و همان
 نسبت که میان موضع دلیل و عاشر بود از تفاوت و بعد همان نسبت میان تفاوت مطالع عاشر

در استواء است با مطالع دلیل محسوب نمود مثلا بعد میانۀ عاشر و دلیل ثلث بعد میانۀ عاشر
 و طالع است از مقدار تفاوت میانۀ مطالع عاشر و مطالع ثلث از کثرت و بر مطالع عاشر
 افزود اگر مطالع طالع زیاده باشد از مطالع عاشر و باید از مقدار ثلث از مطالع عاشر کاست اگر
 مطالع طالع کمتر باشد از مطالع عاشر و بحسب مطالع استخراج درجات صحیح و مراکز بوسیله آن دلیل
 نمود و همچنین هرگاه دلیل میانۀ طالع و رابع بوده باشد و هرگاه دلیل میانۀ عاشر و سابع بوده باشد
 باید که با تفاوت میانۀ مطالع عاشر و رابع که نظیر افق طالع بوده باشد سجید و همچنین هرگاه میانۀ
 رابع و سابع بوده باشد و این طریقۀ نهایت سهولت را میدارد و اما طریقۀ مناخرن بر آن دایره
 که بدو نقطه شمال و جنوب گذرد و بدلیل از افق حادث اندلیل گویند و این میانۀ قطب آن یازده
 و معدل النهار افتد از جانب اقرب از قوس دایره نصف النهار از افق از عرض افق حادث گویند
 لا محاله کمتر بوده باشد از عرض افق و لا بد در همان جهت عرض افق و لا بد هرگاه دلیل در نصف شاعد
 بوده باشد یعنی میانۀ عاشر و رابع بوده باشد یا در خلاف جهت عرض افق و لا بد هرگاه دلیل در نصف
 هابط بوده باشد یعنی میانۀ رابع و عاشر و بحسب عرض افق حادث درجات صحیح آن دلیل و مطالع
 صحیح و مطالع شغاعات استخراج کنند و طریقۀ استخراج عرض افق حادث است که مذکور شد که صفت
 دارد و این طریقۀ با طریقۀ سابقه چندان تفاوت معنیه نمیکند لهذا بطریق اولی از اختیار نموده است
 و بناء عمل بر آن گذارده است و بعد از تمهید این مقدمه مذکور میشود که سخن در باب عمای از کیفیت
 و طریقۀ غناء او در اعلام عمل است که عبارت از تسبیر هیلاج بوده باشد یا از مواضع هیلاج است
 یا از نحوه هیلاج و کیفیت تسبیر یا از فاطح هیلاج یا از مخلص فطح یا از زمان فطح پس سخن در این باب
 در شش مقام است **مقام اول** سخن در کیفیت استخراج عمر و ذکر طریقۀ بطریق اولی و دان و شانه
 اجمالی بطرف دیگران مقدماء احکامیین همه متفق اند در اینکه دلیل عمر استیلا و غلبه مواضع ریش
 است و این اتفاق با هم مختلف اند در کیفیت دلالت بعضی از تسبیر هیلاج استدلال کنند بر عمر
 و بعضی از عطیه گذرد و بعضی از هر دو **اما صنف اول** که از تسبیر هیلاج استدلال کنند با هم اختلاف کرده

کرده اند که مراد از هیلاج چیست بعضی گفته اند که هر یک از برین که در یکی از او داده باشد
 او هیلاج است و اگر هر دو در او نباشد و بعضی دیگر قوت را منحصر بپندیت دانسته اند و
 گفته اند که هرگاه یکی از برین از برای او چند خط جمع شود او هیلاج است و دلیل عمر و بعضی دیگر
 گفته اند که هیلاج وقتی صلاحیت هیلاجیت دارد که یکی از مدبرین موضعش نظر کند بسوی او و آن
 مدبر که ناظر است از او کدخدای گویند پس همان هیلاجی که او را کدخدا بنوده باشد صالح از برای
 هیلاجیت نمیشد و این صنف اول که دلیل عمر را از تسبیر هیلاج میدانند در کیفیت تسبیر
 خلاف نموده اند بعضی از همیشه بمطالع بلد تسبیر دهند یعنی هر درجه مطالع که میان او و قاطع
 میباشد یکسال شمسی بکشد پس هیلاج در افق ولادت بوده باشد یا افق استواء که نصف النهار
 یا میانۀ این دو یعنی اگر هیلاج در مطالع یا سابع یا عاشر یا رابع یا میان این مواضع بوده باشد کلیه
 او را بمطالع افق بلد ولادت تسبیر دهند و بعضی دیگر کلیه هر جای که بوده باشد هیلاج او را
 بمطالع استواء تسبیر دهند یعنی هر درجه مطالع فلك مستقیم یعنی خط استواء که میانۀ
 هیلاج و قاطع فاصل بوده باشد یکسال بکشد و مقدار عمر را همان دانند و بعضی دیگر مطالع را با
 اعتبار نکنند و اعتبار درجات سواء یعنی منطقه البروج کنند و بعد از درجات منطقه البروج که میانۀ
 هیلاج و قاطع فاصله باشد هر درجه را سالی بکشد و اما صنف دوم که استدلال از عطیه گذرد کنند
 گویند که نظر باید نمود بنیری که از برای او است نوبت پس اگر جمع شده است از برای آنرا خطوط
 پیش از آنچه از برای مواضع ریشه دیگر جمع شده است او را هیلاج بکنند و از باب خطوط او را
 اگر ناظر باشند با و کدخدای او را ناظر نباشد با و از باب خطوطش نظر کنند بموضع ریش دیگر اگر او را
 بدین صفت یافتند او را هیلاج دانند و از باب خطوط ناظر با و او را کدخدای او را هم بدین صفت
 نباشد همچنین تفحص کنند تا آنکه بر خوند بموضع ریشه که ناظر باشد بسوی او از باب خطوطش و
 عا قریب معنی مواضع ریشه ظاهر خواهد شد پس بعد از آنکه هیلاج را پیدا نمودند و کدخدا را
 دانستند پس بحسب قوت و توسط و ضعف کدخدا و بحسب و کثرت کدخدای حکم نمایند

بر غیر این که کدخدای یکی بوده باشد و در او نادر و غیر محال سالهای اکثر را بگیرند و اگر متوسط بوده باشد در وقت وضع مانند آنکه در مایل الوند بوده باشد سالهای وسط او را بگیرند و اگر ضعیف حال و در مایل الوند بوده باشد سالهای اصغر او را بگیرند و اگر کدخدا متعدد بوده باشد آنچه مقتضای هر دو بوده باشد جمع نمایند و سالهای عمر را نهند و بحسب نظر نمودن سعود و نحو هر سال و کدخدای زیاد کنند مقدار عطیه که خدا را و کم کرد آنند و بحسب بودن ان سعود در او نادر و مایل الوند و مایل الوند و بحسب قوت و ضعف انها در مقدار افزودن و کاستن تفاوت بهم رسد و اما صنعتی که استندال هم از هلال و هم از کدخدا کنند که باید ملاحظه نمود عطیه نسبت به با عطیه کدخدا اگر موافق بوده باشند بران اعتماد کنند و اگر مخالف باشند طلب ثبات کنند از ادله و تخمین هر یک که شهادت داد اعتماد بران کنند و چون شعب شقوق آن طرف بسیار است و هم محال دبل طبعی بران نمیباشد و بطلموس در این کتاب ملازم طریق طبعیین شده است لهذا همه این مذاهب را طبع نموده است و اقتضای نموده است بر طریق تیسیر لکن بمطالع مزج بعضی بمطالع افراط و هلال و همیشه از هلال را یکی ماند و فائیل بغداد هلال و ان افق مواضع ریشه است و چون در این مقام قوم بنا را بر عطیه کدخدای گذارده اند و بطلموس هم کامیاب است انهارا میکند لهذا اگر اشاره اجمالی بیایان آن شود خالی از صواب نخواهد بود پس گوئیم که عدد اکثر از برای هر یک از کوکب متخیر عدد حدود اوست در هر برج پس عدد اکثر زحل پنجاه و هفت است و مشتری هفتاد و نه و مریخ شصت و شش و زهره هشتاد و دو و عطارد هفتاد و شش و اما عدد اصغر کوکب آن عددیست از سالها که در آن هر یک از کوکب دوره تمام بدن کسریا و قطع کنند پس عدد اصغر زحل سی سال است که در آن یکدوره تمام قطع کند و عدد اصغر مشتری دوازده سال است که در آن یکدوره تمام بلایزاده و نقصان قطع کند و عدد اصغر مریخ پانزده سال است که در آن دوازده دوره تمام قطع کند و در کمتر از این مدت یا فاضل است از دوره یا ناقص و عدد اصغر زهره هشت سال است که در آن نه دوره با تمام رسانند و عدد اصغر عطارد پست سال است که در آن

در آن پست و یکدوره با تمام رسانند و اما عدد اوسط کوکب بران نصف مجموع سالهای کبری و صغری است پس عدد اوسط زحل چهل و سه سال و نیم است و مشتری چهل و پنج سال و نیم است و مریخ چهل سال و نیم است و زهره چهل و پنج سال است و عطارد چهل و هشت سال است این بود سالهای متخیر و اما سالهای شمس پس چونکه بنود از برای او و لایست حدود و عرض برای او بود و لایست حیر در نیمه فلك که عبارت از اول اسد بوده باشد تا اول دلو و از جمله این شش برج که یکصد و هشتاد درجه بوده باشد میباشند برج عقرب و جدی که هر دو پست و پختین اند و این نیمه که قبول و لایست و ندی نمیکند بعلت غیبت صاحب خود پس چون از ازان جمله بپندارند باقی حدود پست که عدد درجات مثلثه ملکی است از سالهای کبری شمس گرفتند و چون شرف شمس در نوزده درجه حمل است از عدد سالهای صغری شمس دانستند پس چون نصف سالهای کبری او را که شصت است با عدد صغری او که نوزده است جمع نمودند حاصل شد هفتاد و نه و چون نصف آن گرفتند حاصل شد سالهای وسطی او سی و سه سال و نیم و اما مریخ پس چون و لایست حیر او در نیمه دیگر فلك است که از اول دلو بوده باشد تا اول اسد و از جمله این شش برج حمل و دلو که پست و پختین است انداخیم باقی ماند یکصد و پست و چون این نیمه فلك ناخص المطالع است پس باید چیزی از او انداخت پس چون مقدار جرم قمر که دوازده است از آن انداخته شود باقی ماند یکصد و هشت عدد سالهای کبری او و لایست این نقصان را در سالهای صغری او نمودند که نصف جرم او را که شصت است بر سالهای صغری شمس که نوزده است افزودند حاصل شد پست و پنج عدد سالهای صغری قمر و بعد از آن نصف سالهای کبری او را که پنجاه و چهار است مقدار جرم قمر که دوازده است بران افزودند حاصل شد شصت و شش عدد سالها و وسطی او و چون این وجه اعتبار بر انهارا مفرود نمودند بخوبی و قیاس و مطابق با تجربه بود بران اعتماد نمودند و لیکن این اعداد لازم ندارد که سالها بوده باشد بلکه چنانکه مذکور شد اگر صاحبان آن اعداد قری حال و در پند بوده باشند از اعداد را باید که سالها گرفت و اگر متوسط الاحوال و در مایل الوند بوده باشند

باید که ماهها گرفت و اگر در زایل روند بوده باشند و چند آن ضعیف احوال نبوده باشند باید که
ایام گرفت و اگر در زایل روند و ضعیف احوال باشند باید که ساعات یا اجزاء ساعات گرفت حسب
مراتب ضعف و لزومی ندارد که این اعداد برقرار بوده باشند که تغییر و تبدیل نیابند بلکه گاه
باشد که باعتبار نظر صعود و نحو و باختلاف زیاد و کم شوند چنانکه مذکور شد و لیکن چنانکه مذکور
شد این طرف موجب تشویش و اختلال خاطر است بجهت کثرت شعب و شقوق آن لهذا بطریق
طرح نموده است و ملان شده است طریقه که مذکور شد که عبارت از تسبیر هلالج بوده باشد
بمواقع فائده بدرجات معدل النهار یعنی مطالع افق در درجات سواء که میان هلالج است و مواضع
فائده باقی حادث هلالج نه باقی استواء و نه باقی ولادت بلکه مزج از این دو چنانکه بیان آن خواهد
آمد انشاء الله تعالی و مراد از موضع فائده مواضع است که مبانیت و مضاد داشته باشند با موضع
هلالجی که سبب تحقق و کون مولود شده است و ظاهر است که هر آنچه ضد باشد با سبب کون حیات
سبب خواهد بود از برای موت و هلاکت یا با سبایی که خارج از بدن بوده باشد مانند قتل و حرق و
غرق و امثال آن یا با سبایی که داخل بدن بوده باشد مانند غلبه سوء مزاج روی یا غلبه خلط فاسد یا
اسبایی که باعث انحلال قوای غریزیه که عبارت از حرارت غریزیه بوده باشد یا اسبابی که باعث شود
فناء و طریقت غریزی که حامل مرکب حرارت غریزیه است و امثال آنها لهذا بطریق این مواضع فاطعه
بر هلالج در مواضع فائده نامید است بجهت آنکه هر وقت قتل است و الحقیقه و باعث آنکه بطریق
سبب قطع رسیدن تسبیر هلالج با امثال این مواضع بدرجات مطالع یعنی غیر معدل النهار اعتبار
نموده است نه در جابت سوائی که میان موضع هلالج و موضع فاطع است آنست که چنانکه مذکور شد
بطریق در این کتاب ملان شده است طریقه حکماء طبعیین را و سخن از اسباب طبعیه گفته است
که موافق بوده باشد بر این طبعیه را در شرح کما طبعیین یعنی معلم اول ارسطاطالیس در کتاب
و فساد در طبعیات گفته است که دایره منطقه البروج که درجات سواد از آن یکو بد سبب وجود و
کون اشیاء است و اسباب بقاء اکوان و حوادث را بخلاف معدل النهار اعتبار کرده است پس در جابت

در جابت سوائی سبب حدوث اکوان است و درجات معدل النهار سبب بقاء اکوان که عبارت
از آن است و این مقدمه در کتاب خود مبرهن نموده است لهذا بطریق هم متابعت او نموده
و در بقاء اکوان را بحسب عدد درجات دانسته است که از دایره معدل النهار میان دو درجه هلالج
و درجه ضد و فاطع هلالج میباشد و از این تقریر نیز ظاهر شد سزاوار که جبراً بطریق مطالع
منزوجه یعنی مطالع افق حادث اعتبار نموده است نه مطالع افق ولادت و نه مطالع استوائی مگر
آنکه هلالج در بعض درجه طالع یا سابع یا عاشور یا رابع بوده باشد و اگر در این مواضع نبوده باشد راهی
ندارد که افق این مواضع را اعتبار کند بلکه باید دید که چه درجه از معدل النهار با درجه هلالج بر این
میباشد که هلالج میگذرد و بعد از آن نیز باید که ملاحظه نمود که چه جزو از معدل النهار با درجه طالع
بان دایره میکند آنچه مابین این دو جزو از معدل النهار میباشد مدت بقاء و زینت و کون میباشد که
عمر عبارت از آنست و از این تقریر ظاهر شد نهایت فضل و حفاظت بطریق در علوم حکمیه سیما طبعیه
و طبیعه شکر الله سبیه **مقام دوم** در دانستن مواضع که ملاجیت مکانت هلالج را میداند
اولاً باید که معلوم بوده باشد که بطریق هر یکی از بیوت فلک را سی درجه اعتبار نموده است بعد از آن
و نقصان یعنی هیچیک از طرف مشهور در تقویم البیوت را اعتبار نموده است بلکه تقویم البیوت را
بحسب درجات سوائی یعنی منطقه البروج اعتبار نموده است و پنجاه درجه پیش از قیمت و داخل آن بیست
دانسته است و بیست و پنجاه بعد از قیمت و نیز از آن بیست دانسته است و قیمت بیست و موضع قیمت
دانسته است و از این بیوت دوازده گانه عاشور مقدم دانسته است در وقت و غلبه بجهت آنکه در
وسط السماء است در فوق الارض و آنچه از قوت آن بنام میرسد در جمیع سطح افق مشاوی و نسبت آن
به تمام اجزای افق علی السواء است بجهت وسط بودنش و بجهت فوق الارض بودنش قوت آن یعنی قوت که
که در آنست بدون مانع میرسد بما بخلاف رابع که در وسط السماء بوده باشد که جرم زمین کثیف
است حاجب مانع است از رسیدن شعاع کواکب باین مواضع و بجهت آنکه در وسط السماء بمقدار قطب
نزدیکتر است بما اثر شعاع کواکب در آن نفوذ و بدون تغییر و اختلال بختری دیگر میآید لهذا

در علم نجوم
باب هفتم

در علم نجوم

در علم نجوم

فوق الارض باید که وسط السماء که عاشر است از هفت پوت فلک اقوی و اغلب بوده باشد از سایر پوت و بعد از عاشر طالع اقوی پوت دیگر است بجهت آنکه شعاع کواکب در آن پهن است در سطح افق و دائما افزون میشود در طلوع و غروب و روی برز باد و است و بعد از آن یازدهم که موضع عاشق و سید عاقریب نالی طالع است و بعد از آن هفتم که غالب است نظیر طالع است در پهن بودن شعاع کواکب در آن بر سطح افق پس او نالی یازدهم است و بعد از آن نهم که نزدیک به اشراف در قوت و غلبه مگر آنکه روی با انحطاط دارد پس در مرتبه پنجم است از قوت پس از پوت که در قوت و افزون میباشد اول عاشر است بعد از آن طالع بعد از آن یازدهم و بعد از آن هفتم و بعد از آن نهم است و برین قیاس پوت تحت الارض اول رابع است که نظیر عاشر است مگر آنکه قوت کواکب در آن متغیر است بر زمین و نسبت دیم بطالع مانند نسبت یازدهم است بعاشر یعنی مایل است پس دیم بعد از رابع است و پنجم چون نظیر یازدهم است نالی دیم است در قوت و نسبت هشتم بعاشر چون نسبت دیم است بطالع بدانکه مائل الی اشد است لهذا نالی پنجم دانسته اند در قوت و سیم چون نظیر نهم است پس آن کثیر از همه الهات در قوت پس رتیب پوت دوازده گانه بدینگونه است اول عالم دوم طالع سیم یازدهم چهارم هفتم پنجم نهم ششم چهارم هفتم دوم ششم پنجم نهم هفتم دهم سیم و از اینها معلوم شد که ششم و دوازدهم ضعیف ترین پوت میباشد و بطالع و از این شش پت که در قوت الارض است هشتم را سلاطین نموده است از درجه اعتبار در این باب بجهت آنکه از برای آن ارتباط و نظری بطالع غنی باشد و همچنین دوازدهم را بجهت آنکه پت زایل است و ارتباط هم بطالع غنی دارد قوای کواکب در آن متغیر میشود بجهت اختلاف بخار غلیظ مظلمی که از رطوبات ارضی منشا میگیرد باطراف افق یعنی کره بخار و اگر چه کره بخار باطراف زمین احاطه نموده است لیکن خطوط شعاعی که از کواکب بجا و چه ازها بکواکب در اطراف زمین پخش واقع میشود در کره بخار در این مواضع دیگر چنانکه در علم مناظره یا مبرهنه گفته است لهذا کواکب در آن بزرگتر دیده میشوند از مواضع دیگر و از این کثرت است از ریل اصل ایشان خلاصه کواکب بحسب کیفیت

باوجه آنکه

کیف و کم هر دو گشته اند از آنچه هستند در واقع و هرگاه پت دوازدهم که قوت الارض است و نزد یکتا است بمان پوت تحت الارض اعتبار نموده است بطریق اولی باید که پوت تحت الارض را بکلی اعتبار ننماید بجهت ابعاده آنها بجهت آنکه فطر ارض فاصله بیشتر است و هم بجهت آنکه نفوذ شعاع کواکب در جرم ارض که کیفیات دشوار تر است از نفوذ آن در هوا که لطیف است بجهت آنکه هرگاه پت دوازدهم را بجهت دشواری نفوذ شعاع کواکب در بخار مضلم اعتبار نموده است در پوت تحت الارض نفوذ شعاع بمراتب مشکل تر است پس باید که اعتبار ننماید بکلی آنها را لهذا آثار هم نموده است آنها را بکلی پس باقی ماند از پوت که صلاحیت دارند که هبلج در آنها واقع شود هبلج پنج پت قوت الارض بر پنج که مذکور شد یعنی پنج درجه پیش از مرکز ماستر ناپست و پنج درجه بعد از آن و پنج درجه پیش از مرکز طالع ناپست و پنج درجه بعد از آن و پنج درجه پیش از مرکز یازدهم ناپست و پنج درجه بعد از آن و پنج درجه پیش از مرکز سابع ناپست و پنج درجه بعد از آن و پنج درجه پیش از مرکز نهم ناپست و پنج درجه بعد از آن **مقام سیم** در معرفت هبلج و کیفیت لیسیر آن و این مقام منقسم میشود بدو مطلب **مطلب اول** در معرفت هبلج اصل هبلج یکی از مواضع رئیسه است که عبارت از شمس بوده باشد و قمر و طالع و سهم النج و هرگاه یکی از اینها در مواضع بوده باشند که صلاحیت بر هبلجیت در افواضع نداشته باشند مدبر موضع آن بجای آن می آیند و او هبلج میشود مثلاً در کلا دنی که باید شمس اعتبار نمود و آن در پت ششم یا دوازدهم طالع باشد در خانه رخل و مثلث او در اینوقت باید که هبلج را رخل گرفت اگر در یکی از این مواضع نیجانه بوده باشد که گذشت که صلاحیت دارند آنها را برای بودن هبلج در آنها بجهت آنکه رخل بسبب استیلا و بی وضع شمس را برای او رایسته حاصل میشود مانند ریاست شمس و اینجهت استحقاق هبلجیت بهم میرسد اول پس اصل هبلج یکی از مواضع چهار گانه مذکور میباشد و کواکب منولی بر آن مواضع قائم مقام آنها و بدله آنها میباشد نه آنکه آنها خود و حذافه صلاحیت هبلجیت را داشته باشند و در این موضع شبهه وارد نمائید و آن است که بطلمیوس در ابواب گذشت مواضع رئیسه را مختصر در

شمس قمر و طالع دانست و پس در این موضع سهم الحقت را علاوه نمود و هرگاه سهم الحقت انقدر قوت
 از برای او بوده باشد که تواند دلیل عمر شود پس سزاوارست که دلیل بر قشور به خلقت و عدم قبول غذا
 و امثال این بشود و حال آنکه اولاد در این ابواب اعتبار ننمود و جواز این است که قوت سهم بعد از قوت
 طالع است که آنهم بعد از قوت قمر است که آنهم بعد از قوت شمس است و هرگاه قوت شمس و قمر و طالع
 ناسد بوده باشد و صلاحیت از برای دلیل بودن نداشته باشد پس بطریق اولی قوت سهم صلاحیت دلیل
 بودن از برای آنها ندارد و منظور بطلیموس از ابواب گذشته و لایزال احوال و وجود و حصول حیالات
 میسر و در این مطالب هرگاه قوت نین ناسد باشد و صلاحیت از برای دلالت بر کون نداشته
 باشد بطریق اولی قوت سهم هم دلالت بر آن نخواهد داشت بجهت آنکه دانسته شد که قوت آن بعد از
 آنها است لهذا از این ابواب نباید اعتبار نمود بلکه طالع را بهترین علت و لیکن درین باب منظور
 دلیل کون و حیالات نمیباشد بلکه منظور بقاء و کوفت که بدلیل دیگر کون آن دانسته شده است یا مشاهده
 شده است و مقدار استمرار و بقاء مطلوب است پس شاید که دلیل بر استمرار چیزی که باعث حصول
 چیزی دیگر شده است تواند شد پس قمر است میان این مواضع و مواضع گذشته در اینکه در این مواضع
 مقصود استعلام اصل کون اشیاء است که در آن دلیل قویتری باید و در این موضع مقصود مفاد استمرار
 و بقاء آن کون است و این مطلب چندان دلیل با قوت ضرور نمیداند نظرا باینکه هرگاه کسی خواسته
 باشد که در لایزال بماند و در ابتدا حرکت دهد یا نامیسر بنا و بنیادی گذارد در ابتدا احتیاج بزمید قوت
 میدارد و بعد از آن رشد آن در کلاب و چرخ یا قمر داد آن بنا و بنیاد دهنده بنفسه تا چندی بر آید
 و از آن وقت سابق هرگز در شمس و محتاج بزمید قوت نمیداند باندک اعانتی بلکه عدم اخلاقی در پیش
 میباشد و این مطلب نهایت وضوح را میدارد و از اینها توان دانست مزیت بطلیموس را بر افزان خود در
 علم و فضل و حذات او و سیما در امور طبیعی پس خلاصه کلام آنست که هیالاجات یکی از مواضع رئیس باشند
 بتفصیل و ترتیبی که عاقل و مذکور خواهد شد انشاء الله تعالی و مسئولی بر این مواضع از باب بدایت آنها
 بر این مواضع را هرگاه خود آنها صلاحیت نداشته باشند هیالاجیت را و با وجود صلاحیت خود مواضع

مواضع رئیس هیالاجیت آنها از درجه اعتبار ساقط میباشد و از این مواضع رئیس سهم مواضع آن
 که موضع شمس و قمر و طالع بوده باشد معلوم است و لیکن در موضع سهم الحقت تشکیکی میباشد و آن
 چنانست که جمعی گمان نموده اند که چون قمر را در شب استیلاء و قوتی میباشد افزون از روز پس
 باید که در روز موضع سهم الحقت را از موضع شمس گرفت تا موضع قمر بر توالی بر وجه و از آن افزون بر وجه
 طالع اینجا که برسد موضع سهم بوده باشد و در شب بعکس باید نمود یعنی از موضع قمر باید گرفت تا
 موضع شمس آنچه بوده باشد بر وجه طالع باید افزود هر جا که برسد موضع سهم بوده باشد یعنی چنانکه
 طالع طالع شمس است در روز و موضع سهم طالع قمر یعنی بعد از آن سهم چون بعد شمس است از طالع
 در شب باید که بعکس بوده باشد یعنی طالع طالع قمر بوده باشد و سهم طالع شمس که بعد از آن طالع
 چون بعد شمس بوده باشد از سهم پس سهم بجای طالع شمس بوده باشد چنانکه طالع طالع قمر است و
 این سخن از این جماعت میسر بر جرات ایشان از قواعد علم طبیعی و هیئت است چه در ظاهر و
 کشف است که شمس اقوای کواکب را و غیره در آسمان است میباشد در هر حال خواه شب و خواه روز و
 قمر هم آنها را و حرکات همگی مربوط بحرکت او چنانکه تفصیل آن در علم هیئت مسطور است پس هرگاه
 شمس بر این حالت بوده باشد که اقوای کواکب و از آنها و همه حرکات مربوط بان پس او اواخر بوده باشد
 بتقدیم و فضیلت از باقی پس در هر حال او را باید مقدم داشت خواه روز و خواه شب پس دانستن
 موضع او تا موضع قمر اعتبار باید نمود بر عکس همیشه طالع را طالع شمس دانست و سهم را طالع قمر
 بطریق مضایفه میباشد که در شب از موضع قمر گرفته شود تا موضع شمس و از طالع ساقط شود برخلاف
 توالی بر وجه و در روز از موضع شمس گرفته شود تا موضع قمر آنچه باشد و طالع آنکند شود بر توالی بر وجه
 تا در روز و شب طالع طالع شمس بوده باشد و سهم طالع قمر و این طریق چنانکه بعضی اختیار نموده اند از
 مطابق میشود با طریق بطلیموس که همیشه از موضع شمس گرفته شود تا موضع قمر آنچه میشود از طالع بر
 توالی آنکند شود چه بر هر دو طریق طالع همیشه طالع شمس خواهد بود و سهم طالع قمر و لی در بعضی مواضع
 چنانکه عاقل و مذکور خواهد آمد در شب از موضع قمر گرفته شود تا موضع شمس آنچه حاصل شود بر طالع

بروئی برج افکند شود چنانکه اجتماع کنند اند و بعد از معرفت هیلاجات و اینکه اضا چهار اند
باید که معلوم بوده باشد که اضا بر سبیل کلیه و علم الاطلاق هیلاج مینماید بلکه هر یک در
وقتی معین و شرطی خاص هیلاج مینماید و باید که ترتیب هم میان اضا ملاحظه شود **نقصیل** این
اجال آنکه در **طالع خایه** آقا باید ملاحظه نمود حال شمس را اگر بوده باشد در یک یا پنج خانه مزبور پس
او هیلاج است و پس و اگر در هشتم یا دوازدهم باشد که صلاحیت هیلاجیت نداشته باشد ملاحظه
میشود حال قرار کرد که این پنج خانه مزبور بوده باشد او هیلاج است و پس و اگر نباشد در این پنج خانه
کنیم یکی از کوکب خسته بخیر که برای او سر ندی باشد از آن پنج ندی که اضا مستحق مذکور بودن و مستوی
بودن میشوند در سه موضع شمس و موضع اجتماع مقدم بر ولادت و موضع طالع پس اگر کوکب
صاحب سر ندی یا پشتر در این سه موضع بوده باشد و در یکی از پنج خانه مزبور بوده باشد او
هیلاج است و پس و اگر چنین نبوده باشد نظر کنیم بکوکب که مستحق سر ندی یا پشتر در یکی از این
سه موضع بوده باشد و در خانه ای مزبور بوده باشد او هیلاج است و پس و اگر چنین کوکب است
بهم نداد و درجه طالع هیلاج است از آن باید نشیر داد و در **طالع لکنه** آقا باید ملاحظه نمود حال
قرار کرد که در خانه ای مزبور بوده باشد او هیلاج است و وجه تقدم بر شمس در شب ظاهر است
بجهت آنکه چون شمس تحت الارض است پس قوت آن منغیر و مغرب قوت ارض است پس قوت آن
ضعیف است بخلاف قمر که در مواضع هیلاجی بوده باشد و اگر قمر بر اقبال نبوده باشد نظر
باید نمود بحال شمس پس اگر در طالع است یا سایر یعنی در بیست و پنج درجه بعد از درجه طالع یا پنج درجه
قبل از درجه طالع پس او هیلاج است و اگر بر اقبال نیافتیم او را پس اگر یافت شود کوکب آن خسته
که صاحب سر ندی بوده باشد از آن پنج ندی یا پشتر در سه موضع که عبار است از موضع قمر و موضع
استقبال مقدم و موضع سهم تحت و در مواضع هیلاجی بوده باشد او هیلاج است و اگر نیافتیم
نظر کنیم بکوکب که صاحب سر ندی یا پشتر بوده باشد از آن پنج ندی در یک موضع از سه موضع مزبور
در مواضع هیلاجی بوده باشد او هیلاج است و اگر آنهم نیافتیم پس اگر مقدم بر ولادت اجتماع آن

هبلاج بوده باشند پس هرگاه انوکب مدبر مذکور مواضع هبلاج هفتاد و نولیت هر دو را بکند و موضع
او افضل از موضع نیتین بوده باشد انوکب مدبر را مقدم دارند بر نیتین با وجود آنکه او بد است
و نیتین اصل بد را مقدم دارند در انحال بر اصل بجهت آنکه جمع شده است در آن قوه های بسیار و موضع
او نیز افضل است از موضع نیتین و همچنین هرگاه دو هبلاج در جمیع اجنه مذکور شد مساوی بوده باشد
و یکی مدبر موضع او که انرا کد خدا کی نند با و ناظر بوده باشد و دیگری مدبر موضعش با و ناظر نبوده باشد
اذا که مدبرش با و ناظر است اقوی بوده باشد از آنکه مدبرش با و ناظر نباشد و لیکن فیم که عمر را
از عطیة کد خدا دانند اذا که کد خدا با و ناظر نبوده باشد هبلاج بنده باشد و مدبر او هم کد خدا بنده
باشد و عمرها از عطیة او ندانند و لیکن چون این طبقه موافق با قوانین طبیعیة نباشد بطریق ازل
طرح نموده است و بجهان طویفه که مذکور شد متمسک شده است که عبارات از تیسیر هبلاج بوده باشد
و از میانة هبلاجها اقوی ایشان را اعتبار مینماید پس هبلاج همیشه بنا بر اعتقاد او یکی باشد که اقوی
بوده باشد **مطلب دومی** از مقام سیم در کیفیت تیسیر هبلاج است باید که معلوم بوده باشد که هبلاج
دو نوع است **نوع اول** آنکه از تیسیر دهند بر توالی بروج و پس **نوع دوم** آنکه از انوا هم بر توالی بروج و هم
بر خلاف توالی بروج تیسیر داد **امتناع اولی** که همین بر توالی بروج او را توان تیسیر داد و از تیسیر مستقیم
نام نهاده است پس آن وقت است که بوده باشد هبلاج در ربع شرقی یعنی میانة عاشر و طالع و اواخر
شعاع نام نهاده است پس هرگاه بوده باشد هبلاج در این ربع باید که او را تیسیر داد با اجرام یا شعاعها
کو اکب فائده از رسیدن تیسیر با بمواضع استعمال کیت عمر نمود بعضی بازاء هر درجه از درجات مطلق باقی
حادث هبلاج که میانة هبلاج و جرم یا شعاع قاطع بوده باشد سال باید گرفت **امتناع دوم** که بر توالی
و خلاف توالی هر دو توان تیسیر داد بعضی مستقیم و معکوسا هر دو توان تیسیر داد پس آن هبلاجیت
که بوده باشد درجه غارب و درجه وسط السماء و از رسیدن تیسیر مستقیم با اجرام و شعاعهای نحس
و از رسیدن تیسیر معکوس بدرجه غارب لا غیر استعمال کیت عمر توان نمود یعنی با حد التیسیرین اکثر
ننوان نمود مگر آنکه دیگری بر آن شهادت دهد پس هرگاه هر دو تیسیر موافق بوده باشند در شهادت

شهادت بر قطع و اگر مخالف بوده باشند در شهادت باید استشهدا نمود از مزاج و طبیعت اخلاقی و از فضا یا ی عامیه مانند و بآ عام یا عرق یا حرق یا قحطی و امثال آن که دلائل خواهد شد کلیه براهنا دلائل کنند چنانکه در مقاله دوم گذشت است و از این تقریر معلوم شد که فاعل بر تیسیر معکوس همین درجه غایب است و پس چنانکه تفصیل آن عاقل خواهد شد **مقام چهارم** در بیان فاعل است و آن بر دو نوع است **نوع اول** فاعل بر تیسیر معکوس بطوریست در این نوع تیسیر فاعل را همان درجه غایب است و بیجهت است بیجهت آنکه آن مخفی و پنهان میسازد هیلاج را که دلیل حیثات و عوارض و بیجهت پنهان شدن او شدن او در تحت الارض قوت او ضعیف و اثر او مزوج با فاعل بیشتر و بتأثیر میشود پس نمائند لایحه از برای او بر حیثات و عوارض اجرام و شعاعهای کوکب در این تیسیر از زیاده کردن و کم نمودن آنچه را که تیسیر هیلاج بدرجه غایب اقتضای نماید از عمارت نکند نه باعث شوند بخس قطع را و نه سعود موجب شوند تخلص را بیجهت آنکه بمرکز معدل النهار هیلاج باید بموضع اجرام و شعاعهای کوکب قاطعه و مخلصه نه انضا بموضع هیلاج چنانکه در تیسیر مستقیم لهذا قوت هیلاج غالب و فائق بوده باشد بر قوت آن کوکب و قوت آن کوکب مقاومت با قوت هیلاج نماید و سعودی که موجب یادنی می شوند در این تیسیر معکوس جرم و شعاع مشرقی و ذره است و آنچه بر مزاج ایشان بوده باشد از ثوابت که عریضه از برای ایشان نبوده باشد یا عرض اندک بوده باشد از برای انضا و عطافه هرگاه مزاج و مشاكل ایشان بوده باشد و بخوبی که باعث میشوند نقص عمل را بدین تیسیر جرم و شعاع زحل و مریخ است و آنچه از ثوابت بر مزاج ایشان بوده باشد و بعرض یا اندک عرض و عطافه هرگاه مزاج و مشاكل ایشان بوده باشد و از این تقریر ظهور مییست که سعود هرگاه در تیسیر معکوس و حال آنکه هیلاج بموضع ایشان میرسد بمرکز معدل النهار قادر بر زیادتی و تخلص و اما بخوبی بر انضا در تیسیر مستوی چنانکه خواهد آمد قادر میباشد بر قطع بیجهت آنکه انضا بمرکز معدل النهار بموضع هیلاج میرسد و در این تیسیر قادر بر قطع نبوده باشند چنانکه گذشت بلکه بیشتر از کم نمودن عرض

کاری نکند مگر آنکه هبلج و آن غرض هر دو در وقت غایب بوده باشند یعنی در پست و بخیرجه
 که بعد از درجه غایب است چنانکه در باب نهم دانسته شد که هرگاه مواضع ریشه یا نخس در وند
 بوده باشند مولود زینت کند و قبول غذا خوردن نماید **و اما** دانستن مقدار زیادت و کم نوبت
 اظهار دانسته میشود از زیاد نمودن یا کم نمودن عدد اجزاء ساعات معجزان کوکب هرگاه ولادت
 در عصر بوده باشد عدد اجزاء ساعات معجزه هناری و هرگاه شب بوده باشد عدد اجزاء ساعات معجزه
 لیلی هر جزو یک سال از آنچه اقتضا نموده است اثر را سیدت تیره هبلج بدرجه غایب یعنی اول
 باید دید که مطالع طالع چیست بیلد از مطالع نظیر درجه هبلج بیلد کم نموده آنچه حاصل شود
 هر درجه را سال گرفت و از آن عمر مولود دانست بعد از آن مقدار اجزاء ساعات معجزان کوکب بعد
 یا نخس را باید دید که چند است اگر روز است اجزاء ساعات معجزه هناری و اگر شب است اجزاء ساعات
 معجزه لیلی آنچه عدد اجزاء یک ساعت معجزه بوده باشد هر جزو یک سال باید گرفت و بآنچه از مطالع
 شده بود افزود اگر آن کوکب بعد بوده باشد و از آن کم نموده اگر آن کوکب غرض بوده باشد آنچه از زیاد
 نمودن یا کم کردن حاصل شود از آن مقدار عمر اند **اینست** ترجمه کلام بطلمیوس در این مطلب فخرام
 کلام او ولیکن تفصیل این مطلب را بحول آنچه در مقام ششم مذکور میشود نموده است و بنا بر آن باید که
 مراد او این بوده باشد که اولاً باید ملاحظه نمود که ولادت در روز است یا شب و بعد از آن مطالع
 طالع را بیلد از مطالع نظیر درجه هبلج بیلد کم نمود و این قوس بقدر مغایر هبلج است بقدر
 عدد درجات این قوس عمر مولود دانست و بعد از آن مطالع طالع را بیلد از مطالع نظیر جزء کوکب
 سعد یا نخس که میانه هبلج و منابع واقع است بیلد کم نموده آنچه حاصل شود انقوس بقدر مغایر
 آن کوکب و بعد از آن غایب بوده باشد و بعد از آن اجزاء یک ساعت معجزه درجه آن کوکب را ملا
 نمود که چند جزو است یعنی ولادت هناری است اجزاء ساعات معجزه هناری آن کوکب را ملاحظه
 نمود که چند است و اگر ولادت لیلی است اجزاء ساعات معجزه لیلی را ملاحظه نمود که چند است
 آنچه باشد از آن ملاحظه و ضبط نمود و بعد از آن بطریق اربعه مناسبت باید گفت که نسبت مجهول

زمان از یاد یا نقصان آن کوکب است بسوی اجزاء یک ساعت مانند نسبت بعد از آن کوکب است
 بغایب که معلوم گشت بسوی قوس انتظار آن کوکب یا قوس لیلی هر دو این اربعه مناسبت
 مجهول و وسطین و رابع معلوم پس وسطین یعنی عدد اجزاء یک ساعت را در درجات بعد کوکب
 از رابع باید ضرب نمود و حاصل ضرب را بر چهارم که مقدار درجات قوس انتظار یا قوس لیلی
 است قسمت نمود آنچه حاصل شود عدد سالها است که آن کوکب زیاد میکند یا کم میکند
 از مقدار عمری که در اول معلوم شد باید گفت که نسبت زیادتی یا نقصان بسوی واحد چون
 نسبت بعد کوکب است از غایب بسوی دوازده پس باید که بعد کوکب را از غایب قیمت نمود بر
 دوازده آنچه حاصل میشود مقدار از یاد یا نقصان بود آنچه اول دانستیم از مقدار عمر که زیاد
 نمایند آنچه حاصل شود مقدار عمر معادل بود اینست مراد بطلمیوس در این موضع و کول ظاهر عبارت
 او را نیاید خود که خرد مقدار اجزاء یک ساعت هناری یا لیلی کوکب را کم یا زیاد نموده چنانکه
 ظاهر عبارت موهم است **نوع دوم** قاطع بر تیره مستوی است و در این تیره جرم زحل و
 مریخ و عطارد منخوس قاطع و فاقه است و همچنین موضع مقابله و تریج ایشان قاطع و فاقه است همچنین
 گاه باشد که قطع کند موضع تسدیس ایشان هرگاه موضع هبلج در بروج قصیر المطالع و مطبوعه
 بوده باشد و موضع تسدیس منخوس بر قبول کند بر نخس را که قطع است و همچنین هرگاه بعد موضع
 تسدیس از اول حمل یا سرطان مانند بعد موضع هبلج بوده باشد از آن بجهت آنکه این دو موضع در
 قوت مساوی یکدیگر میباشند پس برابری کند موضع تسدیس با موضع هبلج در قوت پس بکشد
 اعداد و همچنین شکل تریج هبلج فاقه است او را یعنی هرگاه تیره هبلج برسد بموضع تریج بر
 خود قطع کند او را بجهت آنکه شکل تریج شکل عداوت و مضرت است پس باعث کرد که از آنان
 بکشد خود را و گاه باشد که این عمل تریج را تسدیس نیز کند یعنی هرگاه موضع تسدیس هبلج در
 بروج کثیر المطالع بوده باشد یا موضع تسدیس هبلج در بروج قصیر المطالع بوده باشد یا موضع تسدیس
 منخوس در بروج کثیر المطالع و موضع تسدیس ایشان در بروج قصیر المطالع بوده باشد کار تریج را کند

در بروج کثیر المطالع یا در بروج قصیر المطالع اگر موضع تسدیس برسد بموضع تریج بر خود قطع کند او را بجهت آنکه شکل تریج شکل عداوت و مضرت است پس باعث کرد که از آنان بکشد خود را و گاه باشد که این عمل تریج را تسدیس نیز کند یعنی هرگاه موضع تسدیس هبلج در بروج کثیر المطالع بوده باشد یا موضع تسدیس هبلج در بروج قصیر المطالع بوده باشد یا موضع تسدیس منخوس در بروج کثیر المطالع و موضع تسدیس ایشان در بروج قصیر المطالع بوده باشد کار تریج را کند

یعنی موضع شد پس و ثلث موضع کار موضع تریج هیلاج کند و مولود خود را بکشد و موضع تریج
 و ثلث عرض کار تریج ان خسر را بکند و از این تقریر ظاهر شد که بطریق مطالع شعاعات را
 بحسب درجات سوا یعنی منطقه البروج میداند نه بحسب درجات مطالع افق حادث دلیل چنانکه
 جمهور معتقد اند بجهت آنکه در درجات معدل النهار که درجات مطالع است این اختلاف اجزاء
 یعنی امر و مطیع و کثرة مطالع و قلت ان نمیکند بجهت آنکه درجات معدل النهار این اختلاف را
 نیندازد و بنا بر این احتیاج معرفت عرض افق حادث یا اعتبار مطالع مزوج میباشد بجهت دانستن
 مطالع شعاعات و همچنین هرگاه هیلاج فرج بوده باشد موضع شمس او را قاطع است همین که شمس
 قمر موضع شمس رسید قطع کند او را و لیکن قطع مشروط است باینکه موضع قمر با موضع شمس یکدیگر
 بوده باشند مانند آنکه موضع قمر رطب بوده باشد و موضع شمس یابس او بالعکس یا آنکه شمس در حد
 عرض باشد و قمر در حد سعاد یا هر دو در حد عرض باشند و اما هرگاه موضع شمس و قمر مانند یکدیگر بوده
 باشند مانند آنکه هر دو در برج رطب باشند یا هر دو در برج یابس قطع نکند موضع شمس موضع
 قمر و همچنین هرگاه هر دو در خط عرض سعید بوده باشند و این نکته را در جمیع هیلاجهای مواضع تا
 باید بکار فرمود یعنی مادامیکه مضاد میان هیلاج و قاطع نبوده باشد قطع نکند و ضدیت
 یا بالذات است مانند رطل و مشرق یا باعتبار مواضع چنانکه مذکور شد و نیز این ملاحظه را باید نمود که
 تا مواضع فائده و قاطع و محسوس بخوشه نبوده باشند قطع نکنند بر هیلاج و محسوس بودن یا بحول محسوس
 است در مواضع یا نظر محسوس یا بها یا بودن آنها حادث محسوس یا بودن ان مواضع بحیثیت که قوت هیلاج در
 ان مواضع ضعیف بوده باشد مانند آنکه وبال یا هبوط هیلاج بوده باشد یا ضد مزاج هیلاج مانند
 آنکه هیلاج خشک بوده باشد و ان مواضع ترويض علی هذا **مقام پنجم** در مختصات از قطع هرگاه
 موضع قاطع حد سعیدی بوده باشد یا جرم سعیدی یا مطرح شعاع تریج او یا مقابله یا ثلث او همان
 موضع قطع بوده باشد یا پیش روی درجه قطع بشرط آنکه هرگاه شعاع مشرقی بوده باشد پیش از دوران
 درجه بنوده باشد و هرگاه شعاع زهره بوده باشد پیش از هشت درجه بنوده باشد پس هرگاه یکی از این

مندی

ل

امر و محسوس شود ان موضع قطع نکند بر هیلاج و انظار را باید کشید تا آنکه چیزی دیگر قطع کند هیلاج
 را و در این موضع مخلص را بطریق اجرام سعید و شعاع مقابله و ثلث و تریج را دانسته است
 و شعاع شد پس سعید را مخلص ندانسته است و لیکن بمقایسه با قطع که سابق مذکور شد معلوم شد
 که هرگاه شعاع شد پس در بروج امر و بوده باشد یا بروج کثیر مطالع یا با موضع هیلاج مستوی
 القوة یعنی ناظر بناظر مطالع یا زمانی یا اسبابی دیگر که باعث قوت شد پس شود چنانکه در مقاله
 اولی گذشت است در ان وقت شد پس نیز کار تریج و مقابله را نکند در تخلص چنانکه کار انظار
 میکرد در قطع و همچنین هرگاه در مواضع فائده اجرام یکی از کوکب ثابت که بر مزاج مشرقی و زهره
 بوده باشند و عرض ان منطقه البروج نداشته باشند تخلص کنند و همچنین هرگاه درجه قطع گذشت
 بودن جرم بخوبی در ان نه بجهت شعاع بخوبی و عرض هیلاج و ان عرض یک بنوده باشد اندک قطع نکند
 بر چنین هیلاجی بلکه وقف قطع کند که یکدوره عرض بان عرض هیلاج کند پس اگر فضا عرض هیلاج
 جنوبی بوده باشد و عرض بخس قاطع شمالی یا عکس و یکدوره عرض ببرد و کند و یا یکی عظیم العرض و
 دیگری ذو عرض و یکدوره عرض ببرد و کند در این صورت قطع کند پس مناط گذشتن یکدوره عرض
 ببرد و هرگاه در بیشتر هیلاجی هم قاطع محسوس شود و هم مخلص و امر در ترجیح احدهما بر یکدیگر شود
 شود باید که حکم بر مقتضای غالب نمود و دانسته میشود غلبه از دو چیز اول باعتبار عدد و کثرت
 و دوم باعتبار قوت و کیفیت پس هرگاه شواهد قطع مثلا عدد آنها بطلد محسوس و معتد بر زیادتر
 بوده باشد بر عدد شواهد مخلص حکم بقطع باید نمود و بالعکس هرگاه شواهد تخلص زیادتر بوده
 باشد بر شواهد قطع و همچنین هرگاه قوت یکی از این ضنف شواهد غلبه داشته باشد بر قوت ضنف
 دیگر حکم بمقتضای غالب باید نمود و غلبه قوت بودن کوکب است در قوای ذاتیه و عرضیه خود خصوصا
 قوت تشریف پس کوکب مشرق را غالب باید دانست بر کوکب مغرب و کوکب تحت الشعاع را باید که اعتبار
 نمود در قطع و نه در تخلص بجهت اضمحلال قوای الشیاء مگر در یک صورت و ان آنست که هیلاج قمر
 بوده باشد و قاطع موضع شمس چنانکه مذکور شد در مقام چهارم که موضع شمس قاطع است بر قمر هرگاه

عمر

میان موضع ایشان مضادتی بوده باشد پس در این صورت هرگاه کربنچه در تحت الشعاع بوده باشد
 و همچنین از سعه ناظر نبوده باشند بان موضع انوکب محسوس با وجود آنکه تحت الشعاع است از جلا
 خواهد قطع خواهد بود بجهت افتاد او موضع شمس را **مقاله ششم** در افتادن مقدار عمر و زمان
 قطع قواطع هیلاله و آن دانسته میشود از درجات معدل النهار که میان موضع هیلاله و موضع
 قاطع است یعنی مطالع آنقوس از دایره بروج که محصور میان این دو موضع میباشد بعدد هر جزء از
 درجات مطالع یکایال ثقی و چون مطالع قوس واحد از دایره بروج بحسب افق استوائی و افاق مایل
 میشود بحسب هر افق مطالع میدارد پس لابد است از تعیین افق که مطالع نسبت بان اعتبار میشود
 آیا ان افق استوائی است یا افق ولادت یا افق دیگر از افاق مایل لهذا جمعی کثیران تمییز اعتبار
 افق ولادت را نموده اند و گفته اند که باید ملاحظه نمود که مابین موضع هیلاله و موضع قاطع باعتبار
 افق ولادت چند درجه از معدل النهار مطالع ان میباشد بعدد هر درجه سالی گرفت و بطریق
 این سخن را باطل نموده است و گفته است که این سخن وقتی درست میباشد در سیم مرتبیم که موضع هیلاله
 نفس درجه طالع بوده باشد و موضع قاطع برین درجات بعد از ان بنوالی بروج پس بقدری از معدل النهار
 که در ان افق ولادت طالع کند ناموضع قاطع برسد بموضع هیلاله یعنی بدرجه طالع رسد مقدار عمر
 میباشد در سیم معکوس نیز درست میباشد بنسخن بجهت آنکه دانسته شد که قاطع در سیم معکوس
 بر درجه هیلاله مختص است بدرجه غارب و چون در فن هیئات جوهرن کشته است که مغارب هر قوس
 مساوی مطالع نظیر ان قوس است و معلوم است که در این سیم مدت قطع و عمر بقدر حرکت معدل النهار که
 بافتد که هیلاله برسد بدرجه غارب یعنی بقدر مغارب قوس از منطقه البروج که محصور بوده
 باشد میان موضع هیلاله و درجه غارب و چون مغارب این قوس مساوی مطالع قوس است از منطقه
 البروج که محصور بوده باشد میان نظیر درجه هیلاله و درجه طالع باقی ولادت بجهت آنکه مقصود اخطا
 هیلاله است بدرجه غارب در افق ولادت و ان مساوی ارتفاع نظیر درجه هیلاله است بسوی درجه
 طالع در همان افق ولادت پس این سخن در این دو صورت که عبارت از بودن هیلاله بر نفس درجه

درجه طالع در سیم معکوس و یا میان درجه عاشر و ساج در سیم معکوس درست میباشد و در سیم بر صورت
 درست میباشد و بر این قیاس وقتی درست میباشد که اعتبار مطالع نسبت باقی استوائی نمود که موضع
 هیلاله نفس درجه عاشر بوده باشد چه در این وقت میباشد مقدار عمر بعدد درجات معدل النهار
 که مرور کند بدایره نصف النهار یعنی باقی استواء تا آنکه برسد موضع قاطع بموضع هیلاله یعنی برسد
 قاطع بدرجه عاشر و اما اگر هیلاله میان درجه عاشر و درجه طالع بوده باشد در افق ولادت را
 توان اعتبار نمود و در افق استواء بلکه در انوقت محتاج میباشد باعتبار مطالع که مرور میجو
 باشد از مطالع افق استواء و از مطالع افق ولادت بنفصلی که مذکور خواهد شد و این نیز نه امری است که
 بوده باشد بر این سخن و این و نیز باعتبار آنکه بودن هیلاله در هر جزوی از اجزاء این ربع میان
 طالع و عاشر مطالع مخرج او دیگر میشود بجهت آنکه هر چند نزد یکتر بدرجه عاشر میباشد مطالع
 مخرج او بمطالع استوائی نزد یکتر میباشد و هر چند بدرجه طالع نزد یکتر بوده باشد مطالع مخرج
 او بمطالع افق ولادت نزد یکتر میباشد پس توان ملزم شد افق معتبر را و ملاحظه مطالع را نسبت
 بان نمود بلی در جمیع احوال مناط قطع رسیدن موضع فائالت بحکمه معدل النهار بموضع هیلاله
 یعنی رسیدن قاطع است نصف دایره که مرور میکند بموضع هیلاله و بنقطه شمال جنوب میکند
 که از ان حوادث هیلاله پس در هر احوال ملاحظه میشود مطالع قوس از دایره بروج که
 محصور است میان موضع هیلاله و موضع قاطع باقی که بموضع هیلاله میکند یعنی ان حوادث هیلاله
 پس بقدر عرض افق حادث هیلاله شمالیا و جنوبیا مطالع ان قوس را باید گرفت و بقدر عدد درجات
 مطالع هر درجه سالی عمر مولود دانست پس اگر هیلاله بر افق مشرقی بوده باشد و موضع قاطع بعد از ان
 در این وقت ان حوادث هیلاله همان افق ولادت است مطالع ان قوس مابین هیلاله و قاطع را از افق ولادت
 باید معلوم نمود و اگر هیلاله در نفس درجه عاشر است ان حوادث هیلاله دایره نصف النهار یعنی افق
 استوائی خواهد بود مطالع آنقوس را باعتبار افق استواء باید اخذ نمود و هرگاه هیلاله میان درجه عاشر و طالع
 بوده باشد ان حوادث هیلاله دایره خواهد بود غیر از افق بل و نصف النهار یعنی افق استواء خواهد بود

مجلس عرض آن مطالع باید گرفت و عرض افق حادث لا محاله کثرات از عرض افق بلد ولادت یا در همان سمت
 عرض افق ولادت یا مخالف آن یا اعتبار شمال و جنوب و هرگاه هیالاج میان سابع و عاشر بوده باشد پس اگر
 مطلوب نشیر درجه هیالاج است بدرجه فاطم نشیر مشنوی در این صورت نیز اعتبار مطالع باعتبار افق
 حادث هیالاج است و اگر مطلوب نشیر درجه هیالاج است بدرجه فاطم یعنی درجه غارب پس در این صورت
 باید اعتبار مطالع میان نظیر درجه هیالاج و درجه طالع باید نمود بطالع افق بلد ولادت باعتبار آنکه
 وقتی که نظیر درجه هیالاج باقی شرقی ولادت یعنی طالع مهربد لا محاله خود درجه هیالاج باقی غربی و اگر
 یعنی غارب که طالع او است رسید خواهد بود و اگر مطلوب نشیر درجه هیالاج یکی از مزیدات این مقدار
 یعنی سعود و غوس که میان هیالاج و غارب میباشند بشیر معکوس باید که ملاحظه افق حادث آن کوکب
 که هیالاج بسوی او حرکت داده میشود نمود بجهت آنکه در این نشیر هیالاج باید که بموضع آن کوکب بگر
 برسد بخلاف نشیر مستقیم که کوکب بگر یا شعاع او بایست که بموضع هیالاج برسد لهذا در این نشیر
 ملاحظه افق حادث هیالاج میشود و در این نشیر ملاحظه افق حادث آن کوکب بگر یا شعاع او میشود و بعد
 از ملاحظه آن افق چون مقصود انحطاط هیالاج است بسوی نیمه غربی آن افق یعنی مغارب آن قوس از
 دایره بروج که میان موضع هیالاج و آن دلیل است و آن مغارب چنانکه دانسته شد مساوی مطالع نظیر
 درجه هیالاج است تا رسیدن آن نیمه شرقی آن افق پس در این صورت ملاحظه مطالع قوسی باید نمود که
 محصور است میان نظیر درجه هیالاج و درجه نظیر درجه دلیل باعتبار عرض افق حادث اندک چنانکه در
 مقام پنجم کیفیت استخراج آن معلوم شد ملخص اینکلام آنکه بنا بر مقدمه که در سطح ابریس در کتاب کون و فساد
 در علم طبیعی مبرهن ساخته است و آن آنست که دلیل بقاء اکوان در حالت معدله است و دلیل حدوث
 اکوان در حالت سواء و چون بناء امر تسلیت بر بقا اکوان است لهذا فاعده کلیه در تسلیت خواهد نشیر
 هیالاج بوده باشد یا تسبیر دلایل یا بگر یا ساکن و پست بگو اکب و دلایل یا کوکب و دلایل بسوی مراکز
 و پست خواهد آن مراکز او نادره بوده باشند یا غیر آنها بناء امر نشیر همیشه بر مطالع است و در
 نشیر مشنوی مطالع قوسی را که محصور است میان هیالاج و فاطم باقی حادث هیالاج و در نشیر معکوس

معکوس مطالع قوسی که محصور است میان نظیر درجه هیالاج و نظیر درجه دلیل که هیالاج بسوی آن
 نشیر داده میشود باقی حادث اندک دلیل **فصل این اجمال** آنکه در تسبیر مشنوی هرگاه هیالاج یا دلیل دیگر
 بوده باشد در درجه طالع پس چنانکه کثرت مطالع مابین دلیل و فاطم را باقی بلد باید گرفت
 و در درجه عاشر و رابع بمطالع استواء و در درجه غارب بمطالع نظیر میان دلیل و فاطم یعنی
 مطالع بلد قوسی از منطقه البروج که آن قوس نظیر قوسی است از منطقه البروج که میان دلیل
 و فاطم است و این مطالع مساوی قوسی است که میان دلیل و فاطم است باقی ولادت و هرگاه هیالاج
 یا دلیل دیگر در غیر یکی از این چهار درجه او نادره باشد در این وقت هم لا بد است در رسیدن **هیالاج**
 یا دلیل دیگر بفاطم یا دلیل دیگر یا او نادره یا غیر او نادره و در حرکت معدله النهار که فاطم یا دلیل دیگر
 برسد بموضع هیالاج یا دلیل اول و چون سخن در این موضع کلیه است و اختصاص به هیالاج و فاطم ندارد
 لهذا بغير میشود از دلیل اول که تسبیر داده میشود بموضع مقدم و از دلیل دوم که تسبیر بسوی او
 داده میشود بموضع مؤخر پس گفته میشود که در این فرض باید که معدله النهار انقدر حرکت کند
 که موضع مناخر برسد بموضع مقدم و این وقت میسر میشود که مناخر برسد بنصف دایره که بر آن
 نصف بوده است موضع مقدم و بطریق این از این دایره بدو یا ساعات بغير نموده است و مناخر
 از آن باقی حادث و تصویر این مطلب آنست که باید فرض نمود که ربع مابین عاشر و طالع را قوساً
 به سه تقسیم مساوی نمود و بر مبادی این اقسام سه دایره گذاشتند که هر دایره سه دایره بنقطه
 شمال و جنوب یعنی دو نقطه تقاطع دائرة نصف النهار با افق بگذرد و معلوم است که این سه دایره
 بمنزله افق بلد و نصف النهار که افق استوائی است میباشند و حرکت معدله النهار در این سه دایره
 بر دایره نصف النهار منطبق میشوند و فاصله هر یک از این سه دایره بنصف دایره که معدله النهار
 بقدر دو ساعت معوجه که از ساعات زمانت نیز میگذرد حرکت کند پس این ربع را معدله النهار
 در شش ساعت معوجه قطع کند و این سه دایره چنانکه این ربع را سه تقسیم مساوی بینمایند
 نظیر این ربع را که ربع میان رابع و سابع است نیز سه تقسیم مساوی بینمایند که مقدار هر قسم دو

ساعت معوجه است و معلوم است که این اقسام هم بحرکت معدل النهار بدایره نصف النهار در تحت
الارض یعنی بمرکز رابع مرسوم میکنند و نصف این دایره که در تحت الارض است بر نصف النهار در
تحت الارض منطبق میشوند چنانکه نیمه افقا که فوق الارض بود بر نیمه نصف النهار که فوق الارض بود
منطبق میشود بحرکت معدل النهار و بعد از آن نیز باید که ربع میانه سابع و عاشور را نیز سه تقسیم نمود
و سه دایره دیگر بمبادی این اقسام گذرانید که این ربع نیز باین سه دایره بسه قسم مساوی تقسیم
و بحرکت معدل النهار این سه دایره بر نیمه افق که سمت مغرب است منطبق میشود و همچنین ربع مقابلش
که میانه رابع و طالع است بهمین دوا بر بسه قسم مساوی تقسیم میشود و نیمه دیگر این دوا بر بحرکت
معدل النهار منطبق میشوند بر نیمه افق که در سمت شرق واقع است پس معدل النهار بدایره نصف النهار
واقف و چهار دایره دیگر که بمنزله ایشان است دو در سمت غرب نصف النهار و دو در سمت شرق
نصف النهار معدل النهار باین شش دایره بدو زده قسم مساوی تقسیم میشود و مقدار هر قسم قبل
دو ساعت زمان است از حرکت معدل النهار و هرگاه در هر ربعی پنج دایره گذرانیم که با دایره
نصف النهار واقف هر ربعی شش قسم مساوی نمایند فاصله هر یک بقدر یک ساعت زمانی بوده
باشد و دوازده قسم فوق الارض و دوازده قسم تحت الارض و آنچه از معدل النهار با زاء یک قسم
از این اقسام افتد از اجزاء و از زمان آن ساعات کیند و اجزاء ساعات نیمه فوق الارض هر با هم
مساوی میباشد و اجزاء ساعات نیمه تحت الارض نیز هر با هم برابر ولیکن اجزاء ساعات فوق
الارض با اجزاء ساعات تحت الارض با یکدیگر برابر نمیشوند مگر در نقطه اعتدال که قوس
النهاران با قوس الليل مساوی میباشد پس اجزاء آن نیز مساوی میباشد و معلوم است که این دوا بر
هر کدام که بنصف النهار واقف میباشد مطالع آن بمطالع افق استوائی نزدیکتر است و هر کدام که باقی
نزدیکتر میباشد مطالع ایشان بمطالع افق ولادت اقرب میباشد و هر کدام که در وسط این دو بوده
باشد مطالع آن میانه مطالع استوائی و مطالع بلدی میباشد پس هرگاه موضع مقدم بر یکی از این
دوا بر بوده باشد مطالع او را نه مطالع استوائی توان گرفت نه مطالع بلدی بلکه مطالعی باید که مزوج

مزوج باشد از این دو مطالع یعنی باید ملاحظه نمود که چه مقدار از معدل النهار حرکت میکند
که موضع مناخر بان دایره میرسد که موضع مقدم بر آن میباشد یعنی بر نیمه آن دایره که بر این
میبود موضع مقدم آن مقدار از معدل مطالع قوس است از منطقه البروج که میانه موضع مقدم
و مناخر میباشد و در آن مقدار موضع مناخر بموضع مقدم میرسد و اگر مطالع قوس مزبور از فوق
استواء یا افق بلند گشته شود موضع مناخر بموضع مقدم نرسد بلکه قریب بان رسد نه خود آن
و قطع و هم چنین سایر مدلولات وقتی متحقق میشود که مناخر بنفس موضع مقدم برسد پس بالبرهان
مطالعی باید گرفت مزوج از این دو مطالع و طریقۀ اشانت که هرگاه موضع مقدم در نصف
عاشور رابع بوده باشد یعنی بعد مقدم و مناخر هر دو بقیاس بوسط السماء فوق الارض و در نقطه
نمائیم اولاً باید که ملاحظه نمود که موضع مقدم بر کدام دایره است از این دوا بر ساعات یعنی افق
حادثه و طریقۀ دانستن این اشانت که مطالع استوائی درجه عاشور را باید دید که چندانست و
مطالع استوائی موضع مقدم را نیز باید ملاحظه نمود که چندانست اولاً از دویم باید که سلفه نمود
آنچه بماند از اجزاء یک ساعت زمانی هناری درجه موضع مقدم فتمت نمود حاصل فتمت عدد
آنچه از دوا بر میباشد که میانه موضع مقدم و دایره نصف النهار است چنانکه مثال آن مذکور
خواهد شد و بعد از دانستن آنکه موضع مقدم بر کدام دایره است از این دوا بر باید که بعد موضع
مناخر از درجه عاشور نیز مانند بعد موضع مقدم باشد از آن ساعات و اجزاء آن و هرگاه
بعد موضع مناخر از درجه عاشور مانند بعد موضع مقدم شد از او مناخر بر همان دایره خواهد
بود که مقدم بر آن میباشد و دانستن آنکه بعد موضع مناخر از درجه عاشور مانند بعد موضع مقدم
خواهد شد طریقۀ اشانت که بکیریم نیز مطالع درجه عاشور باقی استواء و مطالع درجه موضع
مناخر را نیز باقی استواء و اولداند ویم بیندازیم آنچه بماند از نگاه داریم بعد از آن ضرب نماییم
عدد بعد موضع مقدم را از درجه عاشور در اجزاء یک ساعت زمانی موضع مناخر هناری آنچه حاصل
شود از این ضرب مقدار حرکت معدل بود تا آنکه موضع مناخر بوسط السماء رسد یعنی این مقدار

از مطالع که فاصله بوده باشد میان مطالع درجه عاشر باقی استواء و مطالع درجه مناخر باقی استواء نیزان وقت موضع مناخر موضع مقدم رسیدن است و بر همان دایره که موضع مقدم بران می بود موضع مناخر هم بران می باشد و حال آنکه فاصله ایشان شاید بیشتر باشد و شاید کمتر پس اگر درجه مقدم و مناخر هر دو در یکجهت عاشر بوده باشد تفاضل میان ایشان را یکییم یعنی کمتر از پیشتر بگاییم آنچه بماند فرض کنیم که باشد و اگر هر دو درجه در دو جهت درجه عاشر بوده باشد یعنی هر یک در سمتی از دایره نصف النهار این هر دو را با هم جمع کنیم آنچه حاصل شود فرض کنیم که باشد و اگر موضع مقدم میان رابع و عاشر بوده باشد جمیع اعمال بنویسند و مگر آنکه باید اجزاء یکساعت لیلی اعتبار نمود و آنچه گفته شد هر دو نسبتی می شود بود که موضع مقدم موضع هبلانج بوده باشد و موضع مناخر موضع فاطع و در نسبت معکوس عکس این است یعنی موضع مقدم موضع فاطع است و موضع مناخر موضع هبلانج یعنی هبلانج باید که برسد بدایره که بران دایره می باشد فاطع لهذا فاطع بر این هبلانج نمی باشد مگر درجه غایت چنانکه مذکور شد و بطریق در اینجا چند مثال بجهت تبیین و توضیح این مقاصد ایراد نموده است که ذکر آنها مناسب است **اول** الفتن که فرض میکنیم در اقلیم اسکندریه که عرضش **ل** است هبلانج را در اول درجه حمل و فاطع را در اول درجه جوزا و نیز فرض میکنیم اول درجه حمل را که هبلانج در آن می باشد فاطع پس بقاعد که اول مذکور شد که هرگاه هبلانج در درجه طالع بوده باشد باید که مطالع طالع را از مطالع فاطع هر دو بیلد گرفت و مطالع طالع از مطالع فاطع کم نمود آنچه بماند فرض کنیم که معلوم است که طالع اول حمل است مطالع ندارد مطالع اول جوزا عرض مزبور **د** است تخمینا پس فرض کنیم که هبلانج و شش است یعنی عرض مزبور و هبلانج شش است یعنی است که هر درجه یکسال شمس بوده باشد و بنا بر قاعد عامه که شامل جمیع صور صورت می باشد که در اخر مذکور شد معلوم است که بعد طالع که اول حمل است از عاشر که اول حمل است مطالع استواء و چون از اول بر اجزاء ساعت خناری اول حمل که بازده است

که بازده است فتمت غایم حاصل شود شش که این عدد ساعات بعد موضع مقدم که هبلانج است بوده باشد از عاشر و نیز معلوم است که بعد اول جوزا از عاشر درجات مطالع استوائی یکصد و چهل و هشت درجه است تخمینا و نیز معلوم است که اجزاء ساعات خناری اول جوزا هشتاد و هشت درجه است تخمینا پس هرگاه ضرب غایم شش با که عدد ساعات بعد موضع مقدم است از عاشر در هشتاد که عدد اجزاء یکساعت زمانی موضع مناخر است حاصل شود یکصد و درجه چون آنرا کم غایم از بعد موضع مناخر از عاشر که یکصد و چهل و هشت درجه می شود باقی ماند چهل و شش درجه چنانکه بقاعد اول و چون در اینجا مقام بعد موضع مقدم و مناخر از عاشر اعتبار شد لهذا اجزاء یکساعت خناری موضع مناخر اعتبار شد و چون هر دو بعد در یکجهت نصف النهار و قوت لایض یعنی درجه عاشر می شود لهذا اقل را از اکثر کم نمودیم و تفاضل را مقدار نسبتی و **مثال دهم** نیز هبلانج در اقی مزبور در اول حمل و فاطع در اول جوزا و اول حمل بر نفس درجه عاشر بنا بر قاعد خاصه که بایست مطالع استوائی عاشر را از مطالع استوائی فاطع کم نمود آنچه بماند فرض کنیم که باشد چون عاشر که اول حمل است مطالع ندارد هیچ و مطالع اول جوزا باقی استواء پنجاه و هشت درجه است تخمینا پس آن فرض کنیم که باشد و بنا بر قاعد عامه چون موضع مقدم ساعات بعدی از درجه عاشر غنیده که در اجزاء ساعات موضع مناخر ضرب شود پس بقاعد مطالع استوائی اول جوزا که پنجاه و هشت است تخمینا پس نسبتی بوده باشد **مثال سیم** نیز هبلانج در اول حمل در اقی مزبور و اول حمل غارب و فاطع در اول جوزا نیز پس بقاعد خاصه بایست که مطالع طالع را که اول حمل است و مطالع آن در اقی مزبور و هبلانج افاق یکصد و هشتاد درجه است و مطالع بلدی اول قوس که نظیر اول جوزا است در اقی مزبور و بنا بر پنجاه درجه است تخمینا پس هرگاه که شود مطالع طالع از مطالع نظیر درجه طالع باقی ماند هشتاد و هشت و آن فرض کنیم که باشد و بنا بر قاعد عامه بعد موضع مقدم از عاشر فزود درجه است از درجات مطالع باقی استواء و چون آنرا فتمت غایم بر بازده که عدد اجزاء یکساعت زمانی اول حمل است حاصل

شود شش وان عدد ساعات بعد موضع متقدم باشد از هاشم و چون آن شش با ضرب نمائیم در
اجزاء یکساعت زمان موضع مناخر که اول جزا بوده باشد پنج هفت حاصل شود یکصد و دو
درجه و چون بعد موضع مناخر که اول جزا بوده باشد از هاشم بحسب مطالع افق استوائی
و دو درجه است پس چون از آن نمائیم از اول باقی ماند هفتاد و نوس نیز چنانکه در فاعله
مثال چهارم فرض کنیم در افق زویر اول حمل را میان غارب و عاشر یحیی که بعد از عاشر درجه
پیش از عاشر سه ساعت زمان پس در این وضع هیدم درجه شود درجه عاشر خواهد بود و بعد موضع
مناخر که اول جزا است بحسب مطالع استوائی سیزده درجه خواهد بود پس هرگاه ضرب کنیم سر
که عدد ساعات بعد موضع متقدم است از عاشر در هفتاد که عدد اجزاء یکساعت زمان موضع
مناخر است حاصل شود پنجاه و یک و چون موضع متقدم و مناخر در دو وجه نصف النهار باشد
بعد موضع مناخر که سیزده است بران پنجاه و یک میافزاییم حاصل شود شصت و چهار و نوس نیز
و در این فرض فاعله خاصه نمیداشت و چون بعد موضع متقدم و مناخر از وسط السماء فوق
الارض اعتبار نمودهیم لهذا اجزاء یکساعت لغاری موضع مناخر را کفیم پس از این مثالها ظاهر
گشت که مقدار حرکت معدل النهار را بقدر که برسد موضع فاطم بموضع هلال پنج بر همان دایره
که هلال بر آن میباشد بحسب بودن هلال در افق شرق یا در افق غرب یا در دایره نصف النهار
که افق استوائی است و بحسب بودن او در میان این دو ایر مختلف میباشد در اول چهل و شش
معدل حرکت نموده فاطم بموضع هلال رسید و در نیم هفتاد درجه و در سیم پنجاه و هشت
درجه و در چهارم شصت و چهار درجه و حال آنکه در جمیع این فقا در فاصله میان هلال و
فاطم بحسب درجات سوا پنج منطقه البروج شصت درجه میباشد پس چگونه توان هفتاد
ایشان را بطالع افق ولادت گرفت یا بطالع استوائی یا بحسب درجات سوا چنانکه بسوی
یک از اینها جامع چنانکه در عنوان این باب اشاره بافتاد پس لابد است که بحسب بودن هلال
در یک از این دو دایره افق و نصف النهار یا افق و حد نوس نیز سیم مختلف بوده باشد و بر یک نیمه

رفته اند

بوده باشد چنانکه از برای هر یک فاعله خاصه میقد شد و چون فاعله خاصه چنانکه معلوم شد
بر فاعله عامه که در آخر مذکور شد منطبق شد و تفا و تفا نموده پس لازم است که ملازم شد
طریقه عامه را که در جمیع صور و جزئیات منطبق است و اختلافی نمیدارد و دست از قواعد
خاصه برداشت و اگر چه منطبق اند هر بر فاعله عامه کلیه و بطریق بعد از آن تمهید این قانون
بیان این مطلب را بطریقه اسانتر نموده است و آن آنست که هرگاه بوده باشد درجه متقدم بر
نفس درجه طالع و درجه مناخر بعد از آن بنویس و تفاوت میان مطالع درجه متقدم و مناخر
بحسب افق و کثرت نوس نیز سیم بوده باشد و هرگاه بوده باشد درجه متقدم بر نفس درجه عاشر تفاوت
میان مطالع بحسب افق استوائی نیز سیم بوده باشد و هرگاه بوده باشد درجه متقدم بر نفس درجه عاشر
و درجه مناخر بعد از آن فوق الارض بنویس و تفاوت میان مطالع طالع و نظیر درجه مناخر
نوس نیز سیم بوده باشد و در این سه صورت مطالع است با قواعد خاصه که پیش از این تمهید شد
و هرگاه بوده باشد درجه متقدم در میان او نداد بعد درجه متقدم از یکی از او نداد بکیریم تفاوت
میان مطالع درجه متقدم و درجه مناخر را هم بحسب افق استوائی و کثرت نوس نیز سیم تفاوت
میان اند و معلوم کنیم که چه قدر است و نسبت میان ساعات بعد موضع متقدم را از آن و نداد
شش ساعت که بعد میان دو و نداد است معلوم کنیم و از قرار همان نسبت از تفاضل میان اند و
مطالع بکیریم آنچه کفیم از آن بر تفاضل افزاییم یا از آن کم کنیم مثلاً هرگاه درجه متقدم در فرض
که اول حمل بوده باشد و درجه مناخر اول جزا و تفاوت میان اند و نداد و فرق که درجه متقدم
بر نفس درجه عاشر بود پنجاه و هشت بود و در فرق که درجه متقدم بر درجه غارب بود هفتاد بود
چنانکه همه آنها گذشت پس هرگاه درجه متقدم در میان غارب و عاشر بوده باشد بحقیقت که بعد
از هر یک سه ساعت بوده باشد که نسبت سر بشش نسبت نصف است و تفاضل میان
درجه متقدم و درجه مناخر بحسب بودن درجه متقدم در غارب و عاشر دوازده نصف دوازده
بکیریم و از هفتاد که زاید است کم کنیم پنجاه و هشت که تفاضل است بنفرا شصت و چهار حاصل شود

و بنای این قاعده بر آنست که در هر ساعت که بعد موضع متقدم است
از وقت پسوی شش ساعت که بعد از آن است از یکدیگر مانند نسبت مجهول است که تفاضل تفاوت
میان دو مطالع موضع متقدم و مناخر باشد بحسب بودن موضع متقدم در میان و در وقت پسوی تفاضل میان
تفاوت آن دو مطالع بحسب بودن درجه متقدم در وقت و در مثال فرض دوازده است و اول که
بعد موضع متقدم باشد از احداثی نودین معلوم توان کرد بقاعده که پیش از این گذشت و آنست که
تفاوت میان مطالع عاش و موضع متقدم را بگیریم و بر اجزاء یک ساعت زمان موضع متقدم طاری
لی قیمت کنیم حاصل ثلث عدد ساعات بعد موضع متقدم باشد از عاش و ثانی نسبت هم کرشش بوده
باشد که بعد احداثی نودین است از دیگر همیشه معلوم و چهارم هم بطریق که مسطور شد معلوم توان
کرد پس هرگاه اول را که در مثال فرض است در چهارم که دوازده است ضرب کنیم سی و شش شود
و چون آنرا بر شش که ثانی است قیمت کنیم حاصل ثلث شش شود چون آنرا از زاید که هفتاد است
که تفاوت میان مطالعین است بحسب بودن موضع متقدم در غارب کم کنیم با بر ناقص که پنجاه و شش
که تفاوت میان مطالعین است بحسب بودن موضع متقدم در عاشر زیاده نمایم در هر دو صورت حاصل
شود شصت و چهار که تفاوت میان مطالعین است بحسب بودن موضع متقدم در بین الودین و آن
شصت و چهار قوس نشیر بوده باشد همچنین هرگاه بعد موضع متقدم از عاشر مثلا دو ساعت بوده باشد
چون نسبت آن بشش ساعت است ثلث است دوازده که چهار است بگیریم و بر پنجاه و شش بفرایم
شصت و دو حاصل شود یا هشت که دو ثلث دیگر است از هفتاد کم کنیم همان شصت و دو حاصل
شود خلاصه باید نسبت گرفت میان ساعت بعد موضع متقدم از احداثی نودین با ساعات بعد
الودین از دیگر که همیشه شش است بهمان نسبت از تفاضل تفاوت میان مطالعین در احداثی نودین
با تفاوت مطالعین در وقت دیگر گرفت و از زاید کم نمود و بر ناقص افزود و **شماره کلام** بطریق
این طریق را بنحوی که شخصی بیان نموده است و آن چنانست که هرگاه درجه متقدم در یکی از اوقات بوده
باشد بهمان طریق سابق یعنی در صورت بودن آن دو مطالع مطالع را از مطالع موضع مناخر هر دو سلب

ببلد ولادت باید کم نمود آنچه حاصل شود قوس نشیر بوده باشد هرگاه در عاش یا رابع بوده باشد
تفاوت میان مطالع اندک بحسب افت استواء قوس نشیر بوده باشد و هرگاه در غارب بوده باشد
تفاوت میان مطالع طالع و مطالع نظیر موضع مناخر را هر دو باقی ولادت قوس نشیر بود
باشد و هرگاه موضع متقدم در غیر اوقات بوده باشد بعد موضع متقدم را بطریق که معلوم شد از
وقت باید گرفت و تفاوت میان مطالع موضع متقدم و مناخر هم بحسب افت استواء و هم بحسب بلد
ولادت گرفت و بعد از آن تفاضل میان آن دو را نیز گرفت آنچه بوده باشد سلسل را باید گرفت
و در عدد ساعات بعد موضع متقدم از وقت ضرب نمود و حاصل ضرب را بر ناقص افزود یا از زاید
کم نمود حاصل قوس نشیر بوده باشد بحسب بودن موضع متقدم در آن موضع مثلا در مثال فرض
اول حمل بر بعد دو ساعت از وقت غارب و تفاوت میان اول حمل با اول جمل در لغت است و پنجاه و شش
و حاصل آنرا سکنند به هفتاد و تفاوت دوازده که دو است در دو که عدد ساعات بعد
موضع متقدم است از غارب ضرب نمودیم چهار حاصل شد و چون بعد از آن وقت غارب ملاخذه نمود
بودیم چهار را از هفتاد که تفاوت بین مطالعین است بحسب بودن موضع متقدم در غارب کم نمایم
حاصل شد شصت و شش تفاوت بین مطالعین بحسب بودن موضع متقدم در بعد و ساعت زمان از وقت
غارب و علوهذا القیاس در مطالع مواضع و بنای این تقریر نیز بر قاعده اربعه متناسب میباشد و بعضی از
مناخرین بیان این مطلب را بعبارت دیگر نموده است و آن آنست که هرگاه موضع متقدم نفس در
طالع بوده باشد یا کو کوی در آن موضع مناخر در تحت الارض که میانیم مطالع بلد طالع از مطالع بلد
موضع مناخر باقی قوس نشیر باشد و اما هرگاه موضع متقدم در جبر سابع یا کو کوی در آن بوده باشد کم
مینماییم مطالع طالع ببلد از مطالع بلد نظیر موضع مناخر و اما هرگاه موضع متقدم
در جبر عاش یا کو کوی در آن که میانیم مطالع عاش را باقی استوائ از مطالع استوائ موضع مناخر
باقی قوس نشیر بوده باشد همچنین هرگاه موضع متقدم در جبر رابع یا کو کوی در آن بوده باشد و اما
هرگاه موضع متقدم در میان او نادر بوده باشد و خواهیم که از آن نشیر دهیم با و نادر اگر موضع متقدم

و اما که پیشتر بوده باشد از آن کم کنیم حاصل یا باقی قوت شیر بوده باشد و اگر موضع منقطع
 داشته باشد از قوت البروج بجای مطالع درجه او مطالع درجه عمر و درجه طلوع او باید
 گرفت تمام شد این فاعل و بجز در این مثال مقصود فهم کلام بطلمیوس و تشخیص آن میباشد
 نه نقل کلام غیر او ولیکن چون این فاعل بر نفس میسر و آسان و واضع از طریق بطلمیوس
 معول در این زمان نیز این می بود لهذا تعرض بان شد و والله اعلم بالصواب **تمت** بطلمیوس
 بعد از تحقیق زمان قطع و تعیین عمر گفته است که نظر را مقصور نباید نمود و ملاحظه هبلج و
 فاطم بلکه در شیر سوزی باید که ملاحظه نمود اشیاء را که میان فاطم و هبلج میباشد از
 کوکب شعاعهای ایشان و جوده ایشان و همچنین در شیر معکوس نیز باید ملاحظه نمود اشیاء
 را که میان درجه غارب و هبلج میباشد و ملاحظه شیر هبلج را بان اشیاء نیز نمود و معلوم کرد
 که کدام یک از آنها فاعل و فاطم میباشد و کدام یک از آنها موجب ضررت و افتر و کدام یک باعث
 سعادت و داحفی و دانستن آن از دو چیز معلوم میشود یکی بر خوردن هبلج بچیزهای که
 باعث سعادت و غنوت میشوند و دیگر مسعود و مخوس بودن مواضع رئیسه یعنی هبلجات
 خصوصاً هبلجی که مخصوص بان مولود میباشد که از آن عمر او توان دانست چنانکه معلوم شد
 در تحویل و مدخل سال که در آن شیر هبلج بخوس یا مسعود میرسد پس باید که ملاحظه نمود که
 مواضع رئیسه در تحویل انسا مسعود میباشد یا مخوس پس اگر شیر هبلج رسید بمواضعی
 در اصل مخوس باشد و در مدخل انسا مواضع رئیسه مخوس بوده باشند هبلج یا هبلجی در
 رئیسه که مخص با مولود میباشد پس باید و ناچار انمولود در انسال بمهر و از جنک مرگ بجهت
 و اگر شیر که بمواضع مخوسه در اصل رسید بعضی از سعدها اولاً اعانت نمایند مواضع رئیسه
 نیز سالم باشند از مخس پس از رسیدن شیر هبلج بمواضع مخوسه اصلیه پیش از آنست و بعضی
 از قبیل کردی و فالح و سکنه و صغ و جدا شدن پاره از عضوها چیزی روی نهد و اگر مسعود
 هر دو را یعنی موضع شیر و مواضع رئیسه را اعانت نمایند پیش از کسالت و ضعف و سستی چیزی

بلغ

چیزی روی نهد و دانستن نوع ناخوشه حاصل میشود از معرفت طبیعت برج و موضع شیر هبلج
 و طبیعت آن کوکب که باعث غنوت انموضع یا مواضع رئیسه شده اند و همچنین در جانب سعادت
 و نیز گفته است که هرگاه فوایع مختلفه در اوقات مختلفه از برای هبلجی بوده باشد و ندانیم
 اقوای آنها را پس ندانیم وقت قطع را لابد باید که استعانت و استشهاده نمود از اعراض مولود
 از مکان او و قبیل او که قبل العمر میباشد یا اکثر العمر و همچنین از بنیه مولود که استعداد
 عمر طول دارد یا قصر و همچنین استشهاده و اعانت باید جست از فضا بای عامه چنانکه در مقاله
 دوم گذشت است پس اگر حوادث کلیه افتضای ربای عام یا محظ عام یا محض ببلد مولود کنند
 در وقت از آن اوقات قطع جزم باید نمود بر حصول قطع در آن وقت نه سال را و اوقات و نیز باید
 که ملاحظه قوت و ضعف فوایع و مطالع مولود و اعراض خارجی را نمود و بحسب قوت و ضعف آنها
 حکم نمود و همه آنچه گفته شد در جانب غنوت در جانب سعادت نیز جاری میباشد تمام شد سخن
 درباره هم از مقاله سیم و اگر چه بسیار طول کشید سخن در این باب لیکن چون فهم کلام بطلمیوس
 بدان آن میسر نمیشود لهذا ارتکاب تطویل شد و والله الهادی فی جمیع الاحوال و الثرف فی المبد و المآل
تتمید در صد بیان مثالی مذکور شد که مقصود از وضع این مقاله بیان احوال و عوارض است که عارض
 میشود مولود را با نقرده قطع نظر از مشارکت او با دیگری اعم از آنکه قبل از ولادت بوده باشد
 یا در حین ولادت یا حین ولادت و بعد از آن یا بعد از ولادت بوده باشد و احوالی که مذکور شد
 از قبیل صنف اول و دوم و سیم و مسعود و یکصنف دیگر که عبارت از صنف چهارم بوده باشد باقی
 مانده است و چونکه انسان مرکب است از ماده که بدن او بوده باشد و از صنفی که نفس او بوده باشد
 و مقصود احکام و شناختن احوال انسان یا احوال بدن او است که جزء مادی او است یا احوال
 نفس او که جزء صوری او است و معرفت هر یک از این دو یا معرفت اول است در وقتی که در حالت اعتدال
 و جاری مجرای امر طبیعی بوده باشد یا در وقتی که خارج از اعتدال و مخوف از او و پیرودن از امر طبیعی
 لهذا بطلمیوس چهار باب دیگر جزء این مقاله نموده است از برای احوالات اربعه باب اول در معرفت

۵

احوال بدن از صورت و حلیه و مزاج او باب دوم در افات بدنی باب سیم در معرفت نفس او و سبب
و خلق و خوی و عادت او باب چهارم در معرفت افات نفسانی او و باین چهار باب تمام میشود این
مقاله در چهارده باب **باب نهم** در صورت بدن مولود و حلیه و مزاج او بطریق معرفت
بدن را مقدم داشته است بر معرفت نفس بدو علت **اول** آنکه بدن مقدم است بر نفس بقدم
بالطبع و اگر بعد بحسب زمان هر دو مع باشند با یکدیگر و این تقدم نفس بر بدن بالطبع بنابر مقدمه
است که قدام طبعین از پلان نموده اند و جالینوس در این باب رساله تالیف نموده است و این
مقدمه انت که فوائض و اخلاقی او تابع از جبهه بدنی میباشد و قطع نظر از آنکه این مقدمه
نموده اند اینچنین از مشاهدات و محسوسات میباشد بجهت آنکه ما هرگز نکند که حرارت قلب او را بیشتر
یا پیم شجاعت و غضب بیشتر یا پیم از آنکه که حرارت قلب او کمتر است از او همچنین کسی را که خلط سرد
در مزاج او غالب دایم بر دل او خوف و جبن و لوانم مالتویا بیشتر یا پیم و چگونه چنین نموده باشد
و حال آنکه ارسطو در کتاب نفس طبیعی تعریف نفس را چنین نموده است که او کمال است از برای جسم ^{طبیعی}
که صاحبالت و حیوة بالقوه بوده باشد پس هرگاه نفس کمال جسم طبیعی بوده باشد پس در عرض
تابع جسم بوده باشد و جسم بر او مقدم بوده باشد بقدم بالطبع **دوم** آنکه بدن غلیظ و
کثیفتر میباشد و نفس لطیفتر پس اراض بدنی ظاهر تر بوده باشند از اراض نفسانی و ظاهر است
که اراض بدنی سواد میشوند باین و اراض نفسانی بقیض و این و ثانیاً سبحانی بواسطه مبادی
عالیه و جواهر مجردة شینافشیابج استعداده و استکمال او با و میرسد و میرسد فطرت سیم در نفس
خبره چندان ظهیری نمیدارد بلکه در نفوس خنثیه شریه بیشتر کالات ایشان از جنس کالات
مادیه میباشد و تابع مواد خاصه ایشان و لازم طبیعت ایشان میباشد بخلاف نفوس خیره که کالات
ایشان فائض از مبادی و مافوقه و علل عالیه میباشد ولیکن همه افاض تابع اوضاع و اشکال کواکب درین
ولادت میباشد چنانکه همه اینها در فلسفه اولی مبرهن گشته است و از اینجا ظاهر میشود که کالات
بطریق در نفوس فلسفیه از طبیعی و الهی چنانکه در باب گذشته معلوم میشد حقائق او در صورت ^{حکمت}

حکمت را آنچه دانیکه گفته شد سخن در احوال و عوارضی بود که تابع بدن و مزاج مولود بود و اما
احوالی که عارض مولود میشود نه از جنس بدن مولود و مزاج او پس افاض بجهت اسباب و علل خارجی
چنانکه مبتین خواهد گشت انشاء الله و از اینجهت آن احوال عارض میگردد مولود و در زمان
مستقبل نه در زمان ولادت **بیکم** از تمهید این مقدمه که معرفت احوال بدن مقدم است بر معرفت احوال
نفس بطریق مذکور میباشد که دلیل کلی عام در معرفت بدن طالع است و آنچه در اوست از کواکب
و کواکب مسئولی و مدبر طالع میباشد بنوعی که دانسته شد که مدبر مسئولی بر جزئی است و اما
دلیل جزئی و خاص که باید فهم شود بدلیل کلی عام و از مجموع حکم شود موضع قمر است و کواکب که متصل
میشوند با او و کواکب که مسئولی میباشد بر موضع او پس معرفت بدن مولود شناخته میشود از
طالع و موضع قمر و کواکب مدبر بر موضع افاض و کواکب ثابته که با افاض بر یکدیگر از دایره ساعات میباشد
یعنی درجه طالع افاض موافق میباشد با درجه طالع افاض یا با جنس طالع یا درجه موافق درجه
مهر قمر یا کواکب مدبر بر موضع طالع یا قمر میباشد یا درجه مصحح افاض موافق درجه مصحح افاض هرگاه در غیر
طالع و عارض بوده باشند پس دلائل بدن مختصر شد بطالع و مسئولی و کواکب حاله در آن و کواکب
ثابته که با افاض بر یکدیگر از ولادت یا از حوادث میباشد و موضع قمر و مسئولی و کواکب که متصل
میشوند با آن و کواکب ثابته که با افاض بر یکدیگر بوده باشند و مجموع اینها سه صنف میباشد اول طالع
و موضع قمر دوم کواکب مدبر ایشان سیم مزاجی که میان اینها و غیر اینها میباشد از تخمیر و ثوابت و
حسب قوت دلالت دیم مقدم است بر اول و اول بر سیم و همچنین دلالت عام و کلی که عبارت از طالع
و مدبر بوده باشد مقدم است بر دلالت خاص و جزئی که عبارت از قمر و مدبرش بوده باشد و چون
معرفت مقدمه مقدم است بالطبع بر معرفت مرکب لهذا مقدم داشته است بطریق سخن در مفردات
ادله را و بعد از شناختن مفرد مادی و میباشد شخص بر معرفت مزاج مرکب و مقتضای آن و پیش از
شروع در شناختن مزاج ادله مفرده را بدست از تمهید مقدمه و آن است که چنانکه اطباق محتاج
میشوند در معرفت قوی ادویه و در جانش و مراد افاض مزاج معتدل و فیما بین خود نایب را و

نسبت با آن مثلا هرگاه که کیند فلان دو در درجه دوم کم است مقصود ایشان آنست که تاثیر در
بدن معتدل المزاج و بیرون نمودن او از حد اعتدال در مرتبه دوم است از حرارت و همچنین در سایر
مراتب و در سایر کیفیات و الا بسا که دروائی که در درجه چهارم یابد و بایس بوده باشد در مزاج معتدل
مطلقا اثر نکند بلکه غذای معده او بوده باشد چنانکه سمیع شدن است که باور از اهل هند
بعقل طالع و کثر پاشن از انبوه منجرند و احلا در بدن ایشان تاثیر نمیکنند بلکه از نخودن آن
مثلا و مثالم پاشند همچنین منجم هرگاه بگوید که هرگاه فلان کوکب منولی بوده باشد بر طالع مرئی
دلالست کند بر چای بدن او یا بر سیاهی رنگ او یا بر سفیدی رنگ او مقصود نسبت به مزاج معتدل
میباشد نه آنکه هرگاه کوکب دلالست کند بر سیاهی رنگ و منولی بوده باشد بر مزاج صفیله دلالست کند
بر سیاهی رنگ او یا کوکبی که دلالست میکند بر سفیدی رنگ هرگاه منولی بوده باشد بر طالع شخص
زنجی افتضا میکند سفیدی رنگ از حد ابطلی و در مقاله او گفته است که لابد است از ملاحظه جنس مزاج
که مثلا روست یا زنجی و همچنین از بلدا و غذاء او و همچنین در مقاله دوم گفته است که لابد است
از ملاحظه حال اهل انبلی و خواص آن مثلا هرگاه و صنوا و وضع فلکی دلالست کند بر کثرت بارندگی و طوفان
هوا در بلادی که در است از دریا و به فصل تابستان نتوان حکم نمود بیان یکی مانند بلادی که نزدیک
است بدی یا در فصل زمستان و انجم ملاحظه مکان و زمان و استعداد ایشان و قیله و قوم و خوراک
مولود و انجمه ملاحظه اسباب سفل نیز ضرورت است در حکم نمودن است پس بنا بر این مقدمه هرگاه در طالع
صفیله کوکبی منولی بوده باشد که دلالست کند بر سواد لون مکر که کندم کون یا علی را خواهد بود بلکه
بگو که نسبت بسیار صفیلیها سفیدی رنگ کثرت است و بالعکس در زنجی مکر که سفید رنگ است بلکه
بگو که سیاهی لون نسبت بر بخیر است و علی هذا القیاس و نیز این مقدمه نیز باید که تمهید بود
باشد چنانکه در مقاله اول گفته شده است که کوکب علوی در وقت تشریف خود قریب از ایشان پشته
و انوار انها عظیم تر میباشد از نور انفا و همچنین قوت انها در وقت غریب ایشان پس بنا بر این مقدمه
چنانکه اختلاف در احوال کوکب ظاهر است باید که در مدلولات انها نیز امثال این اختلافات بود

بوده باشد بجهت بدی بودن تجانس اثر و مؤثر و دلیل و مدلول پس از تمهید این دو مقدمه مذکور
میشود که زحل هرگاه بوده باشد منولی بر مواضع مذکوره و بوده باشد مشرقی بوده باشد لا نشد در
بلاد معتدله و اصناف معتدل از مردم علی رنگ بودن و چاق بودن بدن و سیاه بودن موی و بچید بودن
موی سر و سینر بسیار موی داشتن و متوسط چشم بودن و معتدل بودن آن در بزرگی و کوچکی
و عجب مزاج دلالست کند بر غلبه برودت و رطوبت و هرگاه بوده باشد زحل مغربی دلالست کند بر
کون بودن و لا غر بودن بدن و خورد اندام بودن و افتاده و تنگ موی بودن و خوب اندام بودن و چشمان
سیاه و عجب مزاج دلالست کند بر غلبه برودت و پس و اما مشترک پس هرگاه بوده باشد منفرد در
دلالست بوده باشد اثرش در بلاد معتدله و اصناف خدایا از مردم هرگاه مشرقی بوده باشد حسن موی و
سفید رنگ و میانه بودن چشمها در فراخی و تنگی و حسن قامت و اندام و عجب مزاج غلبه حرارت و خشکی
و هرگاه مغربی بوده باشد سفید رنگ لیکن حسن پیاض مشرقی نیست و نیز دلالست کند بر افتادگی موی و
بوده باشد مولود از نوع پیه موی پشای متوسط در چشمان و در بدن نیز متوسط و عجب مزاج
غلبه رطوبت و اینکه گفته شد که در حالت تشریف دلالست کند بر غلبه حرارت و رطوبت و در حالت غریب
دلالست کند بر غلبه رطوبت و پس بجهت اعتدال مشترک است در حرارت و برودت و میل او است بر توفان
پس حالت تشریف که نیز حرارت بر حرارت او بیفزاید و حرارت غالب گردد و در حالت غریب چونکه باره
است و رطب پس همان رطوبت غالب باشد و حرارت غلبه نداشته باشد و اما مشترک پس چونکه گذشت
در مقاله اول آنکه حرارت او حرارت سوزناک است و مفرط است در برودت پس هرگاه مشرقی بوده باشد
کسب کند حرارت معتدلی و رطوبت بسیاری را پس بجهت رطوبت مکشبه دلالست کند بر چای بدن و
اندر بودن چشمان و بودن رنگ سرخ و سفید و حسن قامت و بجهت حرارت او تولید کند بخار و خانی
و که ماده هوی میباشد پس بوده باشد پر موی و مزاج غالب او در انخال حرارت و پس بوده
باشد بجهت مزاج ذاتی و هرگاه مغربی بوده باشد دلالست کند بر سرخی رنگ سرخی لطیف و عجب اندام بدن
معتدل بوده باشد و چشمان او کوچک بوده باشد و تنگ موی و افتاده موی و نیز باشد رنگ موی

و بحسب مزاج غالب بوده باشد بر این پس **اما** در پس کارهای او شپس است بکارهای شتری و چون
 باها و در فو و نیت و میل و ثبات است پس آنچه از او بهر مد بوده باشد نیکوتر و مقبول تر و
 بحال زنان نزد بکتر و نیکوتر بحسب شمایل و پسندیدن و بحسب اخلاق و نازک تر بحسب بدن و فعل خاص و
 انت که چشمان را شهلا کند **اما** عطار پس هرگاه مشرق بوده باشد دلالت کند بر علی زک بودن
 و مضد بودن در زهر که بودن و نیکو اندام بودن و کوچک چشم بودن و در بسیاری و یکی موی مستط
 بودن و بحسب مزاج غلبه حرارت و هرگاه مغرب بوده باشد مولود میانه گدکم کرن و زدن و
 لاغر و باریک صورت و فو و خشم و بوده باشد حد فاش مثل حد فیه و زوایل سرخ و بحسب مزاج
 غالب بر او بوده باشد خشکی **اما** شمس و قمر پس مکرر دیدن کتاب در همه مفالات مذکور شده است
 که ایشان را پس علم الاطلاع میباشند و هرگاه منفرد در دلالت بوده باشند دلالت کنند بر امر
 طبیعی و خلقت انسان بدون مبل و اغراف و بیک نوا طراف و دلالت بر اغراف بوده باشد بحسب
 انشال بیک از این کوکب پس باین سبب **شمس** دلالت کند بر حسن و جمال و فرهی بدن **اما** قمر
 پس دلالت بحال او و بر وجه کلی انت که دلالت میکند بر اعتدال و بار یکی چش و بر طوبیت مزاج
 خصوصاً هرگاه منصرف بوده باشد از شمس و زاید النور بوده باشد و اینکه گفته شد که قمر مطلقاً
 بر طوبیت مزاج میکند و جدا از انت که هرگاه زاید النور بوده باشد دلالت کند بر بلغم شوری و
 ناقص النور بوده باشد دلالت کند بر بلغم ترش و قمر مطلقاً دلالت کند بر طوبیت **اما** دلالت
 تفصیلی قمر بر بحسب انشال او بکوکب و بحسب قمر و بعد شمس و بحسب قمر و بعد از او و باور
 در انشاء دلالتش تفاوت میکند چنانکه در مفااله اول بیان شده اند این بود دلالت فایده
 کوکب بر صورت و جلیه مولود و لیکن کوکب را احوال چند عارض میشود که بحسب احوال و دلالتش
 متغیر و مختلف کرده و از آنجمله در مفااله اول مذکور است که کوکب را خواه علمی و خواه سفلیه
 و خواه قمر نسبت بشمس چهار احوال میباشد از وقت پرفت امدن آنها از زیر شعاع شمس تا و خوف
 بجهت رجوع و در قمر تا ربع اول و این حالت را در علویه نشر و صیاحی گویند بحسب آنکه در مشرق

مشرق در صبح پش از اقباب نمایان شوند و در سفلیه غریب و مسائلی گویند بحسب ظهور آنها
 در وقت شام در مغرب و در قمر مرکز اول گویند و از آنوقت تا وقت مغرب با اقباب در علویه و
 و از وقت اخراج خصیصه در سفلیه و از آنوقت تا و خوف و دریم بحسب استقامت در علویه و سفلیه
 و در قمر تا ربع دوم و از آنوقت تا دخول در تحت شعاع اقباب و این حالت را در علویه غریب و
 مسائلی گویند و در سفلیه نشر و صیاحی و در قمر بودن در مرکز چهارم و حالت پنجم در مشرق
 آنها دخول تحت شعاع اقباب است و دلالت کوکب در این احوال مختلف بوده باشد پس در
 اول بسبب قوت و عظم ایشان دلالت کند بر قوت ابدان و بزرگی آنها و روز بروز اینها
 زیاد کرده و نا آنکه برسند بحالت و بهم که قوت ایشان بمنشما رسد پس باجمعت در حالت دوم
 دلالت کند بر قوت و جلدی و صبر و تحمل او و روز بروز اینها کم گردد تا برسند بحالت سیم
 پس در این حالت ابدان معتدل بوده باشند و قوت و بزرگی و اینها روز بروز نقصان یزد و نا
 برسند بحالت چهارم پس در این حالت دلالت کند بر ضعف و سستی بدن و روز بروز این معنی
 زیاد گردد تا برسند بشعاع شمس و بعد از دخول در شعاع شمس بگرد ابدان خفیس و ضعیف
 و مقام پنجم بزودی قبول اسقام و افات را میکند و باندک سببی ناخوش و مریض گردد و از آنجمله
 بودن کوکب مستوی و قمر طالع که هر دو دلیل خلقت و صورت مولود میباشند چنانکه گذشت
 در ارباع فلک البروج دلالتشان مختلف میگردد و بیانش انت که فلک البروج باعتبار دو
 نقطه اعتدال یعنی و خریقی و دو نقطه انقلاب صیفی و شتوی چهار ربع مثلثاتی تقسیم
 میشود که مدتی بودن اقباب در هر ربعی از این ارباع فضلی از فضول سال گویند فصل اول
 چهار است و آن ربع از اول اعتدال یعنی ربع اول است تا انقلاب صیفی یعنی اول سلطان
 و فصل دوم فصل صیف است و آن ربع از اول انقلاب صیفی است تا اعتدال خریقی یعنی اول
 میزان و فصل سیم فصل خریق یعنی باین است و آن ربع از اول اعتدال خریقی است تا اول انقلاب
 شتوی یعنی اول جدی فصل چهارم شتاء است و آن از اول انقلاب شتوی است تا اول اعتدال

ربعی و مزاج اول گرم و تر است و دومی گرم و خشک است و سیم سرد و خشک و چهارم سرد و تر پس البصره بودن کواکب در این اربع فلک موجب تغییر در مدخلات ایشان گردد لهذا بودن کواکب در ربع اول دلائل کند بر حسن رنگ و قامت و اعتدال و ترکیب و کوچکی از جن چشمان و خوبه بیدار و غالب بر مزاج مولود حرارت و رطوبت بوده باشد و ربع دوم دلائل کند بر اعتدال بدن مولود و بودن او متوسط در بزرگی و کوچکی و خوش رنگی و بین چشمی و بر موئی و پیچیدگی موئی و مزاج غالب بر مولود حرارت و پس بوده باشد و ربع سیم دلائل کند بر عسل رنگ بودن و باریک اندام بودن و بخود اواز بودن و چون دوش بر بدن و میان بودن در هوای و نهکوی چشمان و مزاج غالب بر مولود برودت و پس بوده باشد و ربع چهارم دلائل کند بر سیاهی رنگ و اعتدال در مقدار بدن و اخلاص دمی و تنگ بودن آن و حسن اندام و سری و نری غالب بوده باشد و باعث این احوال کفیات اربع میباشد چنانکه در علم طبیعی همه آنها مبرهن گشته است و مراد از آنکه این اربع افقهای این احوال میکنند از است که هرگاه مدبره مثلا این اربع بوده باشند و مزاج ایشان موافق مزاج ربع بود لا نشانی بفرایند و اگر مزاج آن با مزاج ربع مخالف بوده باشد از دلائل ایشان کم شود و چنانکه هر یک از اربع فلک که مشتمل بر سه ربع میباشد مزاج و نایری است هر یک از صور بروج دوازده گانه و هر یک از صوری که خارج از بروج میباشد یا در سمت شمال یا در سمت جنوب آنها را نیز نایری میباشد بسبب بودن کواکب مدبره در آنها یا بودن صور خاصه از بروج یا کواکب مدبره بر یکدیگر از دوا و ارفاقی خواه افق و کلاست بوده باشد یا افق استوائ یا افق خاصه پس هرگاه کواکب مدبره در یک از این صور بوده باشند یا با یکی از این صور بر یکدیگر از دوا و ارفاقی زیاد کنند در اثر آنها هرگاه موافق بوده باشند و کم کنند اثر آنها را هرگاه مخالف باشند با آنها یعنی این صور داخله و خارج را نیز اثری میباشد و از جمله ادله میباشد که باید دلائل نشان با دلائل ادله سابقه مزاج داد و از مجموع آنها حکم نمود بر صورت و حلیه و مزاج مولود و دلائل اجمالی

اجمالی این صور خواه داخله و خواه خارج باشد که هر صورت که بر صورت ایشان است لایات کنند بر حسن تالیف و ترکیب و اندام بدن و اعتدال و هر آن صورتی که بر صورتی ادمی بوده باشند دلائل کنند بر اخراج و خروج از اعتدال بدن مولود بسوی بزرگی یا کوچکی یا قوت یا ضعف آن یا حسن تالیف و وجود آن یا رداءت تالیف و بیخ آن یا ندان شینا آنها چنانکه بیان نموده است اینها را جالبین در کتاب مزاج خود و دلائل تفصیلی آنها است که صورتی است و سنبله و فوس بعلت بزرگی آنها دلائل کند بر بزرگی چشمه مولود و صورتی حوت و سرطان و جدی بعلت کوچکی آنها دلائل کند بر صغر چشمه مولود و نیز چهل و نوره و اسد که بالای آنها بر بزرگتر از باین آنها میباشد هرگاه دلیل خلقت و صورت مولود در اعلای آنها بوده باشد دلائل کند بر فرجه بدن مولود و هرگاه در اسافل آنها بوده باشد دلائل کند بر ضعفی و لاغری بدن مولود بخلاف فوس و جدی و عقرب که هرگاه دلیل در اعلای آنها بوده باشد دلائل کند بر صغر چشمه مولود و هرگاه در اسافل آنها بوده باشد دلائل کند بر عظم چشمه مولود و نیز سنبله و میزان و فوس که بر صورت ادمی میباشد هرگاه دلیل در آنها بوده باشد دلائل کند بر اعتدال بدن و حسن تالیف و ترکیب آن و عقرب و حوت و ثور که نه بر صورتی ادمی و نه دلائل کنند بر خروج از اعتدال و رداءت تالیف و ترکیب و همچنین سخن در بابی که چهل و هشت گانه که در مقاله اول بیان آنها شده است این بود بیان مدلولان منفرد هر یک از کواکب و احوال ایشان پس نظر باید نمود در اوصاف هر گانه دلیل خلقت که در عنوان باب مذکور شد پس هرگاه دلیل خلقت یکی از آن اوصاف بوده باشد و منفرد بوده باشند در دلائل این احوال باید بایشان ضم نمود و در صورت موافقت حکم بر بادق مدلول آن نمود و در صورت مخالفت حکم بنقض آن نمود و هرگاه منفرد در دلائل نبوده باشد افق را اعتبار باید نمود و دیگر آنرا شاهد بران قرار داد و بحسب مخالفت و موافقت حکم نمود بر صورت و حلیه و مزاج مولود والله اعلم بمطابق الامور **باب دوازدهم** در علم طوائف که عارض میگرد بدن مولود

بطریقین فرق میان افت و علت و بان گذاشته است که افت ناخوش است که عارض میشود یا
 دفعه و طول نمیشد و جمیع و المان و علت انجیزیت که دایم بوده باشد الم و جمیع ان یارب سبیل
 نوبه و ویر بوده باشد و سخن در این باب در فرع است اجالی و تفصیلی اما اجالی پس دلیل بر این
 مطلب پنج چیز میباشد طالع و سابع و سادس و موضع شمس و موضع قمر پس هرگاه سه موضع اولی
 این مواضع منحوس بوده باشند بدو شخص یا یک شخص بانقسم کرده باشند و شخص یا یکی از آنها در
 یکی از این مواضع سه گانه یا بر مفاصل این مواضع یا بر بیج آنها یا با اختلاف مثلاً یکی در بیج بوده
 باشد و دیگری در مفاصل یا مقارنه پس لا محاله میرسد مولی در اعلی و اوقات و همچنین هرگاه دو موضع
 از این مواضع منحوس بوده باشند خصوصاً سابع و سادس و هرگاه یکی از این مواضع منحوس بوده باشد
 نظر باید نمود بنیزین چنانچه هرگاه هر دو بوده باشند در یک و ندان او در حال که هر دو یا یکی
 از آنها منحوس بوده باشند یا هر دو نیز در یکدیگر بوده باشند بر مفاصل یکدیگر و هر دو یا
 یکی منحوس از لا محاله بولود اوقات و علل رسد و تفاوت نمیکند در منحوس بودن این پنج موضع
 که طالع و سابع و سادس و موضع شمس و موضع قمر بوده باشند در اینکه روند بمنحوس بوده باشند
 یا منصرفان که در هر دو طالع احداث مضرت و اذیت کنند و اگر چه مضرت روند بیشتر از مضرت
 منصرف بوده باشد بلی تفاوت باعتبار قوت و ضعف ان کوکب محسوس میکند هر چند محسوس افوی بقوی
 ذائیه و عریضه فادر بر احداث مضرت بیشتر بوده باشد از اضعف و شناختن علت و اذیت میباشد
 از برج طالع و سابع و وروج که در اینها میباشد و همچنین از طبع کوکب محسوس و مواضع
 آنها و طبع کوکبی که با آنها ناظر و متصل میباشد با یعنی که باید دید که اندر چه که منحوس شده است
 از طالع یا سابع حد چه کوکب است و ان کوکب چه منصرف از اعضا انسان بان منسوب میباشد قابل
 علت و اذیت ان عضو میباشد و اما نوع علت و اذیت پس شناخته میشود از طبع ان کوکب محسوس که
 محسوس اند چه است هر چه طبع ان کوکب اقتضا نماید ان علت و اذیت از ان نوع بوده باشد پس قابل
 درجه منحوسه شد و فاعل کوکب محسوس کنند ان پس باید میباشیم از شناختن منسوبیات کوکب از اعضا

از اعضا ناهران وقت که صاحب حد درجه منحوسه کوکبی شد دانیم که ناخوشی در عضو حادث
 میگردد که منسوب بان عضو بوده باشد لهذا کوکب که **نجل** چون شراب شسرات در بسیار
 چیزها مانند دلالت بر پند و امثال ان و طرف راست منسوب است بشمس و قوت سابع
 منسوب برجل پس **نجل** دلالت کند بر گوش راست و **نیز** **نجل** چون دلالت میکند بر خط
 سوداء و لحال منبج تولد و جمیع سوداء میباشد لهذا دلالت کند بر لحال و **نیز** **نجل** چون
 شرکته میدارد در دلالت بر مجراهای فضول لهذا دلالت کند بر مثانه که مجرای بول است و **نیز**
نجل چون دلالت میکند بر بروث و بروث اقتضا میکند بر نخید و حبس و طوایب و لجل و زوق
 اعضا لهذا دلالت کند بر بغم که ماده ان بروث و رطوبت پس **نجل** دلالت کند از اعضا
 بر گوش راست و سپر و مثانه و بغم و **مشتری** چون در بعضی اوقات کم و قوت و در بعضی دیگر
 از اوقات معتدل در حرارت و بروث و مایل بر رطوبت پس بجهت اعتدال ان دلالت کند بر
 لس و بجهت حرارت دلالت کند بر شش و استخوانهای دند و شربانها و نیز این اعضا بجهت
 حیات که نایب میشود از اعتدال مزاج و همچنین من پس **مشتری** بجهت حرارت فاجمله و اعتدال
 دلالت کند بر لس و شش و استخوانهای دند و شربانها و من پس **مریخ** چون مقابل شمس محسوس است
 در بسیاری از جایها لهذا دلالت کند بر گوش چپ که مقابل گوش راست است که دلالت میدهد بر ان
 رجلی که شریک با شمس بود در دلالت و بجهت غرضش دلالت میکند بر معدن فضل مانند کده که
 معدن بول است و فضل هضم دایم و رکها که ماده غریزوی در آنها میباشد یعنی ویدها که فضل
 هضم سیم در آنها میباشد و الاث و ناسل که معدن فضل هضم چهارم که منسوب است میباشد
 پس **مریخ** دلالت کند بر گوش چپ و کرده و رکهای ساکن و الاث و ناسل و **شمس** چون افضل
 افوی کوکب است پس مناسبت که از برای او بوده باشد از اعضا آنچه در طرف راست است
 که افوی است از طرف چپ و نیز چون ولایت یمنه از ناک و میدارد که اعطرات از یمنه دیگر
 محسوس طالع پس باید از برای او بوده باشد طرف راستی که افضل است از طرف چپ لهذا لازم است

که از برای او بوده باشد چشم و دماغ و قلب و اعصاب و همه طرف راست و **و** هر چه چون در دلالت
 قریب عشر است و تفاوت است که بجهت میلش با ثبوت باید که از برای او بوده باشد هر چه
 حال هفت بوده باشد مانند بوییدن بچه پینه و جگر و گوشت و **عطار** چون بالطبع مایل
 بپیوست است و بجهت اتصال بجز که بوی طبع آن از برای او بهم میرسد و همیشه اوقات نزدیک است
 بشنیدن و چندان از دور غیشود لهذا دلالت کند بر نطق و فکر و زبان بجهت با شمر بودن که
 مدلول آن قلب است و این امور از قلب بهم میرسد و اصل ایشان قلب نطق و فکر باعث لغز است
 صعود نیز می باشد چنانکه مراره و مقعد باعث آن عارضت خوش است پس **عطار** دلالت کند
 بر نطق و فکر و لسان و مراره بجهت نغمه دان و مقعد **و** هر چه چون خلیفه و قائم مقام شمس است
 و صاحب ولایت نیمه کوچک فلک است یعنی نیمه که مطالعش کثرت لهذا دلالت کند بر اعضا
 آنچه االی اعضا بوده باشد که دلالت می نمود بر آن شمس که انسان در قلم محتاج با آنها بوده باشد
 لهذا دلالت کند بر ذائقه و آلات خوردن طعام بجهت مری و بر معد و شکم و رحم و جمیع اعضاء
 که در جانب چپ می باشند این بود مدلولات کوکب از اعضاء بجهت بیان جزء فایده علت و فائدت
 شد و اما جزء فاعلی آن که کوکب محسوس کننده آن مواضع بوده باشند پس هر آنکو که فوری
 بوده باشد افاده افت کند و هر آنکو که ضعیف تر بوده باشد افاده علت کند پس کوکب
 شرف باعث است شوند و کوکب غرب باعث علت و فزونی است و علت مذکور شد مذکور **و اما**
معنی تقبی این باب بر طالع میشود از ملاحظه اوضاع و اشکال کوکب و حالات آنها بنفصل
اما ناپنا و کی شدن یک چشم پس سبب آن یکی از دو چیز است **اول** بودن قمر در اجتماع یا آفتاب
 در طالع یا سابع مغسوس یکی از دو بخش بانقسم که یا مقارن آن بخش یا بر تریج یا مقابله آن
دوم بودن قمرات متصل بشمس در حالتی که در یکی از دو دند یک بوده باشد بجهت عاشر
 یا رابع مغسوس یکی از دو بخش و یکی از کوکب سحابی که در سرطان یا در ثور یا در قوس یا در
 شوله از مغرب و آنچه حوله خوش ضعیف تر است و بر ایمان دل می باشد با بر یکدیگر از افاق

افا و حد شد که درجه معصمه قمر با یکی از اینها بوده باشد این دو حالت دلالت کند بر کوری
 یا افق در یک چشم **اما** ناپنا و کی شدن هر دو چشم پس سبب آن یکی از سه وضع است **اول**
 آنکه قمر بوده باشد بر درجه و تدبیر از او و در حالتی که مغرب بوده باشد و بوده باشد
 مغسوس بر محل و مریخ در حالتی که اندک مشرق بوده باشند و قمر در آن بوده باشد باضال باشد
دوم آنکه شمس در یکی از او و ناد بوده باشد مغسوس بان دو بخش و در آن باضال باشد **سیم** آنکه
 قمر و شمس مقارن یا مقابل یکدیگر بوده باشند و هر دو بخش بر محل و مریخ و بخش شمس سحابی
 و بخش قمر سحابی پس هر یک از این اوضاع سرکار باعث میگردند در هر دو چشم یا افق اگر یکی
 قوی بوده باشد باعث شوند که هر دو چشم را و اگر ضعیف بوده باشند باعث گردند که هر دو
 در دو چشم مانند سبیل یا فروع و امثال آن و بر اینقیاس در یک چشم که سابق مذکور شد
و اگر خواهیم که بدانیم که سبب حدوث علیت در یک چشم یا هر دو چشم چیست نظر کنیم پس اگر
 مریخ باعث آن شده است پس می باشد آن از جهت ضربه یا صدمه یا آهن یا سوختن و اگر **عطار**
 ناظر باشد بان دلالت کند که آن از جهت کشش گرفتن یا ریاضت کشیدن یا بفعل یکی از شرار
 مردم می باشد و اگر زحل باعث است بوده باشد بیب برودت یا رطوبت بسیار یا
 فروغ بالای دید که چشم را مهمل دهد بیکدیگر از افاق و اگر هر دو باعث بوده باشند
 باید که از طبع هر دو حکم نمود و اگر یکی از آنها دلیل بوده باشند باید که نظر نمود بر جمیع وجوه
 که در آن می باشد و بحسب ملائم و موافق مزاج آن برج و آن حد حکم نمود مثلا هرگاه مریخ سبب
 بوده باشد و بوده باشد در برج حاری بوده باشد ناخوشه از فیصل سوختن و اگر در محل زحل
 بوده باشد بوده باشد از حولت و برودت و بر اینقیاس و باید که معلوم بوده باشد که هرگاه
 مضرت نخوس بخدا فراط بوده باشد بوده باشد ناخوشه با ولادت و اگر مضرت بخدا فراط
 باشد مضرت پس افتد و همچنین هرگاه مضرت بخدا فراط بوده باشد و لیکن یکی از سه عوارض اعانت
 کند تا خیر افتد حدوث ناخوشه تا سال که طالع تحویل دلالت کند بر آن و اطباء هرگاه این قول

و اسباب امراض بین را بدانند پس که معالجه آنها اسان تر بوده باشد پس طبایب نیاز ازین علم مینمایند **و اما علل** و افات زهری یعنی علل و افات که بودن زهر بر وضعی از اوضاع باشد حدوث آن میگردد پس یکی از آنها انت که هرگاه بوده باشد در وقت طالع یا سایر اوج و سماع و مقارن زحل یا متصل بار یا عکس که زحل در وندی از این دو روند بوده باشد و زهر با او یا ناظر و متصل با و در هر یک از این دو حال هرچ در عاشر زهر یا مقابل او پس این وضع در هر دو دلالت کند بر عقیم بودن و بر زمان بر سقط نمودن اولاد خود یا حین ولادت و وقت آن یا پیش از وقت و اگر در اخیال بوده باشد در برج سرطان یا سنبله یا جدی و قمر متصل بر برج در برج پس این وضع در زمان دلالت کند بر پاره پاره شدن جنین و طفل ایشان و اگر زهر در اخیال باشد باز زحل و برج یا سنبله و در عاشران یا مقابل آن و زهر متصل بعطارد مولود بوده باشد یا خواجه یا خنثی یا مسدود یا منفذ و المخرج و اگر زهر در اخیال بوده باشد باز زحل و برج و ناظر باشد بشر و زهر و برین هر سه در حالت تکثیر و قمر مغرب بوده باشد و زهر روند و بخور شود نه منصرف از آنها پس اگر مولود مذکور بوده باشد افورده گشت بهم رسد و ضعیف کند از تولید همه خصوصاً اگر گاه بوده باشد قمر در زحل و عقرب و جدی و در لواء که صاحبان آنها بخورند و اگر مولود مؤنث بوده باشد پس فرزندش نشود و عقیم شود و پس که مولود در اخیال چشمش برین عین شود و سالم نماند **و اما بستک** زبان و کتک پس شکلی که موجب کتک زبان میشود است که بوده باشد و زحل مقارن شمس بر طالع یا غارب و قمر ناظر بایشان بوده باشد و اگر عطارد بنشیند مقارن شمس بوده باشد و زحل ناظر بان و قمر متصل بزحل بان موجب کتکی شود و اگر برج ناظر بوده باشد بسوی قمر و زهر زبان باز شود و لیکن النخ یا تمام شود و النخ است که مکرر باز زبان او جاری شود و تمام است که مکرر ناویم بر زبان جاری کند و وقت باز شدن زبان بعد از جراحتی که میان زهر و برج میباشد **و اما اوضاعی** که باعث حدوث عظیمه در بدن میشوند از قبیل ناخوشیها منهن از قبیل تشنج یا از هم در رفتن پاره مفاصل یا قروح یا جروح و امثال آن بر است که بود

بوده باشند و دوحس در او تاد و برین یا روند بمقارن اند و محس یا مقابل به یا برین ایشان و قمر نیز در ساس خود یا در برج یا در اسبیکه ان کواکب یا در بنایا بر برج معلول که ان عمل نمود سرطان و عقرب و جدی است بوده باشد پس این وضع مقتضی حدوث یکی از این امراض میباشد یا بیشتر بحسب بودن کواکب بوده در برج ذو صوره و احد یا ذو جسدین پس اگر سعد نیز ناظر باشد یا آنها ان افت پیرا شد از وقت ولادت بوقت دیگر و اگر ناظر نبوده باشند سعد بوده باشد افت در همان وقت ولادت و سایر کلام بطیموس گوید که من خود مشاهده نمودم مولودی را که قوف مقارن برج ثور و از دهم و اندو بر پنج شمس و مشتری در دویسم بتدیس ناظر بقمر و برج ناخوشی بودی ما بمولود و لیکن پس افتاد بقدر دوازده ماه که در اصغر مشتری از ماهها بوده باشد اما مشتری در تحت الشعاع بود این است قانون کلی در این باب و برین قیاس باید نمود جزئیات را پس اگر بوده باشند نحسین در وسط السماء در مقابله برین یا در برج برین و در عاشر ایشان و در حقیقت اتصال دلالت کند اخیال بر رخ دادن حادثه عظیمی هولناک و باطلو از افتادن از بلندیها یا سوختن یا گرفتار شدن بدست دزدان یا درندگان یا ککدست یا با چهارپایان یا گزیدن مار یا عقرب بحسب صورتهائی که با ایشان میباشد چنانکه گذشت اشاره بان پس اگر برج مسنعلی برین و در عاشر ایشان بوده باشد ان حادثه از قبیل سوختن یا آتش یا جراحتهای با اذیت یا افتادن در دست دندان بوده باشد **و اگر** زحل مسنعلی بوده باشد ان ناخوشی از جنس افتادن از بلندی یا غرق شدن در آب یا تشنج اعضا و امثال آن بوده باشد **و اگر** برین و نحس ناظر بانها در او از برج بوده باشند ان افت و حادثه در پاهای او باشد و اگر در اوایل برج باشند در سر و روی و بر این قیاس در سایر اعضا **و اما** ناخوشیهای که در جلد و پوست بهم میسند پس باعث آنها بودن قمر است در یکی از چهار نقطه اعند الین و انفلادین در حالتی که نحس باشد و بقدر نحس و بقدر قوت و ضعف ان کواکب نخست بخشد پس اگر قمر در نقطه

اعتدال بعضی بوده باشد افت از جنس جن بوده باشد و اگر در نقطه انقلاب صغری بوده باشد افت از جنس قیاء بوده باشد و اگر در نقطه اعتدال خریفی بوده باشد علتان مقوله پیس بوده باشد و اگر در نقطه انقلاب شتوی بوده باشد و مخوس ناخوشی و حادثه از نوع عدسک و سعضه و شباه ان باشد **و چنانکه** سابقا مذکور شد بیشتر ضررترین از مخوس است که ان نخس که ناظر میباشد بشیر از سفارنه یا مغایله یا تریح بر حقیقت نظر و اتصال بوده باشد و مشرق بوده باشد و ان نخس که باعث نخوست قومیا شد بهمین نسبت که مذکور شد مغرب بوده باشد **و نیز** مذکور شد که هرگاه که باعث نخست نیرین میباشد قوی حال بوده باشند موجب حدوث افات گردند و اگر ضعیف حال بوده باشند باعث حصول علل گردند پس اگر ان نخس زحل بوده باشد بخا و یف بدن را سرد کند مانند بخا و یف دماغ و سینه و معد و روده ها و رحم بیرون بی سادج یا باماده بلغم خامض یا مالج پس اگر احداث بلغم مالج یا خامض کند و بریزد ان باعضاء باطن و باعث خشکی انها شود بالضرورة باعث لاغری بدن و دایم علیل و مقام بودن ان گردد و نیز باعث برغان و فرجه امعاء گردد و اگر بریزد بسینه موجب سرفه و قی گردد و اگر بریزد بر روده ها باعث قولنج گردد و اگر زحل در یکی از مواضع مزج بوده باشد و مخس نیرین یا یکی از ان دو بوده باشد باعث ریختن بلغم باعضاء ظاهر شود ان بلغم محرق شود و از ان خلط سرداء بهم رسد باعث جنام و خوره شود پس امراض زحلی بوده باشند برودت بخا و یف سبب این و معد و هزال و برغان و فرجه امعاء و سعال و قی و قولنج و جنام و در زنان بعلاوه در رحم و اما امراض مزجی بوده باشد از قبل نفث الدم و سوسا و سوداوی و ذات الریه و جرب و بیا که باعث گردد شق شدن و مع کردن پاره اعضاء بجهت ناخوشیهای باطنی بهم رسد مانند تواسیر و بواسیر و مانند ان و همچنین از امراض مزجی بوده باشد امراضی که سبب بیا را اعضا کند یا بیا را اشخاص سبب کند مانند کوفت و انشاک و امثال ان و در زنان بعلاوه بجهت انداختن بیا را پاره شدن ان یا اکله در ان بهم رسیدن و امثال ان و علت این امور کسی که در رطوبتی بولع

طب بوده باشد پوشید و پنهان نمایند این بود امراض خاص زحل و مزج و خدانه و زیاده و نقصان یکی از دو امر میشود **اول** مزاجت عطارد با ایشان پس اگر عطارد همانج زحل باشد تبرد بخا و یف زیاد کند و باعث گردد توازن ثلاث را بحد و سینه و معد و اگر مزاج مزج باشد باعث گردد زیاد فی خشکی را و باعث گردد قوی را مانند خشک نشین و از قبل طاعت و انشاک و آنچه از کلنار فارسی گویند و قیاء جیث و مالجیو لیا و صرع و مانند ان از امراضی که سبب الحرقه بوده باشد **دویم** بروجی که موضع مخین و طالع و طالع میباشد باشند پس اگر بوده باشند ان بروج سرطان و جدی و حوت و جمیع بروجی که بصورت حیوانات بری یا جری میباشد دلالت کنند بر ناخوشیهای سریره و اکله و مانند قوای و جرب و نفوس و خنار و نواصیر و جنام و مانند انها و برج قوس و جزا دلالت کنند بر افاتی که در ان افتادن و هلاک شدن باشد مانند سکنه و صرع و اخنار و رحم و امثال ان پس مقتضای کواکب باید که ضم شود مقتضای بروج و بحسب مقتضای هر دو حکم شود مثلا هرگاه مزج با عطارد در قوس بوده باشند و مخس نیرین یا یکی از انها باعث حدوث صرع گردد و اگر زحل بر ان حال باشد موجب حدوث سکنه گردد **و این** بود مقتضای مخوس از افات پس اگر سعد متصل بوده باشد بخوس یا نیرین که بخوس بخوس میباشد و نیرین یا بخوس در او نادر بوده باشند لا محاله علل و افات حادث گردند و بروجی از برای انها بنوده باشد و همچنین هرگاه سعد ناخو باشند با انها و لیکن مخوس منفعلی بوده باشند یا قوی از سعد و اما اگر سعد ناخو باشند و قوی از مخوس چندان قبیح و عاری در ان افاتی که بخوس موجب انها میباشد بنوده باشد و علل سبک و زود بر طرف شوند و بیانی از برای انها بنوده باشد خصوص صاهرگاه سعد مشرقی بوده باشد که علل بزودی بر طرف و ذایل گردند انشاء الله تعالی پس اگر ان سعد شتوی بوده باشد مولود بجهت غنا و ثروت و کثرت یا وطن پنهان نماید او را و نشاندن او را و اگر عطارد نیز باشد مشرقی بوده باشد بجهت ادویه نافع و بجا الحداطه حافظ لتکین نماید او را و اگر ان سعد رهم بوده باشد و ناخوشی از قبل افت بوده باشد نزلت اندک ان افت را مخین بخشد

این قسم که صاحبان افت مشغول کرد بحد و سبب و باری تعالی و باین سبب مردم با و مایل گردند
و شیخ نشینند ان افت بلکه انرا باعث مزید اجز و ثواب اخروی او باشند و اگر ان ناخوشان
قبل علت بوده باشد که بر طرف تواند شد تسکین غایت انرا بجا بجا از قبیل افسون و غریبه
و تعویذها و مانند ان از چیزهای که ماخذ باشد انرا ولیا الله یا خالهای رحانی و بسا که باطام
و محو الکحل ان بوده باشد و اگر رخی از اینها باشد بکردار و علت و اسباب تسکین ان شیخ
و معروف و اگر باز هم عطارده بوده باشد بکردار و علت و اسباب تسکین ان شیخ
باعث کسب غنیمتی از برای او بجهت آنکه مردم کان کنند که زوال آنرا محض عنایت الهی بوده است و در
باره او پس مردم میل و رغبت کنند بسوی او و صل و عطا یا باور بمانند این بود آنچه از سخن متعلق
بباب دوازدهم میبود و بعد از تنمیم سخن در باب جزو مادی انسان که عبارت از بدن و افانسان
بوده باشد وقت است که شروع شود در معرفت جزو صوری انسان که عبارت از معرفت نفس و
افان نفسانی او بوده باشد و الله و الموفق **باب سیزدهم** در معرفت نفس و احوال و عوارض ان
اولا بیاید داشت که ان برای نفس انسانی دو جنبه و دو وقت میباشد یکی نسبت با قوت خود از مادی
عالیه و عقول فعاله که بان جنبه کسب معقولات و ادراک کلیات و مجردات را میکند و انرا عقل نظری
نفس ناطقه گویند و دیگر نسبت با تحت و که عبارت از بدن و قوای و آلات شماری و تحریک و آلات
تغذیه و تنفس و تولید مثل و ایچله نفس حیوانی و نباتی و این جنبه نفس و عقل علی و نفس غیر ناطق گویند و
هر یک از این دو جنبه را مدبری میباشد غیر از ان دیگر و بصلاح مذکور و بصلاح میباشد و بفساد ان
فاسد و **مذکر اول** حال عطارده و مزاج او است در وقت ولادت که حاصل میشود از مزاج از مزاج بر جود
میشود و از مدبران و مسئولان و در باب خطوط افان اتصال و انصراف عطارده بکواکب دیگر و از حال عطارده
نسبت با و نادر و از حال عطارده نسبت به شمس و **مذکر دوم** قرات و حال مزاج او در وقت ولادت که
حاصل میشود از طبع برج و از باب خطوط و اتصال و انصراف او بکواکب و وضع او نسبت با و نادر و وضع
او نسبت به شمس پس هرگاه مزاج عطارده صالح از نفس ناطقه منظم و همچنین هرگاه مزاج قور صالح از نفس

نفس غیر ناطق صالح و علی هذا القیاس فساد هر دو یا فساد یکی و صلاح دیگر لیکن هرگاه هر دو صالح
بوده باشند و لیکن بیکدیگر متصل یا متاکل یکدیگر بیکدیگر از انواع مشاکله بنوده باشند باز از نفس
و بدن منظم نخواهد بود پس صلاح کلی بصلاح مدبری و و اتصال و ارتباط هر دو مدبر میباشد
سیمما اگر اتصال قبول بوده باشد و اگر از میان دو مدبر عطارده افان بوده باشد ان از نفس ناطقه غالب
و فاسد بوده باشد بر نفس غیر ناطق و او را تابع و مغلوب خود گردانند و بالعکس هرگاه قور افان
باشد از عطارده نفس بهیمن بر نفس ملکی غالب باشد و او را تابع خود گردانند و همچنین هرگاه یکی
از این دو مدبر در برج مستقیم الطالع بوده باشد غالب فاسد بوده باشد بر آنکه در برج معراج الطالع
میشود و از این نظر بر ظاهر شد که معرفت از نفس کثیر الفنون و مستند بکمال و بکنوع معرفت
نمیباشد بلکه موقف بر معرفت ادله متعدده و اوضاع مختلفه و اشکال کثیره که ان برای عطارده
قر حاصل میشود بقیاس با یکدیگر و بقیاس بمواضع افان و بقیاس با اتصال افان بکواکب دیگر و بقیاس
با ارتباط خطوط افان و بقیاس بوضع اندو در عالم یعنی نسبت بدار افان از بودن در او و مایل افان
و مایل افان و بقیاس بوضع اندو نسبت به عالم و شمس از بودن در خانه و شرف و مثلثه حد
و تشریف و غریب و جمع و استقامت و خوف و مثال افان پس دلیل معرفت نفس مختصر بوده باشد و در
این شش که ناهیک از افان با تفراده شناخته نشود و مقتضای هر یک دانسته نشود و از مزاج میان افان
داده نشود امر معرفت نفس تمام نکرد و لهذا مقاصد این باب در شش مقصد انجام رسد **مقصد اول**
در معرفت مقتضای برج هرگاه بوده باشند افان مواضع عطارده و قور با مواضع مدبران اندو پس
احال پس گوئیم که **برج** منقلب چون مبادی فصولند و قوت مبادی اشیاء زیاده میباشد از قوت
دیگران لهذا دلالت کنند بر برج منقلب بر دو وجه جمعیت و انتظام امور عامه مردم و انتظام امور مدبر
و قبله و امثال ان و باعث گردند این برج محبت مدح و ثنا و سنایش و چنانکه در سنن الهی
شایع او در باب انتظام امور شهرها و جمعیتهای و ایچله محبت این مقتضای سیاست ملت بوده باشد و
باعث گردد پاکیزگی و طهارت و سنو و حرکات و حدس صائب و تشبیه نمودن امور را بیکدیگر و معرفت

احکام تجوی و علم قیاسه و امثال از **زوج** زوجین چون صاحب دو حال میباشد مناسب است که از برای ایشان بوده باشد چیزهایی که مناسب آنها بوده باشد لهذا دلالت کند بر نفس و تجسس از امور و زود گذشتن از حال بحالی و برداشته شدن از حال نفس ایشان و دلالت کند بر طیش و محله و با سالی منتقل شدن از جای بجای و در دو حال بودن و بر عاشقی و زود قوت بودن و بر دوستی و سیاهی و زهر پرک و ششمانی در کارها و **زوج** ثابت چون او ساط و محل استقرار طایع افیات لهذا باید که دلالت کنند در هر چیزی آنچه مناسب ثبات و استقرار بوده باشد پس در امر نفس دلالت کنند بر علو نفس و رفعت هم و چله و خنده نمودن و ثابت بودن بر کوی و زریک بودن و محکم بودن رای و با فهم بودن و صبر کردن و دوست داشتن تعب و محمل کار و با صلاحیت و قوت بودن و ضبط و حفظ نمودن خود و دوست داشتن کرامی بودن و مشاعبه و محابه و شرف بر انکساف و طایفه بودن و یک تن از جای و حال خود این بود دلالت اجمالی **زوج** و لیکن هر یک از **زوج** خاصه جدا که میباشد در این مقام منعرض احوال خاصه هر یک نشده است و اقتصار نموده است بر حال مشترکه که از برای آنها میباشد باعتبار اختلاف ثبات و زوجین بودن **مفصل دوم** در معرفت مقتضای کواکب و دران دو قسم بحث میباشد بحث اجمالی باعتبار حالات مشترکه که از برای آنها میباشد بقیاس به عالم و قرب و بعد بشمس بودن آنها در خطوط خویش یا مقابلش یا بودن آنها مستعلی در فضا و امثال این احوال و بحث تفصیلی باعتبار طایع خاصه هر یک از کواکب **بحث اول** در احوال اجمالی آنها باعتبار طایع مشترکه میان آنها و آن چند صنف میباشد آن سخن **صنف اول** بودن کواکب شرف و طالع از آن خصوصاً در مواجهه خاص و چنانکه بیان همه آنها در مقاله اولی شده است دلالت کند بر فضل قوتی از برای ایشان پس هرگاه چنین کواکب هفتی را ندیده نفس بوده باشند از برای آنها بوده باشد احوالی مناسب این احوال لهذا دلالت کند بر اندکی و مقید نبودن خود به علائق و ساده لوح بودن و مسنبد برکی بودن و صاحب فهم و زریک بودن و صاحب جدت و نیروی بودن و ادبیت و ثبات بغیر از هیچ سبب و چینه یعنی سلامتی نفس و **زوج** کواکب علویه در حال و قوت ایشان که پیش از بحث

رجعت میباشد یا بودن آنها در عاشر و بودن کواکب سفلیه مغرب در مواید لیلی یا مشرق در مواید هناری چون وقت انتظار قوت ایشان میباشد و بعد از آن روی با غلط میبایست در قوت پس باید که دلالت کنند در امر نفس هرگاه مقتضای ایشان بوده باشند بر حالات مناسب بحال قوت و آن بودن متفکر و ثابت و ذاکر و سنگین و با فهم و زریک همت و نامنغیر از حال خوف و بدی نمکنند در خویش و عاشر و صاحب عمل و صاحب جستجوی و معرفت درست **زوج** کواکب علویه که طلوع کنند در اول شب یا غروب کنند و آخر شب یعنی در مقابل افق چون قوت ایشان روی با غلط آورده است باید که دلالت کنند بر مناسب احوال از حالات نفس لهذا دلالت کنند بر خفت و طیش و ضعف که صبر بر رغب و مشقت نداشته باشد و قبول کنند تا اثر از غیر و بدبخت و جیان و شکاک و گردش کنند در میان جبن و جرأت و با کلال و مانندی و دشوار حرکت و جنبش از جای خود **زوج** کواکب علویه بعد از رجعت در قوت یا بودن آنها در وید لایض و بودن کواکب سفلیه مغرب در مواید هناری و مشرق در مواید لیلی که در احوالات متوسطه میان قوت و ضعف میباشد دلالت کنند بر احوال نفس بر نظیر این احوال مانند زکاء عقلی که با قوت حفظ و باشک بوده باشد یا آنکه رنج کش باشد و نرد و دست تعب و لیکن نفس کش کند از امور پنهانی که دران رنجی میباشد یا اموری که دران استتار و پوشیدگی بوده باشد که محتاج با استخراج و استنباط بوده باشد مانند قوی کواکب که پوشیده و پنهان میباشد در این حالت مانند آنکه طالب بوده باشد چیزهای پنهانی را از قبل سحر و سحر را در عالم علوی و علم ادب و جمل و علم حیل و عمل عجائب و احکام نجومی و حکمت و زجر طری و غیره و امثال آن و بر این احوال چهار گانه که مذکور شد باید قیاس نمود مقابل آنها را مثلاً قیاس باید نمود بر بودن آنها مشرق و طالع بودن آنها مغرب و مغارب را بودن آنها در مواجهه مقابلش را و همچنین بودن آنها با قوت در مقام اول یعنی وقوف اول مقابلش که ضعف دران مقام بوده باشد و همچنین بودن آنها در مقابل شمس مقابلش را که بودن در تحت اشعاع بوده باشد و همچنین بودن آنها در وقوف دوم و

حالت متوسط این قوت و ضعف مقابلش را و علی هذا القیاس بودن آنها در اوضاع دیگر باین
 اوضاع یعنی باید احوالات نسبت داد باین اوضاع هشت گانه و باید دید که کدام یک از آنها
 مایل تر باشد و بحسب آن حکم نمود این یک صنف بود از احوالات کوکب مدبر امر نفس و صنف دیگر
 آنکه هرگاه کوکب مدبر امر نفس بوده باشند در مواضع خاص بنمود مانند بیت یا شرف یا مثلثه
 یا حد خود یا در جهت خاص بنمود مانند بودن کوکب خناری در بعضی نوازل و بالعکس کوکب
 لیل و جملا در موضع مشاکل خود و اگر چه خانه و شرف و حد و مثلثه خود بنوده باشد این احوالات
 بگوید اند نفوس با ظواهر غالب بر امر خود و نتوانند مانعی منع نمایند اول از اتمام کار خود خصوصا آنکه
 یک کوکب بنشیند مدبر موضع عطارد و قمر بوده باشد و ناظر باشد باند و اگر کوکب مدبر
 امر نفس بر خلاف این طایفه باشد یا بنحی که در و بال یا بصورت یا مثلثه ضد مثلثه خود یا
 حیز مخالف بوده باشد دلالت کنند بر آنکه نفس غالب و مسلط بر امر خود بنوده باشد و با تمام
 زمانه کار خود را و کام و ابرار مدخل حاجت بنوده باشد و بر این قیاس باید نمود توسط میان این
 دو حالت ضد و صنف دیگر آنکه اگر کوکب مدبر نفس یعنی کوکب مسئول بر موضع قمر و عطارد اگر
 بخوس بوده باشند یا بخوس بر آنها مستعملی بوده باشند و خود آن کوکب با قوت بوده باشند که
 کند بر اینکه مولود از جمله ظالمان و شرپایان و از جمله سادات و بشارت کنندگان یا ضار مردم
 بوده باشد خصوصا زبردستان خود را و اگر خود آن کوکب ضعیف بوده باشند و لیکن مستعملی باز
 دلالت کند بر شر او بنمود و اگر ضعیف باشند و بخوس بر آن مستعملی دلالت کند که مولود مردی
 است کم نام و مبتدعی بعضی بات و عنایت و کامروا نبوده چنانکه اگر کوکب مسئول بر موضع عطارد
 و قمر اگر سعد بوده باشد بر آن محبه مستعملی بنوده باشد دلالت کند بر آنکه مولود بوده باشد از جمله
 و خیار خلقی که خوشحال میباشد با حسان نمودن بغیر و مناسبتش میکنند این کار را و ناسفی بر آن
 نمیکنند و خود هم بجهت این کار منتفع میشوند و اگر مستعملی بر آن بوده باشد کوکبی که مخالف او بوده
 باشد در حیز میباشد مولود آرام و نرم و ملایم و رحیم و شفیق و مهربان مردم با انقیاد که مردم او را

او را بخوار و خفیف شمزد و مذمت و ملامت کنند او را و ظلم کنند بر او بسیار و بیاری
 نکنند او را این سه صنف سخن از احوالات احوالی و مشترکه کوکب بوده هرگاه مدبر امر نفس
 باشند و باین احوالات مشترکه اکتفا نتوان نمود بلکه باید که احوالات و طبایع خاصه هر کوکبی
 نیز دانست و با احوالات مشترکه امتزاج داد و حکم نمود لهذا محتاج ببحث دوم نیز میباشد بحث
 دوم در احوالات تفصیلی و طبایع خاصه هر کوکبی هرگاه مدبر نفس بوده باشند اعم از آنکه منفرد
 بوده باشند در امر مدبر نفس یا مشارک غیر لهذا این بحث هم منقسم میشود بچند صنف صنف
 اول آنکه مدبر امر نفس زحل بوده باشد یا بنفاده یا بمشارکت غیر پس اگر مدبر امر نفس زحل
 یا بنفاده بوده باشد یا بنحی که صاحب موضع عطارد و قمر زحل بوده باشد بنشیند پس اگر
 زحل بر حالت مجوده بوده باشد بقیاس احوال یعنی در بیت یا شرف یا حد یا مثلثه خود بوده
 باشد یا در مواجعه خاصه خود یا نسبت بشمس در حالت باقوتی بوده باشد مانند آنکه مشرقی
 یا مستقیم السیر یا سوچ الحکمه باشد یا بقیاس با و نادر مانند آنکه در و ندر و حیز بوده باشد
 یا در مایل او تدبیر همان ترتیب که در ظاهرهای دوازده گانه در باب عاشور معلوم شد پس اگر
 زحل بر یکی از احوالات مزبوره بوده باشد مولود باشد دوست دارنده دین و باقوت و دور
 اندیش و شرف برگی خود و بیخ کش و فرمانبردار و بنده کند خدا و صاحب مال و دوست
 دارنده ملوک و طماع و جسود و صاحب کج پس اگر کوکب مدبر امر نفس با اعتبار حالات مشترکه همین
 احوالات اکتفا کند حکم کن بر مقتضای آن بجهت آنکه عام و کلی با خاص و جزئی مطابقت پیدا کند
 در افضا و الا کم کن از حکم عام و خاص و منتهی میان این دو و حکم کن و علی هذا القیاس در همه
 کوکب که بعد از این مذکور میشود باید که این فاعل را نصب عین خود نمود که در هر کوکب این پنج
 شکر از عاده آن بنوده باشد و اگر زحل بر حالت مجوده بنوده باشد نسبت به احوالات مانند آنکه در
 و بال یا بصورت یا در خطوط کوکب ضد خود یا مغربی یا راجع یا بطیفه السیر یا بمغز و امثال آن بوده
 باشد و همچنین وضع نسبت با و نادر وضع سردی بوده باشد مانند آنکه در ششم یا دوازدهم

یا در خلاف چیزی بوده باشد مولود بوده باشد چو کن خضیر کجاست و بخت و منفرد برای خود
و حسود و جلیان و عزاک و جیند از مردم بدگفتار و دوست دارند بیابا و جاهای خالی از خلایق
و بی شرم و بد بخت و دوست اند از ریج و عقب و دوی با که ندانسته باشد بلکه غش و خجالت
در خرد و سنان خود کند و سوز و غم و شحالی از برای او نبوده باشد و در بنهار دشمن دارد
و اگر زحل نه بر این حالت محمود و نه بر این حالت مذموم بوده باشد ملاحظه باید نمود حالش را و بجز
کدام که مایل نمیشد بحساب حکم خود یعنی بعد از مفادیه آن بآلاتی شود که مذکور شد و
اگر مدبر نفس زحل بشاکله مشغول بوده باشد و معنی مشکاک در این موضع است که هر دو عشار
یکدیگر مدبر موضع عطار و قمر بوده باشند یا مدبر موضع ایشان زحل بوده باشد و شری مدبر
موضع زحل و همین معنی مشکاک در سایر کواکب باید مرعی داشت و بوده باشد مشکاک مزبور
بر حالت محمود یا بنحی که نظر میانه اند و نظر قبول بوده باشد یا دفع قوت یا طبیعت یا دفع طبعین
یا افکار نظر دویسته بوده باشد از تلبیس و تلبیس و حال زحل و شری هر دو نسبت به عالم و اواناد
حالت محمود بوده باشد پس دلائل کند بر اینکه مولود بوده باشد خیر و نیکو کار و اگر ام کنند
پیران و هدایت کنند مردم و نیکوای و بسیار اعانت کنند مردم و باغیر در امر ملک و خیر و نیکوای
و نیکو اختیار و دوست دارند و سنان خود و آرام و با نعم و تمامش و حکیم و اگر مشکاک مشغول
باز جل بر خلاف این حالت بوده باشد مولود بوده باشد بی خیر و بی عقل و مشغول به اعماله امر بین
و جای میگرد عباد و خواهان و خبر از معنیات میدهد بوده باشد صاحب خدعه و مکر و دشمنان
اولاد خود و دوستی از برای او نبوده باشد و بکنار و گوشه های میگرد و امزش با مردم نمیکند و محل
اعتماد و وثوق مردم نبوده باشد و جاهل و بی تربیت و خبیث و شکسته حال و ضعیف و دوست
ندارند کرامت و بد بخیر و بی اختیار و فراق جویند و میبوس و صبر کنند باشد و همچنین
حال مشکاک آن در هرگاه میانه اند و طالت بوده باشد یعنی نه پند بزرگ و نه باین و نه اعتبار
باید که ملاحظه نمود که اقرب بکدام میباشد بعد از موازنه آن بآلاتی شود که چنانکه مکرر مذکور

نقص مشکاک

مذکور شد حکم خود بر مولود بر مقتضای استخراج و اگر مدبر زحل باشد بمشاکت و مشارکت مزاج
و بر حالت محمود باشد بکرد مولود بی غیر مشهوری و ذلیل کنند مردم و لذت رسانند ایشان
و گاهی جوری و گاهی جلیان در میانه این و آن و بد معامله و رحم نکند بر ذلیلان و باخشنود و قتال
کنند و بخطر اندازد نفس خود و دوست دارند فتنه و جنگ و خیانت کنند و فریب دهند و پناه
و پست نشین و هیچ در او اثر نکند و بی عیب اندازند مردم و منتقل احوال غصه و خشمناک و دشمن
رئیسان و بزرگان و دوست دارند جلد و کینه دارند بداندیش که دشوار باشد تحمل شدنش و سخت دل
و غلیظ و سنگین و غالب و خیر چشم و بدی کنند مردم و بسیار ظالم و مستکار و باهیب و دشمن
مردم و از حال بجالی و جانی بجائی نگیرد و خود را داخل کند در امرهای بزرگ یا امرهای بسیار و لیکن
زود برگردد و صاحب عمل و جد و کوشش و مراد بآید و مسعود و اگر مشکاک بر حالت محمود باشد بوده
باشد مولود را بآید و فاطم الطریق و فرومایه و پست مرتبه و بد پیشه نشین و خداوند و عباد نکند
او را و دوستی در دل او نبوده باشد و نخاش و فریب دهند و خیانت کار و خبیث مزاج و شرور کنند
مردان و سلاخ و ساکن میگرد در عباد و خواهان بوده باشد فاسق و بی شرف کنند بقی مردم و بجلال
همه احوال و افعال پست و بد کردار و اگر مدبر زحل باشد بمشاکت و مشارکت زهره و بر حالت
محمود باشد بکرد مولود دشمنانند زن و زن و دوست دارند پیران و اسبان ناخوب و بد بخیر
دوست ندارند کرامت را و دشمن دارند امور خوب را و حسود باشد و دشوار باشد معاشرت با او
و گرفته از مردم و مسند بگری خود و پرهیز کار و صاحب سرار دین و دوستدار پوشیدهای آن و
کاهن و خدا پرست و جنگ زنند با امرهای خداوند و با عفت و بسیار با حیا و خوش خلق و نرم و دود
دارند بخشش و کم و بایکزه و لاین و نگاه دارند خود و صاحب فکر و محافظت کنند خود و باخشم
و با غیرت در امر زنان و اگر بر حالت محمود باشد بکرد مولود در امر جماع و نفس و مرتکب
شوند فتنه و بغیر و فساد پاک در امر جماع و نه بایکزه و در آن و فریب دهند زن خصوصاً خریشان خود
و مرتکب و مذموم در همه احوال و کوشش کنند در امر جماع و دشمن خبیث و محبوب و بدگفتار و مشکور

صاحب امور بنیاد و خاکس و زخمی و بیرون جگر در امر جماعت او مرکب میشد و بیچاره را و از نیکو میشد
از او نیز امری که خارج از مجرای طبیعت بوده باشد و دوست میدارد این کار را نسبت با اشخاص
سال دارد و کیفیت مردم و نسبت بحیوانات هم برخلاف شریعت و غیرت خدا و استخفاف
میکند با سائر اهل و عباد و مخلوقات و استهزا میکند با آنها و بوده باشد سلاخ و خود را داخل میکند
هر امری **و اگر مدبر** نحل باشد بمشاکلت و مشارکت عطار در بحالت محجوده بکرد مولود تفتیش
کنند و بحث کنند از خبرها و طلب کند شریعتها را و دوست دارد طباشیر و بوده باشد
سز و نظر میکند در امور بنیاد و پوشیدنی و صاحب امور عجیب و معالطه کنند و نظر میکند در امر
خود و نظرم غایت نمیکند و سبک و صاحب ندید باشد و در امر خود منتهای زریختن داشته
باشد و دوست دارند باشد عقل و فهم را و برادر خود رسند باشد و اگر برخلاف حالت محجوده
باشد بکرد مولود حقیقی و کینه دار و مشقت کش و خصومت کن و دشمن دارند و خویشان و دوست
دارند بدخنی و در شب با جرات و همت بوده باشد و صاحب چله و جدال باشد با مردم و شرکت
نکند در امور مردم و دزد و کاهن و سلاخ و صاحب عیوبها و فریب دادنها و خیانت بوده باشد و باید
خود نرسد در کارها **و اگر** عطار با نفاذ منوطی از نفس باشد و نحل را و مشعلی بوده باشد
کنند بکرد مولود بوده باشد خفاش کار و دزد و فریب زن و برادر خود نرسند و بسبب این امور
از او برسد او را عقوبت و محنت بزرگ **صنف دومی** آنکه مدبر نفس شتری بوده باشد پس
یا منفرد است و در پیر یا مشاکل و مشارکت غیر است پس **اگر** منفرد باشد در پیر و بحالت محجود
باشد بکرد مولود بزرگ نفس و با حیا و پر هیز کار و با وفار و با نعت و دوستدار مردم و نیکو
بسیار و خیر و عادل و عظیم هیئت و با عفت و منفرد در کردارهای خود و با رحم و احسان نسبت
بغیر و با مروت و سیاست و اگر بحالت محجوده بنوده باشد بکرد مولود بر احوال شنبیه با حوال
گذشته و لیکن ندان بوده باشد مثلاً بکرد عوض بزرگ نفس و همت پیوند و بی اندازه خرج کردن
پر هیز کاری عبادت کنند جن یا بد مذنب و بدل با حیا جان و بدل عقیق عجب کنند و بدل

و بدل دوست داشتن مردم حسن خلق و بدل نیکو آمدن دوست دارند لذت و بدل عظیم هیئت
بزرگ منتهی و بدل نیکو کار و غیره و امثال اینها و اگر شتری مدبر باشد بمشاکلت غیر پس مشارکت او
با نحل در صنف اول گذشت **و اما** مشارکت او با مرغ پس اگر در حالت محجوده باشد بکرد مولود با خنق
و خصومت کنند و صاحب جنک و مدبر و صاحب حرکت و فرود نشین کنند و نیز و سبک و صاحب
لشکرها و صاحبانک و صاحب عمل و کج رفتار و با نعت و دوست دارند غلبه و ریاست واقع شوند
بر امور و اکل دارند بار وینه و بخشنند و مظهر و بزرگ نفس و دوست دارند کرامت و بسیار غنی
و باغیر و صاحب مرغی و اگر برخلاف این حالت بوده باشد بکرد مولود فحاش و غیظ و سخت دل و کم
پیشدا مردم را و فتنه برانگیز و صاحب جدل و منفرد در طریقه رفتار و با عجز غصبات و سرایند
و زود انتقال و سبک و صاحب بیچاره در کارها و ثابت غمیما ند بزرگ کار و نکل ظرف و اعتماد و بی
رای و بی غین و زنده عقل و مبهوت و منفرد در بسیار تلف کنند مال و بجهلا مختلف اخلاقی و مضطرب احوال
و اما مشارکت شتری با هر چه پس اگر بوده باشد بحالت محجوده بکرد مولود پر هیز کار و با نعت و دوست
نظافت و صناع و نظره و دوست دارند هو و غنا و اکل نیکو اخلاقی و رحیم و با سلامتی قلب و دوست
خدا و عبادت کنند او و دوست دارند جهاد و عاقل و دوست و با کینه نفس و شاکر و بخشنند
و دوست دارند نظره در کتب و باغیر و استعمال میکنند در امر جماع او و دوست دارند خویشان خود
دوست دارند کرامت و بزرگی و بجهلا بسیار خیر و فاضل بوده باشد و اگر برخلاف این حال بوده باشد بکرد
مولود با اسراف و لذت عیش و زین طبعیت و فاضل و غضب شبیه بغضب نان و بسیار مال خرج کن
و مشغوف بنان و صاحب عشق و بسیار جماع و در بعضی دران و دوست دارند زینت نمودن موی و تزیین
کنند امور و با رعوت و بسیار تلف کنند مال و دوست دارند عیب مردم و زود رنجش و زینت
بخود بند کنند و عقلش مانند عقل نان باشد و غالب بر او امور عباد و مخلوقات باشد و پیشه کهنه در
امور و صاحب سر و دامن و فراموش کار و زود یاک و پسندیدن رفتار و نیکو حال در هر کاری که تصرف
دران میکند **و اما** مشارکت شتری با عطار پس اگر بحالت محجوده باشد بکرد مولود بسیار نظر گذشت

در کمالها دوست دارند سجده چیزها و مساحت کردن و هندسه و ریاضیات و شاعر و خطیب و
 زبیرک و باعفت و پسندیدن رای و نیکو مشورت و پسندیدن رفتار و مدبر و نیکو اخلاق و جایزه بخش
 و دوست داشتن جمعیت و جماعت و نیکو حدس و زود برآیند حاجات و صاحب سیاست و نیکو دنیا
 و دوست خدا و پاکیزه ملک و طلب کنند مودت و دوستدار خویشان و نیکو ادب و دوست با حکمت
 و صاحب شان و فدا و اگر بر خلاف این خالت بوده باشد بد است و در حرف و پیوسته کوی و بسیار خطا
 و حقیر و منزه و عارض بشود از برای حالتی که بیوفای اثر این میسر کینند و آن خالتی است که عقل
 آدمی هر چه و عوض آن خبر میدهد صاحبش بمعنیات و بوده باشد مولود عیب جوی مردم کار میکند
 خود را حکیم و حال آنکه عقل ندارد و بیوفایند عجب کنند بخود و چله کنند و صاحب شعبه و مضطرب
 حرکات و فراموش کنند حکایات و احادیث و میباشند صاحب تعلیم و باشه و نهضت ظاهر **صفت سستی**
 در آنکه مدبر این نفس مرتج بوده باشد پس اگر بوده باشد مدبر این نفس مرتج با نقراده پس اگر بر حالت مجتهد
 بوده باشد بگرد مولود با قوت و ریاست و غضب و دوستدار سلاح و اعنا کنند بجدال و حال
 و افعها و اندازند خود بخاطر و بخصوع و اعتماد کنند بر جلادت خود و تیز شوند و پیش جنب و
 اعنا کنند با خود و بر همل و اسان شود لغت را و غلبه جویند و نگاه دارند خود و با سخط و سیاه
 و اگر بوده باشد بر خلاف آن بوده باشد مولود سخت دل و دشمنان ده و دوستدارند بخت و خفا
 و بوده باشد با انصاف و آواز دهند و خلط بخت کنند و کم ظرف و سبک دست و پانیند و بر حرم
 و بد کردار و لا شفته و دیوانه و دشمن خویشان و خدا شناس و اگر بوده باشد مدبر مرتج بشرکت و شاکله
 زهر پس اگر بوده باشد بر حالت مجتهد باشد مولود با ایشانت و نیکو رفتار و دوست صاحب خود
 و بالذات عیش و خوشحال و مزاج کنند و ساده و نیکو اندام و شمایل و دوست دارد رقص و صاحب
 عشق و ناز و نعمت و صاحب عفت و محامینها و زود مایل شدن با نیکاب و محرمات و معصیتها در باب
 امر جماع و کامرواران باب و بر گردید و عاقل و شدید باشد و بیخ و سر زشت او و صاحب عین و دوستدار
 جوانان چه از مردان و چه از زنان و وفادار ایشان و سریع الغضب با غیبت و لیکن این اوصاف در

در صورتی است که با تو این عامه و کلیه که مذکور شد موافق بوده باشد و اگر مخالف بوده باشد مانند آنکه
 مشرعی مثلا مشاکل او بوده باشد این امور در او بالفعل ظهوری نداشته و مستور و بالقوه بوده
 باشد و پیش از خواهر اینها چیزی نبوده باشد و بالفعل موجود نشود و اگر بر خلاف این حال بوده
 باشد بگرد مولود سرکش و چش و بسیار جاع و حرص و دان و مختلف حال و ریشخند کنند بمر
 و فاجر و دشمنان ده و در رفیع کوی و خیانت کار که در لب میدهد نزد یک و دوست خود را و زود
 میل میکند بشهوات و ملال دارند از انضا و نباه کنند زنان شهر دار و باکره ها را و صاحب بی
 و نهضت و شفته احوال و فریب دهند و قسم دروغ یاد کن و لیکن زود رسوا شود و بوده
 باشد فاسد عقل و بیاد که دوست دارد و نیست را و بی پروا بوده باشد و مرکب شود بخیع و بخس را
 و اگر بوده باشد مدبر مرتج بشرکت عطارد و بوده باشد حالت او حالت مجتهد مولود عزیز و پر هین **صفت سستی**
 و حکیم و لشکر کش و صاحب اهی و نگاه دار و زود حرکت و مشقت کش و صاحب ادب و بد زبان و خدش
 و خیانت کار و بد ثبات و با چله و بدکار و زود فهم و صاحب خدعه و فریب و بد مذهب و بر جنجور
 دوست و بکام رس و نیکو مودت با امثال خود و نیکو گفتار از برای ایشان و بد شمنان خود از دست
 رسان و نیکو کار بدوستان خود و اگر بر خلاف این بوده باشد مولود بوده باشد بسیار خرج کن
 یا بسیار نفاق دار و معصیت کار و سخت دل و شیم و اجزوات و صاحب پشیمانی در امور و جهان
 و مضطرب حرکت و دروغ کوی و دزد و خدا شناس و قسم دروغ یاد کن و پلید و شر برانگیر
 و مشهور ببدی و نخس کوی و طاع الطریق و نفی زن و چرکن بیب کشتار نمودن و صاحب
 تعویذها و مکر و سحر و فریب نت و شعبه باز و بسیار کنند مردان **صفت چهارم** در آنکه مدبر
 این نفس زهر بوده باشد و اگر مدبر این نفس زهر بوده باشد و بوده باشد بر حالت مجتهد
 بوده باشد مولود آرام و آواز و نعمت مشهور و صاحب ملک و دوستدارند رقص و سخت با غیرت
 و دشمن شرو و سندان شغل و پیشه و توانگری نیکو شکل و خیال و نیکو خواب و دوستی کنند
 و با احسان و رحمت و مهربانی و نیکو تصرف و کامروا و با مهر و جماعت مائل و اگر بوده باشد بر خلاف

لغة

این بوده باشد مولود کامل و صاحب عشق و زن طبیعت و جاهای او شبیه جاهای زنان
 و بی جزع و بی غمیز و با جود طبع و مذموم و کم نام و بسیار باغیر و اگر بوده باشد مدبر و
 بشاکت و مشارکت عطار و بوده باشد بر حالت محمود بوده باشد مولود دوست دانه
 شغل و پیشه و حکمت و با معرفت و زینک و شاعر و دوست ارشد موسیقی و دوست در جمیل
 و بیگرفت و بیگوار و با ناز و نعمت و فراخ عیش و خوشحال و دوستدار و دستان و بیگوار
 و با فهم و دوستدار چلهما و زینک و بیگوار و دستان طریقه و دوستدار و دستان و بیگوار
 میگوید از جانب خود و پیروی میکند اهل فضل را و متشبه میشود بخوبان و بیگوار و با نداشت
 در کلام است و دوست داشته شده و معتدل اختلافی و فاضل و دوستدار جهاد و باغیر و
 همت و از جماعت زنان ابا داشته باشد و مائل باشد بدوران و باغیر و هرگاه بوده باشد
 برخلاف آنجا که بوده باشد مولود جیث و بر چله و زینت سخن و دوری و دوری و زینت
 دای فریب زن و فتنه و شر برانگیز و دروغ گو و بدبخت و قسم دروغ یار کن و دور اندیش
 در راه و خیانت کار و بی زینت و بی دوست و فریب زن زنان و ناله کننده و بازینت
 قیج و صاحب مذمت و مجر کردن و تشنیع کردن قصد میکند مولود هم اینها را و بسیار که بول پادشاه
 بجهت افتاد کردن و کاه باشد که بدون قصد افتاد هم بلکه بر سبیل حقیقت هم بکند و او را
 اطفال قبیحه و احوال مذمومه مختلفه بوده باشد **منصف نجیب** در آنکه مدبر امر نفس عطار
 بوده باشد و اگر بوده باشد مدبر امر نفس عطار و بنفاهت و بوده باشد بر حالت محمود بوده
 باشد مولود زینک و صاحب ذهن و بسیار روایت کننده احادیث و حکایات و صاحب نایدها و
 غریبها و با قوت لطف و گفتگو مینماید در امور طبیعی و صاحب فکر و پاکیزه و با ادب و نیکو و با فکر
 و بیگوار و صاحب علم و پرورشاننده سزها و کامروا و اگر برخلاف این حالت بوده باشد
 بگرد مولود مکار و سخیف آرای و مغالطه کننده و مسنبد برای خود و سبک و سریع الانتقال و
 سریع الرجوع و احمق و جاهل و پر خطا و دروغ گو و مختلف حال و بی ثبات و بی امانت و معصیت کار

کار و مکار و جاهل و غلط و ظاهر خطا این بود سخن و در اقتضای کواکب جسمه مخیر هرگاه مدبر
 موضع عطار و فریب بوده باشد و چنانکه مکر ذکر شد باید اقتضای هر یک را امتزاج داد بقدر
 عامه و خواص مشترک که در اول این مقصد ذکر شد **مقصود سیم** در قیاس موضع عطار و قریب
 به عالم و شران بودن در موضع ملازم مانند پت و شرف و مثلث و وحد و غیر و تشبیه و قریب
 امثال اینها و همچنین قیاس بر باب حظوظ انسانیست به عالم و شمس و مقصود این مقصد در مقصد دوم
 کا بنوعی نظیر پیوست چنانکه گفته شد که اگر بر حالت محمود بوده باشد چنین و اگر برخلاف آن
 بوده باشد چنان و در این مقام عنوان شد بجهت احتیاط آنکه مباد اعتقالت از آن حاصل شود **مقصود**
چهارم در قیاس موضع عطار و شر و بر باب حظوظ انسانیست باقی پیوست بودن در او یا در ایا
 یا زایل و مقصود این هم در مقصد دوم بابط و بجهت بیان شد بجهت آنکه بکرات حالات محمود بوده باشد و او را
 یا مایل الاو یا ناظر بطالع یا ساخط از آن یا بودن انما مستغنی بر بخیر یا مستغنی بودن بخیر یا انما
 و بجهت تنبیه بر عدم غفلت در این مقام عنوان شد و در هر یک از این وقت **مقصود پنجم** در قیاس عطار
 و قریب و مدبران انسانیست بکواکب دیگر که با آنها متصل میباشند و اینها عبارت از مشاکله و مشاکلات
 کواکب است با ایشان چنانکه مذکور شد که معنی مشاکلت آنست که میان دو کواکب اتصال بوده باشد
 بشکل محمود مانند تلیث یا شش دایره و دفع قوت یا قوتین یا دفع طبع و طبعین و اتصالان پس
 این مقصد هم در طریقه مقصد دوم بظهور پیوست و بجهت تنبیه اشاره بدان شد **مقصود ششم** در حال
 عطار و قریب یا یکدیگر پس چنانکه در عنوان باب مذکور شد اگر مشاکلت و اتصال بحسب نظر و اشتغال
 با یکدیگر داشته باشند سیم اتصال موافقت و خصوصاً قبول و دفع قوت یا قوتین یا دفع طبع یا
 طبعین امر نفس منظم و اگر نه چنین بوده باشد نریدن قبول ندیمن نفس را میکند و زینت از آن
 اشتغال حاصل شود پس نفس مایه بوده باشد با ثبات نفسانی و تفصیل آن در باب بعد که باب
 چهارم بوده باشد کا بنوعی نظیر خواهد پیوست انشاء الله العزیز این بود مفاد شش کار که
 در عنوان باب اشاره بدان شد و مذکور شد که تا ملاحظه همه آنها نشود معرفت نام باحوال نفس

ناطق و نفس غیر ناطق بهم غیر پس بر صاحب حکم لازم است مراعات مقاصد شش گانه و مزاج
دادن مقتضای آنها را با یکدیگر و بر آنچه مقتضای امتزاج است حکم نمودن و انشاء الله عافیت
خاتمه این باب اشاره اجمال بطریق امتزاج خواهد شد **فصل پنجم** چون آنچه از اول باب این مقام
شده ماخذ بود از اقتضای کواکب خسته مخیره و همچنین چه سخن از اقتضای شمس و قمر در باب
اخلاق بمیان نیامد و سبب عدم تعرض باینها آن چیز است که مکرر مذکور شد که شمس و قمر در پیش
علا الاطلاق میباشد و مقتضای ایشان در هر باب ثابت اعتدال میباشد از حیث خلق و خلق
و امتزاج از آن بعد از مزاج و مخالطت و مناسکات با یکدیگر میباشد پس دلائل از برای اندوختن از
اعتدال خلق را ^{خلفه} باشد و مع ذلک در این مقام ایشان را بجمعه دلائل باعتبار پاره از احوال و پاره
از اخلاق میباشد لهذا تعرض باینها شد و آن است که قمر هر گاه بوده باشد در منتهای عرض شمالی
یا جنوبی میل کند بسوی منطقه البروج پس از برای او بوده باشد از اخلاق آنچه مناسب این حالت بوده
باشد از غیر خلق بسوی خلق و از سرعت انتقال مولود از خلق بسوی خلق دیگر و همچنین قمر هر گاه
بوده باشد در عقده بین بجه در سطح دایره بروج معلوم است که در این آن برای این حالت باقی میماند و قمر
منتقل میشود از سطح دایره بروج یا بسوی شمال یا بسوی جنوب پس باید که ملازم این حالت بوده باشد
از برای مولود از اخلاق مانند حدت اخلاق و نفوذ حرکات و فعال و سرعت آن و امثال این چیز
اگر قمر طالع بوده باشد و در نور و مزاج هر یک از این دو حالت دلائل کنند بر نزدیک اخلاق مولود
و شهرت و وضوح و ادا کردن و اگر بوده باشد در تحت الارض یا تحت اشعاع بوده باشد این حالت دلائل
بر فرد تناسل مولود و کلال او از کارها و همیشه پس افتاده و پس بفرقه و کم نام بوده باشد همچنین
اینقیاس در سایر احوال که از برای قمر بوده باشد میان این احوال پس مولود نیز بوده باشد میان این
دو صنف اخلاق و این دلائل که از برای قمر مذکور شد در این حالات در وقتی است که مشاکل کواکب
مذکور امر نفس بوده باشد و شمس نیز هر گاه مشاکل انکواکب بوده باشد و آنها و شمس بر حالت مجوده
بوده باشند بقیاس بعالم و شمس وانی بوده باشد حال نفس مالین بعد از آن و در تراکم و غیر ذلک

دارش و برین کواکب و اگر بر حالت مجوده نبوده باشند و شمس هم مشاکل ایشان نبوده باشد اخلاق
نفسانی خیس تر و خاموش تر و مستبد تر برای خود و دشوار تر و ضعیف تر و مجمل از مزاج
دور تر و اگر بر حالت مذمومه نبوده باشند انکواکب و شمس مشاکل ایشان بوده باشد بقدر مشاکله
شمس از منتهای نقصان و پستی آنها را کم کند **خاتمه** در دستور امتزاج اول در اخلاق حکم نمودن
بر مقتضای امتزاج مستفاد از کلام شایع کلام بطلمیوس هر گاه خواسته باشی که بدانی
اخلاق مولود را طالع را استخراج کن و پست دوازده کانه را استعلام کن و کواکب را معتم کن
و نظر کن بسوی موضع عطارد و قمر پس اگر بوده باشند در بروجی که مشاکل یکدیگر نبوده باشند
دلائل بر اخلاق مانند آنکه یکی در بروج منقلبیه بوده باشد و دیگری در بروج ثابتیه یا در
پس دلائل بر جمیع که در آن میباشد عطارد از برای اخلاق نفس ناطقه ضبط کن و دلائل بر جمعی
که میباشد در آن قمر بر اخلاق نفس غیر ناطقه انوار نیز ضبط کن پس نظر کن بکواکب مدبران دو موضع
اگر یک کواکب بوده باشد دلائل از این ضبط کن و اگر مدبران دو موضع دو کواکب بوده باشد
مقتضای هر یک را نیز معلوم کن و اگر هر یک را از زیاده از یک مدبر بوده باشد اقوی و آنست که هر یک
در موضع مزبور بیشتر است اعتبار کن و ملاحظه حال مدبران بقیاس بعالم و شمس و او را دعای مقتضای
هر یک از این احوال را نیز ضبط کن و مقتضای خود کواکب مدبران نیز معلوم کن اگر در حالت مجوده بوده
باشد مقتضای این حالت را و اگر بر حالت مذمومه نبوده باشد مقتضای این حالت را و اگر بر حالت فاسطیه
اندوختن بوده باشد از اخلاق معلوم کن و همه آنچه معلوم نموده ثبت کن در جایی بعد از آن
آنچه مقتضای مشاکله کواکب مدبر میباشد با کواکب دیگر از این ثبت کن و آنچه مقتضای بروج است
که کواکب مدبر در آنها میباشد آنها را نیز ضبط و ثبت کن و بعد از ثبت این امور آنچه از اخلاق
که همه ادا له موافقت دارند در دلائل بران یا یک دلیل دلائل داده و دلیل دیگر بر خلاف آن
دلائل نداده آنها را جمع کن و اخلاق را بقی بنفیس ناطقه از اخلاق نفس غیر ناطقه جدا کن و بعد
از آن ملاحظه کن هر کدام که ممکن است جمع آن با یکدیگر جدا کن و آنچه جمیع با یکدیگر ممکن نباشد

اینکه در صورتی که در این مقام

انها را طرح کن و بعد از آن ان اخلاق را با آنچه نفس حق بر آن دلالت میداشت که در تئید نیت بان
 اشاره شد موازنه کن پس اگر موافق با مدلول شمس و قمر بوده باشد و بان منافاتی ظاهر نبوده
 باشد حکم کن که اخلاق مولود است و هر کدام که با مدلول شمس و قمر مخالف است حکم کن که نفس
 لطیفه و استعداد آنرا دارد و لیکن بظهور غیر مدکر و قوی یکدیگر از ادله فرغیده بخوبی پائین آید
 بان امداد کند که از قوت بفعل آید این بود آنچه از کلام شارح در این مقام مستنبط میشود
 و این قانون و دستور بر نفس و مرغوب میباشد و سزاوار میباشد که در جمیع ابواب ملحوظ و اتفاق
 شود و الله و الموفق **باب چهارم در افات نفسانی** در ابواب سابقه معلوم شد که مدبر
 نفس ناطقه عطار است و مدبر نفس غیر ناطق و بهیمی قراست و چون افات نفسانی از عوارض نفس
 است پس معرفت آن تابع معرفت نفس است که حاصل میشود از ملاحظه حال ان بنیاط عطار و قوت
 بیکدیگر پس قانون عام و کلی در باب معرفت افات نفسانی ملاحظه حال عطار و قوت نسبت بیکدیگر
 و نسبت با و نداد و نسبت بکواکبی که باعث بخیر است و میشوند پس اگر عطار و قمر بیکدیگر ناطق
 و مرتبط نبوده باشند دلالت کند بر عدم ان بنیاط و جزء نفس که ناطق و غیر ناطق بوده باشند بیکدیگر
 و از آن افتقار عظیم ناشی شود و همچنین اگر آن دو مرتبط و متصل بوده باشند بیکدیگر و لیکن بخوبی
 که منوی پدر و منوی بر مواضع آنها بوده باشند مضرب باشند با آنها باینکه بوده باشند ان نخوس ایدر
 او ندادن دو یعنی در تریج ایشان یا مفارقت اندو یا بر مقابله اند و این احوال دلالت کند بر
 فنون افات نفسانی پس افات نفسانی را فنون بسیاری بوده باشد که ناشی شوند از این اوضاع
 پس بدست در معرفت هر فن از این فنون خاص و کثافتها فنون نمود بهمان قانون عام و اگر
 چه بسیاری از فنون افات نفسانی در باب گذشته معلوم شد و همین گشت که آنها ناشی میشوند
 از هشت کلاص ردیه و احوال غیر محمود مدبران و مستولیان مواضع عطار و قوت ظاهر است که
 هر چند نخوس زیاد تر میشود و احوال کواکب متخذه ردی تر موجب زیادتی ان اخلاق و تئید میشود
 و لیکن آنچه در این مقام بعلاوه آنچه در باب سابق معلوم گشت مذکور میشود اینست که حکماء مشاء در

در کتب که وضع نموده اند در علم اخلاق بیان نموده اند که در هر خلق از اخلاق سه حالت موجود
 میباشد حالت وسط و آن فضیلت و کمال است و جانب تقریط و نقص و جانب افراط و زیاده و
 و این هر دو حالت مذوم است مانند عدالت که مدوح است و انظلام و عبث و بظلم دیگری
 در دادن جانب تقریط آن و مذوم است و ظلم که جانب افراط است نیز مذوم و همچنین حکمت در
 دارد بلا دت و جزیه و شجاعت نیز دو طرف دارد جبن و حقارت و هر دو مذوم است و نیز زهد
 در کتب خود بیان نموده اند اینکه نفس انسانی با لذات قابل تغییرات میباشد و هر آن تغییر که
 شود او را میباشد و او را باعتبار آلات بدن پس فی الحقیقه قابل تغییرات جز بهی نفس بوده باشد
 که بان نفس مرتبط میباشد با آلات بدن و از آن سوابق کند بجز فاعل از نفس که عقل نظری بوده
 پس قبول تغییرات عقل نظری بواسطه قبول نمودن عقل علی است تغییرات را بواسطه آلات بدن
پس هر آنچه از افات که عبرتیه شدت بوده باشد و بمنزله مرضی بوده از امراض بدن و بالبره خارج
 بوده باشد از مجرای طبیعتی که انسان مخلوق و محمول بر آن میباشد و بوده باشد حدوث آن است
 هم در جزء نظری و هم در جزء عملی از نفس پس آن چند افات **اول** صرع است و آن تشنج است
 که بناگاه پدید میگردد و بناگاه بر طرف میشود و بعضی از افام صرع دور است و بعضی دائمی
 و در تمام عمر و بعضی از آن بعد از گذشتن ماههای بسیار بر طرف میگردد و بعضی از آن قابل علاج
 میباشد و بعضی نه و جمیع این افام در علم طب معین و مشروح است و اسباب و قریب این ناخوشی
 برای اسطوخودوس است در دماغ و برای جالینوس بعضی از افام ان سبب بخار است چنانکه
 نقل نموده است از حال کودکی که بخار باردی از آن گذشتن بالا میرفت بدماغش و مصرع میشد
 و بعضی دیگر از آن سبب قریب رطوبت دماغی است و مجلا ناخوشی دماغی است که ضرر با فاعل
 نفسانی میرساند و بمنزله مرضی است در بدن و لیکن بطریق سبب بعید فرد کامل از او کدائی
 بوده باشد و در تمام عمر و قابل علاج نبوده باشد بیان نموده است تا اینکه قیاس شود بر آن افراد
 ناقصه و معلوم شود اسباب بعید آنها که عبارت از اوضاع علویات بوده باشند و سبب این قسم

جز ناطق سببش عدم ارتباط طارقه مبدوء بغير عدم ارتباط ایشان بطالع با شخص بودن بخوبی که
 بوده باشند در او نادراین قسم اقات باعث عدم ارتباط شمس است بغير عدم ارتباط ایشان بطالع
 با شخص بخوبی که در او ناد بوده باشند بعلاوه در این اقات مشاکلت و مانند بودن در شکل زهر
 و مریخ باشند و غیر نیز معبر میباشد و در باقی احوال و اوضاع مانند این است بدون تفاوت نیست
 مافوق کله در این باب و لکن بطریق خاصی در این باب مذکور میشود که اگر نیرین بیکدیگر مرتبط نبوده
 باشند و هیچیک نیز بطالع مرتبط نبوده باشند و یکی از نحوس در او ناد بوده باشند مضر موضع نیرین
 یا یکی از ایشان و نیرین هر دو در برج مذکور بوده باشند پس در و الید مردان این وضع دلالت کند
 بر افراط ایشان در امر جماع و زیادتی از مجرای طبیعی و در و الید زنان این وضع دلالت کند بر افراط
 ایشان بر نیرین که طالب مساحفه شوند و خواسته باشند که کار مردان کنند و مردی بخود بندند
 و اگر نیرین با یکدیگر و با طالع و با نحوس بخوبی که مذکور شد بوده باشند و در برج مذکور نیز بوده باشند
 وضع ذلک زهر و مریخ هر دو با یکی نیز در برج مذکور بوده باشند پس در و الید رجال دلالت کند
 بر حرص در امر جماعت و مسارعش با زنان و ترکیب شدن اموری که خلاف سنت و شرعیت بوده
 باشد از قبیل لواط و در و الید زنان دلالت کند بر بسیار و سهل ایشان جماعت و مساحفه و
 بسیار پس اگر زهر و بنهائ در برج مذکور باشد این عمل را در سر و پنهانی بجای آورند و اگر مریخ
 بنهائ در برج مذکور بوده باشد علانیه و آشکارا بعمل آورند و اگر هر دو در برج مذکور بوده
 باشند در میان سر و علانیه بوده باشد عمل ایشان و در برج زنان بر نیرین این عمل بر داشته
 میشود که ظاهر میکنند که زنانی که با ایشان میباشد و زنان ایشانند و خود را شوهر
 ایشان میدانند و اگر نیرین بدان حالت که مذکور شد بوده باشند از عدم ارتباط ایشان بیکدیگر
 و بطالع و نحوس بخوبی که در او ناد میباشد و بوده باشند نیرین با یکی از آن دو در برج مؤنث
 پس در و الید زنان دلالت کند بر کثرت شوق ایشان جماعت مردان با ایشان و زیادتی شوق ایشان
 و در و الید مردان دلالت کند بر انزیت طبع ایشان و شوق ایشان و حرص بر جماع کردن مردان

مردان دیگر بایشان و اگر این حال زهر و مریخ مؤنث بوده باشد در و الید زنان دلالت
 کند بر فروختن ایشان و زیادتی حرص ایشان در جماعت بایشان و بوده باشند از زنان
 فاجره مشهور و هرگز سیر نشوند از امر جماعت و در هر وقت خود را بمیهای این کار داشته
 باشند خواه موافق سنت و شرعیت بوده باشد یا مخالفان و در و الید مردان دلالت کند بر خست
 و مشغول بودن و میل بسیار به جماعت بایشان و باک نداشته باشند که مفعول هر کس بوده باشد
 یا فاعل و لیکن در سر بوده باشد چه در و الید رجال و چه در و الید زنان و اگر مریخ در برج
 مؤنث بوده باشد چه در و الید رجال و چه در و الید زنان علانیه و بی پرده بجای آورند و حیاء
 و شرم از برای ایشان نبوده باشد و باک نداشته باشند از دشنام و نسبت زن و امثال آن
 و اگر مریخ و زهر هر دو در برج مؤنث بوده باشند این اعمال متوسط در میان سر و علانیه بوده باشد
 و ایضا اگر مریخ و زهر صباچی و مشغول بوده باشند دلالت کنند بر جوییت در مردان و مساحفه
 نمودن در زنان و غلبه شهوت در هر دو و اگر عشاق و مغرب بوده باشند دلالت کند در و الید
 زنان بر کثرت شوق و حب جماعت مردان با ایشان و در و الید مردان بر نایب و محبت بودن و
 مایوس بودن ایشان و اگر مواضع نیرین و کواکب نحوس ایشان مواضع زهر و مریخ طاحه جفا
 زحل بوده باشد یا زحل مشارک بوده باشد باز هم و مریخ در شکل دلالت کند بعلاوه بر خباثت
 و خجاست و جبر و پلیدی و شدت عار بودن مانند آنکه یکی از خوانین یا اعظم با اعلام سیاه
 و چوکن و متعفن یا کثیر مطبخی بسیار متعفن جمع شوند و علو هذا القیاس و اگر صاحب حظ بر اغراض
 یا شریک در شکل ایشان مشغول بوده باشد دلالت کند بر کمال و حیاء و محافظت و خود داری
 و اگر عطارد بوده باشد دلالت کند بر سهو و سهل و حرکت بسوء افعال و فحشه مزبور و بر لیکل کثرت
 فنون و انواع الهان و نمودن زیاد فی الهان و از آنچه در باب اقات نفسانی که متعلق جزو ناطق میشود
 شد معلوم میشود که اگر نحوس مرد و نغارب بوده باشند و سعود در و الید طالع مجله غلبه سعود
 بر نحوس این اقات قابل علاج بوده باشند بخوبی که مذکور شد در آنچه گذشت و اگر بر عکس این حالات

بوده باشد و محض غلبه داشته باشند بر سحره این افات زایل نشوند و لیکن گاهی بجهت سعادت
 سحره مجاب شوند و واقع نشوند و گاهی بجهت محض غرض تحقق پذیرد پس بر سبیل دور بوده باشد
 نه بالمره زایل شوند و نه داغاً ارتکاب شوند اینست آنچه متعلق میبود با فائز نقیضات و غرض
 بجز ناطق و خواه بجز غیر ناطق و باین ختم میشود مقاله ثالثه و شروع میشود بمقاله رابعه و
 التوفیق و العصمه **مقاله چهارم** از کتاب اربع مقالات در احکام بخوشی **مقدمه** شارح کلام
 بطلمیوس این مقاله را مقصد ساخت خدمت پسندی و نصیحتی از برای ناظرین در این کتاب چهار گره اند
اول کسان که حکیم بوده باشند و کامل بوده باشند در صناعت منطق و علوم حکیمه از علوم ریاضی و طبیعی
 و اخلاقی و علم اخلاقی این گره ممکن اند از هفتم کتاب بطلمیوس بدون احتیاج بشرح و لیکن بعد از آن
 و تدبر و اهتمام بسیار پس شرح معین باشد این گره را معین عظیمی **دوم** منوطین در علوم
 و مرتبتین بان این اشخاص را ممکن نمیشد که بدون شرح نتوانند کلام بطلمیوس را فهمید **سیم**
 کسان که مربوط بوده باشند بحجاب زججات و معرفت فقاویم کواکب و معرفت دفاثرها این گره هم
 بعد از ملاحظه شرح فی الجمله انتفاعی از نظر در کلام بطلمیوس میبرند و بالمره محرم نخواهند ماند از
 فوائد آن **چهارم** کسان که اصلاً مربوط بعلوم فلسفیه و فواید زججات و فواید استخراج فقاویم
 کواکب نبوده باشند بجز از برای این گره است که خود را بشعب بنهند و نفس خود را راحت بنهند
 و مشغول این کتاب شوند بجهت آنکه وضع این کتاب از برای کسی شده است که قوی بعلوم فلسفیه و فواید
 زججات نبوده باشد پس اگر چنین کسی نبوده باشد و توجه باین کتاب آورد و تفهیم ملامت نکند مگر
 خود را بجهت آنکه از تقصیر یا قصور خود آواست نه این علم و این کتاب و نیز بعد از آنکه نظر در این کتاب
 نمود و مطالب از آن فهمید و شروع نمود در حکم نمودن بر حوادث بخوشی و خطا کرد در حکم باید که خود را
 نیز محذوف کند از حکم بجهت آنکه یا آنست که درست است نقضاً نظر در آنچه موقوف علیه حکم و محتاج
 الیه آن میباشد بعل بنیاده است و یا کاشف شود که تقصیر یا قصور داشته است از فهم معانی این
 کتاب و بعد از آنکه بر سبیل اطمینان خواطر مطالب از آن فهمید و میخواهد که حکم کند حکم را بر سبیل تشکیک

تشکیک نرود و حاصل نکند بلکه بر او واجب است که مضمی کلام خود را ظاهر سازد و دست از نرودید
 و تشکیک بردارد مثلاً بگوید که این مولود بعد از پست سال فلا نقصد از مال از سلطان یا اشغال
 سلطان بهم خواهد رسانید یا بجای از سلطان بهم خواهد رسانید یا بواسطه اتصال بعضی از
 اسباب سلطنت فلان مالی بهم خواهد رسانید یا بواسطه میراث از سلطان یا از شخصی که سلطان متصل
 میباشد میراث بهم خواهد رسانید و نگوید که مالی بهم خواهد رسانید یا از سلطان یا از شخصی یا از میراث
 و همچنین در سایر امثله باید که کلام خود را محصل سازد و اگر کسی در مقام اعتراض بر این کلام کرد بداند که اگر چه
 علت فاعلی دلت او صاع علیه میباشد و کسی که در حق فهم این کتاب را بهم رسانید میتواند بر سبیل
 تخصیص و تبیین بدون اجمال و تشکیک حکم نمود بر حوادث و لیکن موضوع حوادث و علت فاعلی آنها که در
 موالید بدن مولود میباشد بر بقرار غیبی باشد و بر سبیل دوام و انتقال و تغییر و گردش میباشد و بر یک
 نسق و بحالت باقی نماند که توان حکم محصل بران نمود پس باید نبوده باشیم از اجمال و تردد **جواب**
 گفته شود که تغییرات و تبدلات و انتقالات عنصر و علت مادی و گردش استحاللات و تبدلات استعدادات
 آن نیز بشایر علویات است چه تاثر کلی و چه تاثر جزئی پس کسی که در حق معرفت این علم و این کتاب را بهم رسانید
 باید که تاثرات کلیه علویات را ملاحظه نماید و بعد از آن تاثرات جزئی و همیشه کلی را محصل بر جزئی
 نماید نه عکس و همیشه ضعیف را تابع قوی گرداند بدون عکس پس هرگاه ملاحظه این امور را نمود دور
 خواهد بود از خطا و لغزش و تواند حکم محصل نمود و اما بجز این پس هرگز حکم نکند اگر فرضا هم
 درست بگوید و تحقق چه رسانند و فواید بر سبیل انتفاؤ است نه لزوم و اگر کسی گوید که تاثرات کلیه
 علویات چه رجوع بموالید بجهت آنکه میگوید که فلان مولود بعد از پناه سال که از عمر میکند و چنین
 مالی بهم خواهد رسانید و مولود دیگر مثلاً بعد از پست سال چگونه تاثرات کلیه تغییرات
 میتواند نمود بلکه نسبتش به جمیع اشخاص متساوی است **جواب** آنکه نه از آنست که تاثرات کلیه و
 عامه علت مستقله در این باب نتوانند شد بلکه باید بعد از ملاحظه آنها و ملاحظه طالع اصل و طالع
 نحو طبع و ادلاء تغییر بر فرضیه و انتظام همزها بیکدیگر و غلبه ظن حکم نمود مثلاً هرگاه تاثرات کلیه

افضای موشای با غرق مای کنند معلوم است که اشخاصی که تیسیر هیالهای آنها بطریق
رسیده است و اگر چه دلیل قطع بسیار ضعیف بوده باشد بلکه ادلاء مختص هم از برای ایشان بوده
باشد ایشان اقرب میباشند بقبول آن تا آنکه تیسیر هیالها یا دله دیگر منتهی بعبادت
و مزیدات در سعادت گشته است یا دله طوع و رفا فی میباشند و علی هذا القیاس در سایر احکام
این بود خلاصه آنچه در صدر این مقاله ابرار نموده است **کفنه است** بطلیموس که چهرهائی که ممکن بود
نظردان قبل از ولادت از قبیل احوال والدین و بلاد و اشیائی که ممکن بود نظردارها در چنین
ولادت از قبیل ذکر ترب و ازوئیت مولود و زینت و جوانی و قبول کردن خوردن غذا یا نکردن
آن و اشیائی که بعد از ولادت طایر بر دوشم است بگویند آنکه خاص مولود است و مقام امر مولود
بانت از قبیل عمر احوال بدن و نفس و اوقات آنها و دیگر احوالی است که بالعرض ثابت است از برای مولود
از قبیل شغل و عمل و ترویج و سفر و اوقات و امثال آن دو قسم اول که عبارت از قبیل از ولادت و حین
ولادت و اکثر اقسام قسم اول از قسم سیم که احوالات بعد از ولادت بوده باشد بیان میماند
پاره اقسام قسم اول از قسم سیم و هر اقسام قسم دوم از قسم سیم که باید در این مقاله بیان میماند و
مقدم از این احوال باقی ماند سخن در بخت مولود است در ملک و مرثیه و شان و ملک نسبت به مرثیه و شان
نسبت بدینست بنظر چنانکه بدن موضوع محل تصرف نفس است و نفس صورت و اشکال بدن و قوام ^{البدن} و قوام
بهره و است همچنین ملک موضوع میباشند و محل تصرف این برای سعادت و مرثیه و شان و آن بمنزله صوت
است از برای ملک پس قول در ملک منصل میباشند بقول در بدن چنانکه قول در سعادت و مرثیه و شان
میباشند بقول در نفس و غیره و قوام امر مولود حاصل میشود و چون ملک که بمنزله بدن است مقدم است
بر شان و مرثیه که بمنزله نفس است چه بدن مقدم است بر نفس تقدم عمل بر حال لهذا قول در بدن
و مقدم داشت بر قول در نفس همچنین قول در سعادت و مرثیه مقدم است بر قول در سعادت و شان
و مرثیه لهذا گفته است که **باب اول** در بخت مولود در ملک یعنی در آنچه مالک میشود مولود
از مال یا علم یا اراضی و املاک و مستغلات یا صنعت و پیشه و امثال آن دلیل آن مختصات

مختصات به هم البخت و مطابق معلوم شد که رای او در باب سیم بخت است که نسبتش بقدر مانند
نسبت شمس است بطالع یعنی همیشه اوقات بعد از قرآن سیم مانند بعد شمس است از طالع و لهذا
این سیم را طالع مقرر کردند چنانکه طالع را طالع شمس گویند و نسبت این سیم بطالع مانند نسبت
ملک آدمی با دله پس چنانکه مختص است بدلائل بر احوال مولود همچنین این سیم مختص است بدلائل
نمودن بر ملک مولود و هرگاه دلیل ملک سیم بخت یعنی مذکور شد پس میگویم که اکبر مستولی
برند پس موضع او را هر کدام را که قصد و بصر او زیاد تر بوده باشد و نظر میکند حال او را در
وضع او نسبت به عالم از بودن در بیت یا مثلثه یا شرف یا خدود یا سایر قوهای ذاتیه
خود یا ضعفهای ذاتیه خود و حال او را در وضعیت نسبت با و نادر بودن در او نادر یا ما علی
یا نازل و حال او را در وضعیت نسبت بشمار از بودن در تشریف یا غریب یا دور و بیع دیگر و بعد
از آن ملاحظه میبایم در ملائمت و مناسبت دلائلش بر ملک یا عدم ملائمت و مناسبتش در
این باب و بعد از آنکه حال مستولی را شنیدیم در قوت و ضعف ذاتی و عرضی نظر کنیم بگوئیم که
میباشند با و مشارک میباشند با او در شکل یا در کواکب عالمی میباشند بر او پس گرفته باشند
موفق یا او در دلائل باعث شوند تا کید دلائل و قوت و زبایدی که دلائل او را و اگر بوده باشند
مخالف او در دلائل از قوت او کم نمایند و ضعیف کنند دلائل او را پس اگر کوکب مستولی بر سیم
بوده باشد قوی بعضیهای ذاتی و عرضی بوده باشد ملک مولود بسیار خصوصاً هرگاه زمین ظاهر
بوده باشند با و بنظر ملائمت مانند تثلیث یا تدیس یا دفع قوت یا دفع طبیعت و امثال آن که
این وقت بوده باشد ملک مولود بزرگتر و بسیار بیشتر و اگر مستولی بر آن بوده باشد ضعیف حال
بعضیهای ذاتی یا عرضی بوده باشد مولود اندک ملک خصوصاً هرگاه باطل شده باشد قوتش بسیار
بودن در تحت الشجاع یا تحت الارض که در این وقت مولود بر ملک بوده باشد و خصوصاً اگر زمین
ناظر نبوده باشد با و کم مولود از آن هکذا تغییر و محتاج همچنین اگر مستولی بوده باشد مستولی در این
امر بوده باشد ملک او متوسط پس کثرت و قلت ملک تابع بوده باشد قوت و ضعف دلیل را و ملائمت

بوده باشد

و علم ملائمت شهادت یومین را پس اگر بوده باشد مستوی بر موضع سهم زحل پس از حیثیات وجهات
مختلفه که از برای او پیدا شده دلالت کند که برده باشد ثروت مولود از یکی از آن جهات پس از آن جهت که
زحل گرفته میشود بدل شمس در امور وی که شمس را در افاضه مصلحتی میباشد و در باب ثروت و ملکات و در
مصلحتی نمیشود و لیکن شمس دلالت دارد در مال و در رجال بر نوزج زنان پس بوده باشد زحل در دلالت بر
ثروت که از جانب زنان بوده باشد و چون زحل بالطبع دال است بر اراضی از برای او بوده باشد دلالت
بر آنکه ثروت مولود از جهت فلاح و فساد است بوده باشد و نیز زحل بالطبع دلالت کند بر ابله‌های بسیار
از برای او و دلالتی بوده باشد بر آنکه ثروت مولود بجهت ملاحی و کار دریا بوده باشد پس بوده باشد
دلالت زحل بر ثروت از جانب زنان یا فلاح یا ملاحی پس اگر خواهیم که تشخیص و تعیین دهیم و حکم را
خال از اجمال و در دیدن آن کنیم و سخن را مختص را کنیم نظر کنیم اگر زحل مؤثبات یا متصل بر غیر و امثال آن
کوئیم که ثروت مولود از جانب زنان بوده باشد و اگر زحل در مواضع ارض از قبیل برج خاکی یا در ارض یا
متصل بکوکب خاکی کوئیم که ثروت مولود از جهت زراعت و فلاح بوده باشد و اگر در مواضع رطب از قبیل
رطب یا ربع رطب یا بنشش شمس در ربع رطب یا متصل بکوکب رطب بوده باشد کوئیم که ثروت مولود از قبیل
ملاحی و کار آب بوده باشد و غرض از این است که در کاکب دیگر این قاعده را می‌باید داشت و اگر مستوی مشتری
بوده باشد ثروت از جهت امامت و پیشوائی نمودن مردم و قیام نمودن با مردم ایشان یا از جهت قضاوت
و توسط امور مردم بوده باشد و تعیین و تشخیص هر یک بر قیاس آنچه در زحل مذکور شد معلوم شود و اگر مستوی
ترنج بوده باشد ثروت مولود بوده باشد از جهت لشکر کشی و سیاحت و حکمرانی و آنچه که اگر با قوت بوده باشد
میخیزد دلالت کند بر کشیدن لشکرها و اگر ضعیف بوده باشد دلالت کند بر آنچه شبیه لشکر کشی بوده باشد و اگر
در برج یا حظوظ سعودی بوده باشد دلالت کند و قوی بوده باشد دلالت کند بر آنکه صاحب منصب بسیار
بوده باشد از قبیل سران و بزرگان یا محسوب و در امور نمودن و امثال آن و اگر بر مستوی زهره پس اگر بوده باشد
آن با صاحب طالع یا پاره دل‌های دیگر مولود دوست دلالت کند بر اینکه بوده باشد ثروت مولود از جهت عطا
دوستان یا زنان و تعیین بر قیاس آنچه در زحل مذکور شد و اگر بوده باشد مستوی عطارد و جوع عطارد

عطارد با لطیف دال است بر احوال نفس با طقه پس بوده باشد از برای او دلالت بر علم و سخن او همیشه
مولد شمس بوده باشد از برای او دلالتی بر گردش در تجارت پس بوده باشد از برای عطارد
دلالت بر ثروت یا اعتبار علم یا بجهت تجارت و تعیین این دو بحسب موضع عطارد است پس اگر
در مواضع علم بوده باشد مانند تمام دلالت کند بر آنکه ثروت مولود بجهت علم بوده باشد و اگر بوده
باشد در مواضع تجارت مانند عاشر دلالت کند بر آنکه ثروت مولود بجهت تجارت بوده باشد و اگر
کدام یک از این نوع علم یا تجارت بر قیاس آنچه در زحل مذکور شد این بود دلالت کوکب هرگاه
منفرد بوده باشد در نزد موضع سهم و اما اگر چند کوکب شریک بوده باشند در نزد موضع استیلای
بر موضع سهم پس بر چندین قسم میباشد و اما دلالت عقلی آن از ثنائی و ثلاثی و رباعی و خماسی و
و شش اجمال میشود که بعضی بفواصل آنها موجب طناب و تشوش خاطر است و بطریق چنان میشود
که کسی که کتاب او را از اول تا باقی موضوع نمیدانم باشد قادر میباشد خود را بر استنباط تفصیل احکام
انها و لیکن بجهت آنکه غنیمت بوده باشد که سایر را بر آن قیاس نمود یکی از اقسام مشارکت را که آن
مشارکت زحل و مشتری بوده باشد ذکر نموده است و این مشارکت را بر سر نفع قرار داده است که هر یک
هم یکی است و آن بودن ثروت است از جانب میوات **نوع اول** است که زحل صاحب پاره حفظ موضع
سهم بوده باشد و مشتری صاحب پاره دیگر از حفظ که با هم شریک بوده باشند در استیلای بر موضع سهم
یا بکوان آن دو صاحب تدبیر بوده باشد و دیگری متصل با او یا صاحب موضع او **نوع دوم** است که بوده
باشد مستوی زحل و بوده باشد مشتری در او نادر و نادر الاض سیمها شریک در دلالت مشارکت میباشد
با زحل **نوع سیم** است که بوده باشد مشتری در برج دو جسدین یا متصل به شریک در این صورت هم
مشتری مشارک زحل میباشد در دلالت وجهه دلالت اشترک زحل با مشتری بر بودن ثروت از میان
النت بجهت آنکه زحل بخسارت و مشتری سعد پس باید که مدلول ایشان چیزی بوده که سعد بوده
باشد آن برای یکی و بخت از برای دیگری چنانکه حکم میراث است که از برای میراث بحث است و
از برای وراثت سعادت و هرگاه نفع سهم از مشارکت بوده باشد دلالت کند بر آنکه قوت از غلبه

مولود بر لبری بردن و از ایشان ارش برده یا فزندی از ایشان حاصل نماید و از ان ارش برده
 بجهت آنکه مقتضای بودن مشتری در بیج و جیدن یا با نصال قمر است که این امر میلش بوده
 باشد ان اشترک و چیز چنانکه مذکور شد پس از شناختن این امور بانضمام قواعد سابقه این
 کتاب بشرط فهم شخصی تا در مینا شد بر استنباط احکام جمیع افهام مشارکات و قانون کلی و بیان
 است که مقتضای دلالات کواکب بر اخلاق مولود و صناعت پیشه او باید که ملاحظه شود که
 جیت و محبت حکم نمود مثلاً هرگاه زحل و مریخ مشارکت برده باشند در استیلا بر موضع سهم و
 در اخلاق مولود و لیلی بوده باشد که دلالت کند بر مذوق و صناعت او دلیلی بوده باشد که دلالت
 کند بر جندی و لشکری بودن کوئیم که بوده باشد ثروت مولود از راه زدن و غارت کردن و امثال
 و اگر فرضاً در دلایل اخلاق و چیزی بوده باشد که دلالت کند بر خلق عدالت و در دلایل صناعات
 بوده باشد که دلالت کند بر آنکه صناعت مولود علاج ترخه بوده باشد و مسئولی بر موضع سهم زحل و مریخ
 مریخ بوده باشد دلالت کند بر آنکه ثروت مولود از علاج جراحتها و امثال ان بوده باشد و علی هذا القیاس
 در سایر اشترکات باید ملاحظه مدلول کواکب مسئولی بر موضع سهم را نمود بانضمام ملاحظه مدلول کواکب
 اخلاق و صناعت و از ان حدس زد بر ثروت مولود این بود احوال مسئولیان بر موضع سهم بحسب
 در استیلاء یا اشترک ایشان در استیلاء در دلالات بر ثروت **و اما** بحسب نظر کواکب دیگر ایشان پس
 اگر کواکب ناظر با ایشان یا بمواضع رئیس که عبارت از موضع شمس و موضع قمر و موضع سهم و در جبهه طالع
 بوده باشند در تذکره تائیت و لیلی و غاری و سعادت و محنت یعنی کواکب ناظره بمسئولی از این
 حیثیات با او موافق بوده باشند دلالت کند بر آنکه آنچه مالک میشود مولود از ثروت باقی
 و محفوظ بماند و غیر هم میماند و اگر ناظر بان کواکبی بوده باشند که مخالف با ان بوده باشند ان
 حیثیات مذکوره و نظرم از قبیل مفارقه یا بیج یا مفاصله بوده باشد نواز تائیت و تدبیر یعنی
 بالذات و بحسب نظر هر دو مخالف و مضاد با مسئولی بوده باشند دلالت کند بر تلف مال و ثروت و از ان
 سابقه معلوم است که اسباب تلف بحسب طبع ان کواکب مضاده ناظره یا خانه او یا خانه کراهات حاجان

که از غیر ناظر بوده باشند

حاجبان ان میباشند بوده باشد و اگر کواکب ناظره از هر دو صنف بوده باشند معلوم است که حکم
 بنویسند باید نمود مذوق باقی ماند و قدری زایل شود ولیکن ملاحظه افوی و از دست نیاید و بر فرض
 لایق ایشان در ثروت حکم بنویسند باید نمود **و اما معرفت** وقت حصول ثروت یا تلفان اگر حاصل شده
 باشد پس دانسته میشود از و چنانچه ملاحظه دلیل حصول یا تلف است که اگر ایدالان میکند بر قرب
 زمان حصول یا تلف یا بعد و طول آمدن ان و اسباب و حصول بودن کواکب دلیل است بر السیر
 و مشرق ان شمس و در نصف مشرق ان فلک یعنی از عاشر تا رابع باین ترتیب که مذکور شد و اسباب بعد
 حصول و طول مدت بودن دلیل است بطر السیر و مغرب از شمس و در نصف غرب فلک یعنی از رابع
 تا عاشر بهین ترتیب مذکور و بعد از آنکه دانستیم قریب مدت یا بعد از ملاحظه غایم در جانی که فاصله آن
 مثلاً دلیل و زدی که دلیل بحسب حرکت معذل روزی است بسوی ان و هر درجه سالی یا ماهی یا روزی یا
 ساعتی کهیم بحسب حال دلیل از سرعت و بطء و امثال ان که مذکور شد پس اگر دلیل بوده باشد که دلت
 کند بر شدت قرب بعد اندر جات ساعات کهیم و اگر دلالت کند بر توسط و قریب بعد ان ایام کهیم
 و اگر دلالت کند بر توسط بعد بعد ان ماهها کهیم و اگر دلالت کند بر شدت بعد مدت بعد ان
 سالها کهیم اینست مراد بطلیمون بعد از ملاحظه قواعد سابقه در مقالات مقدمه و اگر چه همه اینها
 مذکور شد از کلام او در این موضع معلوم نمیشود ولیکن بعضی از کلامهای او تفسیر میکند بعضی دیگر را
 پس باید فهمید مراد او را **باب دوم** در امر حظوه و سعادت که باعث استكمال امر ملک است
 و قانون کلی در این باب معرفت حال نیرین است و معرفت حال کواکبی که محنت باشد با ایشان و معرفت
 ملائمت و عدم ملائمت انهاست باینترین و مراد بگو ای که محنت باشد بنیرین کواکبی است که اجرام
 یا شعاعهای ایشان دشمن او بنال نیرین بوده باشند و مراد بملایمت بودن تشریح است ملائمت با
 شمس و قمر یا دیگر نسبت شمس و تائیت نسبت بقمر یا بودن نظر کواکب باینترین از تائیت
 و تدبیر یا مقارنه نحوس و امثال اینها از دلالات موافقه و عدم موافقه پس مدار سعادت ملک
 بر این اموال است **پس** هرگاه نیرین هر دو بوده باشند در هر جای مذکور و هر دو نیر یا یکی از آن دو

در این باب باید فهمید مراد او را که در این باب معرفت حال نیرین است و معرفت ملائمت و عدم ملائمت انهاست باینترین و مراد بگو ای که محنت باشد بنیرین کواکبی است که اجرام یا شعاعهای ایشان دشمن او بنال نیرین بوده باشند و مراد بملایمت بودن تشریح است ملائمت با شمس و قمر یا دیگر نسبت شمس و تائیت نسبت بقمر یا بودن نظر کواکب باینترین از تائیت و تدبیر یا مقارنه نحوس و امثال اینها از دلالات موافقه و عدم موافقه پس مدار سعادت ملک بر این اموال است پس هرگاه نیرین هر دو بوده باشند در هر جای مذکور و هر دو نیر یا یکی از آن دو

نیز نبوت دروند باشند و پنج و یک مجسم محض بوده باشند بنیرین و محض جسم مشرف بوده
 باشد و محض لیسر مغزی بوده باشد مولود پادشاه و صاحب مملکت و مقدار مملکت و پادشاه
 او عجب قوت و زیادتی و نقصان این امور میباشد پس اگر شمس در وند عاشر بوده باشد در برج
 مذکور بوده باشد صاحب مملکت عظمی خواه از خاندان پادشاهت بوده باشد و ملکزاده بوده باشد
 یا نه همین مذکور که ادلاء عمر و عقل او و فاء باین امر نمایند و پادشاه خواهد بود و اما در ملک زاده کانت
 احتیاج بمحققان اوضاع میباشد همین قدر که دلائل او موافق بوده باشد یا دلائل و ملت یا ملت یا ملت
 کافایت در حکم پادشاهت ایشان و احتیاج بمحققان اشکال و اوضاع میباشد بل همین قدر که در
 ولادت این شکل را دیدی و قوه بدنی و نفسانی و مدت عمر او را دیدی که وفا میکند بشخص ملک
 و ابفاء ان حکم کن که ان مولود پادشاه میشود هر چند از رعایای است و اهل بازار بلکه از خادمان و
 بندها کن بوده باشد خصوصاً هرگاه باین یگان خواب عظیم الفد که سعادت افزای بوده باشد بایشان
 بوده باشد بجهت بر یکدیگر اند و او پر عظام بجهت افاف حادثه در عید درجه عاشر و غیر درجه طالع و در
 درجه عاشر یا ان ثابت بر دایره افق استوائی بوده باشند و در درجه طالع با هم در افق ولادت
 بوده باشند بجهت درجه معی یا درجه مری یا درجه طلوع یا درجه غروب بلکه شاید درجه تقویم بنیرین
 یا درجه ان ثابت یکی بوده باشد لا محاله او پادشاه خواهد شد اگر چه سید و بنده زاده بوده باشد
 بجهت آنکه مکرر مشاهده شد است که بندها کن و بازار بان ملوک عظیم شده اند بعد از آنکه بوده اند
 در غنا بخت و ذلت و اگر چنانچه گفتیم درجه بنیرین یا درجه ثابت بنیرین یکی بوده باشد قوت
 شدت و سرعته ان بیشتر بوده باشد و اگر کوکب طالع تیره و ثابت که محض بنیرین یا بنیر بنیرین باشد
 در او نادر بوده باشد یا ناظر بوده باشند و ندر عاشر بنظر یا قوتی که ان نظرم دلائل داشته باشد
 بر پادشاهی بوده باشد مولود پادشاهی با قوت عظیم ایشان که مالک شود اکثر معصومین زمین یا جزو
 عظیمی از زمین را و بسا که بفزاید در سعادتش اینک بوده باشد انکو اکب محضه از خیمه و ثابت
 با قوه مانند آنکه بوده باشند مثلاً ان بنیرین یا بنیر بنیرین و مع ذلک بوده باشند هم ناظر بعاشر

بعاشر دهم ناظر بطالع و اگر اوضاع بوده باشد همین اوضاع که دال بر ملک و پادشاهت میشود
 آنکه همان شمس در برج مذکور بوده باشد نه فر و یکی از بنیرین در وند بوده باشد و دیگری در بنیرین
 همین مقدار نقص از ادله پادشاهت مولود پادشاه نشود ولیکن بوده باشد صاحب سیاست و امر و عی
 وفاد و بر کشتن و زدن داشتن خلق بسیاری خواه از خاندان ملک و سیاست بوده باشد یا نه بجهت آنکه
 مشاهده شد است مکرر اشخاص را که سوخت و بنده زاده بوده اند و کار ایشان رسیده است بجهت
 که بسیاری از بلدان و مردان در تحت حکم و فرمان و سیاست او افتاده اند و مطیع و منقاد او
 می بوده اند و اگر چه چنانکه گفته شد از خاندان ملک بودن و نبودن در این باب تفاوتی نمیکند بلکه
 این وضع فی حد ذاته مقتضی میباشد صاحب سیاست بودن را ولیکن ملاحظه اسباب غلبی از مزاج
 بدنی و اخلاق نفسانی و اسباب ثروت و مالداری لازم است و همچنین ملاحظه مطابقت و موافقت
 دلیلهای ولادت او با دلیلهای ملت و دولت یا حوادث عظام مانند قرائات و کسوفات و امثال
 ان لازم است مثلاً این وضع مذکور که مقتضی میشود که مولود صاحب سیاست و فرمان فرمای بوده
 باشد میتواند بود که مولود وزیر بوده باشد یا فرمان فرما بوده باشد میتواند که لشکر کش و سپه
 بوده باشد و میتواند بود که از جمله مدبرین امور مردم بوده باشد از قبیل قضا و حکام شرع پس اگر تقیم
 خواهد که حکم محصل خالی از تردید و اجمال کند نظر کند بدلیل ثروت او اگر فرضاً عطارد بدلیل ثروت
 بوده باشد که دلالت میکند که ثروت از جهت علم و عقل و تجارت و مجامع از منسوبان عطارد میباشد
 پس مقتضای دلیل ثروت باید که رسیدن او بمرتب بودن صاحب سیاست بعلت غنایت و علم و عقل
 بوده باشد خصوصاً اگر مشتری ناظر بوده باشد با و اگر دلیل ثروت مزج بوده باشد باید که او را
 و سپه سالار بوده باشد و علی هذا القیاس در دلیل صنعت او باید نظر شود چنانکه در باب بعد مذکور
 خواهد شد و اگر کسی از این خاندانها باشد او نیز دلیل او را کفایت میکند و اگر کسی از این خاندانها
 نبوده باشد لابد است از تحقیق ادله که مذکور شد بجهت آنکه دلیل با قوت باید که از مرتبه مرتبه دیگر نقل
 دهد و اگر با نقص مذکور که در برج مؤلف بوده باشد و یکی از بنیرین در وند نبوده باشد کوکب محضه

بنیرین نیز در او ناد بنا شدند و ناظر با و ناد هم بنوده باشند مولود همین مردی عظیم القوا
 و بنوده باشد سعادت او مثل سعادت کسی که مالک بنوده باشد ناحیه از ناحیه یا کسی که بنوده
 باشد یک سر کرده از سر کردگان لشکر سر کرده کل لشکر خلاصه آنکه بنوده باشد پادشاه
 و نه کسی که پادشاه نفوذ بر لشکر و مملکت را بکلی با و مقوض کرده باشد و لیکن فی الجمله رایسته و
 امارت داشته باشد و اگر بنیرین همچنین در او ناد بنوده باشند و لیکن اکثر کواکب محفنه در او ناد
 یا ناظر با و ناد بنوده باشند سعادت مولود متوسط خواهد بود و چندان شهر و معروف
 نخواهد بود پس اگر بنیرین یا کواکب محفنه در حظوظ خویش بنوده باشند مولود بنوده باشد متوسط
 دلازمند شهرها و فی الجمله تقدیری بر امثال خود داشته باشد پس اگر دلیل ثروت و مریخ است بنوده
 باشد بیکان سر هکان یا محنت و داروغه و اگر دلیل ثروت مشتری است بنوده باشد فاضل متوسط
 یا از عود و اگر دلیل ثروت زحل است بنوده باشد بنا متوسطی و اگر زهره است بنوده باشد صاحب
 ناموس متوسط و اگر عطارد دلیل ثروت است بنوده باشد کاتب متوسطی و بر این قیاس و اگر همچنین از
 بنیرین و کواکب محفنه بایشان در حظوظ خویش بنوده باشند فی الجمله امتیازی از امثال و اخوان خود
 داشته باشد مثلاً طبیب متوسطی یا ناجر متوسطی بنوده باشد و اگر همچنین از بنیرین و کواکب
 محفنه در او ناد و نه ناظر با و ناد بنوده باشند بنوده باشد مولود مردی کم نام و بسعادت و اکام
 و اگر همچنین از بنیرین و کواکب محفنه بایشان در او ناد و نه ناظر با و ناد و مع ذلک بنیرین در برج
 مؤنت و همچنین از عود هم ناظر همچنین از چهار موضع رئیس بنوده باشند بنوده باشد مولود
 در نهایت ذلت و بد بخت و شدت فقر و حاجت و امثال آن پس مناط امر در سعادت عظمی که مرتبه
 پاژت بنیرین بنوده باشد و شقاوت و مصوی که مرتبه منتهای فقر و بدبختی بنوده باشد و همچنین
 مراتب متوسطه که میان این دو مرتبه میباشد که مراتب بسیار است همه این مراتب مناط و بنا
 امر هر بر حال بنیرین و کواکب محفنه بایشان و کواکب مدبر و مسئول بر مواضع کواکب محفنه میباشد
 از بودن آنها در برج مذکور مؤنت و او ناد و ناظر با و ناد و بودن در حظوظ خویش مواضع ملازم

بن

ملازم بایشان یا عدم ملازم میباشد پس اشکال و اوضاع کواکب بسیار میباشد و هر شکلی و موضعی
 و ثلاث میکند بر مرتبه از مراتب سعادت و شقاوت و بعد از معرفت قوانین مذکور شد
 استخراج نفاصل مراتب آنها انسان و صعبی عنیدانه و از مثالهای که در اواخر این مقاله مذکور
 میشود معرفت نفاصل ظاهر تر خواهد شد انشاء الله تعالی و بعد از معرفت مرتبه سعادت مولودان
 ملاحظه دلیل آن و ملاحظه مقدار عمر و مزاج و اخلاق نفسان و اصل و طبیعت و وطنیت او که
 از چه خاندان میباشد و از دلبل ثروت و صناعات و هرگاه خواسته باشیم کرد و لم و بقاء و ثبات
 او را بشناسیم نظر کنیم بعد بران مواضع شمس و قمر و کواکب محفنه بایشان پس اگر صاحبان حظوظ
 این مواضع ناظر بنوده باشند این مواضع یا آنکه سعود باشند از قبیل مشتری و زهره و عطارد و مانع
 با سعود بنوده باشند این سعادت اعلی و افضل و دوم و ابقی و همچنین هرگاه از کواکب ثابت که مزاج
 سعود میباشد در جهات صحیح یا غیر طالع یا غریب بلکه درجه تقویمی آنها با مواضع بنیرین و کواکب
 محفنه یکی بنوده باشد بنوده باشد این سعادت در اعلی مراتب سعادت و افضل و طرانی و اگر بنیرین
 باشند کواکب مدبره بر چیز مخالف یا خوش بنوده باشد سعادت مولود خیر و نه بد و پست و سریع
 الزوال و کوتاه مدت و از این چیز مخالف است که ان کواکب مخالف بنوده باشند در طبع و طایفه
 یا بر جمعی که در آن میباشد یا متصل بان میباشد از مواضع مذکوره مانند آنکه کواکب مذکور در برج
 مؤنت یا ناظر و مدبر برج مؤنت بنوده باشد و همچنین اگر کواکب مدبره این مواضع خوش بنوده باشند
 و اگر خواسته باشیم که بدانیم که سعادت مولود از چه سبب است و از چه جنس سعادت میباشد
 نظر کنیم باقوای کواکب محفنه بنیرین و مدبران آنها و بحال آن حکم کنیم پس اگر اقوی و مستولی
 زحل بنوده باشد سعادت مولود از املاک و عقار و مستغلات بنوده باشد پس اگر زحل قوی حال
 و خوشحال بنوده باشد مولود از ان عقار و املاک سرور و فخر خاک بنوده باشد و اگر زحل
 بد حال بنوده باشد مولود از ان املاک سرور و خوشحال بنوده باشد چنانکه مشاهده میشود از
 جمعی که صاحب املاک و مستغلات بسیار میباشد و از رغابت بخل و لثاوت طبع نیز خود از آنها مشفق

بنیرین

میگرد و نه دیگری و همچنین اگر از محل متوسط احوال بوده باشد و اگر مسئولی مشتری و نه هر بوده باشد معظم سعادت مولود در امور دنیا که باعث سرور و رفیع و انبساط نفس بوده باشد از قبیل عطا و صلحا و کرمانهای نفعان و بزرگی همت و امثال آن بوده باشد پس اگر ایشان خوشحال و خوشحال بوده باشند این سعادت بزرگتر و عظیم تر بوده باشد و اگر بد حال و ضعیف بوده باشند کمتر و با ملایمت و همجو بوده باشد و اگر مسئولی مرغ بوده باشد سعادت مولود از قبیل لشکر کشی و سر سپاه بودن و غلبه بر دشمنان نمودن و ترسانیدن نیرو دشمنان خود و معلوم است که اگر مرغ خوشحال و با قوت است این امور اقوی و اعظم و مایل تر به اذیت میباشد و اگر ضعیف و بد حال است این امور کمتر و پست تر و مایل تر به مجبور و ظلم میباشد و اگر مسئولی عطار بوده باشد سعادت مولود در رفاه و ادب و اهتمام با مورد و ندرت آن خواهد بود پس اگر عطار در خوشحالی این امور بیشتر و بزرگتر خواهد بود و اگر ضعیف حال است کمتر و پست تر خواهد بود و از آنچه مذکور شد ظاهر میشود حال آنکه مسئولی دو کوب یا زیاده بوده باشد که باید از مزاج داد و خواص هر یک را بد دیگری مانند آنکه بعضی از علماء صاحب عقار و املاک و بخیل بوده باشد که ناشی میشود از عطار و در حال یا آنکه سخی و کریم طبع بوده باشد که حال میشود از نخل و بحال و عطار یا بعضی سران سپاه یا فاضل و ادب بوده باشد که متحقق میشود از ترکیب عطار با مرغ و علی هذا القیاس در سایر ترکیبات **باب سیم** در صناعت و شغل و عمل مولود این باب نالی و مکمل و متمم دو باب گذشته است بجهت آنکه صناعت شخصی و ملکدایت که بان دایم میباشد سعادت شخص و ممکن است ادبی که بان مالک شود امور دیگر را بدست آورد بوده باشد دلیل آن کوکبی که استفاده نموده باشد از شمس که اقوی کوکب است قوی را که منشاء این اثر تواند شد و یا کوکبی که استفاده نموده باشد از عاشر که اقوی بیست است چنین قوی را که در چوب کوکبی که قریب العهد بوده باشد مشرف شدن و از تحت اشعاع بیرون آمدنش و ظاهر شدنش در مشرف بیش از آنکه از میان کوکب دیگر اقوی میباشد شد و تحت شمس و همچنین کوکبی که بوده باشد

باشد در عاشر اقوی میباشد از بودن در او و نادر و بیوت دیگر خصوصا هرگاه متصل بقبر هم بوده باشد باید که این دو دلیل این امر بوده باشند پس ثانوی کلی در این باب معرفت کوکبی است که اقرب کوکب است نسبت شمس و خارج از تحت اشعاع و مشرف کوکب است که در عاشر بوده باشد خصوصا متصل بقبر هم بوده باشد پس اگر یک کوکب صاحب این دو حالت بوده باشد او با قوت دلیل بوده باشد و همچنین اگر یکی از این دو حالت از برای کوکبی بوده باشد و حالت دیگر از برای کوکبی متحقق نشود آن کوکب که صاحب حالت است او منفرد باشد در دلالت و اگر این دو حالت از برای دو کوکب متحقق شود پس اگر آن دو کوکب مساوی بوده باشند در قوت چنانکه کوکب قریب العهد بظهور مشرف صاحب این حالت بوده باشد پس کوکب حال در عاشر متصل بقبر هم بوده باشد در این صورت کوکب حال عاشر قویتر از قوت کوکب قریب العهد بظهور میباشد و محارضا با آن میکند پس در این صورت هر دو دلیل اعتبار کنیم و مقدم داریم الی را که صاحب حظوظ بیشتر است در مواضع رئیس و اگر یک یا آن کوکب غالب بوده باشد در قوت مانند آنکه کوکب قریب العهد بظهور متصل بوده باشد بقبر و کوکب حال در عاشر متصل باشد بقبر یا بنفقه باشد کوکب اول اقوی و غلب خواهد بود از دومی از ادلیل کنیم و همچنین اگر کوکب اول صاحب کفایت بیشتر بوده باشد در موضع شمس یا قریب یا طالع یا سهم التصادف و بر این قیاس و اگر هیچ کوکبی را صاحب هیچک از این دو حالت نباشیم دلیل صناعت را از کوکبی که در حظوظ او در وجه طالع پیش از دیگران است و لیکن صاحب این طالع را غلبه ثبات بطلان و مهمل باشد و در کماهی از اوقات و باره از افرقه مشغول بان صناعت که مدلول آن دلیل است خواهد بود و بعد از معرفت دلیل صناعت و شناختن مدلول آن از صنایع هرگاه خواهیم معرفت آن صنعت خاص را از میان آن صنایع که مدلول دلیل صنعت است و خواسته باشیم که حکم را حاصل بدین نوع و اجمال بیان نماییم ملاحظه و چند دیگر باید نمود بگویم از جهت دلیل با کوکب داخل بان و تحصیل مزاج مرکب از آنها و دیگر معرفت صاحبان حظوظ دلیل از خانه وحد و تحصیل مزاجی که مرکب باشد از مزاج دلیل و مزاج صاحب حظ موضع او و بعد از تحصیل این دو مزاج و از مزاج این دو با یکدیگر واقف بر صنعت مولود بطریق حاصل

خواهیم شد اگر دلیل صناعت عطارد بوده باشد دلالت کند که صنعت مولود از قبیل نجار و تعلیم
 تجارت و صغری و کاهنه و منجی و منجم و مجملات و مجملات که معلق بکتاب و تفسیر و داد
 و ستند و اخبار و غیبات و امثال آن بوده باشد پس اگر عطارد در برج جد و حشر باشد صنعت
 از قبیل محاسبه و داد و ستد و معاملات و تفسیر و مانند آنها بوده باشد و اگر در حطوط مشرقی بوده
 باشد دلالت کند بر تجارت و صغری و اگر در حطوط زهره بوده باشد دلالت کند بر منجی و امثال آن
 و بر بنیاس و همچنین اگر صناعت عطارد بوده باشد و زحل ناظر بر او یا عکس دلالت کند که
 از قبیل پدر امر مردم و تفسیر خواب و مواظبت بر عباد و نمانها و کفالت و ذهاب غل و در عرض آن
 اخبار و غیبات که بیونانی از اینها میگویند و امثال این امور و تعیین یکی از این امور
 بحسب مواضع زحل و عطارد میباشد از سبوت و حدود چنانکه اشاره شد و اگر دلیل صنعت عطارد
 بوده باشد و مشرقی ناظر بر او یا عکس بوده باشد صنعت از قبیل وضع سنن و ادب و حکمت
 یا گردش با اشراف و افاضل ناس و ریاست و امثال این امور بوده باشد و اگر دلیل صنعت زهره بوده
 باشد علی سبیل الاجمال دلالت کند بر چیزهایی که زینتی در آنها بوده باشد و بر بویهای خوش پس اگر
 در حطوط خوش بوده باشد دلالت کند بر اینکه صنعت جلوهی بودن یا بزاز پادشاه بودن و
 امثال آن و اگر در حطوط قمر بوده باشد دلالت کند بر اینکه صنعت بزاز زنان مطلقا یا زنان باطن
 بحسب حال قمر بوده باشد و اگر در حطوط مشرقی بوده باشد دلالت کند بر اینکه صنعت تربیت بویهای
 خوش بوده باشد و اگر در حطوط مریخ بوده باشد دلالت کند بر اینکه صنعت تربیت دروهای باشد
 و اگر در حطوط زحل باشد دلالت کند بر اینکه صنعت طعام فروشی و اجاره و کرایه دادن و بولای
 و امثال آن بوده باشد و اگر در حطوط عطارد بوده باشد دلالت کند بر اینکه صنعت از قبیل نقاشی
 و صباغی و امثال آن بوده باشد و اگر دلیل صنعت در حطوط دو کوکب یا بیشتر بوده باشد
 باید که ترکیب و بر مقتضای مزاج حکم نمود شایع کلام بطلمیوس گوید که من دیدم مولودی را که در
 صورت طالع او منحنی بر صنعت و دلیل آن زهره بود در خانه و شالشی خود و در شرف زحل و معانی

فرمودند بسوی تندیس زحل و قمر ضعیف حال بود حکم نمودم که صنعت این مولود جولائی
 پستی است و چنان بود که من حکم کردم و دلیل حکم من آن بود که چون زهره دلیل صنعت میشود باید
 که صنعت چیزی از بنیاد بوده باشد که باعث بنجل بوده باشد و چون زهره میانه نجم قمر و شمع
 زحل میشود و فاصله اش با هر یک کمتر از دو درجه میشود حدس زدم که طبیعت صنعت باید
 که چیزی بوده باشد مرکب از طبیعت قمر و زحل پس گفتم که جولائی در کودکی بوده باشد از راه ضرب
 باب که اول طبع قمر است و دوم طبع زحل و چون دلیل صنعت در شمس ششم از طالع که مرکب میشود
 از اختریان و اول غریب گفتم که باید خیس بوده باشد تمام شد کلام شایع برگردیم بکلام بطلمیوس
 گفته است که اگر دلیل صنعت زحل بوده باشد و او در حطوط زهره ناظر بر او یا عکس بوده باشد و اگر
 نیک حال بوده باشند دلالت کند بر اینکه صنعت مولود تجارت در چیزهایی بوده باشد که استعمال
 میشود از برای زینت و نعم و اگر ایشان بد حال بوده باشند دلالت کند بر اینکه صنعت از قبیل سحر
 و کفر و خدعه بوده باشد و لیکن در بعضی از حطوط زحل بوده باشد دلالتش بر چیزهایی که خفا
 بخود زهره میباشد مانند مثال جولائی که زده شد و اگر دلیل صنعت بوده باشد و مشرقی و زهره
 ناظر بر او یا آن دو با هم دلیل صنعت بوده باشند پس اگر اندو بر حالت نیک بوده باشند مولود
 بوده باشد شایسته ولایت عهد و صاحب حکم و مجلا ریاست از جانب زنان و اگر اندو نیک حال نبوده
 باشند دلالت کند بر اینکه صنعت بوده باشد کشتی کبری و امثال آن و بطلمیوس در این موضع اشاره
 بدقیقه نموده است و آن آنست که در باب صنعت باید که ملاحظه مزاج و بنیاد بدن و اخلاق و
 مرتبه سعادت ملکی که در باب سابق مذکور شد همه را بنماید و بعد از استخراج این ادلاء سخن را
 در باب صناعت تحصیل و تبیین ادا نماید بدون تردید و اجمال و اگر دلیل صنعت مریخ بوده باشد
 بنفسه بدون مشارکت کوکب دلالت کند بر صنایع که باهن تمام میشود پس اگر در حطوط خوش
 بوده باشد دلالت کند بر اینکه صنعت بوده باشد از قبیل نجاری و اگر در حطوط زحل بوده باشد
 دلالت کند بر نجاری کشته و در لاب و آلات زراعت و امثال آن و اگر در حطوط زهره بوده باشد

و کند
 از اینها
 و اگر دلیل صنعت زحل بوده باشد و او در حطوط زهره ناظر بر او یا عکس بوده باشد و اگر نیک حال بوده باشند دلالت کند بر اینکه صنعت مولود تجارت در چیزهایی بوده باشد که استعمال میشود از برای زینت و نعم و اگر ایشان بد حال بوده باشند دلالت کند بر اینکه صنعت از قبیل سحر و کفر و خدعه بوده باشد و لیکن در بعضی از حطوط زحل بوده باشد دلالتش بر چیزهایی که خفا بخود زهره میباشد مانند مثال جولائی که زده شد و اگر دلیل صنعت بوده باشد و مشرقی و زهره ناظر بر او یا آن دو با هم دلیل صنعت بوده باشند پس اگر اندو بر حالت نیک بوده باشند مولود بوده باشد شایسته ولایت عهد و صاحب حکم و مجلا ریاست از جانب زنان و اگر اندو نیک حال نبوده باشند دلالت کند بر اینکه صنعت بوده باشد کشتی کبری و امثال آن و بطلمیوس در این موضع اشاره بدقیقه نموده است و آن آنست که در باب صنعت باید که ملاحظه مزاج و بنیاد بدن و اخلاق و مرتبه سعادت ملکی که در باب سابق مذکور شد همه را بنماید و بعد از استخراج این ادلاء سخن را در باب صناعت تحصیل و تبیین ادا نماید بدون تردید و اجمال و اگر دلیل صنعت مریخ بوده باشد بنفسه بدون مشارکت کوکب دلالت کند بر صنایع که باهن تمام میشود پس اگر در حطوط خوش بوده باشد دلالت کند بر اینکه صنعت بوده باشد از قبیل نجاری و اگر در حطوط زحل بوده باشد دلالت کند بر نجاری کشته و در لاب و آلات زراعت و امثال آن و اگر در حطوط زهره بوده باشد

دالات کند بر تاشیدن نیکینها و امثال آن و اگر در خطوط عطار و غیره باشد دالات کند بر
 بخاری چوب و قطع و شق آن و اگر شمس ناظر و مشارله میخ بوده باشد در شکل پس چون طبع
 هر دو حار است شدت خصوصاً میخ که دالات میکند بر حرارت سوزانند پس دالات کند بر صنایع
 که با آتش تمام میشود پس اگر اندونیکال بوده باشند دالات کند بر ریختن طلا و سلاختن آن یعنی
 زهری و اگر بدجلال بوده باشند دالات کنند بر آتش افروزی پس اگر در خطوط زهر باشد دالات کند
 بر طبخانی و اگر در خطوط زحل باشد دالات کند بر مسکری یا اهک پزی و بر اینقیاس در باقی کواکب
 و اگر یک از میخ و زحل دلیل صنعت بوده باشد و دیگری ناظر بان چون زحل دلیل است بر طبیعت
 و بیهای ناخوش و میخ دالات میکند بر خشکی و چیزها و بیهای تند و تیز و تلخ از ترکیب مزاج اندول
 شود دالات کند بر اینکه صنعت مولود بوده باشد کشته بانی یا شاکردن و هکارت کردن یا هنرم
 نمودن یا حامی بودن و امثال آن و تعیین و تشخیص آن با اعتبار امور است که مذکور شد از بودن
 خطوط کواکب و سعاداتی و فضائی و سعادات ملکی و امثال آن و اگر دلیل صنعت
 یکی از میخ و مشتری بوده باشد و دیگری ناظر بان پس چون مشتری دلیل است بر عدالت و میخ دلیل
 بر جبر و ظلم باید که صنعت چیزی بوده باشد که از حیثی عدالت و از حیثی دیگر ظلم وجود دارد
 از قبیل سرضیک بودن و عشاری و ذخیر بانی و امثال آن این بود دالات کواکب هرگاه مفرد بوده باشند
 در دالات بر صنعت خواه دیگری ناظر باشد یا نه و اگر دو کواکب باشند دلیل بر صناعت بوده
 باشند مانند آنکه یکی در سیاره بظهر مشرق باشد و دیگری در عاشر مفضل بقدر که معلوم شد که قوت
 ایشان برابر است یا دو کواکب در عاشر باشند بدین صفت و یکی در سیاره بظهر مشرق و بالعکس
 پس اگر عطار در بشرکت زهر دلیل باشد بر صناعت چون صفت خاص عطار حساب و کتاب باشد
 و صنعت خاص زهر چیزهایی که زینت داشته باشد پس از کواکب اندو باید که صنعت چیزی بوده
 باشد که در آن حساب بوده باشد مزین بزینت تالیف مانند موسیقی و آلات هوا و غنا و سرود شعر
 و ترکیب انواع نیکینها و اگر هر یک از زهر و عطار در خطوط یکدیگر بوده باشند دالات کند بر اینکه مولود

مولود بوده باشد شغل او و موجب و تیر روز کاری و بند و فروشی یا سازندگی آلات و موجب
 و مانند ناره های ساز و نقاش و ریاض و جلا بانی و واضع خوانندگی و سرود و تعیین و تشخیص
 اینها بحسب حالات ایشان است یعنی اگر نیکال باشند زهر و عطار از این کسبها هر یک که شرف
 تر بوده باشند صنعت مولود بوده باشد و هرگاه بدجلال بوده باشند هر یک از آنها که خبیر تر بوده
 باشد همچنین اگر یکی نیکال بوده باشد و دیگری بدجلال و اگر زحل بازهر و عطار در شریک بوده
 باشد یا بختی که یکی از اینها دلیل صنعت بوده باشد و دو کواکب یکی ناظر بان یا عکس که دو دلیل
 باشند و یکی ناظر بر هر دو یا هر سه شریک باشند در دالات بر صنعت همان صنایع که مذکور شد از برای
 زهر و عطار بوده باشد بعلوه آنکه تجارت و معاملاتی بان نیز بوده باشد و اگر دلیل صناعت
 زهر و عطار در بشرکت مشتری بوده باشد یا بختی که یکی دلیل باشد و دو کواکب یکی ناظر بان یا
 یا هر شریک در دالات پس اگر آنها یا غالب آنها در خطوط میخ بوده باشند مولود بوده باشد از
 وکیلان مردم که دایم در بختان فاضله بجهت رفاهات حاضر میباشد و اگر در خطوط عطار باشند
 بوده باشند مولود از مستوفیان و ارباب دولین و از عمال و اگر در خطوط شمس یا قمر بوده باشند
 کند بر آنکه مولود از اشخاص باشد که در محل جمعیت مردم و در بختان سلاطین حاضر باشد و مدبر
 امور عامه مردم باشد اینهمه که مذکور شد در صورتی است که عطار نیکال باشد و اگر بدجلال باشد
 معلم کودکان باشد و اگر دلیل صنعت عطار در بشرکت میخ بوده باشد پس با بقا مذکور شد که دالات
 مختص عطار در امور محاسبه است و دالات مختص میخ در امور جبر و ظلم و مردم است پس باید که در
 این مرکب بوده باشد از این دو قسم افعال از قبیل صنعت و مثلاً و عملالات جنگ و نقاشی و عمارت
 و ساختن صور حیوانات و اگر در خطوط زهر باشند بوده باشد کبر و اگر در خطوط مشتری
 بوده باشند بوده باشد طیب و معالجه کنند ناخوشیها بدست و اگر در خطوط زحل باشند بوده
 باشد همچو کنند مردم و فاجره و اگر بدجلال باشند دالات کنند بر افعال است مانند تزویر و تحریف
 کتاها و اگر دلیل صنعت یکی از این سه کواکب باشند که عبارت از زحل و میخ و عطار باشد و دو

کوکب دیگر شریک باشند با او مولود بوده باشد مشغول بکارهای که ضد آنچه مردم بر او میباشند از
 قبیل کشن و غارت کردن و راه بریدن و تاخت و تاراج نمودن و بکارهای دیگر و فریب خوردن و امثال
 اینها و اگر دلیل صنعت نهم بشکست میخ بوده باشد پس اگر زهره غالب تر است بوده باشد صنعت مولود
 زینت بریزی و عطر آفریزی و اگر میخ افوی و غالب تر باشد دلالت کند بر آنکه مولود بوده باشد ثلثی و اگر
 یا کار بر سب کند و اگر در خطوط شمس باشند بوده باشد صنعت نسکری و اگر در خطوط زحل باشند بوده
 باشد غلامی و خبر گیری و اگر در خطوط مریخ باشد بوده باشد مولود بازی کر بسلاح و اگر در خطوط
 مشتری باشند بوده باشد طبیب و عالج کننده بدو اها و اگر دلیل صنعت مرکب باشد از زحل و مریخ
 و زهره باعث گردد صنایع را که غش باشند و فحشاء و فحشاء و فحشاء داشته باشد مانند آنکه کشنده
 حیوانات باشد که در راه خدا میکشند یا کفن نمودن مرد ها و نوچه کردن بر ایشان و فرائض کردن بغنا
 و رفتن عقل با اخبار نمودن بمجنبات و بودن در مواضع اسرار مانند عزائم جن پس اگر مریخ غالب باشد
 بر اندر و مریخ خفایا نیز بوده باشد و اگر زحل غالب باشد نوچه بر مردگان غالب باشد و اگر زهره غالب
 باشد مانند در مواضع اسرار و عقابهای پنهانی پشتر بوده باشد و اگر دلیل صنعت مرکب بوده باشد
 از مریخ و مشتری و زهره و سعد غالب باشد بر مریخ پس از آنچه گذشت ظاهر شد که زهره اقتضای نیت
 میکند و مشتری کار دی که ظاهر و نیکو باشد اقتضا میکند از قبیل عدالت و مریخ امور باطنه پس
 باید که در این وقت صنایع باشد طایع این اوصاف از قبیل مواظبت بر جاهای عبادت و زجر طو
 و اهتمام بر مریخ و زان و امثال این امور بوده باشد مولود با نعت و فایغ البال و اگر دلیل صنعت مرکب
 باشد از عطارد و زهره و مریخ پس بطلمیوس از ذکر نموده است و محموله با آنچه ذکر نموده است کرده است
 بجهت آنکه مقتضای مریخ عمل با جهات است و مقتضای زهره نرین و مقتضای عطارد حساب پس هرگاه
 این امور را با هم ترکیب کنیم بوده باشد صنعت مولود نقش کین و سودا و نمودن جواهر و نقش نمودن
 زنان و امثال اینها پس اگر زحل ناظر باشد بر این صنایع بوده باشد با سیلاب مکان یا زلزله
 و کشنه بانی و اگر مشتری ناظر بوده باشد دلالت کند بر آنکه این امور بوده باشد با سیلاب و فساد

عظا در مریخ و مشتری بوده باشد مولود بوده باشد در وقت و از این سلاخ را سیلاب

و عدالت و توسط امور مردم این بود دلالت کوکب که حد اظها اگر دلیل صنعت بوده باشند هر
 یک با نظاره یا ترکیب ثنائی یا ثلاثی و سا بقا مکن که مذکور شد که شمس و قمر بر این علم الاطلاق
 و مایل با بود طبیعی و با نظام هر یک از ان کوکب دیگر اقتضای حال آن کوکب نمایند و از جهت سلا
 بطرف مدلول ان کوکب نمایند و با پنجهت بطلمیوس ایشان را شریک در دلالت بر صنایع نمود و مکرر
 چند موضع و اما **دلالات** بروی که میباشند مواضع ادلاء صنعت پس معرفت دلالات انها نیز همین است
 بر معرفت صنعت مولود بر سبیل تحصیل و تحقیق یعنی هرگاه مدلول بر مریخ را از صنایع ضم نمایند مدلول
 کوکب مدبر صنعت در ست معرفت صنعت مولود مشخص و معین و ممتاز گردد و محتاج نباشد به دلالت
 بنوده باشد و در این باب محتاج میباشیم بتمهید مقدمه که حکماء طبعیین از قبیل ارسطالین و
 اشاعش واضح ساخته اند از ادراک خود دان است که صنایع با وجود کثرت انها مندرج در تحت چهار
 قسم میباشند یکی حکمت نظری که عبارت از معرفت حقایق اشیا بوده باشد که وجود انها بقدرت
 و اختیار مابندگان نباشد **دومی** حکمت عملی که عبارت از معرفت حقایق اشیا بوده باشد که وجود
 انها بقدرت و اختیار مملکت و عبد بوده باشد و ان سه نوع است **الاول** بیخلاق و **الثانی** منزل و **الثالث**
 مدن **سیمی** صنایع که باعث تمییم خلل های طبیعت میباشند مانند صناعت طب و فلاحت یعنی
 استادان فلاحت که مشغول بند پر و ضبط و نشر ان میباشند در علم و فعله و اجبران که انها بمنزله
 آلات و ادوات فلاحت میباشند و صاحب صنعت میباشند مانند اطباء و مجتهدین این رفاه که
 انها فی الحقیقه حکم اجیر و مکاری دارند نسبت بمجتهدین و اطباء کامل و حاذق **چهارم** صنایع که باعث
 اعداد و تهیه و اصلاح امور میباشند مانند ثنائی و سولری و جولاکی و امثال انها و معلوم است که
 صنایع دیگر بعضی از انها مندرج در تحت بعضی دیگر میباشند مانند سلاخ سازی و سپهر سازی که تحت
 صنعت سواری میباشند و او در تحت صنعت لشکر کشی و در تحت صنعت ملک داری و او در تحت سیاحت
 مدن پس همه صنایع با لآل راجع شوند بحکمت نظریه و عملیه و بعد از تمهید این مقدمه مذکور میشود که
 بطلمیوس مبتدا بفت ایشان صنایع را چهار قسم نموده است و هر یک از انها را مدلول پاره از مریخ دانسته

پس گفته است که بر وجهی که بر صورت آدمی میباشند هرگاه دلیل صنعت در آنها بوده باشد دلائل
 کند بر صنعتی که محتاج عجز و علم بوده باشد یعنی مرکب بوده باشد از دو جزء نظری و عملی و غیر
 دیگر عمل مانند صناعت طب و نجیم و فلاحت که لازم دارند علم را و هم علم را و دانسته شد که مراد
 از فلاحت مدبر و مضابطان میباشد نه عمل و فعله و اجیران و این قسم اول است از اقسام **اربعه قسم**
نیم که عبارت از صنایع بوده باشد که باعث زینت و صلف میباشد مانند کار معدن از طلا
 و نقره و مس و آهن یا از نرگس و سنک تراشی و مانند تجارت و بازاری و فعلی و مثلها از شهرهای
 بشهری دیگر و مانند بٹائی و امثال این دلیل آنها از بر وجهی است که شبیه باشد به چهارپایان
و قسم سیم از صنایع صنایع است که آنها را صنایع الیه گویند که مقصود از آنها غیر آنها میباشد
 مانند ترجمه که مقصود از آن فهم اشخاص است که عارفان گفته که ترجمه شده است نباشند و مانند
 هندسه که مقصود از آنها تجارتی و بٹائی و جاری نمودن هنرها و کندن چاهها و امثال آنها میباشد
 و مانند فلاحت که مقصود از آن عمارت است و مانند ساختن عمارتخانهها که مقصود از آن جمع مردم است
 در آن بجهت غنا و پس این صنایع مدلول بروج اعندالین و انغلاطین باشند که مبادی سایر بروج باشند
 چنانکه در صنایع مبادی صنایع دیگر چنانکه معلوم شد **و قسم چهارم** از صنایع صنایع است که
 که در دوطبابت کرده میشود پارطوبات و گیاهها و در آن بکار برده میشود مانند کشتی سازی و کشتی
 بانی و شکا و ماهی و جاری نمودن هنرها و کندن چاهها و غلغله فروشی و غلغله طعام نمودن و سرکین
 فروشی و امثال این امور پس این صنایع مدلول بروج است که بصورت حیوانات بری و جمادات این
 بود دلائل بروج هرگاه بوده باشند مواضع دلیل صنعت و مکرر در کلامهای گذشته اشاره شده
 شمس و قمر و در غیر مواضع الاطلاقی میباشند و اینکه دلائل ایشان در باب برجیست که بوده
 باشد جاری مجرای امور طبیعی پس دلائل ایشان بر امور صنایع هم بوده باشد بر صنایعی که
 معروف و مقبول طبایع بوده باشد پس از برای ایشان دلائلی بر خصوص صنعتی بنوده باشد بل
 ایشان را فی الجمله معنی است در باب صنایع و در بعضی دیگر پس شمس را دلائلی بوده باشد بر آنچه

بر آنچه بوده باشد بقهر و غلبه و زیادت و ظهور و اشکال و در باب برج هرگاه دلیل صنعت
 بوده باشد مذکور شد که هرگاه بشرکت شمس بوده باشد دلیل بوده باشد بر اعمال آتشی چونکه طبع
 مرغ حرارت سوزانند میباشد و هرگاه ختم شود بان دلائل شمس بوده باشد دلائلش بر اعمال آتیه
 پس بر انقیاس هرگاه مثلاً در هریک از کوکب بوده باشد در مدبر امر صنعت باعث گردد تا کید
 مدلول آن کوکب را و میلش بمرغزیت و مقبولیت طبایع این بود کلام در اعانت شمس و اما اعانت
 پس و اعانت میباشد بر صنایع که در آن اجتناب بعیضیات باشد هرگاه بوده باشد قدر دلیل صنعت
 یعنی در باب العبد بظهور مشرقی باشد یا در عاشر بوده باشد و لیکن بحسب مشارکت و عازجت او
 با کوکب و انجمله تفاوت در مدلول او بهم میرسد و همچنین بسبب بودن این مشاغل و عازجت
 در بروج تفاوت در مدلولات او بهم میرسد و بطریق در این مقام اشاره نموده است بیک حالت او
 و یک عازجت او و انجمله تفاوت بر بجهت بظهور است نه بودن در عاشر و آن یک عازجت و عازجت
 او است با عطار بجهت آنکه چون همیشه اوقات مقارن شمس است پس غالب در وقت که از تحت
 الشعاع برون آید عازجت عطار بوده باشد لهذا عازجت با عطار بخصص بکار داده است و بر
 آن قیاس باید نمود سایر عازجت پس گفته است که هرگاه قمر از اجتماع با شمس منصرف شود و بروج
 باشد در برج قمر و جدی و سرطان بوده باشد مولود کاهن و صاحب پنجهها و نظر کند در طشت آب
 و اجتناب بعیضیات که مشرب است ما بین این صنایع بجهت زهره است که صاحب خاندان است در وقت
 و صاحب مثلثه است در سرطان و جدی و قمر نیز صاحب بیت است در سرطان و صاحب شرف در
 ثور و صاحب مثلثه در جدی و کاهن مختص است بثور بجهت دلائل زهره که صاحب ثروات و ذبح
 و قربانی مختص است بجدی بجهت دلائل زحل که صاحب بیت است و مرغی که صاحب رفعت و نظر
 در طشت آب پنجهان الائی که اب صاف صافی در آن میباشند و از آن حدس بر آید امور میزنند
 نظر در آبها و هنرها و چاهها که سابق برین همه این صنایع معول و دایر بوده است و در این از منته
 متروک شدن است بجهت منافع شریعت از آنها باری نظر در طشت آب مختص بر سرطان است بجهت

حفظ موه در آن بعضی مشتری و زهره و قمر که اول صاحب شرف است و دوم صاحب ثلثه و سیم صاحب بیت و اگر قمر بعد از اجتماع با عطارد در قوس و حوت بوده باشد دلالت کند بر آنکه صنعت مولود بوده باشد نظر کردن در اعضاء مردگان و غیر دادن بمغیبات ازان و تشخیص قوی طایفه و چون و امثال آن و این بجهت قوت مشتری آید و این دو برج و ضعف عطارد بوبال و مراد و بوبال و هبوط در دویم و اگر قمر بعد از اجتماع با عطارد در برج سنبله یا عقرب بوده باشد بوده باشد مولود صاحب با محرم یا خیر دهند غیب و ملاحر که است که تشخیص خواص مردم را کند و با ایشان بنماید اموری که واقعیت نداشته باشد و بجهت که است که از ملاحظه اوضاع علویات خبر دهد باشد یا پیش از وقوعش و بجهت غیب که است که در دل او می افتد اموری را می دهد با آنها چنان میشود که او خبر داده است و خود نمیداند که این خبر را کجا آمده است و که در دل او انداخته است و معلوم است که حصول این حالت هم از تاثیرات اوضاع علوی است در وقت ولادتش و اگر بعد از اجتماع با عطارد در برج میزان یا حمل یا اسد بوده باشد پس اگر زهره ناظر بر آن بوده باشد و تکمال بوده باشد مولود از کسانی بوده باشد که دمی باو میشود و اگر زهره بد حال بوده باشد مولود بغير خواب کند و اگر مشتری ناظر بوده باشد بان از اهل عزائم بوده باشد اما میزان بعلت حفظ زحل و عطارد و زهره در آن و اما حمل و اسد بجهت حفظ مشتری در راه از تثلیث و حفظ شمس از بیت شرف و تثلیث این بود دلالت بر برج بر صناعات و بطریق در این مقام جزا و دوا و ذکر ننمود بجهت بطلان قوت قدر و انفا و قوت عطارد فقط در آن پس قمر زهره مشتری که در حکم او میباشد در سعادت قوت چندان در این برج غیبارند و عطارد منفرد باشد در انفا در آن و حکم فقر و عطارد در دلالت معلوم شد سابقا این است آنچه معلوم میشود از مقایسه حال طبایع اشخاص سماوی با طبایع صنایع انسانی بر مقتضای قوانین طبیعی که مسلك محکم و طریقه مستقیم میباشد در این باب یعنی در معرفت نوع صنایع و اما معرفت آنکه ایا صاحب صناعت در آن صناعت رغبت و مختار نفس خود میباشد یا زبردست دیگری میباشد پس آن شناخته میشود از قوت و ضعف دلیل صنعت

صنعت فی حد ذاته مانند بود نش در حفظ خود یا قوتش نسبت به شمس مانند شریف یا قوتش نسبت باقی ولادت انبوه در او داد و امثال آنها و بر این قیاس ضعفها از بودن در مقابل حفظ از دیال و هبوط و امثال آن و بودن آن مغرب و در میان ایل الا و داد یا ذایل الا و داد پس اگر دلیل صنعت آن بوده باشد بقوی ذاتی و عریضه مولود در صنعت خود رئیس و مختار نفس خود بوده باشد و اگر ضعیف بضعفای ذاتی یا عریضه بوده باشد مولود در آن صنعت زبردست و محکم حکم دیگری بوده باشد و بر این قیاس حالت قوس میانه قوت و ضعف و اما معرفت آنکه صنعت مولود بزرگ شریف و با ربح و بخرسارت میباشد یا آنکه بخت جنسی و دشواری و با خسران و ناامیدی میباشد پس آن معلوم میشود از آنکه ایا ظره بدلیل صنعت پس اگر مسئولی بر دلیل یا ناظر بر آن سعه بوده باشد و آن سعه سالم قوت نیز بوده باشد صنعت مولود از صنفا اول بوده باشد و الا که مسئولی یا ناظر بر آن بخش و انفا در حفظ خود یا ضعیف حال صنعت مولود از صنفا دوم بوده باشد و بر این قیاس حالت قوس بر آن اگر آن خسر که مسئولی یا ناظر بدلیل میباشد زحل بوده باشد دلالت کند بر سردی مولود در آن صنعت و در کار کردن و بنا خیر افتادن کار او و بخت و بازایان بودن آن و اگر آن بخش مریخ بوده باشد دلالت کند بر سماجت و حرارت و محله او در آن صناعت همیشه که خود را در آن صناعت و شتاب و ازان بخطر اندازد و مؤد و مشر بر سوائی و قیاحت و پسته و خست و زیان و خسران و اندر بودن کسب و بعلت شتاب او در کار و اگر زهره و مشتری مفید دلیل صنعت بوده باشند باینکه دلیل صنعت با در مزاج ایشان بوده باشد یا ایشان مسئولی بر موضعش یا ناظر بر آن دلالت کند بر عدم رستگاری او در صنعت خود در تمام عمر خود و قیاس بر این میتوان فهمید که هرگاه مسئولی یا ناظر یا مزاج بر دلیل صنعت سعه بوده باشند پس اگر مشتری بوده باشد دلالت کند بر بخت و شریف بودن صنعت و باینکه با ربح و منفعت بوده باشد و موجب خسران و ناامیدی نبوده باشد بجهت آنچه دلالت میکند بر آن مشتری از خیر و سعادت و اقبال و اگر مصلح دلیل صنعت زهره بوده باشد دلالت کند بر اشیاء مزبور بعلت حفاظت و خوف او در آن صنعت و بعلت میمنت و اقبال و سرور و چون بطریق مکتوم

در این کتاب اشاره نموده با اتحاد دلالتهای زهره با مشتری پس در این موضع نیز دلالتهای ایشان یک
 بوده باشد و آن دلالتهای بر شریف و بزرگ بودن صنعت و بارج بودن آن و عدم خسران در آن
 لهذا در این مقام منعرض فیصل دلالتهای ایشان نگشته است **و اما معرفت** حال وقت قوت و شدت
 و زیادتی صنعت و بارج گرفتن آن پس شناخته میشود از حال دلیل از بودن در او نادر یا مالک آن
 و غیره و در آن یا مغرب آن که با دلالتهای بر سرعت و قوت میکند یا دلالتهای بر بطؤ و طول مدت
 و قیاس نمودن سرعت و بطؤ از این بابت بدلیل عمر پس اگر فرض دلالتهای بر بطؤ مدت کند و مدت عمر
 اندک بوده باشد معلوم است که قوت صنعت در آخر عمر معلوم است بدلیل آن خواهد بود و علی هذا القیاس
 در سایر تمام شد کلام بطلمی و در احوالات خاصه مولود که مدخلیت از برای غیر مشارکت او با او باشد
 چه از مقاله سیم و چه از این مقاله و آنچه از حالاتی که در باب باقی ماند مذکور میشود حال آنکه
 و عوارض میباشد که عارض مولود میشود مشارکت غیر **و لیکن** در این مقام شارح کلام بطلمی بر وجهی
 توضیح و تبیین مطالب و مقاصد ابواب گذشته از مقاله سیم و مثالی ابرار نموده آنکه ذکر آنها مناسب
 میباشد لهذا تعرض بذكر آنها شد **مثال اول** ولادت خود شارح است میگوید که من متولد شدم
 در اصفهان که تقسیم نموده در آن بطلمی زمین مصر را بدو قسم در کتاب خود در جغرافیا در مصر بر معر
 زمین و آن عرض است و چنانچه در جداول و مواضع
 و اکبر و او نادر طالع بخیریت که در آنجا کارش
 یافت است و از در سال سجد و شصت و پنج و شصت
 بوده است و از آنجا اینست که ثبت شده است
 و شارح گوید اینها نمودم بذكر احوال الدین پس
 یافتیم شمس را در یازدهم طالع و در برج دلو و چون
 وقت یازدهم متوسط است و شمس در دلو و آن
 پس باعث ضعف شمس میباشد پس دلالتهای نمودن

بر آنکه حال پدیدت تر است از توسط در میان امثال خود و یافتیم شعاع زهره را در ربع شمس که
 شمس در پیش روی او بود و قدر هشتم ساقط از طالع آن نیز دلالتهای نمود بر ضعف حال پدیدت
 نمودم در مدبر شمس یعنی زحل یافتیم او را در قسمت عاشر محصور ما بین سعدین و شروع نموده است
 بمیل نمودن بسوی شمس پس دلالتهای نمود بر عفت و بارشای پدید بعد از ولادت و اینکه در مثلث خواهد شد
 بمبادت و خوف را بعد از ولادت و چون قمر عاشر شمس است در هبوطش و مغرب است از نشانی
 سعد که مشتری بوده باشد بسوی ربع عطارد و ربع دلالتهای کند بر آنکه بزودی مغرب خواهد شد از
 سلطان خود و میباشد سبب آن کتاب و شمار مردم و چون قمر متصل است بسهم السعاده از نشانی
 دلالتهای کند بر آنکه این مغرب بجهت ثروت و مال است بعد از آن قمر ادم موضع شمس را که هبللاج
 من است طالع پدید پس سیر ادم او را بسوی جرم مریخ چون نرسد پس زهره که در یازدهم طالع پدید
 بود با او بود قطع نمود طالع پدید را یعنی موضع شمس بعد از آن نشانی ادم از بسوی موضع
 قمر و در برج حوت که قبل المطالع است و از برج سامعه و موضع قمر در برج کبیر المطالع و از آن
 موضع تثلیث و طبع است و منافی و مضاد است با شمس باید که قطع کند بر شمس و چون قمر در
 شمس است باید که قطع از سقوط و افتادن بوده باشد و چون قطع در برج رجب میباشد باید که
 اسمی از شهر میماند پس در سال سو یکم از ولادت و در احوالات بعد از این امور طالع شد بعد
 از آن نظر نمودم در حال والد پس یافتیم قمر را که دلالتهای است در هشتم و فرا گرفته بود نرسد پس
 مشتری و ربع شمس را از پشت سر و در ربع عطارد و ربع پیش روی و قدر هبوط بود پس دلالتهای
 نمود مشارکت مشتری با قمر بطول عمر مادر و بعلت بودن قمر در هبوط و در ثامن ساقط از طالع دلالتهای
 نمود بر ضعف حال مادر و بقدر غنیمت عدم حال زهره را چون ولادتهای ناری بوده و زهره دلیل مادر است
 در روز او را یافتیم در رخم و نزدیک به قسمت عاشر مقارن زحل و در نشانی مریخ پس دلالتهای نمود بر
 فقر مادر بعد از آن قمر ادم موضع زهره را طالع مادر و چون قمر در یازدهم ان مریخ صالح
 بود از برای هبللاج او پس چون مشتری با قمر هبللاج او بود مریخ و دلالتهای می نمود بر طول عمر او

گفتم که باید از ربع مریخ بگذرد و باقی نماند از برای قاطع بجز جرم زحل پس بخواند از پنجاه سال بعد از ولادت من عمر او بوده باشد موافق این دلیل پس برای من قرار گرفت که زهره را نیز در نیم پس یافتیم اولاً که در سال سی و نهم می رسد پس در آن سال قطعی از برای او روی داد که مبتلا شد به بیماری حصبه و غلایه یافت از آن و نیز کشید دادم زهره را بسوی ربع مریخ پس واقع شد با و قطعی در سال اچهل و سیم و بعد بان قطع و بسبب مردنش او را بر بول شد که حاصل شد از کذا خفن اعضا و غالب شد لاغری و مفلج بطلد انجمید در همان سال و آنرا لا مرید در آن سال **بعد از آن** نظر نمودم در حال برادران پس یافتیم مشری در هر دو که دلالت نمود بر برادر بزرگتر از من و چون مشری ها بطور معادن دلالت نمود بر ضعف حال او و بجهت او از مصالحش و چون دلیل او مشری بود دلالت نمود بر غفلت و طمانت او و چون نزد تلبیس قرین در عاشر می بود بدون عجب با او دلالت نمود بر خواهری و چون شمس در یازدهم بود مانع شد که در ربع مریخ قرار یابد و نیز در نیم کند پس آنچه از برای من حاصل شد برادری و خواهری بود و زحل را میگردانم گفتگوی در افکار و مشغول میشوم بشرح احوال خودم از دلالت این کوکب و دلالت مشغول میگردم بشرح احوال آنچه خداوند بمن عطا نمود بسبب آنچه فرموده در این کوکب از فضا پس میگویم که ظاهر است از آنکه طالع برج مذکرات و موضع شمس و موضع خداند و قمر موضع مشری و مذکر اندانی که مولود مذکرات و همین جهتها و بودن قمر در برج ذر و صریح واحد من بنوم و نام و چون و چون صاحب جز استقبالی مقدم که مشری است در عاشر است و مواضع رتبه سالم میباشند از نحوس لهذا از نش و رتبه منظر نشدم و عمر محسوس از برای من بوده باشد پس چه نیک خواستم که عمر خود را بدانم شمس چون در یازدهم بود و بود هلال از انشیر دادم دیدم که ربع مریخ ^{زحل} می رسد در برج حوت سال پنجاه و دیدم و چون در اینجا سرور می بود که در اصل ناظر بود که با و کعبات از ربع زهره و تلبیس مشری و تلبیس مریده باشند پس اگر بنده موضع زحل در آن سال که خبر برساند بان بآنکه در ده یا ^{مقابل} آن یا ربع آن بوده باشد پس من سالم خواهم ماند ناهشاد سال که هلال برسد بموضع ربع خد پس اگر در آن سال زحل خبر برساند بموضع قمر باشد و چون از معرفت حال عمر فارغ گشتم نظر نمودم

و چون شمس در یازدهم بود و بود هلال از انشیر دادم دیدم که ربع مریخ می رسد در برج حوت سال پنجاه و دیدم و چون در اینجا سرور می بود که در اصل ناظر بود که با و کعبات از ربع زهره و تلبیس مشری و تلبیس مریده باشند پس اگر بنده موضع زحل در آن سال که خبر برساند بان بآنکه در ده یا آن یا ربع آن بوده باشد پس من سالم خواهم ماند ناهشاد سال که هلال برسد بموضع ربع خد پس اگر در آن سال زحل خبر برساند بموضع قمر باشد و چون از معرفت حال عمر فارغ گشتم نظر نمودم

نمودم در حال بدتم نظر نمودم دیدم که مشری در دهم ناظر بود بقمر و از برای قریب در یازدهم و تلبیس زهره این امر دلالت نمود بر اعتدال مزاج بدن و متوسط میان حرارت و برودت و بجهت آنکه تشریف مشری با تفریب مریخ افتنا میکند این قسط را و یافتیم غالب در این تشریف و تفریب رطوبت را و دلالت نمود بر اعتدال قامت و توسط حجم بدن و در چشم و دفع نموده است مشری و زحل را بودند عاشر و هشتم و هفتم نیز سالم میباشند از نحوس پس سالم اند اعضا من از افات بجهت آنکه زحل صاحب مشری و مریخ است و نوزش در او نداد است دلالت نمود بر بسیاری ناله و سردی شکم و بسیاری بلغم ترش و بعد از آن نظر نمودم در حال نفس یافتیم عطار را که ناظر است بطالع و قمر ناظر است بر هم بخت و قمر و عطار یکدیگر نیز ناظر و صاحب جز استقبالی مقدم نیز ناظر است بطالع پس دلالت نمود بر این چیزها بر سلامتی نفس و طهارت اعضا و ضحائی که باعث تغیر غفل شوند و دلالت نمود بر عطار و قمر بر ثبات دای و استحکام آن و بر فهم و صبر بر تعب و مشقت و بجهت نظر مشری بقمر و زهره ببطارد دفع کرد تا آنچه اندویش دلالت می نمود و دلالت نمود بر مقارن عطار و مریخ و بودن مریخ صاحب خائف و بزرگاء و عقل و سرعت فهم و دلالت نمود بر تدبیر بر جهد و کوشش و کشف اهرای پوشیدنی و اسرار و عمل عجایب و حکیم بودن و دلالت نمود بر زحل که صاحب پش مریخ و عطار است بر جوانمردی و مسند برای بودن و خواهش بفعل جلیل و نیروی و کاروانی کارهای نفس و بجهت بودن زحل که صاحب خانه اندواست در و ندها عاشر و بن السعدین دلالت نمود بر فهم و حکمت و باعث کرد بد مشری فضایل و چیزهای نیکو را و باعث کرد بد زهره و مریخ سیاست و حسن اخلاق و صناعت را و چوینهای را که ظاهر است از آنچه گذشت و چون فارغ گشتم از آن نظر نمودم در امر ثروت و مال خود پس یافتیم از اجسب قیاس کوکب اخلاق بسوی آنچه باعث می گردد از آن زحل و مشری زهره و مریخ و قمر که مشارک میباشند آنها در ندی سهم بخت و در نظر بسو و آنها یافتیم که ثروت میباشند از جانب بخششهای دوستان و وسیع در صنایع انسانی و اینکه گفتم بجهت آنکه زحل انقضای فلاح و کشتی بلع و دوستی زان می کند و بجهت مشارکت مشری دلالت میکند بر چیزی

وزهره که در نهم متصل به پنج این دو باعث شدند که اکثر سفرهای من جانب جنوب بوده باشد و چون
 نظر قرسیوی مشتری میبود و او در عاشق سلام میبود دلالت نمود بر آنکه سبب سفر من امری
 بوده بعد از آن نظر نمودم در حال مردم چون دلیل آن دخل بود و روشن است که او سبب
 قتل است از جهت بسیاری نزل و خروج اعزاء و اعضاء باطنه و چون آن محصور بین المملکت
 است افضا میکند که مردن در میان اهل وطن بوده باشد و بر آنکه مردن نفس بیه باشد
 و شارح گوید که بنفین که حکایت نمودم از برای تو از طالع ولادت چنین و آنکه تو قیاس کنی بر آن وقت
 خود را مقدم داشته بود و مولود دیگر بجهت آنکه از نوده بودم اول و نقد و تجسس از نوده بودم
 خود و اعزاء و خبر بخبرین نموده بودم **مثال دوم** مولودی بود که بسیار تجربه نمود احوال
 و تولد او در قسط طاهر شده بود و صورت طالع و مواضع کواکب بخوبی بود که در این زایچه
 نکارش یافته است پس قرار دادم زحل را طالع پدر پس
 شنبه معکوس دادم از بسوی شمس که با او بود و پنج رسید
 بشمس در سال سی و ششم پس باعث کرد پلان سفری بجهت
 پدر مولود و مردن او در آن سفر شنبه را نیکنه اول شنبه
 معکوس دادم بجهت آن بود که در تحت الارض او حرکت معلا
 بموضع شمس میسر شد که با پنج میبود و زحل در بیت
 ذیل بود با پنج است افضا نمود سفر پدر و چون پنج
 میرسد باعث کرد یک نشسته شدن شنبه را و نظر نمودم در ملک و ثروت پدر بسوی هم بخت ازادر
 شنبه پنج و ثلث ثمر و عطارد یافتیم پس باعث کرد پدر و ال پلید بعد از ولادت این مولود و چون که
 پنج صاحب شرف سهم بخت میبود دلالت نمود بر آنکه پدر بعد از این ولادت بزمان طوالت مشغول
 و به احوال خواهد شد ولیکن بعقب این ولادت بسعادت عظیمه و مرتبه رفیعیه میسر شد بجهت ثلث
 عطارد و قرسیوی بخت و چون زحل محصور است میان جرم زهر و شطاع تدبیر شری هفت احوال

احوال پدر نیک بوده باشد تا آنکه برسد شنبه معکوس او با ولاد جمل کردن وقت فاسد شود
 احوالش و برود مالش و نظر نمودم بسوی سهم بخت پدر پس ازادر جمل یافتیم بر شنبه ششم
 دلالت نمود بمثل آنچه مذکور شد بجهت فساد شمس و پنج که ظاهر الضرایست و اما حال مادر
 در این ولادت پس چون قرسیوی بسوی در پنجم واقع است در موضع شرفش بقا و نزه عطارد و ش
 روی او جرم زهره است پس دلالت نمود انخالک بر طول عمر مادر و بجهت آنکه سخن در راضیات
 طول نهم مشغول شوم بشرح عجایب احوال این مولود پس گویم که از آنجمله بودن شمس و پنج بخت
 در چهارم و نظر شمس با و نداد و نظر پنج به هم بخت افضا کند تشویه خلقت را و بجهت آنکه این بخت
 در خانه چهارم است افضا کند بودن تشویه را در ماسا فل بدن و چون که پنج حمل کرد در این بخت
 میاشد بشکل چهار پایان است بوده باشد این تشویه خلقت در پاها و بود پیکای این مولود تمام
 و پای دیگر نافی شنبه پای چهار پایان و مجلا اسفل تدبیر او مخالف بالای آن میبود و بودن ثمر پنج
 عطارد دلالت نمود بر صحت عقلش و سلامتی نفسش و چون عطارد و قرسیوی پنج ثابت میباشند
 دلالت نمود بر علم و فهم و چون اندر در تحت الارض میبود ندد دلالت نمود بر محبت علم و تقیه
 و اسرار فاضله و علوم نجوم و اشباه آن و چون مسئول بر موضع عطارد و قرسیوی میبود و او
 سر زحل دلالت نمود بر کفایت و راستی خواها و نیکو اخلاق و قلت شر و صدق و محبت و مودت اهل
 و بیباک میل داشتن بصلاح و سداد و علم فهم و ادب و نفاذ و با کامروائی بودن در راهها و زحل
 نیز افضا میکند میل بسوی طبابت و میل بسوی حرص و بخل و شارح میگوید که اگر تو فهم نموده باشی
 مطالب ابواب سابقه را با سانی میفهمی و واقف میشوی بر شناختن این امور و معرفت اینکه نفس این
 مولود سالم میباشد از امری که عارض میکرد از جانب بدن مانند صرع و وسواس در تمام عمر
 خود و بجهت بودن این دلایل در تحت الارض و بجهت قریب زهره بر زحل دلالت کند بر بخت
 و بختی اما ظاهر نکرد بجهت غلبه خیریه که در طبع مشعر است در اتصالش بزهره پس در باب این
 دقیقه را و نظر نمودم در حالت ثروت این مولود یافتیم سهم بخت را که بجهت تشویه در وقت طالع میباشد

مکان در برج جدی واقع است که خانه زحل است و شرف مریخ و مثلثه قمر و جد عطارد
 با هم در تثلیث آن پس این اوضاع افتضا نمودند که ثروت این مولود از جهات مختلف بوده باشد
 بجهت آنکه عطارد افتضا میکند که از سبب کثابت و امثال آن بوده باشد و امثال زحل بعدین
 دلالت میکند بر میراثها و املاک چند که بگردد بسوی او و بر تجارت و امثال آن بعد از آن نظر نمود
 در حال سعادت نشانی یافتیم شمس را در برج مذکور در وقت رابع بحسب تغییر و قرار در برج ثمن و رابع
 مذکور و در مثال او نود و سهم بخش را بحسب تسویه در مطالع پس حکم نمودم بر اینکه پیشا شد با سطوات
 متوسطی و چون که مریخ فاسد میکند هم شمس و هم سهم را که گفتیم که در مرتبه در مثال افتضا میرسد بعد از آن
 نظر نمودم در مطالع صناعش و بود دلیلش عطارد بجهت آنکه صاحب اشارات و مقارن قمر و
 قمر نقل نموده است بسوی آن نور شمس را پس دلالت نمود این وضع بر صفت کثابت و دیانت متوسطی
 بجهت آنکه عطارد در ربع مقبل است و بحسب تسویه در مابل او نود و اگر ضعیف میبود عطارد ضد آن را
 میگفتم و ملاحظه بود بحسب برجیت در زائلی الا و ناد می نمودم و نظر نمودم در حال زنا نشدیم قمر
 در ربع مشرق نسبت شمس پس گفتیم که زواج میکند در کودکی و بجهت عدم انقال قمر شمس گفتیم که پیشتر زنا
 او ملک پیشا شد و چون قمر در برج خد چند کوکب انقال بهم میرساند گفتیم که زنا او متعدد پیشا شد و چون
 قمر مقارن عطارد است گفتیم که باین زن آزادی میگیرد و میبرد و بعد از آن با اعمال خست میشود بجهت
 بودن عطارد در مزاج قمر در آخر و نش و یافتیم زهر را نزد یک زحل و مشتری و خود را بر آن آکنده بود
 گفتیم که این مولود پس از آن دوست میدارد و بعضی اوقات بر غیر سنت مجامعت میکند و چون نظر نمودم
 در امر اولاد یافتیم زهر و زحل و مشتری را که ناظر میباشند بظاهر مشتری را نیز ناظر میباشند و هم افتضا نمود
 زهر و مشتری را که یکبار از آن میبرد و دوم اندک مدتی باقی ماند و بعد از آن میبرد و آلوده دختر از
 زن آنرا میباشند و بعد از آن مشتری افتضا میکند و پس از آن مملو گشت و چون مشتری در ربع زایل میبود
 افتضا نمود تا خیر اند و فرزند مذکور تا وقت بنزاک پس تا خیر افتضا این طلب تا آنکه ثلث عمر گذشت
 پس در آن وقت روزی کرده شد و پس سعادتمندی را که از آن او بدند و سلام مانند و طلاق بود عمر

اینکه در این کتاب
 در بیان این که
 در این کتاب
 در بیان این که

عمر ایشان را چون که نظر نمودم بهم بخت او که مطابق بود با سهم بخت من در اینکه هر دو در جدی بودند
 گفتیم که باید که عقد و وقت و صلاحت میان من و او بوده باشد که دشوار بوده باشد فحش و آن
 بسبب اجتماع من و او بوده باشد در علم بجهت آنکه عطارد صاحب جده و میبود و چون نظر در مقدار
 عمر نمودم هیلاج او را درجه طالع یافتیم پس چون از اسیبیر مادم بسوی موضع تنبیه این زحل در ربع
 دلو و بعد از شصت و نه سال شصت و هشت ماه و پست و چهار روز و نوبت شصت و پنج زحل رسید و چون
 قاطع زحل بود و محل قطع برج ثمن که صاحب این زحل بود گفتیم که باید که مرگ با مراض زحل بوده باشد
 و چون مشتری در هشتم میبود و ناظر بر زحل افتضا نمود که مردن نصیب بوده باشد نه بکشتن
 و امثال آن و باید که مردن بر فراش خود در وطن و در میان اهل خود بوده باشد در حالی که مکرر
 و معظم بوده باشد و اگر تحویل انشال را معلوم کنیم هر انبه از ادلاء و تحلیله خواهیم داشت ماه و روز
 و ساعت مرگ را و خواهیم داشت که مردن بسبب کدام یک از اراض زحل میباشند و بیان اراض زحل در
 این مقاله در باب هشتم مذکور خواهد شد انشاء الله تعالی **مثال سیم** مولودی بود که از اول عمر تا آخر
 عمر او مشاهده احوال او را نمودیم و نوکد این مولود در جزیره قضاط مصر میبود و زنا بجهت طالع او انقال
 کوکب بخیر است که نکارش یافته است و از این صورت طالع ظاهر است که مریخ و مشتری در زحل

در خانه دوازدهم مقارن میباشند و نیز ظاهرات
 که قمر در طالع است مؤلف کبیر که نسخ کثا بچین
 بود و لیکن ظاهرات که اگر مراد برجیت است قمر در دهم
 است و اگر مراد تسویه است آن سر کوکب در یازدهم میباشند
شارح گفته است پس نظر نمودم در حال پدید در این
 و لا در یافتیم شمس را در دوازدهم و لیکن محضوف
 است بر پیش روی دیده و از این است سر کوکب علوی زحل
 در هفت یازدهم است پس افتضا نمود سعادت پدید

و فراتر مائش بعد از آن تیسر دهم ششم را یافتیم انرا که میرسد بزهر و آن مخوس بدوازدهم بحسب
 شش و شصت و پنج مخوس برودن در دوازدهم که پست شفا است و رسیدن شش بزهر در سال
 نام بود پس در سال بد بعلت قوی ششیدی و این بجهت آن بود که کواکب دلائل خود در بعضی عوار
 بعد از آن نظر نمود در احوال مادر یافتیم زهر را بحسب شش بدوازدهم و در تحت الشعاع و قمر متصل
 بود در پست هبوط خود بخوس بتدلیس پس دلائل نمودند انضا بر بداخت بودن مادر و ملعون بودن
 و زانیه بودن او و چون قمر در طالع بود دلائل نمود بر طول عمر با نغایت که مرگ او را خود را بر بند
 و بعد از آن نظر نمود در حال خواهران بعلت نظر زهر و قمر بدهم و یازدهم اقتضا نمود و خواهر را
 که بزرگ ایشان پیش از کچکی میبود بجهت آنکه بزرگ منسوب بود بزهر بعد از آن نظر نمود در امر
 نفس مولود یافتیم عطارد را در درجه طالع که در دوازدهم با انرا حل بود و این موازی بکبر پس
 نمود این بر آنکه این مولود در زمانش گرفتگی و در زمانش میباشد و چون در یازدهم توان
 علویه بود و مرغ صاحب هم السعاده با شتری میبود دلائل نمود بر میراث از بدو و چنان بود
 بجهت آنکه بدو هم املاک بسیاری داشت گذاردن از برای او و چون عطارد در شرف حلقه خواجه
 او میبود و دخل در می نمود با عطارد بر دوازده موازی اقتضا نمود در هر من و بخل او را بافتن
 که با بعضی از فاضلها و پسترا از انها که شش میبود بجهت بخشش خواجه عقار و املاک او و بجهت بخشش
 زهر و قمر و نظر ایشان بسوی دهم و یازدهم متولد شد از برای او و در پسر و ظاهر است که هیلاج او
 که درجه طالع بوده باشد اگر چه قمر قاطع است او را بجهت آنکه بحسب شش در طالع است و رابط
 و در برج اوست و لیکن چون بتدلیس مرغ تبدیل میکند از این پس ناخیر انداخته طالع نارسیدن
 هیلاج بتدلیس فصل در عقرب پس با فراط کرد و برودت و قوی شود و چون موضع تدلیس در
 برج کثیر لطالع است پس لا محاله قاطع بوده باشد برودت و رطوبت بجهت آنکه در آن بود
 قمر و چون قمر در طالع میباشد و در حل خداوند مثلثه طالع و خداوند شرف طالع و زهر و قمر
 هشتم در طالع اقتضا نماید که مولود بکشد خود را پس این مواضع اقتضا نمودند که عرف کنند

کند خود را در ابابابین قسم که خود را از بلندی بینداند در اباب و چون نظر رطل که قاطع بود
 طاری نظر شتری بود و در جم آن دوازده درجه که تیسر مدت دوازده سال انرا قطع میکند باین
 که دوازده سال قطع بخوبی افتد و چون نظر شتری در قران رطل و مرغ میبود و ثلث از
 عطیه او را کم نمودند باقی ماند عطیه شتری چهار سال **مؤلف** گوید که در عبارت شرح متصل
 باین عبارت عبارت بوده که مراد آن مفهوم حقیر نکشت لهذا اقتضا نمود بر تخریب آن و آن این
 و آن مقدار است نیز میانه بتدلیس فصل و درجه طالع هرگاه کم شود از طالع ان بخدر چه پس نک
 نمود این مولود پست و چهار سال و پنج ماه و شش روز بعد از آن مختصه نمود با والد خود بجهت
 کنیزی پس رفت و انداخت خود را از بلندی در رود نیل و عقرب شد **شاه** گوید که من حاضر بودم
 در وقت غرقش و در آنوقت طالع گرفته بود چهارم درجه سنبله موضع رطل اصلی و بعد از آن
 تحویل سالی که در آن سره نمودم یافتیم اتمه استواری را که رسیده است بتدلیس رطل از برج
 عقرب و اتمه استواری بوجت بر مقابل موضع شش اصلی و رطل در تحویل سال بر برج عطارد
 بود در همان درجه برج و اتفاق افتاد در آنروز که مرغ بر برج طالع اصلی و عطارد اصلی بود
 رطل آنروز بر برج جزء اجفای و عطارد مقابل آن پس مخوس بود عطارد در وقت مرگ بجهت شش
 رطل در وقت که در برج اب بجهت شش بود و نیزین در تحویل سال نیز مخوس بود و اتفاق افتاد
 در آن سال کسوفی بر شش فرجی پس آنچه گفتیم مثالهای چند بودند کافی از برای فهم مطالب این
 کتاب و ندو باشد که بیان کنیم در این کتاب در اباب این سر طالع مطالب دیگر را بجهت فهم نویسنده
 که در مشغول نگین خود را بچیزی دیگر غافل کتاب بجهت آنکه کتب مصنفه در این علم را من استقصا نمودم
 و بسیاری از انها را نا مل نمودم چیزی را که موافق حق و مطابق واقع بوده باشد نیافتم بجز این
 کتاب بطریق که هر کس در این کتاب و استقصا نظر در آن بنماید در خطا واقع نمیشود در هیچیک از
 فنون این صنعت و بارها بجزیه و امتحان مطالب انرا معرّفین ساخته مطابق یافتیم بعد از آنکه
 انها را بقیاس و برهان بیقین شناخته بودم پس مطابق شد برهان با بجزیه پس اعتقاد نمودم بران

و بنای احکام خود بر این گذاهم و اعتقاد دارم که هر چند مطابق آن حکم کنم بران و تیره که حکم نموده
 ام خواهد شد و چون اسرار این کتاب باین نسبت بود که مذکور نمودم لهذا مطالب آنرا واضح نموده تا
 آنکه هر کس با سادگی و اندازان منتفع گردد و بدو باشد او دست و صدق و من هر چند من و ادا ملاقات
 نموده باشم چنانکه فر فریوس حکیم گفتند است که من مرد فاضل را دوست خند می شمارم و اگر چه
 باشم او را و در این مشاها کفتم آنچه کفتم بجهت اعطاء مبدول بخم پس سزاوار است از برای تو که
 بفهمی از این صناعت آنچه من فهمیدم و اعطاء کنی با حکام خود و از خداوند مسئلت می نمایم که اعطاء
 نماید اهل فضل و خیر را و مفضل سازد اهل شرف و فساد را تمام شد کلام شایع فاضل در اینجا
 و بعد از این شروع میشود در نقل کلام بطلموس و بالله التوفیق و علیه التکالون **باب چهارم**
 در تزیج و از دواج یعنی زن گرفتن پیش از شروع در مقصود از این باب باید است از تمهید
 مقدمه و آن اینست که اموری که بان منظم میشود امری بر منزل چنانکه بر دوس حکیم بیان
 نموده است آنرا چهار چیز است **اول** مال است **دوم** نیت **سوم** فرزند **چهارم** بندها
 و کنیزان **اما** **اول** که مال بوده باشد امران مشروحا در ابواب گذشته از این مذکور شد و اما
 فرزند پس بیان آن انشاء الله در باب پنجم از این مفا که مذکور خواهد شد و امر به وجه پس
 این باب چهارم مذکور خواهد و اما امر بندها پس چون بطلموس را عقیده اینست که وجود
 ایشان فضل است و چندان تعلقی بخود انسان نمیداند بلکه متعلق بعال انسان میباشد که
 بان سرور و شمع میباشد بلکه انهم از جمله اموال است و احوال آن از احوال مال که در ابواب
 گذشته معلوم شد معلوم میشود چنانکه در ابواب و غار لهذا بطلموس باب پنجم از برای معرفت
 احوال آنها منعقد نموده بخلاف هر یک از سر جز و دیگر ولیکن امر محبت و بیغضت ایشان موالی
 خود در ضمن باب صدق و اعداء بیان نموده است بعد از تمهید این مقدمه مذکور میشود که تزیج
 و ازدواج مرد و کانه است **یک** بر وجه مشروع و جاری مجرای طبیعی **دو** دیگر نامشروع و
 خلاف مجرای طبیعت و کالی چندان در معرفت قسم دوم میباشد لهذا بطلموس ابتداء نموده است

نموده است در احوال قسم اول و گفته است که قول در تزیج تابع قول در صناعات است که آن
 تابع قول در سعادت است که آن تابع قول در ثروت و مال است که آن تابع قول در خواص
 نفس است پس سزاوار است که بعد از آن احوال نظر کنیم در ازدواجی که جاری بر مجرای سنت
 و شریعت است یعنی نکاحی که بر وجه معروف و مشهور بوده باشد نه آنچه شنیع و فبیح بوده
 باشد خواه تزیج بازاد بوده باشد یا کنیزان لهذا بطلموس بلفظ اندواج که بمعنی حفت
 گرفتن است تعبیر نموده است نه بلفظ تزیج که مباد در ازان زن ازاد گرفتن است بعد از آن
 گفته است که دلیل تزیج مردان حالت فرست در وقت ولادت پس اگر مرد و بیع شرفی بوده
 باشد یعنی خواه نسبت نبش که عبارت از وقت استقبال بوده باشد تا وقت اجتماع و خواه
 نسبت بانفی که عبارت است از دو ربع قبل یعنی میانۀ عاشق و طالع و مقابلش پس اگر مرد
 دو ربع مشرفی بوده باشد بیکری زد و بیع دلال کند یکی از دو چیز یا تزیج نمودن مرد در
 وحدت سن زوجه جوان باشد یا پس و یا تزیج نمودن زن که دکی در وقت پیری و اگر مرد
 دو ربع غریبی بوده باشد بیکری از دو اعتبار مقابل شرفی دلال کند نیز بیکری از دو چیز یا تزیج
 در کودکی یعنی یا تزیج در پیری هر زنی که باشد یا جوان یا عجوزه پس بقیاس بر این کلام توان فهمید
 که هرگاه قریب دو اعتبار شرفی بوده باشد هم رفیع کدک بوده باشند و اگر هر دو
 اعتبار غریبی بوده باشد رفیع و زوجه هر دو پیر بوده باشند و بعد از این گفته است که اگر
 قریب در وقت اجتماع متصل بچل بوده باشد دلال کند بر عدم تزیج بجهت آنچه دانسته شد که
 در بحث الشعاع فعل ایشان باطل است و زحل نیز دلال میکند برابطاء و ناخیر پس اگر این دو حال
 با هم جمع شود دلال کند بر عدم تزیج این بود بیان تزیج و عدم تزیج و وقت آن **و اما** شناختن
 قلت و کثرت نوجات پس اسناد لال بران از حالت دیگر قریب باشد و آن است که بعد از معرفت
 تزیج یا عدم آن نظر کند که قدر در بیج ذو صیغه واحد است یا در بیج ذو جسدین یا کثیر الصوری یا
 در آن بیج متصل است بیک کوب یا بیشتر از یک کوب پس اگر قدر در بیج ذو جسدین یا کثیر الصوری بوده

بوده باشد و متصل به پیش از یک کوب مولود کثیر التزوج بوده باشد و شاید که زنان دانست عدد
زوجاتش از عدد صور زوجی که قزوکی که متصل با آنها میباشد در آنها میباشد و از
عدد کوب ثابت که فردان برج مقارن آنها میشود هر طول یا عرض یا هر دو با آنها و اگر فردی
دی صورت واحد و تقریباً یک کوب متصل بنده باشد در آن برج یا اصلاً یک کوب متصل نشود و در آن
برج دلالت بر کثرت زوجی مرد و حالات متوسطه بمقایسه باینده حالات ظاهر است و اما معرفت
صالح بودن زنان یا طالح بودن ایشان پس حاصل میشود از متصل به قزوکی خواه مقارن و خواه غیر
مقارن پس اگر متصل بوده باشد بعد از آن صالح بوده باشد خصوصاً اگر قزوکی در خطوط
بوده باشد که زنان اصلاً خواهند بود و اگر متصل بخوس بوده باشد زنان طالح بوده باشند
اگر قزوکی در خطوط بخوس بوده باشد که زنان طالح بوده باشند و حالات متوسطه بمقایسه
ولیکن بطولوس در اینجا تفصیل داده است مدلولات هر کوبی را با شخصی قار و بر یک یا مزاج
بوده باشد پس گفته است که اگر قزوکی متصل به زحل بوده باشد یا در خطوط او پس اگر آن در حالت
پسندیده بوده باشد یعنی از سنه بقوای اثنی یا عجمه یا هر دو بوده باشد زن همین رنج کشیده
خلق و اگر برخالت مذموم بوده باشد بعلاوه خوار و پلید و زشت اخلاق هم بوده باشد و اگر قزوکی
متصل بمنزلی یا در خطوط او بوده باشد زن با عفت و زهد و اگر ضعیف الحال بوده باشد اینچنان
پست بوده باشد و اگر متصل به مریخ یا در خطوط او بوده باشد و نکاح او بوده باشد زن با جرات و
بی فروتنی و نافرمان و اگر به حال او بوده باشد و دشنام ده و زنا کار بوده باشد و اگر متصل به زهر
یا در خطوط او و نکاح او بوده باشد زن جلیل و با ایشانت و صاحب سر و اگر به حال او بوده باشد
پست حال از این بحسب مراتب ضعف و قوت و اگر متصل به عطارد یا در خطوط او و او نکاح او بوده
باشد با هم و برتر از همگان و اگر به حال او بوده باشد از اینچنان پست و با مشقت و دشواری
و شایع در اینجا گفته است که باید در این باب تسبیح را قرا مانده و اهلها و بر سیدان آن
اجرام باشد اعطای کوب ایشان یا اجرام ثوابت و مجسمات و غوست و مزاج آنها حکم نمود بر

برتر و پچی که در انشال تحقق میپذیرد و اگر خواهی معرفت زنان را که از اندام ملوک نظر کن بخوا
آنچنان که دلیل بر توجیع میباشد یعنی تر متصل با آنها میباشد هر کدام که در خطوط خود بوده
باشند دلیل باشند بر زن ازاد و هر کدام که در خطوط غیر خود بوده باشند دلالت کنند بر
زن ملوک و بر اینقیاس در صورت طالع و لا دست خود که اول طالع ثلثه بود همین که تسبیح قزوکی
بر تسبیح اسیس برنج رسیده و قبل از غروب روزی ششم ملوک را که شر و اخلاق و نافرمان بود و چون
نیلان متصل شد به قزوکی تسبیح شمس که در خطوط زحل بود روزی ششم زن ازادی که در کار او اندک
عسر و مشقت بود بجهت بودن شمس در خطوط زحل و چون شمس که دلیل او را سپید و متصل بر تسبیح قزوکی
واقع شده بود باین علت من خواهان و رعایان نبودم و مفارقت نمودم و او را چون قزوکی برنج کشید
الذی بود که عصب بوده باشد و متصل بچند کوب اخفا نمود تعدد زوجات و اجمال چهار زن
ازاد و شش ملوک را دیدیم و هنوز نفسین طالب زن میباشد و زنان فاعله که مذکور شد در مریخ
عدد زوجات در صورت طالع من فادر میباشد بر معرفت عدد زوجات من و چون تر متصل بشمس و قزوکی
بود دلالت نمود که من نکاح بر غیر سنت و امر و عجمه نمود تمام شد کلام شایع در این مقام بطولوس
گفته است که قانون در معرفت حال زن ما خود است از حال زهر در حالت نکاح پس اگر زهر بوده
باشد متصل بمنزلی یا زحل یا عطارد یا در خطوط ایشان بوده باشد زن نافع و معین در امر معیشت شهر
خود و دست او و اولاد خود و اگر با مریخ یا در خطوط او بوده باشد زن با شهامت و دلیر و اگر زهر
و ثبات و پیغمبر بعد از این شایع در اینجا گفته است که باید در این باب ملاحظه شود
حال قزوکی آنکه او دلیل بود بر توجیع مرد زنان را بعد از آن حجاب گفت است که مکرراً در این
کتاب مذکور شد که شمس و قزوکی و رئیس علی الاطلاقند بر سایر کوب و اینکه امر ایشان
جاری بر جاری طبیعت میباشد و میل از آن بحسب مزاج کواکب است و چون زهر بدله قرات در
جائی که دلالت از برای قزوکی بوده باشد چنانکه در ملاحظه فی وجهی که ذکر شد پس باید که دلالت
بحسب مزاج زهر بوده باشد بعد از این شایع ایشان بدفع اعتراض نموده گفتند است که اگر چه طبع قزوکی
متناسب است با طبع زن و طبع شمس مناسب طبع مرد و ظاهر باینست که دلالت رجال زوجی مرد ما خود

بوده باشد از شمس و قمر و زین از هر دو یکی چون در مقام ترویج است و در وقت مرد زن است پس
دلیل ترویج او باید که ماخذ بوده باشد از حال قمر و زین مرد است پس باید که دلیل ترویج زن
حالی که بوده باشد لهذا بطریق گفته است که **اما ترویج** زنان پس سزاوار است که نظر شود
در حال شمس در حالت ولادت زن یعنی اگر شمس در حالت ولادت زن نباشد حال است ترویج پسند
بود و الا مذکور و اگر متوسط الحال ترویج متوسط و همچنین شمس اگر در ربع مشرق بوده باشد نسبت
بافت ولادت یعنی در ربع ماهن عاشر و مفاصلش بوده باشد دلالت کند بر آنکه زن شوهر گیرد
جوان و جداست سن هر شوهری که بوده باشد پس با جوان یا آنکه شوهر جوان گیرد و وقت که خود سن
داشت باشد و اگر در ربع غربی یعنی در ربع دیگر بوده باشد ترویج او بطی بوده باشد و بنا
افند بر شوهری که بوده باشد پس با جوان یا زن پیری شود بعد از آنکه خود سن بهم رساند
و از این دو قانون که در باب ترویج مرد و زن مذکور شد توان دانست که هرگاه در ولادت مرد و زن
هر دو هم شمس و قمر در ربع شرقی بوده باشند هر یک در حد است سن جفت کنند اما مرد
صبیه را یکی و اما زن که یکی از زن شود و اگر شمس و قمر هر دو هم در ولادت مرد و زن در ربع
غربی بوده باشند ترویج هر دو بشوهر افتد تا هر دو سن بهم رسانند بعد از آن مرد زن پیری
گیرد و زن شوهر پیری را و اگر قمر در ولادت مرد در یکی از دو ربع شمس و قمر یکی از دو ربع
شرقی و بعد از آنکه سن شد یکصنیه یا چند صنیه را بگیرد و اگر در ولادت زن قمر در یکی از
دو ربع شرقی و شمس در یکی از دو ربع غربی بوده باشد زن بعد از آنکه سن بهم رساند شوهر
گیرد و اگر یکی از این قیاس در سایر صور احتمالات **و شایع** در خصوص ولادت خود گفته است
که چون قمر در ربع غربی بود بناخیز افتاد ترویج من ناسی بلکه و چون شمس در ربع شرقی بود زن
من هر صبا یا کوچه کان بودند بعد از آن **بطریق** گفته است که اگر در مولد زن شمس در ربع
طالع کسوفه بوده باشد و در آن ربع متصل بیک کوکب پیش نشود دلالت کند بر آنکه زن پیش از
یک شوهر نگیرد اگر متصل الیه شمس کوکب صاحبی مشرق است آن شوهر جوان بوده باشد و اگر عشاء
و مغرب بوده باشد آن شوهر پیر بوده باشد و همچنین در مولد مردان اگر قمر در ربع خود بیک کوکب

کوکب متصل شود مرد یکن کند و اگر پیشتر پیشتر چنانکه مذکور شد و لیکن اگر آن کوکب متصل الیه
قمر مشرقی بوده باشد زن جوان و اگر مغرب زن پیر خلاصه کثیر بر صاحبی دلالت بر جوانی میکند
و غریب و عشاء بر پیری و اگر در مولد زن شمس در ربع و جدین یا کثیر الصبر بوده باشد
و در ربع خود و پیش از یک کوکب متصل شود زن پیش از یک شوهر کند اگر مشرقی شمس هر جوان و اگر
هم مغرب هم بر و همچنین اگر بعضی مشرق و بعضی مغرب بوده باشند یعنی جوان و بعضی پیر و بعضی
در مولد مردان و اتصال قمر کوکب مشرق و مغرب و یک کوکب و پیش از یک کوکب چنانکه مذکور شد
و بجهت معرفه احوال شوهر باید ملاحظه نمود متصل الیه شمس را اگر متصل بوده باشد یا بوده باشد در
حفظ او شوهر صاحب سر و پسند و دوست دارند یعنی شمس و لیکن این در صورتی است که نظر
ملازم بوده باشد از قبیل تدیس و تثلیث یا دفع قوت و طبیعت و امثال این و اگر بخلاف این
باشد بخلاف اینحال بوده باشد و اگر متصل بپیری یا در حظوظ او بوده باشد مرد بوده باشد با
عفت و بزرگ همت و نفس و اگر متصل بر پسر یا در حظوظ او بوده باشد مرد سرکش و بی همت و افزون
و فرزند کند و اگر متصل بر مرد یا در حظوظ او بوده باشد مرد ظاهر جمیل و اگر متصل ببطارد یا در حد
او بوده باشد مرد نافع در امر معاش و کارکن و نیز **اگر زهر** یا نعل بوده باشد مرد با کلال
و نگاهدارند و پیرهن کنند از جماع بوده باشد **و اگر** یا مشرقی بوده باشد مرد با ویر و دوست
بوده باشد **و اگر** یا مرجع بوده باشد مرد حار المزاج و جوی در جماع و فاجر بوده باشد **و اگر** یا عاقل
بوده باشد مرد مهربان و اولاد خود بوده باشد و لیکن معلوم است که بحسب بودن کوکب متصل الیه
زهر و نیکال و بدحال این احوال شدت و ضعف بهم میرسانند **و اما معرفت** ثبات و دوام ترویج با ملا
و فرقی پس اول شناخته میشود از ارتباط نیرین با یکدیگر پس اگر شمس و قمر بر تثلیث یا تدیس یکدیگر
بوده باشند و در مولد مرد یا زن دلالت کند بر اتفاق و وحدت ایشان و اگر اینحال بریندل بوده
باشد با نظر بر آنکه ولادت مرد موضع قمر مشارک شمس خود و شمس ولادت زن باشد و در مولد زن
هم شمس مشارک قمر خود و قمر ولادت مرد بوده باشد مشارکت اتفاقی از قبیل تدیس یا تثلیث خصوصا

اگر دفع قوت یا طبیعت یا دفع قوتین یا طبیعتین بوده باشد و هر یک در خطوط یکدیگر بوده باشند در هر دو کلامت پس میان ایشان غایت انفاد و وسعت بوده باشد و عقدان دواج مخل و منفسخ نکرد و اما معرفت طلاق و نفرتی پس اگر بوده باشد موضع نیرین در کلامت مرد که مربوط بیکدیگر بنوده باشد یا آنکه بیکدیگر مربوط بوده باشند بترسیع یا مقابله دلائل کند بر آنکه مرد بسیار طلاق دهند باشد همچنین اگر در کلامت زن این وضع متحقق شود دلائل کند بر آنکه بشهر خود نماند و طلاق گیرد همچنین اگر قولا در مرد مربوط باشم و کلامت زن بنوده باشد یا بترسیع و مقابله ان بنوده باشد مرد دشمن دارد از زن را و با او ثابت و برقرار نماند و بر این قیاس هرگاه موضع شمس زن با موضع قمر خود و موضع قمر مرد مربوط بنوده باشد از زن ان شهر را دوست ندارد و با او بافی نماند و بعد از معرفت ثبات و عدم ثبات تزویج پس در صورت ثبات اگر سعود ناظر بوده باشند بموضع شمس هم بموضع قمر بقاء تزویج با خواست یکدیگر و بالذات و محبت دفع بوده باشد و اگر سعود هان ناظر بموضع شمس و قمر باشند اختلافات همین از برای زن بوده باشد و اگر ناظر بقمر بوده باشند این حالات همین از برای مرد بوده باشد و اگر نخوس ناظر بموضع نیرین بوده باشند بقاء تزویج بوده باشد با خصوص خسران و غرامت و اگر همین ناظر بموضع شمس بوده باشند بوده باشد اختلافات از برای زن و پس و اگر ناظر بقمر بوده باشند بوده باشد اختلافات همین از برای مرد و همچنین اگر هم سعود و هم نخوس ناظر بوده باشند هر دو موضع یا یکی در کلامت مرد یا زن یا هر دو و بعد از معرفت آنچه مذکور شد دانستن حکم هر احتمال با سالی میسر شود و در صورت **فراق** و طلاق اگر نخوس ناظر بوده باشند بموضع نیرین بوده باشد فراق با خصوص فساد و افتراء و بدان فراق رجوع و بازگشت بنوده باشد و اگر نخوس در کلامت مرد ناظر بقمر و در کلامت زن نیز ناظر بقمر خصوصت و سر از جانب بوده باشد و پس و اگر ناظر شمس و کلامت مرد و بشمس و کلامت زن بوده باشند فساد و خصوصت و سر همین از جانب مرد بوده باشد و اگر ناظر هر دو بوده باشند از هر دو جانب فساد بوده باشد و بر این قیاس هرگاه سعود ناظر هر دو بوده باشد فراق فراقی بنوده باشد که در آن رجوعی حاصل نشود بلکه میباید با رجوع و الفت و محبت و دوستی و بازگشت

موضع

و بازگشت و اگر ناظر بقمر مرد یا قمر زن بازگشت و محبت از جانب زن بوده باشد و همچنین اگر ناظر شمس زن یا شمس مرد بوده باشد محبت و میل خاطر از جانب مرد بوده باشد پس اگر عطایه مانع نخوس بوده باشد که مذکور شد که ناظر بدلیل فراق بوده باشند دلائل کند بر فراق شهود و معرف و با ملامت و اگر زهره با آن نخوس بوده باشد دلائل کند بر آنکه فراق افضا کند که بنوده باشد فراق محبت بخور یا سحر یا امثال آن از امور مکتومه و اسرارین بود سخن در تزویج متعارف و مشهوری که مندا و اول میان مردم که شاعت و قبح و مردانگی در آن میباشد و اما از یاد فی قسوت و نخوس و زنا و لواط و مباحصه و اگر چه در این احوال افضا در باب اخلاق مولود معلوم شد لیکن در این مقام چون موضع خاص با و مبسوط لهذا بطریق قانون خاص از بیان نموده میگوید که **و اما آن نوع** دیگر از تزویج که میباشند بر وجهی دیگر پس سزاوارست که بغیر و هم بدانیم از آن نظر در حال زهره و مریخ و زحل و ستر این مطالب است که زهره چون بالطبع دال است بر انوشت و سست پس دلائل میکند بر غلبه انفعال و قبول و شدت حب و عاطفه لهذا او را کوکب تزویج دانسته و چون زهره شریک است با مریخ در آنکه شرف هر یک در مثلته دیگری است و شویک است با زحل در آنکه بیست هر یک در مثلته دیگری است لهذا این دو کوکب نیز شریک باشند با هم در دلائل بر تزویج و فراق است که اتصال و مناسبت و مشاکلت زهره با مریخ دال است بر تزویج جووان و مناسبت و مشارکت آن با زحل دال است بر تزویج مجاز پس هرگاه هر سه کوکب دال بر تزویج شدند در میانهم معلوم شد که تزویج مشروع ما خود است از حال نیرین پس هرگاه این سه کوکب ناظر بوده باشند در حالت کلامت بنیرین بنظر موافقت و ملائمت دلائل کند بر آنکه تزویج مشروع و موافق سنت بوده باشد و اگر میان نیرین بوده باشند دلائل کند بر تزویج نامشروع از مثل زنا و لواط و مباحصه و چون زهره اگر چه معتدل المزاج است ولیکن اندک مایل است به رویت و طرد و مریخ مزاج او پس و حرارت شدید است پس هرگاه اندک مریخ شدند هر یک میل کنند دیگری و نیز بنا بر آن سری که مذکور شد از مناسبت میان زهره و مریخ در آنکه شرف هر یک از این دو کوکب در مثلته دیگری میباشد و نیز درجه شرف این دو کوکب بشکل اندکی که شکل دو دهنه است و مانع شده است

لهذا این دو کوب را نهایت مهمل طبعی بیکدیگر می باشد پس از نماز نیت این دو کوب حاصل شود عشق
 که از آن اقراط در مجتهد است و چون عطارد سوبج الحمر که است و همیشه جولان می نماید حول شمس پس همیشه
 اوقات نور شمس را بر روی رساند پس کار او ظاهر نمودن قوت شمس است در هر جوی که حول شمس است پس اگر
 عطارد باز هم با مریخ مشاکل و مشارک شود بگرداند احوال عشق را ظاهر و مشهور و معروف و اگر مشارک
 زهره و مریخ با یکدیگر در بر وجهی بوده باشد که این هر دو کوب در آن صاحب حظ بوده باشند مانند آنکه
 یکی در جدی بوده باشد که مثله زهره است و شرف مریخ و دیگری در حوت که شرف زهره است و مثله
 مریخ و دلالت کند بر آنکه جماعت بوده باشد یا برادران و خواهران و خویشان نزدیک و اگر در بلاد و
 زهره و مریخ با نظر بیکدیگر محصور کنند قوت را در میان خود بجزر یا شتاع دلالت کند آنحال بر آنکه در
 دو خواهر یا برادران و زن و اندکی مانند ایشان فراموشی بوده باشد و همچنین در موالید زنان اگر اندک
 محصور کنند شمس را دلالت کند بر آنکه زن دو برادر یا دو خویش با او جماعت کنند و چون زهره و شمس
 و زحل مذکور و هر یک طالب یکدیگر و بعد از او تعدیل میشود پس زحل بر طوبی زهره و نیز میزان که خا
 زهره است مثله و شرف زحل است و جدی که پد زحل است مثله زهره است پس میل زهره و زحل
 بیکدیگر پیش از میل زهره و مریخ بیکدیگر بوده باشد بیعت آنکه خا خای اندر بر مفاصله یکدیگر واقع
 شده است لهذا نماز نیت ایشان با یکدیگر موجب لذت نکاح و جماعت و ثبات و دوام آن و اگر
 عطارد که هر دو خانه او بر تکیه هر دو خانه زهره و زحل واقع می باشد هرگاه باز هم و زحل باشد
 بعد از او جماعت نکاح واقع هم بوده باشد و اگر با نماز نیت زهره و زحل مریخ نیز نماز نیت ایشان شود
 کند بر آنکه امر نکاح ثابت نماید بیعتی بودن خا خای مریخ بر مفاصله خا خای زهره و مریخ خا خای زحل
 و ظاهر است که این دو شکل فرض است و عداوت و اگر زهره در حظوظ و حال مناسب خود بوده باشد دلالت
 کند بر آنکه از دواج زن با کسی بوده باشد که سنش مثل سن او بوده و اگر زهره بوده باشد در کمال تنویر
 یعنی زیاده از آنچه مناسب است پس اگر در موالید زنان است دلالت کند بر آنکه شوهر او سنش کمتر
 از او می باشد و اگر در موالید مردان است دلالت کند بر آنکه زن سنش کمتر بوده باشد از شوهر و همچنین

و همچنین اگر زهره در موالید زنان در کمال غریب بوده باشد زیاده از آنچه لایق با و است شوهر سن
 نر بوده باشد و در موالید مردان زن مستتر بوده باشد و اگر زهره و زحل در برج مشترک که هر دو
 در آن صاحب حظ می باشند ناظر باشند بیکدیگر مانند میزان و جدی و مریخ میان خویشان بوده باشد
 و اگر با این حال که دال بود بر آنکه مریخ میان خویشان است نیز مشارک زهره و مریخ یا زهره و زحل بوده
 باشد و در طالع یا عاشق بوده باشد دلالت کند در موالید رجال بر آنکه مرد مادر خود یا خاله خود یا زن
 پدر خود را جماعت کند و در موالید زنان پدرش یا بر خواهرش یا شوهر دخترش را جماعت کند و اگر
 زهره در احوال بوده باشد که مذکور شد که دلالت میکند بر مریخ خویشان شمس مشارک زهره و مریخ
 یا زهره و زحل بوده باشد و آن در زندان یا در موالید رجال دلالت کند بر مریخ و دختر خود یا دختر
 برادر یا دختر خواهر یا زن پدر خود و در موالید زنان بر مریخ یا عمو یا شوهر مادر خود **فصل**
 که شخصی سفر نمود و دختر که چکر داشت و سفر او مدتی طول کشید بعد از مراجعت طالب زن شد
 دختر خود را شناخته زن نمود و از آن چند اولاد بهم رسانید بعد از آن بیکدیگر را شناختند و اگر
 شریعت اسلام میباید ایشان نفرین شد و اولاد در میان ایشان بودند و این بنده مکر از اثر
 اوضاع کواکب در وقت دلالت ایشان و اگر زهره مشارک بوده باشد مریخ یا زحل یا هر دو صراحتاً
 با آنها در مواضع مختلفه در تذکیر و تانیث بوده باشند خواه تذکیر و تانیث انما وضع ذاتی بوده
 باشد مانند بروج مذکور و تانیث یا عرجه مانند پیوت مذکور و تانیث یا بروج که صاحب حظوظ
 آن کواکب مذکور بوده باشند یا مؤنث خلاصه موضع مؤنث بوده و موضع زهره مذکور و یا یکدیگر
 مشارک در شکل این حالات دلالت بر حوص مولود خواهد بود باشد و خواه زن بر جماعت و آنها را در
 هر نوع که بیشتر شود از قبل بد بر بوسیله فعل یا انتقال یا ملاحقه خصوصاً هرگاه بوده باشند از
 دلایلی که در صورتی خلاصه از تلك البیوع و ان اوایل اسد و حمل است و او خراسد و صورت جدی که
 آن صورتها با خاصینه افتضای این امور کنند خصوصاً هرگاه ضم شرف با اولاد سابقه خصوصاً هرگاه بوده
 باشند ادلاء در وند طالع و عاشق که مولود بوده باشد مشهور و معروف و درین کارها و در مجالس

و محافل بدن حیا و شرم از کسی از او این امور سرزند و اگر تیشها دره و دند دیگر بوده باشند
 پنهان آن امور بد و و نیست که از غایت خفاء مولود خواجه بابی و سلاخ یا عقیق بوده باشد و این
 قیاس بودن در تحت الارض و فوق الارض بودن نسبت به شمس مشرقی و مغربی و همچنین مراتب ظهور
 و خفا حسب قریب یا واد مزبور و بعد از آنها و اگر بادلاء خفا و سوری یا بودن عظم یا خواجه
 یا بی سوراخ ضم شود شفاقت مریم در موالید رجال دلائل کند بر آنکه مولود مفلوح الذکر الحسین
 بوده باشد و در موالید زنان بر آنکه صاحب کتله بوده باشد **و بجای** مدار امر در معرفت طهارت
 نجاست جماع مردان بر احوال پنج است در ولادت پس اگر مریم منصرف شدن باشد از نخل و زهر نیز
 از مریم منصرف و مریم منصل بشری ایحالت دلائل کند بر وقت در جماع و قصد بان بقدر صرفت
 و حاجت طبعیت و اگر مریم منصرف باشد از شتر و از مریم نیز و زهر منصرف باشد همین مریم منصل
 بر نخل بوده باشد دلائل کند در موالید رجال بر آنکه سرد و کاهل بوده باشد در امر جماعت و خود را
 نگاه دارد در آن و اگر مریم در وقت ولادت منصل بوده باشد هم بزهر و هم بشری بوده باشد مولود
 سریع الحکمه و شدید الشوق در باب جماعت مگر آنکه خود را ضبط کند از جماعت شتر و اگر مریم مقارن
 زهر یا بشری یا هر دو بوده باشد بدون نظر نخل بوده باشد مولود حریص در امر جماع و هر چه حیل
 و چاره که تواند نمود در امر جماع مینماید اما بودن مریم با زهر مفقوض این احوال ظاهرات و اما بودن
 یا بشری مفقوض آن بجهت مشکلات طبع بشری است با طبع زهر و هرگاه بوده باشد مقارن مریم با زهر
 که اقتضا نموده باشد کثرت حرص و شوق در حالتی که یک از مریم یا زهر مشرقی بوده باشد و دیگر
 مغربی یا یک در بیع مذکور و دیگری در بیع مؤث میباشند میل مولود به پسران و زنان علی السویه
 و اگر هر دو مغربی یا در بیع مؤث بوده باشند میل مولود همین زنان بوده باشد نه پسران و اگر با ایحال
 هر دو در بیع مؤث نیز بوده باشد مولود با اختیار بوده باشد در میل به جماعت زنان و اگر هر دو مشرقی
 یا در بیع مفکر بوده باشند مولود مبتلا بوده باشد عجبت پسران و پس و اگر با ایحال هر دو در بیع
 نیز بوده باشند مولود مبتلا بوده باشد بمیل مردان هر حال که بوده باشند بیخه خواهد آمد بوده باشند

باشند و خواه ملتی خواه حسن منظر داشته باشند یا اگر بر المنظر بوده باشند و این مولود اصلا بزنان
 نزدیک نکند و اگر زهر مغربی بوده باشد از مریم مولود با غیر جماعت کند از کنیزان
 یا پست فطرتان و همچنین اگر زهر ضعیف حال تر بوده باشد از مریم مانند آنکه زهر در بیع زایل
 بوده باشد و مریم در بیع مقبل یا زهر مخوس تر بوده باشد از مریم و اگر بر عکس ایحالت بوده باشد
 که مریم ضعیف حال تر بوده باشد از زهر مولود با شرف از خود جماع کند یا با زن محضه یا با بی خود
 کند و اما طهارت و نجاست جماع زنان بر مردان بر حال زهر در وقت ولادت پس اگر زهر ناظر باشد
 یا بشری و عطارد بوده باشد زن طاهر و پاکیزه و عقیق در امر جماعت و اگر زهر ناظر باشد عطارد
 فقط بدون نظر رجل زن بسیار مایل بوده باشد به جماع و لیکن خود را نگاه دارد و زنان بوده باشند
 جماعت شتر و اجتناب کنند از آن و اگر زهر مقارن یا ناظر بوده باشد همین به مریم زن بوده باشد با جماع
 در امر جماع و فرود رفتن در آن و اگر زهر با مریم بوده باشد و بشری ناظر ایشان و مریم ضعیف حال تر
 از زهر دلائل کند بر آنکه زن لجاجت کنند بنیکان و فرودمایان و غریب و اگر بر عکس ایحالت بوده
 باشد دلائل کند بر آنکه جمیع شوند با او شرفیان یا اتای او بر وجه نا و نجود و اگر زهر و مریم که در وقت
 میفکوند بر کثرت شوق و حرص زن بر جماع هر دو در حالت نایب بوده باشند مانند آنکه هر دو مغربی
 بوده باشند یا هر دو در بیع زایل یا برج مؤث حرص زن همین در جمیع شدن با مردان بوده باشد
 و اگر هر دو در حالت مذکور بوده باشند زن حریص بوده باشد در جمیع شدن با زنان نیز و اگر با ایحال
 نخل در حالتی که در نایب بوده باشد نیز ناظر باشد ایشان بوده باشد دلیل بر نجاست و رجاست
 مانند جماع در بر یا ملاحظه و بکار فرودن الاتی معنی الک رجولیت مرد و اگر در ایحال نخل مشرقی یا حاکم
 مذکور بوده باشد زن بوده باشد با آن احوال که مذکور شد نکردن بزنا باها یا عاشق چنین اشخاص و
 مطلب خود را ایشان ظاهر کند **و بجای** نظر مشرقی بزهر و مریم در ایحال دلائل کند بر عین و نیک
 حالات و نظر عطارد ایشان دلائل کند بر تشهر و اشکارا ساختن آنها این بود بیان آنچه بطریق دیاب
 شرفی در ایفهام ذکر نموده است و هر آنکس که بنظر ناظر و تفکر در آن نکند کافی است او را در ای مطالب این باب

در ایحال

والله الموفق والمعين **باب** در معرفت احوال اولاد و این باب تمام شود آنچه متعلق بتدبیر
منزل میباشد و این باب نالی باب تزویج است در مدخلیت و منظم امر پدر منزل و دلیل اولاد و وصف آن
صنف اول بیوت یعنی بیوتی که هرگاه کوکب دال بر حصول فرزند در آنها باشند دلالت کند بر حصول
فرزند و هرگاه کوکب دال بر عدم فرزند و آنها بوده باشند دلالت کنند بر عدم فرزند و آنها عاشرات
و یازدهم و بیوتی که ناظر باین هر دو میباشد که عبارت از طالع و طالع بوده باشند و بیوتی که قابل
این دو بیت میباشد که عبارت از چهارم و پنجم بوده باشد پس شش بیت دلیل فرزند است عاشق و
یازدهم و طالع و هفتم و چهارم و پنجم باین ترتیب که مذکور شد **صنف دوم** از دلیل دال بر
اولاد کوکب است و از میان آن کوکب شری و زهر دال بر وجود حصول فرزند میباشد و شش بیت
و دحل دال بر عدم آن اگر بسیار مخفی بوده باشد یا اگر آن اگر چندان مخفی نباشد باشد و عطاره اگر
عاجز سعود یا شرف بوده باشد دلالت کند بر حصول فرزند و اگر همان مخفی یا مغرب باشد دلالت کند
عدم آن یا اگر آن بحسب مراتب مخفی آن بر اگر در بیوت شش گانه سعود بوده باشد دلالت کند همچین
بر حصول فرزند و اگر مخفی بوده باشد دلالت کنند بر عدم یافتن آن و اگر هم سعود و هم مخفی بوده باشند و
همچنان اقوی از دیگر بیوت بوده باشند دلالت کنند بر حصول و مرگ آن و اگر در زهر و شری و عطاره
یا مشرف در یکی از این خاها می بود باشد مولود و جلد و یکانه و اولاد بوده باشد و اگر این کوکب
برجهای ذی جسدین و مؤنث بوده باشند در خاها می بود هر یک دلالت کنند بر حصول و دختر و اگر کوکب
مزبور در خاها می مذکور در بیوت کثیر از نزع باشند مانند حوت و سرطان و عقرب بوده باشند دلالت
کنند بر حصول فرزند بسیار و اگر در بیوتی بوده باشند که صاحب کسرت میباشد دلالت کنند
بر کفر فرزند هرگاه در خاها می مزبور بوده باشند و اگر در بیوت ذی جسدین باشند دلالت کند بر تعدد
فرزند و همچنین در بیوت ذکر دلالت کند بر فرزند مذکور و اگر در بیوت مؤنث باشند دلالت کنند بر فرزند
مؤنث و همچنین اگر در بیوت مذکور باشند دلالت کنند بر کسرت و در بیوت مؤنث بر نایب و در حالت
کثیر بر ذکر کسرت و در حال تغریب بر انوش خلاصه کوکب دال بر فرزند بر هر حال که بوده باشند از نزع کبر

از نزع نایب مدلول انهم از آن جنس بوده باشد و هرگاه کوکب دال بر حصول فرزند بر بیوتی بوده
باشد که اقضا فرزند نکند و لیکن بر آن کوکب مستعملی بوده باشند بخس یا آن بیوت بر وجه عاقر
و عقب بوده باشند مانند اسد و سنبله دلالت کنند بر بهم رسیدن فرزند و لیکن از برای آن
ثبات و بقای بیوتی باشد و آن مدت هم کمزنده است همیشه چهار و پنج و ده باشد و اگر در آن
مخفی یا شش یا عطاره مخفی یا مغرب بوده باشند بدون سعود در آنها دلالت کند بر عدم حصول
فرزند و اگر کوکب دال بر عدم فرزند در بیوت مذکور یا بر وجه عاقر بوده باشند و مستعملی بوده باشند
بر آنها مخفی دلالت کنند بر عدم اولاد و اگر چه سعود یا آنها ناظر بوده باشند هرگاه بوده باشد مخفی
بها شری یا یازدهم و اگر آن کوکب در بیوت مؤنث یا کثیر از نزع یا یا شاهدان و نظر سعود یا آنها بوده باشند
دلالت کنند بر فرزند ذی کافه و باشند یا قضی الامر بوده باشد و اگر هر دو صنف از کوکب که
دال بر حصول فرزند و عدم آن بوده باشند در خاها می مزبور بوده باشند بر کوکب معطی و دال بر آن ناظر
باشند بر کوکب معطی فرزند آن مزبور و معطی بوده باشند و الفات احوال ایشان نشود و اگر ناظر
نباشند بر کوکب معطی فرزند محبوب بوده باشد و اگر کوکب معطی مضاد بوده باشند با کوکب معطی
دال بوده باشند بر مرگ فرزند و اولاد و باید که ملاحظه تر جمیع یک از این دو صنف را بر یکری نموده
و وجه ترجیح کسرت عدد و ذی خفت و شدت شریقی و ممکن نبودن در او نادر و بیشتر استغلا
داشتن یا زود تر روندن و نود بودن و امثال آن و بعد از ملاحظه تر جمیع حکم و اقوی باید نمود و اما معرفت
حال اولاد در شرافت و ضلالت پس نظر باید نمود در حال مستولی بر موضع آن کوکب معطی و اولاد یعنی
در هر ولدی از این کبر یا کوچکتر و مذکور و مؤنث نظر باید نمود در حال مستولی بر موضع دلیل او و اگر آن
مستولی در مکان خود و در حال و شرف است آن فرزند شریف و مشهور بوده باشد و اگر در موضع خود
ضعیف و در فقر است مولود دلیل و کم نام خواهد بود و همچنین اگر متوسط الحال بوده باشد در فقر
و ضعیف آن فرزند متوسط حال خواهد بود در کرم بودن یا ذلیل بودن یا در مشهور بودن و کتمان
بودن **و اما معرفت آنکه فرزند محسوب یا مغضوب باشد** باید نظر باید نمود در حال مستولی بر

منصوح دلیل انفرزند اگر ناطق است بطالع و لیسیم الجنت از تالیث یا سدیس یا در مواضع است که مانی
است با طالع و لیسیم الجنت انفرزند محبوب والدین خواهد بود و خواهد باقی ماند تا آنکه فرزند کند
و لذت والدین خود را ببرد و اگر ناطق نباشد بطالع و لیسیم اصلا یا آنکه بعد از ناطق می باشد که
کند بر آنکه انفرزند خصم و دشمن والدین و ضرر رساننده ایشان باشد و حال ایشان را از دست بردارد
هرگاه متوسط میان این دو حالت بوده باشد مثلا ناطق باشد بمواضع یکی از آن دو دین دیگری را
اگر مادی شود ظاهر شد سرحیت طبعی والدین فرزند را و بالعکس یا بغض ایشان و محبت آنست که اگر
معطوف فرزند را که میباشند که داند بر محبت و الفت و وفای می کند که بوده باشند در میان
یا از هم یا طالع یا هفتم یا چهارم یا پنجم که هر ناطق میباشند بطالع بنظر با وقت و اما اگر محبت و منفعت
اولاد یکدیگر را پس نظر باید نمود در حال که کتب محلی پس اگر آنها یکدیگر ناطق میباشند بنظر مواضع
اولاد یکدیگر را دوست دارند و تکویم و تعظیم یکدیگر را منظر دارند و اگر آنها یکدیگر ناطق نبوده باشند
اولاد متفرق بوده باشند و هم رجوع نداشتند و محبت و مبعوضه در میان نباشد و اگر آنها
یکدیگر بنظر عداوت ناطق بوده باشند اولاد دشمن یکدیگر باشند و میان ایشان قتال و قتل و خون
بوده باشد و محبت و مبعوضت اولاد ناطق حالات دلیلهای آنها می باشد این بود احوالات کلیه
اولاد و اما احوالات جزئی ایشان پس باید که دلیل هر یک بنظر طالع قرار داد و تمامی احوالات جزئی
انرا استنباط نمود و شارح دلائل مقام در طالع ولادت خود گفته است که اقامه مشرقی در عاشر برج
جدی متصل بقمه زحل پس دلائل غده بر حصول اولاد از برای من و باینکه خواهند در بجهت بودن
باشتری در و ندها شش و جمعه بود مشرقی در برج مؤنث و قمر نیز در برج مؤنث و ربع مؤنث دلائل
نمود بر آنکه ایشان پیش از یکدیگر میباشند و پیشتر ایشان مؤنث اند و چون مشرقی مشرق بود دلائل
نمود نیز بر فرزند مذکری پس مؤنث اند از برای من سر و اولاد یکی مذکر و دیگری مؤنث و هر مردند
اما مذکر چون در حجه طالع او قریب بود به حجه زحل با پنجم رفت مرد و اما یکدیگر پس در حجه
طالع او در حجه شنبه در موضع سدیس مشرقی ولادت من و تالیث قمر ولادت من و شمس صلاح او

او بود در برج دلو و اما د خنر د بکر پس در حجه طالع او در برج جدی بعد از آن شارح کفالت
کرا این سریت عجیب که مولید الاء با اولاد مرتبط و برادران نیز با یکدیگر مرتبط و مع ذلک با یکدیگر
با احوال مخصوصه هر یک مخالف و همچنین اشتراک اشخاص مختلفه متفق در مقیدر با یکدیگر هر یک با
وجه اختلاف با یکدیگر بکنع مشارکت و اتفاق می دارند و در مقاله ثانیه این کتاب سز این امور را
تحقیق نموده اند بطبعی و شارح و الله اعلم بالصواب **باب ششم** در معرفت دو شمنان
و دشمنان و خاصیت شناختن اوست که آدمی داند و شناسد که را که او دوست و شناسد
نیز که را که با یکدیگر میزند و بطله هر یک از دو شیء و دشمنی را و قسم نموده است طریقت و در
مدت و اولاد و صداقت و عداوت نام نهاده است و دریم را مواضع و همچنان و دلیلی که در قسم اول
مواضع رئیس است که موضع شمس و قمر و موضع طالع و موضع سهم السعاده بوده باشد پس اگر این
مواضع در یک مولود مشارکت اتفاق داشته باشد با آنها در موضع دیگر میان ایشان دوستی
و صداقت بوده باشد که هرگز بر هم نخورد و همچنین اگر در میان آنها مواضع در ولادت تضاد و عداوت
بوده باشد میان ایشان دشمنی بوده باشد که هرگز مبدل بدوستی نگردد و مراد از مشارکت اتفاق
و تضاد آنست که یا این مواضع در هر دو ولادت یکی بوده باشند مثلا موضع شمس یکی موضع شمس دیگر
بوده باشد و همچنین موضع قمر و موضع طالع و موضع سهم ایشان یکی بوده باشد یا آنکه این مواضع بر
سبیل تبادل بوده باشد یا بجهت که موضع شمس یکی موضع قمر دیگر بوده باشد و موضع قمر دیگر موضع شمس
این و همچنین موضع طالع این موضع سهم آن و موضع سهم آن موضع طالع این و اگر با هفتاد و چهار تفاوت
میان آنها بوده باشد حکم تبادل محسوب میشود پس اگر این مواضع در هر دو طالع متفق شود میان ایشان
دوستی بوده باشد که هرگز محال و منفک نشود و اگر این مواضع یکدیگر مرتبط نبوده باشند یا با یکدیگر
بمقابله واقع شوند میان ایشان عداوت و بغض بوده باشد که هرگز بر طرف نگردد و بر این احوالات
موسسه میان منتهای صداقت و عداوت پس اگر مواضع رئیس در ولادتین در یک موضع نبوده باشند
و متبادله نبوده باشند و غیر مرتبط یکدیگر یا مرتبط بمقابله نبوده باشند بلکه مثلا شمس یکی باشد

و دیگر همچنین بر باقر و طالع با طالع و مهم با هم در ثلث یا تدیس یکدیگر بوده باشند دوستی
میان ایشان کمتر بوده باشد و اگر این مواضع بر هیچ یکدیگر نبوده باشند دشمنی کمتر بوده باشد پس
اگر هر یک با یکدیگر بر ثلث یا تدیس ناظر نبوده باشند و شش ایشان مالی و ستر داعی بوده باشد که
در اول مذکور شد و همچنین اگر هر آنها ناظر یکدیگر بر هیچ نبوده باشند دشمنی ایشان ناله دشمنی داعی بوده
باشد و اگر سر موضع از آنها بدین دو نسبت بوده باشد هر یک کمتر بوده باشند و همچنین اگر دو موضع یا
یک موضع خلاصه را بر دو ستر و دشمنی به اشتراک و انفاق و مخالفت و تضاد ادعای مزبور بوده باشد
و اگر مرتبه صداقت ضعیف بوده باشد هرگاه خصم برسد بموضعی که یکدیگر نظر نموده اند بنظر دو ستر
قطع کند آن خمس دو ستر ایشان را و با یکدیگر مکالمه و معاوضه نمایند و اگر اندوستی قوی بوده باشد
آن خمس را در بر قطع دو ستر نبوده باشد بجهت قوت ادعای اصلی نسبت با ادعای طالب قوت مبتدا نسبت
احوال و همچنین اگر دشمنی ضعیف بوده باشد بجهت ضعف دلیل آن بر هرگاه سعدی بموضع نظر آید ادعای
کرد لالت بر دشمنی می نمود برسد قطع کند دشمنی را میان ایشان و بدیل بصلح و اندو شد شود و اگر دشمنی
قوی بوده باشد انتقام را در بر قطع آن نتواند شد **و اما معرفت اصناف** بجهت دشمنی پس بر سه صنف است
بجهت آنکه اسباب قریبه و دشمنی بیکان سر امر تواند شد یا مجرد خواهی و رای است یا دفع ضرر
یا لذت دالم پس اگر همه مواضع رئیس در آن دو ولادت بخالیه بوده باشند که افتضای و ستر کنند بوده
باشد و ستر در هر سه صنف از این اصناف و همچنین اگر مواضع و یکسره هر یکدیگر بنیست بوده باشند
که افتضای دشمنی کنند بوده باشد دشمنی در هر سه صنف و اگر ملائمت یا عدم ملائمت میان موضع برین
در ولادتین بوده باشد بوده باشد اندوستی و دشمنی بحسب مالی و نظر و نامل و اندیشه و بحسب ملائمت
موضع برین از انفاق یا تبادل یا نظر ثلث یا تدیس یا نظر قبول و عدم قبول مراد و ستر محکم بوده باشد
حسب این دو ستر بوده باشد نشکر و محل اعتماد بان و زود نخل و منفعت نشود و همچنین بحسب عدم ملائمت
موضع برین از بودن موضع ایشان بر مقابل یکدیگر یا ترجیح یا غیره بنظر و بودن نظر و نامل و امثال آنها
متفاوت می باشد بر این دشمنی و لیکن علی ای حال این نوع دشمنی که بحسب ای و نکر بوده باشد که سبب عدم

عدم ملائمت موضع برین می باشد نهایت استحکام و رواست را داشته و نزدی نخل و بر طرف نکرود
و بر اینقیاس هرگاه موضع سهین در ولادتین ملائمت یا مضاد یکدیگر بوده باشند دلالت کند بر دوستی
و دشمنی که سبب آن منفعت بوده باشد یا مال یا معاش و امثال آن و مراب این دو ستر و دشمنی هم بحسب
مراتب ملائمت و تضاد موضع سهین مختلف می باشد و همچنین هرگاه موضع طالعین با یکدیگر ملائمت یا مضاد
بوده باشند بحسب سبب ملائمت و تضاد و می که مذکور شد و بحسب ایشان می باشد ایشان دو ستر
و دشمنی بسبب لفت یا الم و غم پیدا شود **و بعد** از معرفت اصناف دو ستر و دشمنی که از هر صنف از این
ثلاثة است هرگاه خواسته باشد که بشناسد قوت از صنف دو ستر یا دشمنی را نظر کن باغرض رئیس دلیل
از صنف دو ستر و دشمنی می باشد و ملاحظه کن که بر مصلحت بران موضع رئیس را که در هر دو ولادت در یک
برج می باشد تقریباً یا سعلی یا غرضی رئیس در یک ولادت در برج است و در ولادت دیگر در برج
دیگر است که حرکت میل می رسد بموضع که بر مصلحتی در ولادت اول پس اگر آنکوب و خیال می باشد بقوی
ذاتی و در غرض آن صنف دو ستر یا دشمنی با قوت بوده باشد و اگر ضعیف حال بوده باشد از صنف دو ستر
و دشمنی ضعیف بوده باشد میان ایشان و همچنین اگر کسی که ناظر می باشد در موضع رئیس در یکی ولادت یا
کوکی که ناظر می باشد با غرض رئیس در ولادت دیگر در یک برج بوده باشند تقریباً یا هر یک در برج دیگر
برسد بجای آن دیگر و آنکوب ناظر و خیال بوده باشد بقوای فی با غرض آن صنف دو ستر یا دشمنی با قوت
و استحکام بوده باشد و اگر آن کوکی ناظر ضعیف حال بوده باشد اندوستی و دشمنی ضعیف بوده باشد
پس در این باب سه چیز باید ملاحظه شود موضع رئیس که دلیل بران صنف دو ستر و دشمنی می باشد و کوکی
مستحق بران در ولادتین و کوکی ناظر بران و بحسب قوت و ضعف بران دو کوکی حکم باید نمود بر قوت و ضعف
دو ستر و دشمنی **و اما معرفت ششم** ویم از دو ستر و دشمنی که بواسطت و هجران می کشد پس باعث حصول آن
می باشد از سبب آنکه اینها اشیاء بگولود بموضع هلاک می شود دیگر یا می شود که مشارک آن بوده باشد
و همچنین هرگاه انتشاء یکی از هیالجات بموضع هلاک می شود دیگر هرگاه میان آنها ملائمت و موافقت بوده
باشد افتضای کند دو ستر و هرگاه میان آنها هلاک و موافقت آنها منازعت و تضاد قوی بوده باشد

لد هیلاج یا انهاء ان بقا بلز یا تبع هیلاج دیگر رسد افضا کند عداوت جزئی را میان ایشان **و اما**
مهرت مقدار دوام ثبوت این نوع دوستی و دشمنی پس مقدار اول آن همان گذشتن هیلاج
از موافقت یا مخالفت هیلاج دیگر و اما مقدار اکثر آن بقدر است که نشیر هیلاج از موضع موافق
یا مخالف بگذرد و برسد بر موضع کوی دیگر در آن وقت قطع شود دوستی و دشمنی پس مادام که نشیر بکوی
دیگر بر نخورده است و مدتی درجه قنوت هیلاج اول هیلاج دوم میباشد دوستی و دشمنی باقی میباشد
و همین که نشیر بکوی دیگر از آن هیلاج که بر سر آن نشیر آمده شد هیلاج اول و رسیدن نشیر به کوی دیگر
قنوت بکوی دیگر قطع کند دوستی و دشمنی را و هرگاه در یک ولادت زحل هیلاج بوده باشد و ولادت دیگر
مشتری و مشتری که از این دو دیگری رسد دلالت میانه اند و مولود صدافی بهم رسد بجهت فلاح و نجات
یا بجهت میراث بجهت مناسبت این دو کوی در اندک زمانی بودن و در آنکه یکی از خاضی این دو بایل
خانه دیگر ناظر بنشیند میباشد و یکخانه دیگر اول با خانه دیگر ویم نیز بنشیند واقع اند و اگر این
حالت میانه زحل و مریخ بهم رسد میانه ایشان خصوص و اخراج بهم رسد بجهت شافرنج ایشان
و اگر اخیالت میانه زهر و زحل بهم رسد میانه ایشان الفت و موافقت بهم رسد بجهت خیریت
بجهت مخالفان این دو در سعادت و محنت رفت بر طرف شود و اگر اخیالت میانه زحل و عطارد بهم رسد
میانه ایشان مشارکتی بهم رسد بجهت امر معاشره و امین شمس و دود و شندی یا تجاری یا رازی و این
ببطلت که هر یک از خانه ایشان با دیگری به ثبوت یکدیگر واقع میباشد و اگر اخیالت میانه مشتری
و مریخ بهم رسد میانه ایشان مصالحه دست دهد بسبب سعادت ملکی یا بسبب ندیری بجهت آنکه
بت هر یک بر ثبوت پند بگری واقع است و اگر اخیالت میانه مشتری و زهر بهم رسد پیدا گردد
میانه ایشان صدافتی بسبب زبان یا بجهت عداوت یا معبدی یا با سباب و موافقت آن و این بجهت
اتفاق طبع ایشان است در سعادت و بودن خاها هر یک بر نشین خاها دیگر و بجهت قوت زهر
در خانه مشتری که حوت بوده باشد بر افضا کند اخیالت را و اگر میانه مشتری و عطارد دست
دهد حادث شود میانه ایشان معاشرت بعلت نطق و علم حکمت معاشرتی که از روی اختیار و

وادی بوده باشد و این بجهت دلالت عطارد است بر امر نفس با طفه و سعادت مشتری و اگر اخیالت میانه
مریخ و زهر بهم رسد افضا کند پیوندی را با سباب مشتری و زحل و لواط و مانند اینها و چون طبع
ایشان ضد است در سعادت و محنت و دانی نداشته باشد و طول نکشد و اگر میانه مریخ و عطارد دست
دهد حادث شود میانه ایشان عداوت و شهرت و خصوصیت یا سباب تعویذ و محرومیت و امثال آن بجهت
دلالت عطارد بر این امور و هرگاه مریخ شود حادث شود از آن شر و فساد و شهرت آن و اگر این
حالت میانه زهر و عطارد بهم رسد پیدا گردد میانه ایشان مشارکتی در امر معاشره یا صنایع یا شمشیر
یا بجهت سباب زبان و این بجهت دلالت زهر است بر آنچه زنی در آن بوده باشد و عطارد بهر کوی که
پیوند طبع آن کوی پس از آن محاربت اند و این امر ناپسند شود این بود دلالت کواکب بخیر و بر سباب
صدافت و عداوت و عدم ذکر باقی هیلاجات بجهت آنست که ان هیلاج دلالت میکنند بر اصل صلات
و عداوت و موافقت و مهاجرت و چون طاجان حظوظ ان هیلاجات چهار گانه این کواکب میباشد پس
دلالت بر سباب صدافت و عداوت مختص با این کواکب میباشد **و اما** زیاد و نقصان امر موافقت و محاربت
پس دانسته میشود از نسبت دادن موضوعی که قنوت یا انهاء با آنها رسد است و افضا یا موافقت یا محاربت
نموده است بسوی مواضع رئیس اصلیه هر دو ولادت یعنی هرگاه نشیر یا انهاء یکی از هیلاجات یا
مولود رسد با و ثا و طالع ولادت دیگر یا موضع سهم السعاده او یا موضع یکی از یزین آن امر و شمس و
ظاهر نبوده باشد و اگر در آن مواضع بوده باشد دوستی و دشمنی ظهوری نداشته باشد و اگر
کواکی که ناظر اند بر موافقت و دلالت داشتند بر صدافت یا عداوت یا موافقت یا مهاجرت مسعود
باشند ان صدافت یا عداوت یا موافقت یا مهاجرت نافع بوده باشد و اگر محسوس باشند بوده باشند
افضا را **و اما گفتار** در عبید که سابقا مذکور شد که یکی از سباب ندیری میباشد و چون بطلیموس
ایشان را از جمله مال میداند بایب مفردی در میان آن منعقد نداشته است بلکه در ذیل صدافت
و عداوت بیان محبت مولی ایشان را یا محبت ایشان مولی یا بغض ایشان یکدیگر را مذکور خواهد کرد
در اینجا بطلیموس اشاره نموده باین مطلب میگوید که در ذیل در این باب خانه دوازدهم است و کواکی که ناظر اند

باختاره و رسیدن تیسیر هیلاجهای موالی یا انتهای ایشان یا بختانه پس اگر میان این دو اختلاف
موالی در وقت ولادت او بوده باشد دلالت کند بر آنکه موالی ایشان را دوست میدارند و ایشان هم
موالی خود را دوست میدارند و اگر برخلاف این حال میان این دو اختلاف و هیلاجهای موالی ضاقت و ناز
بوده باشد دلالت کند بر دشمن داشتن ایشان بلکه اگر اما آنکه جمعی دلیل عید را خانه ششم میکنند
پس با بقا معلوم شد که بطلیمیر مطلقا خاندنای تخت را برضای اعتبار نمی نماید و خانه دوازدهم را افزای
ششم میداند پس خانه ششم محض با جلال و اب بوده باشد و احوال عید را از خانه دوازدهم باید
دانت و اگر عید را ولادت معلوم بوده باشد از تیسیر هیلاجهای موالی هیلاجهای عید و بالعکس
محبت و عدوت توان دانت چنانکه در احادیث مذکور شد این پنج از سخن لایق اصداف و عدوت و محبت
باب هفتم در تزیین سفری که آیا مولود سفر میکند یا نه و سفر و بسیار است یا کم و سفر او
نافع است یا زیان دارد و آیا سالم باشد یا خائف و دلیل کلی و اجمال در این باب قیاس حال نیزین است
قرنسبت با و نادر و بعد از تزیین دلیل ترجیح است نسبت با و نادر و اینکه گفته شد خصوصا قمر بجهت داشتن
که دلالت عشر بر سفر بیشتر میباشد از دلالت شمس چنانکه عاقل ظاهر خواهد شد و بیان این اجمال
و تفصیل آن این است که قمر هرگاه بوده باشد در وقت غروب یا ما قبل از غروب یعنی ناسخ و مجلد در هر موضع
زایله از او نادر یاد ریح ذایل بودن قمر در هر یک از این مواضع دلیل است بر آنکه مولود منتقل میشود
جائی بجائی دیگر و سفر میکند و ترجیح بجهت مشاغل نیزین میباشد و بجهت خدا ایشان اما راه مشاهبت
و مشاکلت است که سلطان که خانه قرست نهم غریب واقع شده است که خانه ترجیح است بر تثلث
یکدیگر بوده باشد چنانکه اسد که خانه شمس است در پنجم محل واقع شده است که خانه ترجیح است بر این
دو نیز بر تثلث یکدیگر بوده باشند و اما راه مضاد است آن باینکه بجهت است که سلطان بنی بیج محل
واقع شده است و غریب بنی بیج اسد پس از این جهت او را نیز دلالت بر سفر بوده باشد پس هرگاه واقع
در غروب یا در ریح ذایل که عبارت از ناسخ و ناسخ بوده باشد یا بوده باشد بر بیج شمس یا قمر
یا مقابل ایشان دلالت کند بر سفر و غریب و سهم السعادة و نیز در المجمل دلالت بر سفر بوده باشد یا بخت

با بختی که هرگاه بوده باشد نیزین در مواضع سفر که آنها غایب و ناسخ و ناسخ بوده باشند و همچنین
جمع بیوت را بطله و بخت و ناسخ و ناسخ از او نادر هرگاه نیزین و ترجیح در این مواضع بوده باشند و سهم السعادة
نیز در یکی از این مواضع بوده باشد تا کید کند از سفر و دلالت کند بر آنکه مولود در بیج عمر خود در
سفر و کردش بوده باشد و جمیع اعمال و اشغال او در سفر صورت پذیرد و بقیایسه با بخت مذکور شد
هرگاه هیچیک از این ادلاء در این مواضع نبوده باشند مولود اصلا سفر نکند و هرگز از وطن خود
دور نشود و هرگاه بعضی از این ادلاء در مواضع سفر بوده باشند دون بعضی در بعضی اوقات سفر کند
دو ن بعضی محبت و ضعف و کثرت ادلاء سفر و نسبت با ادلاء عدم سفر و اما معرفت طول سفر
و بطور معاودت از آن یا کوناهای زمان سفر و سرعت معاودت بوطن و اینکه سفر نافع است یا زیان
حاصل میشود از نظر سعود و نحس مواضع سفر بر اگر سعود ناظر بوده باشد مواضع سفر بار و نادر
باشد بجهت خاص بسوی این مواضع یا بجهت معطله آنها بگرد و وضع سعود مانند وضع این مواضع
مانند آنکه سعود در عاشور بوده باشد و بجهت معطله بیایند بنهم هر یک از این دو امر که محقق شود
اقتضا کند سعادت سفر و سرعت رجوع از وطن و او دلالت کند بر اینکه در سفر کارهای نیک و نافع
کند و اگر نحس ناظر بوده باشد یا مواضع یا بجهت خاص رونق بان مواضع یا بجهت معطله آنها دلالت
کند بر آنکه سفر با نفع بوده باشد و کارهایی را که در سفر کند خالی از خطر نبوده باشد و بکشد
مضرت و دور رجوع کند از سفر و هرگاه هم سعود و هم نحس ناظر یا رونق بسوی این مواضع بوده باشد
مرجبت عادت و شقاوت هر دو شوند و اثر هر یک که غالب بوده باشند ظهور و رسد و کیفیت
استعلام مقدار سعادت یا شقاوت و زمان حدوث آن در وقت اختلاف دلالت سعود و نحس
با یکدیگر از نظر در ابواب سالفه خصوصا بشا که دویم معلوم میشود و اما معرفت آنکه سفر بکدام جهت
میشود از جهات عالم پس معلوم میشود از نظر در حال نیزین در وقت ولادت پس اگر بوده باشند
در دویع شرقی که عبارت از نیمه مقبل از فلک بوده باشد که اگر بیج آن از عاشور اطلاع و بیج
از طالع ناراج دلالت کند بر آنکه در اکثر کسری مشرق و جنوب بوده باشد و اگر نیزین در دویع

مغربی بوده باشند که نیمه مدبر فلک بوده باشد که کرویج از دایع است تا سابع و دبع دیگر از سابع
است تا عاشر دالات کند بر آنکه در اکثر سفر بوسی شمال و مغرب بوده باشد و اگر چه بطلمیوس
در این مقام اقتصار بر حال اربع نموده است در باب معرفت جهات ولیکن امر مثلاً را که در مقاله
دویم مذکور بود باید که ملاحظه شود یعنی اگر یزید در مثلاً ایستاده باشد دالات کند بر آنکه
سفر بجانب مغرب و شمال بوده باشد و اگر در مثلاً خالی بوده باشد دالات کند بر آنکه سفر
بجانب شرق و جنوب بوده باشد و اگر در مثلاً هوای باشد دالات کند بر جانب مشرق و شمال و
اگر در مثلاً ای بوده باشد دالات کند بر ناحیه مغرب و جنوب و هر یک از این مثلثات دلیل
میشاند بر او ساطع مثلاً مقابل خود مثلاً مثلاً ایستاده دالات کند بر او ساطع مشرق و جنوب که
مقابل مغرب و شمال واقع است و بالعکس مثلاً خالی و همچنین مثلاً هوای دالات کند بر او ساطع
مثلاً مغرب و جنوب و بالعکس مثلاً ای دالات کند بر او ساطع مشرق و شمال چنانکه بیان همه اینها
مقاله دویم شده است و همچنین ملاحظه باید نمود که دلیل سفر که یزید سیمافره و مرخ و هم هرگاه
در مواضع سفر بوده باشد متصل کدام کوکب میباشند و آن کوکب دالات بر چه میگذارد از جهات
عالم مثلاً اگر دلیل سفر متصل بشرقی میباشند دالات کند بر جهت شمال و اگر متصل بر خمر بوده
باشد دالات کند بر سمت جنوب و اگر متصل بر خج بوده باشد دالات کند بر ناحیه مغرب و اگر متصل
بر خجل بوده باشد دالات کند بر جانب شرق و همچنین جانب مشرق است و فرج جانب مغرب و عطارد
وسط هوای چنانکه بیان همه اینها در مقاله دویم شده است پس بعد از ملاحظه این سه امر ایستاد
یزید در دایع شرق یا غرب یا در مثلثات اربع و بودن متصل بر دلیل کدام کوکب و اما تراج مقتضای
افضا با یکدیگر و تحصیل مزاج غالب حکم باید نمود بر آنکه سفر کدام جانب غالب میباشند یا کدام جهت
مخصوص میباشند هرگاه مقتضای همه مواضع بوده باشد **دلیل** موضع سوالی بر کدام بطلمیوس متوجه
میشود و از آنست که گفت هرگاه یزید در دایع مشرقی بوده باشد دالات کند بر آنکه سفر جهت
مشرق و جنوب میباشند و حال آنکه دلیل سفر بر یزید و مرخ دانست در وقت که بوده باشد در اربع

سبع و ذیل و بودن یزید در دایع اول از دایع شرقی که عبارت از چهارین عاشر و طالع بوده
باشد دالات نکند بر سفر پس چگونه دالات داشته باشند بر جهت سفر که فرع تحقق سفر
که دلیل دالات بر آن نمیشود **جواب** از این سوال آنکه دلیل سفر چنانکه مذکور شد یزید
و مرخ بوده باشند هرگاه در مواضع مخصوصه مذکور بوده باشند و بعد از دانستن تحقق
از یکی از این سه دلیل هرگاه خواسته باشیم که جهت از او معلوم کنیم جهت اندلیل که دال بر تحقق
سفر میبود باید که ملاحظه نمود و بعد از آن دالات از مواضع نمود با دالات دو دلیل دیگر از آن
دلیل و بعد از آن حکم بر جهت که مقتضای مزاج غالب میباشند یعنی باید گفت که اغلب سفرها با پنج
بوده باشد نه آنکه طایفه سفر با پنج است پس منافاتی نمیباشد که دلیل تحقق اصل سفر افتضا کند
جهت و از آن دو دلیل دیگر که دالات بر واقع سفر نمیدانند دالات کنند بر جهت حکم بر جهت
اندلیل دیگر بوده باشد بجهت غلبه آن باین اعتبار یا باعتبار ملاحظه احوال مثلثات یا کوکب متصل
دلیل و از این جهت که بطلمیوس گفته است که اکثر سفر با پنج بوده باشد نه آنکه مطلقاً حکم نماید که
سفر با پنج است خلاصه آنکه میبایست که مقتضای ادله سفر در مواضع مختلف بوده باشد پس ضرر
ندارد که بودن یزید در دایع اول شرقی دالات بر سفر نداشته باشد و دالات بر جهت سفر داشته باشد
و حکم بر جهت ایشان کرده شود نه بر جهت دلیل تحقق سفر و اما **معرفه** آنکه مولود دایم السفراست با آنکه
در بعضی اوقات سفر میکند و در بعضی پس معلوم میشود از نظر نبودن در مواضع دلیل سفر و در کوکب
مستوفی بر مواضع پس اگر بوده باشند مواضع برویج و در صورت واحد یا مستوفی بر مواضع کوکب
و در صورت واحد سفر در بعضی اوقات و در بعضی بوده باشد و اگر دلیل سفر در بیج و در جسدین یا در
صورین یا مستوفی بر مواضع کوکب و در صورتین باشد سفر متصل و منقطع بوده باشد زمان طولی و
برویج و در صورت واحد و در صورتین و در جسدین از مقاله اول معلوم شده است و اما اگر که در صورت
واحد و در صورتین است که هرگاه کوکب پیوسته آن دو جسدین نباشد اثر از دو صورت واحد که میداند
زهر و مرخ و خجل و اما مشرقی و عطارد که پیوسته ایشان دو جسدین میباشند افضا و در صورتین بوده

باشند و با بجهت است که بعضی از مخین مشتری دل دلیل بود یا نفعی داشته اند که در آن شرکتی باشد
 بخلاف زحل و کواهی میباشد که کوب و صورت و واحد هرگاه بوده باشد در برج ذو صوره واحد
 یا متصل بیک کوب و میباشد و صورت هرگاه بوده باشد در برج ذو جیدین یا ذو صورتین یا
 متصل بزیاده از یک کوب یا در میان دو برج یا میان دو جید از اجساد و امثال اینها **و اما معرفت**
انکه سفر خطر دارد یا نه شناخته میشود از خدایند لیل سفر بر اگر سعادت مانند زهره و مشتری
 بوده باشد سفر خطر و با نفع و محبوب و باعث سفر آن بوده باشد که وایات و حکام بلدان او را
 بفرستند بفرجه فضا و جای خوش و نشان خرد و اعانت مینماید و خوشی سفر را بسیار نفعی مانند خیر
 مزاج هوا و بسیاری غذاها در راه و سلامتی راه و امثال آن **و این قانونی است کلی که در هر جای**
توان نمود و محصل این قانون آنکه هرگاه صاحب لیل حاجت یکی از سعدین بوده باشند در حاجت
 خطر و کوفتی نباشد و بوده باشد محبوب و مطرب و هرگاه عطارد نیز با سعدین بوده باشد و شریک
 ایشان در بودن صاحب حظ موضع دلیل مسافر در آن سفر نفعها بیند و حاجتها ایش بر آید و جایها
 و کرمیات و تعلیمات بیند **و این نیز قانونی است کلی که در همه ابواب توان جاری نمود** و اینکه کهیم بخلاف
 نحر است یعنی زحل و مریخ که هرگاه مسئول بوده باشند بر موضع نیرین که دلیل اند بر سفر خصما
 هرگاه زحل و مریخ بر مقابله یکدیگر بوده باشند که نفعی در آن سفر نرینند و سختی شدید باو
 رسد پس اگر موضع مخین بروج رطب بوده باشد صعوبت سفر بجهت دشواری سوار شدن کنی با غری
 شدن یا رفتن بر او که کمی نداشت در آن یا گذشتن بجایها که اهل و ساکنین عید دارند و اگر مخین
 در برج ثابته بوده باشند پس اگر برج خشک است بوده باشند سختی بجهت افتادن از جای
 و اگر تر باشد از غرق شدن و اگر هوا سرد باشد از باد های سخت و اگر مخین در بروج
 و انقلابین بوده باشند آن سختی بوده باشد بجهت فقدان آب و غذا و سایر با احتیاج الیه با حلقه در
 هوا که باعث حصول رنج شود بجهت آنکه این بروج مبادی فضولی میباشد که آنچه حادث شود از حوادث
 در آنها حادث شود پس هرگاه مخین بوده باشند در احوال آنکه افضا نموده است سختی در سفر را

سفر را بوده باشد این سختی بجهت یکی از این اسباب و اگر مخین در برجی بوده باشند که بوده
 باشند بصورت آدمی بوده باشند آن سختی از جانب ادمیان از قبیل قطع الطریق یا زدن آن
 یا حبس شدن و امثال آن و اگر در برجی بوده باشند که بصورتها و حیوانات بری میباشد
 بوده باشند بسبب دریدن دندان یا زدن آنها و اگر عطارد نیز در موضع مخین باشد بوده باشد
 آن سختی در بروج بصورت آدمی بجهت سوء مزاج یا جنک و نزاعی و در بروج بصورت حیوان
 بری بوده باشند سختی بجهت کزیدن دلب و مار و کرم و غیره از اضا حیوان سموم و معلوم است
 که این تاثیرات و قورات که بوده باشند این صور با نخوس یکدیگر اند و بر ساعات بعضی در طرات
 آنها یکی بوده باشد و همچنین بودن باین صور و حصول منافع آنها و فوایدی که بر یکدیگر باشند
نمونه بعد از معرفت تحقق سفر و حصول منافع و مضار در آن باید که ملاحظه نمود هلاکات
 را که هر یک دلالت بر چه سعادت و محنت مینماید از افات بدنی یا نفسانی یا ملکی یا زوئی مال
 و یا دلالت سعادت یا شقاوت در سفر ختم نمود و از مجموع حکم منفعت و مضرت را بر سبیل تحصیل
 دانست و همچنین دلیلها و عمر و صناعات و اخلاق مولود را نیز با آنها ختم نمود و مزاج گرفت و از آن
 مزاج حاصل از مجموع حکم نمود مثلا هرگاه دانستیم که این مولود مثلا در فلان سفری خواهد نمود و در
 سفر منفعت یا مضرت خواهد باور رسید باید که ملاحظه نمود که در دلیلها با قاطع میهنند یا نه
 اگر فضا بفاطم برسد باید که حکم نمود که مولود از آن مضرت که در سفر باور میرسد هلاک خواهد
 شد و علی هذا القیاس و همچنین هرگاه ادواء اصلیه افضا نمودند چیزی را از سعادت یا محنت
 ملاحظه احوال نوعی از فراسم و انشاءات و مواضع آنها و مریخ و کواکب بعد و محس با مواضع نمود و
 بموجب مجموع حکم نمود و مقدار زیادت یا نقصان آن سعادت یا محنت و همچنین وقت حدوث آن را
 بر سبیل تحصیل و تعیین دانست این بود آنچه از سخن لایق بحال سفر میبود و در اینجا ختم میشود سخن
 در باب سفر **باب هشتم** در مریخ مولود بطلمیوس بعد از فراغ از ذکر قوانینی که متعلق می
 بود بمنافع و مضار آدمی مدام که موجود و زنده میبود شروع نموده است در ذکر آنچه متعلق با آدمی است

وقت مردن و معدوم شدنش در این باب ملاحظه درجه فانی است و آن درجه قاتل اگر در
 بیشترین است مواضع اجرام یا شعاع غایت کواکب بخوس است و اگر در بیشترین معکوس است مختصات
 درجه قارب چنانکه در باب غریب فصل گذشت خلاصه آنکه باید که ملاحظه حال درجه قاتل را بنویس
 و بر مقتضای حال اندر چه سخن گفت خواه درجه قاتل درجه غارب باشد یا درجه دیگر و حال درجه
 قاتل ما خود می باشد از پنج چیز **اول** طبع کوکی که جرم یا شعاع آن درجه می باشد **دوم** طبع کوکی
 که قریب بان درجه می باشد که یا بیشتر خاص خود بان درجه می رسد یا بجز که معدل آنها و وضعش
 نسبت باقی مثل وضع درجه قاتل میشود **سوم** طبع مرکب از این امو **چهارم** طبع برنجی که در آن
 این درجه قاتل می باشد یا طبع برنجی که در آن می باشد کواکب متصل بجز که خاص بان درجه یا طبع برنجی
 که بجز که معدل بان درجه می رسد **پنجم** طبع حدی که درجه قاتل در آن حد می باشد و گاه باشد که در
 قاتل طبع بجز که از این احوال بوده باشد یا زیاده بحسب حال آن حکم باید نمود بمردن یا بجا ماندن که مناس
 اغال درجه قاتل بوده باشد و **بطلمون** تفصیل میدهد مقتضای طبعهای هر یک از این حالات
 بخاکانه را تا آنکه شخص نامرورده باشد بر این احوالها باید که بر گفته است که اگر کوکی که جرم یا شعاع
 آن در آن درجه می باشد که آن دلیل است بر قطع **زحل** بوده باشد دلالت کند بر آنکه سبب مرگ بوده
 باشد از امراض مزمن و دائم بجهت بطو سیر زحل یا امراض سل و نزله و زو بان رطوبات بجهت دلالت زحل
 بر کثرت رطوبات فضلیه یا بر کثرت این نافض بجهت حرکت دهند مانند حتی طبع و غلبه حتی بلغمی که از او
 مواظبه گویند و با وجع طحال بجهت آنکه مره سوزان منسوب با و است یا امراض استسقاء و ذریب بجهت
 آنکه زحل صاحب رطوبات رطوبه است که مولد این امراض است و یا بر ناخوشیهای جسم بجهت آنکه از
 تکلیف است و جمیع اراضی منسوب بزحل است و یا امراضی که از غلبه برودت و کثرت آن بهم رسد و اگر
 صاحب قتل **ششم** بوده باشد چون او دلیل است بر اعتدال و اعتدال تولید میکند غلبه دم را و غلبه دم
 باعث میگردد نقصن اخلاط را و از آن متکون میگردد باوهای ناخوش و کندی لهذا دلالت کند بر
 و ذات اکثریه و سکنه و تشنج و صلع و ناخوشیهای قلب و جمیع ناخوشیهای که متولد میشود از پنج

مفرط یا بوی کند بدن و اگر صاحب قتل مرده باشد چون او دلیل است بر حرارت سوزانند و حال
 پس مفرط لهذا دلالت کند بر جمیع محرقه و شطو الغب و بر غریبی که بناگاه بوده باشد و مرده ها
 کرده و ناخوشیهای مذنف الدم و شکافتن رگها و خون آمدن و ناخوشیهای و نام زائیدن و ناخوشیهای
 محملک و با بجهت هر چه از افراط حرارت و پس بهر رسد و اگر صاحب قتل زهره بوده باشد چون او
 دال است بر اعتدالی که مائل باشد اندک بر طوبیت مانند دم کثیری که مخلوط بوده باشد بان رطوبت
 و مانند بلغم شیرین پس باعث کرده امتلائی را که مایل باشد بر طوبیت مانند علل معد و کبد و قلب
 اختلاف دم و لویاری که تعدی کند و نواصیب و شرب او و بر جمیع ناخوشیهای که از کثرت طبع
 و فسادان بهر رسد و اگر صاحب قتل عطارد بوده باشد چون او دال است بر عقل و دماغ و اندک مزاج
 او مایل است بر برهوت پس دلالت کند بر آنکه موت و قتل بجهت جنون و ذهاب عقل و وسوسه است
 و فسادن و صرع و سعال و قی کردن و جمیع ناخوشیهای که از کثرت پس و فسادان بوده باشد **هفتم**
 معلوم شد دلالت این کواکب بر قتل هرگاه جرم و شعاع ایشان در درجه قاتل بوده باشد معلوم شد
 دلالت ایشان هرگاه صاحب حد درجه قاتل باشند یا روزی بجز که خاص بد درجه قاتل یا بجز که معدل
 بموضع آن پس از آن بطلمون ذکر نمود از مملو لاث مفرده هر یک از این پنج کواکب مدلول سه حالت از آن پنج
 حالت که در عنوان باب مذکور شد معلوم شد باید که اما مزاج داد آنها را هرگاه مختلف بوده باشند
 و باید که اعتماد نمود بر آنها هرگاه منفق بوده باشند و بطلمون موت را اولاً منقسم نموده است بدین
قسم اول موت با سبب او است که اطباء در آن نظر نکنند مانند موت قیسم شیر و نوز و افتادن
 و سوختن و دریدن و زدن و غرق شدن و امثال آن و اولاً بیشتر النفس نام نهاده است و علت در این
 قسم را از دانسته است که کواکبی که متوتی و غلبه بر موت میباشند سالم باشند از عجز و در حفظ
 خود قوی حال بوده باشند و منعلی بنوده باشند بر آنها کواکب مخالف آنها **قسم دوم** موت با سبب
 است که اطباء در معالجه آن نظر نکنند و اولاً میته موضعه نام نهاده است و علت در این قسم را آن
 دانسته است که کواکب متوتی و غلبه بر موت منخوس و ضعیف حال و در حفظ کواکب دیگر که مخالف

اها بوده باشند یا مخالف بر اها مستعملی بوده باشد **و نیز بطریق** تقسیم دیگر نموده است و موت
 بدو قسم یکی با نام گذارده است بموت عنف و اضطراب و آن گاه متحقق میشود در موت نفس و گاه
 در موت موضعی و سبب این قسم را یا استیلا یا تحنین بر درجه قاتل دانسته است و یا استیلا
 یکی از تحنین بر درجه قاتل و محسوس بر درجه قاتل و نیز یکی از دو نیز یا سهم السعاده یا طالع و
 سخت و بدتر این قسم است که هر دو محسوس قاتل بوده باشند هم بر هبلج و هم بر درجه قاتل قسم
 دوم را بموت مؤنث نام گذارده است و این قسم را از قسم اول دانسته و عنف و اضطراب را از اعظم
 و علت از اجتماع تحنین در اثر قتل دانسته مانند آنکه جرم هر دو را جرم یکی و شطاع دیگر باعث قتل
 شده باشد و هر دو مؤنثی بر دیگری قتل یافته باشد **اما کیفیت** مردن پس معلوم میشود از
 دو چیز یکی از آنکه که منصل میباشند بموضع قتل یعنی درجه قاتل یا یکی که باعث قتل و قاطع **بر هبلج**
 میباشد و دیگری بر یکی که در آن میباشد که قاطع بر هبلج پس اگر **زحل** قاطع بوده باشد و بوده باشد
 در برج ثابت بر برج یا مقابل شمس یا بوده باشد در حال که در برج ثابت میباشد غایب و قوتند
 او غروب کند دلالت کند زحل در یکی از این دو حال بر آنکه بوده باشد مرکب بسبب جرم عوام او را یا
 خفه شدن بسبب صلوات شدن مواضع نفس کشیدن و یا بجهت منافی نمودن مطالبات شمس یا که طالع شود
 از نفس کشیدن و یا چیزی بجلو افتادن و یا بوده باشد مرکب بسبب خیر و عذاب و اگر بوده باشد زحل یا
 یکی از آن دو موضع بوده باشد در برجی که بصورت سباع میباشد بوده باشد مرکب بجهت درین
 درندگان و اگر زحل در همین حال ناظر بوده باشد بیشتر میخوس بوده باشد این درین درندگان
 بوضع مشهوری بحسب مکان مانند آنکه در جمیع ناس بوده باشد یا بحسب مکان مانند ایام مشهور و اگر
 زحل قاطع بوده باشد و بر مقابل یکی از نیرین باشد هر کدام که بوده باشد و آن نیز در و طالع بوده
 باشد بوده باشد مردن در زندان و اگر زحل در اینجا که بر مقابل یکی از نیرین است ناظر ببطارت
 باشد و یا او بر یکدیگر باشد یعنی بر یک اتفاق حادث باشد و در صورتی که از آن فکله بوده باشد یا
 در برجی که بصورت غای حیوان بری میباشد بوده باشد بوده باشد مرکب از نیرین حیوانات است

با ستم و اگر در اینجا که افقهای مرکب یا ستم میشود ناظر بر هر بوده باشد بسبب انباشت ستمات
 بجهت فریب دادن زنان او را و این علت است که زهره دلالت دارد هم بر اسرار و هم بر زنان و زحل
 در اینجا دلالت داشت بر مرکب بجهت ستم و هر گاه ترکیب شود این دلالت متولد شود از آن بجهت
 شد و اگر زحل که قاطع میباشد ناظر بر هر بوده باشد و بوده باشد مریخ زحل سبیل با حوت
 یا بر هبلج رطب دلالت کند بر غرق شدن در آب و اگر زحل در اینجا در صورت سفینه بوده
 باشد بوده باشد مرکب از هول دریا و اگر زحل که دلیل قطع است مقارن شمس یا مقابل مریخ در
 دو برج انقلاب یا در برجی که بصورت چهار پایان میباشد بوده باشد بوده باشد بسبب
 افتادن چیزی بر او و اگر زحل در اینجا که مضر شمس بود در هاشم یا در راج بوده باشد بسبب
 مرکب افتادن از بلندی بوده باشد این بود دلالت زحل بر مرگهای بزرگ در وقت که مریخ کند
 یکی از نیرین را و بلینقیاس باید نمود سایر احوال زحل را یعنی در مریخ نمودن سایر کواکب معلوم
 که در آن احوال مرکب باین بزرگ میباشد و باعث این مرگهای بزرگ مریخ نیز میباشد و اگر قاطع
 بر هبلج **مریخ** بوده باشد پس اگر بر برج یا مقابل یکی از نیرین بوده باشد که نیرین که دلیل حیات
 اند او دلیل قطع حیات باشد پس برخلاف حیات ایشان میباشد و مریخ در اینجا که برخلاف چیز
 نیرین است و مضاد با ایشان در برجی بوده باشد که بصورت انسان میباشد در این وقت
 باعث شود یکی از دو چیز را یا قوه روحانی را یا قوه روحانی را که در میان عامه مردم یا اهل بیله خود
 که حرکت دهد آن قوت ایشان را بسوی منازعه و مجادله و قتل و قتل و قتل در میان کشته شود
 و یا همان احداث قوه روحانی را در نفس مولود کند که بر این بدانند که او خود را بکشد و اگر مریخ
 در اینجا ناظر بر هر بوده باشد آنکه از جانب زنان بوده باشد و اگر مریخ در اینجا که دلیل
 قطع است و مضر یکسان دو نیز ناظر ببطارت بوده باشد بدست دزدان کشته شود و بر یا
 اگر مریخ در برج یا پس بوده باشد و در دریا اگر در هبلج رطب بوده باشد و اگر مریخ در اینجا
 که قاطع است و مضر یکسان دو نیز در برج برین اندام یا بر اس الغول که رفیق بر ساوثر است

نیکداری بوده باشد بجهت بر یک افت حادث بوده باشد مرکب یا بر یک کردن یا بر یک و پاره پاره شدن اعضا است و اگر مریخ در اینجا که مذکور شد که قاطع باشد و مضرب یکی از دو نزدیک برج عقرب یا قمر بوده باشد مرکب بجهت شدت یا بر یک یا تسخیر اطباء یا تسخیر و اگر مریخ در این حال در وسط السماء یا مقابل او یعنی در عاشر یا رابع باشد بوده باشد مرکب بدار کشیدن و صفا هرگاه با یکی از آن دو صورت که بیرونانی فیلوس و اندو ما گویند بر یکداری افت حادث باشند و اگر مریخ در اینجا در مقابل طالع باشد سوخته شود نند و اگر مریخ در اینجا در برج ذی حیدر و چهار پاره بوده باشد سبب مرکب بوده باشد افتادن یا شکسته شدن یا کشیدن شدن و اگر مریخ در اینجا که قاطع باشد و مضرب یکی از نزدیکین ناظر بر مریخ بوده باشد و مریخ مریخ با یک سعادتی مریخ مدافعتی و حکمی در این میان در آید پس بوده باشد مرکب بغض سلاطین و ملوک و از آنچه مذکور شد معلوم شد که وقوع چنین موجب مریخ می شود که باعث خوشی و خیرترین شوند و اگر نه باعث مرکب عظیم نشوند و هرگاه چنین جمع شوند در مثل با یک سبب شود و دیگری بر مبالغه او باعث شود مرکب سوء را که سابق مذکور شد که از آن گنای بوده باشد که مطمح نظر طبایع نبوده باشد و مدبر امور است همیشه صاحب درجه قائل است و هرگاه قس قاطع و قاتل بوده باشد و همان نفس مدبر امور است بجهت صاحب حظوظ در آن درجه قائل بوده باشد مدلولات او بجهت کیفیت یا کمیت زیاد تر و در اینجا اگر سعید و قوی الارض و ناظر باشند بان که کلب نفس قاتل انسان بر آن حال مرکب باقی خواهد ماند و دفن و پوشیده نشود در زمین و درندگان و حیوانات یا مرغان درنده او را بخورند اگر آن نحس در برج منسوبه یا ایشان بوده باشد و اگر نبوده باشد در آن برج بهمان نحو در بالای زمین بماند تا پوسید و فانی شود و اگر سعید ناظر با و رحمت الارض بوده باشند بعد از آن مرکب بر آن احوال که مدلول آن مخیر است مدغول و مستور در زمین شود و هرگاه کلب قاتل یا مدبر مرکب یکی از مذکور یا هر دو در مواضع سفر بوده باشند بوده باشد مرکب در سفر خصوصاً هرگاه قریب در مواضع سفر بوده باشد یا متصل بان نحس از برج یا مقابل شارح

شارح گفته است که سزاوار است که نظر کنیم در این باب بارهای متعدده تا بهی انرا و قاعدت بوده باشد بر مریخ ادلاء هرگاه امیزش کنند و همچنین سزاوار است که اینجمله را بجای آوردی درجه ابواب این کتاب پس بدینست که اگر توضیح کردی حاصل کردی و از برای تو در این صنعت بهره وری پس اگر بوده باشد که خواننده باشد قدری از علم طبیعی و طب و قاعدت بوده باشد بر استخراج تفهیم کواکب و معرفت احوال آنها چنانکه در علم هیئت مذکور است بالاتر از تو کسی در این صنعت عیبناشد و محتاج عیبناشد بغیر این کتاب در این صنعت بعد هذا شارح در مقام توطیه و تفهیم از برای باب نهم که اخبار ابواب این کتاب است گفته است که و اما من پس تفهیم بسیار است از پیشین من از اهل این علوم که با وجود شدت حرص ایشان در طلب علوم و بسیاری عدد ایشان چنانکه این کتاب را مهمل گذارند و واضح نشا خند مفاصدا را با آنکه در آن مپاشد جزء بزرگی از علم طبیعی و مع ذلک نافع است در امر مطاش و قوام امر حیات انسان هرگاه بسبب تحصیل از نشا احوالات را که عارض میگردد انسان را و هرگاه آن احوال نافع بوده باشند خود را مستعد کند از بزرگی زیاده آن و هرگاه ضار بوده باشند بسبب تغییر اسعداد کم کند ضرر آنها را و نیز بسبب تحصیل این علم طلب کند اموری را که اوضاع علویه اقتضای حصول آنرا می نمایند در هر باب از ثروت و مال و سعادات ملکی و صناعت و ترفیع و تولاد و غیر آنها و ترک کند طلب آنچه را که اقتضا نمی نمایند از اوضاع علوی و این معین است بسیار بر تحصیل مایه نفع از خیرات و ترک مایه نفعی و حصول راحت و نفع از آن و هر آنکس که بنگرند شناسد اشیاء را پیش از وقوعش لذت پیور از آن خصوصاً هرگاه برسد در تکمیل این صنعت بر تبه که و ثواب عظمی و بهرسانند در مقتضیات اشخاص همای در زمان مستقبل پس بدینست که چنین کس حاصل میگردد از برای او لذت بزرگ و خیرات و اسعی و استراحت بسیار از نگرانی و درها بحتاج خود پس هرگاه بوده باشد این همه منافع پس از واجبات است که حرص مایه خوراک و تن و استراحت و نشاط مایه بر تبه بلند بوده باشد تا آنکه بر سیم بفهم آنچه در آن مپاشد و هرگاه نهیدیم از او تجربه از مودیم و مرست یافتیم اعتماد نماییم بر آنچه اقتضا می نماید

زمانهای بعد در عالم و در هر یک از اشخاص یعنی اعراض عامیه و خاصیه و واضع این کتاب در این
کتاب در این کتاب بر سنت قدماء حکماء رفتار نموده است که مطالب خود را بطریق اغراض و تعبیه
تعبیر نموده زیرا که داب قدماء این بوده است که ممکن نشان دهند بر علوم صاحبان نفوس شریه
را که هر چند علم ایشان زیاد میشود بر شرارت نفوس ایشان میافزاید چنانکه ابراط کفایت
که ابدان مریضه هر آنچه غذا با ایشان میدی بر مرض ایشان میافزاید و چنانکه افلاطون حکیم
گفته است که نفوس شریه را هر چند علم ایشان زیاد میکند بر شرارت نفس ایشان میافزاید
و داب قدماء فلاسفه پیش از ارسطو این بوده است که علوم را بطریق لغز و تمنا نادیده میپندردند
اند و چون ارسطو دید که کلمات ایشان احتمالات و ثوابیات بسیار در آنها میکشید و قطع عباد
ایشان بهم نمیرسد و نفوس شریه و خیره از خواندن کلمات ایشان محروم میشانند صواب را
در آن دید که وضع علوم را بجوی قرار دهد که نفوس شریه نتوانند با آنها رسید و نفوس خیره
محروم نمانند و بوضعی قرار داد علوم را که غرض از آنها بمرتبه غرض کلام قدماء نبوده باشد
و خالی از غرض نمیپندد باشد و چون بطلموس بعد از ایشان آمد طریقه ارسطو را اختیار نمود
پس وضع نمود این علم را بجوی که خالی از غرضی نبوده باشد و تحقیق که ما کشف نمودیم برای ایشان
بعد از خود بسیاری از مشکلات کلام بطلموس را در این کتاب و واضح نمودیم از آن چنان افسا
که صالح است از برای متوسطین در علم فلسفه که امینش نموده باشند اشخاصی چند که مدعی
معرفت این صناعت میشانند و حال آنکه در غایت دوری از آن میشانند بجهت غلبه شریه و شاد
بر طبایع ایشان و لیکن ما در این توضیح قصد نمودیم قوی چند که از برای ایشان میانشان اهتمام
و حرص شدیدی و لذت کامل و در غایت غزونی در تحصیل فضایل که مبرور ایام زیاد شود و غبت
ایشان و نافع تر از برای توانست که حکما بشکنم از برای تو کلامی را که گفته است از جالبینوس
در مقاله پنجم از کتاب خود در معرفت نفس بجهت آنکه او ذکر نموده است که طول اهتمام و دست
از طلب بر نداشته رسانیده است با غرضی که درک نموده است از امر نفس بسبب دست گذاشتن

گذاشتن بر آن چیزی چند که پیش از آن درک نموده بوده است از احوال و شناساندن عباد
کیفیت ادراک آن امور و این کلام جالبینوس است گفته است که این باب بنفها و در آن
در آن سخن است شناختن من از در طرف ملت سالهای بسیار با اندکی از آنچه در باب بعد مذکور
میشود از معرفت نفس شدید و اما پاره دیگر از امور نفس پس از برای من معرفی بان نمیشود و لیکن
چونکه اقامه نمودم در آن سالهای بسیاری که در آنها متابعت میفهمم از مایش و تجربه و شواهد
که از مایش میفهمم من از بدن اخلاص در امر درس و بحث من و تقصیر من بشود یعنی هر یک را
در جای خود بعل و دم یعنی تحصیل بخیر را با تحصیل علم میفهمم و بخیاال من چنان تمحیل میشد
که هر چه نفس بخواهد من در تحصیل آن زیاده میشد حرص و شوق من و مداومت من بر آن بیشتر
میشد تا آنکه بخیاال من چنین تمحیل شد که من امر نفس و شناختن آنرا بدست گذاردن و بعل
اوده ام و چون زیاد نمودم نفس و شقت خود را در طلب آن که دیدم بجدی که در سبیل تحصیل ضعیف
بلکه بر سبیل جرم شناختن حرکت نفس بدست گذاشتن شناختن ظاهر و اشکارات و اما آنچه
کردیم بسوی آن بعد از شناختن حرکت نفس از مقدار مبادرت و سرعت نفس شناختن اموری
چند از احوال نفس پس بنیم فادر آنکه قصه بان کنیم از آنها از برای تو این بجهت آنکه هر که امر
نفس کشانید شد بسوی ظاهر و اشکارا شد پس بود حال من مثل حال کسی که در راه یکی بوده
باشد پس ظاهر شود بناگاه و شناسایی عظیمی بر او پس هر آنکه که قبول کند این سخن را ازین قبول نموده
حق نماند مثل باطل پس بدینست که آنکه منتفع میگردد نفعی از آنکه از آنجمله که قطع نمیشاید امید
خود را و مایوس نمیکردد در اول امر از ادراک نمودن چیزی که طلب میکند از آن تقصیر منماید از آن و خلال
نمیکند بجهت یاس طلب و بحث و اگر چه زمان طلب و عدم قلمت بر و خوف بر آن بدناله بکشد بجهت
آنکه آدمی همین که طلب نموده و شروع نموده در تقصیر از چیزی متولد میشود و در او بکفوت قوی که نشانی
نمیشود بان و بر سبیل تدبیر آن قوه همیشه زیاد میشود و نمیکنند و مشرب میشود و حکم مینماید بجهت
چند که نمیداند که نمیداند که کدام یک از آنها ابتداء حاصل شد پس هرگاه آن قوه و ملکه شدید و مستحکم

شد ظاهر میشود اثران در یک دفعه و موهو میدهد بزودی میوهائی را که مقابل می کنند بارخ و بعضی که کشیده است و اگر خواهی بگوئی بخیر که بازاری میگوید که در مال و دین هر دو بر میگرد **شاعر** گوید که تحقیق که جالبترین واضح نموده است در این کلام خود بخیر که سزاوار است از برای صاحبان احقار با موزنیک و نیکو اینکه مبدل دارند از در هر امری که میباشد میشود از پس بدینست که حرص بر بحث و تفتیش و مداومت نمودن طلب تحصیل منتهی میشود امرهای بزرگ را که وفا میکنند با آن بجه و دینی که کشیده است و زیاد مزایا و ربح و سود را زیاد فریاد و فراوانی و اینکه گفتیم بجهت انت که حرص طلب و مداومت بر امور بدید می آورد و در ادبی قوت را بزرگ که بان ادراک مینماید مطلوب است خود را و این قوه بدید میگرد و در او از مداومت بحث و طلب زجائی که شاعر عین کرد بان و از بجهت این کلام گرفت نفس این وصیت و پند را و اشاره میفایم من هم بدو نشان خود بجهت کساف که اهتمام دارند با هرهای بزرگ اینکه بگیرد نفس خود را از برای الهی و معیاش و آماده کند خود را از برای محض این امور و بشغلی دیگر نپردازد پس هر آنکس نیز که طلب میکند این صنعت را پس سزاوار است که کوشش کند سخن جالبترین را در این مقام و بفرماید از او کوشش کند در طلب این علم و مایوس نگردد پس بدینست که آنکس میرسد در این صنعت بر تبه که اعتماد کند با بجهت خبر میدهد بان از حوادثی که در مستقبل رخ مینماید چنان اعتمادی که باقی نماند از برای او شکی و بعد از این شاعر گوید که شاید که کسی که بشنود این کلام را از من نشنیده باشد و بگوید که هرگاه این گفتار تو درست است و بجوم را چنین تأثیری بوده باشد که مختلف نکند پس چه حاجت بطلب بجهت آنکه که اگر هرگاه در مولودی انقضائی نمودند بر این لایحه که اثر الهی تحقق خواهد پذیرفت و انمولود را تعدی از آن ممکن نبوده باشد پس چه حاجت بطلب پس من جلیب میدهم او را از این گفتار اگر بوده باشد ای اینکه که فهمید باشد آنچه را که حکما پند نموده اند و آنچه را که مصدر ساخت کتاب خود را بان بطلیموس این کتاب و آنچه را که واضح ساخت از این در این کتاب و این باب چنانکه پیش از این باب و اینکه گفتیم بجهت آن است که ما واضح نمودیم در آنچه گذشت اینکه انما لجمع باری از الهی حتم است و آن ای است که بوده باشد از قوت با قوه با

و باری از الهی حتم نیست و ممکن است که تغییر بیابد و آن ای است که بوده باشد از قوت ضعیفی پس هرگاه در ولادت انسانی قوت بوده باشد که دلالت کند بر آنکه میباشد حکیم و قوت دیگر که دلالت کند بر آنکه میباشد لذت برند و قوت دیگر که دلالت میکند بر آنکه میباشد عاقل پس در این صورت طلب حرص و طول اهتمام می افزاید در فعل قوت که دلالت میکند بر حرکت و در فعل قوت که دلالت میکند بر عقل و میباشد قوت که دلالت مینماید بر لذت که مصرف میشود بسوی لذت بردن انقضائی و کمال لذت نفسانی نه شهوات بدن و ضم بجان خود که اگر ادبی مفسر میسر بر عدم سعی و طلب هرانیه حالی از برای این گفتار نویسد پس چه که میباشد ادا می مفسر بر حرص و سعی و طلب فرا گرفتن لهذا میباشد از برای حرص و کوشش موقع عظیمی بسوی راه بردن و مطلوبان خود و چه حاجت مرا باینهمه طول دادن و حال آنکه حکم نموده است جالبترین این امر را بیکلامی که گفته است از بعد از آن کلام اول که نقل شد و این ترجمه کلام او است بلفظ خودش گفتار **جالبترین** و چون آنکه میباشد کساف که میایند بعد از من از مردم تحقیق کن رسید اند و بافته اند بسبب من بهره و از برای آن بسبب حرص و کوشش من است بغایتی که پان نمودم بگفتار خود و وصف نمودن خود آنچه را که ممکن است در آن بدست گذاردن بنیض بیان نمودن شرمی که میرسد از انحصار بر تبه حذافت بعلم بنیض در زمانی کمتر از زمانی که من رسیدم در آن و فهم کمتر از تعب من و بجهت آنکه واضح و بین میباشد من با چیزهای دیگر طریقه سیر و سلوک را که هرگاه برود شخص بر آن طریقه میرسد بمصلحت خود و میباشد غرض خود را بزمانی سریع مگر آنکه بیک شرط میرسد عطل خود و آن شرط این است که کم کند حرص خود را و ممکن نشاند از برای طلب مال و بلند شدن نام و آوازه بجهت آنکه این دو صفت مردم در آن حرص میباشد و جالبترین بعد از آنکه کلامی دیگر گفته است که اینکه گفتیم بجهت آنست که آنچه در این کتاب از آن تکلم نمود نمیشاید محتاج بکسانی که در مقام تعلیم و تحصیل برآمد اند بلکه محتاج میباشد بکسانی که غایت تعب و کوشش را کشیده و نموده اند و امثال ایشان کم اند و لیکن من میگویم همان سخن را که این فطین گفته است

که بکفر نزد من محاسبه مقام ده هزار نفر و باید که طلب کنیم که مخاطبه و مکالمه با آن بکفر بکلام خود
پیش از مکالمه نمودن با آن ده هزار نفر که مقابل آن یکی اند یا مقابل نیستند آن یکی را پس در این
هنگام که حرف را بران حکم نتوان نمود و خبر داد که نافع میباشد با جمع کثیر بلکه حکم باید نمود بر آن بلکه
باید که با صاحبان فهم و عقل باشد و جالینوس گوید که پس مکالمه میفایم باین کلام خود آن یک نفری را
که دوستدار حق میباشد هر کس که بوده باشد خواه موجود باشد در زمان و خواه که بعد نماید **بعد**
از این کلام شارح گفته است که ای خواننده کتاب ما اگر میپاشی چنانکه جالینوس طلب گفت حریف خوش
کننده و دوستدار حق پس تو میری بسبب آنچه واضح نمودیم از کلام بطلمیوس بمرتبه که مخفی نماید بر
تو هیچ امری از امور مقصوده هرگاه طلب کنی از او میگردند همه آن امور مشاهد تو و این فایده اینست
که تو میبخشد از برای تو و غایتش است مقصود و بعلاوه اگر تو دوستدار مال میپاشی میباید بتو که مال
تو از کدام شغل عمل تو خواهد بود و کدام یک از اینها نافع خواهد بود تو را و کدام یک نفع نخواهد بخشید
و اگر دوستدار ندان علم میپاشی و روشن شده است از برای تو راهی که بکلام و مقصود خود میرسی پس
رود باشد که مبلغ عظیمی از این علم برسی اگر فهمیدی باشی وصیت جالینوس را که ما وصف نمودیم از
ان برای تو در این کلام و ما خود نیز وصیت نمودیم تو را بآن پس بدینست که جالینوس و اگر چه وصیت
نموده بآن اطباء پس تحقیق که ارشاد نموده است در آن بسوی آنکه سزاوار است از برای هر طالب علم
آنکه حرص نماید بر آن امر و کوشش نماید در آن نه بیک نسیب و نه دوم نسیب و نه مرتبه بلکه مداومت کند
حرص بر آن را پس بدینست که میبیند او را بمقصودش و شرطی که در این موضع شرط است بکثرت است
و آن آنست که آن امر مطلوب ممکن بوده باشد و پس در مقاله اول این کتاب مبتنی گشته است که در
مکن از این صنعت چیست و آنقدر ممکن هم مشروط بآن آن در مقاله دوم و سیم و چهارم شده است
و باقی نمائند است مگر سخن در اقسام عمر که شأنش میباشد که بفرایند یا نقصان نماید از آنچه اوضاع
علوی در احوال گذشت اقتضا نموده اند لهذا بطلمیوس گفته است **باب هفتم** در بخش نمودن
زمانهای را که از برای مولود است در عمر بچشم بخش نمودن عمر با قسای چند که ندی میکند هر قسای از آن

از آن اقسام را بکسب و بکار یا زیاده غیر از کسب که ندی میکند اقسام دیگر را و چونکه واضح نمودیم
بمقتضای نظر فلسفی و حکمت طبیعی هر یک از این اقسام کلام را که مجموع آن جمیع میشود این صنعت بطور
محل و کلی بچشمی که آنچه واضح شد بطریق کلی و سه سوره موجود در بطریق جزئی و تفصیل بچشمی که تفصیل
لا اینها میپاشد نافع و قاعد و قوانین کلیه میباشد پس بعد از این توضیح آن قواعد و قوانین شراط را
که اضافه نمائیم بسوی اینها جمیع آنچه واجب است نظر در آن در باب قیمت زمانهای عمر مولود اقتضا
نیز بمذهب طبیعی و بطریق فاعل و قانون در بطریق جزئی و تفصیل و بطلمیوس قبل از ترخیص در مقصود
این باب تعلیم مینماید ما را در این مکان اسباب که غلط می اندازد ناظر در این صنعت را در وقتی
که نظر مینماید در مولود و پیش از آنکه از بر سبب تفصیل و بیان مینماید که هر یک از این اسباب که
غلط می اندازد چه چیز شبیه بآن میباشد و چه غلط چیست که بدیناسیم از او احتراز نمائیم
تا آنکه سالم بجاییم از غلط و لغزش در حکمهای جزئی که بر هر مولود مولود مینمائیم و بیان این مطلب
مبتنی میباشد بر مقدمه که در احوال ما بقر بیان آن شده است و آن آنست که تاثیرات اشخاص حقایق
بر چشم است اول آنها بر سبب چشم است که تعبیر و تبدیل در آن راهی نمیشد و آن آنست که
است که بوده باشد از قوت عظیمی غالب بر سایر قوتها و تا این قسم در چشم بودن آنست که بوده باشد
آنوقت است تران قوت اول و فعلش در چشم بودن نالی اول و قسم سیم آنست که بوده باشد از
قوت است تران دوم و این قسم تاثیر ممکن است تعبیر و تبدیل در آن پس هر آنکس که نظر میکند در این
صنعت محتاج است که احکام خود را مشروط و مفید بآنند بمقتضای هر یک از این قوتها و قیمت
دهد باز را به بار دیگر و هر یک که غالب بوده باشند از آن قوتها حکم را تابع غالب بآنند و
این وفق میسر است که صاحب این صنعت عالم با اسباب غلط انداز بوده باشد و آن اسباب است
صنف میباشد **اول** صورت بدن و حلیه آن **دوم** خلقت و مزاج آن **سیم** حالات
نفسانی **چهارم** عادات و خویهای مردم **پنجم** سنت و ملت ایشان **ششم** طبیعت اما صنف
اول پس بیان شده است در مقاله دوم آنکه کوکب و جرج و سایر اشخاص سماوی ترکیب مینماید

از برای اهل هر اقلیمی صورت مخصوصی را پس سزاوارست از برای صاحب صناعت اینکه هرگاه در مولود افضای کوکب را بر صورتش از صورها ملاحظه نموده حکم نماید از برای آن مولود بان صورت بر مقتضای آلاء و لادش مادی که نتجده از صورت را با صورتش که مقتضای اقلیمی که مولود در آن میباشد همچنین در صنف بیم و سیم بجهت آنکه از ظواهرهاست که احوال بدن و اخلاق نفسانی هر اقلیمی متشابه و مانند یکدیگر میباشد هرگاه مولودی که در بلاد حبشه متولد شد است و دلایل موایدها دلالت کند بر آنکه زن او سفید است حکم بصدی زن بر او نماید بلکه بگوید که بالنسبه بسایر حبشیان سیاهی او کمتر میباشد و همچنین هرگاه مولودی در بلاد صفا به متولد شود که عاقل اهل آن بلید میباشد و دلایل ولادت آن مولود افضا نموده که میباشد حکیم نکوید که اعمال او حکیم میشود بلکه بگوید که زیرا که اهل آن بلاد میباشد و اما قسم چهارم و پنجم که عادات و سنن بوده باشند پس اینها نیز فضل اشخاص و عوامی را لا محاله تغییر میدهند مثلا کسی که فولد او در کنار دریا میشود یا در موضع فلاح میشود پس لا محاله صفت و شغل او میباشد گشته باقی یا زراعت و این ان مقتضای عادات است هر چند کوکب بلادش خلاف آنرا افضا نمایند پس عادت تغییر دهد فعل کوکب را و همچنین هرگاه کسی مرتبط بوده باشد بجمله لا محاله عادت میکند او را بسوی بسوی مخالف با جملات حکماء و همچنین کسی که در میان دریاها بوده باشد لا محاله عادت میکند او را بسوی یکداز افغان افغان و بر اینقیاس سنن و ملتها که صنف پنجم بوده باشد مثلا هرگاه کسی مشرع بشر بوده باشد که حکم نموده باشد و مخصوص نموده باشد که هر کس از خویشان خود را که خواسته باشد تزویج نماید و کوکب ولادتش افضا نموده باشد که خواه خود را تزویج نماید لا محاله تزویج نماید و همچنین هرگاه شریعتش افضا نموده باشد که تزویج نماید هر کس را که خواسته باشد از خویشان مگر مادر و خواهر و برادر و دختر خود و در خردن خود پس هرگاه کوکب ولادت افضا نماید تزویج یک از خویشان را حلال شود بر تزویج خویشی که آن بحسب شریعت بر او مباح بوده باشد نه آنکه حرام باشد و هم چنین هرگاه شریعتش حکم نموده باشد که او در جمیع عمر بکزن پیش ندانسته باشد هر چند کوکب دلالت

دلالت کنند بر کثرت زوجات که او عاقل است که در میان اهل آن شریعت است پیش از بکزن متواند نمود و اما قسم ششم که عبارت از طبیعت بوده باشد پس معلوم است که در اغلب سعادت و آسایش شامل حال ولد میشود و بالعکس و بر اینقیاس در سایر قوانین کلی در همه این اصناف است که دلالت نماید و کلی که مقتضای هر یک از این شش صنف میباشد از ادانسته و بعد از آن فیاس غیر از اینها دلالتی جزئی که خاص بمواید میباشد و از استخراج اندو آنچه مخصوص باجولود میباشد در احوال حکم نمود و بسبب اینکه گفتیم که در همه این شش صنف است که در هر یک از اینها قوه عظیمی افضا نموده است از اما در چهار صنف اول که عبارت از صورت هر اقلیمی و حلیه و شکل و شمایل بدن ایشان و اخلاق و نفسانی و عاداتهای ایشان بوده باشد از ظواهرهاست که از قوت عظمی میباشد که در جلد اشخاص آن اقلیم بر سبیل دلم و استمرار بدون تخلف باعث گردیدن است امری نامرئی چنان قوتی نداشته باشد چنانکه میتوانست که منشأ چنین اثری باین عوم و استمرار نبوده و اما سنن طبیعت که عبارت از صنف پنجم و ششم بوده باشد پس آنچه افضا نموده است اوضاع کلیه بلکه باید بوده باشد از قبیل کسوف و عظیمه و قمرانات بزرگ از قبیل قران علوین سیماد بر برج خلی و سیماد اول قران در آن و همچنین قران نحس در هر طالع یا قران سعدین در جوت باری در هر طالع این اصناف ششگانه باعث آن قوت عظمی بوده باشد و معلوم است که همیشه قوت عظیم غالب باشد بر قوت ضعیفی که در مولود این شخص جزئی متحقق شده است پس مولود در این اصناف ششگانه تابع میباشد آن قوت عظیم را بدون عکس هر مضافه که زیاد کند نماید از او مثلا بطلب نیز هرگاه دیدیم مردی را که پرمه و مروت و بخت نظر کنیم در ولادت او پس اگر فاطمی بر یک از هیالات در وقت جنک یا فیم نظر کنیم پس اگر با فیم سعد را ناظر بان موضع قطع یا فاطم حکم نمایم بلائیه او اگر محوسب ناظر با فیم حکم نمایم بقطعش و یکشنبه شدنش اگر محوسب قوی بوده باشد و مجروح شدنش اگر ضعیف بوده باشد و همچنین در سایر احوال جزئی او ملاحظه نماییم آنها را بحال کلیه یعنی آنچه در حین ولادت که مبدء وجودات او ضاع فلکی افضا نموده اند پس این را اصل گیریم و دلالت

بعد از دفع و فرغ را تابع اصل کردیم و همچنین در این قیاس اوضاع کلیه نیکی که افتضاح دارد
 در عالم کبر می نمایند اصل بوده باشند نسبت با اوضاعی که افتضا می نمایند حادث را در این
 شخص اشیاء که عالم صغیر است و این نوع و تابع آن پس همیشه قیاس احوال جزئیات را باید نمود
 نسبت بکلیات و مقدمات ساخت احوال بعام و حکم نمود و بنا برین که همیشه جزئی و فرعی را تابع
 کلی و اصل باید نمود پس لازم است از ملاحظه زمان عمر و سن مولود و مملوکیات کوکب را با آن
 سنجید اگر مقتضای سن و زمان عمر می باشد حکم نمود و الا فلا و اگر این ملاحظه نیز شود که
 اصناف شش گانه مذکور غلط در حکم واقع خواهد شد مثلاً هرگاه از مدلول کوکب حکم شود که طفل
 می باشد اعمال قویه شود یا نوج نماید و الا در همه باشد و همچنین امر دیگر که از اشخاص صاحب سن
 باید سوزند اگر ملاحظه زمان نشود و چنین احکام بشود غلط و خطا در حکم شود پس ملاحظه
 زمان مانند اصناف شش گانه اصلی از اصول معتبره می باشد در حکم و از احوال آن خطا در حکم
 شود پس بجای در حکم دوا را باید ملاحظه شود دلالت عامیه و دلالت خاصیه بر زمان عمر مولود
 بعد از تعهید این مقدمه مذکور میشود که از این صناعات در تقسیم زمان عمر اقسام مذمه
 می باشد که موافق مذهب طبعی می باشد و آن اقسام را فردا را می بیند و آن کوکب که صاحب زمان
 و مدبران می باشد صاحب فردا را می بیند و شرکاء از برای آن قرار دهند و ایشان را شریک خود
 خوانند و چون اغذای خلاف مذهب طبعی می باشد بطریق احوال را طریح نموده است چنانکه در
 هر باب آنچه موافق مذهب طبعی می باشد از آن بزرگ می نماید و لازم میشود مسلک طبعی را از آن است
 که ابتدا شود با قلیل اسنان و با قریب کوکب بما که قریب و بهین ترتیب برود تا آنکه برسد اخر عمر
 اگر کوکب که زحل بوده باشد و در هر سن از این اسنان حکم شود با پنجه مناسبت است آن کوکب
 و این تقسیم عمر هفت قسم مخالف تقسیم اطباق و می باشد بجهت آنکه ایشان عمر را بچهار قسم می نمایند
 و قسم اول را زمان صبا و کودکی می نامند و سن دوم زمان شبان بپایان رسید و سیم را کهنوت
 چهارم شیخیت و این تقسیم ایشان بنا بر ظهور تفاوت این اقسام است نزد حسن و نظر ایشان

باین طریق ظاهر نزد حسن می باشد و لیکن بحسب طبعی مذهب بطریق صحیح است پس باید که زمان
 عمر را هفت قسم نمود و هر قسمی را باید که منسوب بکوکبی است بخوبی که مذکور شد و در زمان
 حکم کلی و عام بعد از آن کوکب نمود و بنا بر اختلافات جزئی را هستند بکوکب مدبر سنین
 و نمود و ایام آن قسم داشت و کیفیت تقسیم عمر این هفت قسم است که چهار سال اول عمر را
 بقمر که اقرب کوکب است عماد داده اند و وجه اختیار چهار سال از برای قرائت که چون
 سالهای کبری فرجه ناکه در باید هم از مقاله سیم در باب عمر مذکور شد یکصد و هشت
 سال است و مدت دور در فراق بیت و هفت روز است تقیاً پس چون یکصد و هشت
 تقسیم شود بر بیت و هفت حاصل قیمت بوده باشد چهار سال و نیز بر پنجه ترتیب زمین
 و بسیاری ترتیبش و سرعت تغییر و حرکتش مشابه می باشد با طبع حالت طفولت را که بدن در آن
 بجهت بسیاری رطوبتش مستحکم می باشد و سراج النور و بجهت شربابین رطوبت بر آن غالب و باین
 جهت سهل التغی و باین جهت که عنصرش در بدن است و مستحکم نفس مدبر بدن او که قوت فاعل
 می باشد با قوت و استحکام بنوده باشد و بنا بر اعمال قویه و اغراض مقصوده از ایشان بنویسند
 باشد باین اسباب کمال مناسبت و مشاهدت بقدر دانسته باشد و لهذا که تسبیح النور و التذلل
 و انقلاب و نامستحکم و ناقص الاستعداد از برای افعال مطلوبه و اغراض مقصوده می باشد
 کما نموده اند پاره از پنجین که سزاوارعینا شد که حکم شود بجهت انما موری که بعد از این سن
 هم می باشد مگر بعد از آنجا و از این سن که چهار سال بوده باشد و بطریق این سخن را باطل
 دانسته است و حکم بر مولود از همان ساعت ولادتش دانسته است بجهت آنکه خالصه از برای
 مولود رخ می نماید که کوکب در ولادتش دلالت بر آن نداشته باشند پس هر آنکس که حکم نموده
 دلالت کوکب را در هر وقت از اوقات پس چه چنان مانع است او را که حکم کند در هر وقت
 از اوقات با پنجه مناسب الوقت بوده باشد و چگونه می تواند شد فرضاً که طفل در این چهار سال
 بمیرد و در وقت ولادتش دلالت بر آن بنوده باشد و بعد از این چهار سال ده سال متعلق

بطارده می باشد جهت آنکه فلک عطارد دو قمر افلاک است و اما مخصوص ده سال چهار آنکه سن
کودکی که تحقیقه چهارده سال که وقت بلوغ عقل است بکمال آنکه هرگاه چهار سال از این چهل
ده سال وضع شود باقی مانده سال و نیز عدد صغری عطارد پست سال است و اعظم
اجزاء شیء نصف است و نصف پست سال ده سال است و در این دو سال قوی میگرد بدین
و آنچه در لنت از قوتها و عنصر و ماده آن از سیلان و عدم قرار میسند و ثبات بالنسبه چهار
سال اول بهم میرساند و مبادی افعال و اخلاق مختصه می شود مستقر میگردد اختیار افعال و
اخلاق که ثابت میشود در آن و ریشه میدواند و در او میلش بان چیز نیست که ریاضت میکند
از او عادت میدهد طبع را از کیفیت هوا مجاور بدن و مذهب و ملت و عادات که از برای انکس
او می باشد و از آنچه تعلیم داده میشود و ادب آموخته میشود همه افعال و اخلاق از این افعال
و اخلاقی است که این امور انضا می نمایند **و چنانکه** زهر بعد از فلک عطارد است و جرم او
هشت و عدد سالهای صغری او نیز هشت لهذا هشت سال بعد از آن چهارده سال تعلقی برهن
میدارد و این سن را سن فتاه و جوانی گویند و چون با طبع مایل است با مرد نکاح و مجامعت و
بعلاوه مفتضی بر طیب غریزی و آن مستلزم امتلاء عروق و جاری میشود که از آنجمله ظروف عروق
منی می باشد و هرگاه عروق منی شد بالضروره خواهش استقراغ و دفع نمودن مینماید لهذا در
در این سن در آدمی حالتی بهم میرسد مانند سگ که حفظ و ضبط خود نمیشود و در حالت
عشق و محبت آنچه میثاق شود از امور مجامعت و همچنان قوه شهویه و شبق و فرقه شستن
اهتمام داشتن در آنچه روی دهد از امور مجامعت **و چنانکه** شمس چهارم افلاک است و
عدد سالهای صغری او نیز ده و شمس اقوی کواکب و این سن نیز انسان در آن اقوی از همه
عمر می باشد و وسط انسان می باشد چنانکه فلک شمس وسط افلاک است باین اسباب نیز
سال بعد از پست و ده سال اول متعلق بشمس بود و چون شمس چنانکه مکرر دانسته شد در
این کتاب دال است بر امور طبیعیه که اصلا میل و جبهه بسوی هیچ جانب از افراط و تفریط ندارد

نداشته باشد و چنانکه مذکور شد اقوی کواکب است لهذا دلالت کند بر آنکه مولود بوده باشد
در این سن نفس او مستولی و قادر بر افعال و تابع تدبیر امرهاش و استقامت طریقه میل
و انتقال نمودن از حالت ذلت و هوو و لعب و بسیار غیظ و لغزش بسوی محافظت طایفه و
وفار با وفاء و دوستی که اینها **و چنانکه** در فلک پنجم می باشد و سالهای صغری او پانزده
لحا سن پنجم را از عمر با و منسوب دانسته اند و هرگاه مریخ مشارک شود شمس یا میل دهد
او را بطبع خود و همچنین اخلاق و افعالی را که در زمان تربیت شمس کسب نموده بود تمامی را
مایل بخود گرداند لهذا دلالت کند بر صعودش امر معاش و افاغ و بلاها و حوادث که در نفس
بدن هم و افاغ و محن و بلاها و بفرمود امر خطاط بدن را و بخواند آدمی بسوی تحصیل اعلی
که از برای آن مدتی معتدبر بوده باشد و هر چه میگرد بر فعل انها پیش از مرگ لهذا تقبها
پند و و بجهما کشد و این سن رجلی است که در آن بفرها تحصیل میکند **و بعد از این** سن کواکب
است و آن سن ششم از ولادت است و منسوب است بشتری که فلک آن ششم افلاک است
و بعد از ده سال که مقدار جرم و مدت سالهای صغری او می باشد منسوب با و می باشد
و در این سن منصرف شود آدمی از آنکه بخود می باشد اعمال شود و از کدورت و اضطراب
نفس و از مرکب شدن امور خطرناک و ملانزم میشود بعضی آن حسن مذهب و پیشه گرفتن به تمام
نمودن با حور و مشغله می سازد خود را از مرکب شدن و شیخ و فکر میکند در امرها و در این وقت
دوست دارد کب کرامات و مدح و ستایش و ازادی و حیا و امر چهل و این سن از ابتداء پناه
و هفت سالگی است تا آخر سال شصت و هشت سالگی **و از ابتداء** شصت و نه سالگی تا سی سال
که مقدار عدد سالهای صغری زحل است منسوب بر زحل می باشد که فلکش آخر افلاک است چنانکه
این سن آخر انسان است و زحل میدهد اعتدال شری را بسوی برودت و رطوبت و دشواری
حرکات بدن و نفس مدتیام با مرشحات و شغم و سرعت اضطراب بدن در آن ظاهر گردد و واقع
شود بر آدمی در آن دلشکی و بدیشاق و ضعف و افات و بدشواری و محمل شدن امورات با نماند

حرکاتش و این سن راسخ شیخوخت کنند تا آخر عمر چون کمی از انسان بعد از این مدت
 که عبارت از نود و هشت سال تمام بوده باشد عمر میکند لهذا بطلمیوس تا آخر عمر را منسوب بخل
 میدانند و اعتبار بگذران از آن نوده و اگر کسی دور از سر گیرد باید که بعد از آن صغر فرماید که اعتبار
 از نیت و بیخ بوده باشد منسوب بعترا و اند بجهت توج و سیلان رطوبات و ضعف حرارت غریزی
 و اخلاط طبیعی چنانکه در سن طفولیت بلکه زیاده بران بجهت آنکه انتقال از سن نخل شده است
 که اقتضای برون و در بدن میکند بسوی غری که او را این اقتضای رادانه بعلاوه سرعت حرکت
 و انتقال و بجهت زیاده در رطوبت است که ثانیاً دندان بدن محال است اینست خواص زمان بر جوی
 که مطابق امر طبیسی بدن انسان و ترتیب طبیعی فلاک باشد بر وجه کلی و عام ولیکن چنین نیست
 که این دلیل مستقل بوده باشد و تخلف نکند بلکه بحسب عیالات و تیسیرت و مدبران سالها
 فی الجملة تغییر مییابد و زیاده و نقصان می پذیرد از مقتضای زمان بحسب قوت و ضعف
 مدبرین سالها که بحسب هر ولدی تفاوت میکند بخلاف احوال انمان مذکوره که در جمیع
 مواید بیک نسبت میباشد لهذا انعام و کلی یاد شد و در بیان احوال جزئیة اوقات عمر
 نیز امر است بمنزله کلی و امریت جزئی که آنچه بمنزله کلی میباشد انجیزیت که ماخوذه باشد از تیسیر
 هیالات چهار کاره و آنچه جزئی میباشد ماخوذه است از دلالة انتهایات و حرکات کواکب در
 سالها و ماهها و روزها و چون دلالت کلی مقدم میباشد بر دلالت جزئی لهذا بطلمیوس از اوقات
 دانسته میگوید که هر یک از هیالات که تیسیر داده میشود از ان استدلال بر چیزه و حین توان
 نمود اما در وجه طالع که تیسیر داده میشود از ان استدلال بر اراض و بطن و مرغیت و ذات
 نمود بجهت آنکه در وجه طالع مقابل در وجه غائب است که از ان استدلال بر سفر و غریب میشود
 بجهت مشارکت طالع با غارب او نیز دلالت بر احوال سفر و غریب داشته باشد و از تیسیر هیالات
 که سهم السعاده بوده باشد استدلال بر احوال مال و ثروت توان نمود و از تیسیر هیالات
 بر احوال النفس و امر اهل توان نمود و از تیسیر هیالات شمس استدلال بر سعادات ملک و شرف مرتبه

مرتبه و شان توان نمود و از تیسیر عاشر استدلال بر سایر تدابیر جزئیة از قبیل شغل و عمل و صدق
 و دوخته و امر اولاد توان نمود و وجه آنچه گفته شد از آنچه در باب گذشتہ معلوم توان شد
 ولیکن باید که معلوم بوده باشد که غرض بطلمیوس حصرتیسیرات در این پنج چیز میباشد بلکه باید
 که همه کواکب و بیوت و سهم السعاده را باید تیسیر داد و حال آنچه هر یک در اصل ولادت دلیل
 بران بود ندانم نمود یعنی باید که ملاحظه نمود که هر یک از این امور در ولادت دلیل بر چه امر
 بود و حال ان امر را از تیسیر و تلیش باید دانست پس مراد بطلمیوس در این مقام از هیالات دلیل
 هر چیزی بوده باشد بجهت آنکه ان دلیل نسبت بدلیل خود هیالات است چنانکه هیالات
 از بعد از برای دلالت بر عمر هیالات یعنی دلیل بودند پس فی الحقیقه بجهت دلیل بر شئی بوده باشد
 و کیفیت تیسیر و چگونه دلالت در اشخاص عمر را بطلمیوس بیان میفاید و وجه آنکه جمیع هیالات و ادله
 را باید که تیسیر داد است که گاه میباشد که آدمی را در یک زمان حالهای مختلف میباشد مثل آنکه ابتدا
 میشود بحسبیت پاره از اقرباء و فی الحال از مهربان پس نفس در ملال و کدورت و محسبت و امر
 ثروت و مال در ترقی و از زیاده و همچنین گاه باشد که بر چه مبتلا میشود و نورگ سعادت و شرف
 و عزت از برای او حاصل میگردد و گاه میباشد که انسان در شغل و معطل میباشد ولیکن روزی
 او را دی در بر نیقیاس و این بجهت آنست که حال بدن و نفس و ملک و سعادت و حالات پسندید
 و ناپسندید بر یک حال میباشد تا آنکه آدمی در وقتیکه کامی و یا یکی مایوس و ناامید بوده
 باشد بجزای که اینخالت ممکن بوده باشد بجهت رسیدن جمیع هیالات و ادله بسوی آنچه
 و کم است اتفاق اینخالت و از آدمی با طاعت و تحمل چنین سفار و یا شقاوتی باشد بجهت آنکه
 مزاج انسان موضوع است بر اعتدال و حصول اینخالت یکی از اعتدال پرورن مهربان او را پس از بعضی
 از برای او بنوده باشد لهذا هر چیزی که دلیل خاص باید و از ملاحظه تیسیر دلیل او استدلال
 بر حال او توان نمود مثلاً هر گاه تیسیر داده شود عطارد بجهت معرفت نفس و طبع و فقر بجهت نفس
 جیمی و در پنج بجهت امر شجاعت و تیسیر عطارد و مریخ موضع باقوتی رسید و تیسیر قمر بجهت سعادت

رسید گوئیم که اینمورد در این وقت حکیم میشود و عفت میسوزد از لذات بدن و زیاد می
 کند هیچ قوت نفس و شجاعت نشاط و حرص را و بر این قیاس و فاعله تسیر هیالات درین
 باب نه آنکه افکار شود بر مواضع فاعله فاعله که عبارت از اجرام بخوس و شعاع مقابل
 و تریخ اضا و درجه غارب بوده باشد بلکه باید ملاحظه نمود رسیدن تسیر هیلاج را بهمه
 مواضع ناضجه یا ضاره خواه بطریق تریخ و مقابل و مغایر بوده باشد یا تسلس و تثلث و خواه
 بسود بوده باشد و خواه بخوس و **فان** در دانتن مدبر از زمان جزئی و چیز است **اول**
 ملاحظه مدبر **دوم** ملاحظه فاسم **اما** **اول** یعنی مدبر از زمان و قسم بیرون میباشد یا تسیر
 از درجانه داده میشود یا تسیر که یکی پس از دیگری درجه از درجات داده میشود مانند درجه
 طالع یا عاشر یا دران کوکب یا شعاع او درین صرحه میباشد یا غنیا شد پس اگر کوکب یا شعاع او
 باشد مدبر او میباشد تا آنکه رسد تسیر کوکب یا شعاع کوکب دیگر در این مابین مدبر کوکب اول
 و بعد از آنکه تسیر رسید کوکب دوم یا شعاع او مدبر بدل میگردد بکوکب دوم و همچنین تا بعد
 دیگر و اگر در اندجه نه کوکب بوده باشد نه متجاوز باید دید که پیش از آنکه درجه کوکب یا شعاع چه
 کوکب میباشد هر چه باشد هیلاج در مدبر او میباشد تا آنکه رسد بکوکب یک یا شعاع او که
 در آنوقت مدبر بدل میشود و مادامی که تسیر مابین کوکب اول و دوم یا شعاع ایشان میباشد
 مدبر اول است و اگر هیلاج که تسیر داده میشود کوکب او کوکب بوده باشد مدبر خود آن کوکب
 تا برسد تسیر او بکوکب یک یا شعاع او که در آنوقت مدبر بدل میشود بدوم و مادام که تسیر هیلاج
 در مدبر کوکب میباشد حکم از زمان را از طبع کوکب مدبر باید نمود یعنی با انراج با فردا و ادلاء
 اصلیه و **ثانی** یعنی فاسم پس بعد از آنکه که همین که تسیر هیلاج بخدی از حد در رسید
 از وقت رسیدن تسیر تا بخدی تا آنکه بیرون رود از آن حد صاحب حد درجه تسیر فاسم گویند
 و اندجه را که تسیر را رسید است درجه قمت خوانند و در این مدت که تسیر در آن حد
 میباشد مدبر این مدت صاحب حد یعنی فاسم میباشد طبیعت او را باید انراج داد با دلالت

دیگر و اگر صاحب حد در آن حد بوده باشد یا شعاع او در آن حد بوده باشد صاحب حد از درجه
 مدبر بود یکی از جهت فاسم بودن و دیگری جهت مدبر بودن و بر این قیاس باید که صاحب خانه هرگاه
 در خانه باشد یا صاحب ثلثه باشد یا صاحب شرف در شرف باشد و اگر چه بطریق یا بنفع
 نصیر نموده است باید که فهمید از کلامش چنانکه شارح گفت است **و شافعی** مدت اول یعنی
 رسیدن هیلاج بکوکب دیگر یا شعاع او یا بسط و جوی و باید هم از مقابل سیم در احوال عمر کند
 شد **و شافعی** دوم چنان است که هیلاج یا کوکب در درجه طالع یا غارب یا درجه عاشر یا نفس
 درجه یا پس از کوکب هیلاج در درجه طالع یا نفس درجه طالع بوده باشد عدد ساعهای نامه گذشت
 از عمر مولود را بر مطالع بلد و ولادت درجه طالع مافرا کنیم این حاصل شود از در افق و ولادت
 میفایم یعنی باز از ان عدد از مطالع ملاحظه میفایم که از طالع چه درجه میافاوند از موضع تسیر
 درجه طالع میدانیم در ان عدد از عمر همچنین بعد از آن و اگر هیلاج در درجه غارب یا نفس
 غارب باشد مطالع نظیر بجای مطالع اندر چه بکار فرماییم یا مطالع نظیر افق و ولادت بکوکب یعنی
 بهمان مقدار عرض بلد در سمت جنوب بکوکب و مطالع از بجای بلد و ولادت بکار فرماییم و اگر هیلاج
 در درجه عاشر یا نفس در درجه عاشر بود بعضی مطالع بلد مطالع افق استوار بکوکب و بهمان نسبت
 عمل بیابان و نمایم و اگر در مابین این مواضع بوده باشد مطالع افق حادث هیلاج که از ان بطریق
 در این ساعات نمایم است بعضی مطالع افق و ولادت بکوکب و کیفیت آن چنانست که او چنانکه
 در ایام هم از ان مقدار سیم گذشت ساعات بعد دلیل را از ان سطر بگیریم بعد از ان مطالع هیلاج
 را در افق استوار و در افق بلد هر دو بگیریم و بر هر یک عدد ساعهای نامه گذشت از عمر مولود را
 بران افزایم و حاصل لازم در افق استوائی و هم در افق بلد و ولادت مقوس کنیم لا محاله این حاصل
 میشود دو درجه مختلف باشد از فلك البروج پس سلس تفاوت در ساعات بعد دلیل خوب
 نمایم و حاصل را بر درجه مقوسه استوائی افزایم اگر ان کمتر بوده باشد از درجه مقوسه بلد
 و اگر بیشتر بوده باشد از ان کم نمایم این حاصل شود اندجه موضع هیلاج و دلیل بوده باشد در

مقدار از عمر گذشته و معلوم است که هر يك از ساعات بعد از نهم و ساعته زماقي است و
 بعد از نهم و هشتم چهار ساعته است و بر این قیاس در اجزاء ما بین این خلایق و چنانکه مذکور
 شد طریق استعلام آن در باب دهم از مقاله ششم گذشت و بعد از فراغ این باب امری که بمنزله
 کل میباشد که عبارت از شیراز بوده باشد شروع نموده است در مذرات جزئی که در اجزاء
 آنها انشاء است و انشاء بر سه قسم است انشاء سنوی و انشاء شهری و انشاء ایامی **انشاء**
 سنوی که هر يك از ادلاء احوال کواکب و سهام و خواهر است هر سال شیء یکبار سیر داده
 شود و برج ثوبت در برج انشاء خوانند و معلوم است که هر دو از ده سال شمسی دور با انشاء رسد
 و در سال سیزدهم دوران سر گرفته شود و صاحب برج انشاء مدبران سال و این امریست که
 همه بخیرین اثر معبر میدانند و کسی متکثران نمیشد بجهت ظهور و سهولت آن پس در این انشاء
 اخراج عمر و گذشته و دوازده و دوازده طرح میشود آنچه باقی ماند ابتدا میشود از برج و لیل
 و ثواب حساب میشود اینجا که برسد برج منتهی بوده باشد **اما انشاء** شهری است که بعد از
 معرفت برج انشاء سال ملاحظه شود که چند روز از سال گذشته است هر یک و هشت یکبار
 برانند هر چنان که برسد موضع انشاء انگاه باشد بعضی آن هشت و بعضی روز آخر و باید که ابتدا
 از همان درجه برج انشاء سال بشود و سبب آنکه ماه را هشت و هشت روز که در آن است که خواستند
 هر سال انشاء شهر را بشو منتهی شود با انشاء سال بعد پس از این قرار سال سیزدهم برج راند
 میشود پس باید که سال سیزدهم ماه گیرند که هر ماهی هشت و هشت روز بوده باشد تقریباً
 و تحقیق آن هر ماهی هشت و هشت روز و دو ساعت و ثلث ساعت است تقریباً و این مدت
 میان مدت یکماه و سطر است که هشت و نه روز و دوازده ساعت و چهل دقیقه بوده
 باشد و میان مدت سیزدهم یکبار که هشت و هشت روز و ثلث روز بوده باشد تقریباً **اما انشاء**
 یومی بر بطلیموس گذشت است که باید هر برجی را دو روز و ثلث روز حساب کنند هر که برسد
 آن برج انشاء یوم بوده باشد و لیکن بنابرین در مدت هشت و هشت روز دوازده برج میشود

نیش و انشاء ایامی با انشاء شهری نمیشد بجهت آنکه در این مدت یکبار انشاء شهری سیر
 داده شده است و فی الحقیقه باید که در این مدت هشت و هشت روز سیزدهم برج در انشاء یومی سیر داده
 شود و هشت که تقسیم میشود بر سیزده دور و نه و سده روز میشود نه دور و
 ثلث روز و وقتی دور و ثلث میشود که هشت و هشت تقسیم شود بر دوازده و در این وقت
 انشاء یومی با انشاء شهری نمیست چنانکه معلوم شد که در انشاء شهری هم باید که سال
 سیزدهم برج راند شود که انشاء شهری با انشاء سنوی منقل شود و از این جهت است که شایع
 در ایفهام گفته است که کان میکنم که این غلطی باشد از کاتب و مجال خود باقی ماند باشد و بنابر
 آنکه مذکور شد که حصه هر برجی در روز و سده روز بوده باشد حصه هر روزی سیزدهم درجه
 پنجاه و دو دقیقه میشود و حصه یک ساعت سه و چهل و شش دقیقه بوده باشد میباشد
 محاسبه اینها ظاهر و مخفی نمیشد و باید که ملاحظه نمود حول کواکب و مواضع از منتهی که مواضع
 نیش و هلال و مواضع انشاء است سر گذارده باشد و در مواضع نیش هم در چنانچه باید ملاحظه شود
 یکی مواضع انصاف و هلال از نیش کوکی تا اتصال او بند بر کوکی دیگر و یکی از نیشیدن نیش
 بعدی تا رسیدن او بحد دیگر یعنی در معرفت احکام لابد است که ملاحظه شود که مادام که هلال
 در نیش کوکی میباشد تا برسد بند بر کوکی دیگر که مدد صاحب زمان میباشد و این مدت دلات
 مدبر باید که با دلات کوکی که حال در موضع نیش و میباشد از مزاج داد و همچنین دلات فاسم
 که صاحب تبیل است با دلات کوکی که حال در آن حد میشود در آن مدت که صاحب حد مدبر است
 از مزاج و همچنین دلات صاحب انشاء را با دلات کوکی که حال در برج انشاء میباشد باید که از مزاج داد
 خواه انشاء سنوی باشد یا انشاء شهری یا انشاء ایامی بشرط آنکه در نیش حول نیش
 شود و در انشاء سنوی حول نیش و در انشاء شهری حول مزاج و نیش و نهم و عطار
 و در انشاء ایامی حول مزاج و نیش صاحب نیش با اعتبار نیش و با اعتبار حد دلات را
 با دلات نیش هرگاه در آن اوان با مواضع حول کند از مزاج داد و در انشاء سنوی صاحب

و هاج و بحسب هر وقت صاحبان از زمان افعال متعده و مختلف بسیار در شمار بلکه متعده
که ادعای تواند و عقوف بر مجموع افعال بهرساند و از مزاج میان افعال بدهد و پیش از طریق اجمال و نحو
کل سخن در آن نتوان گفت و بجز آنکه استخراج جزئیات حوادث موقوف به بحث منجم مندرج است
لذا بطریق افعال را طرح نمود و متعرض افعال افاضل مانند آنکه بخین میکند که هرگاه صاحب
انشاء فلان کوکب بوده باشد و او بر حالت مجرده باشد دلالت کند بر فلان و فلان و اگر بر حالت
مذمومه باشد دلیل باشد بر فلان و فلان و هرگاه ناظر بان کوکب بوده باشد دلالت کند بر فلان
و هرگاه ناظر بر کوکب دیگر بوده باشد دلیل باشد بر فلان و امثال ذلالت التفصیلات بر طریق
منصیبه بجز این میباشد که قوانین عامه و دستورات کلیه را بیان نمود و تفصیلات را محمول بر جمیع
نمود **شایع** در این مقام کید که بدست کسی که چگونگی تر نفهمیدند این معنی را این جماعت
اچنانی که مشغول نموده اند اما در کتابهای بسیار خود که وضع نموده اند افعال در تحولات سالهای
آسان پس قسم یاد می نمایم بخداوند که قدرت بهم رسانید یکی از ایشان بر آنکه عمل کند از آن کتب
مخوبی که ما بر این شویم در آن یعنی آنکه ذکر نکند دو دلالت مختلف را در یکچیز و یکوقت و هرگاه
بوده باشد امر بر این حالت که یاد نمودیم در باره ایشان پس کاش میدانستم چه احتیاج بودی
این صناعت بجهت آنکه هر کس که خبری دهد یا صادر خواهد بود یا کاذب بگوید در باب
چیزی یکی از مردم آنکه صاحب خود را دلالت میکند بر فلان سعادت در این سال بعد از آن بگوید
که صاحب انشاء دلالت میکند بر فلان شقاوت در همین سال و صاحبی که میگوید فاسم دلالت
میکند بر تو سعادتی یا شقاوت در همین سال و همچنین در میان افعال دیگر را
بکنجاند پس بگویم می دانند که چیزی گفته است و حکم در پیش نموده است بجهت آنکه لا محاله یکی
از افعال درست خواهد بود و بطریق چنانکه مذکور شد مفت می نماید این طریق را چنان
میداند که لایق هیچیک از صنایع نباشد و بیان نمود این که هرگاه درست بفرستد کتاب او را
و عمل نماید یا بخره در آن میباشد مخصوص معین می نماید امر را از برای منجم بدون تردید و اجمال

و اجمال پس میگوید در یکچیز آنکه بسیار حالش فلان در فلان وقت پس معین میکند نوع
حوادث را و زمان آنرا و منعی نمیشد چنانکه بطریق گفت آنکه حادث شود در یکزمان
اشیاء مختلف که از یک نوع بنموده باشد و در باره یکچیز هم بنموده باشد مثل آنکه بسیار در
وقتی مالی را تلف شود از او در همان وقت مالی بجهت آنکه سعدی و غنی مشرب شده اند در
دلالت بر حال پس باید که منجم بگوید که بسیار در فلان وقت مالی از فلان جهت تلف میشود
از او مالی از فلان جهت معین دیگر پس معین کند هر یک از وجهت حصول و تلف و تمام شد
کلام شایع **بطریق** گفته است که چون او مدیم گفتگوی در امر هوایید و بطریق کلی و قانون و اعلا
پس چنین دانستم که واجب است که ختم کنم این کتاب را در این موضع **شایع** گفته است که من چنین
دانستم که وضع کنم در این موضع مثالهای اقسام عمر را تا آنکه بوده باشد آنچه بیان نمودم و توضیح
پیشتر و آنکه افتد کند بان ناظر در این کتاب و پیش از وضع امثال قانون کلی را بدست دهم
و از آنست که در باب حادثهای بزرگ که در عالم بهم میرسد باید که بخوبی که در طالع مولود مذکور شد
ادلاء آنرا بسیار و انشاء را ند و رسیدنش بوضع سعد و نحس و فواید و غیر افعال استدلال
بر احوال افعال نمود بلا تفاوت و طالع آن حادثه بجای طالع فرض نمود پس این چیزی است که سؤالی
است که عمل کنی بر انشاء الله تعالی **بعد از آن** گفته است که اقسام عمر من ماخوذ است از صور شافل
از آن صورت که ذکر شد نظر کن بسوی قسمت از شوقی و عاشق و کبر مجرم شمس گذر سال پس و قدیم
و قسمت سهم بخت رسید بسوی شمس و قمر فاصد شدیم بنشین در هارشان پس حاصل شدن برای
من ریاچه و غمی و غریبی و از حسن اتفاق تیسیر شمس هم رسید بچار درجه و بیت و پنجشنبه
بوج حوت موضع تثلیث قمر و بیان بود نور شد بر مشرق و چون اتفاق افتاد مفارقه سرخ
باز جل در برج جدی درجه بدرجه و رسیدن قمر بکان اصلی خود مامور شدیم بجایوس در هارشان
و همیشه سعادت من زیاد میشد و نمیگردد و نام و از آن من رفعت و علو بهرسانید بافتاب
که کردیم از بزرگان مشهور در این فسطاط و چون رسید تیسیر درجه طالع بشور **ک** و بنظر

[illegible][illegible]

[illegible]

Handwritten signature in red ink, likely a date or name, located at the bottom right of the page.

فبعد وجبة طالع مبارک از مجلس دهم التعداد اصلی طالع
مبارک از قرار سالی در درجه و نیم بدرجات مساوی

[illegible]

۱	فرد غطاری	۱	صنعت طاری
۲	استقامت	۲	اکتفا طافک
۳	استیلا	۳	عصرین
۴	تغریب	۴	اککار زلف
۵	حسرت	۵	اککار مریم
۶	ظهور	۶	بیت ادبار
۷	مثله اول زهره	۷	مدح محسن
۸	صعود راج	۸	بطور سیر
۹	عشق الارض	۹	هبوط مدبر
۱۰	ربع مقبر	۱۰	هبوط جنوب
۱۱	زیاده اند	۱۱	سج نونش
۱۲	زیاده قدر	۱۲	عزب مکان
۱۳	زیاده حساب	۱۳	نقصان سیر
۱۴	درجه سیر	۱۴	بیت نونش
۱۵	ربع مذکر	۱۵	مخالف مزاج
۱۶	انصاف	۱۶	مخالف عوی
۱۷	ارد جان خو	۱۷	مثله ثانی مریم
۱۸	هفت بهر خو	۱۸	عرض جنوب
۱۹	بهر غریبه	۱۹	نیاسه
۲۰	در بجان بند		
۲۱	درجه مذکر		
۲۲	نصف صاعد		
۲۳	نیم بهر خو		
۲۴	برج شمس		
۲۵	نصف بطور		

سین علی الخ

[illegible]

9. Dehydration

مهر کاتب
عطا الله

[illegible]

تبرکات
میرزا
از طبع
میرزا

ششیر سیاه در طالع نبات

نوع	ماهی	ششیر	نوع	ماهی	ششیر
۱	شده	۴۰	۱	شده	۴۰
۲	شده	۴۰	۲	شده	۴۰
۳	شده	۴۰	۳	شده	۴۰
۴	شده	۴۰	۴	شده	۴۰
۵	شده	۴۰	۵	شده	۴۰
۶	شده	۴۰	۶	شده	۴۰
۷	شده	۴۰	۷	شده	۴۰
۸	شده	۴۰	۸	شده	۴۰
۹	شده	۴۰	۹	شده	۴۰
۱۰	شده	۴۰	۱۰	شده	۴۰
۱۱	شده	۴۰	۱۱	شده	۴۰
۱۲	شده	۴۰	۱۲	شده	۴۰
۱۳	شده	۴۰	۱۳	شده	۴۰
۱۴	شده	۴۰	۱۴	شده	۴۰
۱۵	شده	۴۰	۱۵	شده	۴۰
۱۶	شده	۴۰	۱۶	شده	۴۰
۱۷	شده	۴۰	۱۷	شده	۴۰
۱۸	شده	۴۰	۱۸	شده	۴۰
۱۹	شده	۴۰	۱۹	شده	۴۰
۲۰	شده	۴۰	۲۰	شده	۴۰

در طالع نبات

در طالع نبات

در طالع نبات

در طالع نبات

ششیر سیاه در طالع نبات

نوع	ماهی	ششیر	نوع	ماهی	ششیر
۱	شده	۴۰	۱	شده	۴۰
۲	شده	۴۰	۲	شده	۴۰
۳	شده	۴۰	۳	شده	۴۰
۴	شده	۴۰	۴	شده	۴۰
۵	شده	۴۰	۵	شده	۴۰
۶	شده	۴۰	۶	شده	۴۰
۷	شده	۴۰	۷	شده	۴۰
۸	شده	۴۰	۸	شده	۴۰
۹	شده	۴۰	۹	شده	۴۰
۱۰	شده	۴۰	۱۰	شده	۴۰
۱۱	شده	۴۰	۱۱	شده	۴۰
۱۲	شده	۴۰	۱۲	شده	۴۰
۱۳	شده	۴۰	۱۳	شده	۴۰
۱۴	شده	۴۰	۱۴	شده	۴۰
۱۵	شده	۴۰	۱۵	شده	۴۰
۱۶	شده	۴۰	۱۶	شده	۴۰
۱۷	شده	۴۰	۱۷	شده	۴۰
۱۸	شده	۴۰	۱۸	شده	۴۰
۱۹	شده	۴۰	۱۹	شده	۴۰
۲۰	شده	۴۰	۲۰	شده	۴۰

در طالع نبات

در طالع نبات

در طالع نبات

در طالع نبات

در طالع نبات

در طالع نبات

در طالع نبات

در طالع نبات

در طالع نبات

در طالع نبات

در طالع نبات

در طالع نبات

در طالع نبات

در طالع نبات

در طالع نبات

در طالع نبات

در طالع نبات

در طالع نبات

[illegible][illegible]

شماره پنجم

نوع	ماتریکس	نوع	ماتریکس	نوع	ماتریکس	نوع	ماتریکس
۱	۱۰	۱	۱۰	۱	۱۰	۱	۱۰
۲	۱۰	۲	۱۰	۲	۱۰	۲	۱۰
۳	۱۰	۳	۱۰	۳	۱۰	۳	۱۰
۴	۱۰	۴	۱۰	۴	۱۰	۴	۱۰
۵	۱۰	۵	۱۰	۵	۱۰	۵	۱۰
۶	۱۰	۶	۱۰	۶	۱۰	۶	۱۰
۷	۱۰	۷	۱۰	۷	۱۰	۷	۱۰
۸	۱۰	۸	۱۰	۸	۱۰	۸	۱۰
۹	۱۰	۹	۱۰	۹	۱۰	۹	۱۰
۱۰	۱۰	۱۰	۱۰	۱۰	۱۰	۱۰	۱۰

در جدول بالا

شماره ششم

نوع	ماتریکس	نوع	ماتریکس	نوع	ماتریکس	نوع	ماتریکس
۱	۱۰	۱	۱۰	۱	۱۰	۱	۱۰
۲	۱۰	۲	۱۰	۲	۱۰	۲	۱۰
۳	۱۰	۳	۱۰	۳	۱۰	۳	۱۰
۴	۱۰	۴	۱۰	۴	۱۰	۴	۱۰
۵	۱۰	۵	۱۰	۵	۱۰	۵	۱۰
۶	۱۰	۶	۱۰	۶	۱۰	۶	۱۰
۷	۱۰	۷	۱۰	۷	۱۰	۷	۱۰
۸	۱۰	۸	۱۰	۸	۱۰	۸	۱۰
۹	۱۰	۹	۱۰	۹	۱۰	۹	۱۰
۱۰	۱۰	۱۰	۱۰	۱۰	۱۰	۱۰	۱۰

در جدول بالا

۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰	۳۱	۳۲	۳۳	۳۴	۳۵	۳۶	۳۷	۳۸	۳۹	۴۰	۴۱	۴۲	۴۳	۴۴	۴۵	۴۶	۴۷	۴۸	۴۹	۵۰	۵۱	۵۲	۵۳	۵۴	۵۵	۵۶	۵۷	۵۸	۵۹	۶۰	۶۱	۶۲	۶۳	۶۴	۶۵	۶۶	۶۷	۶۸	۶۹	۷۰	۷۱	۷۲	۷۳	۷۴	۷۵	۷۶	۷۷	۷۸	۷۹	۸۰	۸۱	۸۲	۸۳	۸۴	۸۵	۸۶	۸۷	۸۸	۸۹	۹۰	۹۱	۹۲	۹۳	۹۴	۹۵	۹۶	۹۷	۹۸	۹۹	۱۰۰
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰	۳۱	۳۲	۳۳	۳۴	۳۵	۳۶	۳۷	۳۸	۳۹	۴۰	۴۱	۴۲	۴۳	۴۴	۴۵	۴۶	۴۷	۴۸	۴۹	۵۰	۵۱	۵۲	۵۳	۵۴	۵۵	۵۶	۵۷	۵۸	۵۹	۶۰	۶۱	۶۲	۶۳	۶۴	۶۵	۶۶	۶۷	۶۸	۶۹	۷۰	۷۱	۷۲	۷۳	۷۴	۷۵	۷۶	۷۷	۷۸	۷۹	۸۰	۸۱	۸۲	۸۳	۸۴	۸۵	۸۶	۸۷	۸۸	۸۹	۹۰	۹۱	۹۲	۹۳	۹۴	۹۵	۹۶	۹۷	۹۸	۹۹	۱۰۰

۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰	۳۱	۳۲	۳۳	۳۴	۳۵	۳۶	۳۷	۳۸	۳۹	۴۰	۴۱	۴۲	۴۳	۴۴	۴۵	۴۶	۴۷	۴۸	۴۹	۵۰	۵۱	۵۲	۵۳	۵۴	۵۵	۵۶	۵۷	۵۸	۵۹	۶۰	۶۱	۶۲	۶۳	۶۴	۶۵	۶۶	۶۷	۶۸	۶۹	۷۰	۷۱	۷۲	۷۳	۷۴	۷۵	۷۶	۷۷	۷۸	۷۹	۸۰	۸۱	۸۲	۸۳	۸۴	۸۵	۸۶	۸۷	۸۸	۸۹	۹۰	۹۱	۹۲	۹۳	۹۴	۹۵	۹۶	۹۷	۹۸	۹۹	۱۰۰
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰	۳۱	۳۲	۳۳	۳۴	۳۵	۳۶	۳۷	۳۸	۳۹	۴۰	۴۱	۴۲	۴۳	۴۴	۴۵	۴۶	۴۷	۴۸	۴۹	۵۰	۵۱	۵۲	۵۳	۵۴	۵۵	۵۶	۵۷	۵۸	۵۹	۶۰	۶۱	۶۲	۶۳	۶۴	۶۵	۶۶	۶۷	۶۸	۶۹	۷۰	۷۱	۷۲	۷۳	۷۴	۷۵	۷۶	۷۷	۷۸	۷۹	۸۰	۸۱	۸۲	۸۳	۸۴	۸۵	۸۶	۸۷	۸۸	۸۹	۹۰	۹۱	۹۲	۹۳	۹۴	۹۵	۹۶	۹۷	۹۸	۹۹	۱۰۰

۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰	۳۱	۳۲	۳۳	۳۴	۳۵	۳۶	۳۷	۳۸	۳۹	۴۰	۴۱	۴۲	۴۳	۴۴	۴۵	۴۶	۴۷	۴۸	۴۹	۵۰	۵۱	۵۲	۵۳	۵۴	۵۵	۵۶	۵۷	۵۸	۵۹	۶۰	۶۱	۶۲	۶۳	۶۴	۶۵	۶۶	۶۷	۶۸	۶۹	۷۰	۷۱	۷۲	۷۳	۷۴	۷۵	۷۶	۷۷	۷۸	۷۹	۸۰	۸۱	۸۲	۸۳	۸۴	۸۵	۸۶	۸۷	۸۸	۸۹	۹۰	۹۱	۹۲	۹۳	۹۴	۹۵	۹۶	۹۷	۹۸	۹۹	۱۰۰
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰	۳۱	۳۲	۳۳	۳۴	۳۵	۳۶	۳۷	۳۸	۳۹	۴۰	۴۱	۴۲	۴۳	۴۴	۴۵	۴۶	۴۷	۴۸	۴۹	۵۰	۵۱	۵۲	۵۳	۵۴	۵۵	۵۶	۵۷	۵۸	۵۹	۶۰	۶۱	۶۲	۶۳	۶۴	۶۵	۶۶	۶۷	۶۸	۶۹	۷۰	۷۱	۷۲	۷۳	۷۴	۷۵	۷۶	۷۷	۷۸	۷۹	۸۰	۸۱	۸۲	۸۳	۸۴	۸۵	۸۶	۸۷	۸۸	۸۹	۹۰	۹۱	۹۲	۹۳	۹۴	۹۵	۹۶	۹۷	۹۸	۹۹	۱۰۰

[illegible]

[illegible][illegible]

٤٧

[illegible]

طالع خنجر ۱۲۵۰ در ۵۰ رجب المظفر
 ۱۲۵۱ طالع خنجر ۱۲۵۱ در ۵۰ رجب المظفر
 ۱۲۵۲ طالع خنجر ۱۲۵۲ در ۵۰ رجب المظفر

در ۱۰ رجب	در ۲۰ رجب	در ۳۰ رجب	در ۴۰ رجب
در ۱۰ رجب	در ۲۰ رجب	در ۳۰ رجب	در ۴۰ رجب
در ۱۰ رجب	در ۲۰ رجب	در ۳۰ رجب	در ۴۰ رجب
در ۱۰ رجب	در ۲۰ رجب	در ۳۰ رجب	در ۴۰ رجب

طالع خنجر ۱۲۵۳ در ۵۰ رجب المظفر
 ۱۲۵۴ طالع خنجر ۱۲۵۴ در ۵۰ رجب المظفر
 ۱۲۵۵ طالع خنجر ۱۲۵۵ در ۵۰ رجب المظفر

در ۱۰ رجب	در ۲۰ رجب	در ۳۰ رجب	در ۴۰ رجب
در ۱۰ رجب	در ۲۰ رجب	در ۳۰ رجب	در ۴۰ رجب
در ۱۰ رجب	در ۲۰ رجب	در ۳۰ رجب	در ۴۰ رجب
در ۱۰ رجب	در ۲۰ رجب	در ۳۰ رجب	در ۴۰ رجب

طالع خنجر ۱۲۵۶ در ۵۰ رجب المظفر
 ۱۲۵۷ طالع خنجر ۱۲۵۷ در ۵۰ رجب المظفر
 ۱۲۵۸ طالع خنجر ۱۲۵۸ در ۵۰ رجب المظفر

طالع خنجر ۱۲۵۹ در ۵۰ رجب المظفر

طالع خنجر ۱۲۵۹ در ۵۰ رجب المظفر
 ۱۲۶۰ طالع خنجر ۱۲۶۰ در ۵۰ رجب المظفر
 ۱۲۶۱ طالع خنجر ۱۲۶۱ در ۵۰ رجب المظفر

در ۱۰ رجب	در ۲۰ رجب	در ۳۰ رجب	در ۴۰ رجب
در ۱۰ رجب	در ۲۰ رجب	در ۳۰ رجب	در ۴۰ رجب
در ۱۰ رجب	در ۲۰ رجب	در ۳۰ رجب	در ۴۰ رجب
در ۱۰ رجب	در ۲۰ رجب	در ۳۰ رجب	در ۴۰ رجب

طالع خنجر ۱۲۶۲ در ۵۰ رجب المظفر
 ۱۲۶۳ طالع خنجر ۱۲۶۳ در ۵۰ رجب المظفر
 ۱۲۶۴ طالع خنجر ۱۲۶۴ در ۵۰ رجب المظفر

در ۱۰ رجب	در ۲۰ رجب	در ۳۰ رجب	در ۴۰ رجب
در ۱۰ رجب	در ۲۰ رجب	در ۳۰ رجب	در ۴۰ رجب
در ۱۰ رجب	در ۲۰ رجب	در ۳۰ رجب	در ۴۰ رجب
در ۱۰ رجب	در ۲۰ رجب	در ۳۰ رجب	در ۴۰ رجب

[illegible][illegible]

تہذیب و تمدن کے عشر

تہذیب و تہذیب

[illegible]

بسم الله الرحمن الرحيم

این نوآوری است منتخب از کلام احمد بن محمد بن عبدالحلیم سجری **کفناز** چهارم در مسائل نادیده
بر طبق سؤال و جواب **سؤال** چرا قراداده شده است نظر ترجیح و مقابله نظر عداوت و
نظر نندیش و ثالث نظر موافقت و علامت **جواب** بدرستی که خطای اهل این صنعت که رنج
و تعب میکنند در جبران دادن نظر در استنباط نمودن حقایق این صنعت و ممارست همسانند
در همیشه نظر نمودن از برای واقف شدن بر مسائل دقیقه آن خطای ایشان از دور راه است **اول**
آنکه فئاس میکنند چیزی را بر موضوعی بقیاس غلط با آنکه اصل موضوع نیز محتمل است که خطا باشد
دوم آنکه فئاس میکنند چیزی را بر موضوعی که صواب است بقیاس غلطی و اما جاعت اول که فئاس
میکند بر چیزی باطل بقیاس غلطی پس آنها در شماره اهل این صنعت نمیشناسند پس هرگاه بود
باشد امر چنین پس واجب است بر ما که بیان کنیم موضوعی را که بران فئاس میکنیم پس گوئیم که سبب
دو سبب کوکب و دشمنی آنها از جهته استخراج دلالت آنها و تاثیر آنها در عالم بصلاح و فساد آلکین این
امر مشتمل است بر دو چیز یکی نظر کوکب بیکدیگر و مشاکله آنها با هم با عداوت و مصداقت آنها با یکدیگر
و دیگر ناظر خدای ایشان است بیکدیگر بعد از عداوت و مصداقت با اعتبار طبایع ارباب آنها پس موضوع
مسئله در این هنگام یا ناظر خدای کوکب است بدشمنی و دشمنی و یا ناظر خود کوکب است در مشاکله
و مصداقت لیکن وضعی ناظر خدای مقدم است بر وضع کوکب بجهت تقدم محل بر حال ناظر خدای را باید
موضوع نمود و بران فئاس اشکال کوکب دو چون مدار امر بر نیرین است و آن دو میباشد سعد و زحل
مخس و دو خانه زحل بر مقابل دو خانه نیرین است و میانه زحل و نیرین باعتبار سعادت و خوشی و دشمنی
است پس نظر مقابله نظر دشمنی و عداوت باشد و نیز زحل و عقرب که دو خانه سرخ میباشد در ترجیح
بیش نیرین واقع اند و نیرین با سرخ باعتبار سعادت و خوشی دشمنی است پس نظر ترجیح هم نظر دشمنی
باشد ولیکن نظر مقابله در عداوت شدید تر است از ترجیح بجهت شدید تر بودن مصداقت زحل با نیرین
باعتبار دلالت و طبع و اما مشنری و زهره پس آن دو سعدند در فلک و دو خانه مشنری بر ثالث دو

خانه نیزین واقع اند پس ثلث بوده باشد نظر دوستی و موافقت و با هفت و دو خانه زهر در ثلث
 دو خانه نیزین واقع اند پس ثلث هم نظر صداقت باشد ولیکن مشری چون بالا نراست در فلک
 زهر پس او اقوی باشد در دلالت و قوت پس نظر ثلث شدیدتر بوده باشد در دوستی و صداقت از
 ثلث **سوال** آیا دو کوب که یکی در آخر دقیقه حمل باشد و دیگری در اول دقیقه فردا اند و مقارن
 محسوب میشوند یا نه **جواب** آنکه این حالت برد و وجه است یکی آنکه آن دو کوب بر یک طرف باشند
 که مثل و عرض از یکدیگر نداشته باشند و نور ایشان بیکدیگر منزعج بوده باشد در این صورت حکم بمقتضای
 آن دو کوب باید نمود و وجه دیگر آنکه آن دو کوب بر یک طرف نباشند و از یکدیگر عرض داشته
 باشند خصوص آنکه یکی در غایت عرض شمالی خود بوده باشد و دیگری در غایت عرض جنوبی خود و میانه
 ایشان مسافتی فاصله بوده باشد و این مقارنه ضعیف است و نیز مقارنه برد و وجه است یکی منزعج
 شدن نور ایشان و کسف نمودن زیری بالائی و این قسم بین وظاهرات که مقارنه است و دیگر
 آنکه کوکی در اول برجی باشد و اندک در آخر همین برج و میانه ایشان مسافتی باشد و در این قسم حکم
 میشود بمقارنه نظری یعنی گویند احدها ناظر است بدیگری بمقارنه و از این جهت که گفتیم لازم نیست
 که دو کوب که یکی در آخر برجی بوده باشد و دیگری در اول برج بعد از آنکه حکم شود میانه ایشان بمقارنه
 و مانع هرگاه دور باشند از یکدیگر در عرض **سوال** آیا بروج متغیر میشوند بذاکیر و ثانیث هجته
 طول کواکب در آنها چنانکه کواکب متغیر میشوند بذاکیر و ثانیث از جهت حلول ایشان در بروج **جواب** آنکه
 بروج مؤثره مذکور میشوند بجهت حلول کواکب مذکور در آنها در اولید و مسائل هر دو دلیل بر این آنکه
 هرگاه مسائل سوال کنند از حال و لدی که آیا مذکور است یا مؤثرت بوده باشد کوب مذکور در و لدی اعلی
 یعنی عاشر و آن کوب با قوت بوده باشد در مذکور از جهت طائش نسبت بهشمس و حالات نسبت بکائنات
 از کواکب دیگر بوده باشد بروجی که حلول کرده است در آن آن کوب مؤثرت پس حکم بر سوال مجدد کردن
 آن ولادت و همچنین است قول در ثانیث **سوال** اجزاء مفسومه در بروج دلیل توان جست یا نه
 بجهت احکام باینه **جواب** آنچه مناسب با جمیع اجزاء بروج داشته باشد استدلال توان نمود بان براحتی

احکام مانند اثنتی عشریات و اعتماد در باب چهارم بعد از نظر در او تاد و کواکب حاکمه در آنها بر اثنتی عشریه
 طالع است بعد از آن اثنتی عشریه برترین و سهم السعاده **سوال** هرگاه صاحب پست اباء در طالع مولود
 موافق باشد با صاحب طالع یعنی یکی بوده باشند یا صاحب پست ولد با صاحب طالع موافق باشد
 آیا بران دو که صاحب ایشان موافق میباشد مانند والد و ولد حکم یکی است در تربیت و عمر و سایر
 امور ایشان یا آنکه هر یک حکم ایشان خلاف یکدیگر است **جواب** ما دیدیم در و لدی که بود
 صاحب طالع و صاحب عاشر یک کوب و بیمار شد و ولد بیماری شدیدی و ولد صحیح بود و این بجهت آن بود
 که صاحب طالع در پنجم طالع بود که پست فرج صاحب طالع بود و پست موت والد بود و گاه میباشد
 صاحب پست موت والد صاحب پست سفر صاحب طالع و مقارن صاحب طالع و واجب بکردار هکذا
 و موت از برای والد و واجب نیکو کرد از برای صاحب طالع آنچه از برای والد واجب شود و از این جهت
 ظاهر میگردد که فلک ثواب اقوی است در استدلال بان بجهت آنکه فلک دائر کرد لالت کند برامری پس
 بیدانقتاش در و لدی از موضع خود دلالت کند برخلاف آنچه در اول دلالت کرده بود بران **سوال**
 هرگاه در طالع در بروج باشد یکی قوی باقی و دیگری بعد از آن آیا حکم بر و لدی است بالاشترک یا باینکه صاحب
 از آن دو **جواب** اگر طالع آخر بروج باشد واجبست بر منجم که منزعج کند صاحب و لدی و شریک کند در و لدی
 در دلالت و اگر طالع وسط بروج یا اولش باشد پس حکم از برای صاحب بروج است که برافق است با نفرا ده
 و اعانت باید جست نیز بصورت این قسم که اگر بوده باشد صاحب بروجی که چلوی افق است و دلیل حاجت
 واجبست که شریک باشد صاحب بروج افق و اگر دلالت نکنند بر حاجت شریک نیست او را **سوال**
 چرا منجم استدلال میکند بر امر پادشاهان و خلفاء و اهل خانه و بطوالع و خیل سال عالم انجمنان بنا
 که آن مولود در آن متولد شده است و بطوالع توانائی که پیش از ولادت ایشان واقع شده است **جواب**
 آنکه دلایل ملوک برخلاف دلایل رعایا است و این بجهت آنست که اکوائی که حاد ثیمیکرد دلالت میکند
 فلک بر اسباب آنها پیش از حصول و حدیثش و مواضع که دلالت فلک بر این امور اشکال کو اکلیست بعضی
 نزد بعضی در وقت که شمس با عدل و بیعی میاید پیش از غراف که قبل از ولادت است **مهر**

کفنه هشتم در بکنها و سال غریبه در صناعت بجم از کفنه و قدام و مناخرین لغز و ضرر
 غیرها اندر هیچ در اخر ماه مضت بسیاری و همچنین زحل ضرر غیرها اندر اول ماه و این
 بجهت انت که در اول ماه حار است طبع آن و در اخر ماه بارد است **و کفنه است بطلمیوس**
 زحل در مشرق و مریخ در مغرب میباشد ضرر ایشان کثر و مشرق در شمال و زهره در جنوب عظامی
 کنند عطیه و افزون و او غنای هرگاه بوده باشد ساقط و واقع بین زمین قادر نیست بر مضرت و اگر ضرر
 کند خواهد بود ضرر آن ضعیف و هرگاه نبوده باشد غنای در و تدمی باشد فساد آن کثر و والی هرگاه
 عطا کند چیزی سالها را قادر نیست انداختن بر قطع آن تا اینکه کامل کند مولود این سالها را و رسیدن
 میشود والی هرگاه بوده باشد راجع یا بوده باشد در هبوط خود پس قطع میکنند غنای سالهای آنرا
 هرگاه بوده باشد و همچنین **و کفنه است** که شمرده شد است سالها را تا اینکه طلوع بکند نصف جم
 شمس و همچنین لیل تا غروب بکند نصف جرم شمس و حکم نمیشود بر طالع مولود تا اینکه واقع نشود بنام
 بر زمین **و کفنه است** که هرگاه منقسم شود بر جی بعضی سالها را طالع بد و قسم مختلف پس باید و
 گذاشت اول را و حکم کرد بر اکثر **و کفنه است** صاحب طالع کرده باشد در نادرین که میخواهد داخل شود
 بسایح و مغوس نباشد دلالت میکند بر نظر بدشمن در باب جرمها **و کفنه است** صاحب ثلثه اقوی است
 از صاحب طالع و کفنه اندر بعضی از منجمین اینکه صاحب شرف اقوی است از صاحب بیت **و کفنه است** درین
 اینکه صاحب حد اقوی است از صاحب بیت و هرگاه بوده باشد مغوس نباشد از برای آن نصیبی
 طالع و قریبش از ابتدای کسوف و بعد از آن به روز میباشد مغوس و همچنین شمس هفت روز و لیل هرگاه
 بوده باشد راجع دلالت میکند بر بخود که خاصه مریخ و زحل نظر مشرقی بسوی زحل دلالت میکند
 بر اینکه مولود غیر سید میراث **و کفنه است** ما شاء الله که اگر بافتن مریخ را در و نادرین ظاهر بسوی قمر
 یا مقابل پس مولود و مادران میمیزند در همان روز مگر اینکه مختل شوند مشرقی و زهره **مریخ** ماده است
 از قول نرینوس و قدام و آن حار و پاب است **و کفنه اندر بعضی محدثین** اینکه مریخ مذکور است **و کفنه اندر**
 بعضی از ایشان که آن کاهی میباشد مذکور و کاهی مؤنث و این بجهت هیئت و شکل انت از زهره و هرگاه

کندر

و هرگاه بوده باشد مریخ راجع و دفع **و کفنه است** نرینوس را بر زحل دلالت میکند بر قتال در میان عرب
 و مریختن خون بسیار و موت و باید رسید بر پادشاه ایشان و دلیل هرگاه بوده باشد راجع
 دلالت میکند بر ندامت و بدگفت **و کفنه است** درینوس اینکه هلالج هرگاه برسد بخمس و غنای
 بوده باشد مایل از طرفین شمس یعنی عرض داشته باشد بیک از دو جهت شمال و جنوب بیکند
 مولود و **و کفنه است** بطلمیوس و نرینوس که هلالج هرگاه بوده باشد در میان عاشر و سابع پس
 آن لیسیر داده میشود معکوسانیز و قمر هرگاه فاسد شود در یکی از برج ابی از زحل و حلول
 نکند در آن سعدی پس دلالت میکند بر مرگ خصوصا در حوت و بودن و صاحب طالع مولود در
 درجه واحد و یا بوده باشد دلیل یکی از آنها در جدی عشره دیگری یا بوده باشد سهم اصدف یا یکی
 از آنها یا دیگری دلالت میکند بر صدف و الفت میان آنها بر فلد نمازجت **و مغرب بودن**
 زهره میباشد کم ضرر تراند بکوکاب **و برج** ثابته آنچه میباشد مطالع آن بیشتر پس بدین
 که ثبات دلالت آن میباشد ادم و باقی **فتح الباب** میباشد بمنازعه دو کوب مقابل یکدیگر
 که بوده باشد یکی از آنها علوی و دیگری سفلی و علوی میباشد بمنزله روع و سفلی بمنزله جد و
 بجهت این است که میباشد بودن امرها بمنازعت اندر و در اول ماه دلالت میکند بر جوانی
 و تولد اشیا و در اخر آن دلالت میکند بر پیری و بودن زحل در طالع و مریخ در سابع معتدل
 المناج میباشد سهم السعاده و در جزء طالع متصل میشوند و منصرف مثل کواکب و وسطا کتماء
 بحسب برجیت اگر واقع شود در جدی عشره پس میباشد ملک با وسعت و اگر واقع بوده باشد
 در سابع پس میباشد منقسم و بهم پیچید و اگر بوده باشد در عاشر میباشد معتدل و سزاوار نیست
 اینکه پادشاه محاربه کند یا شهری که میباشد دلیل آن ربان سال **کفنه است** عمر بن فرخان
 نصیح کن مطارح شعاع کواکب **و کفنه است** بطلمیوس یا نرینوس که اگر خمس میشود دلیل بلد میمیزد پادشاه
 آن مثل جدی و عطارد از برای هند و شمس و زحل از برای روم و زحل و مشرقی از برای عراق و اسد
 و مریخ از برای ترک و هرگاه بوده باشد عطارد یا شمس درجه بدجهه در مولود دلالت میکند

دلائل میکند بر اینکه مطیع ملوک میباشد و کواکب علویه اقوی میباشد از سفلیه در باب جنکها
و مخصوصه **گفته است** زاد الفرج نظر برج برج غیر اتصال باطل است و کمان میکند من اینکه نیست
مطلقا بر چنین و نظر نحوس از تثلث و ندیس از برای کسی که نیت از برای آن تربیتی مثل نظر مقام
و تریج است از برای کساک که میباشد صاحب حظ از عمر و عطیه و مریخ در وندماشر در جدول ذکر
میکند بر ثقلیب و از جاث بجای شدن **و گفته است** ابو معشر که اگر اراده نمائی رفتن بسوی جنات را پس
قرار من صاحب ثاث با فخر الارض منصرف از غرض متصل بعدی بودن مشتری در محل صح در
طبیعت است از بودن در قوس سما اگر بوده باشد در محل در حد خودش و اگر داخل شدی در تنگی پس
قرار بدین زهر را در حوت و قرار متصل بان **و گفته است** ابو معشر که هبلج در مسئله میباشد مثل هبلج
مولود **و گفته است** نیز که علم نجوم درک کرده میشود بر صد و تجربه ندی و کسی که میداند خلافت این را
بجقیر که خطا کرده است و سهم السعاده در هفتاد و نول از شمس است تا قر برای بطلمیوس **و گفته است**
ما شاء الله که سهم الغیب میباشد هبلج **و گفته است** اصطفی که نیست سعدی مکر مشتری و
نیست نجبه مکر مزج و بنا **نوت** تعظیم میکنند روس را که مشتری است در زبان ایشان و نام میرند
باسم او ناخوشیها را یعنی شفاء ناخوشیها را از او میطلبند و همچنین مینامند هوا را روس
و اشتقاق آن از حیث است و سرین اسم کوکبی است از کواکب و نام کناره میشود بان شیء قوی
شدید **و گفته است** ما شاء الله که صاحب حد طالع غنم را دلیل سال است در اقطار و بر طرف
میکند مشتری نخست محل را و زهر مریخ را **و گفته است** در ونیوس بشهادت صاحب سر مزاعم
هرگاه نظر نکند بطالع **و گفته است** بطلمیوس بیشتر کواکب در مزاعم حق است بشهادت در دلائل
نظر داشته باشد یا نداشته باشد و اول دلیل از برای قمر است و وسط آن از برای زهر و آخر
آن از برای مریخ و اول هفتاد از برای شمس است و وسط آن از برای مشتری و آخر آن از برای زحل
و گفته است ابو معشر که هرگاه دلائل کنند بر چیزی از چیزها که اکس سعه و نظر داشته باشد بان
نجبه پس بامیر سدا و با بر سبب این چیز مضرت و ناخوشی و با اینکه ناقص میباشد این سعادت بپای

پس اگر بوده باشد از تریج یا مقابله پس میرسد اقوی از سعادت و خوشی و هرگاه بوده باشد
از تثلث یا ندیس پس ناقص میباشد از سعادت و خوشی و اگر یافت شود کوکبی در حقیقت چند
وسط السماء پس آن میباشد دلیل بر مسئله و از خاصه وقت کواکب علویه بر سفلیه است که سفلیه
دور میشود از شمس و اما علویه پس شمس دور میشود از آنها تشریف و دو جهت یکی میباشد تشریف
از شمس و دیگری از قمر پس علویه تشریف آنها میباشد از شمس و سفلیه میباشد از قمر و زهر در ناسع
دلائل میکند بر اینکه تریج در مولید اناث **و گفته است** بطلمیوس که هرگاه بوده باشد قمر و ما
پس طالع و عاشر پس مولود تریج میکند در ابتدای سن و همچنین قمر بر سایر بر بیا بر نوالی و ککب
صاعد شرقی دلائل میکند بر حد اثناس و هابط غربی دلائل میکند بر کبر و شیخوخت طالعها
منایل موافق میباشد او نادر طالع مولود را یا مسئولی بر آن و در اکثر اوقات طالع مولود موافق
میشوند درجه اجتماع یا طالع ان یا استلای ماضی یا درجه مسئولی بر آن پس اگر زایل باشد از آن در
طالع اجتماع یا استقبال یا مسئولی بر آن یا خود اجتماع یا استقبال ماضی پس قران اول و مسئولی بر آن
یا اجتماع یا استلای ماضی بر قران و بر این نشانی میباشد تا قران اوسط و اعظم و الف و ایچ تا بیع
مرایضا و لابد است اینکه یافت شود درجه طالع هر مولودی یکی از این درجات انجمن که ذکر
کردیم ما بجهت آنکه دلائل کایات موجود اند در قوای تاثیر اشخاص عالمیه در مبادی آنها بمواضع
چنانچه که ذکر کردیم ما آنها را امور انجمنی که میشوند در مدت دور پس استدلال بر آنها از
جهت مبادیهای بعید مدت است و همچنین اسرها که میشوند در مدت قریبه استدلال میشود بر آنها
از جهت بودی قریب المدت و مولود انجمنی که میشود دلیل آن از مبادی کلیه اعنی بعید المدت پس
بدیهه است که شأن آن اعظم است و ذکر آن مشهود تر از آن که میشود دلیل آن از مبادی قریب المدة
و میباشد این بقدر طول زمان و قصر آن بجهت اینکه در قوایات میشود دلیل امور انجمنی که میشود
در این قران تا آخر آن مثل منقل شدن دولت و ملل و سایر آنچه مشاهد است از آن ممکن است اینکه
تولد بیا بد مولودی و واقع نشود جزء او نادر آن یکی از مراکز انجمنی را که ذکر کردیم ما آنرا پس پیش

۴۴۵ نکند آن در دنیا و روزی نخورد و با باده باشد بخون که خوب نباشد در آن مگر اینکه بوده باشد حدی
 حظی از شمر یا شری یا مشری پس این است قول در نمودار و زود باشد که بیان کنیم خلل و فساد که واقع
 میشود در نمودارات دیگران در غیر این موضع و اجرام غالبه میباشد تا ثبات آنها بحسب بلوغ و
 در اول ماه دلائل میکند بر حداثت و در آخر آن بر کهنه و در اثناء دلائل میکند بر کمال
 و بلوغ در هر چیزی و طالع دلائل میکند بر کودکی و عاشق بر شباب و سابع بر کمال و دایع بر شیخیت و طالع
 دلائل میکند بر شباب و میزان بر کمال و جدی بر شیخیت و قمر دلائل میکند بر حداثت و عطارد در
 بر شباب و شمس و مریخ بر کمال و مشتری و زحل بر شیخیت و کوكب زهره دلائل میکند بر حداثت و
 بر شیخیت و کفنه اندیشه که کوكب زهره دلائل میکند بر حداثت و نایک دلائل میکند بر شیخیت
 و کبر و زهره دلائل میکند بر ابتدای سعادت و صلاح و مشتری بر انتها و عاقبت و کمال آن و مریخ دلائل
 میکند بر ابتدای فساد و غم و زحل دلائل میکند بر انتهای آن و اگر مریخ شوند یکی از آنها بدیگری
 دلائل میکند بر دوام سعادت و غم و مریخ اول از هزار دلائل میکند بر حداثت و ثبات بر شباب و
 ثالث بر نصف عمر و دایع بر کهنه و بروج فلفله دلائل میکند بر حداثت و ثبات بر کهنه و زحل
 بر نصف و از خوشی قرائت که بوده باشد در جدی و ذنب در میزان و از زوادی آن در سعادت این است
 که بوده باشد در سرطان و دایع در حمل و دلیل مولود هرگاه بوده باشد سعد یا نحس بعد از اینکه بوده باشد
 صالح الحال پس دلائل میکند بر صلاح بدن و اگر بوده باشد در دایع الحال پس دلائل میکند بر بدی حال
 و فساد آن و دلیل در خصم اگر بوده باشد دایع کوكب و بوده باشد یکی رئیس و دیگری رئیس پس اگر بوده
 باشد آن کوكب مسعود پس غالب میباشد و پس و اگر بوده باشد منحوس پس مغلوب میباشد و این از
 اسرار است و اگر بوده باشد نحس در وادی از او ناد طالع پس لابد است از برای اینکه شکوه کند از علت
 و بلا همیشه و خصوصاً هرگاه بوده باشد یا خوشتر نحس در وادی و زحل دلائل میکند بر فساد در ناحیه
 مشرق و مریخ در ناحیه مغرب و مشتری دلائل میکند بر صلاح و خوب در ناحیه مشرق و زهره
 دلائل میکند بر سعادت در ناحیه مغرب و اما قیاس بر این بر عکس اینست از جهت ابتداء و انتهای

در عمل بر صواب

و انتهای که ذکر کردم از او است که لال میشود باین در نحس سال و فوئات و مریخ حادی و مشرط طالع
 دلائل میکند بر سعادت و امید و صداقت و محبت و در شوش پس اگر موافقت کند طبع حاجتها را
 و موافقت کند از او کوكب که میباشد در آن بر طبع آن پس سوال از چیزی است که امید داشته شده
 است و از طلب حاجت و اگر بوده باشد از بروج آن پس بدین که آن دلائل میکند بر صداقت
 محبت و اگر بوده باشد از بروج ارضی پس دلائل میکند بر شوش و طلب طالع سلطان و اگر بوده باشد
 از بروج هوا باشد پس دلائل میکند بر سعادت و امید و قمر دلیل ابتدای امور است و شمس دلیل وسط
 و سهم الدلیل میباشد از قمر تا زحل و انداختن آن از جزء و جمع نحس در طالع یا در وادی آن
 او ناد طالع دلائل میکند بر فساد در امور و حاجات و در فوئات و نحس سال دلائل میکند بر
 هلاک مردم و جنگها و فساد و اگر دلائل کند دلیل در بروج ذو جسدین پس وقت در آن ضایع شدن
 است و کوكب هرگاه دلائل کند بر چیزی از چیزها پس میباشد دلائل آن فسادهای آن کوكب
 بوده باشد در وادی پس بر کبری و اگر در مایل و تد باشد پس مصلی و اگر بوده باشد در ساقط از آن پس
 صغری و اما مقدار سنیه در بسیاری از امور مثل دلائل الدلت بر عمر و دستویه پس بدین که سنویه
 اگر دلائل کند بر سعادت پس میباشد سعادته آن بقدر صالحهای آن و استعلا کوكب اینست که بوده
 باشد بعد کوكب از ذروه فلک تدوینش کمتر از بعد کوكب دیگر از ذروه فلک تدوینش پس آن میباشد
 مستعلی از دیگری این نیز برای بطلمی است و اما محدثین پس بدین که ایشان قواره اند فلک و دایع
 مثل آنچه قواره است بطلمی بر فلک تدوین و دستویه است که بوده باشد شمس فوق الارض و کوكب
 هناری فوق الارض بوده باشد و مشرق و مشرق بوده باشد تحت الارض و کوكب لیلی فوق الارض مشرق
 و اینکه بوده باشد تحت الارض و کوكب همچنین مغرب این نیز برای بعضی بنیین است و میکند ایضا
 دستویه است که بوده باشد کوكب دوا و ناد و بوده باشد از برای آن حی و جلب و قبول و بعضی از
 ایشان کفنه اند اینکه دستویه است که بوده باشد طالع در عاشر و طالع عاشر در طالع و اگر
 بوده باشد از برای بعضی و لیلید دستویه میباشد از برای آن سعادت و غم و دام آن و کفنه است عمرین

از افعان آن
 کوا طالع باشد

خواهد خد و انصاف طالع از محسوس و مقارنه ان محسوس دیگر دلالته میکند بر نذرت در امور و
اگر مفادقت کند صاحب طالع صاحب طالع را و بوده باشد محسوس دلالته میکند بر اینکه میرسد اول
افقیه در بلاد غریب نخل دلالته میکند بر کوفت و مشتری دلالته میکند بر ارزانی و هرگاه بوده
باشد دلیل شعیر در وقت عاشق پس دلالته میکند بر کوفت و اگر بوده باشد در مایع پس باقی میماند
بر حال خودش و اگر بوده باشد زاید دلالته میکند بر کوفت و اگر بوده باشد ناقص مایع پس دلالته میکند
بر لذت و اگر بوده باشد صاعد در شرفش پس دلالته میکند بر کوفت و اگر بوده باشد در صراط خود دلالته
میکند بر لذت بودن سهم السلطان در مایع دلیل عزت است اگر بوده باشد صاحب طالع و مقبض بران
یا دلیل سلطان یا دلیل مرض یا دلیل مال در مایع و احد از فلک پس ان علامت دالم انجیز است و نبات
ان و این ان استنباط ابو معشر است و اخراج او و اگر بوده باشد صاحب ثانی با صاحب سهم السعاده صا
در هر شریع و ثمال پس مولود کسب میکند مال را از صاحبان مالد یا میبایستد موسر و مالدار و اگر بوده باشد
صاعد بسوی ذروه ملک و اوج خودش پس کسب میکند از رؤسا و ملوک و اگر بوده باشد سهم السفر در مایع
از دبعها و صاحبان در مایع دیگر باشد دلالته میکند بر غریب و سفر و اگر بوده باشد سهم المون در مایع
و صاحبان مایع در مایع دیگر دلالته میکند بر موت در غریب و همچنین است قول در ولد و اخوان و از برای
ابو معشر است که عقد مشتری در مایع جزا است و در لیل سنبله است و عطارد عقدان در مایع قوی است
و در لیل جدی و نخل عقدان در مایع اسد است و در لیل سرطان و مریخ عقدان در مایع حمل است
و در لیل عقرب و اسنعلال میشود این در مولید و مسائل و گفته است در نوبت کردن نخل در خانه شمس
میرسد مولود ذکر را از میراث پدرش و اوقات صاعدا میباید بر مریخ قسم یکی ازان است که اجزاء
انجنانی که میبایستد میان متصل و مفرق و مریخ و جسد پس قرار میدهند انرا سنین یا شهر یا ایام یا ساعات
و در نیمه است که میگردد متصل بسوی مقل به بدرجه و دقیقه ان و سیم مقدار اجزای است بعد مریخ
بجای مریخ سه درجه مابین متصل و متصل به و قرار میدهند انرا ایام و چهارم رسیدن متصل است
بمصل به بجسد بدرجه و دقیقه برابر و پنجم است که باید نظر کرد بسوی کوکب طالع بر مسئله که چه قدر است

قدر است سالهای صغری پس قرار داد ان را ایام یا شهر یا سنین و کوکب هرگاه بوده باشد پاک
از محسوس و قوی بطبع دلالته میکند بر آنچه دلالته میکند بران به صلاح و نحویش مثل نخل که هرگاه بوده باشد
بطبع پاک از شعاع و قوی در دلالته دلالته میکند بر طول عمر و صحت بدن و عقل و حکمت و کوکب هرگاه
میباشد شرفی و گاه غریبی و بسا پیرون رود از هر دو گاه و وقت بودن است در و ادعای و انزان که
میباشد فرض شمس بر افق شکل قرآن سهم السعاده و وقت ان دو دلالته میکند بر فایده در مال معیشت
و فساد انها دلالته میکند بر عدم فایده در مال و استعانت با پدر حیت بکوکب انجنانی که مسعود میباید
آن دوزار و مفرق میباید طبع انرا در برج و بیت انرا گفته است بطیلمی شهادت سهم السعاده میباید
مر سعادت قرار در مال و فساد انرا برای عطارد و زهره و سهم السعاده شهادت است قوی در امر
مال و غنی پس اگر مریخ شود بعضی از انها بعضی پس حکم میشود بر اتمام و وسعت در مال و معیشت ثانی که
بارت بگذارد انرا بعد از خود نظر محسوس بسوی طالع اسانتر است از نظر بسوی مریخ و مریخ مسافر مازجت
قرآن مریخ هر نوعی که باشد ناخوش است در اول سفر و باکی نیست باز نخل در جمیع ابتدائات و امور
در امر مسافر و سفر نزد بونانیان حدکن از نخل طالع و قرار باندای سفرها گفته اند بعضی از انها
که جایز است اینکه بوده باشد صاحب ثانی نخل ارض از برای مسافر بعد از آنکه بوده باشد صاحب
حال ولیکن حدکن ان بودن قرآن نخل ارض خصوصا در مایع و گفته است اصطفی قرآن طالع ناخوش
است از برای خارج و داخل بجهت آنکه رسیدن میشود بر او مریخ در ملک یا تقبیل بیاری در آن سفر گفته
است ابطال قوی که اتصال قرآن محسوس مذکور است در مریخ و مریخ و از برای بونانیون است سزاوار است
اینکه قرار بدهید صاحب ثانی مریخ و ارض هر چند بوده باشد در ثانی عشر و باید جلد کرد و اینکه
بوده باشد در مایع و خامس و سادس اتصال قرآن بعد از مفارقت کردن ان شمس با نخل پس بسوی
واجب میشود دوام سعادت در امر انجنانی که ابتدا میشود بان برای بطیلمی و گفته است مریخ قرآن مریخ
در اخر ماه صلاحیت دارد در موافقت ام حروب و خیانتها و طلب عمل روان شدن را و در اوقات مریخ
بسیار بخصوصه زهره در مریخ مذکور و مشتری در مؤت دلالته میکند بر سعادت مرد بودن مشتری

در برج مذکور و زهره در موقت دلالت میکند بر سعادت و نخب از برای زن و حسن مکن عضوا
 مجدید بوده باشند طالع و قمر مانع برنج یا بجد شمس یا بمقام بله ان اخراج دم در آخر شهر یا پنج
 بودن قمر بعود و سقوط ان از نحوس نکوست معالجه چشم باهن و غیره ان در زیادتی قدر نور و حجاب
 و شهادت شتر و زهره از برای ان نکوست و جذبا بدکردن شهادت برنج و نظرا و بسوی او و اما اگر
 تجاوز کند قمر استقبالی با پس ضری نیست بنظر برنج **ان گفته است** بطلیمور که نحوس خرد است برینا
 بدن بوارض و اشیاء اصلیه طبیعیه و سزاوار است که نفقد شود اوقات بحر اوقات انست که بوده باشد
 قمر در روز هفتم در برج الجوز و نهم در ثبات السیران و روز چهاردهم بمقام بله برنج ان در روز هفدهم
 ثبات عین ان و روز بیست و یکم در شرف شدن ان بر پت خود که ایام است معلوم پس باید نظر کرد رسیدن
 قمر را در این مراکز سعادت و نحوت و بعدهای قمر را از شمس باین درجات مشخص که ان ده درجه و چهل و پنج
 حاد است برنجی محل خوف است هرگاه مانع نحوس باشد یا شمس مانع نحوس باشد شرب واء در حالتی که قمر
 بروج ابی باشد پسندیدن است و جذکن منبلس بودن او تا در نحوس و قمر در محل و مثلثه ان خوب است
 شرب واء و معالجه سر را در قمر نکوست با مثلثات ان برای معالجه قدم و پای با شفاط سحود و کلایل ابا
 بنهار شمس است و در پهل نحل و سهم الابر در هر دو و دلائل ما در قمر باشد در هزار قمر در پهل نهر
 و سهم الابر در هر دو و موقع شعاع نحوس که در رتد باشد در هر یکی از انها خوب نیست و بعکس سحود و وقت
 هر چیزی نزد رسیدن لیسیر است **در معرفت** کوکب شرقی گفته است **هر** اینکه برنج از ده درجه
 نور ناده درجه اسد شرقی شمال است و از ده درجه اسد ناده درجه عقرب شرقی جنوب است و از ده
 درجه عقرب ناده درجه دلو غربی جنوب است و از ده درجه دلو ناده درجه ثور غربی شمالی است
 و همچنین است با کوکب در شرق و غرب و اگر بدی برنج را در موضع انچنانی که نوشته ام از برای قمر و پس اگر
 اهل مشرق مقارنه کنند اهل مغرب یا بدستی که اهل مشرق غلبه میکنند اهل مغرب را و اگر چه مغلوب
 باشند اهل مشرق و همچنین باید نظر کرد در همه لواحق تمام شد والله ولی التوفیق

باب اول در تقدیم چیزی که واجب میباشد تقدیم ان از امر تحویل سالهای موالید **بدان**
 بدست که از برای معرفت استدلال باشخاص علویه در انواع حالات انسان مراکز است بعد از
 وقت بهر سیدک مولود که نامید میشوند بخوبل سن الموالید و میباشد اوقات تحویلات رسیدن
 شمس بموضع حقیقی خود و میباشد ان بعد از وقت تولد بسید و شصت و پنج روز و کسری پس
 بعد از ان میباشد تحویل سنه ثالثه بعد همین مدت و برین لنق و شناخته میشود حالات
 انسان در اوقات ان مراکز از جهت برج طالع تحویل و مواضع کوکب در این وقت و از جهت برج منتهی
 و این در برج بعضی برج طالع و برج انها مخصوصند با استدلال با ایشان و بر احوال ان سال سال
 بعد از ان استدلال میشود بسا بر دلائل انچنانی که زود باشد اینکه ذکر کنیم انها را بعد از ان در هر
 ماهی از سال و در هر روز و ساعات و اما حجت در صحت ان راهراینه بقوی می اندازیم ذکر انرا
 در این کتاب تا انکه ذکر کنیم در علل بجه انکه ضد ما در این کتاب اختصار میباشد **و اما عمل**
 تحویل سنه بر بدستی که واجب است اینکه تصویر کرده شود بصورت فلک بر هیئت انچنانی که میباشد
 ان معرفت نزد میان مردمان وضع کرده شود طالع و برج دوازده گانه هر یک از انها بدجه
 و دقیقه اش بشوید در افق ان بلد و باید نوشته شود در ان مواضع کوکب جزو اصلیه و
 حالات انها و تحویلیه و طالع اصل و موضع برج منتهی و مواضع سهام اصلیه و تحویلیه و مواضع
 شعاعات و اثنی عشریات و مواضع قمر و ثاقم و شریک ان در پهل و صاحب فردا
 و شریک ان و صاحب دور و کوکب ثابته انچنانی که نامید شده اند ساسه انها **که**
 در حقیقت یکی از او نادرین را و باید که جدا کرد هر یک را از دیگری یعنی اصل از تحویل
 بعد از ان واجب است که تعریف شود حالات کوکب و لکن انها در وقت تحویل حالات
 ذاتی ایشان و حالاتی که نسبت بیکدیگر میدارند در وقت تحویل و در اصل و این مثل معرفت
 طالع تحویل است که درجه پت از پتهای اصل و واجب است که تعریف شود مواضع کوکب و
 شعاعات و اثنی عشریات و سهام از اصلی و تحویلی مثل مغرب بودن و شهادت داشتن

برین یا حد با شرف و فراغت آنها بموضع که مخصوص است با آنها و واجب است که تعریف شود چنانچه
 آنها در ذات آنها مثل رجعت و استقامت و صعود و هبوط و سعادت و نحس و قوت و
 ضعف و حالات آنها در هیئت مثل اقبال و ادبار و خیر و فرج و حالات آنها از دیگری مثل
 اتصال و انصراف و قبول و رد و مصادقت و منافرت و واجب است که تعریف شود مبرها آنها
 مواضع اصلیه و موضعی آنها از شمس پس واجب میباشد بر ناظر در این معنی اینکه نظر کند بر
 احوالی که ذکر شد بجهت آنکه میباشد در آن منافع عظیمه از برای معرفت احوال انسان سال
 بسال مبرها آنها بعد از آن واجب است که بشناسد سال انسان را بجهت آنکه در آن معرفت است
 منفعتهای عظیمه در این معنی و این واضح است بجهت آنکه حکم از برای اطفال نیت مثل حکم برآمد
 مشایخ و نیست این قول محتاج برهان بلکه کافی است آنچه عادت جاری است بان از امورات ظاهره
 بینه بلکه جازیات که مخالف باشد حکم صبی حکم طفل کثیر را پس چگونه مخالف نتراند بود حکم مشایخ و
 پیران را و این بجهت آنکه که اختیار و اراده انسان مرکب از ترکیب طبیعی بقدر قوت و هیئت و بعد
 اصغریت و اکبریت او و بخصوص موافقت طبع صبی مرصی را از جهت ضعف قوت طفلی
 و موافقت طبع جوانان مر جوانان را از جهت موافقت طبعهای آنها در حدت و قوت
 و همچنین بجهت موافقت طبع پیران و بسیار پیران بیکدیگر نسبت داده اند انساب آنها را
 بر کواکب هر چند نیستند نسای در طبع و خلقت و ترکیب پس ظاهرات که این حکم بنا
 بر غلبت است پس نسبت داده شده است کودک بقمر از جهت مشابعت طبع او با طبع
 او از چهار سال پس فرارده اند سن دقیم را که ده سال است در طبع عطار بجهت مشابعت
 پشتر امیران سن بطبع عطار پس فرارده اند سن میتم را که هشت سال است در
 ولایت زهرم پس سن چهارم را که آن نوزده سال است قرار داده اند در ولایت شمس پس
 پنجم را که آن پانزده سال است قرار داده اند در ولایت سرخ پس قرار داده اند سن ششم
 را که آن دوازده سال است در ولایت مشتری پس قرار داده اند سن بعد از در ولایت زحل

زحل تا آخر عمر و قرار داده اند اینها را بر قدر عظیمه آنها و بر موافقت طبعای آنها
 و مشابعت آنها را بطبعای انسان و واجب است اینکه شناخته شود نیز بعد از این
 امور حال کواکب از سعادت و نحس و قوت و ضعف آنها در اصل مولد و در
 نوبت آنها پس اگر بوده باشند صالح الحال در هر دو وقت دلالت میکند بر نهایت صلاح
 و قوت و اگر بوده باشد در هر دو وقت بدحال پس دلالت میکند بر افراط در فساد
 و اگر بوده باشد در یکی از این دو وقت صالح الحال و در دیگری ردی الحال پس دلالت
 میکنند بر قدر ضعف و قوت آنها بر اینکه نیت مولود بعد از افراط در قوت و سعادت
 و نه در نحس و ضعف پس آنچه گفته شد یکوجه بود از وجوه مقدمه معرفت **وجه**
 آنکه که واجب است اینکه شناخته شود رتبه مولود پس حکم شود بر او بقدر آنچه
 اقتضا میکند نیز او از میان مردم پس بدین معنی که بسا باشد که دلالت کنند کواکب بر
 حالات شریفه یا رذیله پس تفاوت میکند آن حالات بقدر رتبه مولود امیر بوده باشد یا
 والی یا یکی از اوساط ناس یا سفله و در **فصل** **چهارم** پس نسبت که واجب است اینکه
 شناخته شود حال مولود در ذات خودش بعد از آن حکم شود با آنچه ممکن است او را و
 شبهه این است پس بدین معنی که بسا باشد که کواکب دلالت کنند بر حالات که مشابه
 بنوده باشد با او مثل آنکه دلالت کنند بر اولاد و الحال آنکه میباشد او خصی یا طفل
 یا شیخ یا دلالت کند بر چیزی از احوال ذکور و مولود اثنی باشد و بالعکس و آنچه مشابعت
 مابین **فصل** **چهارم** پس آنکه که سزاوار میباشد اینکه شناخته شود حالات **فصل**
 که وارد میشود بر او از خارج یا ملحق میشود به در افتاد و در سنا نش و متصل شوند
 بان پس بدین معنی که بسا باشد که کواکب دلالت کنند بر اسباب از حال مولود و میباشد این
 اسباب در غیران از اشخاصی که ذکر کردیم یا دلالت کنند بر بجز اسباب آنها که میباشد در
 او پس این وجوه اسبابی است که لابد است مرجم کنند بر مولود و ناظر در آنها را از خوف بر

انها تا اينكه در افتاد از راه خطا و غلطها و نزد يك شود بيافتن حتى و صدق پس هرگاه نشانه
 انچه را كه باد نموديم از تقدمه معرفت باصفا نشان پيش از نظر در صورت تحويليه پس سزاوار است
 اينكه شناخته شود دلايل انچه انكه شمرده شده است در اين كتاب **اما اول** پس برج
 وان برج است كه منتهى ميشود بسوى آن سال وان بجهت اينست كه سال اول مولود از براى برج طالع
 و سال ثلث از براى برج پست كه بعد از آنست و همچنين در ميانند بر تولى برج سال ببال **و اما**
 صاحبان برج پس ناميده شده است سالها **و اما** قمت پس ان اسم حد است و فاسم اسم صاحب
 و اين جنات كه مير يدهند درجه طالع را يا هلالج او را و جلا درجه منتهى از مواضع فلک از
 براى هر درجه سالى يا در جات سري يا در جات طلعي و اما شريك فاسم پس صاحب شعلی است كه
 طالع است بر قمت **و اما** بر دايه بر صاحبان بردار است و اين چنانست كه اگر كرده باشد
 مولود هتاري ابتدا ميشود بشمس و اگر كرده باشد ليلي بقمه و در ميانند بر تولى افلاك بر تولى
 خردان انها **و اما** مشارك ان پس صاحب قوت قمت سالها انت و اين بجهت انت كه سالها
 بكون انها قمت كه ميشود مثال كواكب سبعة و داده ميشود هر كسى كه كوي لا و ابتدا ميشود اول صاحب
 و در ميانند بر تولى افلاك **و اما** صاحب قوت پاره پاره ميشود هر كسى كه كوي لا و ابتدا ميشود بصاحب
 سالچه كه قوت يافته شده بر مولود در ان و در داده ميشود بر تولى افلاك **و اما** قابل تدبير قوت اخير
 كه قوت دفع ميكند تدبير بسوى آن وان كوي است كه منصل است بان قوت پس اينها دليلها ميشانند
 در تحويل سالهاى مولودها كه مجهولند نزد پاره هتاري پس لا گذاشته است از او اهل كرده است صاحب
 كتاب پنجم ابو عشره را بخواند بعد از ان كه ثبت نموديم كيفيت دلايل تحويل و اجابت بر ما اينكه بر ايام
 مراتب هريك از انها را جدا گانه بعد از ان حالات انها را بعضى نزد بعضى و اين بجهت انت كه از
 براى سنه واحد و اجزای آن كه شهور و ايام است دلايل بسيار است و مختلف بجهت اختلاف حال
 ناسر در سبب ايشان كه بعضى از انها دلايل مفرده و حالات انهاست در ذات انها و بعضى حالات
 انهاست نزد بعضى **و اما** مفرده بذات انها **اول** برج انقفاست و صاحب است **دويم** قمت فاسم

دوم است **سيم** مشارك من فاسم است **چهارم** صاحب بردار و انكه مشاركت مراد **پنجم**
 طالع تحويل سال است و صاحب **ششم** قوت و انكه دفع ميكند تدبير خود را بسوى او و صاحب
 پست ان **و اما** دلايلات حالات بعضى مرند بعضى را پس ميشانند دلايل كواكب طالع انها
 در ذات انها و از ديكرى ما در تحويل ياد حالات انها از كواكب اصليه و يا از پست و دلايل
 پست از پست اصليه و ميشانند اين بر دوازده وجه **اول** ممر كواكب است بمواضع اصليه
 انها و ممر بعضى از انها بر بعضى را **دويم** سالخداست هرگاه بوده باشد در تحويل در بعضى پست
 اثني عشر **سيم** مواضع كواكب است از پست انها و مواضع خاهاى انها از انها **چهارم**
 در دادن كواكب و پست اثني عشر است **پنجم** موافقت برج منتهى و طالع تحويل بعضى
 پست فلک است **ششم** موافقت انهاست مر مواضع كواكب اصل را **هفتم** كينونه كواكب
 در پست پكرى سواى ان پسته كه ميشانند در دلايلات ان **هشتم** اتصال ارباب پست است بعضى
 مر بعضى را **نهم** دلايلات كواكب است بمهر در برج و مجامع انها باشعاع و سبهم و انشا
 عشر انا صلي يا تحويلي **دهم** دلايلات اتصال انهاست بمهر انها و نقل از برج بديكوى
 ما داميكه بوده باشد در سال **يازدهم** دلايلات انهاست در پست انها و پست غير انها و در
 حدود انها و حدود غير انها **دوازدهم** دلايلات جوهري است پس سزاوار است از براى ما اينكه
 بشناسيم بعد از ان خصوصيه دلايل نفس و بدن را بجهت انكه در مقدم داشتن نظر بالها
 عظيميست و ان بجهت انت كه ابتدا نظر كردن در دلايل نفس و بدن اوليست از نظر در حالات
 ديكر انسان از براى اينكه ممكن است اينكه دلايلات كند دلايل نفس بر مرض و موت يا حبيسه و
 انچه مشابه اينهاست و محتاج بناسيم بدلايل براى هر يك مثل سفر و ترويح و غير اينها **اما** عدد
 دلايل بدن پنج است **اول** برج منتهى **دويم** مواضع پسند قمت از هلالج **سيم** مواضع
 سديد قمت از طالع **چهارم** دلايل قوت و انچه متعلق است بان **پنجم** طالع تحويل **و اما** عدد
 ادلاء نفس از هشت است **اول** ربياسنه **دويم** فاسم از طالع **سيم** فاسم از هلالج **چهارم**

السرور
 الاله
 الاله
 الاله

جدول دلالات مشرق با نفرا ده و بجا نجت غیر آن کو کتب دیگر از اقسام نظر هرگاه
 سالخدا بوده باشد در حالتی که روی الحال بوده باشد

مقارنه	تدبیر ثالث	تربیع	مقارنه
دلالت میکند بر آنکه میرسد لبیب آن مولود و یکا هد سعادت او و تباہ میکند د جاه او و بسیار میکرد و غم و نقصان او و میباشند آن بطیخا طریقه غم میکند لبیب پیدان و فرزند و اشرف و بد میکند حال او در معاش پس اگر کوای دهد او دلیل ولد دلالت کند بر آنکه این فساد لبیب فرزند باشد و چنین دلیل با نام و احوال بر انداز طبع و برج و مکان نشاند	دلالت کند بر رفتن مالش و تباہی و راجعه و هتاهم با هتاهم لبیب پیدان	بر سر و ظن و پستی نذر و دشواری در اعمال و اشغال و میرسد پسر تپه در زمین مال	براهتمام و بدی راق غلات کشیدن و فساد تپه در زمین مال
بر آنکه میرسد تباہ نمودن مالها و اخراجات بسیار و دشمنی و اینکه	بر آنکه میرسد او را ضرر و نقصان در مال و میاید مکروهی از برادران و دوستان	بر آنکه میرسد او را مکروه و منافق مال و غم شد لبیب برادران	بریدی تدبیر و غم لبیب زنان و خوشایان و بر کثرت منازعه و دشمنی و غم می شود بر او اسرهای او
بر آنکه میرسد با ضرر از جات سلطان و اشرف و با آنکه میرسد او را درد پوشیدن و پنهان	بر آنکه میرسد او را ضرر و نقصان و افکار اشرف و ملوک و بر آنکه بسیار کرده اخراجات و بسیار کرده	بر آنکه میرسد او را ضرر و نقصان و افکار اشرف و ملوک و بر آنکه بسیار کرده اخراجات و بسیار کرده	بر آنکه میرسد او را ضرر و نقصان و افکار اشرف و ملوک و بر آنکه بسیار کرده اخراجات و بسیار کرده
بر آنکه میرسد او را غم بجهت زنان و مکروهی و بکاهد مال او و رتبه او و آبروی او	بر آنکه میرسد او را مکروه لبیب زنان و و معیشت و دین و کنای	بر آنکه میرسد او را مکروه بجهت زنان و با آنکه میانه ایشان جدا کنند و با آنکه غلظت و مکروهی و پنهان	بر آنکه میرسد او را مکروه بجهت زنان و با آنکه میانه ایشان جدا کنند و با آنکه غلظت و مکروهی و پنهان
بر آنکه میرسد او را غم او کم نامی او و میباش شده عدم نیست را	بر آنکه میرسد او را غم بجهت زنان و مکروهی و و است که میرسد او را و است که میرسد او را	بر آنکه میرسد او را غم بجهت زنان و مکروهی و و است که میرسد او را و است که میرسد او را	بر آنکه میرسد او را غم بجهت زنان و مکروهی و و است که میرسد او را و است که میرسد او را
بر آنکه میرسد او را غم در سفر و تباہی و کدالت و است که میرسد او را و است که میرسد او را	بر آنکه میرسد او را غم بجهت زنان و مکروهی و و است که میرسد او را و است که میرسد او را	بر آنکه میرسد او را غم بجهت زنان و مکروهی و و است که میرسد او را و است که میرسد او را	بر آنکه میرسد او را غم بجهت زنان و مکروهی و و است که میرسد او را و است که میرسد او را

جدول دلالات مریخ با نفرا ده و بجا نجت غیر آن کو کتب دیگر از اقسام نظر هرگاه
 بوده باشد در حالتی که صالح الحال بوده باشد

مقارنه	تدبیر ثالث	تربیع	مقارنه
دلالت کند بر آنکه برود از صاحب خوی و کالت و غم او و بفرزند او و بشنا بد بسوی اعمال و حرص بر کسبها و ظفر باید با خنجر میطلبد از شغل سلطان و میباشند بزرگ در طبقه خود و استغاده میکند تا بدنها و شغلها را پس اگر بوده باشد مریخ در برج عزیمت بوده باشد این خیر از غمها و اگر بوده باشد در برج صدیقان خود بوده باشد از جانب دوستان و صدیقان	دلالت کند بر آنکه برود از صاحب خوی و کالت و غم او و بفرزند او و بشنا بد بسوی اعمال و حرص بر کسبها و ظفر باید با خنجر میطلبد از شغل سلطان و میباشند بزرگ در طبقه خود و استغاده میکند تا بدنها و شغلها را پس اگر بوده باشد مریخ در برج عزیمت بوده باشد این خیر از غمها و اگر بوده باشد در برج صدیقان خود بوده باشد از جانب دوستان و صدیقان	دلالت کند بر آنکه برود از صاحب خوی و کالت و غم او و بفرزند او و بشنا بد بسوی اعمال و حرص بر کسبها و ظفر باید با خنجر میطلبد از شغل سلطان و میباشند بزرگ در طبقه خود و استغاده میکند تا بدنها و شغلها را پس اگر بوده باشد مریخ در برج عزیمت بوده باشد این خیر از غمها و اگر بوده باشد در برج صدیقان خود بوده باشد از جانب دوستان و صدیقان	دلالت کند بر آنکه برود از صاحب خوی و کالت و غم او و بفرزند او و بشنا بد بسوی اعمال و حرص بر کسبها و ظفر باید با خنجر میطلبد از شغل سلطان و میباشند بزرگ در طبقه خود و استغاده میکند تا بدنها و شغلها را پس اگر بوده باشد مریخ در برج عزیمت بوده باشد این خیر از غمها و اگر بوده باشد در برج صدیقان خود بوده باشد از جانب دوستان و صدیقان
بر آنکه میرسد او را و غم او و تباہی و راجعه و هتاهم با هتاهم لبیب پیدان	بر آنکه میرسد او را و غم او و تباہی و راجعه و هتاهم با هتاهم لبیب پیدان	بر آنکه میرسد او را و غم او و تباہی و راجعه و هتاهم با هتاهم لبیب پیدان	بر آنکه میرسد او را و غم او و تباہی و راجعه و هتاهم با هتاهم لبیب پیدان
بر آنکه میرسد او را و غم او و تباہی و راجعه و هتاهم با هتاهم لبیب پیدان	بر آنکه میرسد او را و غم او و تباہی و راجعه و هتاهم با هتاهم لبیب پیدان	بر آنکه میرسد او را و غم او و تباہی و راجعه و هتاهم با هتاهم لبیب پیدان	بر آنکه میرسد او را و غم او و تباہی و راجعه و هتاهم با هتاهم لبیب پیدان
بر آنکه میرسد او را و غم او و تباہی و راجعه و هتاهم با هتاهم لبیب پیدان	بر آنکه میرسد او را و غم او و تباہی و راجعه و هتاهم با هتاهم لبیب پیدان	بر آنکه میرسد او را و غم او و تباہی و راجعه و هتاهم با هتاهم لبیب پیدان	بر آنکه میرسد او را و غم او و تباہی و راجعه و هتاهم با هتاهم لبیب پیدان
بر آنکه میرسد او را و غم او و تباہی و راجعه و هتاهم با هتاهم لبیب پیدان	بر آنکه میرسد او را و غم او و تباہی و راجعه و هتاهم با هتاهم لبیب پیدان	بر آنکه میرسد او را و غم او و تباہی و راجعه و هتاهم با هتاهم لبیب پیدان	بر آنکه میرسد او را و غم او و تباہی و راجعه و هتاهم با هتاهم لبیب پیدان
بر آنکه میرسد او را و غم او و تباہی و راجعه و هتاهم با هتاهم لبیب پیدان	بر آنکه میرسد او را و غم او و تباہی و راجعه و هتاهم با هتاهم لبیب پیدان	بر آنکه میرسد او را و غم او و تباہی و راجعه و هتاهم با هتاهم لبیب پیدان	بر آنکه میرسد او را و غم او و تباہی و راجعه و هتاهم با هتاهم لبیب پیدان

جدول دلائل شمس با نظاره و بموازجت غیرت از کواکب از اقسام نظر هرگاه			
ساخته بوده باشد در حال که دردی الحال بوده باشد			
مقارنه	تدبیر و تثلیث	تسریع	مقابل بله
دلائل کند از آنکه صاحب عقل باید مکرره را از جانب پیدان و دوستان و برکنای و پست ریکی و خجالت و غلغله شدن از جانب سلطان و برید بدش مکرره و آن با اندازه مضع فلک است و فاسم و قیمت	دلائل کند از آنکه برسد اورا مکرره و از جهت دین و عبادت و از جهت بناها و زمینها	برکنای و کیم غفلت و فساد عقل و غلغله و برید شدن از دنیا اورا بنیاه شود عقل و دین	برسد او را مکرره و از جهت شایخ و بر آنکه چشم حضرت و عدالت با شایخ و بر فساد عقل
بر فساد مال و کسب کنای او و بسیاری غم و عزت او	برسد او را افتخار چهار اشرف و بسیار کرد و نفقه و خرج او و هم او	برسد او را تنگدوشی و مال و بیفتد میان او و میانند و نشان عدالت و عبادت	دلائل آن نزدیک است بدلائل تسریع
براهن و سوغات و بریدن اعضاء و باهر مغموم شدن بسبب بد و غولیشان	برسد او را مکرره و زیاده و دوستان و لشکر کثان و مکرر شدن و برسد برادرانش را مکرره و	برسد او را غم و غصه با محله و شتاب و مکرر و فکر در چیزها و تباه رای	برسد او را غم و غصه شند و مغموم کرد و بجهت خصومات و بردارن
برسد او را از جهت زنان و دشمنان و مال و ورلک غم و اضطراب و ناخوشی در بدست	مغموم کرد و بجهت سلطان و زنان و مشاع و بوده باشد و لشکر و مغموم	معلوم	معلوم
برسد او را غم و مباشر شده و بدست را و بجهت لبیب چیزهای مختلف و مغموم کرد و بجهت غم و	معلوم	معلوم	معلوم
برسد ترس و بیم و از آن مکروهات را و مغموم کرده از جانب پیدان و مادران	برکنای و غفلت صلاح حال و فساد مال و سوء رای و تدبیر	برسد او را از آنکه و بماریها و تباه کرد او و مغموم کرد و لبیب مال	برسد او را از آنکه از جانب سلطان و مغموم کرد و بجهت زنان و اهل و ولد

جدول دلائل زهره با نظاره و بموازجت غیرت از کواکب از اقسام نظر هرگاه			
ساخته بوده باشد در حال که صالح الحال بوده باشد			
مقارنه	تدبیر و تثلیث	تسریع	مقابل بله
دلائل کند از آنکه صاحب عقل باشد بسیار با سر و دوش و شالی و طوی و شند غشاء و چرخاید در نکاح و جامه و زین و متاع او و ازین کند باد و نشان و بردارن و دوش کند و مردان و زنان و تسریع کند و مباشرت صفا و غیرت را بر آنکه زهره در برج و نشان خود بوده باشد برسد او را این امور از جانب و نشان و اگر در برج غریب بوده باشد نباید از آنرا ازین باب	دلائل کند از آنکه بر سر و کرامت و عدالت در میانند او و مردم و اشجار و غیرت نمود و نداشت کردن	بر سر و کرامت و عدالت در میانند او و مردم و اشجار و غیرت نمود و نداشت کردن	دلائل آن نزدیک است بدلائل تسریع
بر زبانی در غفلت و کرامت و شرافت و عزت و سرور	دلائل آن نزدیک است بدلائل مقارنه و عدالت کند بر فخر و سرور بد نشان و زنان و غفلت	دلائل آن نزدیک است بدلائل تسریع	دلائل آن نزدیک است بدلائل تسریع
بر آنکه بفرزاید در مال و برادرانش و در جاه و مرتبه اش شاء نیکو بر او شود	بفرزاید در مال و برادرانش و مغموم شود و تسریع لذت بردن زنان و سرور و راحت را	دلائل آن نزدیک است بدلائل تسریع	دلائل آن نزدیک است بدلائل تسریع
مفرح کرد و با سبب ملوک و تسریع کرد و خزان ایشان و بسا که برسد او را تب و حور و رف	بفرزاید در سعادت و جاه و ادب و ریاست او و بکردند دشمنان او زبردست او و بفرزاید در لباسش	معلوم	معلوم
بفرزاید در ادب و ذوق او و مباشرت معلوم و کثرت و غیرت را و بفرزاید در فرزیدنش	بفرزاید در ادب و ذوق او و مباشرت معلوم و کثرت او و بفرزاید در فرزندانش از برای نشان ادب و عظمت و صلاح بوده باشد	معلوم	معلوم
بفرزاید در ادب و وفاداری و پاکدامنی و وفاداری و پاکدامنی و وفاداری و پاکدامنی و وفاداری	بفرزاید در ادب و وفاداری و پاکدامنی و وفاداری و پاکدامنی و وفاداری و پاکدامنی و وفاداری	معلوم	معلوم

جدول دلالات **فقر** با فقراده و همانجست غیر از آن که کتب از اقسام نظر هرگاه سالخدا
بوده باشد در حالتی که روی احوال بوده باشد

مقارنه	الشدیدین و تثلیث	تد بیع	مقارنه بله	کتاب
دلائل کند بر رسیدن اشیاء محار و تکلیفها و بناهی امور و کنای و غربت و سفرهای بدو بیت و معنی شدن لیبب برادران و اشراف و ملوک و برادرای ناسد و تنگی معیشت و کتب و این امور و برادران در حال و هیئت او است در ملک و بقصد سخت او و بنا که برسد او را خرد و نکبت سخنی خصرها هرگاه خنثی شود	برسد او را در این سال	برسد او را مکرر و بیخه	نزیدان است دلائلش	۱
و دشمنان و برادران	غنا لیبب شایخ و برادران	پاره انزاد و تن و دشمنی	بدالات ترجیع و میرسد	۲
و صده و بیخه سردی مزاج	سناش کند	کنند با او مردم و معانات	پیشو مادرش را در ده ها و بنابه میگردد مال ایشان	۳
میرسد او را حزن و غمناز	میرسد او را غنا از راهها	میرسد او را مکرر و در	سفر کند و برسد دران	۴
جهت اشراف و میباید کرد	مختلف و مکرر و بیخه	مال و معاش و خلق	مکرر و با منازعه کند	۵
با لیبب مال و معیشت	دوستان و بناهی در	شود با کنای و بیت	با پاره مردم	۶
چاه و قلد	چاه و قلد	رتبکه		۷
باید مفرق و درده و یل	برسد او را مکرر و از	باید مکرر و بیخه	دلائلش نزیدان است	۸
و بعد باشد با عقب و رخ	حاجب و سنان و برادران	اعدا و برسد او را	بدالات ترجیع و زود باشد	۹
و بنا که برسد و شاره	و بنا که برسد او را در	در دماغ و بنابه و عقل	که سفر کند و معوم گردد	۱۰
انزاعش از ناخن	والم و نکبت	و معاش	لیبب ان	۱۱
برسد او را نکبت و غمی از	بر کنای و کنی صلاح	باید خصوصتها و نزاعها	برسد او را مکرر و از	۱۲
جهت ملوک و بنا که برسد	حاله او و ضاد مال	و معنی شدن لیبب ان	سلطان و نزاعها	۱۳
او را مرض و غمناز	و بدی رای او	و باید مکرر و لیبب	معنها	۱۴
معاشر و اعتقال خود		معاشر و اعتقال خود		۱۵
دلائل کند بر دستخیز	باید غمناز و لیبب نکاح	نزیدان است دلائلش	دلائلش نزیدان است	۱۶
و هم غم لیبب زنان	و مادران و بنابه کرد	بدالات تثلیث و بنا	ترجیع و بنا که سفر کند	۱۷
اولاد و گفتار و بیت	مال	از برای او منازعه و	و معنی شود لیبب ان	۱۸
خصوصیت بازان		خصوصیت بازان		۱۹
برسد او را حضرت غم	برسد او را مکرر و بیخه	برسد او را مکرر و از	دلائلش نزیدان است	۲۰
بیخه کنایت و علم و کلام	دوستان و معنها و بناهی	جهت محاسبه و کنایت	بدالات ترجیع و اگر سفر کند	۲۱
و بناش شد گفت دروغ	مال و زبردت خدعه	و منازعه و خصوصیت	معنی کردد لیبب ان	۲۲
و کلام باطل را				۲۳

جدول دلائل کو اکسب جمعہ سیارہ ہر کہہ ہوئے باشندہ اس خدا مدد جالتی کے صالح کمال
باری احوال ہوئے باشندہ محبت انشان در خاتمائی نیک

[illegible]

حقیقه دلالت بر آنکه سبب عیشیان هرگاه بوده باشند ساکنان در حالتی که صالح الحال
یاری حال بوده باشند بجزیدن ایشان در خانه های فلک

دلهات مرغ در خانهای فلک هرگاه سنا بخند
دلهات شمس در خانهای فلک هرگاه سنا بخند
بوده باشد صالحی احوال یاری احوال
بوده باشد صالحی احوال یاری احوال

دلائل بر سر هرگاه صالح الحال بوده باشد
دلائل بر سر هرگاه رذی الحال بوده باشد
دلائل بر سر هرگاه محال بوده باشد
دلائل بر سر هرگاه محال بوده باشد

دلائل کند بر آنکه ظفر بر نعلان نهدان و انقضا یابد باینجه طلب میکند و با کبر برد از سفر اسرا لطفت و حرج جنک و مباد افت و طعنه نقد و مباد نعت و طعنه لبس سفر	بر آنکه بفراید در جاه و نام و فرائض و سواد ک و ظفر کرد در بر آلاء و خیر و هر چه عجب طبع طالح احوال بود	بر خران و فرغ و خوق از سلطان و برخلاف اینجه ذکر نمودیم در وقتی که طالح احوال بود
---	--	---

بر باد و نه در راه خود و افروختن در زنده جاء و غزنای از جانب دوستان و برادران و بارها قصد سفر کردند میسر نکرد	بر آنکه رسد و او غنی بسیار و ولد و دشمنی برادران و دوستان	بر آنکه کلاه شد و کلاه خود را و پیشانی خود را پند از برادران خود را را که دوست داشت و برادر کرد و نذرین و بفرزاد در مداغل او و بسیار شوق هدایا و بسیار آنها را	بر آنکه نعمت بیست و او را که و سلطان و بنه شود پاره از مال او
--	--	--	--

بر آنکه سفر کند نباید در آن خیر عیال و بومه باشد با قوت و وسعت شد در سفرش	بر آنکه بنا بدیم که و سفر کند و یابد در آن زبان و شدت ضعف و مراغه و محبت و لاف از دشمنان	بر آنکه سفر کند سلطان و ثناء و جمل و او شود لبیبین و برسد از راه خیری را بخشنان او و دوستان	بر آنکه سفر کند سفری که منتهی نکند و بان و برسد او را در آن سفر که و می از جانب و در آن و بخشنان و دوستان
--	--	---	---

در بیماری نفلیش
بر آنکه برسد جو معتد
بر آنکه منفرد گردد مال
بر سکون و فراغت در
بر فراغت و کم منفعت
و از راهی که نماند
او و بقاء شود و
در رسد او را بداخل
و بدو حال و معاش و
نشأ ختم باشد از او
معمم شود بان
و فایده بقدر خرج او
بدرن تعب
و غافا و خرج کند بطریق
سبب

بر آنکه سپاس شد کم شغل و عمل و پر بند از جانب مجلس و پیران آنچه را که دوست دارد و آنچه را که از دشمنانش	بر آنکه رسید او را که از اسبابی که ذکر شد یعنی تقوی مال و باه ۱۱	بر صلاحیت و راحت و رسید او را که از جانب دشمنان و شفاء جمیل بود	بر احوال و بار و در دهر و بارای بدی او و بر حبس شدن و محرم شدن ببعید دشمنان
---	---	--	--

بقية جدول دلائل کو اکسبعض سیانہ ہر گاہ ہوئے باشندہا الخداد حالانہ کمالی

دلائل زهر در خانهای فلک هرگاه سال اخذ بوده باشد صالحی احوال یاری احوال	دلائل عطار در در خانهای فلک هرگاه سال اخذ بوده باشد صالحی احوال یاری احوال
---	---

دلیل نظر هرگاه دلیل نظر هرگاه
صالح الحال بوده باشد بدی الحال بوده باشد

بفراید درگاه نامشانی بر آنکه می باشد بانقض و
و منزلت او و نظر کرد بر برسد او را زانی و متخلل
و شمشاد و برسد او را او را خصوص و در شان
خبر و خوشنالی بچسب و علفان حب آید از بیع
دلائل آن و ند و تدی که در آن می باشد

باید منزلت و جواهر بر آنکه برسد و کو می را
فراید را از همه کثافت و بسبب کثافت حجاب
تجارت و خدمت سلطان و بجهت نویسنده کار و
و بفراید در شان و تمل او عارض کرد از برای او
و قبول این بجهت بخر و کفایت و در آن او غنی باشد
بیار و از اعراض و غنی و

بر آنکه صنادید کجوال
در غزلش پویشان خود
ده پند از برادران خود
انچه را که دوست دارد
و سر هر کرد و بفرزند بدار
شود در میان خلایق و صفا
شود در میان دران و صفا
بر آنکه برسد او را غما از
جانب اولاد و دستان
و زنان و زنان شود
سینه او و بنای کرد
پاره از او صرا

سفر کنند در سبب امر برسد او را جنبهائی که
سلطانی و ثناء و تکیه بر او بنویسند و او را سفی
شود بسبب دین کند که در آن مکه میماند
و خیریه سازد و اقرار او کند و در آن خود را
او رسد برسد او را جنبهائی که
سلطانی و ثناء و تکیه بر او بنویسند و او را سفی
شود بسبب دین کند که در آن مکه میماند
و خیریه سازد و اقرار او کند و در آن خود را
او رسد

دلاک کند برآرام و	بر آنکه شمع کرد دلیب	بر آنکه زان کند در
فرات و راحت و ماه	تجارت و سود کند بدان	تجارت و رضا بوده باشد
شود از برای او مداخل	و سوده شود امین شود	مذموم در دین خود
و فایده بقدر خرج او	با مردم و بوده باشد نیک	خصوصیت کند دلیب
بدین تعب و طلبی	مال	مال

دلالت کند بر اینکه شفع بر بیماری و بیماری	میشاید در حر و در جمیع بر آنکه برسد اورا بیماری
کرد و بیب شغل و عمل و باید مکرر و از	مال و نه هز کند و بخارها و مکرر و از جانب
و دردها و عفا برها جانب دشمنان و پس	و منفعتها و استفاده کند دشمنان عجب اندازه
و غذاها و بیندگان	فایدها را از شغل و عمل و کرب خس کنند

جدول دلائل **شعر** در نزد ائمه خود بمناسبت شکار و بازی از اموات و بندگان

پنج	چهار	سه	دو	یک	صفر	دولت خاری	دولت ابدی
۱	۲	۵	۱	۱	۱	دولت کند برانکه برسد پدرش را خبر نیک و برسد مولود زاده را به اول مکرده می و بر طرف نشود از او	کلاه کند برانکه خوشحال گردد بها و دل و دل و بیاید سعادتها را و شرافت و عزت و بقدر حال شهر و بر توت
۰	۱	۳	۲	۲	۲	بفرزاید در لباس و زینت و شوهر دوستی با والدین و برسد اولاد ناخوش در جای بیضا نشاند	برود اید از عظام که دران بود و بسیار گردد مال او و سر هر کرد بزن خود و فرزند خود و بخرد زمینها و سفر کند و با اقبال شود
۷	۴	۶	۳	۳	۳	ضایع کند چیزی از منافع خود و بیفتد از موضع بلندی و برسد اولاد عیبت در شکم و سالم ماند از آن	خج کند مال بسیاری و مخلص گردد و ملاقات کند بخت و شقت و کم گردد کسب او و برسد اولاد باها براسیر و سالم شود از اهنای
۰	۵	۲	۴	۴	۴	بکند کارهای را که هرگز نماند او را و برسد با و نادرها و و ندیده شود از او بانه از اجتماع او و برسد اولاد مناعی در هر چشم	بگردد بسوی او مالی که از برای آن برده باشد و بفرزاید و حاصل ملاقات او و بسیار شود آواره تجارت را و شاید کدر هر چه برده باشد و از سر کند اشرف او و برسد اولاد صداعی
۱	۶	۱	۵	۵	۵	مغمم گردد و برسد اولاد از غلظت خود مکرده می و برسد اولاد غلظت شکم یا انگشت از آن و سفر کند سفر دوری و برسد اولاد از آب مکرده می	مغمم گردد و برسد اولاد غلظت خود مکرده می و برسد اولاد غلظت شکم یا انگشت از آن و سفر کند سفر دوری و برسد اولاد از آب مکرده می
۲	۷	۳	۶	۶	۶	بفرزاید در مناع و اناث ابدیت او و اعتقاد والدین او در باره او زیاد شود و بر احسان ایشان با و بفرزاید مکرر که بیفتد از موضع بلندی	بفرزاید در مناع و اناث ابدیت او و اعتقاد والدین او در باره او زیاد شود و بر احسان ایشان با و بفرزاید مکرر که بیفتد از موضع بلندی
۳	۸	۴	۷	۷	۷	بگردد از جای محالی یا سفر کند بسیار که تر و چرخ کند و برسد اولاد مکرده می از غصه یا گردن یا افتاد و یا زدن و خون از او جاری گردد	انتقال یا سفری کند و ثقب بسیاری کشد و چرخ کند و بر نکاح زنان و شوق و محرم ایشان و برسد او را مکرده می و غصه و پمار شود

جذول دلائل **نهم** در فردای بخودین شکر آید از کمال الهی و لیلی

دلاوات نهاری	دلاوات لیلی
بسیار کرد و فرج و سر بر او بفرج کند زن غمی را و تولد شود از برای او فرزند سعادت مند و بخیر جاری و خدمت را برایش شروع بنائ خرج کند مال بسیار را از آنجه جمع نموده است و قنطرباشد با او و دشمنان و بکرزه از ایشان و بیایا کرده غمی را و برسد او را مرسته از غمها و دواء	بسیار کرد و فرج و سر بر او بفرج کند زن غمی را و تولد شود از برای او فرزند سعادت مند و بخیر جاری و خدمت را برایش شروع بنائ خرج کند مال بسیار را از آنجه جمع نموده است و قنطرباشد با او و دشمنان و بکرزه از ایشان و بیایا کرده غمی را و برسد او را مرسته از غمها و دواء
نیکو شده حال او و آمیزش کند جماعه را که از برای ایشان نقد بوده باشد و شاید که تزویج کند	نیکو شده حال او و آمیزش کند جماعه را که از برای ایشان نقد بوده باشد و شاید که تزویج کند
میشاید با تعب بسیار و ملاقات کند مکرده را و جاری شود بردست و تعب و لغزیت	میشاید با تعب بسیار و ملاقات کند مکرده را و جاری شود بردست و تعب و لغزیت
نیکو کرد و حال او و بیاید پدر او انواع سعادت ها را و بفرزاید در مالش	نیکو کرد و حال او و بیاید پدر او انواع سعادت ها را و بفرزاید در مالش
تعب بسیار می کشد و بدی کند در خرج برادران خود و شاید که نزدیج کند و متصل کرده با دمی که از برای او قلدی بوده باشد	تعب بسیار می کشد و بدی کند در خرج برادران خود و شاید که نزدیج کند و متصل کرده با دمی که از برای او قلدی بوده باشد
بوسد علی را که دران دشواری بوده باشد و سالم ماند از آن و بفرزاید در جهه و مال او و بنا کردن با او بی کند	بوسد علی را که دران دشواری بوده باشد و سالم ماند از آن و بفرزاید در جهه و مال او و بنا کردن با او بی کند

جلد اول کتاب در فضیلت و ثبات خود از برای مولای خدای و ثواب

عطر	ط	خ	ک	س	و	د	دلاوات بخاری	دلاوات بکلی
عطر	ط	خ	ک	س	و	د	در نصف اول بپا بدخیر برادر نصف آخر بپا بد شر و مکر می باشد و سفر کند و بدستایش شود و بیمار شود بیماری سختی	
ط	ط	خ	ک	س	و	د	مباشه میش او منقص و مایل خود را در مکرها و اگر می باشد تجارت شود زبان کند در آن موقع که در لیسان و برسد او را مرضی	
خ	ط	خ	ک	س	و	د	بفراید در و سناش و مال و ازار کند در خرج مال و زش بیمار شود و بمر و سفر کند و در سفر خود مکر می بیند	
ک	ط	خ	ک	س	و	د	کسب مالها و چند کند از بوجوه مختلفه و خرج بیاری کند و منازعه کند با اشراف و صاحبان اقطاع و اذیت کنند او را و خاصه کند با اشراف پس با ما انداز ایشان و بر کر و با مال خود مقاتله و خاصه کند با کسی که دست تراو باشد در قتل و منزلت و بقتل در بلینه که بخت باید از آن و مظهر کرده بدشمن خود و سفر کند و معلوم کرده و لیسان	
س	ط	خ	ک	س	و	د	زیاد شود فرج و سود او و بفراید در قتل و منزلت او و شاید که برادر بزرگوار و بمر و او زن او را تزویج کند	
و	ط	خ	ک	س	و	د	دشمنی کند با مردان و دشمنی کند با زنان و زناش ابست کرده و طفل خود را بیدانه و با کبر فرزندش	

در راهان زن بک است بخت رانها ری

جلد دوم کتاب در فضیلت و ثبات خود از برای مولای خدای و ثواب

عطر	ط	خ	ک	س	و	د	دلاوات بخاری	دلاوات بکلی
عطر	ط	خ	ک	س	و	د	بوده باشد مختلف حال و رفیع و غم و غنا و فقر و غنا کند با زن خود و غیر زن خود یا سفر کند و مقید و محبوس کرد و بعد از تاگاه بر سر و در و طفت رسید	
ط	ط	خ	ک	س	و	د	خاصه کند با ملوک و اشراف در خورده از ملوکهای خود مکر را و بیمار شود بیماری سختی و برسد او را المصا و دردها	
خ	ط	خ	ک	س	و	د	مباشه عمل نکند کد استفا کند از آن مالی و مظهر کرده بر دشمنان خود و بخرید بندگان و کینزان و بسیار شود سر درو	
ک	ط	خ	ک	س	و	د	معلوم شود بسیار و بخرید مکر شدیدی و تلف شود باره از مال او و اگر سفر کند برسد او را مکر و در مال و اخل شود و بر او خونی بباران سالم ماند از آن بعد از آنکه مشقت بر دست باشد	
س	ط	خ	ک	س	و	د	نیکی کند بر مردم و بر سر شود بر روی و میا شری شود علیه او و از آنش حار شوند و جاع شوند و نکوش و جاع او و زناش و اگر این باشد زناش و فطش ساقط شود	
و	ط	خ	ک	س	و	د	مباشه شود او را زهای خوش و سنا و طوط و بسیار بوده باشد جماعت او با زنان و جمیع شوند نزد او مردم فر و ما و بسیار بکند او را و در نصف اول از مال بندگان او و برسد چیزی که سر و سر کرده و بفراید در جاع عامل شود و مغرور گردد با اشراف و خاصه کند و رفیع برادر بشود و با اشراف شود حلیا و علفای پیشه و فطش انقیست تا خدو فطش برسد او را و در از آن یا اشراف سالم ماند از او و در فرزند او را ناخوشی از آنرا و اخل و سنا	

و سنا

چند دلالت شمس کند شمس آن در برج دوازده کنه صالح الحال بوده باشد یاری الحال و این بابت این کتاب بنا شده و صاحب کتاب یعنی او حشر نموده بود من هم متابعت نمودم و در این کتاب او را از شمس حال شمس در برج و در این موانع	دلالت شمس هرگاه صالح الحال بوده باشد	دلالت شمس هرگاه در حال بوده باشد
دلالت کند بر نیکی حالش بر سفری و بلا	دلالت کند بر مغرم شدن در سفر و بلا	دلالت کند بر نیکی حالش بر سفری و بلا
کمر برسد سلطنت و منفعتی را	کمر برسد سلطنت و منفعتی را	کمر برسد سلطنت و منفعتی را
امینتر کند سلطان را و منفعت کرد	امینتر کند سلطان را و منفعت کرد	امینتر کند سلطان را و منفعت کرد
بفرزاید دوستان و خشمش و بوده باشد	بفرزاید دوستان و خشمش و بوده باشد	بفرزاید دوستان و خشمش و بوده باشد
از برای او فرزندی	از برای او فرزندی	از برای او فرزندی
برسد او را چیزی از جهیز و زینها و اباها	برسد او را چیزی از جهیز و زینها و اباها	برسد او را چیزی از جهیز و زینها و اباها
دلالت کند بر محنت و شرافت و سعادت	دلالت کند بر محنت و شرافت و سعادت	دلالت کند بر محنت و شرافت و سعادت
و منفعتها و خیرها	و منفعتها و خیرها	و منفعتها و خیرها
دلالت کند بر حرص در طلب مال	دلالت کند بر حرص در طلب مال	دلالت کند بر حرص در طلب مال
و اداب	و اداب	و اداب
سفر کند و بیاید بخیر و سروری با آنچه زنانه	سفر کند و بیاید بخیر و سروری با آنچه زنانه	سفر کند و بیاید بخیر و سروری با آنچه زنانه
بر خصومت و منازعه و مغرم شدن	بر خصومت و منازعه و مغرم شدن	بر خصومت و منازعه و مغرم شدن
برسد او را عزت و رندی و فساد و مال	برسد او را عزت و رندی و فساد و مال	برسد او را عزت و رندی و فساد و مال
و بیفزاید در ملاکش	و بیفزاید در ملاکش	و بیفزاید در ملاکش
برسد او را خیر و رفیع و مولد شود از برای	برسد او را خیر و رفیع و مولد شود از برای	برسد او را خیر و رفیع و مولد شود از برای
او فرزندی	او فرزندی	او فرزندی
دلالت کند بر علل و امراض و بیماریها	دلالت کند بر علل و امراض و بیماریها	دلالت کند بر علل و امراض و بیماریها
و کم نای و خاموشی	و کم نای و خاموشی	و کم نای و خاموشی
دلالت کند بر زیاد ف و در اهل شریف و شرافت	دلالت کند بر زیاد ف و در اهل شریف و شرافت	دلالت کند بر زیاد ف و در اهل شریف و شرافت
دلالت کند بر هلاک شدن باره و خیران و بیماری	دلالت کند بر هلاک شدن باره و خیران و بیماری	دلالت کند بر هلاک شدن باره و خیران و بیماری
دلالت کند بر بساط ریغم و بد حال و خوف	دلالت کند بر بساط ریغم و بد حال و خوف	دلالت کند بر بساط ریغم و بد حال و خوف

باب هشتم در صاحب دور بدست که صاحب کتاب یعنی او معشر حکایت نموده است از هر سه حکیم که او گفته است که از سرهای که مخزون و مکنون صاحب دور است و اهل بابل بوده اند که پوشیده میداشته اند از در روزگار قدیم و حکم میفرموده بودند بان در موالی و یاد نموده است که معنی طالع دوران دور دادن طالع است که مولود در آن مولد شده است بر توالی طالعان ساعا و آن این است که نظر شود در وقت ولادت که چه کوکب طالع باعث بوده است از نسبت دهند بطالع و حکم شود بان در سال اول بر مولود بعد از آن طالع ساعا دویم منسوب است بر پیت دویم از طالع و حکم شود از آن در سال دویم و همچنین تا آنکه برسد دور بیست طالع و بسوی هر کوکب که رسیده است و سر گرفته شود حکم بر آن در سال سیزدهم و از برای آن دو اسم میاشد خاص و عام پس اسم خاص آن رب ساعت خانه طالع هست و رب ساعت خانه سال هجدهمین تا آخر خاتمه اسم عامی صاحب دور است و بر این تسبیح جاری میشود از برج منتهی و تسبیح میدهم از آن و منرا و اهرت که محافظت شود باین تسبیح پس دور داده شود بخاتمه بر توالی بروج و کوکب بر توالی افلاک بعد از آن نسبت داده شود کوکبی که بعد از آن نسبت داده شود تسبیح بسوی برجی که رسیده است بسوی آن دور داده باشد آن کوکب طالع خورشید یا نه پس صاحب است بر کسی که اراده میکند که حکم نماید بان اینکه نظر نماید بسوی طالع دور و سعادت و محنت آن و حالات ذاتی و خارجی آن بعد از آن بسوی برج منتهی و آنچه دلالت میکند بر آن از احوال خیر و بد چنانکه کرده میشود بطالع سال مثل یکدیگر بعد از آن حکم کرده شود با آنچه اقتضا میکند از قیاس صحیح از آن حالات و خداوند توفیق دهنده است مرصوا برا

Handwritten notes in Urdu script, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is written diagonally across the bottom of the page.

باب هفتم در رفع جدال و چند آن برای ولادت برج منتهی و طالع قبول هرگاه موافق شوند یکی از
خانه‌ای اصل و ولادت کوکب سبعة وعقدین باعتبار حلول آنها در برج منتهی یا طالع قبول

[illegible]

بقیہ جدول دلائل کو اکبر درخشاں در وقت تحویل

دلاالت مشتری در اینجاها	دلاالت مزین در اینجاها
ببغزاید در بند و بر تپه باید مالی را و اگر سفر کند باید در سفر شایسته و منفعت و	بوده باشد بسیار دلائل و با خصوصیت و بود اولی علی بن طغیبر کند لشکر کشان را و سفر کند و
دلائل کند و باقیان و از هر بی در مال و بسیار مال مدفن در زمین بی	دندید شود از او مالی و اسفاده مال نکند و صیغ بسیار کند
منفع گردد بزنان و ایشان هم منفع گردد با و ببغزاید در جاهای آب ایشان و داخل شود منزلهای ایشان را	سفر کند و امینش کند بزنان و با کار و قسم دروغ خورد و برسد و از اطفالان خود
دلائل کند بر منفعت و خیر از راههای پنهان و بسیار شود رفقا و خانه عبادت و بنای	همیشه کند سران و خادمان را و برسد و از عکس و معوم گردد بجهت زنان
برسد و با سب و و قتل شود برای او فرزندی و با شرف شود تجارت را و هیچ کند در آن و مغفر گردد بر دشمنان	اکرام کنند او را در دهان و امینش کنند اشرف را و بسیار بد خیری را و کشته شوند باره فرزندان او
برسد او را و مکر و حیله از جانب سلاطین و خصوصیت کند خدیشان را و شکایت کند از مردم و حکم	بنا کرد و امینش کند او و دشمنان او او را و از برای ایشان بهر رسد و برسد او را مکر و حیله و بسیار کرد و خصوصیت او و بر کشان او و
بنا کند او مالی چند را و عقب کشد بسیار و سفر کند و سر می شود بزنان و فرزندان	بخت او و برسد او را افتخار بجاری با آتش افتاد و دزدیده شود مال او
برسد چیزی را از اشرف و بلیب مردکان و میراها و امهرای کهنه	برسد او را علی بن حاضر بنی زدی او و برسد او را افتخار از مردکان یا آتش یا دشمنان
ببغزاید در بند و کمال حاجت بجای او و همیشه کند اهل دیانت را و خدای عبادت را	ببغزاید در باغ و او و بجای او و او را اعمال طاهره را و بسیار کرد و غضب او و قسم دروغ
دوست کند بزنان و اشرف را و ببغزاید در راهش و مشغول شود بحاجت قوم	برسد او را افتخار آتش و بنا کرد باره اشرف او و معوم کرد و بجهت سفرها و بنا کرد زیارت کند ملوک را
بوده باشد خوشحال و سر هر بجهت زنان و فرزندان و مغفر گردد بر دشمنان و بجای او و اعمال بر او	ببغزاید در جاه و سعادت و مال و اکرام او
برسد او را مضرت و خصوصیت و ناله شوند دشمنان او و بپایان و دلائل دشمنان او	بپا کرد و بسیار کرد و قصد و برسد او را مکر و حیله بلیب دشمنان و بجهت کرد در فرزندان

بقیه جدول دلالات کواکب در خانه ها در وقت تحویل

کافه ای	دلالات شمس در اینجا ها	دلالات زهره در اینجا ها
و	بفراید در قدر و جاه او و مباشرت اهل سلطنت	امیرش کند عطا دار و صیقلان و اشراف و اعیان
و	شده و معجز گردد بجهت پدرش	و مال و راحت یابد
و	منفع نکند و مال پدرش و کسب کند از راهها	هدیه آورده شود هدیه ها را و اعتناء کند
و	پسندید	با مریض و ظروف و فروش
و	جای آورده اعمال صالحه و اعمال بر و دیانات را	امیرش کند اهل دین و علماء و ارباب حیلها و نیرنجات را
و	برسد او را علقی در مغرب و تباہ کرده دپاره از مالش	دوستی کند اشراف را و مباشر شود و طو و طبع و کشته شوند پاره از زنان و ادا دوش
و	دوستی کند صاحبان فدا و دانت را	برده باشد مکرم و مغضوب و یا بد قدر و جاه و مالی را و بسیار از هر یک و غیره ادا کند و خوشنود کند
و	و معجز گردد بجهت فرزند و چهار پاد	خضرت کند زنان و خویشان خود را و جماعت کند با کنیزان و زنان تبه روزگار
و	برسد او را از مال و مکروهی و بیاید	افترار از زیر دستان خود
و	تباہ کند مالی را و بیمار گردد و غرت	فرمایند با کبر و باری و برسد
و	پندش از خوار و غرت	پندش از خوار و غرت
و	برده باشد بسیار با فکر و بیفتد از	پیار کرد بجهت طعام یا شراب یا اشتهای سخی و شاید که از از پاره از زنان برده باشد
و	حالی بلند و برسد او را علقی در مغرب و	برده باشد دلیل بر ثبات و قرار بر زنان خود و کم باشد سرپرست و معشینی کند عبادت و بندگی و تقیر خواها را
و	بفراید در عبادت و معی و بندگی	از برای خدا و نداشت
و	برسد قدر و تیر از انجانب ملوک و	برده باشد مکرم و جماعت کند زنان صاحب قدر و منزلت را و بسیار از ایشان خیر و سرور را
و	بفراید در مال پدرش و قدرش در نزد	سرور کرد و بفرزند و امیرش کند زنان با فدا و جمع شود با پسران و دوستی کند قوی را
و	پیا بد سعادت و قدر از انجانب ملوک و نام خوب را بجهت پدرش	مردم کرد و بفرزند و امیرش کند زنان با فدا و جمع شود با پسران و دوستی کند قوی را
و	پیار کرد و تقب کند مثل اغب و بیکان	مغوم کرد بجهت زنان و جماعت کند
و	و برسد پدرش را مکروه و مضرت	زنان زنا کار و کنیزان را

بقیه جدول دلالات کواکب در خانه ها در وقت تحویل

کافه ای	دلالات عطارد در اینجا ها	دلالات قمر در اینجا ها
و	مباشر شود نطق و علم و کلام را و بلند	امیرش کند اشراف و دین داران را و اگر
و	شود قدر او و بفراید در مالش	قرنخوس باشد برسد او را بیمار و یا
و	مباشر شود تجارت را و مغوم گردد بجهت	مباشر شود از امور مالی چیزهای مختلف
و	خسران و جنایت و دروغ	را که کم کرده دپاره از مالش
و	امیرش کند ساحران و کاهنان و اهل تعب و	بفراید در مال و جاه و ستود شود
و	و صاحب نزد او و پیاید از ایشان خیری را	سفرهایش و مجاورت صاحب شود
و	مباشر شود علم و پنهانی را و برسد او را مکروه	بکشد کارهای پنهانی را و برسد او را علقی
و	از حقه کلام و برسد فرزندش را مکروهی	در موضع پنهانی از چندین تباہ کند
و	برده باشد مظفر با مریض و برده باشد	بپاید سعادت و چند و نکم کند در
و	بسیار مشغول شوند با اعمال و کلام و منفع	دینها و امور انبیا و
و	کرده با موال	
و	مباشر شود دردی را و برده باشد بد نیت	برسد او را علقی در سپرز و چشم
و	و خوشی بیند و برسد او را در چشمش	و برسد مادرش را مکروهی از خواب
و	بفراید در مال و علم او و مباشر شود کثافت	سفر کند و بسیار از کرد و تقب او و بیمار
و	و طو و لعب کند و انجا برده بزن مال داری	کرده بجهت تقب و سفر و برسد او را غارت
و	بفراید و صیغه را و مباشر شود سکهار او	در مال و جماعت کند و زن را
و	و کثافت های باطل را و بفراید در میانش	منفع کرد و برکات و مالهای و دکان
و	مباشر شود کتب کلا و دکان برای ایشان	منفع کرد و بفراین قرار داده شود بر
و	قدری مباشر و بخیم و علماء و اطباء و	مال پاره از زنان و بفراید در بندگی او و
و	منفع کرد و تجارت	مباشر شود خطاهای عبادت را
و	بفراید در مهم و ذکاء و فرزند و دکان	امیرش کند اشراف و سلاطین را و مباشر
و	و قدر او و شاید که سفر کند	شود اهل صنعت را و فاسد کند مادرش
و	برسد از زنان خیر و جای او و دلهای	بپاید سعادت و شرفی را و بسیار از سفر کند
و	بفراید و امیرش کند اهل حار و بخم را	و مفارقت کند پدر را
و	امیرش کند ملوک را بسبب تجارت و برسد	برسد او و مادرش را مکروهی
و	مکروهی را و بسیار از کرد و خصوصیت او	

بقیه جدول دلالت کواکب در خفاها و وقت تحویل

خفاها	دلالت داس در خفاها	دلالت ذنب در خفاها
بفرزاید در قدر و سعادت او و امیزش کند در سالی و بدیند از ایشان آنچه را که دوست دارد	منای شوی و از فرومایگان و ضارعه کنند با ایشان	منای شوی و از فرومایگان و ضارعه کنند با ایشان
بفرزاید در مالش و کسب کند مالها و میراث را	دلالت کند بر مضرت رسیدن ببال او و بد شرش	دلالت کند بر مضرت رسیدن ببال او و بد شرش
مصرف کرد و برادران و خواهران خود و بیایند قدری را	مغموم گردد بنسب و خویشانش و بیایند خویشانش او مکره و مضرت را	مغموم گردد بنسب و خویشانش و بیایند خویشانش او مکره و مضرت را
منفع کرد و بسکند از منافع و بنافی کند و برسد پدر و مادرش را مالی	برسد پدرش را آفتی و مغموم گردد و بر وی بکشد و برسد پدر و مادرش را مکره	برسد پدرش را آفتی و مغموم گردد و بر وی بکشد و برسد پدر و مادرش را مکره
فایده یابد مالی را و مصرف کرد و بچنها و متولد شود فرزند از برای او و منفع گردد و با اولاد	برسد او را غمها و مکرهات مختلفه	برسد او را غمها و مکرهات مختلفه
ببغند از موضع بلندی در چاهی و بر او را علیته در استخوانهای او	نکاح کند زن فرومایه را یا زن بیماری را یا با افتی را	نکاح کند زن فرومایه را یا زن بیماری را یا با افتی را
فایده بردن نان او مالی را و برسد ایشان را علیتی در چشم	مروغ کشته شود بر او و شاید که متهم شود بخون انسانی	مروغ کشته شود بر او و شاید که متهم شود بخون انسانی
ببغند از موضع بلندی پارسد او را بکینه از جهة مال	برسد او را مکر و هلاکت و بپناه شود باره از مالش بسبب سفر و غربت	برسد او را مکر و هلاکت و بپناه شود باره از مالش بسبب سفر و غربت
برسد او را ریاست و فایده بسبب سفر یا در غربت و برسد او را افتی از درندگی یا از عطش	برسد او را علت مضرت و هلاکت گردد کشته از مالش و برسد مادرش و مضرت بیماری	برسد او را علت مضرت و هلاکت گردد کشته از مالش و برسد مادرش و مضرت بیماری
امیزش کند مالک بزرگان را و بفرزاید در قدر و فایدهای او	ثباه کند مالها را و متفرق کند آنها را	ثباه کند مالها را و متفرق کند آنها را
امیزش کند خواجگان و قویان و بستان خود را که صاحبند باشند و دوست دارد زنان را و بفرزاید در قدر	فایده یابد مالی را با زبانه و غریبان و برسد دشمنانش را مکره و	فایده یابد مالی را با زبانه و غریبان و برسد دشمنانش را مکره و
برسد او را علیتی در گردن یا در گوش و بکشد در حق او دشمنانش	برسد فرزندش را مکره و بیاید او را بچها که مغموم شود با آنها	برسد فرزندش را مکره و بیاید او را بچها که مغموم شود با آنها

باب هفتم در وضع جدا و جدا شدن برای معرفت دلالت انشاء سنی هر چه که در آن کوبیده و اصل بوده است باشد آن برج طالع خوانند و اگر در جدول در وضع جدا و جدا شدن برای معرفت دلالت انشاء سنی هر چه که در آن کوبیده و اصل بوده است باشد آن برج طالع خوانند و اگر در جدول

خفاها	دلالت داس در خفاها	دلالت ذنب در خفاها
بفرزاید در قدر و سعادت او و امیزش کند در سالی و بدیند از ایشان آنچه را که دوست دارد	منای شوی و از فرومایگان و ضارعه کنند با ایشان	منای شوی و از فرومایگان و ضارعه کنند با ایشان
بفرزاید در مالش و کسب کند مالها و میراث را	دلالت کند بر مضرت رسیدن ببال او و بد شرش	دلالت کند بر مضرت رسیدن ببال او و بد شرش
مصرف کرد و برادران و خواهران خود و بیایند قدری را	مغموم گردد بنسب و خویشانش و بیایند خویشانش او مکره و مضرت را	مغموم گردد بنسب و خویشانش و بیایند خویشانش او مکره و مضرت را
منفع کرد و بسکند از منافع و بنافی کند و برسد پدر و مادرش را مالی	برسد پدرش را آفتی و مغموم گردد و بر وی بکشد و برسد پدر و مادرش را مکره	برسد پدرش را آفتی و مغموم گردد و بر وی بکشد و برسد پدر و مادرش را مکره
فایده یابد مالی را و مصرف کرد و بچنها و متولد شود فرزند از برای او و منفع گردد و با اولاد	برسد او را غمها و مکرهات مختلفه	برسد او را غمها و مکرهات مختلفه
ببغند از موضع بلندی در چاهی و بر او را علیته در استخوانهای او	نکاح کند زن فرومایه را یا زن بیماری را یا با افتی را	نکاح کند زن فرومایه را یا زن بیماری را یا با افتی را
فایده بردن نان او مالی را و برسد ایشان را علیتی در چشم	مروغ کشته شود بر او و شاید که متهم شود بخون انسانی	مروغ کشته شود بر او و شاید که متهم شود بخون انسانی
ببغند از موضع بلندی پارسد او را بکینه از جهة مال	برسد او را مکر و هلاکت و بپناه شود باره از مالش بسبب سفر و غربت	برسد او را مکر و هلاکت و بپناه شود باره از مالش بسبب سفر و غربت
برسد او را ریاست و فایده بسبب سفر یا در غربت و برسد او را افتی از درندگی یا از عطش	برسد او را علت مضرت و هلاکت گردد کشته از مالش و برسد مادرش و مضرت بیماری	برسد او را علت مضرت و هلاکت گردد کشته از مالش و برسد مادرش و مضرت بیماری
امیزش کند مالک بزرگان را و بفرزاید در قدر و فایدهای او	ثباه کند مالها را و متفرق کند آنها را	ثباه کند مالها را و متفرق کند آنها را
امیزش کند خواجگان و قویان و بستان خود را که صاحبند باشند و دوست دارد زنان را و بفرزاید در قدر	فایده یابد مالی را با زبانه و غریبان و برسد دشمنانش را مکره و	فایده یابد مالی را با زبانه و غریبان و برسد دشمنانش را مکره و
برسد او را علیتی در گردن یا در گوش و بکشد در حق او دشمنانش	برسد فرزندش را مکره و بیاید او را بچها که مغموم شود با آنها	برسد فرزندش را مکره و بیاید او را بچها که مغموم شود با آنها

در اصل و کوبیده

تمتہ جدول مزبور

نیم	مراجع اصل	خامس اصل	سادس اصل
۱۰	بیا شریک املاک را و امینش کند پدراش	دکالت کند بر ملاک برسد او را مرغی و فرزندش	برسد او را مرغی و اقترا خودان
۱۱	برسد او را مالی از حجه زمینها و پدران	بپاید مالی را از حجه فرزندان هدیه و برکنان و حاصل ملاک	بپاید مالی را از حجه چهار پادان و زندانیان
۱۲	بپایند برادران او و حیرت از حجه پدران و زمینها	فرزندش برسد از برای برادران و خواهران او و بپایند هر دو	دکالت کند بر پاری برادران و خدیشان
۱۳	تا زده شود امیران او و او را منفعه از زمینها	بپاید برادری و خواهری را	دکالت کند بر پاری پدران
۱۴	مردم شود با ملاک و منقولات	دکالت کند بر آنکه برسد او را فرزندش	دکالت کند بر آنکه برسد او را فرزندش از سفر
۱۵	دکالت کند بر آنکه پدرش برود بیچار شود	دکالت کند بر آنکه فرزندش شکایت کند از زندان	برسد او را افت و علت و مرض
۱۶	بر آنکه جفتش مرد کرده با ملاک	دکالت کند بر آنکه می باشد ان برای او فرزندش	بر آنکه جفتش برود بیچار شود
۱۷	دکالت کند بر معوم شدنش لیس پدراش	دکالت کند بر اذیه او را حجه فرزند	دکالت کند بر مرض و مرگ
۱۸	دکالت کند بر سفر پدراش بر آنکه بیاید در سفر املاک	خنگ شود چشم او در سفر	بر آنکه بیاید شود در سفر
۱۹	بر سعادت و بر آنکه پدرش مباش شغلی شود	بر آنکه فرزندش بمباش شغلی شود	مباش شغلی شود از حجه سلطان
۲۰	بر سعادت پدرش	دکالت کند بر خنک شدن چشمش بفرزند	بر حسد و سنان
۲۱	بر دشمنی پدران	بر دشمنی فرزند	بر حسد بودن دشمنان و پاریها

تمتہ جدول مزبور

نیم	سابع اصل	ثامن اصل	ناصح اصل
۲۲	تفجیح کند با خصوصیت کند بجهت ایشان	برسد او را میراث با میره	بر سفر و امور غیر آباء
۲۳	بپاید مالی را از حجه زن و پدران	بپاید مالی را از حجه سفر و دار و میراث	بپاید مالی را از حجه سفر و دین داری
۲۴	تفجیح کند برادران و خواهران را	بمیرند برادران و خواهران یا برسد او را علق	خصوصیت کند برادران را یا سفر کند
۲۵	پدرش تفجیح کند با خصوصیت کند با کسی	بمیرند پدراش و بپاید میراث را	بر سفر پدران و بر آنکه بفرزاید در بنیاد و وضع او
۲۶	دکالت کند بر آنکه خنک شود و تفجیح کند بر آنکه فرزندش	برعدی بمیره فرزندش	بر آنکه فرزندش برود سفر کند
۲۷	برسد فرزندش انقی	برسد او را علت دشواری	بپاید علق و ولسا که بوده باشد ان در سفر
۲۸	براقبال حال زن و خواهرش	بر رفت حجت و خوف او	بر سفر حجت او
۲۹	بر رفت حجت و خصمان	برغم و خوف انقلاب امور	بر آنکه برود بیاید در سفر
۳۰	بر آنکه جفتش برود سفر کند	دکالت کند بر انقلاب او را	دکالت کند بر آنکه برود سفر کند
۳۱	مباش شود علی و بوده باشد جفتش عزیز	بر آنکه بکند از عمل خود یا سلطنت خود	بر آنکه بمباش شود علی را سفر
۳۲	نفوذ باشد که برسد جفتش را فرزندش	دکالت کند بر مرگ دشمنان	دکالت کند بر سفر دشمنان
۳۳	بر خصم می باشد او و دشمنانش	دکالت کند بر مرگ دشمنان	دکالت کند بر سفر دشمنان

تمه جدول مزبور			
دلالت شمس	دلالت زهره	دلالت عطارد	دلالت قمر
اگر خورشید خنای باشد بفرزاید نیت نفس و حیات او را که شنبه باشد خلاف آن بوده باشد	اگر خورشید خنای باشد بفرزاید نیت نفس و حیات او را که شنبه باشد خلاف آن بوده باشد	اگر خورشید خنای باشد بفرزاید نیت نفس و حیات او را که شنبه باشد خلاف آن بوده باشد	اگر خورشید خنای باشد بفرزاید نیت نفس و حیات او را که شنبه باشد خلاف آن بوده باشد
برده باشد صالح الحال فایده ندهد مال را و برون اید از خانه برون خود خصوصاً هرگاه خنای باشد	برده باشد صالح الحال فایده ندهد مال را و برون اید از خانه برون خود خصوصاً هرگاه خنای باشد	برده باشد صالح الحال فایده ندهد مال را و برون اید از خانه برون خود خصوصاً هرگاه خنای باشد	برده باشد صالح الحال فایده ندهد مال را و برون اید از خانه برون خود خصوصاً هرگاه خنای باشد
مباشرت شود علم و بلاغت را و برسد بدین علم و بلاغت را خصوصاً هرگاه خنای باشد	مباشرت شود علم و بلاغت را و برسد بدین علم و بلاغت را خصوصاً هرگاه خنای باشد	مباشرت شود علم و بلاغت را و برسد بدین علم و بلاغت را خصوصاً هرگاه خنای باشد	مباشرت شود علم و بلاغت را و برسد بدین علم و بلاغت را خصوصاً هرگاه خنای باشد
دلالت کند در وند و مولود خنای را بر آنکه بفرزاید در وند و جاه و مرتبه و شرف او	دلالت کند در وند و مولود خنای را بر آنکه بفرزاید در وند و جاه و مرتبه و شرف او	دلالت کند در وند و مولود خنای را بر آنکه بفرزاید در وند و جاه و مرتبه و شرف او	دلالت کند در وند و مولود خنای را بر آنکه بفرزاید در وند و جاه و مرتبه و شرف او
امیرش کند بجهت و کاهن و تعبیر نکند از احوال او و بشارت شود لذت او را و برسد او را علیه از دوطبقت	امیرش کند بجهت و کاهن و تعبیر نکند از احوال او و بشارت شود لذت او را و برسد او را علیه از دوطبقت	امیرش کند بجهت و کاهن و تعبیر نکند از احوال او و بشارت شود لذت او را و برسد او را علیه از دوطبقت	امیرش کند بجهت و کاهن و تعبیر نکند از احوال او و بشارت شود لذت او را و برسد او را علیه از دوطبقت
برده باشد کم ثبات و نفیض کند از علم اسمانی و بلا شرف شود حساب را خصوصاً هرگاه خنای باشد	برده باشد کم ثبات و نفیض کند از علم اسمانی و بلا شرف شود حساب را خصوصاً هرگاه خنای باشد	برده باشد کم ثبات و نفیض کند از علم اسمانی و بلا شرف شود حساب را خصوصاً هرگاه خنای باشد	برده باشد کم ثبات و نفیض کند از علم اسمانی و بلا شرف شود حساب را خصوصاً هرگاه خنای باشد
برسد او را علیه در وند او یا در حاجی تنهایی او بدنش	برسد او را علیه در وند او یا در حاجی تنهایی او بدنش	برسد او را علیه در وند او یا در حاجی تنهایی او بدنش	برسد او را علیه در وند او یا در حاجی تنهایی او بدنش

تمه جدول مزبور			
دلالت شمس	دلالت زهره	دلالت عطارد	دلالت قمر
اگر خورشید خنای باشد بفرزاید نیت نفس و حیات او را که شنبه باشد خلاف آن بوده باشد	اگر خورشید خنای باشد بفرزاید نیت نفس و حیات او را که شنبه باشد خلاف آن بوده باشد	اگر خورشید خنای باشد بفرزاید نیت نفس و حیات او را که شنبه باشد خلاف آن بوده باشد	اگر خورشید خنای باشد بفرزاید نیت نفس و حیات او را که شنبه باشد خلاف آن بوده باشد
برده باشد صالح الحال فایده ندهد مال را و برون اید از خانه برون خود خصوصاً هرگاه خنای باشد	برده باشد صالح الحال فایده ندهد مال را و برون اید از خانه برون خود خصوصاً هرگاه خنای باشد	برده باشد صالح الحال فایده ندهد مال را و برون اید از خانه برون خود خصوصاً هرگاه خنای باشد	برده باشد صالح الحال فایده ندهد مال را و برون اید از خانه برون خود خصوصاً هرگاه خنای باشد
مباشرت شود علم و بلاغت را و برسد بدین علم و بلاغت را خصوصاً هرگاه خنای باشد	مباشرت شود علم و بلاغت را و برسد بدین علم و بلاغت را خصوصاً هرگاه خنای باشد	مباشرت شود علم و بلاغت را و برسد بدین علم و بلاغت را خصوصاً هرگاه خنای باشد	مباشرت شود علم و بلاغت را و برسد بدین علم و بلاغت را خصوصاً هرگاه خنای باشد
دلالت کند در وند و مولود خنای را بر آنکه بفرزاید در وند و جاه و مرتبه و شرف او	دلالت کند در وند و مولود خنای را بر آنکه بفرزاید در وند و جاه و مرتبه و شرف او	دلالت کند در وند و مولود خنای را بر آنکه بفرزاید در وند و جاه و مرتبه و شرف او	دلالت کند در وند و مولود خنای را بر آنکه بفرزاید در وند و جاه و مرتبه و شرف او
امیرش کند بجهت و کاهن و تعبیر نکند از احوال او و بشارت شود لذت او را و برسد او را علیه از دوطبقت	امیرش کند بجهت و کاهن و تعبیر نکند از احوال او و بشارت شود لذت او را و برسد او را علیه از دوطبقت	امیرش کند بجهت و کاهن و تعبیر نکند از احوال او و بشارت شود لذت او را و برسد او را علیه از دوطبقت	امیرش کند بجهت و کاهن و تعبیر نکند از احوال او و بشارت شود لذت او را و برسد او را علیه از دوطبقت
برده باشد کم ثبات و نفیض کند از علم اسمانی و بلا شرف شود حساب را خصوصاً هرگاه خنای باشد	برده باشد کم ثبات و نفیض کند از علم اسمانی و بلا شرف شود حساب را خصوصاً هرگاه خنای باشد	برده باشد کم ثبات و نفیض کند از علم اسمانی و بلا شرف شود حساب را خصوصاً هرگاه خنای باشد	برده باشد کم ثبات و نفیض کند از علم اسمانی و بلا شرف شود حساب را خصوصاً هرگاه خنای باشد
برسد او را علیه در وند او یا در حاجی تنهایی او بدنش	برسد او را علیه در وند او یا در حاجی تنهایی او بدنش	برسد او را علیه در وند او یا در حاجی تنهایی او بدنش	برسد او را علیه در وند او یا در حاجی تنهایی او بدنش

باب پانزدهم در دفع جلالی بجهت معرفت دلالت
کواکب در بودن ایشان در جدول کواکب مخفی
دلالت زحل
مباشرت شود عمل را بجهت سلطان و امیرش کند
کروهی را که از برای ایشان قندی بوده باشد
و برسد او را علق که بر طرف شود
بگردد بسوی او مالی از مندی و غیر آن و برسد
او را علیه در خشم و بفرزاید در قندش و
دوری شود میان او و زنانش و برسد برادران
برگزینش را و مکرده
بشنید در خفاهای عبادت و مغوم کرد و بیب
زنان و تپاه کرده مال پدرش و برسد برادرش را
افقیه از بریدن آهن
برسد او را در شکم و علیه در ذکرش و بساک
فرزند او را برای او میولد شد و مکره کرد و بفرزند
غریبان و دشمن داند زان را و پدرش بیمار کرد
و عاشق عجزه شود
معنم و مخزوم کرد و بیب زان و فرزند زان
شاید که فرزندش زن کرد و خاصه کند گروهی را
که از برای ایشان قندی باشد و مکره بد شود
انرا و چیزی و مغوم کرد و بیب حبس

در هر یک موافق آن جنزیت که در این نجوم ثبت شده است **و اما شناختن** دور دادن و دلیلها
 بجهت ماههای دوازده گانه و کفشار و رهت از آنها پس بدینست که پاره از این دلیلهای هفت
 گانه محتاج میباشد بدور دادن و پاره دیگر محتاج میباشد بان اما دلیلهای پنجگانه اصلی محتاج
 میباشد بدور دادن و دور دلیل دیگر پس محتاج میباشد بدور دادن اما انشاء نه بر هر دور
 داده میشود بر آن نحو که بیان نمودیم و اما انشاء دلیلهای چهار گانه پس دور داده میشود چنانکه بیان
 میکنم و آن است که اگر برج ثابت بوده باشد دور داده میشود راست و بر توالی برج و اگر برج متغیّر
 باشد دور داده میشود و از آن برخلاف توالی برج و اگر دو جلدین بوده باشد اگر از نصف اخران برج
 باشد دور داده میشود و از آن و اگر در نصف اول بوده باشد دور داده میشود **و بیان** که حال ماه
 اول از تحویل شبیه است بحال همه اشیاء خصوصاً هرگاه موافقت کنند همه دلیلهای با بعضی از آنها که کواکب
 و این که گفته شد بجهت آنست که صورت تحویل ماه اول و دلیلهای آن بعینه صورت تحویل آن سال است و دلیلهای
 پس باید که شناخته شود در ماه اول مواضع کواکب و حالات ایشان و شعاعات آنها و دلیلهای و باید که ذکر نمودیم
 از سه موضع از طالع اصل و تحویل و برج منتهی و در باقی ماهها از چهار موضع از طالع اصل و تحویل و برج
 منتهی و طالع تحویل ماه و بعد از آن باید که مزاج داده شود پاره از آن پاره دیگر و حکم شود بر آن بقدر
 شهرات و دلالت و قوت و ضعف **و باید** که شناخته شود حال هر ماه و ساعاتها از حلول کواکب
 در آن سال و نیز بر هر موضع اصل و تحویل و شعاعات ایشان و ظاهر است که تحویل ماه آن حلول نمودن شمس
 بمثل درجه و دقیقه اصلی بر هر برج و تحویل ایام حلول نمودن شمس است در هر جزء بمثل آن دقیقه
 مگر آنکه تحویل ایام ضعیف تر است در دلالت از تحویل ماه و تحویل ماه ضعیف تر است از تحویل سال
 و واجب است که بوده باشد صورت تحویل و مزاج آن بر نحوی که ذکر نمودم از اول کتاب و بوده باشد
 در مزاج تحویل مواضع کواکب اصل و تحویل و ماهی و باید که بوده باشد میان هر یک از آنها فاصله که تمیز دهد میان
 آنها و باید که بوده باشد در آنها مواضع شعاعها و سهمها و قسمت و فوارات و سایر دلیلهای گذشته
 پس بدینست که راههای شناختن حال طالع تحویل میباشد از سعادت و دلایلی و نحوست آنها با اندازه شهرات

شها دت کواکب و مواضع آنها و با اندازه حال مردم از صلاح و فساد پس بدینست که از برای صلاح
 حال و فساد آن و راههای صلاح و فساد آن تفاوت بین است و ما تمییز نمائیم از برای این
 آنچه یاد نمودیم و راههای تفاوت مراتب آنها کجای را نا آنکه توافق شوی بر طریقه نظر در آنها
 بجهت آنکه این معنی را که یاد نمودیم یعنی مزاج دادن دلیلهای و حالات امر است که بکفایت انسان است
 ولیکن وقت نظر در آنها درک آن دشوار است بجهت آنکه همه علم نجوم همین معنی است که گفته شد و خدایت
 در این باب است اما مثال پاره آنچه ذکر نمودم پس بدینست که از برای صلاح کواکب راهها است
 و بر آنهاست و صلاح حال آدمی راهها و بر آنهاست و همچنین از برای روائت آنها بر آنهاست
 از آنجمله بودن مواضع کواکب در دور فلک پسندیدن دلالت میکند بر قوت طالعش و اگر بوده
 باشند کواکب در دوری که در آن میباشد مسعود پس بدینست که آنها دلالت میکنند بر صلاح
 بدن و نفس و اگر بوده باشند در دور فلک پسندیدن هم در خاهاهای خود مسعود پس بدینست
 که آنها دلالت میکنند بر حسن خانی و نشاط و اگر با اخیال مسعود در او نادر بوده باشند پس بدینست که
 آنها دلالت میکنند بر صلاح بدنی و قوت نفس و بر غایت در میان مردم و باید که شناخته
 راههای سعادت و صلاح در مزاج دادن دلیلهای و مواضع آنها و عطیهای آنها و مکانات دفع
 ناپیرواها و همچنین باین نسبت فساد و نحوست بر اندازه نحوست بخشند و جاهای آنها و قوت
 است که شناخته شود مزاجهای دلیلهای آنها بموافقت و منافرت آنها نا آنکه شناخته
 از آنها خاها و امروهای ایشان که دلالت میکنند بر آنها خاها مانند خانه طالع و دلیلهای آن
 از برای حال نفس و بدن و علتهای مولود و مانند بیت المال و دلیلهای آن از برای حال مال و معاش
 و مانند پیشخو از برای حال برادران و خواهران و همچنین باقی خاها و دلیلهای ایشان و دلیلهای
 خاها شش اند سه از آنها اصل و آن طالع اصل و برج منتهی و طالع تحویل سال و سه باقی نیستند
 اصل آن برج منتهی آن طالع اصل و از طالع تحویل و طالع تحویل ماه و باید که مزاج داده شود این
 دلیلهای بدلیلهای خاها مثلا دلیلهای بیت المال از خاها و بدین طالع و خاها و بدین طالع

منتهی از طالع اصل و خداوند پست المال اروع چنین صاحبان خاهاای باقی و خداوندان پست المال
 اها و همچنین خداوندان خاها و خداوندان خانه اخوا اها بجهت معرفت حال اخوا و براین ترتیب
 خاها پس اگر بوده باشد از یکی زاده است پس بخت و موافقت پس تحقیق که دلالت میکند بر
 صلاح در حالی که دلالت میکنند بر آن بیت و اگر نبوده باشد موافقت و بوده باشد منافقت پس
 بعکس آن و دلایلی اصل دلالت میکنند بر قدم آن حال و مقدم بودن اسباب آن و دلایلی غیر
 اصل دلالت میکنند بر نگاه در آمدن و سرعت آن و مزج و موافقت پاره دلایلی با پاره دیگر دلالت
 میکنند بر ناکید امر و اتمام آن و عارضت بعضی با بعضی دلالت میکنند بر شدن پاره از امر و ضعف
 دلایلی دلالت میکند بر نقصان آن از مرتبه کمال بعد از آن و اجابت شناختن عارضت دلایلی
 با صعود و بخوبی پس بدستی که عارضت پاره دلایلی با صعود دلالت میکند بر صلاح و خیر در آن
 امر یا نذاره کثرت و قلت دلایلی و ابتدایه و دلایلی اصلی و همچنین است کلام در مخوس و کلام
 در عارضت دلایلی با صعود با عارضت اها با خوست و مر اهاهای ظهور آن امر پس اشد از احوال
 آن سعد یا محس و از خاصیتها و قوتهای ایشان بعد از آن واجب است شناختن خصوصیتهای
 دلالت دلایلی و این است که برج منتهی از طالع اصل و طالع تحویل سال و آن دو برجی که از آن
 دو دلیل بر ماه میشوند و طالع تحویل ماه هر دلیل اند بر بدلت و حالات آن و خداوندان این برج
 و خداوندان بهر بیشتر دلالت ایشان میباشد بر نفس و برج منتهی از سهم السعاده اصل و تحویل
 و آن دو برجی که از این دو برج دلیل ماه اند و سهم السعاده تحویل ماه دلالت میکنند بر معاش
 و سعادات و بلند مرتبه و سنایش و نیکوئی آنچه بالفعل بوده باشد و خداوندان این
 و خداوندان ایام دلالت میکنند بر اندیشه و فکر در طلب این چیزها و سعی در اها و شادی
 با غم در اها و **امداد و اوقات ایام** پس بدستی که مذکور میکنیم اها را در حال **امداد** است
 که یکسال شمس را که عبارت از سیصد و شصت و پنجاه و پنج ساعت و سه ربع ساعت بوده
 باشد تخمینا تقسیم شود میان آن کوکب سبعة که بوده باشد هر قسمی از اقسام پنجاه و دو روز و

چهار

و چهار ساعت و ربع ساعت تخمینا و هر قسمی داده شود یکوی و ابتداء شود با اول روز تحویل
 و داده شود بصاحب طالع تحویل و دوازده شود بترتیب افلاک و نامید شود آن تقسیم
 هفت روز و دلیل دیگر است که تقسیم شود هر یک از این هفت قسم نیز میان آن هفت کوکب
 که بوده باشد بصوب و حصه هر قسمی از اقسام هفت روز و ده ساعت و شش ربع از یک است
 و ابتداء شود بقسم اول و داده شود بصاحب هفت روز بعد از آن بترتیب افلاک و نامید
 میشود آن هفته کوکب و دلیل دیگر که آن مدبر ایام است است که تقسیم شود هفت روز
 هفت قسم میان آن کوکب سبعة و ابتداء شود بصاحب هفت کوکب و بعد از آن بترتیب افلاک
دلیل دیگر است که تقسیم شود ایام عمر هر کوکب میان آن هفت کوکب و هر یک داده شود هفت روز
 و ابتداء شود بصاحب طالع و دوازده شود بترتیب افلاک و بعد از آن تقسیم شود هفت روز
 میان آن هفت کوکب هر کوکب یک روز بترتیب افلاک و ابتداء شود در این تقسیم بصاحب نوبت
 یعنی روز اول هفته بصاحب هفته دهند و روز دوم را کوکب که فلک آن زیر فلک صاحب
 هفته میباشد و همچنین تا آخر هفته و اول دلیل هفته بود و این دلیل روز و بعد از آن هر روز نیز
 تقسیم شود میان آن هفت کوکب که حصه هر کوکب سه ساعت و سه ربع ساعت که است بترتیب
 و نیم تقریباً بوده باشد و قسم اول بصاحب نوبت یعنی صاحب روز داده شود و قسم دوم کوکب
 بعد از آن و همچنین بترتیب افلاک و این مدبر ساعات است و **دلیل دیگر** است که هفت
 روز داده شود بیک برج از برج دوازده گانه چنانکه در اول هر هفته روز داده میشود
 بیک کوکب و در این دلیل ابتداء میشود بطالع و دلالت و همچنین بترتیب برج تا آخر
 عمر و بعد از آن تقسیم شود هفت روز و دوازده برج که حصه هر برج چهارده ساعت بوده باشد
 و ابتداء شود برج صاحب نوبت و همچنین بترتیب برج یعنی صاحب هفته یا صاحب قسم اول آن
 یک برج بوده باشد و **دلیل دیگر** است که غای ایام عمر هر کوکب تقسیم شود بر دوازده برج حصه هر برج
 دوازده روز و ابتداء شود بطالع هر کوکب بترتیب برج و این دلیل دوازده روز بود که جای هفته

کنیم بصاحب هجران و بعد از آن بصاحب هجره بعد و همچنین تا آخر هجره ها و تدبیر اول را
 تدبیر شمع و نیزه گویند و تدبیر دوم را تدبیر شمع گویند و تدبیر سیم را شمع شمع گویند
 و اگر ادق از این هم خواسته باشیم هر یک از این شمع شمع را که سه ساعت و بیست و هفت دقیقه
 بوده باشد بسم قسم برابر تقسیم کنیم که حضرت هر قسم یک ساعت و نه ثانیه بوده باشد تقریباً و این
 تدبیر را تدبیر شمع شمع گویند و اگر از این نیز ادق خواهیم این مرتبه نیز هر یک از شمع شمع شمع
 را نیز تقسیم کنیم بسم قسم و همچنین هر قدر که خواسته باشیم برای و تیره و تدبیرات نزد ایشان ماهر و
 است و آن چنانکه مذکور شد در روز و ده ساعت و نیم می باشد و هر ماهها مساوی می باشد
 می باشد مضر و همه ایام ماهها و کسرها در وازده که عدد ماهها است سجد و شصت و پنج روز
 و پنج روز و این ایام سال شصت است تقریباً و باید که دانسته شود که ساعات مذکور در این کتاب است
 مستوی است نه معیج پس اینست همدلیها ایام و ساعات و کسرها و باید که دانسته شود که
 تدبیر هرگاه صالح و نفع و مسعوده بوده باشد دلالت کند بر صلاح و سعادت و اگر در حال بوده باشد
 پس بدین معنی که دلالت کند بر بیخوشی حال و فساد آن و اگر در اصل و در تحویل هر دو دلالت کنند
 پس دلالت اصلی در این تحویل بظهور میرسد و اگر در هر دو دلالت کند بر فساد دلالت اصلی نیز در آن
 بظهور میرسد و اسناد دلالت میشود بقریب و کواکب بر هر ایشان بمواضع دلایها و بر هر دلایها
 بمواضع ایشان بمواضع کواکب ثابته و ساعات احوط و تحویل و سهام و درجات دال بر سعادت و
 درجات فظلمه و فارق و اگر خواهیم که بر این کنیم طالع تحویل روز و ساعات را پس بدین معنی که شمس هرگاه
 بوده باشد در مثل دقیقه که در وقت اصل در آن بوده است می باشد تحویل بعد و هرگاه در دقیقه
 و نیم از آن بگذرد می باشد وقت تحویل ساعت پس باید که بر باشد و کواکب دلایها پس این قول
 مجمل است بر ادلاء شهور و ایام و ساعات **باب هجده در مواضع تدبیر** بدین معنی که معظم بخیر کار میکنند
 که عمر خود می باشد بگذرد عطیه که خدا بآنان داد و نقصان و نقص نیست همچنین چنانکه
 گفته است صاحب کتاب بعضی ابرو عشر بلکه عطیه که خدا مانده قانون و اصل است از برای بعد از آن

از آن هرگاه اتفاق بیفتد که هر دلیلیها خوشی که در وقت تمام شدن عطیه که خدا پس قول
 هلاکت جز محبت است و اگر در آن وقت بعضی از ادلاء بخیر کند و کواکب دهد بر آنها سعی و بر پیش
 که رسیدن شود بر مولود ببلای و لیکن ممکن باشد نجات و خلاصه از آن اما دلیل قوی تر درین باب پس
 تسبیر درجات هیلاج است از برای هر مالی یکدجه پس اگر رسید تسبیر هیلاج بخیر یا شر یا
 غیبه و کواکب اند بخیر بر آن دلالت کند بر هلاکت پس اگر بوده باشد صاحبان عطیه در اصل
 قوی حال پس منتهای نکبت فاطم در آن سال یا سالهای بعد است و اگر بوده باشند صاحبان عطیه ضعیف
 حال در اصل می باشد قطع در همان سال یا سالهای پیش از آن و اینکه گفتیم قول و طالع است و محتاج
 می باشد با وجود این بسوی باقی دلیلیها و این که شهادت بر همدن بخیر و قوا و در پاره سالها و مع
 ذلك اتفاق افتد تمام شدن عمر یا سالهای کبری یا وسطی یا صغری یا آنکه اتفاق افتد که شصت عطیه
 یا نصف یا دو ثلث عطیه یکی از آنها یا همه آنها

الطول	العرض	الجهة
امامی کواکب	برج مصر دقیقه	جنوبی
دبران	۲۰	جنوبی
قلب القوس	۲۱	شمالی
منكب القوس	۲۲	جنوبی
راس العقول	۲۳	شمالی
هامة الاسماك	۲۴	شمالی
در امة الاسماك	۲۵	شمالی
مغفم الثريا	۲۶	شمالی
راس الجبار	۲۷	جنوبی
معلق	۲۸	سحابی
نالی الموشه	۲۹	جنوبی
عين الزامی	۳۰	شمالی
نج ثابته الزامی	۳۱	جنوبی
کبة العاجنة	۳۲	شمالی

و در ابتدا محرم الحرام سنه ۱۲۳۱ ناقصه هر روزه در این جدول و این ثواب فاطم می باشد هیلاجات

نزد رسیدن تیسر هیلاجات باها و پس یعنی نه انتهاء انها پس انها قاطع تیسرات بوده باشد
 نه انتهاء اث و اما مریخ و زحل پس اندر قطع میکنند بر هیلاجات نزد رسیدن تیسرات در
 پاره از هیلاجات بسوی جرم بکرا اندازد یا مقابل به یاتریج اند و اما تیرین پس همچنین قطع میکند
 بر یج و مقابل به و مجاهد خصوصاً هرگاه فاسد بوده باشند در جهت تریج و مقابل به تریج
 قطع میکنند بر خود ایشان و اما عطارد پس بدر است که او هرگاه مخور بوده باشد بخوبی
 بوده باشد میان نخوس بدین شعاع سعد قطع میکند بر هیلاجات نزد رسیدن تیسر هیلاجات
 با **اثانق دقیمی** از قاطع راس و ذنب و جز اجتماع یا استقبال مقدم و درجه مغرب جلاجات پس
 اینها قطع میکنند بر هیلاجات نزد رسیدن تیسر هیلاجات باها و هرگاه برسد در انتهاء انها
 بسوی ایشان در پاره از انها پس بدر است که انها دلاک میکنند بر یکدیگر بشبه قطع و قاطع است
 طالع را بحرم و مجاهد و تریج و مقابل به و همچنین طالع قاطع است قمر یا تیسرات **نوع سیتی** رسیدن
 تیسر هیلاج است باخر یج و رسیدن تیسرات بسوی دو موضع تریج تیرین است یکدیگر
 و ان طالع است یا میرسد مولود را نکت شدیدی و انتقال تیسرات از پاره هیلاجات از حد
 سعدی بسوی حد غنی یا از حد غنی بسوی حد غنی یا انتقال تیرین است از غنی بسوی غنی
 بحرم یا شعاع باقی ماند از انواع چهار گونه قطع **نوع چهارم** و ان فساد باعتبار پاره سالها
 است بر هرگاه بوده باشد فاسم غنی بوده باشد در ان حد در اصل جرم شکلی یا شعاعش
 یا بوده باشد ان فاسم در اصل نخوس از پاره غنی و بوده باشد موضعی که بوده است در ان
 غنی در اصل یج منتهی با طالع سال یا انکه بوده باشند خداوند منتهی و خداوند صاحب طالع
 تحویل دهد و نخوس انان غنی در اصل و بر کشته باشد در تحویل بسوی مکان خود بوده باشد قمر
 و فاسم در موضع پسته از فلک یا نخوس بدین شعاع با ان دلاک کند بر قطع در ان سال شعاع
 غنی در طالع یا در یج منتهی و طالع سال و صاحب طالع تحویل بسوی بدر است که انفا دلاک
 میکنند بر قطع در ان سال نخوس بودن فاسم یا غنی بودن او بالطبع و همچنین سالها و صاحب طالع اصل

بودن

و صاحب

بدان
نحوه

طالع سال و قمر دلاک میکند بر قطع در ان سال خواه غنی باشد یا با شعاع نخوس که
 دلاک کنند بر هلاکت سعد بودن فاسم در اصل و نخوسش در تحویل و نخوس قمر و سالها
 دلاک میکنند بر قطع انتهاء تیسرات هیلاج بسوی غنی بدون شعاع سعد و نخوس سالها
 و صاحب طالع سال از ان غنی دلاک میکند بر هلاکت در ان سال بودن فاسم غنی بالطبع
 در اصل و در تحویل و یا این بود نش نخوس قمر پس بدر است که ان دلاک میکند بر قطع بودن
 طالع اصل و تحویل و یج منتهی یکدیج و نخوس فاسم و سالها دلاک میکند بر قطع بودن
 هرگاه واقع شود درجه طالع تحویل یا هشتم ان درجه صحیح غنی در اصل و دلاک یا در جبه
 مغرب و ان غنی در ان سال غنی کند طالع و قمر سالها را پس بدر است که ان قطع میکند
 در ان سال و باید که استدلال شود با هر یک از این امور که ذکر شد بطا حجب و بر و یا قی
 که مذکور شد در این کتاب نخوس صاحب طالع تحویل و یج منتهی و قمر دلاک میکند بر هلاک
 نخوس سالها در اصل و تحویل و در ان غنی کنند ان نیز در و دلاک میکند بر قطع و رسیدن
 انتهاء سال چهارم که در ان زحل بوده باشد دلاک کند بر قطع هرگاه بوده باشد فر داریه
 و از برای عطارد و شریک او قمر یا زحل و همچنین شرکت شمس در فر داریه مریخ یا زحل در فر داریه مریخ
 دلاک کنند بر قطع رسیدن زحل بمکان قراضه هرگاه در طالع بوده باشد دلاک کند بر مرگ
 رسیدن مشتری تحت الشعاع باشد انش در طالع دلاک میکند بر قطع احتراق مریخ هرگاه سالها
 باشد دلاک کند بر هلاکت خصوصاً هرگاه تحویل لغاری باشد غنی زهره و رسیدن
 مریخ بمکان اصل خود خوف است رسیدن انتهاء سال بموضع زحل اصلی در حلقی که زحل و
 مریخ هر دو غنی کنند و در بدون تحلیل بودن سعد نخوس ایشان را خوف است انتقال یک
 از طالع بطا حجب چهارم و خداوند طالع در حلقی که صاحب طالع نخوس کند ان را خوف است
 و همچنین است کفشار در طالع امن و استدلال میشود با این امور با حلق نخوس اذلاء شهر
 و ایام و ساعات و اوقات قطع در میان اوقات ان سال پس این است خلاصه آنچه مختصر نموده

و صاحب

مناجای خل و منج باکر که چنانکه باقی بطریق کسب و سیاهی

دلیل	خصوصیت دلالت‌های ایشان	اشکال ایشان	دلالت‌های ایشان بر حوادث که باشند در هوا و زمین	نوع سیاهی	نوع خل
۱	دلالت میکند بر امور که باشند	اشکال ایشان با یکدیگر در بعضی خلک بر آنچه در عالم سفلی باشد	دلالت میکند بر طوفانها و سیلها هرگاه بوده باشند در بروج ابد و بر بادها و دروازه‌ها و شهابها که در آتش و زلزلهها در زمین	مایل به رطوبت	میان ذات
۲	دلالت میکند بر تغییر و تبدل	عام در اشخاص سفلی و بر ابرار و مصلحتها و دنیاها و عظیم و محضات	دلالتش نزدیک است بدلت گذشته	معتدل	مائل است
۳	دلالت میکند بر اجزای خود بهم رسیدن امرهای تازه و انتقال ملکوت و دنیا و کون و فساد و ظهور و بقاء و حوادث با اندازه اشکال و اضافات و مزاجات ایشان		دلالت میکند بر طوفانها و سیلها هرگاه بوده باشند در بروج ابد و بر بادها و دروازه‌ها و شهابها که در آتش و زلزلهها در زمین	مائل به رطوبت	میان ذات
۴	دلالت میکند بر سیاحت و جنگها	میان ملک و فتنها و ظلم و خشم و دزدی و شکار و بنا و امور رعیان و ملوک و وحشت و جهرا ایشان	دلالت میکند بر طوفانها و سیلها هرگاه بوده باشند در بروج ابد و بر بادها و دروازه‌ها و شهابها که در آتش و زلزلهها در زمین	مائل به رطوبت	میان ذات
۵	دلالت میکند بر افشاش و شایع	و قوت و نفوذ و زنا و رسوائی و زنا و حزن و غمنا و جهه و زنج و قیود و کرب و محبت	دلالت میکند بر طوفانها و سیلها هرگاه بوده باشند در بروج ابد و بر بادها و دروازه‌ها و شهابها که در آتش و زلزلهها در زمین	مائل به رطوبت	میان ذات

مناجای خل و منج باکر که چنانکه باقی کثرتش در عطر و منج و منج

دلیل	خصوصیت دلالت‌های ایشان	اشکال ایشان	دلالت‌های ایشان بر حوادث که باشند در هوا و زمین	نوع سیاهی	نوع خل
۱	دلالت میکند بر امور که باشند	اشکال ایشان با یکدیگر در بعضی خلک بر آنچه در عالم سفلی باشد	دلالت میکند بر طوفانها و سیلها هرگاه بوده باشند در بروج ابد و بر بادها و دروازه‌ها و شهابها که در آتش و زلزلهها در زمین	مائل به رطوبت	میان ذات
۲	دلالت میکند بر تغییر و تبدل	عام در اشخاص سفلی و بر ابرار و مصلحتها و دنیاها و عظیم و محضات	دلالت میکند بر طوفانها و سیلها هرگاه بوده باشند در بروج ابد و بر بادها و دروازه‌ها و شهابها که در آتش و زلزلهها در زمین	مائل به رطوبت	میان ذات
۳	دلالت میکند بر اجزای خود بهم رسیدن امرهای تازه و انتقال ملکوت و دنیا و کون و فساد و ظهور و بقاء و حوادث با اندازه اشکال و اضافات و مزاجات ایشان		دلالت میکند بر طوفانها و سیلها هرگاه بوده باشند در بروج ابد و بر بادها و دروازه‌ها و شهابها که در آتش و زلزلهها در زمین	مائل به رطوبت	میان ذات
۴	دلالت میکند بر سیاحت و جنگها	میان ملک و فتنها و ظلم و خشم و دزدی و شکار و بنا و امور رعیان و ملوک و وحشت و جهرا ایشان	دلالت میکند بر طوفانها و سیلها هرگاه بوده باشند در بروج ابد و بر بادها و دروازه‌ها و شهابها که در آتش و زلزلهها در زمین	مائل به رطوبت	میان ذات
۵	دلالت میکند بر افشاش و شایع	و قوت و نفوذ و زنا و رسوائی و زنا و حزن و غمنا و جهه و زنج و قیود و کرب و محبت	دلالت میکند بر طوفانها و سیلها هرگاه بوده باشند در بروج ابد و بر بادها و دروازه‌ها و شهابها که در آتش و زلزلهها در زمین	مائل به رطوبت	میان ذات

مناجای خل و منج باکر که چنانکه باقی کثرتش در عطر و منج و منج

دلیل	خصوصیت دلالت‌های ایشان	اشکال ایشان	دلالت‌های ایشان بر حوادث که باشند در هوا و زمین	نوع سیاهی	نوع خل
۱	دلالت میکند بر امور که باشند	اشکال ایشان با یکدیگر در بعضی خلک بر آنچه در عالم سفلی باشد	دلالت میکند بر طوفانها و سیلها هرگاه بوده باشند در بروج ابد و بر بادها و دروازه‌ها و شهابها که در آتش و زلزلهها در زمین	مائل به رطوبت	میان ذات
۲	دلالت میکند بر تغییر و تبدل	عام در اشخاص سفلی و بر ابرار و مصلحتها و دنیاها و عظیم و محضات	دلالت میکند بر طوفانها و سیلها هرگاه بوده باشند در بروج ابد و بر بادها و دروازه‌ها و شهابها که در آتش و زلزلهها در زمین	مائل به رطوبت	میان ذات
۳	دلالت میکند بر اجزای خود بهم رسیدن امرهای تازه و انتقال ملکوت و دنیا و کون و فساد و ظهور و بقاء و حوادث با اندازه اشکال و اضافات و مزاجات ایشان		دلالت میکند بر طوفانها و سیلها هرگاه بوده باشند در بروج ابد و بر بادها و دروازه‌ها و شهابها که در آتش و زلزلهها در زمین	مائل به رطوبت	میان ذات
۴	دلالت میکند بر سیاحت و جنگها	میان ملک و فتنها و ظلم و خشم و دزدی و شکار و بنا و امور رعیان و ملوک و وحشت و جهرا ایشان	دلالت میکند بر طوفانها و سیلها هرگاه بوده باشند در بروج ابد و بر بادها و دروازه‌ها و شهابها که در آتش و زلزلهها در زمین	مائل به رطوبت	میان ذات
۵	دلالت میکند بر افشاش و شایع	و قوت و نفوذ و زنا و رسوائی و زنا و حزن و غمنا و جهه و زنج و قیود و کرب و محبت	دلالت میکند بر طوفانها و سیلها هرگاه بوده باشند در بروج ابد و بر بادها و دروازه‌ها و شهابها که در آتش و زلزلهها در زمین	مائل به رطوبت	میان ذات

مزاجات مشترک با عطار و قرطرب ترکیب ثلاثی

<p>دلائل می کند مزاجهای ایشان بر عبارت دین و علم و فقه و تجارت و نقل و سفر و کارها خوب و خیر و صلاح و فساد</p>	<p>دلائل می کند بر زمین بادهای سخت و اخلاص هو</p>	<p>دلائل می کند مزاجهای ایشان بر عبارت دین و علم و فقه و تجارت و نقل و سفر و کارها خوب و خیر و صلاح و فساد</p>
--	---	--

مزا جات تریخ با سائر کو اکثراً یعنی شکر و زعفران و قند و غیر این کشتی و قند و غیر این

صفت دلالت‌های ایشان اشکال ایشان با یکدیگر در اشخاص عالم سفلی	دلالت‌های ایشان بر حوادث که باشند اند در هوا و زمین	دلالت‌های ایشان بر نواحی و اشیاء نواحی ایشان در تکلیف و ثانی	دلالت‌های ایشان بر نواحی ایشان در نواحی ایشان در
دلالت میکند بر اجزای خود بر شدی و خشم و حرارت و جنگها و سیاحت و احوال و تنقاع و سیاحت و اسباب و سوار و	دلالت میکند بر افراط در حرارت و ظاهر شدن شهابها و حرارت و آنچه مانند این اصو بوده باشد	دلالت میکند بر افراط است در حرارت و خشکی	دلالت میکند بر افراط است در حرارت و خشکی
دلالت میکند بر شوق و حرور ترویج طعنه و لب و آشامیدن شراب و زدن تارها و پوتق و سازها و میل بقتل	دلالت میکند بر تلخ باب اعتدال هوا و اجزای ایشان و افراط رطوبت و بارانها	دلالت میکند بر تلخ باب اعتدال مزاج و طبع است	دلالت میکند بر تلخ باب اعتدال مزاج و طبع است

دولت میکند بر روابط باستان و بر ذهن داری کردن نظریه و سوار و شباهی در امور و بر مناظره	دولت میکند بر رفیع بابو و عد و برق و نم و در نقش و کرم و در نقش	دولت میکند بر رفیع بابو و عد و برق و نم و در نقش و کرم و در نقش	دولت میکند بر رفیع بابو و عد و برق و نم و در نقش و کرم و در نقش
دولت میکند بر رفیع بابو و عد و برق و نم و در نقش و کرم و در نقش	دولت میکند بر رفیع بابو و عد و برق و نم و در نقش و کرم و در نقش	دولت میکند بر رفیع بابو و عد و برق و نم و در نقش و کرم و در نقش	دولت میکند بر رفیع بابو و عد و برق و نم و در نقش و کرم و در نقش

دَلالت کند بر هو و لعب بر نزد و شطرنج و مسیاری زنا و آشوب و سرسوی زنان و اهتمام با شکار و نزدن چپکان	دَلالت میکند بر بار و باران و افراط حرارت و پیوست در رفتن	ماثل بختک و کرم حشرات	ماثل است بروی نایت و لبا که باعث کرده نگرانی ما از حسن و وقت آن سوار است	خیری در آن نیت مکر بجسته هو سوار است
دَلالت کند بر سیاست لشکر و لشکرگان و خصمها و جنگها و فتنه و ساری و شجاعت و حرارت و دلیری و جنگها و آلات سلاح	دَلالت میکند بر حرکت هوا و تغییر آن و لبا که بود باشد نمی	با فراطات و کرم حشرات	بوی مذکیر مایل زوات و سوار است	پسند است جنگها و خصمها و سوار است
دَلالت کند بر سیاست لشکر و لشکر کشان و جنگها و فتنه و مکر و خلع و سوار است و شجاعت	دَلالت میکند بر فتح آب و بودن آب و باران و غلظ و برف	با فراطات در حرارت و پیوست	مائل است در مذکیر و نایت و زوج	پسند است از برای ساری و زوایا چکان و زوج
دَلالت کند بر اهتمام با بر و زنجیر و شطرنج و قباحت زنان و سوار است ایشان و حرمی با جماع و بدی رفتار عوام و سنا و حرکت دان و ناها و بازی و شکار	دَلالت میکند بر باران جاری شدن رودخانه و لبا که پیمان دزدان با دها را	معطل است مایل بحرارت و پیوست	ماثل است بوی مذکیر و شکار	دَلالت کند بر باران جاری شدن رودخانه و لبا که پیمان دزدان با دها را
دَلالت کند بر نزدن و طعنه و مکر و حلیه و بدی رفتار مردم و سوار است زنان و حرکت در دزدی و سرافراز	دَلالت کند بر باران و بار و عدد و برق	معطل است در مزاج	ماثل است بوی نایت و سوار است	طالع است از برای ساری و نزدن چپکان
دَلالت کند بر خصومت و نزاع و شطرنج و مکر و خلع و بدی رفتار و عیب و حسد در میان مردم	دَلالت کند بر اعتدال هوا و حرارت و پیوست و طعنه و باعث کرمه و بارانها و سیلها و پریدن و برق زدن	معطل است انکه ما بل حرارت و بین	ماثل است بوی نایت و سوار است	منقط المزاج است

من اجزاء مرغ و هرسه با عطار و قشر بطون و کوب تلافی و رباعی

تجدید	خصوصیت دلالت‌های ایشان	دلالت‌های ایشان بر	ایشان	دلالت‌های ایشان	تجدید
از کبر	باشمال ایشان با یکدیگر در	حوادثی که باشند و نه	در اعجاز طبیعتی	در اعجاز ایشان	تجدید
	اشخاص عالم سفل	در هوا و زمین	در اعجاز ایشان	در اعجاز ایشان	تجدید

این را بجهت این بجهت معرفت تذکر و نماند که در خفا فلک

خاهاى فلک هرگاه طالع برج مذکورده باشد

Handwritten manuscript page from the *Alfakhar* (The Treasury of the Kings), a collection of Persian poetry. The page is divided into a grid of 16 squares by red lines. Each square contains a line of text in Persian script, often followed by a small number (1-4) in red ink. The text is written in a cursive style, and the page shows signs of age and wear.

ابن زاجة ايت بجه معرفت نذير و نائيت کواکب حجب نبين ايتان در مراکز

خود نسبت بشمس هرگاه شمس در برج مذکور بوده باشد

The manuscript page is a complex grid of rectangular sections, each containing handwritten Persian text and numbers. The text is written in a cursive style, and the numbers are in a different script, likely indicating a table or a series of calculations. The sections are separated by red lines, and the overall layout is highly organized and systematic. The text is written in Persian, and the numbers are in a different script, likely indicating a table or a series of calculations. The sections are separated by red lines, and the overall layout is highly organized and systematic.

این ترجمه ایست بجهت معرفت کس و ناکی که بحسب این اشارات را از خود

قیاس شمس هرگاه بوده باشد شمس در برج مؤنث

[illegible]

این جد و است بجهت معرفت و تکیه و تائید و کواکب مجربین ایشان در ریج و وارنده کنه

[illegible]

جدول طبایع کوکب بحسب بدن ایشان در پنج دوازده گونه

کوکب	شمس	مر	نحل	مشتی	مربخ	زهرة	عطارد
کوکب	رطب	معتدل	یابس	حار	حار	معتدل	مایل بحار
نجم	رطب	بارد	بارد	معتدل	یابس	بارد	یابس
نجم	رطب	مایل برطوبت	معتدل	مایل بحار	مایل بحار	مایل برطوبت	معتدل
کوکب	حار	رطب	رطب	رطب	معتدل	رطب	مایل برطوبت
نجم	حار	معتدل	یابس	حار	حار	معتدل	مایل بحار
نجم	حار	بارد	بارد	معتدل	یابس	بارد	یابس
نجم	یابس	مایل برطوبت	معتدل	مایل بحار	مایل بحار	مایل برطوبت	معتدل
نجم	یابس	رطب	رطب	رطب	معتدل	رطب	مایل برطوبت
نجم	یابس	معتدل	یابس	حار	حار	معتدل	مایل بحار
نجم	بارد	بارد	بارد	معتدل	یابس	بارد	یابس
نجم	بارد	مایل برطوبت	معتدل	مایل بحار	مایل بحار	مایل برطوبت	معتدل
نجم	بارد	رطب	رطب	رطب	معتدل	رطب	مایل برطوبت

جدول معرفت طول و قصر کوکب بحسب بدن ایشان در پنج دوازده گونه نافع است موالد

کوکب	شمس	مر	نحل	مشتی	مربخ	زهرة	عطارد
کوکب	طویل	معتدل	بسیار طویل	طویل	بسیار طویل	معتدل	بسیار طویل
نجم	بسیار طویل	معتدل	بسیار طویل	معتدل	بسیار طویل	معتدل	بسیار طویل
نجم	طویل	قصیر	معتدل	معتدل	طویل	قصیر	معتدل
کوکب	معتدل	بسیار قصیر	قصیر	قصیر	معتدل	بسیار قصیر	قصیر
نجم	بسیار طویل	معتدل	بسیار طویل	طویل	بسیار طویل	معتدل	بسیار طویل
نجم	بسیار طویل	معتدل	بسیار طویل	معتدل	بسیار طویل	معتدل	بسیار طویل
نجم	طویل	قصیر	معتدل	معتدل	طویل	قصیر	معتدل
نجم	معتدل	بسیار قصیر	قصیر	قصیر	معتدل	بسیار قصیر	قصیر
نجم	بسیار طویل	معتدل	بسیار طویل	طویل	بسیار طویل	معتدل	بسیار طویل
نجم	بسیار طویل	معتدل	بسیار طویل	معتدل	بسیار طویل	معتدل	بسیار طویل
نجم	طویل	قصیر	معتدل	معتدل	طویل	قصیر	معتدل
نجم	معتدل	بسیار قصیر	قصیر	قصیر	معتدل	بسیار قصیر	قصیر

جدول معرفت اوان کوکب بحسب بودن ایشان در برج و دوازده گونه

اوان کوکب	شمس	قمر	نحل	منج	زهرج	عطارد
مکان	سیاه	ابرش	سرخ که اندک بسیار مایل باشد	لعلی	سرخ روشن	سرخ تیره
تغییر	خارون	سفید	کبود	سفید	لعلی	سفید
نوع	نزدیک مایل بسیار باشد	کبود	سیاه که نزدیک مایل باشد	خارون	سرخ	سفیدی که بسیار تیره
مکان	سرخ که سیاه مایل باشد	کبود	سیاه	سرخ	سرخ که دران سیاه باشد	سرخ
سرخ	سرخ روشن	کلی	سرخ که بسیار مایل باشد	لعلی که بخشد	سرخ	لعلی که بخشد
نوع	کلی	غباری	کبود	غباری	خارون	سفید
نوع	سرخ که بسیار مایل باشد	کبود	بسیار سیاه	سرخ	سرخ تیره	کبود
نوع	نزدیک بسیار مایل باشد	سرخ	بسیار سیاه	غباری	خارون	غباری
نوع	سرخ روشن	سفید	کبود	سفید	لعلی که بخشد	سفید
نوع	نزدیک بسیار مایل باشد	کبود	بسیار سیاه	سرخ	سرخ که بسیار مایل باشد	کبود
نوع	خارون	کبود که بسیار مایل باشد	سیاه	کبود	سمنه	کبود
نوع	نزدیک که بسیار مایل باشد	سفید	سرخ کبود	سفید	لعلی یا سرخ	سفید

و تحقیق که قریب گشتیم از آنچه قصد نموده بودیم و کفایت نمودیم با آنچه ذکر نمودیم زیرا
که دران کفایت است از برای کسی که اراده داشته باشد که استنباط نماید از ان چیزی را
از آنچه ترك نمودیم ما انرا و از این جهت ما وضع نمودیم جدول را در کتاب صورتهای
درجات فلکی و در کتاب معانی در نجوم نیز ذکر نمودیم ما دران دلائل درجات برج را
درجه بدرجه پس اگر کوکبی از کوکب حلول کرده باشد در درجه یا دو کوکب یا سه کوکب
ناقص کوکب جمع شده باشند در درجه پس باید که مزاج را در طبیعت اندر جبر را و طبیعت
ان برج را با صاحبش با ان کوکب یا کوکبی که دران میباشند انشاء الله تعالی تمام شد کتاب
کتاب اسعار گفته است احمد بن محمد بن عبد الجلیل سجری رحه الله که اراده داریم که از
سر کپییم رساله را در معنی انچنانی که مشتمل باشد بر حال اسعار از غرض بودن یا نیست بودن
و چگونگی معرفت انها و خلاصه گفتار در این رساله ده جمله است **اول** در شناختن مواضع
انچنانی که استدلال میشود و شناخته میشود از انها حال اسعار از نر زاده شدن و کم شدن
دوم در لیلهاء انچنانی که شناخته میشود با انها حال اسعار و کیفیت انها **سیم** در معرفت
استدلال باشکال کوکب در جای خود بر حال اسعار **چهارم** در معرفت تفصیل و لیلهاء
در اوقات استدلال با انها بر حال اسعار **پنجم** در معرفت اوقات تغییر حال اسعار از نر زاده
بنقصان یا از نقصان بنر زاده **ششم** در ماهیت چیزی که دافع میشود بران کراف و از برای
هفتم در شناختن بلد های که دلائل میکند بر انها حال اسعار **هشتم** در قول بر اسعار
بطور اجمال بر مذهب معتدین و مناخرین **نهم** در استدلال به نام و یاری جستن با انها
بر حال اسعار **دهم** در تجزیهات از گفتار معتدین و مناخرین و آنچه ما خود تجربه نمود
ایم در زمان خود **جمله اول** در مواضع که استدلال میشود با انها از برای شناختن
زیادتی و کمی اسعار و انها یکی از ظواهرهای ابتدائی قرائت قصد میکنم من قران
نر جل و مشنری و نظر دران از دو وجه است یا از طالع سال قران و یا از طالع وقت قران

ایشان و طالع داخل شدن شمس اول برج منقلب بر یکی و برج منتهی از برج قران و از طالع
 قران و از برج قران و از طالع ان و از برج قران اصغر و از طالع ان و از طالع داخل
 شدن شمس شرقی کواکب علویه و طالع اجتماعات و استقبالات نیزین و طالع داخل شدن
 شمس است اولهای برجها را و استدلالات بر هر یک از اینها با اندازه وقت برکت تن افاض است **جمله**
دقیقه و دلایلی ای انجمنی است که شناخته میشود با انها حال اسعار و کیفیت انها و انها طالع و طالع
 بیت طالع است و قمر و قابل در هر صاحب طالع و قمر و صاحب طالع و مستولی بران است قران
 کوکبی است که در وند قویتر در فلک باشد و صاحب انشاء سال است و صاحب جزء اجتماع یا
 استقبال است و مواضع که شناخته میشود حال اسعار بطلول نمودن دلایلی در انها و انها
 او را اند و این بجهت انست که طالع و عاشر دلات میکنند در رفعت و نزاد و هفتم و چهارم
 دلات میکنند بر ثبات و ثمر اسعار و بنا که دلات کنند بر بیثباتی انها نیز باند هم و دوازدهم
 دلات میکنند بر نزاد و مکران که دوازدهم است ثبات دوات در وقت و نهم و سیم
 دلات میکنند بر فرو آمدن اسعار و نقصان انها و بنا که دلات کند دوازدهم بر کساد و
 مواضع شرقی کواکب دلات میکنند بر رواج و نزاد و اسعار و غرت انها و مواضع هبوط
 ایشان دلات میکنند بر کم و بیثباتی اسعار و ساقط بودن از وندها و از طالع دلات میکنند
 بر کساد و وندها دلات میکنند بر نزاد و بی ثبات اسعار و نصف ضا اعدان فلک دلات
 میکنند بر نزاد و نصف هابط دلات میکنند بر فرو آمدن و بیثباتی انها و برجهای مستقیمه
 الطلوع دلات میکنند بر کرانی و برجهای معوجه الطلوع دلات میکنند بر از انها و پیشه
 انها **جمله سیم** اما استدلال با شکل کواکب بر کرانی و از زانی پس بدینست که صعود
 دلایلی دلات میکنند بر کرانی و رفعت و هبوط ایشان دلات میکنند بر از انها
 و فرو آمدن و شمالی شدن ایشان دلات میکنند بر کرانی و جنوبی شدن ایشان بر از انها
 و ظهور ایشان از شعاع افق دلات میکنند بر کرانی و پنهان شدن ایشان در زیر شعاع افق

افق دلات میکنند بر از زانی و سعادت و قوت ایشان دلات میکنند بر کرانی و محبت
 ایشان دلات میکنند بر از زانی و کمی و زیادتی کواکب در سیر و هبوط و حساب دلات میکنند
 بر زیادتی و رواج و نقصان کواکب در این احوال دلات میکنند بر نقصان و از زانی
 بودن دلایلی در برج مستقیمه الطلوع و بر از زانی و در شرقی خود دلات میکنند بر کرانی
 و در برج معوجه الطلوع و ساقط بودن از وند و هبوط خود دلات میکنند بر از زانی
 و قبول کواکب بعضی از بعضی دیگر خصوصاً دلایلی دلات میکنند بر کرانی و خالی اسیر بودن انها
 دلات میکنند بر قرار رنج بر حال خود سده و منا کره دلات میکنند بر از زانی و اتصال کواکب
 بکواکب نزاد یا در وند یا صاعده دلات میکنند بر کرانی و بخلاف ان دلات میکنند بر از زانی فصلی کم
 من بخلاف اتصال دلیل را بکواکب که ناقص باشد یا ساقط یا هابط باشد غیبت دلیل و حصاران در
 موضع ساقط دلات میکنند بر از زانی بر برای کوهی از منجین و وقت دلیل و مکافات ان از سعد
 دلات میکنند بر کرانی خصوصاً در وند کواکب ثابت که بر مزاج نحسین اند دلات میکنند بر از زانی
 و انضائی که بر مزاج سعیدند دلات میکنند بر کرانی و رفعت بر برای بعضی از منجین پس اگر واقع
 کوکبی از مزاج نحسین در یک طالعی از طالع مبادی که مذکور شدند پس بدینست که ان دلات میکند
 بر از زانی و اگر واقع شوند در ان طالع بر مزاج سعید دلات میکنند بر کرانی **جمله چهارم** و دلیل
 که استدلال میشود بر کیفیت اسعار بان در قرانات و ادوار الوف پس بدینست که بعضی از منجین
 مخصوص میگردد اند مشرق و زحل بان و بعضی از ایشان مخصوص میگردد اند و الی بر تحویل سال و قران
 یا و الی بر طالع وقت قران را و بقیه صاحب برج منتهی و در تحویل سال صاحب برج منتهی
 بران را و الی و قابل دانند و در اجتماعها و استقبالها صاحب طالع و قمر و خداوند خانه ایشان را
 و صاحب طالع را و الی و در اجتماع یا استقبال مقدم بر تحویل یا صاحب جزء اجتماع یا استقبال
 و جزء استقبال جزو است که قوت الا بض باشد از هر یک از این که بوده باشد **جمله پنجم** و اوقات
 استدلال تغییر حال اسعار از زیادتی بنقصان یا از نقصان بزیادتی پس از تسمیه هاین دلیل

و قابل است هر دو درجه و نیم یکسال یا یکماه یا از رسیدن جرم دلیل است بجهت قابل و اگر برج
در جدولین است وقت در آن اضافی چیزی است که ذکر نمودیم و رسیدن دلیل است بوجه
یکسال و نود و درجه شرف خود یا هبوط خود نیز وقت است یا انشاء برج دلیل است بر موضع
قابل یا موضع شرف یا هبوط آن از برای هر برج یکسال یا یکماه یا یک روز یا اندازه هیت وضع
فلك و مدت و دور وقت دیگر است بافت و آن مدت و در آنست که تغییر کند کوکب از حال و
شکل خود بخلاف آن و وقت دیگر است و آن است که تغییر داده شود مابین دلیل و قابل یا
یکسال و نود قابل از برای هر درجه سالی یا ماهی یا روزی **جمله ششم** جوهر و اجناسی که
واقع میشود بر آنها کرات و از برای پس شناختن آنها از دلیل است و از برای که دلیل در آنست
پس بدرستی که مثلثه حمل دلائل میکند بر چهار پایه از حیوانات و مثلثه ثور که
میکند بر نباتات و زمینها و ملاک و از حیوانات بر کاه و کوسفند و مثلثه جوز دلائل میکند
بر کنیزان و بندکان و حیوان و معدن و مثلثه سرطان دلائل میکند بر حیوان ابی و بر آنچه
پرواز می آید از آب مانند و آید و صدف و شمس دلائل میکند بر طلا و قر بر نقره و عطارد
بنائات و جنوب و لبنا که دلائل کند بر جواهر و لبنا که دلائل کند بر حیوان و مشرق دلائل
میکند بر چهار پایه و از برای بر آنچه و جنوب و نبات و دواها و قابض مانند هلیله و دواها
عفص و آنچه مانند آنها باشد و مریخ بر چهار پایه و آلات جنگ و زهر و بر حیوان و عطر و بر جواهر
های ابی **جمله هفتم** مکاتبات که دلائل میکند بر آنها حال سحر پس بدرستی که شناختن
انها از معرفت لیلها و مواضع آنها است از بروج مانند جدی از برای هند و سرطان از برای
عراق و میزان از برای سیستان و کرمان و اسد از برای ترك و زحل بجهت هند و مشتری بجهت بابل
و مریخ بجهت ترك و شمس بجهت روم و زهره بجهت عرب و عطارد بجهت مصر و قمر بجهت چین و مانند
مثلثه حل بجهت ناحیه مشرق و مثلثه ثور بجهت جنوب و مثلثه جوز بجهت مغرب و مثلثه سرطان
بجهت شمال **جمله هشتم** پس چون ذکر نمودیم دلائلهای اختصاص علوی و ادعای فلك را هر يك

جد کوه بر معرفت چگونگی اسعار پس باید که حال بطریق اجمال و ترکیب ادا کنیم گفتار بر کرات
و از برای بر مذهب پیشینیان و پسینیان پس میگوئیم که شناختن دلائل حال اسعار در
کرات و از برای از یکی از اوضاع طالع ابتدای قرات یا بتولی یا برج منتهی از کرات و
کوکب علوی است که زحل و مشتری بوده باشند بجهت آنکه کرات فعل زحل است و از برای فعل
مشتری پس اگر یا فوق زحل یا محاذی برج قران یا برج مرقان یا قران که پیش از بوده است
که دلائل میسر شده است بر یا برج انشاء یکی از آنها و ملاحظه باشد از زحل مشتری
پس آن علامت کرات و شدت و قسط است خصوصاً هرگاه محاسن آن باشد ذنب و همچنین هرگاه
مستولی باشد زحل بر طالع اجتماع یا استقبالی که پیش از تحویل باشد یا مستولی باشد بر طالع
یا یکی از ابتدای که مذکور شدند پس بدرستی که آن دلائل میکند بر شدت و قسط و سخت
تر آن است که بوده باشد زحل محاذی برجی که در آنست عطارد و اما شناختن اسعار از درجه
یکی از اوضاع طالع اجتماع یا استقبالی و محاذی شدن شمس و اوجهای برجها را و خصوصاً آنها
برجهای شرف کوکب علوی را پس جز این نیست که شناخته میشود آن از صاحبان طالعهای آنها
و صاحبان طالعهای آنها و صاحبان شرفهای آنها و کوکب که مستولی میباشند بر آنها پس اگر
بوده باشند لیل و رخصت یا سیم پس بدرستی که آن دلائل میکند بر کساد و پستی و خن و اگر محاذی
برج یازدهم و پنجم بوده باشد پس بدرستی که آن دلائل میکند بر عزت و رفاه و اگر زیاد باشد
در سیر و حساب پس بدرستی که زیاد میشود قیمت طعام و اگر نافع باشد در سیر و حساب کم
میکرد قیمت طعام و اگر نافع باشد در وسط السماء پس بر نفع میگرد و قیمت طعام و زیاد میشود
و اگر روند هبوط باشد پست میشود طعام و اگر عرض شمالی باشد محض افزاید در قیمت طعام
و اگر جنوبی باشد پست میگرد و قیمت طعام و اگر مقبول باشد و اگر خالی السیر باشد بر قوت
خود میماند نفع طعام و اگر در هفتم یا چهارم باشد بر حال خود باقی میماند و سعادت مستولی طالع
دلائل میکند بر افزونی نفع و خوشبختی دلائل میکند بر از برای نفع و پیش یاد نمودیم که شناختن

چهره آن چیز کران یا از زمان از برج و کوكب مسئولی بران میباشد پس این قول بجمالت
معرفت حال اسعار را و پاری بجوی در دلالت بر برجهای و كوكبها که دال اند بر قحطی و فراوانی
و کران و زرافان هرگاه بوده باشند برجهای طالع یکی از ابتدایات قرآن یا تحلیلی و اجتماع
و استقبالی یا بوده باشند بر برج منتهی و بوجه باشند کواکب مسئولی بر یکی از این
طوایع و بدین که دال میباشد بر کران و قحط و شدت و نهای میوها حمل و اسد و جدی و
است و اما چون در این میان است در دلالت و قوت و اما باقی برجهای پس از دلالت میکنند
بر فراوانی و غوطه طعام و از زرافان و اما باقی کواکب پس دلالت میکنند بر زرافان **جمله خنجر**
پس پاری بسته میشود با آنچه یاد نمودم در بار شناختن حال اسعار از کران و زرافان و در طالع
چیزها و کساد آنها باین **سهم الماء** از قرأت نازهره **سهم الهواء** از عطارد است تا
مشتری **سهم النار** از شمسات تا سرخ **سهم الارض** از قرأت تا نخل **سهم الغيث** از سرخ است
تا نخل **سهم البرق** از عطارد است تا نخل **سهم الحنطة** از شمسات تا سرخ و بر برای بعضی
از بخین پس از شمسات تا مشتری **سهم القز** از عطارد است تا مشتری **سهم الغنم** از نخل
نازهره و بر برای دیگر از سرخ است تا مشتری **سهم السم** از زحل است نازهره و در شب بر
خلاف **سهم البطيخ** از شمسات تا قمر و بر برای بعضی از سرخ است تا نخل **سهم الحمص** از زهره
است تا سرخ **سهم العدس** از سرخ است تا نخل **سهم الباقلي** از زحل است تا سرخ **سهم الماش** از
زحل است تا عطارد **سهم القتر** از شمسات نازهره **سهم العسل** از قرأت تا شمس **سهم**
الحناء از زحل است تا مشتری و طبع میشود از قمر **سهم البصل** از زحل است تا سرخ و طبع میشود از
شمس **سهم السم** از زنب است تا نخل و طبع میشود از عطارد **سهم القرايات** از زهره است
تا مشتری و طبع میشود از عطارد **سهم الخمر** از زحل است نازهره **سهم القمح** از قرأت تا مشتری
سهم الصوف از عطارد است تا مشتری و طبع میشود از قمر **سهم الخطب** از زهره است تا نخل
سهم الذهب از شمسات تا مشتری **سهم الفضة** از قرأت تا مشتری **سهم آيات** از عطارد است

است تا مشتری **سهم القولي** از قرأت نازهره **سهم احد يد** از سرخ است تا نخل **سهم**
از قرأت تا نخل پس بعد از شناختن سهام نظر کن بر واضح سهام و نظر کواکب و دلیلهای پس
اگر باقی او را در موضع صالحی که نظر میکند بعضی ایشان دلیلهای پس بدین که کران دلالت می کند
بر کران آن چیز و طالع آن و اگر یافتن از روی امکان و بحال پس بدین که کران دلالت میکند
بر زرافان و پس **جمله دهر** در بخریثات این است آنچه و انقسم از این کتاب تا وقتی که بیشتر
کند خداوند پس تمام کنم بخریثات را اگر خداوند دلخواسته باشد

هوالمستعان

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله العلی الولی والصالح علی التبیان **اما بعد** چنین گوید فیض حقیر فاسم بن محمد بن محمد بن محمد
 المحسنی صلح الله شانہ کہ چون جامعہ از اخوان صفائے این پکاره کاه کاه بتعلیم علم نجوم مشغول میشدند
 برای بهولت فهم ایشان قوت و ضعف کوکب را مشروح ساختیم **یک** بیایدانت که حکما برای کوکب
 قوت و ضعف بسیار اثبات کرده اند اما آنچه حصر فرموده اند صد و هفتاد و هفت عدد است فرد
 و سه عدد قوتها و هشتاد و چهار عدد ضعفها و بعضی از اینها ذاتی باشند و بعضی عرضی ذاتی هران
 حالی باشد که کوکب را نسبت با ذات فلک البروج حاصل شود و قطع نظر از غیره و عرضی آنکه غیر از این باشد
 و این قوت و ضعف را بحسب تاثیر بر قسم هفاده اند عظیم و میانه و حقیر و هر یک از این سه را به
 مرتبه هفاده اند اعلی و اوسط و ادنی **اما** قوتهای عظیم الاثری و چهارند پنج اعلی مراتب **اول خانه**
 بدانکه فلک البروج را بتقسیم دقیق بدوازده قسم کرده اند و هر قسمی را برج نام هفاده اند و این برج را
 بر کوکب بخشها مختلف کرده اند و یکی از آن قسمها خانه نام هفاده اند و نیزین را درین تقسیم تقدیم
 کرده اند بمناسبت مزاج و خوی و ذکوت و انوثت برج اسد را با قناب داده اند و برج سرطان را
 بماء و یک نصف فلک البروج را که از اول اسد است تا اول دلو چیز افتاب خوانند و آن دو نصف دیگر را که
 از اول دلو است تا آخر سرطان چیز ماه و هر یک از خمس شجره را یک خانه در چیز افتاب داده اند و یکی در
 چیز ماه و ابتدا بطارده کرده اند که پس منته نزدیک افتاب میباشد و سنبله را که نزدیک ثلاث بخانه
 افتاب در چیز افتاب و چون را که نزدیک ثلاث بخانه ماه در چیز ماه بداده اند بعد از آن زهر را در
 چیز افتاب میزان و در چیز ماه ثور و بعد از آن مرغ را در چیز افتاب عقرب و در چیز ماه حمل بعد از آن
 مشرجه را در چیز افتاب قوس و در چیز ماه حوت بعد از آن زحل را در چیز افتاب جدی و در چیز ماه دلو
 داده اند اگر چه قوت این کوکب در این خانه تجربه دریافته اند اما در بیان و تعریف این مقدمه از قناب
 رعایت کرده اند و حکم خانه خاص است ببدن و روح و عقل و آن چیزی که ضرورت باشد شخص را در ترتیب

حیات و ترتیب بدن هر وقتی که کوك در خانه باشد دلالت کند بر بهترین حالها و این ترین جاها
 و دولت و عزت و مروت **دوم درجه شرف** و درجانی که کوك در جبین ظهور آید
 کوك انجا بوده اند مگر عطارد اگر چه در این سخن و تحقیق این درجانی در ان جن شبهه می آید اما
 بنفل بما چنین رسیده است که ان الكواكب کن فی شراها الما عطارد حین مودادم و چون عطارد را در
 معین نشد بود بخیر و واستدلال بانزدم درجه سنبله را برای او تعیین کرد ند تحقیق این سخنها
 انت که چون شرف قسمت است که برای دولت کرده اند بخیر چنان در یافته اند که چون آفتاب در نزد
 درجه حمل باشد یا قمر در سیم درجه ثور یا زحل در پست یکم درجه میزان یا مشتری در پانزدهم درجه سرطان
 یا زنج در پست و هشتم درجه جدی یا زهره در پست و هفتم درجه حوت یا عطارد در پانزدهم درجه
 سنبله یا رأس در سیم درجه جوزا یا ذنب در سیم درجه قوس باشد دلالت کند بر دولت بلند
 مرتبه و در مدلولات خود مناسب مدلولات تخصیص در نشان که دلالت کند بر سعادت و شرف و شهرت
 بنام نیک اگر چه در ابا و اجداد نبوده باشد **سیم ابتزاز** یعنی بودن کوك در قوی ترین خانه های طالع
 که اول ان طالع است پس دم پس یازدهم پس هفتم پس چهارم پس پنجم طالع پس نهم پس سیم و حساب این
 خانه ها بعد از تسویه آبسوت چنان میباشد که در ان پنج درجه پیش از درجه طالع باید گرفت
 نا پنج درجه پیش از مرکز خانه دوم و از انجا نا پنج درجه پیش از مرکز خانه سیم دویم باید گرفت و از
 انجا نا پنج درجه پیش از مرکز خانه چهارم سیم باید گرفت و از انجا نا پنج درجه پیش از خانه پنجم چهارم
 باید گرفت و از انجا نا پنج درجه پیش از خانه ششم پنجم باید گرفت و از انجا نا مرکز هفتم ششم باید گرفت
 و از انجا نا پنج درجه پیش از مرکز خانه هشتم هفتم باید گرفت و از انجا نا پنج درجه پیش از مرکز خانه نهم هشتم
 باید گرفت و از انجا نا پنج درجه پیش از مرکز خانه دهم نهم باید گرفت و از انجا نا پنج درجه پیش از مرکز خانه
 یازدهم دهم باید گرفت و از انجا نا پنج درجه پیش از مرکز خانه دوازدهم یازدهم باید گرفت و از انجا نا یک
 مذکور حساب خانه دوازدهم باشد و این حساب خاص است بر پیدا کردن مستر و ابتزاز دلالت کند بر
 شهرت اگر مستر قوی حال باشد شهرت بنام نیک باشد و اگر ضعیف حال باشد شهرت بنام بد باشد و حال

در
 پنج
 درجه

هر حال در تحقیق مستر قطع نظر باید کرد از قوتها و ضعفهای ذاتی چنانکه بعضی از مفسران فرموده اند
چهارم تقویم است یعنی بعد تقویم کوك از تقویم افتاب کمر از شانزده دقیقه باشد و این حال
 دلیل رتب پادشاهت و چون کوك صمیمی باشد ضعف احتراق محسوب نباشد **پنجم جرم نابسته**
 یعنی بعد کوك از درجه جوی و مر ثابت سه عدد کمتر از پنج درجه باشد و این حال وقتی باشد که عرض افق
 حادث هر دو نزدیک هم باشد در ربع منفق انطالی یا درجه تقویمی بدجه ممر نزدیک باشد و بدان این
 حال چون موقوف بر اعمال از محلی است و این بغایت دور و دراز است بلکه در تمام اعمال از محلی ازین مشکل نرو
 بسیار عمل تربیت همین ندا کفا کردیم و این حال دلالت کند بر سلطنت و حکومت و عظمت و نزد این
 فقیر این قوه با جمیع ضعفهای ذاتی و عرضی برابری میکند لیکن از باب این فن او را باین خطوط مذکور
 برابر داشته اند و هر هریک از این قوتها درین مرتبه نه باشد **هفتم** اوسط مر باشد **اول برج**
شرف یعنی بودن کوك در ان برجه که درجانی شرف در انجا تعیین کردیم و این دلالت کند بر بزرگی و تن
 درستی **دوم استقامت** یعنی کوك بر توانی بدیع حرکت کند و این حال دلالت کند بر ترتیب حرکات
 و سگکات و این خط ترین را داعی باشد **سیم اعتلاء** **فلک** یعنی بالا بودن کوك از فلک افتاب
 و این حال مخصوص است بزحل و مشتری و مریخ و دلالت کند بر بلند ی همت و علو شان **چهارم دسویه** و این
 چهار دسویه باشد اول خاص بکواکب علویست نسبت بافتاب و ان چنان باشد که زحل یا مشتری یا
 مریخ در خانه یا شرف باشند و افتاب نیز در خانه یا شرف باشد و با اتصال میمنه متصل شوند و اتصال میمنه
 انت که ایشان را نسبت بافتاب بعد از احتراق و پیش از مقابله واقع شود و نظر بر پنج درین دستویست
 قوی تر باشد پس تند پس پس ثلث اما نسبت با قمر هر کواکب باشد بشرط اتصال میسر و ان وقتی
 باشد که قمر از مقابله کواکب مر گذشته باشد و بمقارنه نرسیده و انجا قوی تر پنج باشد پس ثلث
 پس تند پس **نوع دوم** آنکه کوك در یک خانه خود باشد و بعد از ان نیز می مقدار بعد خانه او باشد
 از خانه ان نیز مثلا مشتری در حوت باشد و قمر در سرطان یا اقرب یا افتاب در اسد یا زهره در میزان
نوع سیم کال تشری است در کوك علوی و کال اقرب در کوك سفلی و ان بعد کواکب علویست از افتاب
 مقدار شصت درجه بعد از احتراق و سفلیین را در تقویم باید نگاه کرد که چون بعد از احتراق استقامت

بقایث رسند از افتاب و آغان می خواهند کرد در کمال تغرب باشند و چون کوکب بدین طریق در
 دستوره باشد دیگر باره خط تشریق و تغرب محسوب نباشد **نوع چهارم** آنکه صاحب طالع در مباشر
 باشد و صاحب عاشر در طالع و این دستوره اگر برجیه و نسویه هر دو اتفاق افتد و بها و اثر برجیت
 معتبر است نه نسویه و دستوره یکی از دلائل نظام سلطنت است بشرط آنکه این حال صاحب طالع را بود
 و دیگر کوکب نیز بنوع اول در دستوره یکدیگر میباشند یعنی کوکب سبک و در دستوره کوکب کران و
 میباشند و اگر غیر صاحب طالع بود هم دلیل سعادت باشد و گاه باشد که کوکبی در دستوره هر دو نیز باشد بنوع
 اول درین دستوره حیز نیرین شرط است یعنی هر یک در ولایت خود باشد و آن کوکب در خانه باشد و
 این کمال قوت و سعادت آن کوکب باشد از نیرین **پنجم اسنله** یعنی نظر کوکب بر برج خط خود با اتصال نظر یا ناظر
 و نظر برجیت کافیت اما ناظر غیر از درجه نشاید و چون چند کوکب بدرجه ناظر باشند از آن خط بیشتر
 باشد مسئول خوانیم و دیگر از شرک وی دانیم و هر کوکب که در خط خود باشد هر آن خط وی مضاعف گردانیم
 و هر خط جدا بجا خود بگذاریم و اگر در خانه و حد باشد اما نه در درجه مطلوب هر خط جدا مضاعف گردانیم
 و اگر کوکبی که صاحب خط درجه مطلوب بود چون موضع وی شریک خط درجه مطلوب شود هر خط از خط
 مضاعف شود مثلاً بر درجه پنجم و دقیقه دوازدهم از قوس خواستیم که مسئول طلب کنیم در مولود هزاری
 و این درجه خانه مشرقی است و حد مشرقی و مثلثه شمس و مشرقی و زحل و وجه عطارد و در چنان
 مشرقی و جنبه زهره و انشاء عشریه زحل و او در جان عطارد و هفت به مشرقی و نیم هر شمس اما مشرقی
 در درجه پانزدهم این برج است و هر کوکب ناظر اند پس هر خط خانه مشرقی مضاعف باید کرد و اگر مشرقی
 در اوائل این برج باشد یا درجه و دقیقه مذکوره جمیع خطوط مذکوره مضاعف باید کرد و اگر مثلاً در
 درجه ششم باشد خط هفت بهر نشاناید مضاعف کرد زیرا که در آن خط نیت اما این حال کوکب را
 بر حکم و فرمان دلائل کند پس اگر صاحب طالع بر طالع مسئول باشد اختیار مولود در دست وی
 باشد و الا نباشد یعنی اگر صاحب دیگر خانه مسئول باشد اختیار مولود در دست کسی باشد که بدان
 خانه منسوب است پس اگر صاحب دوم مسئول باشد در دست معاونان و اگر صاحب سیم باشد در دست
 برادر و همچنین صاحب چهارم پدر و صاحب پنجم فرزند و معشوق و صاحب ششم عم و جد و خد متکاز

و خد متکاز و صاحب هفتم زن و شرک و صاحب هشتم پدر معشوق یا خد متکاز و برادر و صاحب نهم
 برادر زن و صاحب دهم مادر و اسناد و عزادگان و صاحب یازدهم دوستان و وزراء و صاحب دوازدهم
 دشمنان و منافقان و مسئول قوی حال حکم ظاهر باشد اما اگر صاحب طالع بر طالع و خانه دیگر
 مسئول باشد اختیار مولود و اختیار منسوبان آن خانه از طالع مولود در دست مولود باشد نیت
 آنچه ما را معلوم شده است در باب مسئول اما بطلیموس در این باب خانه و شرف و حد و مثلثه اول
 و دوم را اعتبار کند و دیگر خطوط را معتبر ندارد از هر آنکه خطوط ذاتیه بحقیقت اینها اند دیگر آنکه
 وی همه خطوط معلوم نکرده بود و بعد از زمان او معلوم شد **ششم جلب** یعنی بودن کوکب هزاری
 چون نخل و مشرقی و افتاب و عطارد و قق که دلائل کنند بر فرود و قید کوه غیر افتاب را است
 برود بالای زمین و شب زیر زمین در برج مذکور کوکب پسلی یعنی سرخ و زهره و قمر و قمری که دلائل
 کنند بر نوشت بروز زیر زمین و شب بالای زمین در برج مؤنث پس نباید دانست که کوکب علوی
 بعد از احتراق نامقابل شمس دلائل بر ندیکر کنند و بعد از مقابله نا احتراق بر نایت و قمر بر
 عکس این باشد و زهره در تشریق بر ندیکر دلائل کند و در تغرب بر نایت و عطارد را اسباب
 تذکر بسیارند تشریق و نظر کوکب مذکور و برج مذکور و بیت مذکور و درجه مذکور و اسباب
 نایت تغرب و آنچه عکس اینها باشد که گذشت پس هر هائی این اسباب بنیاید شمر چنانکه تشریق را
 شش بهر باشد و نظر کوکب مذکور را پنج و اگر دو کوکب یا بیشتر ناظر باشند هر یک را پنج و برج
 مذکور را چهار و ربع مذکور را سه و بیت مذکور را دو و درجه مذکور را یک و اسباب نایت هم برین
 فیاس پس هر خط هر کدام که غالب بود حکم بران باید کرد و این حال دلائل کند بر قوت ترکیب رازی
 عمر پس هر کوکب که در جلب خود بود حیز و برج مذکور و مؤنث را که باره حساب نباید کرد **هفتم طریقه**
 نیز یعنی بودن کوکب در درجاتی که مابین شرف نیرین باشند و آن از قوس دوم درجه حمل باشد تا سیم
 درجه و در این خط در نیرین بقایث قوی باشد و دلائل کند بر جمال و بها و نیک سیرت و قوت و زبر
 و بهر هریک از این قوتها در این مرتبه هشت باشد **و دوی** ادوی مرآت است **اول تشریق علوی**

و تقرب مغلی یعنی بعد کوب علوی از افتاب بعد از احتراق زیاد از پانزده درجه و کمتر از شصت درجه باشد و بعد کوب مغلی بعد از احتراق استقامت پیش از پانزده درجه باشد و این حال دلائل کند بر جاه و منصب بلند پیش پادشاه **دوم بیت افبال** یعنی وند و ان طالع است و دهم و هفتم و چهارم و این خط نرزد این حقیر محسوب نیست زیرا که این همان ابتزاز است بعینه اما چون دیگر همچنان مبتز بشرط خانه و شرف داشته اند چون کوب در خانه و شرف نبود و در وند بود از احتیاط اقبال گویند نه ابتزاز و این خلاف مذهب ماست **سیم درجه طالع** یعنی بعد کوب از درجه که در وقت ولادت یا اختیار بر افق است کمتر از پنج درجه باشد پیشتر یا پستتر و این بمثابة تضعیف باشد کوبی که در طالع مبتزات زیرا که چون مبتز درین درجات باشد کمال قوه ابتزاز است و این حال زیاد کند دلائل مبتز را در جتن **چهارم درجه غائر** یعنی بعد کوب از درجه که در وقت ولادت یا اختیار بر افق السماء است کمتر از پنج درجه باشد بشرطی که بعد از درجه وسط السماء باشد و این حال نیز قوت ابتزاز را مضاعف کرده اند در جتن **پنجم ذره اوج** و ان نقطه ایست از فلک خارج آن کوب که چون کوب بدان نقطه باشد منتهای دوری او باشد از مرکز عالم نسبت بنقطه های دیگر آن فلک و دلائل کند بر بلندی قد و قامت و همت و بر کوه های بلند و طریقت و استن رسیدن کوب بان نقطه از حساب زجیات معلوم توان کرد **ششم ذره نامرئی** و ان نقطه ایست از فلک تدین هر کوب که چون کوب بدان نقطه باشد منتهای دوری او باشد از مرکز عالم نسبت بنقطه های دیگر آن فلک و ان نیز دلائل کند بر بلندی قد و قامت و استن در کوشکهای بلند و دانستن بودن کوب در ان نقطه نیز بحساب زجیات معلوم شود **هفتم منطقه بروج** یعنی کوب که عرض نباشد و این حال افتاب را داعی باشد و قریب در عقبتین اما چون در عقده راس باشد از اخط منطقه بروج اعتبار نکنیم نه در عقده ذنب و این حال دلائل کند بر بزرگی و مدد یافتن از ارواح و شرافت نفس و باریکی تن **هشتم حین** یعنی بودن کوب مدو ز بر فز فوق الارض و بشب تحت الارض و شب بر عکس و این خط افتاب را داعی بود و دلائل کند بر قوت حیات و حکم این نزدیک است بحکم **نهم دفع قوت** و ان چنان باشد که کوب

که کوبی از خط خود بکوب دیگر نرزد و ان کوب را قوی سازد بشرط آنکه ان کوب در و بال یا هبط نباشد از انست خوانیم نه دفع قوت و اگر هر دو کوب قوی حال باشد بقوه های ذاتی از دفع قوتین و دستوری خوانیم **دوم دفع طبیعت** و این چنان است که کوبی در خط کوبی باشد و بصاحب خط نظر کند و این قبول نیز خوانند یا دو کوب در خط یکدیگر باشند و بهم ناظر برند از دفع طبیعتین خوانند و در قبول منظور قوی گردد و در دفع طبیعتین هر دو دفع قوت و دفع طبیعت دلائل کنند بر رشد شدن طاجات و بر آمدن مرادات به مولک هر چه غماشیر لکن از مقارنه یا تدبیر تا تثلیث ناظر باشند دلائل کنند بر بخت بسیار و در مقابل و تریع بخت کمتر باشد **یازدهم قبول مکان** یعنی بودن کوب در خطوط خوشی قوی حال و غرض از این سخن آنست که خطوط کوب را از جهة حاجتیه قبول میکند و در اثبات این خط خللی مبینم اما سخن دراز نمیکند زیرا که حقیقت این سخن معلوم نکرده ام **دوازدهم ذره آهین** یعنی بودن کوب فوق الارض چنانچه که مطرح شعاع هر دو تریع او بالای زمین باشد و با اصطلاح بختان مطرح شعاع تریع موضعی را که ید از فلک البروج که تقاطع کرده باشد با دایره عظیمه که بر دو نقطه جنوب و شمال کند و میان نقطه تقاطع او با معدل النهار و نقطه تقاطع معدل النهار با دایره عظیمه که بر دو نقطه شمال و جنوب و مرکز جرم کوب مغرض کند ربع دور باشد هر چند از این سخن کسی کمتر محظوظ میشود اما اینجا فرستیم فی الجمله تحقیق این خط و قیاسی که از پنج عرض افق حادث کواکب و مطالع مصحح و مطالع شعاعات و افوار مذهب اصحاب احکام و مذهب اصحاب علم و ریاضی تحقیق مولانا شمس الدین و ابوالکلی فی الله الرحمن معلوم کرده باشند و چون کواکب را این خط باشد خط فوق الارض دیگر باره محسوب نباشد و این خط دلائل کند بر صنعت و عمل و ضبط امور و دانستن علم سیاست **سیزدهم درم قران** یعنی در جتن قران یا نزدیک قران بعد از آنکه جرم احدی القارین که ان رخل و مشرقی نه درجه است و مریخ را هشت درجه و افتاب را پانزده درجه و قمر و عطارد را هفت درجه و قمر را دوازده درجه است بمركز جرم دیگری رسیده باشد یک مستعلیت و یکی منخفض و مستعلی را گویند که بزرگتر است یا تدبیر یا قطب شمالی نزدیک تر از ان باشد باوصف بدو صفت ازین باشد و این خط منسوب بمستعلی است و دلائل کند بر ظهور و تحقیق امور و در خارج **چهاردهم درم جبهه**

یعنی نظریه ظاهر با مشتری وزهره و عطارد معهود و نظر دوشی با شمس و مریخ و معهود بودن عطارد
 است که مستوفی بر موضع او مشتری یا زهره باشد یا قریب شرط نظر دوستی با عطارد و این حال دلالت
 کند بر اثنای سرعت برآمدن کارها **پانزدهم حد** بقول صریان بیاید دانست که برج را با اقسام مختلفه
 بنصب قسم کرده اند و هر قسمی را بکوی از خمسة متخیره نسبت کرده و این اقسام را حد نام نهاده و نیز بر
 حد نهاده اند زیرا که حد را فایم مقام طبیعت دانسته اند و با اتفاق جمهور حد مشتری فایم مقام شمس
 و حد زهره فایم مقام حد مریخ میان طبیعت شمس و مشتری بخشک و تری تفاوت اما چون در تربیت
 مولود حکم کلی بر تربیت است و سعادت ایشان پیش از سعادت سعدین دران باب و تربیت شمس مشتری مناسبست
 و تربیت قریب زهره و عطارد دلالت کلی بر امور حیوانات است چون شمس در حد مشتری باشد و قمر در حد زهره
 همانست که در حد خود و دیگر بار حد سعد محسوب نباشد اما این مقدار تفاوت است که هر قدر حد پنجاه
 نشود اما بودن کوکب در حد دلالت کند بر ظهور طبیعت آن کوکب در مولود **شانزدهم مکان همگام** بدانکه
 سهم السعاده موضعی را گویند که بعد از انظار طالعهای روزی مثل بعد موضع مریخ باشد از موضع شمس و در
 طالعهای شیعی مثل بعد موضع شمس باشد از موضع مریخ هر گاه که کوکب در برج سهم السعاده باشد و بعد
 میان هر دو کمتر از پنج درجه باشد گویند کوکب در مکان سهم السعاده است و این حال دلالت کند بر ظهور
 منافع آن کوکب دران طالع **هفدهم فصل** یعنی بعد کوکب از انقباض زیاده از پانزده درجه و این حال دلالت
 کند بر امن و فراغت و خلاص از سخت **هجدهم جمع نود** یعنی نظر کردن دو کوکب یا بیشتر و قریب که در آن
 باشند بکوی کران و پس اگر آن کوکب فزایشان را جمع کند بحقیقت چنان باشد که ایشان بهم نظر
 کرده اند و این خط عام باشد جامع و مجموع و دلالت کند بر صلح دادن اعدا و دوستی انداختن میان مردم
 و بیکدیگر و خلاصی و زکریا و کرجیل **نوزدهم فصل نود** یعنی دو کوکب از هم ساقط باشند کوکبی که از هر دو سبک تر
 تر باشد از یکی گذشته باشد و هنوز منصرف نشده بیکدیگر متصل شود پس این خط از آن باشد که سبک تر
 بدو خواهد رسید و این حال دلالت کند بر نامه و پیغام **بیستم رد نود** یعنی نظر کردن دو کوکب با هم
 بعد نفل النور یعنی آن دو کوکب که از هم ساقط بوده اند در نفل النور بر این خط هر دو کوکب باشد و

باشد و دلالت کند بر ملاقات بعد از سال سال و منفعت یافتن از یکدیگر **پنجاهم درجه ثانی** بدانکه
 یعنی بعد کوکب از درجه تقویمی ثانیة سعد کمتر از پنجاه درجه باشد و این حال دلالت کند بر کوچ
 یافتن و تصرف در اموال سلاطین و قوطن در مساکن ایشان **پنجاه و یکم درجه ثانی** بدانکه در استیلا
 بر جزو مقدم طریق بطلمیوس رعایت باید کرد یعنی خانه را پنج شهادت باید گرفت و شرف را چهار
 و مثلثه اولی باد و و مثلثه ثانی را یکی و حدود بطلمیوس اعتبار باید کرد نه حدود مصریان و این
 حال دلالت کند بر تدبیر مزاج خود و حفظ صحت و بهره هر یک از این قوتها درین مرتبه هفت باشد
 و چهل و چهار میانه اثراند ده اعلی مراتب **اول ثانی** برای استقامت اقامت کوکب و قوت
 باشد که در مقام اول و دوم کم نزدیک مبدأ نطاف دوم و چهارم است از فلک ندیر باشد و محب
 سیر و قوتی باشد زحل و مشتری و مریخ را که در شبانه روزی کمتر از دقیقه حرکت کند و زهره و عطارد
 را وقتی کمتر از پنج دقیقه حرکت کند و در این موضع ان اقامت را میخواهد که پیش از آن حرکت کوکب بر
 خلاف تالی بوده باشد و بعد از آن بر تالی شود و حال مانند آخر چهاریت و دلالت کند بر امید و
 و خبری **دویم درجه سی** یعنی زحل در شبانه روزی پیش از دو دقیقه حرکت کند و مشتری از پنج دقیقه
 و مریخ از سه و یک دقیقه و شمس و زهره و عطارد از پنجاه و نه دقیقه و قمر از سیزده درجه و یازده دقیقه
 و این مقدار سیر وسط این کوکب است و این حال دلالت کند بر چسبته در کارها و حصول مرادات
 بزودی **سیم حد حد** یعنی بودن کوکب در حدود مشتری و زهره و عطارد و اگر معهود بوده باشد
 و این حال افراط و تفريط از طبایع کوکب بیرون برد و دلالت کند بر آنکه مردم و بلاد کارها حد
 و شاکیند و تخمین کنند **چهارم مثلثه اول** بدانکه حکما هر سه برج را از برج دوازده گانه که بر
 یک طبع یافته اند مثلثه خوانند و بدان طبع نسبت کنند و چنانکه در هر حال و اسد و قوس و مثلثه
 آتشی خوانند و ثور و سنبله و جد و خاکی و جوزا و میزان و دلو و بادی و سرطان و عقرب و حوت را
 آبی و هر دو کوکب را از کوکب سبعة که بطبع مناسب مثلثه یافته اند صاحب مثلثه خوانند و کوکبی

دیگر را که از آن طبع جرم داشته باشد شریک ایشان سازند چنانکه صاحب مسئله اکثر
 شمس و مشتری را خوانند و زحل را شریک ایشان دانند و در مسئله خاک زهر و قمر و مریخ را شریک
 و در مسئله هوا و زحل و عطارد را و مشتری را شریک و در مسئله آب زهر و مریخ را و قمر را شریک
 گیرند و این حال در طالع های روزی است و در طالع شیء مقدم صاحبین را مؤخر دارند پس هرگاه
 که طالع های روزی شمس در مسئله آتش باشد یا زهر در مسئله خاک و آبی یا زحل در مسئله
 بادی باشد گویند در مسئله اولی است و اگر در طالع های شیء مشتری در مسئله آتش باشد
 یا قمر در مسئله خاک یا عطارد در مسئله بادی یا مریخ در مسئله آبی همین باشد هر چند اولی
 صنعت صاحب است نه صنعت مسئله اما برای تمیز هر چه خط گویند مسئله اولی و وجه تمیز
 این بروج مسئله نظر تلیث است و این حال دلائل کند بر ظهور منافع کوکب در تلیث اولی و غیر شرط
 قابلیت و دلیل باشد بر غذای ماکول و خویش و فیصله و فرزندان و عشق و باغی که نزدیک خانه باشد
 و بعد صاحب نوی پشتر باشد **پنجم صعود در فلک اوج** و این حال وقوع باشد که مرکز مطلق نیرین و کند
 معدل تخیر از شش برج زیاده باشد و بقرب و قوی باشد که تقویم کوکب از نقطه ضعیف گذشته
 باشد و اوج نرسیدن و دلائل کند بر پوشیدن ملبوسات فاخر و بالیدن فدا و طاعت و دولت
 روز افزون و سوار و **ششم صعود در فلک نذیر** و این وقوع باشد که خاصه معدل کوکب زیاده از شش
 برج باشد و هنوز کوکب بدرقه و سطحی نرسیده باشد و قریب دره مرث و دلائل کند بر فراخی روزی
 و پذیرفتن عذر و معیشت روز افزون **هفتم صعود در شمال** یعنی عرض کوکب شمالی زاید باشد پس
 این حال دلائل کند بر آبادانی خان و مان و صفای زن روی و طبری و قوت تن **هشتم بودن**
کوکب فوق المیزان و این حال دلائل کند بر ظهور مدد و دلائل کوکب **نهم بودن کوکب مذکر در برج مذکر و**
مؤنث در برج مؤنث اما بروج مذکر مسئله آتش و بادی اند و مؤنثه خاک و آبی و کوکب مذکر زحل
 و مشتری و مریخ و شمس و مؤنثه زهر و قمر و عطارد مندرجست و اسباب تلخیص و انیشت و پیش ازین گفته

این مسئله در طالع های روزی است و در طالع شیء مقدم صاحبین را مؤخر دارند پس هرگاه که طالع های روزی شمس در مسئله آتش باشد یا زهر در مسئله خاک و آبی یا زحل در مسئله بادی باشد گویند در مسئله اولی است و اگر در طالع های شیء مشتری در مسئله آتش باشد یا قمر در مسئله خاک یا عطارد در مسئله بادی یا مریخ در مسئله آبی همین باشد هر چند اولی صنعت صاحب است نه صنعت مسئله اما برای تمیز هر چه خط گویند مسئله اولی و وجه تمیز این بروج مسئله نظر تلیث است و این حال دلائل کند بر ظهور منافع کوکب در تلیث اولی و غیر شرط قابلیت و دلیل باشد بر غذای ماکول و خویش و فیصله و فرزندان و عشق و باغی که نزدیک خانه باشد و بعد صاحب نوی پشتر باشد پنجم صعود در فلک اوج و این حال وقوع باشد که مرکز مطلق نیرین و کند معدل تخیر از شش برج زیاده باشد و بقرب و قوی باشد که تقویم کوکب از نقطه ضعیف گذشته باشد و اوج نرسیدن و دلائل کند بر پوشیدن ملبوسات فاخر و بالیدن فدا و طاعت و دولت روز افزون و سوار و ششم صعود در فلک نذیر و این وقوع باشد که خاصه معدل کوکب زیاده از شش برج باشد و هنوز کوکب بدرقه و سطحی نرسیده باشد و قریب دره مرث و دلائل کند بر فراخی روزی و پذیرفتن عذر و معیشت روز افزون هفتم صعود در شمال یعنی عرض کوکب شمالی زاید باشد پس این حال دلائل کند بر آبادانی خان و مان و صفای زن روی و طبری و قوت تن هشتم بودن کوکب فوق المیزان و این حال دلائل کند بر ظهور مدد و دلائل کوکب نهم بودن کوکب مذکر در برج مذکر و مؤنث در برج مؤنث اما بروج مذکر مسئله آتش و بادی اند و مؤنثه خاک و آبی و کوکب مذکر زحل و مشتری و مریخ و شمس و مؤنثه زهر و قمر و عطارد مندرجست و اسباب تلخیص و انیشت و پیش ازین گفته

گفته ایم و این حال دلائل کند بر قوت دولت مردان و انوشت زنان و ظهور و فعل هر یک از
 مجری طبیعی مجرای طبیعی **دهم بودن از نحس** یعنی بر قران و تربع و مقابله زحل و مریخ باشد
 و این حال دلائل کند بر این بودن از شر مردم شر و و هجره هر یک ازین قوتها درین مرتبه شش شد
 و هفده اوسط مراتب **اول استدلال** و این غیر از آن استدلالست که پیش ازین گفته بودیم در مرتبه
 قران و بعد از این است که کوکب در دم و یازدهم کوکبی دیگر باشد بر جیت و این حال بر حرمت
 دلائل کند **دویم ربع مقبل** یعنی بودن کوکب میان مرکز عاشر و طالع بر توالی اعیان مرکز راجع
 و راجع بر توالی و این حال بر پیروزی دلائل کند **سیمی عرض شمال** یعنی کوکب منحصر باشد میان
 منطقه البروج و قطب شمال پس اگر هر نقطه بعد از آن منطقه البروج زیاده میشود از شمالی و
 صاعد خوانند و هجره خطان پیش از این گذشت و اگر هر نقطه کمتر میشود از شمالی هابط گویند
 و هجره خط او درین مرتبه است و این حال دلائل کند بر آبادانی باغ و بستان و صفای لکن بدن و کثرت انفا
چهارم زیادت نور و این وقوت است که کوکب در نقاط دهم و سیم باشد از هر دو فلک و ماجد و
 نقاط در آخر این میانه پیادیم و طریق عمل در اینجا ابراهیم کنیم اما قمر را زیاده و در قوت باشد
 که از تربع اول شمس گذشته باشد و تربع دوم نرسیدن و این دلائل کند بر سرخ زدن روی و حسن
 صورت و تیزی حسن **زیادت نذر** و این نیز همان وقت باشد و دلائل کند بر سطر و تن **ششم زیادت**
سیم یعنی سیر کوکب در زاید باشد و اول استغاثت یاد در شاقص باشد در جین رجعت و این حال دلائل
 کند بر ترقی کارها **هفتم زیادت حساب** و این حال عجب فلک اوج در طای سیم و چهارم باشد و در طالع
 تدیر در نقاط اول و دویم پس هرگاه که مرکز مطلق نیرین و مرکز معدل تخیر بیشتر از شش برج باشد کوکب
 زاید در حساب باشند و اگر خاصات معدل کمتر از شش برج باشد حکم همین باشد در فلک تدویر
 و این حال دلائل کند بر کثرت اقربا و چیزی که زیادت از یقت فروخته شود **هشتم زیادت عدل** و این حال
 عجب هر دو فلک در نقاط اول و دویم باشد و دلائل کند بر چیزی که قیمتی بود بفیقت فروخته شود

هفتم درجه سنا و نای بدانکه در هر برج درجه چند هست که چون کوکب در اجزا باشد دلالت
 کند بر شرف و ذلت و یافتن جاه و ناکاه و آن درجات را در آخر کتاب مجدول باز غایم **دهم**
درجه نیر و آن نیز مجدول معلوم شود و بودن کوکب در آن درجات دلیل ظهور و لول آن کوکب بود
یازدهم درجه منظمه زحل را خاص بسبب مناسبت و حکم این خط نیز مثل حکم خط گذشت است **دوازدهم**
مثلثه اولی سعد یعنی بودن کوکب در مثلثه اولی مشتری و زهره و عطارد مسعود و غیرین اگر منظر
 دوستی ناظر باشند و این حال دلالت کند بر تربیت یافتن از بزرگان و همفرک با ایشان **سیزدهم**
ربع مذکر کوکب مذکور را ربع مؤنث کوکب مؤنث بدانکه فلک البروج بدو دایره عظیمه که یکی
 دایره افق و یکی دایره نصف النهار است بچهار قسم متساوی شود در اکثر از افق مشرق تا دایره
 نصف النهار و قوس الاوضاع مذکور باشد و آن ربع مقابل و است یعنی از افق مغرب تا دایره نصف
 النهار تحت الارض و آن دو ربع دیگر مؤنث و این حال دلالت کند بر کال خلقت **چهاردهم درجه**
 بدانکه فلک البروج را باقسام متساویه سی و شش قسم کرده اند و از او جدا نموده اند و صاحب
 قسم اول از حمل مرغ را یافتند و صاحب قسم دوم شمس را و هم چنین بر ترتیب افلاک یعنی صاحب
 قسم سیم را زهره و صاحب قسم چهارم که قسم اول فوژات عطارد را و صاحب قسم پنجم قمر را و چون
 قسمت بقمر رسید ابتدا از زحل کردند تا قسم آخری شمس رسید و بودن کوکب در وجه خود دلالت
 کند بر ظهور و صدف او در مولود یا در شخصی که منسوب است بدان کوکب در طالع مولود **پانزدهم درجه**
 بدانکه فلک البروج را بصدد و هشت قسم کرده اند که هر قسمی سه درجه و بیست دقیقه باشد و قسم اول
 از حمل مرغی داده اند و باقی اقسام بر ترتیب برج بصادحان بروج داده اند تا قسم آخری مشتری
 رسید است و این خط دلیل مال است **شانزدهم مثلثه ثانیه** یعنی بودن ربع دوم مثلثه در وی
 و بحث این پتر ازین گذشت و این حال دلیل لباس و غذای مشروب و دوشان باشد **هفدهم اثناعشریه**
 و از او دوازده بطریق نیز خوانند بدانکه هر برجی را دوازده قسم کرده اند که هر قسمی دو درجه و نیم باشد و قسم اول

اول از هر برج را صاحب ربع دوم بصادحان بروج دوم و باقی اقسام بر ترتیب برج
 بکوکب داده اند تا قسم دوازدهم بصادحان بروج دوازدهم رسید است و این حال دلالت کند
 بر فرزندان و بر عدالت قوت شهوات و عفت و حجت نظمه و الاث ناسل و نیز دلالت کند بر ملاقات
 مولود با هر صنف از منسوبات طالع خود و بطریق هر یک از این قوتها در این مرتبه پنج باشد و هفدهم **اولین مثلثه**
اولین مثلثه یعنی بیت دوم از طالع اگر چه پنجم و هشتم و یازدهم نیز مایلند اما اینجا مراد از بیت مثلث
 بیت دوم است و بودن کوکب در این خانه یکی از قوتهاست مگر زحل را و این حال دلالت کند بر
 تربیت یافتن بدن و پذیرفتن غذا **دویم ربع** یعنی بودن عطارد در طالع یا زهره در پنجم یا شمس
 در نهم یا مریخ در ششم یا مشتری در یازدهم یا زحل در دوازدهم یا قمر در سیم و چون بخان در
 فرج باشند ضعف بیت ادبار ایشان محسوب نباشد و چون نیران در فرج باشند ضعف بیت
 نایل غیر ساقط محسوب نباشد و این حال دلیل است بر خورسندی از کارها و جاهای خود
سیم بیت قوت یعنی بودن افعاب در دهم یا قمر در چهارم یا زحل در هشتم یا مشتری در دهم
 یا مریخ در سیم یا زهره در هشتم یا عطارد در نهم و چون زحل در بیت قوت باشد ضعف بیت
 ثامن محسوب نباشد و چون مریخ و عطارد در بیت قوت باشند ضعف بیت نایل غیر ساقط محسوب
 نباشد و این حال دلالت کند بر زور و قوت **چهارم بیت مذکور** کوکب مذکور مؤنث بدانکه
 که طالع و هر خانه که عدد او طاق است مذکور است و آنچه عدد او جفت است مؤنث و این حال
 بار ساقط باشد **پنجم بیت سعد** یعنی بودن کوکب در خانه مشتری و زهره و عطارد مسعود و غیرین
 اگر منظر مودت ناظر باشند بشرط آنکه در و بال و هبوط نباشند و این حال دلالت کند بر پوشش
 یافتن در سایه بزرگان و منفعت از ایشان و تازه روی **ششم مثلثه ثانیه سعد** و این حال دلالت
 کند بر شادی از طرف معشوق و لذت و خوردن شیرینیها **هفتم نصرت** یعنی بودن کوکب در
 برجی که صاحب وی قوی حال باشد و دلالت کند بر قوتن در جایها که ملک بر قوتن باشد و آبادان

باشد **هشتم اعانت** هر کوب که صاحب برج شرف کوکبی دیگر باشد ان کوکب دایری کند در حین
 نظر چنانکه مریخ افتاب را و این قوت صاحب حظ شرف را باشد نه صاحب برج را و دلالت کند
 بر عنایت یافتن از بزرگان و مراد یافتن پیشه ایشان و مدد یافتن در امور **نهم استغاثت** هر کوب
 که کوکبی در شرف باشد باری خواهد از صاحب برج شرف در حین نظر پس صاحب برج ویرایی
 کند و این قوت هر دو کوکب را باشد و دلالت کند بر آنکه از کسی چشم پوشیده باشد و انکس و یل
 بهرتبه بلند رسانند **دهم نعت** یعنی کوکبی ضعیف باشد کوکبی دیگر که با وی دوست باشد قوی
 حال بود باری نظر کند و این حال دلالت کند بر مدد یافتن در حین در ماندگی و این عظم منسوب
 بکوکب ضعیف **یازدهم مکانات نعت** یعنی کوکبی که ضعیف بوده باشد در حین لغت قوی شود و آنکه
 قوی بوده باشد ضعیف شود و با هم نظر کنند پس این خط هر دو را باشد و دلالت کند بر فرار یا رسیدن
 فریاد رسندان خود اما بنیاید انت کرد و نشان افتاب ماه و مریخ و شری اند و دوستان ما که افتاب
 و عطارد و دوشان زحل زهره و عطارد و دوشان مشتری و مریخ و دوشان مریخ
 مریخ و مشتری و دوشان زهره عطارد و زحل و دوشان عطارد زهره و افتاب **دوازدهم صا**
مبارک و سعد بنیاید دانست که نزد یکترین جرمی و شعاعی از دو طرف کوکب کدام است که کوکب در میان
 آن مختص است اگر از یک طرف سعدی باشد و از دیگر طرف سعدی باشد شعاع سعدی یا زهره و طرف
 شعاع سعد کوکب مختص باشد بین السعدین و این حال دلالت کند بر مدد یافتن از ارواح در حالت
 چنانکه شاعر گوید: دلا معاش چنان کن که گر بلغزد پای فرشتان بدو دست عانکه دارد
 و نیز برضا و تکل دال باشد **سیزدهم بودن** کوکب مدعی بر وقت تحت الشعاع و کوکب شیب و این
 خط افتاب است نه کوکب بدان شرط که پیشتر از احتراق باشد و دلالت کند بر قوت مدلول افتاب
 در طالع و نیز با صحت و روانی فرمان **چهاردهم یلین** و این حال کوکب علوی را از افتاب بعد از کالبت
 باشد و قریب بعد از مقابلت شمس و پیش از تحت الشعاع و معنی این در جانب راست بودن است از افتاب چپ

و این حال سفلیین را بعد از آن است که رجعت از تحت الشعاع بیرون آیند نا وقتی که باز با استقامت
 در زیر شعاع مخفی شوند و حکم این نزدیک است بحکم دستوری و کثر بر استقامت از ایشان **پانزدهم درج**
 بدانکه برجی را به قسم مساوی کرده اند و قسم اول را صاحب ان برج داده اند و قسم دوم را بصاحب
 بنوال و قسم سیم را بصاحب بنوال داده و این حال دلالت کند بر رجعت و موصلت **شانزدهم اند**
 بدانکه فلک البروج را بهیشتن قسم مساوی کرده اند همچنانکه در وجه و قسم اول از حلالا بمریخ
 داده اند و باقی اقسام را بعکس ترتیب افلاک بکوکب داده اند یعنی قسم دوم از اجل مشتری و قسم
 سیم بر زحل ناستم از حوت بمریخ رسید است و این حال دلالت کند بر بزرگی جتن و غنی شدن را
 بزرگ داشتن **هفدهم هفت برج** بدانکه هر برج را هفت قسم مساوی کرده اند و قسم اول را صاحب
 ان برج داده اند و قسم دوم را بکوکبی که فلک او شیب فلک صاحب ان برج است چنانکه قسم اول از
 حمل بمریخ و قسم دوم به شمس داده اند ناستم هفتم رسید است بمشتری و این حال دلالت کند بخت
 کاران و توابع و همزه هر یک از این فوقا درین مرتبه چهار است و پانزده حقیق از اعلی مراتب **اول**
سعد و این حال بر تناسب اعضاء سر و حسن صورت دلالت کند **دویم نهج سعد** و این حال دلالت
 کند بر خزینه داری **سیم اثناعشر سعد** و دلالت کند بر ملاقات دوستان و همزه هر یک از این قریقا
 درین مرتبه سه باشد و هفت اوسط مراتب **اول و بیست سعد** دلالت کند بر صنعت از محبوب
 و قله از روحانیه محبت **دویم اویسیا سعد** دلیل بود بر بزرگی یافتن **سیم هفت هج سعد** دلالت کند
 بر خدمت بنک و صورت بنک و سیرت و خدمت کار و صنعت کار **چهارم درجه سیم** یعنی درجه مذکور مذکور
 و درجه مؤنثه مؤنثه و این را هم مجدول خواهم نمود و این حال دلالت کند بر ظهور شهرت از
 مجرای طبیعی و در مردان دلیل شجاعت باشد و در زنان دلیل رقت قلب و وفادار عصمت **پنجم**
نصف طالع یعنی بودن کوکب در نصفی که از درجه عاشر است تا درجه رابع بر توالی و این حال دلالت
 کند بر سرهای کوه و بلند های خوشه ها **ششم بیج موافق مزاج** یعنی بودن زحل در مثلثه خاکی

و شتر و عطارد در مثلثه بادی و مریخ و شمس در مثلثه آتشی و زهره و قمر در مثلثه آبی و اگر در
 دیگر مثلثات باشند که بیک طبع مناسب باشد مانند زحل و مشتری در مثلثه آبی و آتشی و مریخ
 و شمس و زهره و قمر در مثلثه بادی و خاکی و عطارد در مثلثه خاکی نه موافق مزاج محسوب باشد
 و نه مخالف و این حال دلائل کند بر قوت مزاج و استحکام ترکیب **هفتم برج موافق خوی کواکب** یعنی برین
 زحل در جدول و مثلثه خاکی و آبی مگر جوهر و بودن مشتری در جوهر و مثلثه آتشی و بادی و مریخ
 در مثلثه آتشی و جودا و عقرب و جوهر در مثلثه آتشی و میزان و دلو و جوهر و زهره در برج **هفتم**
 و آبی مگر عقرب عطارد در مثلثه بادی و سنبله و قوس و قمر در مثلثه آبی و این حال دلائل کند
 بر راست گفتن و جوهر هر یک از این قوتها در این مرتبه دو باشد و پنج آدن مراب **اول نیم** بدانکه
 بدو قسم متساوی کرده اند و از برج مذکور قسم اول شمس داده اند و قسم دوم را بقمر و در برج
 مؤنث بعکس و در غیرین در طالعهای روزی هر کوب که در نیمه ماه بود این مقدار تفاوت
 که در تیرین این خط مضاعف شود و در دیگر کواکب مضاعف شود و دلائل کند بر غذائی که مادر
 و پدر جهت فرزند سازند **دوم برج شمالی** بدانکه از سرجمل ناسم نیک بر نوال شمالی اند و ان نصف
 دیگر جنوبی و دلائل کند بر خانه خوش هوا **سیم برج دوت** بدانکه هر کوب پنجم خانه خود را
 دوست دارد و این حال دلائل کند بر عشق **چهارم برج مستقیم الطالع** بدانکه از سر سرطان ناسر جدی بر
 نوال مستقیم الطالعند یعنی مطالع ایشان از درجات ایشان زیاده است و ان نصف دیگر معراج الطالع
 اند یعنی درجات مطالع از درجات ایشان کمتر است یا برابر و دلائل کند بر راستی فدا و ثامت و اعتدال
 خواب و بیداری **پنجم دلائل** یعنی ان چیز که در بیان خانه ذکر کردیم خاصه نیرین و این حال دلائل کند
 بر فوطن مادر و پدر در وطن مالوف اینست قوتهای کواکب و جوهر هر یک از این پنج قوت درین مرتبه
 یکی باشد اما **اصناف ضعیفها** قسم اول سیم و پنج اند هفت اعلی مراب **اول و بال** یعنی بودن کوب در برج
 هفتم از خانه خود چنانکه افق باشد و دلو و این حال دلائل کند بر ذل و نود و بدترین حالها و نایاب

و نایاب ترین جایها **دوم درجه هبوط** یعنی بودن کوب در صد هشتاد و یکم درجه از درجه شرف غنی
 چنانکه افق در نوزده درجه میزان و این حال دلائل کند بر شقاوت و دخول و قتل و غل و از
 جایها بر زندان و محمل حدث **سهم خسوف ماه** دلائل کند بر فساد لون و ضعف باصره و نابینا شدن
 غدا **چهارم کسوف آفتاب** دلائل کند بر ناپاکی نظفه و حرکات شنیعی که شوم باشد پنجم **کسوف کواکب** بدانکه
 و این ضعف از است که فلک او بالا تراست و دلائل کند که فضل ان کوب کمتر بظهور آید و در یکی **ششم**
جرم ثابت یعنی و این بدترین غیوشات است و دلائل او در خصوص نیا و بدترین هر بد بختی و سپید و
 ظاهر و باطن است **هفتم اخلاف** یعنی بعد کوب از آفتاب کمتر از شش درجه و بیشتر از شانزده دقیقه
 و این حال بر فنا و عدم دلائل کند و جوهر هر یک از این ضعیفها درین مرتبه نه باشد و شش و
 مراب **اول برج هبوط** یعنی بودن کوب در برج هفتم از برج شرف چنانکه افق در میزان و این
 حال دلائل کند بر ذلت و غریب و طلب مجهولات و **دوم رجعت** یعنی حرکت کواکب برخلاف نوال
 و این حال دلائل کند بر باطل شدن امور و بی ثمری و حرکات و سکات **سهم خفا** یعنی بعد
 کوب از آفتاب بیشتر از شش درجه و کمتر از پانزده درجه و این حال دلائل کند بر دخول و سقوط
 و خفاء امور و فساد لون و ضعف باصره و تحریک بسیار **چهارم طریقه عثره** نیرین را خلاص است و بلند جا
 است که ما بین درجه هبوط نیرین باشد یعنی نوزده درجه میزان ناسر درجه عقرب و این حال
 دلائل کند بر حرالت و ریختن مژه **پنجم اعطاء فلک** یعنی فلک کواکب زیر فلک افق باشد و این
 ضعف داعی است مخصوص بر زهره و عطارد و قمر است و دلائل کند بر ناءت ذائق و پستی و **ششم**
جزء مقدم و در پنج وی یعنی بعد کوب ان جزو مقدم کمتر از پنج درجه باشد و این حال دلائل
 کند بر نیک مفاجات و جوهر هر یک از این ضعیفها درین مرتبه هشت باشد و پست و دوا و در **مراب**
اول غریب علوی و شرف سفلی و این حال دلائل کند بر افتادن از منزلت **دوم بعد از نظفه** یعنی کوب
 در نهایت عرض جنوبی باشد و دلائل کند بر عدم اعضا **سیم استقبال فلک** یعنی بعد کوب از درجه طالع

صد و هشتاد درجه باشد و این حال دلالالت کند بر هزیمت و گرفتار شدن در دست خصم چهار
درجه پست راجع یعنی بودن کوکب بر دایره نصف النهار تحت الارض و این حال دلالالت کند بر افتادن
 در چاه و از منار و مانند در بنیر دیوار و افتادن چیزها بر بالای وی **پنجم پست نامن** مکرر جل را
 و دلیل بودن بر **پنجم اسباب موت** و کارهای خطونا که در **ششم نقطه حقیقی راجع** و این حال دلالالت کند
 که مرکز مطلق نیزین و مرکز معدل مخیره بول میزان رسد و دلالالت کند بر افتادن از کوهها و کمرهای بلند
 و از چاهها پایان **هفتم حقیقی ندر** و این از وقتی باشد که خاصه مطلقه بول میزان رسیده باشد و وقتی
 که خاصه معدل بول میزان رسد و دلالالت کند بر افتادن از کوههای بلند و درخت و این هر دو **حقیقی**
 دلیل گزافی نذوفاست اند **هشتم و آلیسارین** و این حال عکس و الیمینین باشد و دلالالت کند بر
 مجر در صناعتهای پنهان شدن در سردایها و پقوت **نهم انکار** یعنی کوکبی در بال و هو و کوکبی
 دیگر باشد و بدان کوکب نظر کند ان کوکب که در بال و هو و خود بیند نظری را قبول کند
 و این ضعف کوکب ناظر را بود و دلالالت کند بر نامقبولی پیش مردم و **دهم بیت ادب** یعنی بودن
 کوکب در ششم و دوازدهم طالع بدان حساب که در این از مذکور است و این حال دلالالت کند بر آنکه مردم
 و برانشناستند و اگر شناسند صحبت و بر ناخوش دارند و او را حقیر شمردند و در بیخ و مشقت دانستند
 برین خود و ضرورت **یازدهم گذشتن کوکب بر مریخ** یعنی مریخ قران مستغلی محس باشد و این حال دلالالت
 کند بر کشته شدن در دست عدو و زهر خوردن **دوازدهم مانع مریخ** بنظر عدالت یعنی بودن کوکب
 در ترتیب و مقابله زحل و مریخ و عطارد مریخ و این حال دلالالت کند بر گرفتار اعدا و مضرت از ایشان
 و خوردن طعاهاء زهر آلود **سیزدهم نقطه آتود** و این دو نوع بود و هر دو جز در قران نباشد یکی آنکه
 سه کوکب نزدیک هم باشند مریخ و متوسط و بطیعی سریع خواهد بود که متوسط پیوندد و متوسط بطیعی
 پیوندد و از او بگذرد بطیعی قطع کند و از متوسط پس این ضعف متوسط را باشد نوع دیگر آنکه
 متوسط و بطیعی و سریع باشند متوسط خواهد که بطیعی پیوندد میان متوسط و حائل شود و قطع

و اگر در این راجع شود ملازم بطیعی

قطع کند و متوسط را از بطیعی پس این ضعف بطیعی باشد و این حال دلالالت کند بر تمام ناشدن **اسباب**
 و نامرادی و غیر **چهاردهم منع نور** یعنی سریع خواهد که بطیعی پیوندد و متوسط در میان حائل و طالع
 شود پس این ضعف بطیعی باشد و این دلالالت کند بر تلف هدایا و ضایع شدن حقوق و اعمال و بفاکت
 رفتن اسباب و رسیدن مطعومات وی بدیگران و این حال نیز جز در مقارنه نبود **پانزدهم انکشاف** یعنی
 در نزدیک اتصال یکی از دو کوکب راجع شوند و اگر مستقیم بوده باشد یا مستقیم شود اگر راجع بوده
 باشد و اتصال تمام نکند پس دلالالت کند بر تمام ناشدن کارها و پشیمانی مردم از شفققت باوی و نزد
 این خیره است که این حال در ترتیب و مقابله بکوان قوه است و دلیل این واضح است **شانزدهم اعتراض**
 و این نوع دوم باشد از مریخ النور اما چون نسبت و متوسط کنند اعتراض خوانند و بر این اعتراض
 وارد است هر حال این حال دلالالت کند بر نامقبولی امر و پیغام **هفدهم غفرتین** نیرین را خاص و اینحال
 دلالالت کند بر منزلهای نا امن و رفتن بر اهلای نامعلوم **هجدهم پست** اذتاب بطیعی غنچین آنکه
 دالت بر نقطه و علت در چشم راست و غنچست ماه بطیعی غنچین بعد از زودالت بر نقطه و علت
 در چشم چپ و اینحال وقتی باشد که بعد شمس از غنچین بعد از احراق کمتر از پانزده درجه باشد و بعد
 از غنچین پیش از مقارنه کمتر از دوازده درجه باشد **نوزدهم حد مریخ** و این حال دلالالت کند بر بیماری از
 غلبه اخلاط غریبه **بیستم صمد** یعنی زحل مشتری را ضعیف کند و مشتری عطارد را و اذتاب عطارد
 زهره را و مریخ قمر یکدیگر را بشرط نظر و این حال دلالالت کند بر کینه و حمله مردم از وی و حمله از
 مردم **بیست یکم درجه نایب مریخ** یعنی بودن کوکب در درجه تقویم نایب مریخ و اینحال دلالالت کند بر مضرت از طالع
 خبیثه و نهضت ذبیح و حشرات و دند و حرامی در پاهای **بیست دویم درجه سهم نافع** یعنی درجه سهم المیت
 و سهم سنه الخط و سهمی که از غنچین گیرند و این حال دلالالت بر قصد کشتن خود و خوردن مملکات و علتهای
 کنند مثل طاعون و هجره هیکل از این ضعفها بدین مرتبه صفت باشد و سی و دو میانه از نزد اعلی
 مراتب **اول ثبات بر اوج** و این حال دلالالت کند بر تعویب کارها و کاهل و کراپی اندام **دویم بطیعی سیر در حد مریخ**

و این حال دلالت کند بر غنای دراز کش و علت های سوداوی **سیم هبوط** **دلتک اوج** و این وقت است که کوکب از دره اوج گذشته باشد و بعضی رسیده باشد و دلالت کند بر صحت و خصلت و بویک لب های زشت **چهار هبوط** **دلتک** و این وقت است که فرزند زوجه و سلی و کواکب از دره اوج گذشته باشند و قمر بعضی وسطی و کواکب بعضی مرئی رسیده باشند و دلالت کند بر خوردن نیم خورده نام و سستی و بیاده رفتن **پنج هبوط** **دلتک** و این حال دلالت کند بر خفه کردن بگند و پنهان شدن و شستن و طین **ششم** **دلتک** یعنی بودن کوکب زیر زمین و این حال دلیل بر پنهان شدن در سردیها و نیز بر پنهانها **هفتم** **برج مذکر** مؤنث و برج مؤنث مذکر و این حال دلالت کند بر تخت رجال و تنگ ناسا و ضعف مزاج و بی قوتی **هفتم** **مثله اول** **نخس** دلالت کند بر خوردن طعامها بدلیل غذا اگر بود اخلاط ردیه باشد **نهم** **غریب** **دلتک** یعنی بودن کوکب در برج که در آن برج نه قوت داشته باشد نه ضعف مثل اثناب در سنبله و این حال دلالت کند بر نهان شدن و طول جستن بی پایا و هجره های از این ضعفها درین مرتبه شش باشد و سیزده و وسط مراتب **اول** **برج مدبر** یعنی آن در که غیر مقبل دلالت کند بر رفو و اندک و زیر دستی و غریبی **دوم** **عرض جنوب** بدانکه عرض کوکب هر وقتی که جنوب وزاید بود و یا هابط در جنوب خوانند و چون ناقص باشد و یا طالع خوانند و عرض جنوب طالع دلالت کند بر خراب شدن خانه و مقام و پیکانگی حکم اثناف مردم باوی **سیم نقصان** **دلتک** و این ضد زیاد و نور است و دلالت کند بر هر یک زنک و فنج صورت **چهارم** **نقصان** **دلتک** و این ضد زیاد است دلالت کند بر لاغری تن **پنجم** **نقصان** **دلتک** و این ضد زیاد است و دلالت کند بر فروخته شدن چیزی بکثر از قیمت خود **ششم** **نقصان** **دلتک** در استقامت و زیادت سیر در رجعت دلیل بود بر نزل کارها **هفتم** **نقصان** **حساب** دلالت کند بر قلت اتباع و اولاد و بقیه چیزها و قلت مال **هشتم** **درجه بر** و در جانا با نیز عیال معلوم شود و دلالت کند بر افشادن در چاهها و فرو رفتن در زمین اما زحل درین درجات دلیل چاه کردن باشد **نهم** **مثله ثانیه** **نخس** دلالت کند بر شرتهای زهر آلود خوردن **دوم** **برج مؤنث** **مذکر** دلالت

کند بر ظهور و اظهار شهوت از غیر مجری طبیعی و کندی طبع یا **دوم** **خلاف عمل** یعنی بودن کوکب در روز و شبی شب دلالت کند بر بی تدریج خواب و بیداری و قلت عقل و **دوادم** **وخت** **دلتک** یعنی کوکبی بر جبهه و پیر من رود هیچ کوکب نرسیده دلالت کند بر بی فایده سی و پستی سقوط و هزیمت و اخفا و نامردی و بر نیامدن امیدها **سیزدهم** **خلاسی** یعنی کوکب در اول برج کوکب باشد بر نظر کند و دیگر هیچ کوکب نظر کرده بخوبی دلالت کند بر فرو بردن و ضایع شدن چیزها و عاقبت بدی هر یک از این ضعفها درین مرتبه پنج باشد و ده ادق مراتب **اول** **دلتک** یعنی سیم و هفتم دلالت کند بر بی اثناف از این کان **دوم** **پت** **تج** دلالت کند بر شش و بی سیم **پت** **ضعف** یعنی هفتم پت قوت دلالت کند بر سستی **چهارم** **پت** **مذکر** مؤنث و پت مؤنث مذکر دلالت کند بر سستی مزاج **پنجم** **پت** **نخس** دلالت کند بر خوردن و پوشیدن و چیزها که طبع از آن مستقر باشد **ششم** **ضعف** **دلتک** دلالت کند بر پناه بردن بجائی که پناه نیابد **هفتم** **مناکره** یعنی بودن کوکب در خانه کوکب و بر عکس دلالت کند بر آن شدن در میان مردم ناخوش و میل بدیدن ناخوش **هفتم** **طالع** **دلتک** دلالت کند بر حوادث دائمی و گرفتاری بسیار و مشقت و هجران **نهم** **ضد** **نخس** مخیر را دلالت کند بر رفتن بجایها که خاطر نخواهد بر اختیار و راه که کردن **دوم** **نپاس** یعنی منحصر بودن کوکب میان درجه شش و مقابل درجه دوی بر نوالی دلالت کند بر چرتی نزد اکابر و هجره های از این ضعفها درین مرتبه چهار باشد و هجده حقیق اثر مزاج مراتب **اول** **درجه** **نخس** دلالت کند بر ترک نزل و بدشکلی **دوم** **درجه** **نخس** دلالت کند بر مال احرام و زدی و دردی **سیم** **اشنا** **درجه** **نخس** دلالت کند بر سختی و ضایع کردن نطفه و تلف و قلت فرزندان **چهارم** **درجه** **مطلوبه** و این هم جدول معلوم شود دلالت کند بر بد زکات اعضا **پنجم** **درجه** **نخس** و حکم این نیز هانت و هجره های از این ضعفها درین مرتبه سست و ده و وسط مراتب **اول** **درجه** **نخس** دلالت کند بر هشتاد و دشمنان و تحریک روحانیه مبغضه **دوم** **درجه** **نخس** دلیل مرتبه پست باشد **سیم** **هفت** **درجه** **نخس** دلیل خدمتکاران بد شکل بد کردار چا حیت بود **چهارم** **درجه** **نخس** این نیز جدول معلوم شود و دلیل افلاس و کندی ذهن باشد **پنجم** **درجه** **نخس** یعنی درجه مذکر مؤنث و معنی مذکر را دلیل چپ مردان و بلطکی

زنان باشد **ششم درجه** آنکه در کمترین را خاص دلیل کوری باشد و این درجه پنجم جدول بنمایم **هفتم نصف** **هفتم**
 یعنی بودن کوکب در نصفی که از درجه رابع بود یا درجه عاشر بر توالی دلالت کند بر سکون در معاکها و
 و جایهای بد هوا **هفتم درجه** یعنی بودن کوکب در برجی که مخالف خود باشد دلالت کند بر ضعف
 مزاج **هفتم درجه** یعنی بودن کوکب در برجی که مخالف خودی وی بود دلالت کند بر بد خلقی و ما چون
 مخالفت درجه را که در مرتبه دوم و خط بود یکی گرفتیم ضعفهای اوسط مراتب نه شدند و هر یک از این ضعیفها
 درین مرتبه دو باشد و سه از این مراتب **اول درجه** یعنی از سر میزان تا سر جل بر توالی دلیل خافه و بد
 هوا و گرم و ناریک باشد **دوم درجه** یعنی بودن کوکب در دوازدهم خانه خود دلالت کند بر دشمنی آنکزی
 و رفیقش شدن بخن دشمنان **سیم درجه** یعنی **الطلوع** دلالت کند بر غلب و پیداری و استیلا و هر یک
 از این ضعیفها درین مرتبه یکی باشد **والله اعلم** این مراتب قوتها و ضعفها برای مناخران که بتقلید نشان
 قبول کرده اند و بعضی ازینها واقف شده اند و از بعضی واقف نشده اند اما بیاید دانست که همچنانکه هیچ شیخی
 نیست که در بعضی امور توانا و در بعضی نباشد هیچ کس که یث از سیارات که قوت و ضعف او نسبت با مدله
 با هم آمیخته نیست پس باید که در وقت احکام این مقدار از قوت و ضعف که در حصار ما استخراج کند بر تپ
 و عدد و هر یک در زیری بر نموضع کند و مجموع اعداد قوت جدا و ضعفها جدا بنویسند و اقل از اکثر نقطه
 کذا معلوم شود که قوت از ضعف یا ضعف از قوت چند مرتبه زیاده است حکم بر غالب کند **فایده** بیاید
 دانست که اثر هیچکدام از قوت و ضعف با وجود غالبیت یکطرف باطل نشود مگر چند اما این مقدار باشد که غالب
 زود تر و اثر مغلوبیت بر ظاهر شود **فایده** بیاید دانست که بحسب طوایف و احکام و اختیارات مراتب ملاحظه کرد
 مثلا در او بود و لذت و لطیف و حظی از جرم ثابته سعد و در جرم روح شرف و دستوریه زیاد باشد و در او مال
 و تجارت زیاد و لذت و ثواب و زیادتی و زیاده خود و در جرم سعاد و بهیولت روح **حفظ**
 عظیم از اعلی مراتب باشد و در طلب فرزندان و ثواب عظیم است و در تعویض مثلثه و در بیان و در حکم **شکل**
 مولود و وجه و علم و کمال نفس در درجات شرف و درجات سعادت از هر خط و مؤثر شریف بیاید
 دانست که کوکب را بر موجودات سفلی دلالت و نوع است ذاتی و غرضی ذاتی که بگرددش دهم باطل نشود

نشود مثل دلالت زحل بر سیاهی و غرضی آنکه بگرددش دهم باطل شود مثلا نحسین را دلالت بر امور
 فتنه مذمومه است و سعدین را بر عکس این پس هر چه در هر یک مستحسن باشد از مدلولات سعدین است چون
 در دود دیگر همان امر مذموم شود در بحث دلالت نحسین در آید و الله اعلم تمام شد رساله ضعف قوی

فصل اول در شرایط کلیه که بان اختیار نماید

بدانکه شرایط کلیه اختیار هفت است چنانچه سلطان احکام اسناد البشر خواجه نصیر الدین و الدین
 محمد الطوسه روح الله روحه از ابدین نشی نظم فرموده اند **شمار** اختیار هر چه خواهی هفت جزا و رعای
 نایب کار تو بگویند همین دان منفرض: حاله مسعود باید حال برج و عناجش: حال طالع صاحبش
 بین الغرض صاحب غرض و این هفت شرایط که چون وقت مساعدت کند رعایت مجموع لازم باشد **شرط اول**
 صلاح حال قمر و این بر شرایط دیگر مقدم است در جمیع اختیارات از برای آنکه او نیز یکمین سارکان است و نیز
 و تاثیر او درین عالم زود تر و بسیار اثر است از دیگر کواکب اما آنکه گفتیم که تاثیر او زود تر است بشهر
 نیست که حرکت قمر سریع از حرکات دیگر سارکان است و حوادث عالم بواسطه مجرده میگردد پس اضافه
 این حوادث بحکات سریعتر کردن انب بود و دیگر آنکه قمر از غایت سرعت حرکت افوار سارکان
 بیکدیگر میماند که در اند و امتزاج ایشان سبب حادث حوادث کرد و بزودی اما آنکه گفتیم که تاثیر
 قمر درین عالم نادر است آن نیز از غایت وضوح احتیاج بشیخ ندارد **مثله** رنگ گرفتن مبعوض از
 شعاع او و تاثیر شورش در کثات و سبب زکام و زلزله شدن چون بر تو او بدماغ رسد بسیار ظاهر است و دیگر
 از تاثیر او دانست که چون از اجتماع روی با استقبال هند او داد درین محل بعضی زاید آلتور کوپند نا
 رسیدن با استقبال بنات یا فکله که بدو نیا بیاید چون بنهند در وی جافوی پدید آید بانگ
 مدلت و از آن یکدیگر بریزند و چون ماه از استقبال باز کرد نا با اجتماع درین اوقات هر سن و غل
 که بدو نند و بریزند در وی جافوی پدید نیاید و بچندی هم برین حال بماند و این عجرب و دیگر بوقت
 آنکه ماه را با افتاب اجتماع یا استقبال باشد مصرع را صریح افند زیادت از اوقات دیگر و چون

این دو وقت در کند بهر کرد دیگر و اجتماع و استقبال آب دریاها و آب رودها در اضطراب افتد
 تا آنکه ماه از آفتاب برگردد ساکن شوند جزو رود درای محیط ان طلع و غروب قرظا هر است و کرة
 بعد از خری مشاهده کرده اند که چون ماه از افق مشرق ظاهر گردد اب درای محیط بسا حل را مدن گیرد تا
 آنکه قمر وسط السماء رسد باز چون از میان آسمان در کند اب باز پس شدن گیرد و بند هیچ میرود تا
 چون قمر با فو مغرب مخفی شود باز را مدن گیرد و چون قمر از نو در الارض در کند اب بگر باز گردد و باز
 پس شود تا چون قمر با فو مشرق رسد باز ان اب باز را مدن گیرد و دیگر چون قمر از سناره برگردد و بستا
 دیگر پیوندد که طبعش بر ضد ان سناره اولین باشد در هوا نفیر پدید آید و بخارها رطوبت با این عجبش
 در آید و از نو باد و باران و آنچه مقتضای وقت باشد ظاهر گردد پس بچندین دلیل روشن شد که تاثیر
 قمر درین عالم اکثر و سریع از تاثیر دیگر کواکب است لاجرم صلاح حال او در اختیارات اولی باشد و در وقت
 المخبین آورده است که صلاح حال قمر مفرد در هر اختیاری که بود ضروری است چه دلالت بر احوال جزیه
 از هر پیدای و وسیع تر است و مراد از لفظ صلاح حال قمر علی الاطلاق یا حصول سعادت است یا عدم نحس
 اما سعادت قمر از پست و جد است ۱ آنکه شمالی صاعد باشد و ان بعد از مجاوزت اوست از نقطه رأس
 تا وصول او بنقطه ذنب ۲ آنکه در برج منقیم الطلوع باشد و ان از سرطان تا جدی ۳ آنکه در
 وندب انرا و نادارجه باشد الا در طالع و در مایل الا و ناد نیز نیکو باشد و حکیم اسمعیل باخری که بد که
 ماه و خداوند خانه او نشاید که در او ناد افتد که کار بفساد انجامد و در اکثر اختیارات در نفس طالع
 نیز نشاید و این سخن از غرابیه خالی نیست و اعتماد را نشاید چه اقوال اکثر اکابر برخلاف اینست ۴ آنکه
 خداوند خانه وی ناظر بود اگر میان ایشان نظر نباشد دلیل دشواری و بدخ بود در ان عمل و با تمام ترسد
 مگر که سعدی او داده کند و نظر خداوند خانه وی از نو باید تا اسان تر و غما مژ باشد ۵ آنکه از
 سعدی برگشته بود و بسعدی دیگر منصل بود ۶ آنکه در روز تحت الارض بود و در شب فوق الارض و این
 را حیز گویند ۷ آنکه اثنی عشر به موضع او بسعدی بود که ان سعد موافق ان عمل باشد یا اثنی عشر به ان
 سعد با وی بود ۸ آنکه منقل باشد از سفلی جلعوی یعنی از سناره برگردد و بستا و پیوندد که فلک

که فلک سناره منصل الیه بالای فلک سناره منصرف عنه الا در حروب و شرب و سمل که این حال
 بر عکس باید ۹ آنکه در خانه سعدی بود یا در حد سعدی ۱۰ آنکه شمس با وی ناظر بود بنظر سعد
 آنکه در درجانی ضعیفه و نیزه باشد ۱۱ آنکه سریع السیر بود یعنی سرش از سیر وسط گردان سیزده درجه
 و یازده دقیقه است زیاده باشد ۱۲ آنکه زاید النور باشد و زایدی نور و قوتی است که ان ترنج اول
 شمس مرکب شده باشد و به ترنج دوم نرسیده و نقصان نور و قوتی است که ان ترنج دوم شمس در گذشته
 باشد و به ترنج اول نرسیده و بعضی گفته اند قمر از اجتماع نا استقبال زاید النور است و ان استقبال تا
 اجتماع ناقص النور ۱۳ آنکه زاید الحساب بود و ان وقتی است که در نطاق سیم و چهارم باشد از خارج
 و در نطاق اول و دوم بود ان ندیر و نقصان حساب و قوتی که ان نطاق سیم و چهارم باشد از اندر و
 نطاق اول و دوم باشد از خارج ۱۴ آنکه زاید بود در عده و ان وقتی باشد که در نطاق اول و دوم بود
 هم از خارج و هم از ندیر و نقصان عدد و قوتی که در نطاق سیم و چهارم باشد هم از خارج و هم از ندیر
 بهر آنکه در خانه یا شرف یا مشکته یا فرج خود باشد ۱۵ آنکه مقارن سعود یا کوکی سعود بود ۱۶ آنکه
 در شرف شمس باشد ۱۷ آنکه از نحس پاك بود ۱۸ آنکه منصل باشد بکواکب مؤنثه چه در احوال
 و بر اقوت عظیم میباشد چنانچه اتصال آفتاب بکواکب مذکره موجب قوتت مرد را اما نحس قوت
 از پست و در وجه است ۱۹ آنکه تحت الشعاع بود یعنی میان وی و آفتاب کمتر از ده درجه باشد
 از درجات سواب ۲۰ آنکه مخفف بود ۲۱ آنکه بر مقابله آفتاب بود ۲۲ آنکه بر ترنج آفتاب بود ۲۳ آنکه
 در مقابل و ترنج و مضارنه نحس باشد ۲۴ آنکه محصور بین المخبین بود ۲۵ آنکه در میان او و ذنب و زنه
 درجه باشد یا کمتر و بعضی مطلق عقدین گفته اند و ان معمول نیست ۲۶ آنکه در طریقه محرفه باشد
 ۲۷ آنکه در بیوت و حده نحس بود ۲۸ آنکه با اثنی عشر به نحس بود یا در مقابله ان ۲۹ آنکه در
 زایل النور باشد مگر در سیم که ان فرج اوست و از هر بدتر آنکه در نهم بود ۳۰ آنکه بطی السیر باشد یعنی
 سیرش از سیر وسط کمتر بود ۳۱ آنکه حش السیر باشد یعنی بر جی در آید و پیرهن رود که با هم کواکب اتصال
 نکنند و بدتر آنکه در برج قوس و حشه باشد بجهت آنکه ثمر از برجهای غریب در قوس زیاده ضعیف دارد چنان

هبوط پیرون آمد و بوال مبرهه اگر در جزا و حبه بود خردش گزیده چنان خاضی غریب جزا مقرر
 مناسب است که از شرف پیرون آمد و بخانه منوجه شد **۱** آنکه جنوبی هابط باشد یعنی از نقطه
 ذنب تجاوز کرده باشد و بنقطه دایره رسید **۲** آنکه در جدی باشد که و بال اوست **۳** آنکه دهم
 یا هشتم یا دوازدهم باشد از سهم السعاده **۴** آنکه نافع النور بود **۵** آنکه نافع العدد **۶** آنکه نافع الحساب
 بود **۷** آنکه در درجات مظلمه و فتمه و درجات ابار بود **۸** خالی السیر بود یعنی در اوایل برجی بکوبی پدید
 و در آن برج دیگر هیچ کوب انصال نکند **۹** آنکه بعید الانصال بود یعنی در برجی در اید و اوایل برج هیچ
 کوب نماند پدید و در اوایل پدید و آن دلیل تعویق کارها باشد **شرط دوم** صلاح حال آن بیت که فردر
 و است و آن از سه وجه باشد **۱** آنکه باید که سعدی در آن موضع بود و ناظر **۲** باید که خداوندان ظاهر
 ناظر بود بجاه و اگر محسوس بود باید که از او ناظر بود **۳** باید که از نحس و نظر نحس سلیم باشد **شرط سیم**
 صلاح حال صاحب آن خانه که فردر و است و آن نیز از سه وجه باشد **۱** باید که در موضعی نیک حال بود و
 سعود بوی ناظر و نحس از وی سافط که گفته اند چون فرج بود باشد و صاحب آن خانه مذموم اولاد آن کار
 پسندید بود و آخرش نکوهید **۲** باید که بگوئی از آن چون بودن در خانه یا شرف یا مثلثه یا حدیچه
 یا هر یکی که ساکن باشد با وج یا صعود در شمال یا استقامت و سرعت سیر و زیادتى آن او اسنه باشد
 بقوتی عریضه چون بودن در او ناظر و مایل و فرج و جزو مانند آن مزین باشد **۳** باید که فردر و ناظر
 باشد و این اصل تمام است در هر عملها **شرط چهارم** صلاح حال طالع و آن از هشت وجه است **۱**
 شایستگی او و غرض از چنانچه کارهای ثابت را بروج ثابته و کارهای متغلب را بروج متغلب و آنچه
 میان دوین باشد و کارهای پاک بنوبت کنند بروج در جددین **۲** باید که بطبیع موافق عمل مقصود
 باشد چنانچه کارهای پاک با قس قتل دارد بروج اقیه و اعمال ابله بروج ابی و قس علی هذا **۳**
 آنکه مراعات زمان نیز کرده شود چنانچه کارهای که در روز خواهند کرد بروج هزاری اختیار کنند
 و کارهای لیلی بروج لیلی و از برجهای دوازده گانه اول هزاری است و دوم لیلی و گفته اند برجهای
 ناری کارهای روز را نیک و برجهای ابله کارهای خلایق کند چنانچه کارها

کارهای ملوک را برجهای ملوک و علی هذا الفیاس نسبت با بر مردمان و بکارها را که ثانی بمریدان دارد
 برج مذکر اختیار کند و انات را برج مؤنث و صفات برج از تذکیر و ثانی و هزاری و لیلی و طالع
 و جهات هر یک بشرح مستوفی در رساله مواهب فعلی مکتوب شده و از آنجا تحقیق توان نمود **۵** طالع
 از بروج مستقیمه الطالع بود و آن کار بر مرد با تمام رسد **۶** آنکه سعود را در طالع حقی تمام بود چنانچه
 طالع بیت یا شرف یا حدیثان بود **۷** آنکه سعود بوی ناظر باشد و نحس از وی سافط که نظر نحس
 بطالع دلیل دشواری بود و نظر سعود دلیل بر کمال آن کار باشد و اگر هم سعود ناظر باشد و هم نحس دلیل
 نوسط بود **۸** آنکه او ناظر لبعود او اسنه و نحس از وی سافط و رعایت اینچنین بعد از طالع اول عاشر
 باشد پس تابع پس تابع مکرر در امور سلطانی که اول یا شرف نکرند پس بطالع و تابع و تابع **شرط پنجم**
 صلاح طالع طالع و آن از پنج وجه است **۱** آنکه ناظر بود بطالع و هیچ وجه سافط نشاید چه اهل آن
 صنعت متفق اند بر آنکه طالع اختیار بمنزله بدست و خداوند بمشایه روح پس باید که روح بیدن
 متصل باشد تا اسم حیوة اطلاق توان کرد و از این است که طالع را بیت الحیوة خوانند و بطلیهوس
 گفته اند سنا که ناظر نباشد بخانه خود همچنان باشد که کسی از منزل خود دور مانده باشد او را
 بمحافظت خانه قیام کردن منع نباشد بلکه منعند باید که صاحب طالع ناظر باشد بطالع هر نظری که باشد
 و اگر محسوس بود باید که بنظر خود طالع نکند چه نظر نحس از تنگت و شد پس و نظر سعدان ترجیح مقابل
 بدین باشد **۲** آنکه سعود بوی ناظر باشد **۳** آنکه سهم السعاده مقارن وی باشد **۴** آنکه بقصر
 ناظر باشد اما اگر محسوس باشد باید که نظر او بقبر از او ناظر نباشد **۵** آنکه فردر و ناظر
 ذاتی یا عریضه **شرط ششم** صلاح حال کوب غرض است یعنی سنا که تعلق بمطلوبه اش نه باشد مثلاً
 کارهای سلطانی را افتاب و شغل و هفت راجل و تجارت را عطارد و ابی برین فیاس دان از شش
 وجه است **۱** آنکه ناظر بود بطالع اما اگر محسوس بود باید که از مقابل و بیع ناظر نبود **۲** آنکه ناظر باشد
 بخانه حاجت چنانچه افتاب یا شرف و عطارد یا تابع **۳** آنکه ناظر باشد بطالع که در روضه
 او رده است که نظر خداوند حاجت که از کوب الغرض گویند بخداوند طالع هر باشد از نظر او بطالع

وحکیم مانشاء الله مصری نیز برین گفته است **۱** آنکه قریحال بود در حظوظ خویش باشد **۵** باید که
 از غیبت و ضعف تسلیم بود **۶** باید که نماز جعفری بود میان خداوند خانه و خداوند طالع اصل صاحب
 اختیار و خداوند طالع اختیار که دلیل حسن عاقبت باشد **شرط هفتم** صلاح حال بیت الغرض یعنی خانه
 که تعلقی بهم مطلوب داشته باشد چنانچه چهارم دهفت را و نهم سفر بود هم اعمال و اشغال و افزایسه
 و جرات **۱** آنکه در خانه حاجت سعدی قریحال بود یا ناظر باشد **۲** باید که خانه حاجت در اصل
 طالع مولود مسعود بوده باشد و قریحال **۳** باید که خانه حاجت از طالع اصل صاحب اختیار ساقط
 نباشد و در صلاح حال کوب الغرض و بیت الغرض و خداوند او استقصا باید نمود که حکما گفته اند چنانچه
 خانه غرض و خانه خداوند او نباشد صلاحیت دیگر دلیلها هیچ سود ندارد و فایده ندهد **فصل دهم**
 در آنچه احتیاج از آن لازم باشد بدانکه چیزهایی که در اختیارات از آن اجتناب باید نمود و از آن احتیاجات
 کلیه گویند چنانچه شرایط فصل سابق را بشرط طالت کلیه دانست و هشت چیز است **۱** حذر باید کرد از آنکه
 ماه در طالع باشد خاصه در شب انوار و شری که چون ماه مسعود بود در طالع باشد این معنی رو داشته
 اند و حکیم فایز یعقوب بن اسمعیل کندی هیچ وجه جای ندارد بودن قمر در طالع و کوبه قمر مضاد است و دارد
 با طالع و بعضی از حکما گفته اند چون ماه در غایت قریح است و قابلیت قبول اثر دارد و سرعت لاجرم اثر
 سعادت و غیبت نود در وی بدیداید پس نفوذ در طالع باشد تغییرهای عظیم در مزاج انکس ظاهر گردد
 و بعضی گویند بودن قمر در طالع جایز است چه او در طالع طبیعت نهم دارد و نهم در طالع مذموم نیست
 و ابو معشر در اختیار سفر خاصه قمر در طالع جایز ندارد و در بودن شمس در طالع نیز خلاف است اکثر
 منجمان رو داشته اند بودن شمس در طالع و بعضی جایز ندارند و حیرت است که بودن هیچ نیز در طالع اختیار
 مناسب نیست و این رباعی که نتیجه خاطر یکی از فضلاست بدین حال ایمانی میکند **شعر** انقول حکیمان
 جهان در سمر است نیز که بود بطالع اندر ضررات **۲** این کار جهان از آن چنین با خطرات **۳** کاند
 درج طالع هر روز خیر است **۴** حذر باید کرد از آنکه ماه در طالع ساقط باشد **۵** حذر باید کرد
 از نماز جمعه ماه یا پنج در اول ماه و اول روز **۶** حذر باید کرد از آنکه قمر مزاج نخل بود در آخر ماه یا آخر

یا آخر روز **۷** حذر باید کرد از آنکه ماه را با خداوند خانه از نظر عدالت باشد چنان دلیل مضاد
 و خصومت بود در آن کار و در کارهای زنان سهل باشد **۸** حذر باید کرد از آنکه ذنب در طالع باشد یا
 در خانه حاجت یا با اتفاق یا با ماه یا با کوب الغرض **۹** حذر باید کرد از آنکه خداوند طالع یا ستاره حاجت
 راجع باشد یا عتق یا محصور بین الخیمن یا محاسن کید یا مغرب **۱۰** حذر باید کرد از آنکه غیبت در
 او نادر باشد خاصه در طالع اگر چه ستاره حاجت باشد که غیبت و نذر صاحب اختیار را از مطلب بان
 دارد **۱۱** حذر باید کرد از آنکه خداوند هشتم در و نذر باشد که صاحب ان اختیار را اختیار سیدی
 حذر باید کرد از آنکه خداوند قمران وی ساقط باشد و منحوس بود که دلالت بر فساد اختیار کند و صلاح
 حال قمر دین باب سودمند نیاید **۱۲** حذر باید کرد از غیبت قمر و جبر که باشد **۱۳** حذر باید کرد
 از آنکه صاحب بیت الغرض در او نادر باشد اگر محسوس بود اما باید که در طالع ناظر باشد از حدی عشر یا ناسع یا ثانی
 یا خامس و مکرر و قتی که طلبش و فتنه کند **۱۴** حذر باید کرد از آنکه اگر خداوند طالع محسوس بود بطالع نکره که ان
 دلیل فساد اختیار بود و صاحب لیسار النجم او داده است که نظر صاحب طالع که محسوس بود بطالع از غیبت و نذر باید
 و سقوطش از طالع به هیچ وجه نشاید **۱۵** حذر باید کرد از آنکه طالع یکی از درجات ابر باشد یا صاحب طالع
 نیز در یکی از این درجات بود **۱۶** حذر باید کرد از روزهای شوم و ان بوقت راجع شدن ستارگان باشد
 یا بوسط یا احراق ایشان یا روزی که در تغییر کلا باشد چون بلای عظیم یا حرق یا بیماری عام و مانند آن **۱۷** حذر
 باید کرد از آنکه طالع بر جمیع باشد از برج معوج که اطلوع خصوص در مهمات ملکی که ان کار بر سن استقامت
 نرود **۱۸** حذر باید کرد از آنکه قمر در برج معوج باشد مگر که از نظر سعید خطی تمام داشته باشد و
 زاید النور بود چه اگر ناظر بنحس باشد ریخ مضاعف شود و کار دراز گردد و جبر کلفت و مشقت و غم نماید
۱۹ حذر باید کرد از ایام غم و آن هفت روز است قبل از کسوف و هفت روز بعد از و سه روز پیش از
 خسوف و سه روز بعد از او **۲۰** حذر باید کرد از ساعات بستاناب که منسوب است باهل بابل و حکیم
 اسمعیل باخرزی در اختیار را شوم ساعات بستاناب ساعات محترمه کو پیدا کرده است که اسناد ان این است
 اختیار اتفاق کرده اند که آغاز هیچ کاری نتوان نهاد از مهمات ملکی که حذر از این ساعات محترمه و حکیم

ابو معشر و در این باب مبتدا لغتی تمام است و میگوید هر کاری که آغاز کند از کارهای بزرگ درین ساعات
چون بر تخت نشستن و روی خرب اودن و علم بر بستن و در دستگاه و نرانی نشستن و غیران جزئی
بار نیارد و جز ندامت روی ننماید و اهرم و چیزی اختیار کند را است که حال این ساعات را بنحویت بداند
تا نا شناخته کاری آغاز ننهد که عاقبت بخاموشی انجامد و کیفیت استخراج این ساعات و احوال آن در
میان مشتری بیسطر کامل ثبت یافته **حذ** باید کرد از آنکه ماه از کوکب علوی منصرف باشد و یکوکی
سفلی متصل که آن دلیل بر آن آمدن مطلوب باشد و انصرف او از کوکب طالع و اتصال او یکوکی هابط همین
حکم دارد و اگر از کوکبی برگردد که در روند باشد و یکوکی پیوندد که آن طالع ساطع باشد همین معنیست
دهد و اگر این صورت در اختیار خوب بود روا باشد چه دلیل قوت ثناخص و ضعف خصم او باشد **حذ**
باید کرد از آنکه طالع اختیار ششم و هشتم و دوازدهم طالع اصل صاحب اختیار باشد که آن سبب بیماری
و خوف غلبه اعدا باشد و در طالع غویل و انشای نیز همین حکم است و اگر طالع اصل معلوم نباشد طالع مستدل
بدل آن بکار دارند **حذ** باید کرد از نخوش طالع اجتماع مقدم که حکم کفشد اند چون طالع اجتماع مقدم
ثبات باشد و نخوس بر آن مستولی باشند بر هیز باید کرد از کارهای که در اول آن مطلوب باشد **حذ** باید کرد
از تأسیسات که در آن ساعات که قربان در جات میرسد بغایت محسوس و مذموم و نا شایسته است و تأسیسات
مراکز بجزان باشد و عرب تأسیسات که بدوان هشت تأسیس باشد تا پس اول آن اجتماع در جدد و از دهم
در جبر است و تأسیس ثانی در چهل و پنجم و ثالث نودم و رابع صد و سی و پنجم و خامس صد و هشتاد و آن
نقطه استقبال و تأسیس اول آن استقبال در چهل و پنجم در جبر است و دوم نودم و سیصد و پنجم
و چهارم صد و شصت و هشتم و پنجم صد و هشتاد که بنقطه اجتماع باز میرسد و تفصل تأسیسات و کیفیت
استنباط آن از رساله میان مشتری موضح کرد **حذ** باید کرد از ایام ناقصه و آن از اول رعدیت و
هفتم ماه عرب بود تا نیمه رعد چهارم از ماه دیگر و بعد از آن تمام تا یازده رعد ایام زیادت بود پس از ابتداء
روز دوازدهم تا نیمه رعد نوزدهم ایام نقصان بود بعد از آن تا آخر رعد بیست و هشتم ایام زیادت بود
حذ باید کرد از ایام مکروه و آن اثناع ماه عرب بود که نهم و دهم و بیست و هفتم است **حذ**

حذ باید کرد از ایام مذمومه و آن اسبابع ماه عرب و آن روزهای بجزان ماه بود چون هفتم و چهاردهم و بیست
و یکم و بیست و هشتم و یابلیان در این چهار روز اختیار روا ندارند **حذ** باید کرد از ایام محسوسه
مخوسه در ماههای فارسیان و آن هفت روز است که از بزرگترین کارها بد است و چهار روز دیگر
است که در هر روزی کاری معین ممنوع است و خواجه نصیرالحی و الدین الطوسی از در سلک نظم کشید
اند **نظم** بقول جعفر طاهر خلاصه ایجاد : ز ماه فارسیان هفت روز مذموم است : نخت رعد سیم
باز پنجم و پس از آن : چو رعد سیزدهم رعد شانزده شومست : دگر ز عشر سیم بیست و یک چو بیست
و چهار : چو بیست و پنج که آن هم بخش مرقوم است : بجز بمبادشکاری مکن در این ایام : اگر چه نیک و
بد است همچو رعد مقسوم است : بماند بیست و سه روز خجسته بخنار : که در عوم نشایخ بخیر محسوس است
و بیست و چهارم و هشتم سفر مکن ز نظار : که خوف هلاک درین هر دو نفس مکتوم است : بروز باز دهم
پیش باد شاه مرد : اگر چه سنا دیش بر تو نیم چون موم است : که نیز در این روز ناپسند آمد
که رعد مخوف و هوای خلاص مسمومست : مکن دوازدهم با که مناظره : که در خصوص این روز صلح
مقدم است : رعد های ستوده همین چهار راست است : درین حالج در سلک محسوس منظم است :
حذ باید کرد در وقت انصراف ماه از محاق از شهادت مریخ و اتصال بدو خاصه از مقدار اربع
حذ باید کرد در وقت استقبال از شهادت زحل و اتصال او بفرجه که آن دلالت کند بر غایت
ثباتی **حذ** باید کرد از نخوست قون یعنی چون اجتماع در جزو قون علوین واقع شود تا اجتماع
دیگر و کفشد اند تا وقت استقبال از جلگی ابتداء است **حذ** باید کرد و اگر ضرورت باشد قوت اختیار را
از نخوس باید جست اما اگر قون سعدین در آن جزو بوده باشد و نخوس مستولی باشد آن نخوست نایل
شود و آن ماه کارهای شایسته باشد **حذ** باید کرد از آنکه خداند طالع با کوکب الخریض یا صاحب
پست الحاجة یا خداند خانه قرع غری باشند و عاقبت آنکار وخیم بود **حذ** باید کرد از آنکه فرد
مقابل زحل بود یا در ربع مریخ یا در ثلث مشتری بد حال یا در ثلث زهره بد حال از برای آنکه در وضع
بروج آن کوکب با قمر همین نظر است بر وقت اختیار نشاید که چون آن کوکب مخفی بود قمر با او همان نظر باشد

که محبت مضاعف گردد و بعضی نظر سعدین را درین محل جایز دانسته اند و حکیم سیحری این قول را پسندیده
و خیر است که چون در اصل وضع قمر را با سعدین همین نظر است و در اختیار همین نظر بود و سعدین چون
قوی حال باشند در سعادت بپذیرند و اگر بد حال باشند هنوز از سعادت چیزی باقی نماند **ل** حذر باید
کرد از انصراف ماه از نجومی مکرر رفت فرار کردن هجر باشد **ل** حذر باید کرد از اتصال ماه نجومی
مکرر که آن محسوس قوی حال باشد و او را شهادت باشد نزد یک ماه چنانچه خداوند تعالی میفرماید که آنکه دلیل
حصول مراد بود تا اقلی از ضرورت وی رضای خداوند حاجت **ل** حذر باید کرد از غیبت اجتماع در هر یک
عمره یعنی چون اجتماع از نزدیک درجه میزان باشد ناسر درجه عقرب در آن ماه از ابتدا کار اجتناب
باید کرد که آن بلائی بزرگتر آرد **ل** حذر باید کرد از ابتداء امور چون اجتماع در اول و بعد یا اول سال
بوده باشد باشد با شهادت سیر **ل** حذر باید کرد از افتتاح اعمال چون استقبال در آخر و بعد یا آخر سال
بود باشد شهادت نحل **ل** حذر باید کرد از انشاد نهم نعل و نهم سیر و نظر خداوندان ایشان
بهم حاجت و خداوندان اینست آنچه در باب اختیار از آن و حذر کردن لازم است و الله اعلم
فصل سیم در آنچه سبب محال اختیارات شود و آن هفت نوع است **نوع اول** آنچه تعلق
بابتداءات و انشادات امور دارد و درین باب اصل تمام ملاحظه حال اجتماع و استقبال مقدم است با
احوال قریب و اجتنان بود که جزو مقدم در طالع اختیار از سر حال بیرون نباشد یا در او نداد باشد
یا در مایل یا در زایل اما چون مقدم در یکی از او نداد باشد خالی از آن نیست که قمر در آن اجتماع یا استقبال
یا سعدی بوده است یا نحسی یا فارغ بوده از اتصال سعدی نحسی لکر یا سعدی بوده باشد و بعد از
انصراف سعدی دیگر پیوسته دلیل خیر آن کار بوده در ابتدا هم در آنها و اگر نخیه پیوسته باشد
دلیل خیر ابتدا و نباهی آنها بود و اگر یا نخیه بوده باشد و چون از بر گذشته بود و بعد پیوسته
شد دلیل نباهی ابتدا و نباهی آنها بود و اگر پیوسته بود دلیل نباهی آن کار باشد هم در ابتدا و
هم در آنها اما اگر جزو مقدم در یکی از بیوت مایل از او نداد بود اقسام چهار گونه مذکور میانه باشد
و اگر در زایل الوند باشد اقسام اربعه ضعیف باشد اول در جانب شرق که آدلاء سعادت هر چند بد حال

حال تر باشد نحوست ایشان بیشتر باشد و اگر قمر بعد از اتصال فارغ بوده باشد و جزو مقدم در
وند بوده دلیل توسط آن کار باشد مایل بنیکوئی و اگر در مایل الوند بود این کار بر وجه توسط باشد
و اگر جزو در زایل بود اندک ضعیف مایل بود و گفته اند که طالع و صاحب مهم سعادت خواهند
ساعت و آن نشان که قمر بدی پیوندد دلیل ابتدای کارها شود و برج چهارم و صاحب و صاحب و صاحب
ماه و خداوند خانه قمر و خانه چهارم از درجه قمر صاحب مهم السعاده دلیل آنها کارها بود پس اگر خیر
ابتدا و آنها خواهد ملاحظه دلایل بکنند و ایشان را مسعود سازند و در مواضع نیکو بنهند و در کتاب سیر
سر النجم آورده است که در اختیارات از اصلاح ارباب عواقب غافل نباید بود از برای آنکه اعمال تمام
نکرد و الا عواقب و صاحب و السرائر آورده است که صلاح حال دلایل و صلاح دلایل عاقبت سبب
تلف صاحب اختیار بوده در جامع مذکور است که حکما متفق اند بر آنکه ماه دلیل ابتداست و خداوند
خانه او دلیل عاقبت پس در ابتداء کارها حال ماه و صاحب بیست و یک از چهار قسم تواند بود اول آنکه قمر
و ندی بود از او نداد و طالع و خداوند خانه وی بوی ناظر باشد و این دلیل خیر ابتدا و آنها باشد و
آنکه قمر در و ندی باشد اما صاحب بیست و نوزده ملاحظه باشد و این دلیل خیر ابتدا و نباهی آنها بود و
آنکه قمر در و ندی بود اما خداوند خانه وی بوی ناظر باشد و این دلیل نباهی ابتدا و نباهی آنها بود و چهارم
آنکه قمر در و ندی بود و خداوند خانه وی بوی ناظر و این دلیل نباهی ابتدا و نباهی آنها باشد **نوع دوم** آنچه
تعلق باحوال دلایل طالع اختیار دارد بیاید از آنست که دلیل طالع کوکی باشد که مسئول بود بر طالع
و شهادت او بیشتر باشد و در برهان الکفایه آورده است که دلایل طالع نه اند بر ترتیب اصحاب
طالع پس صاحب شریف پس صاحب شرف پس صاحب حد پس صاحب مثلثه اول پس صاحب چرخه پس صاحب
نه بر پس صاحب اثنتی عشره پس صاحب بیست و یک که درجه طالع بوی متصل باشد پس کوکی که در طالع بود
از این جمله هر کدام را که شهادت بیشتر باشد وی دلیل بود و آدلاء عاشق و سابع و دایع و سایر
بیوت بدین دستور پیدا توان کرد و این آدلاء را بر هر جیمی که مقتضای مقام باشد از ضعف و قوت
رعایت باید نمود **نوع سیم** آنچه تعلق بملاحظه طالع اصل دارد با طالع اختیار حکما گفته اند اگر

مکن بود طالع اختیار باید که طالع اصل باشد یا عاشر اصلی بشرطی که از نحوس پاک بود و بسعد مزین و اگر غیر
 نشود حادی عشر اصل را طالع اختیار باید کرد و طالع تحویل بدل طالع اصل بکار توان داشت و برج انشا
 نیز توان اگر ششم و هشتم و دوازدهم اصل نباشد و پاک باشد از نحوس و بعضی خامس و ناسع و ثلث
 طوابع ثلثه را رواداشند اند که طالع اختیار بود و گفته اند بیاید نکریت تا کوکی که والی یکی از طوابع
 ثلثه است سعادت یا نحس اگر سناوه سعد بود باید کرد یکی از او را طالع اختیار باشد یا در مایل
 و بهر آن بود که فوق الارض باشد مسعود و قوی حال و سالم از نحوس و اگر سناوه نحس بود در مایل باید کرد
 چه اگر برود افتد طبع معونی بماند و در مایل خود نشاید و گفته اند باید که میان طالع اختیار و طالع
 صاحب اختیار مانع جزیی نبود و مشکافی مسعود باشد و اگر در طالع تحویل همین معنی دست دهد موجب
 زیادت سعادت گردد **نوع چهارم** آنچه تعلق بدلیل حاجات دارد بدانکه دلیل حاجت کوکی بود که در خانه
 حاجت باشد یا او را در آن خانه حظی باشد و گفته اند دلیل حاجت قراست و سهم الحاحه و صاحب طاعت اختیار
 و هر کوکی که دلالت بر آن کار کند چون شمس بر اعرس سلطانی و زحل بر کاهای دهقانی و اوج اقوال است که
 بر آن کوین دلیل خداوند پست حاجت بود پس صاحب شرف او پس صاحب خداوند پس صاحب سهم الحاحه پس
 پس سهم الحاحه پس کوکی که در بیت الحاحه بود پس کوکی که در بیت الحاحه ظاهر بود پس صاحب طاعت
 پس کوکی که بالطبع دلیل آن کار است و چون این ادلا مسعود باشند و در مواضع نیو افتند آن
 حاجت بر وفق مطلوب محیا گردد و گفته اند خداوند پست صاحب حاجت از طوابع ثلثه و از طالع
 اختیار باید کرد و بر جی که طالع اصل بوده باشد نکند که حاجت تمام نشود و بر جی و گفته اند که
 اگر در بر جی باشند که طالع تحویلی بود حاجت تمام کرد و افلاک نفع باشد و در برج انها میان باشد
 و نفع و در جامع شاهی آورده است که اگر در طالع اصل دلیل فساد حاجت باشد باید که غایت بر
 اصلاح خانه حاجت از اختیار مصروف داری و خداوند از او قوی حال کردنی و گفته اند که در طالع اختیار
 مراعات اصلاح کوکی باید کرد که در طالع اصل دلالت کند بر حصول آن حاجت که اختیار بجهت اوست
 و این از جمله ارکان اختیار است مثلاً یکی را طالع سنبه است و صاحب طالع و صاحب شرف عطارد

عطارد در خانه هفتم حوت و صاحب شتری و خداوند شرفش زهره و مشتری در طالع و عطارد
 از نحوس که چهارم طالع است ناظر بطالع این طالع دلالت میکند بر وقوع نزوحی پس در اختیارات
 نزوحی بعد از صاحب طالع اصلاح مشتری باید کرد که صاحب طاعت و عزت محو میان مشتری
 و عطارد نگاه باید داشت که مقبول بود از مشتری و اصلاح زهره نیز درین باب از مهمات که از نزوح
 منسوب بدقت و باقی برین فیناس **نوع پنجم** آنچه تعلق بمقصود دارد اختیار کنند را ملاحظه
 کند تا اختیار نیکواید مثلاً در اختیار عقد نکاح چند صورت متصور است شاید که این عقد بر آن
 عزیمت نموده که هرگز زنا فی دست نهد و شاید که خواهد کرد زنا فبر روی فراهم نیاید و رواست
 که میخواهد که زنا فزود باشد و ممکنست که عرض از این نکاح فرزند باشد و شاید که خواهد فرزند
 در میان نبود و مانند این پس باید که شخص عرض او کند تا اختیار ملازم مقصود وی بود و دیگر چنانچه
 جماعه مختلف لاغراض روی بسفر دارند و هر یک را در آن مقصودی و مقصودی دیگر است پس اگر هر را
 یوقت اختیار کنند آن اختیار مناسب لغرض ایشان نیفتد **نوع ششم** آنچه تعلق بهرام دارد و بدانکه
 اعتبار احوال سهام از ارکان مال اختیارات و حکما گفته اند بهترین اختیاری است که سهم السعاده بمال
 ناظر باشد و خداوند سهم السعاده قوی حال بود آنکه منسوبیت بدان حاجت که مطلوب اختیار کنند است
 مسعود باشد و رعایت حال سهم الغیب خداوند او نیز باید کرد و از ملاحظه سهم مشتری و سهم الزهره
 و خداوندان ایشان غافل نیاید بود و گفته اند اگر خداوند سهم السعاده سافط باشد از طالع هیچ مضرت
 حاصل نشود و چون سهم السعاده بمال ناظر باشد و اگر صاحب سهم السعاده از طالع اصل یا تحویل یابد
 طالع اختیار یا در یکی از او ناهفتند بقایب ستوده باشد اما بشرطی که آن کوکی سعد یا مسعود بود اما
 اگر نحس یا نحوس باشد در مایل نهادن اولی باشد **نوع هفتم** آنچه تعلق بقراوات و ادوار و انشا
 و نحو یلالت دارد باید که داری خواهد بخداوندان دورها و انشاوات که شهادت ایشان از اختیار
 اثر تمام است و باید که هر کوکی که بوقت قرآن صغری قوی بوده باشد در اختیار نیز قوی حال باشد
 در موضعی محو که که در تحویل سال قوی حال بوده باشد اینجا نیز همچنان باید غلام زحل کوکی صاحب

معیول در طالع اختیار و اگر طالع سال را خانه حاجت سازی زود تر مقصود حاصل کرد **نوع هشتم**
 آنچه تعلق با اجتماع و استقبال دارد بدانکه اجتماعات و استقبالات را در اختیارات اثری بسیار است
 ناحیه که گفته اند آن برج که اجتماع یا استقبال در وی اتفاق افتد بمثابة طالع باشد و خانه
 دیم بجای پست المال و هم برین قیاس پیوست دیگر را اعتبار باید کرد پس چون خواهی که بعد از اجتماع
 یا استقبال کاری کنی چنانکه ناجای قریب طالع وقت برمی باشد لایق آن کار چنانچه اگر برای بنا
 اختیار کرده شود باید که مخرج قریب طالع وقت خانه چهارم باشد از برج اجتماع یا استقبال مقدم
 و باقی برین قیاس و گفته اند که ادلاء فکلی در وقت اختیار مولف باشند با ادلاء فکلی در وقت اجتماع
 یا استقبال چنان دلالت کند بر کمال آن کار و باید که سعدی را که در اختیارات رعایت میکند سعدی
 باشد که در وقت اجتماع یا استقبال مقدم مسئول بوده باشد و اگر چنانچه آن سعد خداوند حدیث
 که اجتماع یا استقبال مقدم در وی واقع بوده باشد بهتر بود و در جامع شاهی آورده است که بهترین
 اجتماعها آن باشد که با شهادت مسجود باشد خصوصا زهره و خورشید استقبالات آن بود که با شهادت
 سعدها بود بخصوص شری چون این وضع دلالت کند بر صلاح حال کارها در آن ماه و گفته اند بهتر است
 که اجتماع یا استقبال در برجی بوده باشد که طالع صاحب اختیار برود و در آن اختیارات باید که خداوند
 حد اجتماع یا استقبال قوی باشد که آن دلالت بر اتمام آن کار و بقاء دعوم کند و باید که در باب مثله
 اجتماع و استقبال در موضع نیکو باشند از طالع و بطالع ناظر و باید که خداوند جزو مقدم در وقتها
 طالع اختیار باشد یا در خانه و شرف خود یا در حدود سعور که آن دلالت بر خوبی آن کار کند احمد بن
 عبد الجلیل گوید هرگاه که نیزین مجتمع باشند در حد شرف شمس یا دیگر اجتماع در نمای اختیارات شمس
 عظیم روی نماید اما بشرطی که چون افتاب از قمر منصرف شود و بسره در چیز قرار پیدا کند **نوع نهم**
 آنچه تعلق با شایع دارد در جامع شاهی آمدن است که هفته اول از ماه موافقت مرکاهای را
 که برایشه و عدالت کند و هفته دوم مناسب خصوصت و محاسبه و محاسبه را و هفته سیم شاید بیج
 و شری و کارهای دین شود قیام نمودن و هفته چهارم لایق بود مرکاهای پوشیده و پیغمبران را پس در

در هر هفته اختیاری که لایق باشد باید کرد و بعضی این معنی را از ضعفی خالی ندیدند **نوع دهم**
 آنچه تعلق با اوقات دارد از اصول و ازمان باید کرد در اختیار هر کاری ملاحظه اوقات بکنند چنانچه
 مثلا اختیار رصد و مهمل بوقت غلبه حرارت و برودت نشاید و در ایام باحوال خوب بر نباید گرفتن و
 پست چون قبل از طلوع شرمپان و پست و بعد از آن مهمل نباید خوردن و برین قیاس در رعایت این
 نوع دقیقه نامری نباید گذاشت مگر بکمال این مهمات ضرورت باشد و بر این صحت مقصود بود که اختیار در
 این اوقات چند دفع ضرر چنان باشد **نوع یازدهم** آنچه تعلق با ساعات دارد بدانکه ساعات را در اختیار
 اثری علم است پس باید که ملاحظه آن کرده شود چنانچه کارهای خیر را شری اختیار کنند و اعمال شکر
 ساعات افتاب و علی هذا القیاس و رعایت ساعات که بعد از ساعات بخت افتاب بود باید که در آن
 است که بعد از ساعات بخت دوازده ساعت دیگر نصب نهر است و آن شایسته بود عملهای زهره و
 و بعد از آن دوازده ساعت دیگر نصب عطارد است و آن پسندیده است کارهای عطاردی را و همچنین حال
 باقی کتب و اختیارات ساعات علین در جامعه سمیت اصدار خواهد یافت **نوع دوازدهم** آنچه تعلق بر بروج
 ملاحظه کیفیت بروج را مدخلی تمام است در اختیار از برای آنکه کاری که میکند اگر از آن قبیل است که بزود
 سپری خواهد شد چون بیج و شری و سفر و مانند آن بروج منقلب باید اختیار کردن چنانچه مخرج قریب
 وقت و از برجای منقلب قوی تر جد است پس سرطان و میزان با عدل نزدیک است و ثابت و محل آن
 و اگر کارهایی که پایدار باشد چون بنا نهادن و آنچه در آن ثبات مطلوب است قریب بروج ثابت باید
 و اسد از همه ثابت تر باشد و دلی تیره تر و غور خوشحالتر و شایسته تر و عقرب سبکتر و اگر کاریست که
 بین الاشیان باشد چون شرکت و مانند آن قریب بروج مجسم باید و حکما گفته اند چون بوقت اختیار قریب
 بروج منقلب بود بزودی فساد در آن کار که مطلوب است بدلیل خصوصاً چون مخفی نظر نکنند و چون بوقت
 قریب بروج منقلب بود یا آنکه بزودی فساد نکند امید خیر در پیشتر بود و چون قریب بروج
 مجسم باشد در میان کار نوعی از ثلثون بدیداید و آخر الامر همان باز مرد کرده باشد و گفته اند کار
 عظیم را برجای کواکب علوی باید و کارهای خیر را و بجای منقلب و در کارهای سلاطین بروج ملوک بکار باید

داشت و بر جای ملوک مثلثه ناریست و خندان مثلثه ای و گفته اند هم بزرگ را بر وجه امره
 باید یعنی مستقیمه و کارهای خود را بر وجه مطیعانه شاید یعنی معجزه **نوع سیزدهم** آنچه تعلق بخود
 دارد و حدود را در با اختیار اعتدالی عظیم است پس باید که درجه طالع و مواضع نیرین و کواکب
 الغرض حدود سعور باشند و ارباب حدود موافق ان کار باشند و خداوندان حدود بیکدیگر و برترین
 ناظر بنظر سعد ناان هم موجب خواه با تمام رسد **نوع چهاردهم** آنچه تعلق بر نیرین دارد و چون
 مدار علیه اختیارات قرأت و بعد از ان شمس پس موضع ایشان را از موضع نیکو باید کرد و باید که حدود
 سعور باشند و بیکدیگر ناظر بوجه مواضع طالات ایشان گفته شد است **نوع پانزدهم** آنچه تعلق
 بثواب دارد باید که در اختیارات مدد خواستن از کواکب ثابته فرو نهند از برای آنکه چون کواکب
 الغرض سعور نباشد و بصلاح اودن وی مستعد بودی شاید که درجه یکی از کواکب ثابته که بر مزاج
 ان کواکب بود و بر مزاج سعوری بر درجه طالع یا عاشر الاثنا که خواهند هفتد ناان غرض زود و با تمام
 رسد و مراد درجه طالع است اگر طالع بود و درجه مزاج او اگر در عاشر الاثنا و درجه غریب اگر در مزاج
 باشد نه درجه تقویمی او این درجات را در هر تاریخی بقانونی که در پنجات مسطور است استخراج
 باید کرد و در اتصال قمر و سهام حاجات بیکدیگر ثابت که در فیل اول و ثانیه باشند و بودن ایشان را
 در وند عاشر یا سابر او انداخته صیتی عجیب فایده عظیم است احمد بن عبد الجلیل گوید که چون اجتماع واقع
 شود در جزوی و یکی از کواکب ثابته که در عظم اول باشند انجا بود نادیکر اجتماع هر اختیاری که ملاک
 طبیعت ان کواکب باشد در نهایت قوت و کمال بود **نوع شانزدهم** آنچه تعلق بخیر دارد باید که بخسها
 باری خواهد در وقت احتیاج خواجیه خیر الخ والدین در شرح ثمره بطریق ای او در درین جمله و از هم
 که استخیر الخیر فی الاختیارات و استعمالها فی المواضع التي یلوی بها کما یستعمل الطیب الحاذق من السموات
 فی الدواء المقدار الکافی میکند که اطباء در این مومله محذورات بکار دارند و دفع ایلام را بر وجهی
 که با مقدارن چیزهای که دفع محذورات کند و اگر چه هم محذورات از سموم شمرند همچنین میگویند باید که در
 اختیارات غمی را بکار دارد و در مواضع که بان لایق بود مانند خانه و از هم در دفع اعدا و هفتم

و هفتم در دفع خصوم و از از لیل مطلوب و خانه مطلوب دور دارند و از اواناد ساقط گردانند
 تا در حصول مقصود خلل نیفتد **نوع هفدهم** آنچه تعلق باصلاح دلاهل دارد و ان از انراکان معظم
 اختیارات است چه شاید که ناخیر میسر نشود تا وقتیکه دلاهل باصلاح اید پس حکم این طاهر کرده
 اند و گفته اند که چون یکی از سعدین در طالع یا وسط السماء باشد دفع فساد دلاهل بکنند و این
 سخن بنزدیک حکیم عمر بن فرخان طبری پسندیدن نیست و وی گوید این نوع اختیار در کارهای
 درست باشد که در وی طلب ثبات و دوام نکنند چه در چند روز معدود اثر این اختیار باطل
 گردد و اما ان کارها که دوام وی مطلوب باشد تمام نکرد و الا وقتیکه قمر از خوشهها پاک کرد و در وقت
 میکند که چون ناخیر اختیار ممکن نبود تا وقت صلاح ماه ماه را از طالع ساقط کنند و سعوری را در طالع
 بنهند و از ان نکتة غافل نباید بود که چون ثمر را نیکو حال ننوان کرد و او را از طالع و سایر اواناد و از طالع
 طالع و خانه حاجت و خداوندش ساقط باید کرد و اگر چنانکه میسر نشود باید که از هم و از هم ساقط
 باشد عاصمی که یکی از قدمای علمای این فن است میگوید که چون در طالع اختیار بعضی از دلاهل باصلاح
 ننوان اودد باید که هر دو نیکو بیکدیگر نظری باشد که ان دلاهل است قوت ان اختیار خصوصا که قمر
 با دلس باشد ابو علی خیاط گوید که چون اصلاح قمر منعقد بود و بخوست او دفع پذیر نبود نیکو
 حال خداوند طالع باید کرد و در طالع باید نهاد و جز آنست که اگر قریب حال باشد بطالع و
 صاحبش ناظر باید و اگر بد حال است ساقط و نظر نیرین بیکدیگر و بصاحب طالع بمودت مصلحتی قوت
 بودن سهم السعاده در موضع مطلوب بغایت نیکوست و بودن سعوری در طالع یا بدت الحاجت
 اصلاح همه فسادها بکنند و این فقیر در اختیارات همها کلی ملاحظه کرده که چون سعوری در طالع
 بوده با وجود بسیاری از دلاهل مفسد نتایج نیکو داده و مضرت ظاهر بران مترتب نبوده این بود
 آنچه سبب کمال اختیارات است و این جمله که در فصل ثلثه ذکر شد هر کس را قوت و طبع را
 باشد استنباط اختیار از جزئی تواند نمود چه هر چه در اختیارات جزئی کشته میشود نوع این
 اصولست صاحب کفایه التعلیم گوید که مرجع اختیارات جزئی دلاهل کلیه است و بدین سبب است

که هر کس که دلایل کلیه را بشمارد نگاه دارد از دلایل جزئی مستغنی گردد **فصل** در بیان بعضی از اختیارات جزئی است **بجنگ** **کشتن** حاجت ملوک بدین باب زیاده از ابواب دیگر است و هیچ اختیاری از اختیار حرب هایل تر نیست چه اگر در این باب خطائی واقع شود سبب اتصال ملت و ولایت و علی الاجمال قبل از شروع درین باب بیاید دانست که طالع دلیل انکس است که بجنگ خواهد رفت و درهم خانه یاران و اعوان اوست و هفتم دلیل دشمنست و هشتم دلیل انصار او چون کسی این مسئله را مستحضر باشد و درین اختیار ناامل کند از اقوی باید ساخت و مسعود چنان سازد و از آنکه ضعیف و بد حال باید گردانید چنان کند که روبرو او رود و پس در این اختیار احتیاط اتم و اکمل باید کرد و شواطع عام بجای باید آورد و از محذورات بکل احتراز باید کرد اما مشروطان و بیچاره ها است **۱** باید که طالع بکس از خاها و سنا را که نعلی باشد و جنس خاها و میخ است بدو وجه یکی آنکه نظر این بیوت ببیوت زهر بود و چندانکه میخ را درین باب قوت است زهر در آن باب ضعیف است پس در اختیار کردن این خاها قوت خداوند اختیار است و ضعف خصم او و وجه دوم آنست که میخ کک حرب است پس در اختیار حرب هر چه بدو نسبت دارد اولی بود **۲** باید که اگر طالع خاها و میخ باشد میخ بجوی ناظر بود از تثلیث تا شش **۳** باید که خداوند طالع در طالع یا وسط السماء یا خادی مشرب بکند و اگر در رابع و سابع مقبول باشد هم جائز است و اندر سابع و شابع نشاید این قول بواب افروخت **۴** کفشانند که ماه در برج ابی بسیار نکوش **۵** کوشیار کوید ماه در برج منقلب باید و خداوند طالع در برج ثابت یا در جسدین **۶** محرابین کوید که ماه در سرطان باید به تثلیث میخ و میخ ناظر که بسیار نکوشد **۷** باید که خداوند طالع مستولی یا مستعلی باشد بر صاحب سابع **۸** باید که خداوند هفتم در طالع یا در ثانی یا ثانی عشر بود نامقبول باشد و اگر متصل بود بکس بی مفاصل بهتر باشد **۹** باید که خداوند طالع در برج جای مستقیم الطبع باشد **۱۰** باید که صاحب طالع خداوند عاشق متصل بود **۱۱** باید که خداوند هشتم در ثانی بود **۱۲** باید که نیرین صاحب طالع ناظر باشد که آن رکن بزرگ است در این اختیار اگر

و اگر آن نظر مروت است دلیل ظفر باشد **۱۳** باید که خداوند صاحب طالع شرق باشد و طالع ناظر بنظر مروت پسندیده که آن دلالت بر نشاط و خوشدل سپاه کند و دلیل یاران انکس است که ابتداء کار ناز کند **۱۴** باید که سناره که ماه از منصرف است در آن وقت قوی حال باشد در وندی و مستقیم السیر بود که معین طالع است **۱۵** باید که سناره که ماه بدو متصل است ضعیف حال بود و در زایل روند که آن معین سابع است **۱۶** باید که ماه منصرف باشد از سناره علوی و متصل باشد بسناره سفلی **۱۷** باید که قمر ناظر باشد بطالع که دلالت او اقوی بود از دلالت خداوند طالع و دیگر دلایل بیخ و بنید **۱۸** باید که میخ در وند باشد و اگر در عاشق بود حرب قوی کرد و غرض حاصل آید **۱۹** باید که طالع از سعدی خالی بنزد صاحب طالع با مسعود بود **۲۰** باید که ثانی که خانه اعوان و انصار است و خداوند ششم و قوی حال باشند **۲۱** چاره بنود از آنکه بصلاح آرند که اک حرب را و آن سرخ است و عطاره و خداوند خانه و بی پس باید که هر قوی و نیک حال باشند **۲۲** باید که سهم السعاده و خداوند در طالع باشند یا ثانی **۲۳** باید که صاحب طالع فوق الاض باشد **۲۴** باید که خداوند طالع مستعلی باشد بر زهر و ناظر بود بدو **۲۵** باید که صاحب ثانی مسعود باشد و میخ اقوی مقبول بود که آن دلالت بر نصرت اعوان کند **۲۶** باید که از ثوابت که بر زاج هشری و میخ اند چون ملک العنا و شمری یانی و قلب لاسد و ممالک رابع و شریطایر و همانند آن در یکی از او نماند باشد یا مقارن ماه یا با سهم السعاده که دلیل فتح و نصرت باشد **۲۷** باید سهم الظفر در طالع بود یا در ثانی یا در عاشق یا در بین الرجا نانی که آید **۲۸** باید که میخ خداوند عاشق ناظر باشد به تثلیث یا به قدیس **۲۹** باید که صاحب وسط السماء مسعود باشد و از نحوس سالم بود که آن دلالت بر ظفر اعان کند حق کند **۳۰** اگر خداوند سابع خداوند ثانی متصل بود دلیل نباهی حال دشمنان باشد **۳۱** باید که سعدی در طالع باشد و صاحب السراپر کوید بودن زهر در طالع اولی که او و یا به شمر میخ که کک حربیت بکند **۳۲** باید که صاحب طالع در برجی ثابت بود و در شرف خود قوی حال و شریقی **۳۳**

باید که صاحب طالع تحت الارض باشد و در برجی متقلب و در هبوط ضعیف حال در غرب و
 راجع و اگر از کوکب سفلیه بود بهتر باشد **ل** باید که خداوند طالع محصور بین الخنین باشد
 اگر نزدیک بعتد ذنب بود دلالت بر ضعف خصم کند **ل** باید که از ملاحظه اربع غافل نبود
 چنانچه در باب زده باختن مذکور است که از زده درجه و زده درجه اسد شریفست و زده درجه
 اسد ناده در جبر عقیب جنوبی و زده عقیب ناده دلو غرب و زده دلو ناده ثور شمالی و اما از
 الحامد غزوی این سخن را یکی از روز هر مس میداند و میگوید که چون در ربعی باشد ازین
 ربعها اهلان ربع در جبر غالب آیند برای آنکه سرخ ایشان را معاونت کند چنانکه اگر در قدر در
 ربع مقابری باشد او غالب آید و این نصیر مظهری که از علمای احکام است و از جمله شجاعان حرب میگوید
 من این حکم را در بسیار حرب پیاپی نمودم هر راست آید **ل** باید که طالع آنکس که عریض میرسد اگر در ربع
 مضطرب باشد خداوند او در برج ثابت باشد یا در جسدین ناظر بدو ناظر در جانب وی باشد **ل**
 باید که اثنا عشر بر قوی حال و معبود بود که اندایل عاقبت است **ل** بطلبه و کشت اگر قدر در سرطان
 باشد بر تلبیس سرخ یا مشری هر که جنگ آغاز کند ظفر او را باشد و طبری گوید اگر قدر در جوزا و سرطان
 و قوس باشد نیکوست بشرطی که مخفی نباشد و اگر بعدی ناظر باشد نشانه ظفر است **ل** اگر
 خلدند طالع و سابع بیکدیگر ناظر باشند بمودت و لیل صلح باشد **م** اگر خواهند هر دو خصم بیکدیگر
 ترسند باید که آن ستاره که ماه از وی منصرف است از طالع ساقط باشد و از آن کوکب که ماه نیز
 بوی متصل است و خداوند طالع و سابع از یکدیگر ساقط باشند **م** اگر عطارد تحت الشعاع بود
 هر دو خصم با یکدیگر حیل سازند **م** اگر عطارد بر بیع سعد باشد هر دو در قوت برابر باشند
م اگر خواهد که با دشمن غدر کند جنگ در قوت کند که فرد در تلبیس سرخ باشد و در وند باشد
 و مشری بر بیع ماه بود یا مقارنه او **م** اگر عطارد بر سرخ پونزد و سرخ بعدی متصل بود و لا
 خصم بدست آید **م** اگر خداوند ثامن بخداوند ثانی مخوس بود دلیل قوت صاحب اختیار است و
 ضعف لشکر دشمن و محذورات وی نوزده است **ا** نشاید که خداوند طالع در ثامن و سابع بود

بود **ب** نشاید که خداوند سابع متصل بود بشاره که در وند باشد **ح** خلد کند از آنکه خداوند
 طالع ساقط باشد از طالع **د** بر هیئت از اتصال طالع بکوکبی ساقط **و** نشاید که خداوند
 طالع محترق باشد **و** نشاید که طالع سابع متصل بخداوند سابع که اندایل قوت خصم بود برای آنکه
 راجع آنکس عاشر خصم است **و** نشاید که خداوند طالع متصل باشد بصاحب ثامن یا بکوکبی که در ثامن
 بود که عاظم باشد **ز** نشاید که خداوند ثامن در سابع و ثامن باشد که نشان ضعف لشکر بود و
 بر کشتن و بجانب خصم میل کردن **ط** خلد کند از آنکه ماه و خداوند خانه او ضعیف حال باشد
 که بنای و خلل آید **ی** خلد باید کرد از اثنا عشریه ماه که او دلیل عاقبت است **ا** نشاید که خلل
 در خانه خداوند طالع باشد یا با خداوند طالع که آن دلیل مزیت بود **س** نشاید که طالع طالع بخا
 صاحب سابع در آید و صاحب سابع در خانه خویش باشد متصل بخداوند طالع که آن نیز دلالت بر فرار
 کند **د** نشاید که دلیل مطلوب بالای دلیل طالب بکنند که آن دلیل ظفر خصم باشد **ه** نشاید که ماه
 در قمر و سبله و جدی و حوت باشد خصوصاً ناظر بر سرخ و ثور و حمل بنظر ناپسندید که عاقبت بوختان
 و آغاز کنند حرب غلب کردد **و** نشاید که صاحب سابع و خداوند سابع نظر پسندید باشد که
 خصم غالب کردد **و** نشاید که سرخ ناظر باشد بعطارد که آن دلیل اسیر شدن سپهسالار بود **ز**
 نشاید که سابع و ثامن و خداوند ایشان نیکو حال باشند که دلیل قوت خصم و غلبه اعوان او باشد **ح**
 خلد کند از آنکه سهم السعاده در هفتم و هشتم باشد که دلالت بر غلبه دشمن کند **ط** نشاید که کوکب
 حرب بنه باشد که سبب بنای غلبه لشکر باشد و آنچه که ذکر کرده شد در تمامی حربها باید که ملاحظه
 کند و بهر این جنگ حصارها و قلعهها حکما نکه عجب استخراج کرده اند و منازل قمر را قیمت کرده و بعضی را
 داخل بعضی را خارج نام کرده و بنای اختیار حرب قلاع بر آن و تفصل آن مسطر خواهد شد **بخت قبل**
تخت حکما در اختیارات معائن بجهت ملوک و سلاطین احتیاط تمام کرده اند و اگر کسی را از ملوک
 طالع ولادت معلوم نبوده است طالع نشستن را بر تخت ملک اصلی بزرگ ساخنه اند و بجای طالع اصل
 بکار داشته اند پس باید که در مشروطات و محذورات وی هیچ دقیقه نامرعی ننماید اما مشروطات

وی چهل و سه است **۱** باید که طالع و خداوندش قوی باشد **۲** نباید که ماه و خداوند خانه اش را
نخوس این باشد **۳** باید که طالع وقت برج ثابت باشد و اسد از برج ملوک هجری برج ثابت
درین باب ابوالمحامد غزنی گفته است که درو باشد که طالع عقرب کند تا عاشر اسد افتد **۴** باید که
جای ماه برج ثابت باشد الا عقرب که دلالت بر جنک و شعب رفته کند و در جسدین نیز شاید خصوصا
قوس و حوت بشرطی که مشرقی در برج ثابت باشد متصل با قناب و گفته اند بدین اختیار فرد رحل شاید
که شرف افتاب و در سرطان نیز جایز است که اوج اوست **۵** باید که خلد و طالع نیز در برج ثابت
بود یا در جسدین **۶** باید که صاحب طالع یکی از سعدین ناظر باشد بنظر قبول خصوصا مشرقی **۷** باید که
قمر و پیش ناظر باشند بمشقی یا بر تلیک مریخ باشند **۸** باید که دلیل ملوک یعنی افتاب و قیال باشد
۹ باید که ماه با افتاب متصل باشد و افتاب بمشقی اتصال داشته باشد **۱۰** اگر خلد و وسط
السماء مشرقی باشد یا باوی در وسط السماء باشد بغایت نیکو بود **۱۱** هجرات که افتاب در برج
ناری بود چنان برج تعلقی ملوک دارند و افتاب لیل الاثبات **۱۲** باید که اواد چهار کونه از
سعدی یا مسعودی خالی نباشند بخصیص وند عاشر **۱۳** که خداوند عاشر مانع بود بخداوند طالع
۱۴ باید که افتاب در وسط السماء بود یا زهره و مشرقی و هجرات که در شرف باشد **۱۵** باید که سعدین
هر دو مشرقی باشند از نخوس و اخراق این **۱۶** باید که خداوند طالع در و تدبیر و قیالترین اواد عاشر
است **۱۷** باید که خداوند عاشر یکی از دوتیر بود که بسیار نیکو بود **۱۸** جهل کنند تا قمر قیال بود
و در وندی افتد **۱۹** باید که صاحب طالع در شرف خویش باشد یا متصل بخداوند شرف طالع **۲۰** باید
که درجه طالع یا وسط السماء از برجهای ناری یا هوایی بود که ان دلالت بر راستگی لشکر و زیادتی
جها و محابت پادشاه کند **۲۱** باید که ماه زاید النور باشد **۲۲** باید که سهم السعاده قوی حال مسعود
باشد ناظر نیرین و در یکی از اواد خصوصا عاشر **۲۳** هجرات که طالع و تدبیر از اواد طالع و ان
گذشته بود یا از اواد سال یا طالع اجتماع یا استقبال مقدم که ان پسندید افتد و اگر طالع وقت همان
طالع و ان سابق بود خواه او وسط خواه اصغر هجری بود **۲۴** اولی آنکه طالع وقت عاشر طالع ان شهر بود که

که در السلطنه است **۲۵** باید که عاشر و صاحبش مسعود باشند **۲۶** باید که قابل تدبیر قمر
قوی حال بود **۲۷** باید که مشرقی که دلیل صدق و سحت است مسعود و نیکو حال باشد و اگر قمر در
خانه وی بود هجری **۲۸** باید که قمر از عطارد یا زهره منصرف بود بشمس یا مشرقی متصل که نیکو پسند
بود و کار پادشاه و رعایا برآمد بعد **۲۹** از کوکب ثابت آنکه در فدا و است یا قدم بقیقه طالع
بود یا بقیقه وسط السماء بشرط آنکه بر زاج سعدی بود **۳۰** باید که قمر از کوکب سفلی منصرف
بود بکوکب علوی متصل بشرط آنکه ان کوکب ماه و منخوس نکند **۳۱** باید که سهم الملك و السلطان نیکو
بود و خداوندش عاشر قیال و در و از مناص **۳۲** باید که خداوند عاشر صاعد باشد تا روز بروز
مهمات در ترقی بود **۳۳** باید که راس در یک موضع باشد از طالع و هجرات که صاحب طالع با راس
باشد **۳۴** باید که صاحب طالع مشرقی بود و اگر صاعد بود هجری **۳۵** باید که قمر از کوکب هابط برگردد
و بکوکب صاعد پیوندد که سعد باشد **۳۶** باید که خداوند طالع متصل باشد بخداوند ان اقلیم که ان
ملك در ان ملك است **۳۷** باید که شماره ان اقلیم مشرقی باشد و صاعد قیال **۳۸** باید که طالع
و خانه ماه و خداوند خانه ماه در برج مستقیم الطلوع باشند تا کار بر مراد میسر گردد **۳۹** باید که
نیرین بخداوند طالع پیوندد و پیوسته **۴۰** باید که نیرین از منخوس ساقط باشند و زحل بدین باب
مریخ خردن یادش کنند **۴۱** اگر پیشتر شود که فرد را سد دهند ناظر با افتاب بنظر مودت و افتاب در
جای نیکو بود فحایت کار باشد **۴۲** حکیم ماثاء الله و فضلی و کندی و جندی از اسناد ان معبر
شرط کرده اند که چون صاحب وند عاشر مشرقی باشد و ان اخراق دوم و هفت سلطنت در ان نژد
و در کامرانی و شادمانی کند **۴۳** باید که در اختیارات امور ملکه میان طالع اختیار و طالع سلطان
شرایط که معتبر است نگاه دارد تا ضرر باز نکرده بملك و نه بعال و محدولت وی چهارده است
۱ نشاید که فرد در برج منقلب باشد **۲** روا بنود که خداوند طالع نیز در برج منقلب باشد که
دلالت بر عدم ثبات و بقا کند **۳** نشاید که ماه نافض باشد در و یا عده یا صاحب خصوصا که متصل
باشد بجنه که دلالت بر سستی کاها کند **۴** خد کند از برج که موافق ملوک نباشد چون سرطان و

عقرب و جدی و دلو و اوزان بر پنج در طالع و آن ساخت و در مخرج ماه و آن کرد درین اختیار
 خد کند از آن برجی که در وی زحل یا مریخ یا زنب بود **و** خد کند از نشاء حال اقبال که یا بوجه
 ضعف اقبال صلاح حال هیچ دلیل دیگر سود ندارد و آن کار ناپایند بود **و** خد کند از آنکه خوش
 بطالع ناظر باشند خصوصا از او نادر **۲** بر هیزه از بخشنه جزو اجتماع یا استقبال مقدم یا استیلا
 نخج بران جزو اگر چه در همه اختیار این معنی رعایت باید نمود اما اینجا محافظت آن اول و اولیست
ط خد کند از اوقات کسوف و خسوف که بسیار بد بود و درین معنی **مناظره** نشاید که ماه
 در زابل الوند بود یا مخوس باشد **ا** نشاید که ماه از اقبال منصرف بود که دلیل نقصان کارها بود
و خد کند از بودن ثابتة فاطح بر درجه طالع یا عاشر و از ثواب مخوسه نیز احتراز واجبست
و خد کند از مجاسد زحل و نظرا و با صاحب طالع و خلوتند وسط السماء هر نظر که باشد گفته
 اند مقابله و شریح و مقارنه بدتر باشد و زیان زیادت رسد **۴** خد کند از آنکه صاحب طالع
 در پست نابل مدبر اقبال افتاده باشد که کار بفساد انجامد و الله اعلم **سفر و خشکی کردن** بدانکه
 سفر مهم ترین کارهاست در اختیارات آن سعی بلیغ باید کرد و اهتمام بجای باید آورد بدانکه اولی
 آن باشد چه اگر طالع وقت سفر مخوس بود خداوند طالع مخوس و خداوند صاحب طالع نیز مخوس شد
 دلیل مرگت مسافرا و اگر قمر در درجات محترقه باشد غم قطع است و بودن یکی از نیرین در طالع
 خطر فوری است و مانند آن و در بعضی از کتب اختیار مسطورات که روزی محتمل از شهر بیرون شد
 و عزیمت سفری معتم کرد و اختیار وقت نفرو و چون وی برفت بکوز خانه وی بجهت **محو** از حکما
 که اختیار کرده ندی در آمد و پرسید که امر و سفر کردن را چو نت حکما نظر کرد ندی هیچ تخمین بود
 و مریخ روی با خراف داشت گفتند امر و برای سفر نیکو نیست سایل فریاد بر کشید که فلاقی برفت
 حکیمان پرسیدند که چه وقت بود گفت با مداد نگاه کرد ندی سر شنبه بود با مداد که آن شخص
 رفته بود ساعت مریخ بود و قمر در طالع وقت بود و خداوند غی ثامن مریخ بود و او نزدیک اجزاق
 چون نیک نگاه کرد ندی در چهار طالع وقت گذشته بود که مریخ بعین اجزاق رسید بود سایل را

سایل را گفتند اگر زیاد کنی و اگر فغان از امروز تا دهم روز خبر گشتن او برسد سایل دلشک از
 پیش ایشان برخاست و از بهر آنکه شنید که روزی بد است از کسان خویش کسی را از عقب آن
 شخص فرستاد تا او را باز کرد اند چون روز شد خبر گشتن آن محتمل و آنکه بر عقب او رفته بود
 برسد و مثل این روایات بسیار است حاصل سخن آنکه در باب اختیار سفر احتیاط نمودن لازم است
 و قبل از شروع در بیان شروط بیاید دانست که طالع دلیل مسافراست و ابتداء سفر و نهم دلیل
 و هفتم دلیل مقصد و چهارم دلیل رجوع از سفر و قمر و عطارد که کوب سفر و مریخ دلیل قطع طریق
 در سفر خشکی و زحل دلیل همین حال در سفر دریا پس در حال این دلایل ناامل باید فرمود و آنچه
 قوی حال و مسعود بیاید چنان ساخت تا کار برود و در این ملاحظه از جمله کلیات است اما شرایط
 جزئی که درین باب باید بجای آورد چهل است **۱** باید که قمر در برج ارضی باشد و اولی آنکه متغلب
 باشد تا سفر دراز نشود و در غایت **۲** باید که طالع وقت سفر و او نادر دان طالع از خوش خالی باشد
 تا مسافر زود بمقصود رسد و از آن سفر وقت حرکت باشد از مسکن که اول مفارقت **۳** باید که
 سعدی در یکی از او نادر باشد که دلالت بر منفعت و کثرت خبر کند اگر در طالع بود در ابتداء سفر
 ناید رسد و اگر در میانه سفر و اگر در سابع بود ناید هم در مقام او بدو رسد و بعد
 از رجوع و اگر در چهارم باشد بوقت معاونت که روی بمنزل او و خبر روی نماید و در اختیارات
 محی الدین مغرب آمده است که اگر در وقت سفر سعدی در طالع باشد کفایت بود جزو هم نقصان نکند
۴ باید که صاحب طالع از نظر بخین سافط باشد که در بخوت صاحب طالع مسافر را بخاطر عظیم
 چنانچه در اختیارات تجربی آورده است که چون در وقت سفر طالع مخس باشد اگر صاحب طالع مسعود
 باشد دلالت بر رجعت بدین کند و چون طالع سعد باشد صاحب طالع مخوس دلیل مرگت مفاجات بود **۵**
 باید که سابع که دلیل مقصد است بعدی او اسنه بود **۶** باید که صاحب سابع قوی حال باشد و از
 بخوست پالت **۷** باید که خداوند نهم که پست سفر است سعدی بود و بهر آنکه آن سعد در طالع
 باشد و از مناهس سلیم **۸** بهر آنکه در چهارم طالع باشد و بطلموس میگوید که چون قمر در پنجم

باشد ریخ ماضی کم بود و حاجت او روا شود و راه با سلف از پیش رفته و متاع بسلامت ماند **ط** باید
 که محسوس از ماه سافط باشند و از طالع هم و سحری در کتاب معانی آورده است که در اختیار سفر نظر
 محسوس بطالع سهله است از نظر ایشان **بقره** باید که ماه مشتری یا بافتاب متصل بود بمولد **ا**
 باید که قابل ندی ماه قوی حال بود و در طالع یا وسط السماء یا بت الرجا باشد که ان دلیل است بر حصول
 خیرهای بسیار در سفر **س** باید که در اختیار سفر مالک اصلاح خانه دوم و خداوندش بکند که
 از جمله ضروریات است و رعایت عاشر و صاحبش نیز لازم بود **د** باید که ماه بخداوند خانه خرد ظاهر
 باشد **د** باید که خداوند طالع در روزی باشد بعد از ارسنه و از محسوس دور **ه** باید که خداوند خانه
 ماه در روزی باشد از مناحس سالم **و** اگر افتاب بتریع سعود باشد یا در مقابل ایشان دلالت کند بر
 آنکه زود از آن سفر باز آید **ز** اگر طالع ماضی معلومست باید که صاحب طالع وی از محسوس پاک و الحظه
 نیز همچنین **ح** باید که طالع وقت سفر هم طالع اصل ماضی باشد یا سابع یا رابع و طالع تحویل و انشای جای
 طالع اصل بکار توان داشت **ط** باید که فرد در پانجم یا سیم طالع اصلی باشد و اگر در
 دهم و نهم بود باید که قوی حال باشد و اختیار صاحب رخصه است که در طالع اصل بجز بود و اگر طالع
 معلوم نبود باید که ضمیری کند از خبر سفر و بطالع مسئله نگیرد و آن طالع را عوض طالع اصل بکار دارد **ز**
 باید که قرنا یا نور بود متصل بعدی یا در خانه سعدی زیاده عددان باشد که کوب در فراق
 اول یا دوم باشد از فلک خارج یا تدیر و زیاده و قدر وقت باشد که از ترسیع اول خمس بعد از
 اجتماع در گذشته باشد و بر ترسیع دوم رسید باشد و نقصان بود و وقت که از ترسیع دوم در
 گذشته باشد و بر ترسیع اول رسید باشد **ک** اگر ماه زیاده عدد باشد خیرتر بود چه زیاده عدد
 دلالت کند بر زود رسیدن بمقصد و مقصد و صاحب و شاد کای گذراندن **ل** باید که عطارد
 که کوب سفر است در حد خویش باشد متصل بعدی که ان دلیل اساف سفر بود **ا** اگر سفر تجارت است
 باید که دوم از طالع نیکو حال باشد و صاحب وی ناظر از تثلیث خواه فوق الارض و خواه تحت
 الارض و گفته اند و خداوند دوم فوق الارض و اگر هم با دور و از دم افتد و بود **ح** باید که اتصال

و گفته اند طالع از آن که ماضی طالع اصل باشد و طالع

اتصافی محسوس باشد میان صاحب تاسع و خداوند طالع نا اچیز مراد است در آن سفر بخوبی بر آید **در**
 اختیار سفر سلاطین باید که در اصلاح رب السنه بواجبی بکوشد و کوبی که در قران صغری مسعود باشد
 در طالع اختیار مراعات او نیز بکند **و** باید که عطارد مسعود و بطالع ناظر باشد بنظر پسندید
 نامهاست بموجب دلخواه ساختن کرد **ی** باید که کوبی که قمر بدو پیشین ند مسعود باشد و اقارن
 سعود ناظر تمام باید **د** باید که در اصلاح پست غرض و کوب غرض جهد بتقدیم رساند و اصل
 در اختیار سفر بلکه در هر ابواب اختیارات کوشش داشتن در غرض است و چون اصلاح کوب غرض
 و خانه حاجت کرده باشد مقصود فوٹ نشود **ط** اگر محسوس است باید که او را از طالع سافط سازد
 تا زبانی نرسد **چ** چون ماه از طالع سافط افتد باید که خداوند طالع با خداوند خانه ماه در نواد باشند
ح باید که عطارد با ماه بود یا مقارن مشتری یا ناظر بوی از تثلیث که ان دلیل اساف کاهها بود و اگر
 نظر ترسیع باشد دلیل زودی مراجعت بود **ل** جبرالت که طالع و هفتم و هفتم و هشتم و خداوند در
 چهار از عددون ترسیع سالم باشند **د** باید که مریخ در برج باشد و قوی حال و سعدین ناظر ناضر کم کنند
ه باید که در اصلاح سهم السعاده و سهم السفر و خداوندان ایشان بقاییت سعی نماید **و** اگر طالع
 موضوع که از آنجا سفر میکند معلومت باید که سعدی در آن برج دهند تا باز رسیدن بدان موضع در
 وقت کامرانی بود **ز** باید که نیرین بیکدیگر و بطالع ناظر باشند **ح** اگر سفر بجهت علی و منصب است
 باید که خداوند عاشر از طالع سافط نباشد و درین نکتہ احتیاط فرودن از اولانم است **ل** باید که
 خداوند طالع تحت الشعاع و نیکو بود **ط** باید که صاحب پست مشتری بود از اخراق دود رعایت
 ان کند که ماضی را روی بیکدام طایفه مردم است هر انبه باید که قمر را بدان کوب که انجماعت از منویات
 ویند متصل سازند با اتصال پسندیدن و محدودیت وی پست و چهار است **ا** نشاید که خداوند طالع
 از طالع سافط باشد **س** نشاید که ماه در ترسیع ابی بود و خاصه عقرب و با خردی کوید که شاید و قوت
 دهد که جمله کوب محسوس و بعد حال باشند و مریخ قوی و نیکو حال پس در چنین وقت و چون ضرورت افتد
 که اختیار باید کرد قمر و عقرب از برج دیگر بهتر باشد **د** حذر کنند از نخوت ماه که او را با سفر خویش

باید که در ترسیع طالع سافط سازد و

محریت نشاید که سوت سواظ و زویل از طالع اصل اختیار کند که نقصان کلی روی نماید
 حذر کند از بودن ماه غت الشعاع که خطر دارد و نشاید که قمر ثانی عشر یا سادس افتد
 که عطارد محترق یا راجع بود نشاید که عطارد مسعود در ششم یا دوازدهم افتد نشاید که
 نیرین مقارن محوس باشند یا در تریج و مقابله ایشان خصوصا اثناب که دلالت کند بر درماندن
 دران سفر مسافر که مرض وجس و خصوص روی نماید و امکان موت بود و از ان سفر و لغزمت
 دست ندهد تا سعدی بدان در جمر رسد که ان محسوسه باشد ی نشاید که قمر در اوایل ماه
 متصل بتریج باشد که ان دلیل افست از دندان یا از اعوان پادشاه یا از ائشی نشاید که ماه
 در او خرم ماه متصل به بوجل که ان دلالت کند بر موافق و افات و نزد یونانیان ممازجت قمر با بوجل
 جایز است حذر کند از بودن ماه در راجع که دلیل دشواری راه و دوری مسافت بود نشاید
 که اثناب در طالع بود که پیم خاطر بود و بودن قمر نیز در طالع دلیل بیماری مسافر و در راه رنج
 سخت بوی رسد نشاید که نیرین از طالع ساخط باشند که دلیل درازی سفر یا موت مسافر
 حذر کند از بودن قمر در طریقه محترقه که ان دلیل بر قطع طریق و عدم معاودت کند احتراز
 کند از مقابله نیرین با طالع که ان دلیل رنج بود نشاید که صاحب ثانی تحت الارض بود خصوصا
 در راجع و خاس و سادس و بعضی بکنند که اگر طالع صاحب الحال باشد تحت الارض جایز باشد
 نشاید که قمر تحت الارض بود سیماد راجع چدر ثالث و خاس و داشته اند نشاید که
 خداوند طالع یا خداوند خانه قمر مقیم باشد که عاقبت کار مسافر وخیم بود نشاید که در ابتدای
 حرکت یکی از محوس در خانه افتد که پیش از خانه قمر بود که از ان مشقه ها خیزد نشاید که یکی
 از محوس در وندی انرا و اند طالع بود که مسافر بقصد و مقصود نرسد طبری گوید نشاید که
 قمر در محوس بود که ان موجب قوی کارها و مهمات مسافر بود حذر کند از ضعف و نهای حال
 مریخ تا کار مسافر نیکو از پیش روی و قطع نبود حذر کند از محوس هشتم و خداوند ترخا
 در کتاب ثمود آورده است که حذر محوسه الثامن و صاحبه الحاراج و الثانی و صاحبه الداخل مراد

مراد از خارج مسافراست و از داخل کسی که دخول بلد یا مسکن شود و چون سابع مسافر
 دلیل مقصودات و ثامن و ثانی او است دلیل ما محتاج و فراید او باشد در سفر و طالع داخل بلد
 و ثانی داخل مال و غذا و منافع او در مسکن پس بدین سبب از محوسه این دو خانه درین دو اختیار
 حذر باید نمود **ناید** یعنی از افاضل فرموده اند که ایام هفته و در هر روزی حذر باید نمود در سفر
 کردن اگر چه از اهل رابعه عالم و برین منوال نظم کرده اند و ایراد ان خالی از نایست **نظم** سری
 مشرق و شنبه و شنبه نروی ای برادر من به انکه از مغرب او در کینه روز یکشنبه است
 ادینه روز سه شنبه و چهار بقال نروی نینهار سوسه شال پنجشنبه چو خورد برادر سوسه
 رخت خود جانب جنوب میزد **داخل شهر شدن** درین اختیار شرایط احتیاط رعایت باید نمود که ازین باب
 از انجمله است که انرا در مزاج و مصالح مراد از تمام است و دخول عبارت از ان است که چشم بر
 جایگاه مقصود افتد که ان اول و صولات و مشروطات وی نوزده است باید که قمر در راجع
 ثابت بود و اگر خلکی بود بهتر باشد باید که طالع و خداوندش از محوس بری باشند باید
 در قیم و صاحبش که دلیل معاشند در مسکن قوی حال باشند باید که صاحب ویم و کعب سعد بود
 باید که خداوند دریم قوی الارض باشد الا در نهم و کفنه اند اگر در طالع باشد بهتر بود اگر
 صاحب ثانی بنحی باید که طالع یا بجای او ندش بنظر پسندیده ناظر باشد باید که قمر مقبول بودن
 خداوند طالع و مسعود باید که سعدی در وند باشد تا دران شهر ویر بماند و کارش بر مراد رود
 اگر خواهد که دران شهر بسیار مقام کند باید که ماه در اسد باشد مقبول از خداوند طالع و سعدی در
 وند بود باید که ماه در غایت قوت باشد و بجای از مناحس دور بود باید که سهم السعاده
 در طالع یا وسط السماء بود ناظر با صاحب طالع باید که ماه قوی الارض باشد تا دران شهر مشهور
 و اما اگر بدان شهر کارها بوشید خواهد که باید که ماه تحت الارض بود و تحت الشعاع بهتر باشد باید
 صاحب ثانی مستقیم السیر بود باید که ماه صاحب ثامن بود و قوی الارض بهتر باید که ساعت خل
 ساعت کوکی سعد باشد اگر کار سلطان یا عمل بزرگ میکند باید که قمر در دهه یا نهم باشد مقبول

قمر
 مسعود

بود ان خداوند طالع و اگر خداوند هم که یکی سعد بود و در طالع باشد و ثبلیث اثبات دلالت کند بر آنکه
 کارش را نظاوی بود و رعیت و بر مطیع باشند و دست دارند باید که رابع که دلیل مسکنست و
 صاحبش بر حال بود صاحب کفایت التعلیم کرد در این اختیار باید که فعل که کوکب مسکنست در
 فوج باشد و قوی حال بود طری کوکب اگر که بطالع ناموافق در شهری رود باید که بگذارد ناموافق نماید
 بیست و هشت گانه را قطع کند پس بطالع موافق روز سعد بیرون رود و سه روز در پیرین توقف کند تا اگر
 بیخ تمام برود و آن پیرین رفتن را کلی خوانند و پیرین ماندن را جزوی پس بطالع نیک و اختیار موافق آنند
 شهر باید چنانچه خداوند دویم مسعود باشد و محدودات وی چهارده است ۱ نشاید که قدرت در بروج
 منقلب باشد خصوصاً که بجای متصل بود ۲ روان بود که خداوند ثانی تحت الارض باشد که آن دلیل خوف و
 دشواری بود و هیچ مقصود حاصل نشود و اگر بودن او فوق الارض میسر نشود البته باید که بکوبی فوق
 الارض متصل بود تا دفع آن غایب بکند ۳ نشاید که خداوند ثانی راجع باشد یا تحت الشعاع یا مقیم
 که آن دلیل کم نفع و بیرون رفتن باشد ۴ نشاید که ماه بر محل مقارن باشد که آن دلالت بر حضرت
 کند ۵ نشاید که ماه با خداوند ثانی بود که کار فرو بسته گردد ۶ نشاید که خداوند ثانی با عطارد بود
 و مریخ بری ناظر از سابع که آن دلیل جوارحت بود و اگر بجای مریخ راجع بود دلیل ضایع شدن مال و تعویق
 مهمات بود ۷ اگر مریخ با ماه در نفس بود یا ناظر باشد با ماه از نفس دلیل مضرت بود از آتش ۸
 نباید که خداوند دویم در چهارم باشد که پیرین بود ۹ اگر صاحب ثانی در نهم بود و بیرون
 شود و مقام نکند ۱۰ اگر خداوند دویم در پنجم یا در ششم باشد خطا طره بود و کار فرو بندد ۱۱
 نشاید که قدر در چهارم بود یا با صاحب چهارم ۱۲ نشاید که خداوند چهارم در طالع باشد که بسیار بد
 بود ۱۳ در کارهای سلطان اخراج کند از آنکه صاحب وسط السماء در چهارم باشد یا خداوند رابع
 در عاشر چه آن دلالت کند بر آنکه شغل وی با تمام نرسد و رعیت فرمان وی نبرند ۱۴ اگر شهر
 از آن صاحب اختیار است نشاید که صاحب ششم در طالع باشد و صاحب ثانی در ناسع مگر که خواهد
 زود از آن شهر بیرون رود و آهه اعلم **بمکرم و امان** **بشیر** اگر امیر بیت از خواص پادشاه و اگر کواکب

بکرات از خدام او که با عاشر خواهد نشست حکم هر یک است و درین باب ملاحظه باید کرد که در جنة
 دلیل است بر عمل او و در مغرب بر حال خصم و ثامن بر مضرت و بنده و قتال و طالع بر خلیفه
 و سلطان و در نهم بر شهری که مقصد است و پنجم بر رعیت او و دویم بر پدر و سیم بر اصداف
 او و حال حادی غیر بر علی که آن شهر را باشد و حال مال و خراج او و نهم بر علی که بوده است درین
 شهر پیش ازین و ششم بر عبید و خدم او و دوازدهم بر بنو و ان و بندهگان او پس نفس از طالع
 بر حبس مسعود و نخوس و مواضع ایشان و اتصال بعضی از ایشان ببعضی میباید کرد و فی الجمله درین
 باب آنچه شرط کرده اند از جزئیات شان زده است ۱ باید که طالع برج ثابت باشد ۲ باید که
 موضع قمر هم برج ثابت باشد که اگر منقلب باشد آن کار را ثبات نباشد و اگر زوجین باشند
 دلالت کند بر آنکه بار دیگر این عمل بدو دهند یا که را با و شریک کنند ۳ باید که خداوند طالع
 در موضعی قوی حال باشد ناظر بر شمس بنظر مودت ۴ باید که خداوند عاشر از نحس دور باشد
 ۵ باید که صاحب وسط السماء بخداوند عاشر ناظر بود بنظر پسندید ۶ باید که قمر بخداوند
 خانه خویش نگر بدو است ۷ باید که قمر در غایت قوت باشد و نیکو حال و اگر قمر را نیکو حال
 نتواند کرد از طالع ساقط باید کرد ۸ باید که صاحب رابع قوی حال باشد و ناظر بود بعمر ۹
 در اصلاح یا زدهم و خداوند او سعی بیخ باید نمود تا او دشمنی بر آید و خراج اسان بدست آرد
 ۱۰ بصلاح باید اعداد از آن طالع بهره دارد و چون خداوند حد دلیل صلاح و فساد معیشت
 او باشد و خداوند وجه دلیل حجاب و بلب وی بود ۱۱ باید که مهم السعاده و خداوندش نیز نیکو
 حال باشند که آن دلیل نفع تمام بود ۱۲ باید که خداوند وسط السماء شرف باشد که آن دلیل قوت
 زیادتی جاه بود ۱۳ اگر خداوند طالع بر محل پیرین بود یا ماه بر محل متصل باشد و زاده بود در روز
 دلیل آن بود که مدت دراز در آن حکومت بماند ۱۴ باید که خداوند طالع بمودت بخداوند یا زدهم
 نگر تا مال با شانس دست دهد ۱۵ باید که خداوند یا زدهم از نظر نحس دور بود که آن دلالت بر
 اصابت رای کند ۱۶ نظر خداوند ثانی بر صاحب حادی عشر دلیل سهولت خراج و بسیاری آن بود

او صاحب
 در حال بود

و محذورات وی ده است **۱** نشاید که صاحب عاشر ناظر باشد بعد از آنکه **بهر** هفتاد
 از آنکه خداوند طالع بصاحب ششم نکند **۲** نشاید که قر در ثانی عشر یا سادس باشد یا ناظر
 خداوند این دو برج که آن دلیل گرفتاری و بند و حبس باشد **۳** حذ باید کرد از آنکه خداوند
 دو اند هم بخداوند طالع پیوندد در وقت که خداوند طالع و روندی باشد که آن نیز بهل حبس و قید
 بود **۴** احتراز کند از انصال خداوند طالع و صاحب عاشر بخداوند صاحب که دلالت بر زودی عزل
 کند **۵** نشاید که قر در درجه استقبال باشد که مخالفت و منازعت پدید آید **۶** نشاید که
 خداوند خانه قر راجع باشد و نه خداوند طالع که آن دلیل کراهیت و عیث و غضب ایشان باشد
 از وی **۷** حذ کند از بودن ماه در عقد خصوصاً ذنب که آن دلیل گریختن باشد **۸** **بهر**
 از بودن صاحب طالع در وبال یا بهبوط یا بودن قر در بهبوط که آن دلیل نکبت و حبس باشد **۹**
 نشاید که در جهای وسط السماء زایل باشد که بغایت ناپسندیده بود **نکاح** که در این باب از
 جمله مهمات است باید که ناظر احتیاط در او هیچوجه فرو نکارد و هلاک و فساد و نادر چه
 هر خلل که در این اختیار افتد همه عمر خداوند اختیار را معذب دارد و اثر آن **امثال** در با عذاب
 و اولاد او رسد پس شرط است که درین باب اهتمام مرعی باشد و بعد از محافظت شرایط کلیه آنچه
 از جزئیات ملاحظه باید فرموده پست و نه شرط است **۱** باید که طالع و سایر اواناد سالم باشند از
 نحوس **۲** باید که قر زهر معوضه بود **۳** باید که زهر در برج مذکر باشد و مشتری در برج مؤنث مرد
 دران بزوجه هفتاد زن باشد و بیعکس **۴** باید که زهر ناظر باشد بطالع و بخداوند طالع **۵**
 باید که زهر بخداوند خانه خود متصل باشد اگر سعد بود و زوی منصرف باشد اگر نحس بود **۶**
 باید که ماه و مشتری و زهر هر سه در یکم ثلثه باشند و بجز آنکه در م ثلثه ای باشند **۷** باید
 که ماه در شرف زهر بود یا در خانه ای وی یا در فرج وی **۸** ان مهم بخیر بر آید **۹** باید که قر
 مقارن مشتری بود یا بر تثلیث و تدبیس وی که آن دلالت بر کثرت خیر کند **۱۰** باید که قر مقارن
 عطارد معوضه باشد یا متصل بوی که آن دلالت بر بسیاری فرزندان کند **۱۱** باید که اقصاب و خداوند

در کتب دیگر است در حدیثی است در حدیثی است در حدیثی است در حدیثی است در حدیثی است

و خداوند طالع و آن ستاره که قوازی منصرفت سلیم باشد از مناحس که این هر دلیل کار مرد
 است **۱** باید که ماه و زهر و سایر مصالح و مصالحش و آن ستاره که قوی منصل است پاک باشند
 از نحوس که این هر دلیل کار زنت **۲** باید که عطارد و عاشر و خداوند و عاشر نیز نیکو باشند
 که آن دلیل معاش ایشان باشد و باید که هیچ حال وسط السماء افسسعی خالی نباشد
 تا به نیکویی معیشت گذرانند **۳** باید که رابع و صاحب اصلاح او و سعدی در وی
 هند که آن دلالت بر عاقبت کار ایشان کند **۴** باید که از اصلاح خداوند خانه ماه غافل
 نشود که آن نیز دلیل انجام کار مناکح است **۵** باید که ماه در برج ثابت باشد و بجز **۶**
 و اسد است خاصه زده درجه ثوابت درجه و در اختیاران طبری او و ده است که اگر
 قر در اسد باشد هر چهره نیکو باشد الا آنست که شوهر بر مال زن متفق نبود و زن را بر
 مال شوهر شفقت نباشد و هر یک در انلاف و هلاک مال دیگری بکوشد و حکم کوشیا کرد
 در اختیار عقد برج منقلب باید و در زفاف برج ثابت و بعضی از برای عقد نکاح بودن ماه
 در سرطان جایز ندارند و گویند در هیچ خیر نیست اما ابو معشر فرموده است که اگر بوقت نکاح
 بتن عزیزان دارند که زفاف بعد از مدتی باشد برج ثابت باید و اگر زفاف بزودی بود
 بود لامحاله برج منقلب باید و در جماع شاهی او و ده است که در نکاح کردن بودن ماه در حمل
 نباه است و میانه نور هفتاد است چه اول و آخر او دلیل فساد حال زن باشد و نیمه اول از جوزا
 نیکو نیست و نیمه آخر او بود و غام سرطان بد است و اسد نیکست اما زن و شوهر در انلاف
 مال هم کوشند و سببه زن شوی دیده را پسندید بود اما زن بگریه بد بود و میزان نکاح را
 نیکست اما زفاف را نشاید و اول عقرب نیکست و آخر او نباه است چه دلالت بر مفارقت
 و عدم ثبات صحبت کند و قوس میانه بود و کشته اند که عقرب عروسی را نیکست و اول و میانه
 جدی بد است و آخر او بود و دلو بواسطه تیز شهوت نیکو بود و حوت نیکست اما زن سلطه
 و غش گویند باشد **۱** باید که از ثوابت آنچه بر زواج زهر و زحل چون شجاع و صفر و ظهر الاسد

در یکی از او نادر باشد یا با ماه و سهم السعاده **✓** باید که میان صاحب طالع و صاحب سابع مجاز باشد
محمود باشد **✓** اگر سعدی در هفتم باشد بجز بود و کار بر مراد بود **✓** باید که دوم و هشتم
و خداوند ایشان را چندانکه تواند اصلاح کند که یکی پست المال ناکح است و دیگری پست المال
منکوحه **✓** اگر غرض ازین مناکحت طلب فرزندانست باید که خامس و خداوند او نیز اصلاح
کنند و البته صاحب پنجم را بطالع ناظر سازند و صاحب طالع را در پنجم دهند و اگر در پنجاه شود
سیم بود غایت کار بود و اگر در کرث فرزند و غنی صادقت عطارد را مقارن صاحب خامس
باید ساخت و باید که هر دو مسعود باشند در برجی از برج کثیر الولد ناظر ب صاحب طالع **✓**
باید که فرزاید بود در نور و عده **✓** بجز آنکه طالع وقت برج القی و القی باشد و ثابت گفته اند
منقلب باید و این قول جواب است و بر هر نهادن از نحوس پاک باید و بعود مزین نا آنکه کار در
غایت نیکوئی بود و همان ایشان بعضی و کینه بنود و از رنومند یکدیگر باشند **✓** باید که فرزاید
باشد در حساب کدان دلالت بر مزید خیر و برکت کند **✓** باید که ساعت نکاح ساعت سعدی
باشد و خداوندش فی الحال **✓** باید که راس در خانه پنجم باشد کدان دلالت بر بسیاری فرزند
کند یا عمر داری و شادمانی **✓** باید که سهم الثریح و سهم المال و سهم السعاده در او نادر
باشد یا در مالی و مقبول از خداوند خانه خویش **✓** باید که قرائن و ندر بعدی نکر کدان دلالت
بر زیادت شدن مال کند **✓** حکیم محمد بن مغرب و حمد الله گفته است که اگر در وقت نزوح عطارد
بعود ناظر باشد بجز بود چه حال دلالت کند بر آنکه نذر فرزندی پدید آید **✓** باید که مشتری
ب صاحب طالع و صاحب سابع ناظر بود که دلیل سعادت و عفت و صیانت است اگر نظر زهره
با خیال دست دهد غایت کار باشد و محذورات وی دوازده است **✓** نشاید که زهره بخوس
ناظر باشد و فی الجمله از نادر حال زهره که کوکب حاجت است احتراز باید نمود **✓** نشاید که ماه
از ندر بخوس نکر خصوصاً بنظر ربع که ان دلیل وقت خصوصیت بود و گفته اند اگر از مفاصله نکر
از ربع بخوس نکر بود و اگر نظر ثلث و ندر دس بود هر دو با هم ساختگی باشد اما ربع و چهاری

91

پجاری وی برکتی بدیشان رسد و گفته اند اگر اتصال قمر بخوس از مقدار نه باشد دلالت کند بر
هلاکت یکی از زوجین خصوصاً که قمر در طالع یا عاشر بود **ح** نشاید که قمر در نیمه اول جزا و
نیمه اخر عقرب و میانه جدی و غامد لو باشد و نه در سنبله زن و دوشیزه واکه امکان هلاکت
مرد باشد **د** نشاید که قمر در ثانی عشر باشد از طالع یا در سادس و ثامن که بیم باشد **ه** حذر
کند از بودن قمر در طالع و عاشر که عاقبت آن کار ^{و کار} نشاید که غمخیز در طالع بود و اگر ذنب در
طالع بود یا مجامد صاحب طالع بدتر باشد و میان ایشان دشمنی خیزد **و** نشاید که افتاب
بخوس متصل بود خصوصاً بنظر عدو که میان زوجین تزلزل قایم باشد **ز** حذر کند از بودن
قمر با ذنب که کار بر او درود **ط** نشاید که قمر در جدی و خوس بود **ی** نشاید که قمر در برج
اجتماع یا استقبال نزدیک بود **ل** نشاید که ماه مقارن زهره باشد که دلیل تنباهی زن بود
و درین سخن محل تا مل است **م** نشاید که غمخیز در پنجم باشد که آن دلیل کمی فرزند بود و بودن
ذنب در پنجم بدتر باشد و الله اعلم **زفاف کردن** مشروطات وی پنج است **ا** باید که ماه در
بروج ثابت باشد الا در لو و در عقرب نیز منع کرده اند اما اسد در غایت نیکیست و میانه و در
از ازل و اخر هجرت است و در جزا و سنبله نیز روا بود **ب** باید که زهره بقمر و طالع ناظر باشد
ح باید که برج دهم بسیار فرزند بود نازن زود آبتن گردد **د** باید که زهره قوی حال باشد
و بتدریج ناظر بمردت **ه** باید که عطارد مقارن صاحب خامس باشد و هر دو مسعود باشند
در برجی از بروج بسیار فرزند و بخداوند طالع ناظر باشند تا سبب بسیاری فرزند شود
و بخدوات وی سرچنان است **ا** نشاید که قمر در بروج منقلب باشد **ب** حذر کند از بودن
قمر در ثامن و سادس و ثانی عشر **ح** بر هیئت از آنکه قمر در برج اجتماع یا استقبال نزدیک

که در آن یکبار که بر سر نهاد ما خوالا نشانی یافتیم کرد و در برج مضطربین تر نشانی یافتیم که در آنجا بود و گفتند که در آنجا بود که در آنجا بود

بسم الله الرحمن الرحيم وبه نستعين

الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على خير خلقه محمد وآله اجمعين **وبعد** این نوایدیت در باب
فواضع بر هیلاجات که حسب الامر قد قد نواید مستطاب قرکاب مالک را با شرف و قدس و لا
ادام الله ظلاله و قدس علیه و لا یام انزل کلام تدبیر ارباب صناعت نجیم انتخاب شده است
امید که ناظرین در این امر وافر حظی کامل نصیب شود ان شاء الله تعالی و نعم المولی و نعم الکفیل **کفایت**
عبد الجلیل سجزی و ابو معشر که فواضع بر هیلاجات چهار نوع است **اول** کواکب **دوم** پاره جاهای
فلک **سیم** پاره جاهای فلک بجهت تدبیر پاره ان سارکان **چهارم** بناهای پاره ان سالها **اثنا عشر** **اول** از
فواضع که بجهت کواکب بوده باشد پس نوزده است **یک** از سیارات **و هفت** از ثوابت **و هفت** از
سمایات و شبیه با آنها **و اثنا عشر** کواکب سیار پس **دو** از آنها قطع میکنند بطبیع و خاصیت و **دو** از
انها قطع میکنند بالعرض و بجهت پاره حالات نه بالذات **و یکی** از آنها قطع میکنند بجهت خط و موازات
با نحس **اما** آن دو که فاعط میباشند بالطبیع پس زحل و مریخ است و آن دو که قطع میکنند بجهت پاره
پاره حالات نه بالذات پس شمس و قمر است و آن که قطع میکنند بجهت خط و موازات با نحس پس آن
عطارد است **اما زحل و مریخ** پس قطع میکنند بر هیلاجات نزد رسیدن نشیبر هیلاجات بری
جرم یا شعاع مقابله یا شعاع تربیع ایشان و اما شعاع نشیبر و تثلیث پس میباشند اسان و رو
بنا که قطع کند پاره نشیبات ایشان هرگاه که بوده باشد موضع نشیبر ایشان در بروج کثیر
المطالع و موضع هیلاجات در بروج فضاير المطالع بجهت آنکه موضع شعاع نحس در این هنگام امر
تکلیف و موضع هیلاج سامع و مطیع یا آنکه بوده باشند موضع هیلاج و موضع شعاع نشیبر که
بعد ایشان از اول محل با سرطان برابر بوده باشد که در این وقت این دو موضع در قوت برابر میباشند
و موضع نشیبر فاعط تواند شد هیلاج را و موضع تربیع از خود هیلاج فاعط است هیلاج را بجهت
آنکه شکل تربیع شکل عداوت و مضرت است و باعث شود که آدمی خود را بکشد یا باعث کشتن خود گردد

کرد و همچنین شکل نشیبر هیلاج یا نشیبر نحس هرگاه بوده باشد در بروج کثیر المطالع یا شکل تثلیث
هیلاج یا شکل تثلیث نحس هرگاه بوده باشد در بروج فضاير المطالع حکم ان حکم شکل تربیع است و قابل
است ولیکن این نوع قابل داخل نوع دوم از قواست که بجهت پاره مواضع فلک بوده باشد و در این
نوع بجهت مناسب ذکر شد و بطریق نیز اینها را از فواضع شمرده است و در نشیبر که بر توالی بروج
بوده باشد و اما هرگاه نشیبر برخلاف توالی داند شود و آن وقتی است که هیلاج هبانه عاشر و
سابع بوده باشد که در این صورت هم جایز است که بر توالی داند شود و از نشیبر مستقیم نام میگذارد
و هم جایز است که برخلاف توالی داند شود و از نشیبر معکوس نام میهند و در نشیبر معکوس فاعط را
مفصل بدجهت غائب میداند و امثال این فواضع را از منقصات میداند نه قواضع بجهت آنکه بحرکت
معدل موضع هیلاج بقا طع میرسد نه فاعط بموضع هیلاج پس هیلاج اقوی است از فاعط بخلاف
نشیبر مستقیم که بحرکت معدل فاعط بهیلاج میرسد پس او اقوی بوده باشد از هیلاج پس قطع کند
هیلاج را و هرگاه هیلاج در میانه طالع و عاشر بوده باشد نشیبر را منحصر میداند بتبیین مستقیم و شایع
کلام بطریق از این کلام بطریق که گفته است که شکل نشیبر هرگاه بوده باشد در بروج کثیر المطالع
و شکل تثلیث هرگاه بوده باشد در بروج فضاير المطالع حکم ایشان حکم شکل تربیع است استنباط نموده است
که بطریق طالع شعاعات کواکب را بدرجات و میداند نه بمطالع مریخ و نه بمطالع اقوی حادث و الا
اعتبار بروج کثیر المطالع و فضاير المطالع شاید که لا یخفی و این کلام جمله مضربه بود بر کرم بکلام عبد
ابو معشر پس گوئیم که گفته اند که اما شمس و قمر که قطع میکنند بجهت پاره احوال نه بالذات **اما شمس** پس قطع
میکند بر هیلاج و قمر که برسد نشیبر هیلاج بجدان یا مقابله ان یا تربیع ان و بوده باشد نحس در
برج غریبه در مقابله یا تربیع مریخ یا زحل بدون نظر سعدی بسوی ان و اما هرگاه بوده باشد
بر تثلیث یا نشیبر یکی از ان دو پس فلک میکند بر نکت شدیدی نه قطع و هرگاه بوده باشد هیلاج
قمر پس موضع شمس فاعط است انرا و بطریق اوده است این حکم را با آنکه موضع شمس بحرکت معدل
میرسد بموضع هیلاج که قمر بوده باشد پس بناه کند او را و شایع کلام بطریق که گفته است که این

در وقتی است که موضع شمس و قمر بنوده باشند مانند یکدیگر مثل آنکه قمر در موضع رطلی بوده باشد
 و شمس در موضع خشکی باشد در حد غشی و قمر در حد سعدی یا هر دو در حد و نحو و امثال
 این و اما اگر هر دو در خط وسط سعوت باشند یا در بروج متساویه بوده باشند بین قطع نمیکند شمس
و گفته است شایع که سزاوار است که این قانون در همه هیالجات بکار برده شود بجهت آنکه همیشه کربک
 ضد قطع میکند هیالاج را نه مراتب وضعت با الیاف است مانند ضدیت زحل و مشتری یا ضدیت
 با لغت و این در وقتی است که موضع آن دو ضد بوده باشند چنانکه گفتیم **مفهم** که یکدیگر این سخن از
 شایع نیز بسیار غریب میباشد بجهت آنکه باعث قطع رسیدن تقسیم هیالاج است بموضع طالع و در
 وقتی که بطالعین میگوید که موضع شمس طالع است هیالاجی یا که فرموده باشد ظاهر است که مراد او این است
 که تسبیر هیالاج بحرم شمس برسد و در این وقت ایشان یکی خواهد بود پس چگونه میتواند شد که موضع
 ایشان ضدیت داشته باشد و موضع اصلی ایشان که مختلف بوده باشد از اوج رجوع تسبیر بی اگر
 شعاع شمس را طالع مبدلات ثروا میخوانند که موضع شمس و موضع شعاع او که موضع تسبیر است
 مختلف و مضاد بوده باشند مگر آنکه گفته شود که هرگاه بوده باشد قمر در اصل ولادت در موضع
 موضع شمس پس کس میکند کیفیت را مضاد مگر کیفیتی یا که شمس کسب میکند از موضع خود پس بجهت آن
 کیفیت مکتبه شمس و قمر مضاد یکدیگر میشوند و هرگاه دو ضد تسبیر یکی دیگری برسد قطع کند از آنکه
 بوده باشد طالع افوی و در اینجا شمس افوی است آن قمر که بحرک معادل شمس بقیم میرسد پس شمس طالع گردد
 و لیکن این سخن اختصا می نماید بشمس و قمر پس شمس طالع تواند شد همه هیالجات را هرگاه موضع ایشان ضد
 یکدیگر بوده باشد و ظاهر آن کلام بطالعین و آنند فاضل دیگر اینست که موضع شمس طالع است مقرر را بخصوص
 و الا طالع بودن شمس بشرط مذکوره همه هیالجات را در اول مذکور شد و باید این سخن فایده ملحوظ و
 طالعی جدا گانه بوده باشد فاضل **و نیز** آنند فاضل گفته اند که اما هرگاه برسد تسبیر یکی از هیالجات
 بمیدان مقابل یا ترسیع آن بوده باشد که در اصل نیکال پس بسا که نکند و بوده باشد نکست ندیدی زیاد از ایشان
 و هرگاه بوده باشد قمر در اصل در سعوت و بوده باشد در ترسیع یا مقابل شمس یا بوده باشد در اصل زاید النور

النور فاضل تسبیر یا تا فصل النور فاضل تسبیر شایع که بوده باشد بحرم یا هر شعاعی که بوده باشد
 پس در این احوال قمر طالع است هر یک از هیالجات را که برسد بحرم آن یا بنسب یا مقابل آن و اگر هیالاج
 درجه طالع بوده باشد قمر طالع است از اوج رجوع هرگاه بوده باشد قمر یا شمس یا زحل یا مریخ یا زحل
 حال که ذکر نمودیم **و گفته است** زرا داشت که موضع اجتماع نحسین و مقابل ایشان و موضع ترسیع شمس یا یکی
 از آن دو نحس و همچنین موضع ترسیع قمر یا یکی از آن دو نحس بشرط آنکه اجتماع با مقابل یا ترسیع نزود بعد از
 اجتماع بوده باشد که مولود بعد از آن ولادت نموده است اگر مولود اجتماع بوده باشد یا بعد از استقبال
 بوده باشد اگر مولود استقبال بوده باشد **و ابوالقاسم** یعنی گفته است که این سخن عجیب و غریب است و هیچیک
 از علماء این فن در کتب مولف اینها را از قواعد نمرده اند **و نیز** آنند فاضل نیز در گفته اند که بهترین
 طالع اند خود را از ترسیع یعنی هر یک که موضع ترسیع خود برسد قطع کند موضع ترسیع آن نیز را **مفهم**
 که یکدیگر مذکور شد که بطالعین شکل ترسیع از هر هیالاجی که بوده باشد طالع میباشد آن هیالاج را خواه
 هیالاج نیرین بوده باشد یا غیر نیرین **و گفته است** زرا داشت که در جنس کوف هرگاه برسد تسبیر هیالاج بان
 و بوده باشد هیالاج درجه طالع میرد ادمی و اگر بوده باشد هیالاج سهم السعاده که کرد و ادمی بجهت
 آنکه سهم السعاده زاد لانی خاص میباشد بر دو چشم **و ابوالقاسم** یعنی گفته است که مراد زرا داشت آنست که هرگاه
 کوف و خسوف واقع شود و ولادت بعد از آن و پیش از اجتماع یا استقبال که بعد از آن واقع میشود متحقق شود
 آن درجه کوف یا خسوف و الی است بر آن مولود چنانکه جزو اجتماع یا استقبال مقدم بر هرگاه برسد تسبیر
 درجه طالع هرگاه بوده باشد آن هیالاج همچنین درجه کوف یا خسوفی قطع کند از طالع کوف و خسوف همچنین
 عاشقان هرگاه برسد تسبیر شمس در صورت ناول و قمر در ویم بان و بوده باشد شمس یا قمر هیالاج ضد را ندیشم
 و اگر نبوده باشد هیالاج برسد مولود را ضرر در ولادت و مال **و نیز** زرا داشت گفته است که درجه کوف شمس
 در نوبت باشد طالع است و خلاصی غیبی ادمی از آن هرگاه برسد تسبیر هیالاج او بان در هر وقت از عمر
 او که بوده باشد بجهت آنکه سر نخس مجتمع شد اند جد شمس و جد قمر و جد نوب و بر طرف نمیکند این
 سر نخوت را مگر آنکه بوده باشد در درجه کوف برسد شعاع با حرم سر سعد و انحال کثیری اتفاق میافتد

در فلک **ابوالقاسم** یعنی گفته است که مراد زرادشت از این درجه کسوف درجه کسوف است که مولود بعد از آن و پیش از استقبال بعد از آن متولد شده باشد و اما درجه کسوفی که نه چنین بوده باشد او را اصلا و لایق در امان مولود نمیشد و مؤید این سخن آنست که زرادشت در جای دیگر گفته است که بدانکه درجه کسوف و اولاد آن درجه یعنی مقابله و در تریج آن چهار فاطم اند و هر آنکس که فاصله شود میانه آن و میانه ولادت اجتماع کرده باشد بعد از آن یا استقبال پس از آن بجهت آنکه دلالت و ولایت نیست مراد در امان آید و **گفتار** زرادشت که هرگاه بوده باشد مولود اجتماع و یکروز درجه اجتماع هبللاج او پس طالع اجتماع تسیر داده میشود بجهت شناختن و سقم و فرج و خزن او و همچنین درجه استقبال هرگاه بوده باشد مولود استقبال درجه استقبال هبللاج او پس در این هنگام تسیر داده میشود طالع استقبال هبللاج او پس در این هنگام تسیر داده میشود طالع استقبال **وین** گفته است زرادشت که هرگاه بوده باشد زحل در وند و طالع در برج ثور و برسد بان پاره هبللاجهای شریف و سید شود بر صاحب هبللاج خضر شدن یا خنثا و یا غیر آن از دره های حلز **وین** گفته است که هرگاه بوده باشد زحل یا زنب در عریب و برسد بان پاره هبللاجهای شریف و تسیر شود بر صاحب آن جنس بول یا فرجه در فرج و دره های سخت **وین** گفته است که هرگاه بوده باشد زحل مغرب در برج **مکرو** یا زمینی و پنداند نور خود را در برج **هول** یا زمینی پس بدین سخن که تسیر هبللاج هرگاه برسد بسوی مطرح شعاع آن دلالت کند بر قطع بجهت آنکه جمع میشود با پوست زحل پوست نعرب و پوست برج که زحل در آنست و پوست برمی که همانند شعاع خود را در آن پس ناسد میکند بدن را و اگر مشرق باشد زحل و در برجی ای ^{و هوای} موجود باشد در اول تشریق و پنداند شعاع خود را در برج **ابو** و هوای ضرر نرساند باین نوع هیچک از چیزهای که میرسد بپسیران آن کوکب و غیر کوکب ضرر اندک و نه بسیار بجهت آنکه پوست زحل معتدل میکند بر طوبی تشریق و طوبی برج که در آن است و طوبی برج که همانند شعاع خود را در آن و اگر بوده باشد میانه زحل و شمس در درجه و پیشتر پس

پس تحقیق که زحل منسج میکند از طبع نفس و بر کرده بطبع اصلی خود **منجم** گوید که این قاعد بسیار قانق است لطیف و اگر ملاحظه و مرعی شود در انواع قواطع و هبلجات از جواب دور نخواهد بود **وین** ابو معشر و عبد الجلیل گفته اند که اما عطارد که قطع میکند بخاطر و عازجت پس وقتی قطع میکند که بوده باشد مغرب بخار نه با مقابله از تریج تا ثلث یا تسدیس و بوده باشد بخس فرا گرفته مراد بدون آنکه نظر کنند بسوی آن سعوی که بصلاح او شده او را پس در این هنگام عطارد همانج که دید است بخس را و گردید است طبع او طبع بخس پهره ان هبللاجی که برسد بسبب تسیر بخس و یا شعاع او از هر چه که بوده باشد پس بدین سخن که میکشد آنرا و اگر نبوده باشد عطارد چنین از آنرا گرفتن بخس مراد نکشد پس این کوکب بخس که که باد شد میکشد هرگاه برسد تسیر هبلجات با آنها بر این وجه که باد شد و هرگاه برسد انشاء بکن هبلجات یا دلیل تغییر عری که کنده بوده باشد بسوی اجزاء آنها یا استقبالات یا از سجات آنها پس نیز می کشند چنانکه تسیر میکند و اما سایر فوای که مذکور خواهد شد پس همین بدین می کشند نه با آنها و دلیل بر همین انشاء دارند میشود تسیر **و اما** کوکب هفتم که ثابته پس چهار آنها فلج جارا مزاج اند که در مرتبه اول از قطع اند و سر دیگر مرتبه ایشان بعد از مرتبه آن چهار است **و اما** هفت دیگر پس پنج آنها از جمله صحایات که مظلوم و مفسد و قاطع چنانند و دیگر مانند ایشان و اسامی همی باین ترتیب است - دران - قلب الاسد الملکی - قلب العریب - منکب الفرس - راس الغول - هامة الاسد - الشمالی - هامة الاسد الجنوبي - معصم الثریا - راس الجبار - معلف نالی الثولة - حین الزامی - نج نشابه - و کذا الدجاجة اليمنی **و اما** این کوکب ثابته در طول تغییر میکنند و عرض ایشان بک قریب اختلاف سیار است که در طول و عرض هر دو تغییر هم میکنند در هر وقت پس باید دانست تحقیق مواضع هم که در طول و عرض بجهت آنکه آنها و قو قاطع میباشد که جز میل و عرض ایشان باجهت میل و عرض هبللاج بک بوده باشد و هرگاه مقدار میل و عرض ایشان با هبللاج یک بوده باشد تاکید ایشان در قتل بیشتر است و اگر جهه میل و عرض ایشان با هبللاج مختلف بود پیش از یکتی افاده نکنند

و نکشند خصوصاً هرگاه بوده باشد وقت رسیدن هبلج با افا دیوار عطیته که خدای و صفایان و دو
ثلث و ثلثان و بطلمیوس نیز گفته است که هر زمان که هبلج و کوکب که ملاقات میکنند از ملاقات بخد
عرض ایشان بکمرش بفرود باشد قطع نکند و شایع کلام او گفته است که هرگاه بوده باشد درجه
کشتن که بکشد بجهت بودن جرم مخفی در آن نه شعاع و بوده باشد عرض آن مایل از عرض هبلج که
تسبیح داده میشود بسوی آن پس بدین معنی که در این هنگام آن درجه نمیکشد و همچنین وقتی میکشد که
هبلج و فائل بوده باشند بر یکدیگر از دو بر عظام **منجم** گوید که بعضی مقدار عرض ایشان برابر بوده
باشد چنانکه جهت ایشان موافق است **و نیز** شایع گفته است که اگر کوکب میان باشد که هر دو چنانچه در
از فواصل حسابیه پس نهد باشد که بدان که در باره مواضع با آنکه جهت عرض ایشان مخالف است بنا
که بوده باشد هبلج و فائل بر محیط یکدیگر از دو بر مایل **منجم** گوید که مراد از دو بر عظام و دو بر
مایل افقی بلد یا افقی است و یا افقی است بحسب بودن آن در طالع یا طالع یا عاشر یا رابع یا میان
این مواضع **و نیز** گفته اند آنقدر فاصل مزبور که نیست سزاوار که نهم شود اینکه این مواضع که ذکر رفت
میکند هرگاه برسد تسبیح هبلج باضا در هر وقت که محال بلکه وقتی میکشد که بوده باشند مخوس
بجهت آنکه باز میدارد از قتل هرگاه بوده باشد موضع فائل حد یکی از سعده یا آنکه برساند یکی از سعده
خود را از بیع تا ثلث با مقابل بسوی آنند جرم بعینه بسوی در جهائی که فائل است بعد از آنکه نکند
از دو زنده درجه از مطرح شعاع مشرق و هشت درجه از مطرح شعاع زهر **و بطلمیوس** نیز اشاره نموده
است باین مطلب آنجا که گفته است که نیست سزاوار آنکه نهم شود اینکه این مواضع میکشد در هر وقت
بلکه میکشد وقتی که بوده باشند مخوس و پس **و شایع** گفته است که بوده باشند این مواضع مخوس بحسب
طول مخوس در افا یا نظر مخوس بسوی افا یا بودن افا حدود مخوس یا آنکه بوده باشند آن مواضع که بوده
باشد قوت هبلج در افا ضعیف **و نیز** بطلمیوس گفته است که آنکه گفتیم هبلج است که باز میدارد
از کشتن هرگاه بوده باشد حد سعده و یا آنکه بیندازد یکی از سعده شعاع خود را بسوی آن از بیع
تا ثلث یا مقابل بر خود اندجه فائل یا بر در جهائی که بعد از آنست بر فائل بر وجه بعد از آنکه نکند

در مطرح شعاع مشرقی از دو زنده درجه و در مطرح شعاع زهر از هشت درجه **و شایع** گفته است
که اگر چنین باشد باینکه که قطع در این وقت واقع نمیشود و باید که انتظار کشید تا آنوقت که قطع کند بر
هبلج چیزی بگو **و نیز** شایع گفته است که بطلمیوس از شعاع سعده همین سه ذکر نموده است و تسبیح
انداخته است بجهت آنکه هر یک از آن سه بجهت فضل قوت ایشان قوت دارند بر اینکه باز دارند از قتل
و اما تسبیح پس بجهت آنکه ضعیف تر است از آن قوت نداید بر باز داشتن از قتل و خلاص شدن مگر
چنانکه معلوم شد تسبیح بوده باشد در بروج کثیر الطالع یا بروج سالمه یا مسنوی در قوت که حکم
آن حکم ترجیح است **و نیز** شایع گفته است که همچنین باز میدارد از قتل هرگاه بوده باشد در آن مواضع
که اکثراً ثبت که بر بروج سعده بوده باشد و از برای ایشان عرض از دایره بروج بنوده باشد **و نیز** بطلمیوس
گفته است که هرگاه بوده باشد کوکب مخلصه و معینه دو کوکب یا بیشتر و کوکب فائل نیز دو یا بیشتر پس
سزاوار است در این هنگام آنکه نظر شود بسوی غالب از این دو نصف و غلبه یا بکثرت است یا قوت غلبه
بحسب کثرت است که کوکب یک نصف بیشتر بوده باشند از کوکب نصف دیگر بقدر محسوس و غلبه بحسب قوت
است که کوکب یک نصف در جایهای ملام خود بوده باشند بدون آن نصف دیگر خصوص آنکه کوکب یک
نصف مشرق باشد و کوکب یک نصف دیگر مغرب یا آنکه یکی در عاشر باشد و دیگری در غیر عاشر و نیز گفته
که سزاوار نیست که استعمال شود نه در باب قتل و نه در باب موت و استعمال از قتل کوکب را که میباشند
در تحت الشعاع مگر در بعضی صورت که هبلج بوده باشد در موضع فائل موضع شمس و در زیر شعاع شمس کوکبی
مخس و همچنین از سعده بان موضع ناظر بر پس در این صورت این کوکب محسوس فاعل خواهد بود مگر تمام
کلام بطلمیوس در این مقام اینست آنچه متعلق بود به نوع اول از فواضع **و ثانوی** **و قیوم** از فواضع که قطع بجهت
پاره از مواضع فلک بوده باشد پس پاره از افا بالشیع در نوع اول مذکور شد و آنچه باقی ماند است ده
موضع است **اول** موضع راس **دوم** موضع ذنب **سیم** درجه اجفان قبل از ولادت **چهارم** درجه
استقبال قبل از ولادت **پنجم** درجه مغرب اصل ولادت پس این مواضع پنجگانه هر یک از هبلجها که
تسبیح افا برسد باین مواضع بکشد و هرگاه افا هبلجها در باره سالهای مخوفه که مذکور

تحويل و صاحب آن در تریج یا مقابله نحوس دلاله کند بر قطع هرگاه بوده باشد طالع و اصل برج
یکبرج بوده باشد تا اسم صاحب آن نحوس در مواضع است از فلک دلاله کند بر قطع هرگاه مواضع شود
در هر طالع تحويل یا صاحب در هر برج که کسی غصب در اصل ولا دت و حال آنکه آن نحوس در آن سال نحوس کند
طالع و قمر و صاحب آن را پس بدین سبب که قطع کند درین سال و باید که با فساد این دلیلها ملاحظه شود
صاحب دور و صلاح و فساد حال او هرگاه بوده مشتری سال و خلد و مقارن شمس در اصل و تحويل و شمس
مخبر رسیدن شود بر او ملک در آن سال هرگاه بوده باشد در پنج سال خلد و مقارن و ماه هر دو در آن حال در اصل
و تحويل و نظر کند با هم در هر دو وقت از تریج و بوده باشد در پنج در عاشر ماه پس بدین سبب که رسیدن شود
بر او ملک در آن سال هرگاه بوده باشد سال خلد و سعدی و بوده باشد در طالع تحويل نحوس و در غایت آن نحوس
و بوده باشد ماه در تحويل فاسد از یکی از آن دو نحوس یا نحوس دیگر پس بدین سبب که رسیدن شود بر او ملک
در آن سال هرگاه بوده باشد عطارد صاحب فرزانیه و شریک باشد از آن نحوس در یکسال و ده ماه
و هشت روز پس رسیدن شود بر او ملک در آن مدت و همچنین هرگاه شریک بوده باشد بدین نحوس
و همچنین هرگاه شریک شود شمس در فرزانیه و پنج و زحل در فرزانیه و رسیدن شود بر او ملک رسیدن
زحل بجای ماه هرگاه بوده باشد در اصل ولا دت در طالع دلاله کند بر قطع رسیدن مشتری بجای هر
اصل در حالتی که نحوس باشد در تحويل رسیدن شود بر او ملک هرگاه محض و کرد در پنج در تحويل و بوده باشد
سال خلد و تحويل فساد رسیدن شود بر او ملک خصوصاً در اوایل ماه رسیدن عطارد بکمال و اصل و
حال آنکه از برای عطارد باشد شهادتی در آن سال و نحوس باشد در پنج در تحويل و نظر کند بسوی این مکان
در تحويل زحل و پنج بنظر عدوت بدین نظر شود این موضع رسیدن شود بر او ملک رسیدن سرخ در تحويل
بمکان زهره اصل و حال آنکه بوده باشد از برای زهره شهادتی در آن سال رسیدن شود بر او ملک هرگاه
بوده باشد صاحب طالع اصلی یا تحويل ابرج منتهی که متصل باشد بجا حاتم خود یا صاحب ابرج خود
و حال آنکه نحوس باشد بوده باشد دلاله ملک استوار تر رسیدن سرخ بکمال عطارد اصل و حال
آنکه از برای عطارد باشد دلاله در آن سال و بوده باشد آن نحوس به پنج رسیدن شود بر او ملک هرگاه

هرگاه بوده باشد از برای شمس و تحويل شهادتی و بوده باشد در برج نحوس رسیدن شود بر او
مرکز رسیدن قمر بکمال زحل و حال آنکه از برای قمر باشد شهادتی در تحويل رسیدن شود بر او ملک و
هرگاه منتهی کرد در آن سال به برجی که بوده باشد در آن در اصل زحل یا بوده باشد آن برج طالع تحويل
و نظر کند بسوی این مکان زحل یا سرخ بنظر عدوت بدین نظر سعدی رسیدن شود بر او ملک هرگاه بوده باشد
برج انشاء و طالع تحويل و خلد و اندک در آن حال و نحوس مشرف کرد بر او ملک یا بعد هرگاه بوده باشد
سعدی و محض و در زایل پس بدین سبب که ضعیف باشد عطیت او در عمر و فلک آن و این ادله فواید
که در نوع طالع مذکور شد بعضی از آنها دلیل قطع است و بعضی دلیل خوف فائده دلاله فواید بر ظاهر
و اما دلاله خوف پس دلاله با فقراده ضعیف است مگر آنکه چند دلیل مجتمع گردد و صاحب آن را
دلاله با قوتی است در آن باب و بنا بر این باشد که اگر در تحويل پاره سالها در ظاهر نیکو حال
ولیکن بعضی فواید چهارده که در آن ثابت است که مانع شود در هر طالع اصل یا تحويل یا در هر یک از آنها
را و بوده باشد با او یا سالها یا با ماه پس هرگاه عطیت که خطا با تمام رسیدن باشد یا قریب با تمام بوده باشد
بوده باشد قطع در آن سال و اما شناختن سالها که میباشند در آن قطع برسد یا مادر یا زبان یا
فرزندان و یا آنچه طاعت باشد ایشان را پس تحقیق که نظر کرده میشود بسوی دلیل هر یک در اصل که عطیت او
چندانست پس قرار داده میشود آن مدتی که در اصل مولود میشود بم بعد از آن نشیمن داده میشود و ادله
در هر بدجه و انشاء و این میشود برج و هرگاه بر خود دلیل را از آن دلیلها در سالی از سالها
چنانکه در صاحب تحويل مذکور شد بوده باشد از برای آن ادبی که نظر در دلیل آن نموده ایم نکت شریک
یا فطمی در آن سال **کشفه است** ابو القاسم یعنی که از جمله چیزهایی که دلاله نموده است بخبر و ابرار بر آن
است که نشیمن جز و عشر در و ایل ملک هرگاه برسد بخساقی پس بدین سبب که آن قطع کند عمر آن ملک
بجهت آنکه مثل او کسی جایز نیست که برود ملک او و بماند شخصی او پس دلیل غشوه ملک او مگر بعد از زوال
شخصی او یا آنکه هر دو با هم نایل گردند و کشفه است که بخبر نمودم این را در باره پادشاه عظمی در ملک خراسان
که تولد نموده بود در غریب در سال سیصد و پنجاه و پنج و بود عظیم که خدا و هیلاج او هفتاد و سه سال

و فرزند و ملک و سلطنت و سایر چیزهای جا رست دلیل آنها را باین نسیم داد و آنها را ندانند و ملاحظه
 رسیدن آنها بفوطع نموده و حکم نمود و اما اهل هند پس بعد از استخراج قانون عمر بطریقه خود ایشان که
 مخالف طریقه دیگر است نسیم میدهند درجه طالع را بر هضرات و نه بهری یا که میرسد بان نسیم درجه
 طالع از درجه قمت دانند و صاحبان نه بهری را فاسم دانند و صاحب نه بهری اول برج منتهی را سالخدا کنند
 و استخراج کنند طالع بخوبی سال را و گویند که هرگاه فاسد شد قمت و فاسم و سالخدا و خداوند نه بهری اول
 طالع سال و برج فرو بوده باشد این وقت نزدیک سالهای عمر که استخراج نموده اند بطریقه خود فائل شوند
 بقطع دران سال **و گفته است** ابو الفاسم یعنی صاحب کتاب خود که یاد نموده است نسیم را بدجای مختلف را
 بعضی بدجای سوا و بدجای طالع بلدی و با فو حادث و بطالع مزوج که طریقه بطلمیوس است در زمان
 ملک سعید عضدا الدوله مرد عالمی که معروف بود بابی الحسین سوئی وجود از برای او بد طولی در صناعت
 نجوم هم فزون از ان همیشه و حساب و احکام و ممکن نبود که نسبت داده شود با و قصور در معرفت و نه تقصیری
 در صناعت و بود معتقد و اینکه از برای هر انواع نسیم را از برای او است یا انکه یا بسیار و هر یک را تاثیرات
 جدا گانه غیر از تاثیر دیگری در وقت خود مگر آنکه طریقه بطلمیوس تاثیران بیشتر است و دلالت کلی گفته
 است که مثال این است مرد بزرگ بود از کتاب و وزنه فاسم و بعد طالع او سنبله **۱** و شمر در
 سرطان **۲** و قدر در حمل در سابع بحسب تصویر **۳** و رنده بسوی ربع شمس و مرغ در اسد **۴** و بوی
 هبل در شمس و کف خدا **۵** و فر و بود میانه شمس و مرغ بدجای سوا **۶** و بدجای طالع بلدی **۷**
 و با فو حادث **۸** و بطالع مزوج **۹** پس این چهار بعد است بچهار طریقه میانه شمس و مرغ در
 مولد اول در اول سال سه و ششم است و دوم در آخر سال و سیم در آخر سال سی و هفتم و آخران
 در اول سال سه و دوم پس رسید صاحبان مولد را در هر یک از این چهار وقت با وجود اختلاف
 آنها نکبت شدیدی میبخشند و سال نماید در هیچیک از این اوقات از محض صیغه و هر محسنی از آنها بود
 صورت ان بخلاف دیگری باز غایت که شباهت نداشت و حالت از ان حالات بچهار اختلاف
 احوال کواکب و اختلاف اشکال ایشان در هر وقت مگر آنکه بصورت آنها بود در آخر سال سه و هفتم که

که استخراج شده بود بطالع مزوج که طریقه بطلمیوس است و بود فائل باین مذهب که کلام میگوید
 اینکه این فاعله در هر مولد جا ری است بچهار آنکه هر یک از این ابعاد ما خود است بقیاس بدلی
 عظیمه که متعلق است بان امر عظیمی در فلک **و ابو الفاسم** گفته است که من بخوبی خودم هر یک از این
 چهار فاعله را در ولادت سلطان زمان خود پس خود در دست و الله اعلم بالصواب و البیه المجمع و الملائ
مترجم گوید که این رسوم بخوبی که رسم شد در نسخه منسخ چنین بود و برناظر بنشینید مینماید که
 ان خالی از اختلاف مینماید و الله المسد

بسم الله الرحمن الرحیم

الحمد لله رب العالمین و صلی الله علی خیر خلقه محمد و آله **و بعد** این فواید است در باب
 نسیم را ادله چه از هبلها و چه از غیر آنها مستنبط ان کلام استادان این علم احکام نجومی ان
 زمرادت و عبد الجلیل سبحوی و ابو الفاسم یعنی حبیب الاشارة علیه ثواب مستطاب مالک رقابت
 و کتاب کرده ان اقدار شاهزاده جهان پناه **محمد و بنیاد** ادام الله تعالی ظلاله و افاضه علی مفارق
 الانام مدی الثبات و الاایام بحسب ترجمه و ترقیم در احوال و الله المتوفی و المعین **گفته است** عبد الجلیل
 که کاه میباشند قمت از برای پاره حدود و ندرت قمت از برای جسد یا شعاع پاره کواکب در مدت
 چند سال و بنا که بکره د ان یکی از این دو بسوی دیگری پس مینماید انتقال حدود و ندرت و
 باید که در این باب ملاحظه نمود شش دلیل **اول** حدی که بوده است در ان قمت **دوم** صاحب
 این حد و گفته میشود ان برای ان فاسم اول **سیم** حدی که میکرد د بسوی ان قمت **چهارم** صاحب
 این حد و گفته میشود ان برای ان فاسم ثانی **پنجم** کوکبی که مینماید قمت در تدبیر جسد یا شعاع
 ان و گفته میشود ان برای ان مدبر اول **ششم** کوکبی که میکرد د قمت در تدبیر جسد یا شعاع ان گفته
 میشود ان برای ان مدبر دوم و این دلیلها مینماید حال ایشان نزد انتقال قمت در سعادت و نحوت
 برست و چهار وجه در ضمن چهار قسم **قسم اول** چهار وجه است از جهت فو اسیم با نفراده و بعد اول

در خبر و شو و لیکن خبر با قوت تر است و هر یک از وجهان مذکور و یک که انتقال نیست یا ندی از سبب
 بسوی بخیه در بدین یا حد سعدی بوده باشد نیز دلالت کند بر میان بودن در خبر و شو مگر آنکه دلیلی
 با قوت تر است و هر یک از دو وجه مذکور و یک که انتقال نیست یا ندی از سبب یا حد سعدی
 باشد دلالت کند بر مکرر و شر بسیار و ترس از مرگ و هر یک از وجه مذکور و یک که انتقال
 نیست یا ندی از سبب یا حد سعدی بوده باشد دلالت کند بر انواع مکاره و شو و شو و شو و شو
 قوی بوده باشد دلالت آن بخش بر آن مکرر **گفته** ابو القاسم بلخی در کتاب تیسیر خود که انتقال از
 حد سعد بسوی حد سعد نیکوترین اقسام انتقال است و دلالت کننده بر افاضت بر خبر و صلاح پس بدین
 که این حالت هرگاه بوده باشد در تیسیر جزء طالع یا هیلاج پس بدینستی که آن دلالت میکند بعد از استمرار
 بر صحت جسم و اعتدال مزاج و خوش نشاط و قوت قلب و افزون در شجاعت و راحت و در تنعم و آنچه مذکور
 باشد اینها را نیز دلالت کند بر انتقال از حالت نیکو بسوی حالت نیکو دیگر مانند اول بهر از آن **منهم**
گوید که عاقلی که عاقلی است در کلام او ظاهر خواهد شد و نظر **و** اگر بوده باشد این حالت در تیسیر جزء عاشر
 یا شش پس بدینستی که آن بعد از استمرار دلالت بر افزون در جاه و قدر و منزلت و بقاء شغل و عمل و سلطنت
 اگر بوده باشد و افزونی آن و اگر معطل و بیکاره نبوده باشد و کم است که چنین بوده باشد پس بدینستی که
 دلالت میکند بر بهر رسیدن شغل و عمل و تصرف در کار و در حالت محو و در جنگ و زدن سلطان و در
 بسط و تنگ بر خست و خلود و غالی و اگر بوده باشد این حالت در سهم السعاده یا در وجه پست المال پس بدینستی
 که آن دلالت میکند بر کشوده شدن درهای مدخل و افزونی ابر و باید که قیاس شود تیسیر سایر و لیها
 بر آنچه گفتیم **و اما** انتقال از حد بخش بسوی حد سعد پس بدینستی که این انتقال نیکو است دلالت میکند بر انتقال
 امور صاحب تیسیر از حالت نیکو به و شوار بسوی حالت محرومه و اسان و از سختی بسوی سستی و از تنگی بسوی
 کشادگی و فرج و از خوف بسوی امنیت و از غم بسوی شادی و خوشحالی پس اگر بوده باشد این حالت در تیسیر
 جزء طالع و هیلاج پس بدینستی که آن دلالت میکند بر اینکه بخات میسبب از سختی و ترس و منتقل میگرد
 بسوی زنجی و امنیت و اگر علیل و ریض بوده باشد ناخوشی او مبدل بصحت گردد و اگر محبوس بوده باشد **و**

پروان اید از حبس و اگر محبوس بوده باشد شادمان گردد و اگر بوده باشد این حالت در تیسیر جزء شش
 و شش پس بدینستی که آن دلالت میکند بر آنکه منتقل میگرد از شغل بسوی شغل یا از ترسان و با
 نفع و بهر تران و افزون میگرد در جاه و مرتبه او نزد سلطان و متمکن میگرد از فرمان سلطان
 و اگر شخصی بدین شغل و عمل بوده باشد میسر گردد از برای او شغل بانفعی و عمل با فایده که کار نشسته
 باشد از او و قیاس کن بر این تیسیر تیسیر سهم السعاده و پست المال و سایر و لیها **و اما** انتقال از حد
 سعد بسوی حد بخش پس این سخت است و بدید محمودة نیاهی سختی را پس اگر بوده باشد این حالت در
 تیسیر هیلاج یا طالع دلالت کند بر ناخوشی در جسم و اضطرابه و مزاج و اگر بوده باشد این در تیسیر
 شش یا عاشر پس بدینستی که آن دلالت میکند بر فساد در عمل و جاه از جانب منسوبان آن بخش پس اگر
 بوده باشد آن بخش بریخ از جانب لشکریان و اشرار و سایر منسوبان برمیخ و اگر بوده باشد بخش بریخ پس
 از جانب فرمایگان و پیران و سیاهان و باقی منسوبان زحل و همین فسادها میباشند از وقت
 انتقال تا وقت استمرار سختی و شوار تر و بعد از آن سبک و اسان میگرد و قیاس کن بر این سایر و لیها
و اما انتقال از حد بخش بسوی حد بخش دیگر پس این سخت تر از اقسام انتقال است و دلالت کننده بر افاضت
 بر ضرر و فساد پس میگوئیم که هرگاه بوده باشد جزئی که تیسیر از داده ایم جزء طالع یا هیلاج یا جزء عاشر
 یا شش یا جزء سهم السعاده یا پست المال پس بگوی در این هنگام آنچه قادر باشی بر آن از جانب آن بخش
 که منتقل شده است تیسیر در حد آن در جنس چیزهایی که منسوب است بجز تیسیر داده شده و باک
 نداشته باش در آنچه میگوئ و خصوصاً در مدت اینخاف که میباشند از وقت انتقال تا وقت تمام
 شدن استمرار **و** اگر اتفاق افتد این حالت در موضعی از فلک که بوده باشد آن دو حد سپهر منسوب
 الیه حد بخش و آن در دو موضع از فلک میباشند یکی آخر سنبله و اول میزان که هر دو حد زحل
 است و دیگری آخر میزان و اول عقرب که هر دو حد مریخ است پس در این دو موضع تا اثر مریخ بگذرد
 و اسان تر است بجهت آنکه اگر چه انتقال از بخش بخیر است پس نیست از انتقال بدین از کوکی بکوکی
 و الله اعلم **و اما** انتقال از حد سعد بسوی حد عطار پس نظر کن در این حال عطار در

اصل ولادت پس اگر بوده باشد مانع سعد فقط پس حکم کن با پنجه حکم میخودی در وقت انتقال
از حد سعد بخد سعد خصوصاً هرگاه بوده باشند بخوس در اصل ولادت ساقط از نظر بطارد
و اگر بوده باشد عطار در اصل مانع بخوس فقط پس حکم کن با پنجه حکم میخودی در وقت انتقال
از سعد بخوس و خصوصاً اگر سعد ساقط باشند از نظر عطار در اصل پس اگر بوده باشد عطار که مانع
باشد سعد و بخوس هر دو را ممکن باشد نیز غالب از غیر غالب پس حکم کن از برای غالب باند از غلبه
وقت آن و اگر برابر باشند سعد و بخوس در وقت پس ذکر کن دلالت هر دو را و مویات هر دو را
و ملاحظه عطار را نیز در اصل ولادت باید نمود از وقت وضعف آن پس بدینکه عطار هرگاه
بوده باشد در اصل ضعیف یا راجع پس همه پنجه بکار میفرماید عطار در وقت بدین خود و در ایام تولد
خود از مکر و خبله و غده همه آنها میگرد و بال بر او بر میزند که رسوا میگرد و غالب میگردد بر او کسی که
دشمنی و مضاده میکند با او و الله یعلم **واما** انتقال از حد عطار بخد سعد پس هرگاه اتفاق افتد این
انتقال از تسبیر جزء طالع یا هبلج پس بدستی که آن دلالت میکند بر اینکه صاحب تسبیر منتقل میگردد
از حالت عطار دی میان بسوی طالع مشری یا نه هر نیکو و قصد میکنم بحالت عطار دی تابع غیر شد
و دایمی و چا پلوس بلو این پنجه است که عطار چون در طبع او ضعف است و پنجه بر ضعف مترتب
میشود از ظلم وجود پس باین علت میگردد سعد با سعد و بخوس و باین علت است که هر آنکه که
عطار مسئول ندی و میباید میباید رام و چا پلوس کسی که بالا تراو باشد یا پس او و اما بانی کوکب
و خصوصاً مشری پس پنجه قوت ایشان منفرد میباشند بطبیعت جدا گانه پس هر یک از آنها که
بوده باشند بخوس دلالت میکنند بر بخوس مطلقاً و هر یک از آنها که بوده باشند دلالت میکنند بر
سعادت مطلقاً بدون یاری صفت بگو بگو دیگر و بدون این از اجی در دلالت آنها پنجه امین ترش یاد بگو
و اگر بوده باشد جزء سیر داده شد جزء عاشر یا شمس بگرد اشتغال او در تصرفات او بسوی سیاق
غیر معهود و شیئ غیر از آنچه پیش از این بران شیوه بوده است و میباید تفاوت میان اندوسیا فی
و در غرض مانند تفاوت عطار با مشری یا نه هر پس در باب این نکتہ را و قبالت کن بران و اگر بوده

بوده باشد جزء سیر داده شد جزء سهم السعادة یا در وجه بیت المال پس بدستی که عطار و
بالطبع دلالت میکند بر فقر و حاجت و مشری بالطبع دلالت میکند بر غنا و ثروت پس بدان که
صاحب تسبیر منتقل میگردد بعد از استمرار از فقر بسوی غنا و از حاجت و ضرورت بسوی آسایش
و وسعت و میباید خداوند در هر ای از ایات که کان دارد و از حاجت که کان ندارد
در بیشتر اوقات باقی بودن تسبیر در حد مشری و اقامت زهر پس بدستی که آن دلالت میکند بر نزدیکی
با پنجه دلالت میکند برای مشری و اگر چه میباید مکر از آن از حیثیت کمیت و پس از آن از حیثیت
کیفیت و الله یعلم **واما** انتقال از حد بخوس بسوی حد عطار پس ذکر میکنم کلام مختصری را اینکه
میگویم که انتقال از حد بخوس بخد عطار هرگاه بوده باشد میان پنجه و برج پس آن از حد برج است
بخد عطار و اگر بوده باشد در میان برج پس آن از حد نحل عطار است لا محاله پس هرگاه اتفاق
افتد بکسانی در و حالت پس لابد است از تحقیق آن برای صاحب تسبیر بجهت آنکه تسبیر از منتقل
از حد بخوس بخد عطار که بخوس نمیشود و همچنین منتقل شده است از آخر برج بسوی اول برج
خواه بوده باشد عطار در اصل معهود یا بخوس و اگر چه تفاوت میکند این تخفیف بحسب حال
عطار در اصل پس قبالت کن باقی دلالتها را بر پنجه گذشت و در انتقال از حد سعد بسوی حد عطار
واما انتقال از حد عطار بسوی حد بخوس پس اگر اتفاق افتد این از تسبیر طالع یا هبلج پس بدستی که
آن دلالت میکند بر آنکه صاحب تسبیر مختلف میگردد عاداتی او و فقرات میکند و وطنهای خود را
با اختیار و غریب میگردد و غریب باو چشمه و سفر میکند سفرهای با مشقت و نفعی که میکند در آنها
مزاج او و خویشای او و بد مظنکی میکند و مضطرب میگردد احوال او خصوصاً بعد از انتقال و قبل
از استمرار پس هرگاه مستمر شد سبک گردد و برگردد بدینج بسوی حالت صحت و سلامتی و انتظام و شفا
امور او و اگر بوده باشد این حالت در تسبیر جزء عاشر یا شمس پس منکر شود نزد سلطان و اعتقاد کند
در باره او بدی و خواه کاهکار باشد یا برقی و ظلم کند سلطان بر او در حکمائی که بر او میکند و
مستمر گردد بر او ظلم در گفتگوهای که با هر کس کند و مردم یاری کنند خصم او را و مغلوب بگردد و در

چیزی که در دست او بوده باشد از شغل و عمل یا غیر آن و اگر بوده باشد احتمال در تسبیر سهم المعبود
یا پست المال بنه کرده معیشت او و مضطرب گردد بر او امر داخل او و خصوصا در اول انتقال و بسنه
گردد بر او درهای مداخل او و راههای منافع از بحیثیتی که آنچه را که در کان خود نزدیک بوقوع شمرد
چنان از او دور شود که راهی از برای وصول بان نبوده باشد بعد سبک گردد اینها بعد از استمرا انشاء
تعالی و **نهی گفته است** ابو الفاسم بلخی در کتاب بر بود که چون که می باشد حالهای فلک و ستارگان از این
حقیقت تاثیرات آنها در عالم سفلی و در اشخاص آن کل تاثیرات ایشان با شتر آنها شبیه و مانند باشند
که مشاهد میشود در عالم سفلی لهذا می باشد صورت استمرار بعد از انتقال تسبیر از حدی بعدی نیز ^{حین}
پس بدستی که هرگاه بگذرد ندی کوکی که صاحب حد منقل عنه التیسیر است و شروع شود بدی کوکی
که صاحب حد منقل عنه التیسیر است پس نا اینکه قبول شود ندی بر این ثانی و مستمر گردد تسبیر رحمان می باشد
مانند شخص متحرک و مانده در کان خود و مانند کسی که بگوید در صاحب حدی که بوده باشد که خوی
کرده باشد از اول الفتح گرفته باشد از اول و آرام گرفته باشد بسوی او بسوی صاحب دیگر که خوی گرفته ^{و الفتح} باشد
با او پس بدی می باید متناهیان و حث نشا کر پس همیشه بر این خوال می باشند تا آنکه بر طرف کند طول
ایام و حث آن بعد از این نزدیک شود دور و اجنبی و همچنین صورت تسبیر در حد منقل عنه التیسیر
در آن تا آنکه قطع کند از آن حد قطعه را و بماند در آن مدتی بعد مستمر می گردد و بر طرف می گردد و در
فلک واضطراب و قبول می گردد ندی صاحب حد و مستمر می گردد بر آن پس نیست محض استمرار و آن بر انواع است
افانوع اقل از شناختن مقدار استمرار آن استمرار در حدود سعود و نحس و معارضه است پس بدستی
که آنچه دلالت میکند بر آن تجربه مستمر و فلان صبح است که استمرار در حدود سعود می باشد زود تر و کوتاه
تر مدت و خصوصا در حدود مشرقی و خصوصا در اوایل برجها و استمرار در حدود نحس و خصوصا در
نحل و خصوصا در آخر برجها می باشد و در تر و طولانی تر و استمرار در حدود عطارد می باشد میانه پس
تصور کن از اول و قریب با آنرا معیار که فاس که بر آن سایر اقسام و قصد میکنم من بگوئای و درازی و دود
و دوی و میانه در همه آنچه یاد نمودم آنها را در این نوع اینکه مدتی میانه در حدی که مطلقا یکسال شمسی

شمسی بوده باشد عدد از پیش از این مدت است و کوتاه تر کمی از این مدت است و **اما نوع دوی**
از شناختن مقدار استمرار آن استمرار در حدی که زود و کوتاه و وسط است و معلوم است اینکه در آن
تر حدی در فلک آن دو حد است و هر یک از آن دو دوازده درجه است و اینکه کوتاه تر حدی در فلک
سر حد است و آنها در آخرهای برجهاست و هر یک از آنها دو درجه است و باقی حدی که میانه
این دو عدد است در فلک موجود است مگر یازده و ستران معلوم نیست پس هرگاه اراده کنیم که استخراج
کنیم عددی را که وسط است در حدود استخراج کنیم از ابد و طریق بگوئای از طریق الفتح که در آن تر حد
در فلک دوازده است و بگوئای از آنها دو است و مجموع آن دو چهارده است و نصف مجموع هفت است پس
وسط میانه اعداد هفت است و **طریق دیگر** الفتح که تقسیم شود در درجات برج که سواست بر عدد کوکب
خمس که از برای این احداث خارج قسمت شش بوده باشد و آن عدد وسط میانه اعداد است پس میگوئیم
و بخلاف است فو فی که تسبیر در حدود کوتاه زود تر استمرار و کوتاه تر مدت است از وسط و در حدود
در آن افزون مدت است از آن و در حدود میانه می باشد استمرار میانه و حد وسط آن چیزی است که
یاد شد که یکسال شمسی بوده باشد مگر آنکه باری کند از سببی از اسباب که باید خواهیم نمود که اقصا
کند آن سبب پیش افتادن آنرا یا پس افتادن آنرا و هرگاه بنوده باشد بگوئای از این اسباب پس بقا عدد
اربعه متناسبه نسبت مقدار بخد بسوی حد وسط بگوئای از آن دو طریق مثل تسبیر مدت استمرار و طلوع
بسوی یکسال شمسی پس اول در این که معلوم است در یکدیگر ضریب کنیم و بر ثانی قسمت کنیم خارج قسمت مدت
استمرار و طلوع است و سوا آنچه لازم میاید او را از تعدیل و تعدیل آن الفتح که نظر کرده شود بسوی مطلع این
حد بدیل و بخط استوار تعدیل کرده شود تفاوت میانه آنند بحسب آنچه یاد نمودیم از آنرا بر این سیزدهم پس آنچه
حاصل میشود آن مطلع معذله است پس بقا عدد اربعه متناسبه نسبت درج سوا آنچه افتاد که عدد حد است پس
مطلع معذله مانند تسبیر مدت استمرار آنچه افتاد که حاصل شد در اول بسوی مطلع پس ضریب
میکنیم و سطح را در یکدیگر و حاصل را بر طرف معلوم قسمت کنیم تا به یون اید مدت استمرار بعد انشاء الله
نوع سیم از معرفت کثرت استمرار آن استمرار در حد متصل از برای یک کوکب در دو برج متصل یکدیگر و

نیت در ملک این صورت مکرر در موضع از ملک بگویند و موضع حد محل است که متصل
 مجد محل از آخر سبیل و اول میزان و موضع دیگر حد میخ است که متصل است مجد میخ از آخر
 میزان و اول عقرب و نیت در ملک غیر از این دو موضع دو حد متصل یکدیگر از برای یک کوکب در
 هیچ حال پس هرگاه بوده باشد انتقال از آخر یکجا از در برج بسوی بری که بعد از آنست حال
 آنکه هر دو حد از برای یک کوکب بوده باشد پس بدرستی که این حالت افتضا میکند که صاحب شمس
 احساس نکند باین انتقال و تاثیر نکند در احوال او نه قلیل و نه کثیر و این بجهت آنست که شمس و اگر انتقال
 کرده است از حدی بسوی حدی دیگر و از بری بسوی بری دیگر پس بدرستی که نیت که انتقال کرده باشد
 تاثیر از کوکب کوکب دیگر بلکه میاشد تا سم که صاحب حد بوده باشد در هر دو حال یک کوکب بر افتضا
 نمیکند اینکه حادث کرد در نیت از انتقال و در اضطرابی نزد تحویل پس شمس میماند احوال نزد انتقال
 والله اعلم و اینکه گفته شد و قیاس است که بوده باشد حدی که انتقال میکند شمس بسوی آن از اول میزان در
 صورت اول و اول عقرب و صورت دوم خالی از اجرام نحس اصلیه و شغلات منجمه ایشان مانند تسبیح و
 مغالطه و همچنین خالی بوده باشد از ربع و مغالطه شمس و خالی بوده باشد از کوکب باشد تا طهر و حکایتی باشد
 پس بدرستی که در این حالت شمس پیشرو شمس بدون گذشتن زطای و الله اعلم و اما هرگاه بوده باشد در اول
 میزان یا عقرب چیزی از اینها و منتقل کرد یکی از شمس بسوی آن پس بدرستی که در این هنگام علاوه میشود
 بسوی انتقال بسوی نیمی سبب دیگر محسوس پس رسید میشود بر او تا اینکه بگذرد شمس از سبب محسوس و در
 کند بان یکی از سود سیاه بعد از گذشتن پس بر طرف دیگر دعوت باذن الله تعالی **نوع چهارم** در هرگاه
 منتقل کرد شمس را از شمس از حد سعدی بسوی حد غنی پس بدرستی که استمرار لا محاله در هر پیش
 دراز میشود مدت آن بر مبلغ اغتانی که با دو نمودیم از در نوع دوم اما هرگاه بوده باشد انتقال
 بسوی حد جل پس بدرستی که این زیادت میباشد بقدر خمس اصل و اما هرگاه بوده باشد انتقال بسوی
 حد میخ پس بدرستی که این زیادتی میباشد بقدر سدس اصل و الله اعلم **نوع پنجم** و هرگاه منتقل کرد
 شمس از شمس از حد جل از آخر میخ بسوی حد شمس از ربع بعد از آن پس حکم کن در این هنگام نزدی

نزدی استمرار و نقد بر طرف شدت نرس و قلی و اضطراب و گذشتن از حالت دهمه صعبه زحل بسوی
 حالت شمس مشرقی نزد گذشتن مدت نصف استمرار که بیرون آمد بعد از تبدیل و حکم کن بر یک
 هرگاه گذشت نصف این مدت پس بدرستی که شمس میگردد این شمس و خلاصه بسیار بد صاحب
 شمس از هر مکرر و منتقل میگردد بسوی هر محبوس بتمیث خداوند و اما هرگاه منتقل کرد در شمس
 بسوی حد زهر یا از حد زحل که در آخر محل است بسوی حد زهر که در اول نور است و یا از
 سرخی که در اول عقرب است بسوی حد زهر که بعد از آن است پس بدرستی که این حالت کم میکند
 مدت استمرار بعد ربع و الله اعلم **و گفته است** ابو الفاسم که باقی ماند از برای از افشام اغتانی که
 است باین باب اگر حد بعد بسوی حد بعد و از حد غنی بسوی حد غنی **و اما** انتقال از حد بعد بسوی حد
 پس بدرستی که اثر میکند در کیفیت رسیدن و احساس بان پس سبب میکند کیفیت را و نزدیک میکند
 و تاثیر نمیکند در کیفیت و مدت بلکه میباشد حقیقت مبلغ و مقدار آن همان مدت استمرار بعد **و گفته**
 بجهت از علماء که هرگاه منتقل کرد در شمس از حد سعدی بسوی حد سعدی و کوکب حد منتقل عنه همان کوکب
 بعد منتقل الیه بوده باشد پس نیت واجب در اینجا آنست که بوده باشد مدت استمرار اصلا بلکه میباشد
 انتقال و استمرار بکوت و این سخن غلط است بجهت آنکه نیت در ملک دو حد متصل از برای یک حد
 و اگر بود جایز بوده که بوده باشد چنانکه گفته شده است **و اما** انتقال از حد غنی بسوی حد غنی پس بدرستی
 که آن تاثیر میکند در کیفیت تاثیر از خوف شدید و قلی و اضطراب پس شدید میکند و اسر و هول و کم است
 که تاثیر کند در کیفیت و مدت آن بجهت جانش بودن کوکب منتقل عنه و منتقل الیه **نوع ششم** از معرفت
 کیت استمرار نزد انتقال بسوی حدی است که بوده است در آن در اصل جرم کوکب سعدی یا
 شعاع آن یا کوکب باشد پس بدرستی که این اسباب سعدی هرگاه اتفاق افتد بگویند که در اول حدی که
 منتقل شده است بسوی آن شمس و نصف آن حد پس بدرستی که آن اعانت میکند بر سرعت استمرار
 و خصوصاً مشرقی و شعاعهای آن **نوع هفتم** از معرفت کیت استمرار آن استمرار نزد انتقال بسوی حدی
 که بوده است در آن در اصل جرم کوکب غنی یا شعاع آن یا کوکب باشد غنی یا شعاعی باشد مزاحی پس بدرستی

که این اسباب منته هرگاه اتفاق افتد یکی از آنها در اوایل جدی که منتقل شده است بسوی ان شیر
و تا نصف ان حد نفع نه بخشد و در این وقت چیزی مستمر نگردد این شیر را آنکه بگذرد این منت
و در شود از ان این شیر مخصوصا جرم زحل و مقابله و بیچ ان بجهت آنکه ان بسیاری از اوقات
قطع میکند بهر حال هرگاه بگردد جرم او یا مقابله یا بیچ ان نزد انتقال از جدی بسوی جدی هرگاه نبوده
باشد در اینجا در اصل جرم سعدی یا شطاع ان پس اگر اتفاق افتد جرم زحل و بنا شد سعدی پس بدین
که با او در منتهای تعویض و غایت سر و ناخیز و دراز میگردد مدت استمرار و اگر اتفاق افتد اینک بوده باشد
با وجود این حال امکان حدی پس بدینست که ضاعف میگردد مناس و غرض بالله منها و اگر بوده باشد ان
حد سعدی بوده باشد ان نرو سبکتر و همچنین است شطاع مقابله زحل و هر یک از دو بیچ زحل
است مگر آنکه شیر از مقابله و مقابله است و اگر خواسته باشی که بهیضیت در شیر یا جریب از ان
و مناس پس بیچ کن بسوی نوع ششم و هفتم از کتاب پس بدینست که شرح نموده است و تفصیل داده است از
و بیان نموده است کیت استمرار و مقدار زیادتی و نقصان ان از کیت استمرار و جیب این مناس
که شریک انرا اگر اتفاق افتد یکی از آنها در نصف و نیم از جدی که منتقل شده است بسوی ان شیر پس
بدینست که نیت تاثیر ان برای ان و نه دلالتی در زیادتی بر مبالغ استمرار و در نقصان از ان همچنین
مساعد **نوع هشتم** از معرفت کیت استمرار ان گذشتن سعدی یا نحو است با و ایل جدی که منتقل شده است
بسوی ان شیر در وقتی از اوقات استمرار **نوع نهم** و نه هر پس بدینست که هر یک از آنها هرگاه بگذرد با و
جدی که منتقل شده است بسوی ان شیر و بوده باشد این مرور پیش از استمرار و بعد از گذشتن نصف
مدت استمرار معطله پس بدینست که این شیر مستمر میگردد در همین وقت نزد مرور شری یا نه هر
باینکه ان و خصوصا مشرقی پس بدینست که از برای است المبع فعلی و فویتی تاثیر و سیب تقدیم استمرار
و اگر بوده باشد این مرور پیش از گذشتن نصف مدت استمرار سبک شود قصر و انان کرد و مرور
کرد و بعد از مرور بر ترتیب پسندید و بدینچ باذن الله تعالی و نیت از برای شطاعهای سعدی مرور
انها بمقابله اینکان و نه بیچ ان و نه هیچیک از اشکال دیگر در این تاثیر نه قبل و نه کثیر خصوصا هرگاه

هرگاه نبوده باشد ان مرور در مدت از مبادی خویلیه و اما زحل پس بدینست که ان هرگاه مرور کند
این حد بجز خود پیش از استمرار در هر وقتی از اوقات که بوده باشد پس بدینست که ان ناخیز و
تعویض میانداند و منع میکند استمرار را تا آنکه بیرون آید از این حد بقای و میکند زحل در مقابله
مانند این کار و در دو بیچ میباشد سبکتر و کمتر و تا مرور بیچ پس ان زیاد میکند در حواس
مکرهات و مضاعف میگردد ترس و قلق و زیاد نمیکند در مدت استمرار هیچ و همچنین میکند مریخ
در مقابله و نیت تاثیر ان برای ان و در دو بیچ و اما عطارد پس بدینست که آن در همه اقسامی که یاد نمودیم
انها را اگر بوده باشد در اصل مریخ با سعود پس حکم ان حکم سعود است و اگر بوده باشد در اصل مریخ
با نحو حکم ان در همه احوال حکم نحو است و الله اعلم **نوع دهم** که میگوئیم ما که اینجوریه دلالت
نموده است ما را بر ان است که حدود سعدی میباشد صاحب شیر در مدت استمرار این است از حدود
و ایسی با و غیره و اگر چه در پیشتر اوقات خالی نیت از خوف و ترس و قلق و اضطراب و استعجاب میکند
از این چیزهای مختلف بدون اینکه برسد و از چیزی از آنها بلکه سالم میماند از همه آنها و هر چه سیر
کند شیر را این حد بوده باشد ان هم نفس و استعجاب سبکتر و سهولت را اینکه بر طرف کرد و بالمره
که طاری کرده خصوصا هرگاه بوده باشد ان سعدی حال در اصل و سالم از مناس و اما حدود نحو پس
بدینست که صاحب ان میباشد در مدت استمرار و خصوصا در اول ان مختلف حال و مفارقت میکند عادات و نحو
خود و خشمناک از چیزها و حسرت خوردن و چیزها و احسان میکند از حال خود و غر و قصور را از اندام چیزی
و پیکر سببی **نوع دهم** که میگوئیم ما که اینجوریه دلالت از انجوریه بسوی بر و دیگر
پس بدینست که این انتقال میباشد اوقی از انتقال جدی جدی بگر در یک بیچ پس باعث میگردد این
انتقال اینکه منتقل گردد در همه آنچه متعلق است بدلیل این شیر از وضع خود و بگردد از طریقت استقامه
و نه از خود سعدی بوده باشد صاحب اینجند منتقل آیه یا نحو مگر آنکه حدود نحو است و اصعب است **نوع**
نهم که میگوئیم ما که اینجوریه دلالت از انجوریه بسوی بر و دیگر
و در تحویل سال که اتفاق میافتد در انسال این انتقال بعد از ان ملاحظه حال انست در مدتی که ما این

انتقال است تا وقت استمرار پس هرگاه بوده باشد صاحب آن حد قوی و مستقیم و خارج از شعاع شمس یا در خطی از خطوط خود و آنچه مانند باشند این احوال را پس بدرستی که سبک میکرد و دلائل استمرار و نوبت یک میشود امر در آن و هرگاه بوده باشد ضعیف یا راجع یا تحت الشعاع یا در و بال یا موقوف خود و آنچه مانند باشند این احوال را پس بدرستی که آن اعانت میکند بر شدت امر و رازی مدت پس بدرستی که هرگاه بگذرد مدت استمرار و صاحب حد راجع بوده باشد و خصوصاً در رجوع ^{اول} یا بحر یا باطل یا آنچه مانند این احوال باشد پس بدرستی که تمام نمیکرد استمرار مگر بعد از تبدیل شکل صاحب و انتقال آن از این حالت مذمومه بمنسبت الله تعالی **و گفته است** زرادشت در مشاهدات کرده است در کتاب خود اینکه ولادت بود عاشقان در اول حوت و سعدی در آخر حوت پس چنانکه رسیدت شیر عاشقان سعدی است ملکی در بکمال پس چنانکه کشت شیران از برج بسوی برج دیگر بر طرف شد ملک بعد از بکمال و همچنین آن هر زمان که بگذرد و شیر از برجی به برجی دیگر یا از حدی به حدی دیگر پس بدرستی که نرسیده میشود بر ولید نزد تحویل شیر تا وقت استمرار پس هرگاه مستمر شد نرسد یا بل شود **و گفته است** علی بن احمد که نظر کن بسوی کلام زرادشت در این فصل پس بدرستی که پاره ایت از اسرار استمرار و این است که گفته است که شیری منتقل شد از آخر حوت باذل حمل پس بر طرف شد ملک صاحب شیر و حال آنکه معلوم است که آخر حوت حد زحل است و اول حمل حد مشتری و اینکه این انتقال از حد زحل است بحد مشتری و ظاهرش افزای سعادت و زیادت در ملک است پس چنانکه بود این انتقال از آخر برجی بسوی اول برجی دلائل نمود بهمین بچیز برزوال لغت و ملک او دفع بخشد او را انتقال از حد زحل بحد مشتری پس از اینجا است که گفتیم که چنانکه زدن با استمرار بعد از انتقال و اجابت و اینکه مراعات آن از هر چیزی اهم است **و نیز گفته است** ابوالفاسم که گفته است زرادشت در آخر کتاب خود که کسی که بوده باشد از برای او هیلاجی و کدخدائی و بگذرد سالهای تربیت او یعنی عطیه کد خدا با تمام رسد و منتهی کرد و شیر طالع بسوی جسد زحل و مرغ یا شعاع اندو یا جدیدی و شعاع دیگری بدون نظر سعدی هلاک کرد و دفع بخشد او را سلاطین هیلاج و کد خدا بجهت این که این حالت گفته میشود از برای آن غرض مضاعف

مضاعف و بدانکه طالع اول ادلاء است و هرچه مثولی هیلاجیت میشود پس طالع شریک است و دلائل **و گفته است** علی بن احمد اینکه آنچه را که ذکر نموده است زرادشت در این فصل مستقیم صحیح و موافق قیاس و مطابق با تجربه است ولیکن در این مقام قسم دوجمی هم میباشد که ترك نموده است از زرادشت و آن قسم دوم مقابل این قسم است و آن است که هرگاه برسد شیر هیلاج بسوی جسد یا شعاع آن یا حدان با تمام شدن عطیه کد خدا و بوده باشد شیر طالع سالم از ماضی و اسباب فاطعه پس بدرستی که صاحب شیر هلاک نمیشود و تاثیر نمیکند در او و هر آنچه شمریم از آن مگر بعد از آنکه فاسد شود شیر طالع نیز **و گفته است** زرادشت که سخت تر چیزی که میکند بر آدمی است که داخل شود شیر طالع او در حد غنچه که متصل باشد بحد غنچه دیگر پس متصل شود بحد غنچه سیمی پس این آدمی کم است که سالم ماند و اگر اتفاق افتد اینکه سهم السعادة چنین بوده باشد و غیره پس اول فقر و شدت شد بدی **و گفته است** علی بن احمد که سبب در آنچه ذکر نموده است زرادشت از اشتداد امر در این موضع است که طول میکشد در آن شیر و حدود و نحو پس هرگاه باقی ماند و ولید در غنچه بقریب بخت سال پس سزاوار است که هلاک شود در آن پس فراوان کند او را سعادت و نفع و باقی ماند و برین قیاس و اجابت اینکه بوده باشد هر حد غنچه که واقع بوده باشد میان دو حد سعدی سالترین حدود و نحو و که خردتر از آنها و اما حد غنچه میان دو حد عطارد پس نزدیک است دلائل آن بحد غنچه که میان دو حد سعدی باشد و اگر حد غنچه میان دو حد مشتری بوده باشد پس آن سالتر از همه افاسات و حدود و نحو که میان دو حد عطارد بوده باشد در فلک یکسان است و آنچه در آن است که در آخر اسد است که در میان دو حد عطارد است پس در اینجاها که باشد و آن در سه موضع از فلک است و اجابت اینکه بوده باشد مقتضیات آن سبکتر و سهل تر **و نیز گفته است** ابوالفاسم که گفته است ابو عشر در کتاب مذکرات اینکه از جمله اسرار شیران است که قیمت کرده شود حدی که میرسد شیران به قسم چنانکه تقسیم میشود سالهای فواریات و مدت آن و ابتدا کنیم بحد جسد بعد بکوی که فلک آن زیر فلک اوست و همچنین ناهفته بعد حکم کنیم در نوبه هر کوی بر حسب طبع آن و بر حسب سعادت و

نخست وقت وضع او و بر حسب احوال او در اصل و وقت ندر او پس بدست که هرگاه چنین شود
نزدیک نیست که خطا شود در هیچ حالی از جاهها **کفنه است** عین احمد که این باو است که متفرق است
بان ابو عشر و ذکر نموده است از غیر او و بجان خود قسم کرده در بایا و جزئیة مطر است و تخلف
ندارد و اما بحسب تجربه پس تحقیق که تجربه نمودم از در چند موالید پس در سن آمدن اکثر آن و تخلف کرد
در باره از آنها **کفنه است** ابو عشر که چنین تقسیم کرده میشود هر حدی که برسد نشیر بان از هلال
و شمس و قمر و جزء عاشور و هم السعاده نایکه استلال کرده شود از هر یک از این اقسام بر مانند آن
از آنچه هم جنس آن بوده باشد و منسوب و متعلق بان بوده باشد انکه **کفنه است** ابو الفاسم که از
غریب احکام نشیر است انکه محلیم از آن تاثیر نشیر مولودی بر سیدک لبوی که کوی باغی در مولودی دیگر
پس بدست که هر که برسد نشیر طالع او لبوی جرم سعدی از مولودی دیگر برسد او را از جنه این انکه
دویم منافع و فواید و مسرحتا و خیرها و کرامتها و بردست او از جانب او و آنچه مانند باشند این را بحسب
طبیعت آن سعد و هر که برسد نشیر طالع او بحکم نجبه در مولودی دیگر برسد او را از مولودی دوم شدت
و بیست و خف و بر حسب لایل این خمس و همچنین هرگاه برسد بمفاد سعد و بخور و باقی شعاعها غیر از مقنا
در این باب کم اثر است و اگر بوده باشد آنچه را که نشیر داده ایم جزء عاشور مولودی اول و برسد نشیر آن
لبوی جرم سعدی در مولودی دوم یا جرم نجبه بوده باشد خیر باشد بر بای عمل سلطنت و جاه و همچنین است
باقی جزئیاتی که سیر داده میشود و این عجیب است بسیار و اگر چه این سخن مندرج است در بحث آنچه ذکر
نموده است از ابطالیه پس در کلام چهل و نهم در اینجا که گفتند است که هرگاه واقع شود نجبه در مولودی نجبه
سعدی در مولودی دیگر ناخواسته ذکر نموده است بطلیموس از آن پس بدست که آنچه را بطلیموس ذکر نموده است
در اصول است و آنچه عارض میکند در نشیرات در فروع است و بعد از این سخن ابو الفاسم در مولودی
تجربه نموده است این حکم را و بتفصیل ذکر نموده است آنرا

واقعه عیلم خطای او بود

در مجمل الاول کوشا مردم کو راست اتفاق کرده اند که کودک در بطن ام هر ماه بر پیش کوی
از کوکب سیاره باشد و بر مزاج او و مدولیات طبیعت کوکب مستولی غالب بود **فصل** از اول
سقوط نطفه تا یکماه بگذرد مربی و مسئولی کودک نحل باشد و در اینماه در آب لغیری پیش
ظاهر نشود و بفراط از نطفه میگوید پس اگر در طالع ابتداء خلقت کودک نحل بقوت باشد
از ذاتی و عرضی دلالت کند که کودک دوران پیش و باریک بود و فکرهای صواب کند و پیش از
کون حادثه الهام بوی فرود آید و خبر آن حادثه دهد و صادق القول باشد و در دو سه
مقدم بصدی هند **فصل** مسئولی ماه دوم مشتری باشد و در نطفه سرخی ظاهر شود که از
خون حبض قبول کرده باشد و شبیه کشت باره نشود باشد و اندک مایه بریزد نشود باد گرم
در حرکت آورد و بفراط و پرا و ولد خواند است پس اگر مشتری در طالع خلقت و در ماه ولایت بجا
زای آراسته باشد دلالت کند که کودک عالم و فاضل و غریز النفس بود و چننها اثر او در وجود آید
فصل در ماه سیم مسئولی مریخ بود و در اینماه اعضای رتبه مثل دماغ و دل و جگر ظاهر شود
و دیگر اعضا پوشیده رسم شود پس اگر مریخ در طالع خلقت و در ماه ولایت قوی حال باشد
مولود دلیر و مردانه باشد و در امور بجا دله منافیت نماید **فصل** در ماه چهارم مسئولی اقمار
بود و در اینماه خلقت همه اندام فراختر میباید و وقت خلقت اول زمان ولایت با تمام رسد و قوی
و سخت گردد و با بر کن فیکون روح در وی ظاهر شود و او را در حرکت آورد پس اگر اقمار در
ابتداء خلقت در اینماه قوی حال باشد دلالت کند که مولود ملوک طبع و وزیرک منش بود و امور
پادشاهی را نیکو اند **فصل** در ماه پنجم مسئولی زهره بود و درین ماه رسوم اعضا متصل
شود و صورت وی ظاهر گردد پس اگر زهره در ابتداء خلقت در اینماه نیکو حال باشد مولود
صاحب جمال و پاکیزه روی و زینیا و عاقل بود **فصل** در ماه ششم مسئولی عطارد بود و درین
ماه کودک را زبان کشاده شود و آفرینش تمام گردد پس اگر عطارد در ابتداء خلقت و در اینماه نیکو
حال بود مولود فصیح زبان و فهمم و ادب باشد **فصل** در ماه هفتم مسئولی ثریا بود و در اینماه کودک

و در بازار مبدعه و مردمان او را لقب می دهند و ریخته دارند و او سنگ اندازد و دشنام دهد
 ششم دلیل ماه چهارم از مسقط نطفه افتاد است اگر در این ماه ضاعده بود در فلک اوج و قوی بود و
 جلد و کارهای بزرگ کند و کارها را به هر دفعه خوش غلبه کند و بقوت معروف بود و اگر در حظوظ
 مریخ باشد مولود قوی رای بود و شجاع و مقدام بود و مردی کبریه و نفوذ بود و دشمنان را بفرزند و اگر
 در حظوظ عطارد بود جلد و نشاط بود و کاری که کند بوفار و رفیق و حجت کند علی الخصوص که افتاد
 در جود بود در این ماه مولود نیکو خلق و نیکو خلق تمام قامت بود و اگر در بروت و حدود زهره بود
 خاصه در قمر همین و جیم و لاف زننده بود و قوت او بیشتر در کردن و دوش ویدی و بارهای
 کران بر تواند گرفت و در طبع وی بلادین بود و اگر در برج زحل و حظوظ خاصه در دلو بود
 مولود قوی و جلد بود اما بصیر و بد دل بود و فراغ و سلاست دوست دارد اما خواهد که با
 هببت و حرمت بود اگر در حظوظ مشتری باشد و هابط بود در فلک اوج دلیل ضعف بدن و
 سستی قوت بود علی الخصوص که در حرمت بود پدر سرطان و در سرطان نیز باشد که عاجز و ضعیف
 رای بود زهره دلیل ماه پنجم از زهره چون در ماه پنجم ضاعده بود و در فلک اوج و در حد خورشید
 بود خاصه در حمل و قمر و جود مسقط نطفه از او نجات رود بوده باشد ناسیم مولود نیکو
 روی و نیکو صورت باشد و تمام خلق و نشاط کنند و شوق بسیار شهوت بود و اگر در حظوظ
 مریخ بود مولود اشرف بود و شهل و شجاع و نیز چشم باشد اما غضوب و سفید بود و اگر در حظوظ
 زحل بود سیاه چرده بود و شکم موی و لاغر و معقول و زرد رنگ و خسته بود و ظلم کند
 و مرقت اجابت از دی بجهانه و تعالی کمتر کند و اگر در حظوظ قمر بود نیکو روی و فرید و بزرگ
 تن و مرطوب و بلغمی باشد اما جاهل و بلید و کران و اندک اندیشه و اندک علم بود و اگر در
 مشتری باشد علی الخصوص در قمر یا در میزان و جود در حدود و جود خورشیدین دار و پارسا بود
 و درع و عقیق و سوده در بیشتر کارها و اگر در حظوظ عطارد بود علی الخصوص در طالع شبیه کرد روی
 و در انزخ و مدد چشم باشد و مراض و اندک کشت باشد و کذاب بود و سوگند خورنده و

خنواری و بازی کن و اگر زهره هابط باشد و در حظوظ زحل علی الخصوص در درجات مظلوم مولود
 درشت روی باشد و عبوس و اگر با ذنب بهم بود مولود شوم بود و از من و ناضی آنخلقه
 عطارد دلیل ماه ششم اگر ضاعده بود در فلک اوج درین ماه مولود نیز زبان باشد و نیکو
 سخن و طاهر جواب و علی الخصوص که در برج و حدود خورشید بود و مشتری بوی ناظر بود بلغم
 و فصیح و صاحب نظم و اثر و تصنیف باشد و اگر در حظوظ بهرام بود متکلم و شتابنده بود و فصیح
 اما خطا و لغت بسیارش آید و سخن با اندیشه بسیار گوید اگر در حظوظ مشتری باشد حکیم و
 متکلم و بزرگ باشد و اگر در حظوظ زحل باشد کران زبان بود چنانکه سخن او دشوار توان شنیدن
 اما نیکو اندیشه و صاحب فکر باشد و درست رای و تعلیم از احوال عبادت بهر تران توان داد
 که بنطق و اگر در حظوظ زهره باشد نیکو سخن و پاکیزه اطراف باشد و ممکن و مملو و نیکو محاور
 و اگر عطارد هابط بود لبه زبان و کران سخن بود علی الخصوص که در برج و صورت باشد شرف
 دلیل ماه هفتم است اگر در این ماه بزاید مولود تمام خلقت باشد و اگر نوبت بماه هشتم رسد
 دلیل زحل بود بشارت و ذنب نیز که دلیل زحل و ذنب اند و ایشان دلیل فنا باشند و کوی
 در ماه هفتم حرکت بسیار کرده باشد و در این ماه ضعیف و بقوت باشد و معلول اگر از قمر و مریخ
 انتقال کند بدین عالم مزاج و احتمال بقا نکند و ماه نهم دلیل مشتری بود و مریخ بزرگ بود چون
 در این ماه بصیر و جود اید بقدر قدرت الله اکنون باید که طالع هر ماهی چنانکه گفتیم بیرون آید
 و مواضع که اکبر مقوم کرده اند که دلیل انماه بود بقویم شامل تر کنند و نطافات اورد و فلک اوج و ذنب
 حال او در رجوع و استقامت بداند تا بناء احکام بداند کردن بران و الله اعلم بحقایق الامور

هوالمستعان

بسم الله الرحمن الرحيم

در بیان سؤالاتی که سرکار ذیاب منطاب قلم جناب قرکاب اشرف اقدس والا

از جناب بطلمیوس الزمانی افاضه فرموده اند و جواب نوشته شده است **سؤال**
چه میفرمایند آیا طالع جلوس ولایت یا طالع تحویل میباشد که شمس وقتی که برسد جمیع وقت
جلوس طالع آن وقت باید مشخص کرد یا نه **جواب** در اعتبار نیست ولیکن آنچه دید شده اعتبار
بر آنها کرده اند نه بر طالع تحویل **سؤال** چه میفرمایند در انتهای جلوس که وقت جلوس کوچک
بد حال بود سالی که آنها برج او میرسد او در آن سال قوی و خوش حال میباشد آیا وقت آن سال
او دفع عیسی صل را میکند یا نه و حکم بسعادت ائصال باید کرد یا نحوست یا توسط میان هر دو
مزاج باید گرفته شود اگر قوت آن کوکب بسیار شده دفع میکند و الا متوسط خواهد بود **سؤال** چه میفرمایند
در شیرینج آنها و کوکب آنها اگر ثابته سعد و نحس برسد اثری در سعادت و نحوست دارند یا نه
ایا مواضع ثوابت اصل ولادت اعتبار دارد یا نه موضع ثابته امثال مثلا شعری میماند در اصل ولادت
در سلطان بر پست و در درجه بود بحال سی و پنج سال از ولادت گذشته نیم درجه یا زیاد تفاوت
میکند آیا مواضع ثابته اصل ولادت اعتبار دارد یا نه باید ثابته تحویل استخراج شود بدجته صححه
یا درجه طالع یا بر و یا ثابته در آنها و در طالع تحویل تفاوت دارد که یکی اصل و یکی تحویل یا نه هر دو
بیک قرار میباشد **جواب** اینهم در اعتبار نیست و ثابته اصل مغیر است اما اینها از قبیل کثیر و لا بدک
بنظر من باید خصوص نسبت بکوکب در حال نه در اصل و درجه طالع نسبت بدجته طالع و شیرینج و اعتبار
باید کرد و درجه غریب نسبت بسایع و درجه مرئوس اعتبار و رایع و الله اعلم **فایده** انا فرمودند که
شیرینج اگر بعد خوش برسد باز قطع میکند اما کمتر از سیصد مجد نحس دیگر قطع میکند **فایده**
در خصوص سؤالاتی که فرمایند مثال بودن عطارد در آخر حمل و زحل در اول تولد آنچه از کلام
علمای این علم ظاهر میشود اینست که اگر عطارد در درجه سیام حمل باشد و زحل در درجه اول حمل را

این را مقارنه گویند و حکم مقارنه دارد و متصل بر حمل میدانند عطارد را در این صورت و اگر کمتر از
درجه سیام باشد یا زحل در پشتر از درجه اول تولد باشد ملاحظه باید کرد که جرم بهم رسانند اندیانه
اگر رسانند مطلق حکم بسقوط میشود اگر جرم بهم رسانند باشد اگر در این بین که عطارد جرم رساند
تا وقت که در برج تولد متصل بر حمل میشود مرکز بر مرکز بکوبی دیگر متصل نشود حکم با اتصال میشود و اگر بکوبی
دیگر متصل شود حکم بسقوط میشود **سؤال** دوم که مثلاً سؤال از سفر باشد جاه و مهال از این سؤال
معلوم میشود یا نه **عرض جواب** این سؤال چون خاص است آنچه متعلق با وقت معلوم میشود مثل اینکه
ترک این سفر بواسطه ضرورتی باشد یا بواسطه امر پدید بشود یا بواسطه عزلی بشود یا زنی جاهی که
متعلق با سفر در شدت یا اندک باشد بقضا دینها معلوم میشود اما چیزی که دخل در شدت و نشدن
سفر ندارد ظاهر تر نیست که معلوم نمیشود و در فرض سؤال از زن کردن حال اولی دم همین حکم دارد
که چون از تعلقات و لوازم تزیین است حکم توان کرد و اگر سؤال از مطلق احوال باشد که مدلولات
هر خانه را حکم میتوان کرد چنانچه در طالع مولود حکم میشود و الله اعلم **سؤال** کوکب اصل یا هم مثل
برج آنها انتهای میباشد یا نه **جواب** آنها اگر چه بنحی ذکر کرده اند چون شعبه بود کم اثر و احاطه
بجمع این ادله مشکل لکن جز اینست که وقتی فرموده اند بسیار بجا و درست است اگر برای مؤید و دلیل
این راه منظور دارند بجا است و خود دلیل مستقل نیست و عرض جواب اگر چه مختصرات لیکن جواب
جمع سؤالات است که اینها دلیل مستقل نیستند اگر بعنوان مؤید اعتبار فرمایند بد نیست لیکن اینها
مضمون حدیث کثیر لا بدک است و احاطه باینها صعب است و اثرش بسیار کم است با پنجه هم اعتبار
نکرده اند سابقین و بنای امر را بر انتهای بیوث گذاشته اند که اقوی و اظهر اثر بوده **جواب** **مسئله**
فرمایشی که در خصوص طالع و رده بندکان اقدس برین و اختیار ساعتی که خود فرموده بودند و گاشه
و زدی و استعمال فرموده بودند بر ظاهر است که احتیاج استعمال بنوده و محض اظهار شفقت
بوده و اظهار شفقت لازم دارد اظهار اخلاص بنا بر این عرض میشود که حقیقتاً نه تفاوت اختیار
ساعت بندکان اعلی مرتبه کامل بر آنها داشت و چون امتزاج در سبب با طالع ولادت دارد قطع نظر از خود

خودش باعث زیادت حسن او گردید و چون کاشی را نود فرموده بودند از محکم کاشی حقیق را بخاطر رسید که بمناسبت او هر یک از ساعتها را تشبیه بمناسب عرض کن ساعت کاشی را کاشی فرض فرموده ساعت طالع سبیل زیدی را سفال و قوس او را کاشی مشهور که بر کاشی دیگر بی اجماله امیناز داده و طالع اسد اختیار بندکان افسد حقیق اعلا بسیار خوب مزاجی خوب با طالع اصل داده شده بود و اگر مزاجی هم با طالع امسال که قوتان بود بیشتر از آنچه داده شده است که مثلثه قوتان اختیار فرموده اند داده میشود هر آینه بر حاشی افزوده میشود و این در اوقات اختیار ممکن بنود لیکن اگر بیاعت طالع قوس که در عریضه سابق عرض شده بود میشود شاید احسن بود چرا که اگر با طالع سال چندان موافقتی نداشت باز در سال قوتان خانه مشری بود و صاحب دیم با او مقارن اگر عرض هم بود بدو بهر صورت طالع خوب اختیار فرموده بودند صاحب طالع در دیم و صاحب دیم در عاشر دلیل طول مدت است و خوب و خوبهای بسیار داده که البته منظور فرموده اند و حقیق هم بر خودم و ذکرش مصرف چندان ندارد چیزی که در این طالع اندک بخاطر کم کران است قابل دینی قرات اگر چه سعد اکبر است و در تشریق و مثلثه ثانی خود و ناظر بر غیرین لیکن در نیم برج منقلب سریع السیر است و مخصوص بنحل صاحب ششم اما چون ادله دیگر قوی است و دلیل طول مدت انشاء الله عیبی نخواهد داشت و در اینکه طالع دخول بلد و نشستن بحکومت مقدم بر طالع رقم و نام بدن باشد که یا شک نباشد و نقل کرکین و حکومت لا درم شاهد است از اهل امان غیبی که گاهی بر بندکان افسد تخریر کرده بودم بکری اینست که پیش از رسیدن عریضه بر اسنادهای حقیق مطلع شده بودند و مدعا عرض شد و رسید را اجابت فرموده بودند باقی امره العالی مطاع **سؤال** چه میفرمایند در مقدم بودن استیلا اگر صاحب مثلثه اول یکی و صاحب وجه و مثلثه ثانی یکی و هر دو ناظر بطالع باشند کدام در استیلا مقدم میباشد **جواب** صاحب مثلثه اول مقدم است خصوصاً هرگاه در جزء تقویم آن بدرجه طالع اقرب باشد **سؤال** چه میفرمایند در مقدم بودن استیلا اگر صاحب حدی یک باشد و صاحب مثلثه دوم و صاحب وجه یکی در استیلا کدام مقدم میباشد

میشاوند **جواب** بنا بر مذهب بطلمیوس که حقیق هم مایل بان میباشد صاحب حد مقدم است و بر مشهور مشاخرین صاحب مثلثه دوم که صاحب وجه هم شده باشد **سؤال** چه میفرمایند در مقدم بودن استیلا اگر که کوکی صاحب بیت و حد میشود و کوکی صاحب شرف و مثلثه اول کدام یک برای شرف مقدم است **جواب** باز هم صاحب مثلثه مقدم است خصوص در وقت اقرب بودن در جزء او بدین موضع **جواب** که در بعضی از بعضی و عند مفاتیح الغیب لا یعلمها الا هو نظر بهم فاصراً فاصح حقیق چون شمسی مستولی بر طالع و غیر قوت و مبتنی طالع و در عاشر در اینکه مدار این طالع بر او است شبهه نیست و در نهایت قوت و صاعد در اوج و صاعد در طالع و مقارن بزهره و صاحب عاشر اگر چه مستولی بر عاشر نباشد دلیل زیادتی قوت و حکومت و استیلا بر عادی خصوص در عایا و همچنانچه فرموده بود ند مدت نیبیرات و مواضع فردارات در بر سحود و حلقه سحود است که دلیل خوشی احوالات بدو و طالع و گذران است و چون فردا از این مقدم است بر او بدین ناظر بودن همه کواکب یا مساوی با و چون در وقت سابع است و شمس در عاشر او در داخل نامی درین طالع هست و او هم در برج ثاب است و باقی هم السعاده و صاحب بیت او که دلیل عاقبت است قوت فاقه دارد از تشریف و معانیه مشری و مهم السعاده اگر چه در صراط باشد و دلیل طول مدت و تسلط و اقتدار در او ابل و او آخر مدت حکومت است خصوص که اشاعره فرموده در طالع و صاحبش در نهایت قوت است و بهر صاحب چهارم هم در وقت عاشر برجیت است اگر چه در اجماله ضعیف درجه و اما در لیکن در قوت عاقبت میافزاید و اینها بی اجماله دلیل قوت و طول مدت است چیزی که اندک موجب ضعف بنظر میاید اتصال فراست مشری که صاحب ششم است در نیم اما چون مشری سعادت و دلیل پیل المال رعایا است بحسب ظاهر دلیل رجوع و بدست آمدن مال رعایا است بحکم و چون در نیم است معارض است با اول طول مدت که سابق عرض شد و چون این یک دلیل بحسب ظاهر معارضه با ادله سابقه نمیتواند که خصوص که بر روز یا هفته بنیاد و بنا بر این احتمال اجماله ضعیف که در عریضه سابقه داده شده بهمه ایصال عرض شده بود یا احتمال اینکه در اینها مدت که عرض شده احتمال که بسفری بکنند و ضعیف هم چندان نباشد عرض شده بود و سال اول حکومت قوت از سال دوم

در وقت تشریف و معانیه مشری و مهم السعاده

و دریم قریب از سیم بنظر میاید و در سال دهم و سیم هر دو دلیل سفر دارد و سفر سال دهم اندک لطیف
از سفر سال سیم شاید باشد و سال اول هم نصف اولش بهتر از نصف اخرشاید باشد و اگر ذیبت در نصف
اخیر سال بطالع میاید و خسوف جزوی تحت الارض هم در طالع خواهد شد اگر چه این دو دلیل بسیار ضعیفند
لیکن از خوشی اول سال شاید ندی که گشتند نمایند که ضرری برسد و سال چهارم چون مریخ در برج ثابت
و عاشرات مایل بهم دلیل ثبات در کارها و خوبی تسلط اقتدار است با میل بسفزی که شاید که نشود و سال
پنجم میل بسفزی باشد که ظاهر شد است او است لیکن بر عقب و شقت نباشد و مراد هم در سفر مشکل
که حاصل شود و سال ششم بهتر از پنجم و سال هفتم بهتر از او باشد و باقی سالهای طالع آنها بقدر معلوم
بندگان اندر خواهد شد محتاج بقسط نیست لیکن موقوف بر مسرورات طالع اصل و تفسیر است هم هست
او را هم قسطی خواهند نمود حقیر ندانم آنها را که مزاجی داده شود بی مزاج دادن از روی یکدلیل که طالع
اختیار بود بعضی عرضها شد امید که بر عرضهای مرد به بقوه جوانی و طالع جوان خود کبری که کام
جوانی است نیکرند و در رسیدن شیرین بر موضع ندین شتری هم احتمال سفری یا ضعفی در جاه پیرود
و همچنین از شمس بتدین شتری که بسیار زمان نشد و مرست و الله یعلم و الا مرا الاعلی مطاع
سوال چه میفرمایند که کسوف و خسوف واقع میشود در درجه قمر اما برج تفاوت دارد مثال
طالع میشود جزوی و در درجه کسوف یا خسوف واقع میشود در شهر و در درجه ای یا در طالع کشته
شد و اثر بدتن و جان میکند یا نه **جواب** درجات مردار و قوت اعتبار دارد که برج باشد چنانچه تصریح
از محققین این فن دیده ام برج که مختلف شد اعتبار ندارد چنانچه فرض فرموده اند **سوال** اختیار
ساعتی که صاحب طالع ساقط باشد و منوی قوی **جواب** میتوان چنین ساعتی اختیار کرد و خوب است
لیکن نه بخوبی ساعتی که صاحب طالع قوی حال باشد **سوال** طالع جزوی فرض فرموده بودند که عطار تحت
الشعاع و مستقیم و از اخلاف گذشته **جواب** چنین طالعی مخصوص دلیلی که صاحب طالع فرض فرمودند
دلیل بر بدی ابتداء این کار و خوبی اخر است و اگر معارضی داشته باشد چون منصرف عند القمر و شحال
و متصل الیه بد حال حکم بنویسند باید کرد بعد از مزاج دادن که غالب بر اکدام است هر یک غالب از خیر و شر

و شر باشند متوسط مایل با خواهد بود و هر چه از اخراق دور تر باشد جبر است و خصوص عطارد
اخراق او کم ضرر و خصوص اخراق استقامت او چنانچه بر بندگان اندس ظاهراست و اخراق صمیمی او
که غایت قوت دارد العلم عند الله **جواب** **مسئله** در خصوص خسوفات قمری فرموده بودند لیکن
بعضی غریبا چون در عمر خود شدن بود و چندان از ضرری که مایل منوجه شدن و عرض کردن ندیده بود
در عرضیه سابقه عرض نکرده بودم از جمله غریبا کسوف کلی در طالع شاه رخ شاه و هم نادر میرزا واقع
شد چون دلایل اصل نادر میرزا در جاهش در آنوقت قوی بود مطلق بجایه از ضرری ندیدیم و بدین
در وقت معظم تاثیر کسوف در دگر می کرد که چند روز در میگردید و دیگر اینکه در طالع نادر
در سبیل خسوف کلی شد در مواضع پنهانی او قلی چند روز بهم رسید و دیگر در عقب خسوف کلی
شد ظاهر اینست که طالع حقیر باشد از مرد ملایق قندی بجاده دیدیم و ضرر بدین یافتیم و دیگر ظاهر
از جلوس بندگان حضرت شاهنشاهی بطالع نشد و شهرت طالع و ولادت ایشان بمقریاست
کسوف در دلو شد که او نادر هر دو طالع است و مریخ هم در دلو و مریخ اثر کسوف ظاهر نشد و رجعت مریخ
اثرش که با وضع شد چون اقوی بود و با محله اختلالی در اسرار آباد شد و بخیر گذشته خلاصه عرض میکنم
هر وقت که دلایل اصل و لادنی قوی بود اثر خسوف و کسوف جزوی بود و اگر اصل ضعیف بود ضرر
کلی بود و چون دلایل اصل بندگان اندس قوی است در این اوقات ضرری انشاء الله نخواهد بود یا اگر
باشد بسیار جزوی و وقت اثر خسوف اغلب وقت معظم است و در وقت اجتماع و استقبالات
که در ایام و زمان اثرا و باشد و رسیدن قمر موضع مریخ و مقابله و مقارنه موضع خسوف و کسوف
و رسیدن شمس باین مواضع در کسوف و اخراق از صاحب طالع یا عاشق در این مواضع و امثال اینها
در هر خانه طالع که باشد از جنس ها خانه ضرر می رسد در عاشق بجایه و در طالع بدتن و علی هذا القیاس
و سوال اختیاری که مثال فرض کرده بودند از طالع شود هرگاه ممکن شود غرض اصل را بر یور کنند
البته بهتر خواهد بود و اگر ممکن نشود چندان ضرری ندارد لیکن ناممکن باشد اختیار فرمایند
است و این است که معصوم فرموده که کثیره لایزال العلم عند الله **سوال** طالع دولت قی شده اند

که طالع سالی می باشد که پادشاه در آن سال ظهور بکند آیا در سالی که پادشاهی ظهور بکند اما در آن سال پادشاه نشود و در سال بعد شاه شود آیا همان سال خروج او را اعتبار میکنند یا سالی که پادشاه شود و قول عامه پیدا بکند و دیگر اینکه آن پادشاه بر طرف شود باز آن سال که پادشاه شود دیگری آیا طالع سال ظهور پادشاه ثانی اعتبار دارد و اعتبار طالع سال اول بر طرف میشود یا نه همان طالع سال اول اعتبار دارد و طالع دولت طالع سال خروج سر سلسله میباشد جواب نعم فرمایند **جواب** سالی که خروج کرده معتبر است و از اولاد او که پادشاه شوند طالع سال خروج اعتبار کم نمیشود و او را برای هر سلسله اولاد اعتبار دارد بعد نیست که طالع سال جلوس هر یک از اولاد در زمان پادشاهی همان بکر اعتبار داشته باشد لیکن طالع دولت همان طالع سال ظهور صاحب خروج اندولت که سر سلسله است والله اعلم **سؤال** اگر از برج طالع شود یعنی از نیست و بخند چه ناسی می هر کدام که فرض شود آیا حکم از همین برج میشود یا از برج ثانی و اگر حکم از هر دو میشود آیا از طالع چه مدت حکم میشود و از برج ثانی چه مدت و حکم بر هر کدام چه فواید است **جواب** در اوایل از صاحب طالع و برج طالع میشود تا شیر از برج طالع بگذرد و بعد گذشتن باید از هر دو حکم کرد و صاحب ثانی را مقدم داشت **سؤال** اگر در طالع یک کوکب صاحب ثلثه دوم باشد و صاحب وجه شود و کوکب دیگر صاحب حد آیا در استیلا کدام مقدم میباشد **جواب** مقدم صاحب ثلثه دوم است **سؤال** مثلا سوال میشود از اولاد و مسئولی بر چرخ دو کوکب میشود یکی مقدم و یکی مؤخر که حطش کن است آیا آنکه حطش کن است متصل شود به صاحب طالع دلیل اولاد هست یا نه یا باید آنکه مقدم است در استیلا ناظر شود عطا مفعی میدهد یا نه خری **جواب** آنکه حطش پشت است معتبر است و کبری مؤید میشود چنانچه از عرض جواب دیگر ظاهر میشود **سؤال** صاحب حد مقدم است بر صاحب ثلثه اول یا صاحب ثلثه اول مقدم است بر صاحب حد آنچه تجربه فرمودند فلی دانند **جواب** بفهم حقیق صاحب ثلثه اول مقدم است **سؤال** طالع **سؤال** از جاه و صاحب اشوار و ساقط و کوکب دیگر مسئول است بر عاشور و مسئول اشوار صاحب طالع ساقط است و صاحب اشوار ناظر بر عاشور نیست و بقلب طالع ناظر است آیا اینهم عطا میکند یا نه **جواب**

جواب کوکب بکند و نمیکند **سؤال** سوال آن سفر صاحب طالع از طالع ساقط اما طالع مسئولی دارد و صاحب پنجم از پنجم ساقط اما پنجم مسئولی دارد آیا در حالتی که صاحب طالع از طالع ساقط است و صاحب پنجم از پنجم ساقط است و این دو کوکب با هم ناظر باشند دلیل حرکت میشود یا نه یا مسئولی طالع بر صاحب پنجم ناظر باشد با زاین قسم دلیل حرکت میشود یا نه **جواب** دلیل نمیشود و اگر دلیل دیگر از غیر باشد مؤید دلیل میشود **سؤال** مثلا شخصی در مشهد متولد میشود و الحال در اصفهان میباشد یا جای دیگر و کوفت یا خوسف میشود و طالع کوفت مشهد یا طالع کوفت اصفهان تفاوت دارد آیا طالع کوفت مشهد بطالع آن شخص معتبر است یا نه و آیا بان شخص وضع کوفت اصفهان اثر دارد یا وضع کوفت موضع ولادت **جواب** وضع کوفت مشهد معتبر تر و مؤثر تر و اصفهان هم اثر نیست نه بفرد کوفت مشهدی **سؤال** مثلا طالع برجی که صاحب طالع هم ناظر میباشد اما کوکب دیگر حظ در طالع بیشتر دارد آیا دلیل مسئولی میباشد با وجود ناظر بودن صاحب طالع بطالع یا نه دلیل صاحب طالع میباشد با بودن کوکب دیگر مسئولی مثلا طالع از همین است و زحل صاحب حد و شرف و ثلثه اول و ناظر بطالع و زهره هم صاحب پت و اینهم ناظر بطالع الحال کدام مقدم میباشد در این طالع و مدار حکم با کدام است مثلا در طالع شبیه طالع حله درجه شمس صاحب وجه و صاحب شرف و صاحب ثلثه ثانی و مریخ صاحب پت آیا کدام مقدم میباشد و مدار حکم بر کدام است **جواب** صاحب پت مقدم است اگر بعد طالع بدرجه ناظر باشد بانصف جرم خود شرف و لامتنی مقدم است **سؤال** در فلان کوکب بجز زحل و مشتری آیا طالع فلان اینها اعتبار دارد یا نه و مدت اثر فلان است کوکب دیگر با هم مشخص است و در نظر شریف میباشد فلی دانند **جواب** غیر فلان علی بن و خیرین سرطانی و سعد بن حوی بسال اثر نمیکند مگر که در طالع سال یا او تاد او اتفاق افتد و طالع سال هم ثابت باشد که یکسال شاید بکشد و در غیر اینها بقدری است که از ابتداء جرم بهر سالی که تا پاک شدن جرم و فائز طول بکشد بحسب رجعت و سرعت سپهر و بطو سیر و امثال ذلک **سؤال** چه مفعول اینست **جواب** طالع آنها که کوکب اصل معتبر است در صورت طالع یا کوکب تحویل سال مثلا طالع آنها شد حله و مریخ در اصل در نور بود و ساقط الحال مریخ در تحویل واقع شد در لوی یا مدار مریخ است که حال مسئولی میباشد یا

مدار بر کوکی باشد که در اصل مستوی بر محل بود و تیسری که بر کوکب انفا میزنند که ماهی دودرجه و نیم
 واحکام را از او میکنند ایالتی بر میخ معبر است تا تیسری که بر کوکب انفا میزنند که ماهی دودرجه و نیم
 در اصل الحال ناظر باشد بانا و دلیل میشود یا نه **جواب** در این فرض که شد مرخ مقدم بر مستوی است
 که در اصل بر محل بود و انهم بی دخل نیست لیکن مرخ مقدم است و اننها شکر برای طالع اننها را ندید میشود
 بر مرخ حال است بر مستوی محلی که فرض فرموده اند انفسه در احکام تیسریات سنوی معبر است نه
 محلی و افقه بعلم **سؤال** چه میفرمایند در خصوص اینکه طالع میشود اخر برج یعنی که درجه ۱۰ درجه یا
 درجه ۱۱ که در فرض یعنی میایند و برج دوم تمام واقع میشود در طالع ایضا صاحب برج دوم اگر متصل شود
 بصاحب نهم دلیل سفارت یا متصل شود بصاحب شش دلیل جاه میشود یا نه مثل اینکه طالع اخر عقرب
 میشود و قوس تمامی در طالع واقع که مرکز دوم جدی میشود اگر مشتری صاحب قوس متصل شود بعطارد در
 حالتی که عاشر من خورده باشد که سنبله عاشر شود یا دلیل جاه میشود یا نه اگر متصل شود مشتری بشش صاحب
 نهم یا دلیل سفر میشود یا نه یا باید مرخ که صاحب عقرب است متصل باشد بصاحب عاشر یا نه **جواب** بلی میشود
 که درجه طالع درجه اخر برج باشد که سی ام است مگر اینکه مرخ بسیار قوی باشد و در عین درجه طالع
 یا عاشر باشد که انوقت مرخ مقدم خواهد بود در او اول امر و بعد از اندک زفاتی باز مشتری و عطارد او قوی
 خواهند شد مثل اینکه فی المثل دلیل که بگاه باز یک بگاه اقتضا کند از مرخ باید گرفت و انکه دو ماه و بیشتر
 اقتضا کند از مشتری و حقیقه در سرعت و بطور مرخ هم باید کرد و ثابت و منقلب برج مرخ اجنها باید کرد
سؤال اگر باز ده درجه یا بیست درجه قوس در طالع واقع شود مشتری متصل شود بصاحب نهم یا دهم یا پنجم
 یا در انصورت دلیل عطا هست یا نه **جواب** نیست بظا هر آنچه مفهوم حقیر شد **سؤال** در سنو اگر مثله
 ثانی مقدم است یا وجزان **جواب** مشهور تا وی این دوتا و میل حقیر بقدم رب مثله است خصوص
 که درجه بدجه ناظر باشد و رب وجه از نصف جرم از درجه مطلوبه دور تر باشد **سؤال** ایالتی
 بقسم تقسیم هفت بمر یا نه بصرا اعتبار دارد یا نه در طالع تحویل یا اننها یا سوالات **جواب** فی الجمله اعتباری
 فرمایند اولی است **سؤال** مثلا صاحب طالع راجع میباشد در وقت راندن تیسری و مستوی تیسری

تیسری باید داد یا نه مثل اینکه عطارد صاحب طالع در جوتا
 ده درجه راجع الحال تیسری او که راندن میشود بدوازده درجه
 میرود یا نه درجه و هشت درجه **جواب** بدوازده درجه
 میرود در تیسری هلالج هرگاه در ریح میان سابع و عاشر
 باشد هلالج قابل دارد که معکوس باید راند **سؤال** سابقا

نوشته بودم که طالع میشود بیست درجه یا بیشتر و برج دوم هم ده یا نوزده درجه داخل طالع میشود
 ایضا قد سال مدار بر برج طالع است و چه مذد مدار بر برج دوم شما فرموده بودید تا تیسری در
 طالع است مدار بر طالع میباشد بعد که تیسری بر برج ثانی آمد مدار از طالع ساقط میشود بر ثانی
 میباشد الحال عرض میشود که مدار تحویل بر کدام تیسریات اگر روز یک درجه مطالعی با سوازی باشد

منتهایش ده درجه مدار حکم بر طالع میشود یا این تیسری معبر نیست
 در تحویل هم تیسری انفا معبر است که ماهی دودرجه و نیم باشد یا این
 هم اعتباری ندارد ششم دیگر هست از اینان فرمایند که بسیار
 این فرض ضروری میشود که چه سال مدار بر این برج است و چه مذد
 مدار بر این برج **جواب** آنچه بخاطر فاطم میرسد اینست که در جوتا

بیست طالع را باید گرفت و برد و از ده بخش کرد و ماهی یک بخش تا از طالع بیرون رود و مع ذلك باز
 از صاحب طالع غافل نباید بود که صاحب ثانی اثرش قوی شد باشد **سؤال** طالع اننها میشود سالی
 مثلا میزان و مرخ در اصل ولادت در میزان بیست درجه بود اما انسال که طالع اننها میزان شد
 مرخ اغا بنود زهره در انسال که اننها میزان شد در میزان هجده درجه واقع شد زهره صاحب اننها
 در طالع یا زهره را نخوس بر میخ میگویند یا نه و تیسری زهره که بموضع مرخ ولادت برسد هجده صاحب طالع
 اننها ضرری از منسوبیات مرخ میرسد یا نه حکم راجع قسم باید کرد در طالع اننها کوکب اصل معبر اند
 از انینقرار که عرض شد یا نه **جواب** زهره در انحال نخوس گفته میشود و اعتبار دارد در تحویل و اننها هر دو

و کواکب اصل در آنها و تحویل هر دو معتبر است **سؤال** چه مفسر نمایند در وقت قرآن در همین ساعت قرآن
ایا اگر کوکبی مخوس باشد دلالت میکند بر اینکه در این مدت قرآن منسوب است آن کوکب بد حال باشند
و اگر مسعود باشند دلالت میکند بر اینکه منسوب است آن کوکب خوش حال و قوی باشند این اعتبار دارد
یا نه سعادت و نحسیت در وقت تحویل سال قرآن معتبر است اگر کوکبی در طالع سال قرآن مسعود باشد
در کل اعدت قرآن که بیست سال باشد منسوب است آن کوکب در وقت و ترقی و عزت میباشند یا مخوس
باشند در بد حالی و خفت میباشند این حکم در تمام مدت قرآن معتبر است یا نه در همین یک سال معتبر
میباشد و اگر آن کوکبی که در سال قرآن چه در تحویل سال چه در وقت قرآن مسعود و قوی بوده باشد
در تحویل و سال بعد در وقت تحویل سال مخوس باشد ایا سعادت و وقت قرآن نفی دارد یا نه سال
یا نه منسوب است آن کوکب بد حال و ضعیف خواهند شد و اگر کوکبی در طالع سال قرآن مخوس یا مسعود
باشد و در وقت قرآن بر عکس باشد مثلا زحل در طالع سال قرآن مخوس بود و در وقت قرآن مسعود
کدام حال زحل معتبر است یا هیچ در تحویل سال قرآن مسعود تر از مشتری بود و مشتری در وقت قرآن
مسعود تر از مریخ آیا در مدت قرآن بر منسوب است مشتری خوش میکند یا بر منسوب است مریخ این حکم را صریح
قلمی فرمایند **جواب** عرض میشود که این مدت بیست بعینه صورت مدت عمر ولدی که باید حکم بشود
اساس بر طالع سال قرآن است اولا و ثانیاً بر وقت قرآن و ثالثاً بر سالهای تحویل زمان بیست سال گاه
باشد کوکب در تحویل قرآن ضعیف باشد و در وقت قرآن قوی باید ملاحظه شود که قوه پیش از ضعف
طالع سال باشد توسط خوب حکم کرد و اگر در این بیست سال هم قوت در طالع سال بهر مدتی بقدر قوه
حکم سال تغییر میکند اگر بسیار قوی شد ان سال خویک و بهتر و اگر مساوی باشد وسطی علی هذا القیاس
و اصل باید منظور شود که گاه رفع اصل میکند و گاهی قوت میدهد اصل را و گاهی مساوی میشود که چند
اثری ظاهر نمیشود **سؤال** چون طالع قرآن استخراج نمیشود آیا طالع تحویل سال معتبر است یا همین
موضع قرآن و همین موضع قرآن را میتوان طالع قرار داد و باقی بروج را نوشت یا نه مثلا سال دیگر قرآن
در حال میشود اولا طالع قرار داد و ثور داد ویم و چون را سیم یا نه این مصرف ندارد اگر معتبر باشد تسویه

تسویه اعتبار دارد یا نه برج معتبر است مثلا اگر برج باشد محل عاشر جدی میشود مثلا اگر تسویه نشود
عاشر دلو میشود کدام معتبر است **جواب** طالع تحویل سال است و اعتبار بیشتر را و است و نسبت به
قرآن که میدهند فرمایش اینند کان اشرفت و در مرتبه اندکی کمتر از اول لیکن اثر معقولی دارد و
جدی اعتبار دارد نه دلو یعنی همان برجیت معتبر است نه تسویه **سؤال** در طالع شخصی یک کوکب مبتز
میباشد یکی مسئول و یکی صاحب طالع یکی هیلج این کوکب در تحویل سال یا وقت کسوف یا خسوف
یا وقت قرآن دو کوکب مخوس میباشند و باقی مسعود اگر مبتز مسعود یا مخوس باشد ضرر و نفعش بر
صاحب طالع چیست و اگر هیلج مسعود باشد یا مخوس ضرر چیست اگر مسئول یا صاحب طالع مسعود
یا مخوس باشد نفع و ضرر هر یک چیست اگر صاحب ویم یا صاحب هم السعاده در این وقتها مسعود
باشند دلیل نفع است و اگر مخوس باشند دلیل ضرر است یا نه اینها اثر ندارند **جواب** بی اثر نیستند و
سعادت و نحسیت هر یک در مدلول آن خود است مثل هیلج مسعود خوشی و مخوس بد گذرانی و قیام
بدن و امثال ذلك اگر مبتز مسعود یا مخوس باشد کلیات احوالش از مثل جاه و عزت و کثرت
خوب پدید میشود اگر هیلج باشد از حیثیت بدن بد و خوب میشود اگر مسئول یا صاحب طالع باشد
هم در بدن و هم در معاش حکم باید کرد **سؤال** اگر کسی در خانه داشته باشد در یک خانه داعی باشد
و بخانه دیگر گاهی برود و گاهی شبها بخوابد در وقت اختیار ساعت جهه سفر ایا از خانه که همیشه
میباشد حرکت بکند و بخانه که گاهی در آنجا برود و بخانه داعی عود نکند این نقل مکان صحیح است
یا نه باید جانی که خانه صاحب خانه اختیار صدف میکند نزود و بجای دیگر برود چه خانه از هم دور
باشند چه نزدیک **جواب** بی باید بخانه سپوی برود که صدق نقل بکند والسلام **سؤال** سوال پیش
یاد طالع تحویل یا مولود یا آنها مثلا مریخ صاحب طالع یا صاحب حاجت میشود در ده درجه سنبله و
شمس در نه درجه جوزا احوال شیر مرغ را ندان میشود یا خیر سنبله ایا تاثیر مریخ هر چه را ندان میشود
از شمس دور میشود مثلا اینکه مدار بر هفته است که هر هفته یکدرجه یا ماه یا سال یکدرجه هر چه
را ندان شود نحسیت مریخ کمتر میشود و ضرر از منسوب است شمس کمتر میرسد یا نه **جواب** بی کم میشود اینست که

اول عزرا گذشت میگویند و او از آن تیسر که اینده طالع زهر مستقیم
سؤال سؤال میشود از جاه صاحب طالع مریخ میشود در سنبله ده درجه و
 صاحب عاشر میباشد در زهر پانزده درجه سنبله که موضع نظر ثلث شمس
 فرض سؤال میباشد اما حکم میشود که وقتی که تیسر مریخ

بموضع ثلث شمس برسد برجاه عزت یا نه انصاف حکم را باطل میکند
جواب فی الجمله عزت میدهد نه بقوت که متصل میشود **سؤال** آیا
 این قسم نظرها اتصال میکنند یا نه مثلاً فرض سؤال

مریخ در بیت و بخدجه سرطان مستقیم
 و عطارد در بیت و چهار درجه حمل راجع اگر کسی سؤال بکند یا در طالع
 مولودی که این دو کوکب دلیل شوند حکم انصاف جبهه ایشان کرده شود
 یا حکم اتصال چون عطارد راجع میباشد و مریخ مستقیم چون عطارد سبک

و میباشد و او متصل بمریخ باید شود **جواب** حکم انصاف دارد **سؤال** هبلان یا صاحب
 طالع یا صاحب عاشر بر فرض کوکبی میباشد مثلاً زهر در درجه اسد و کوکب نفس مثلاً زحل در
 درجه زحل یا سرطان بر فرض تیسر و بقیه زحل را ندان میشود نامیرسد بموضع
 زهر اصل ولادت یا تحویل یا آنها آیا وقتی که زحل بموضع زهر صاحب
 طالع یا عاشر یا هبلان که میباشد تیسر میرسد جبهه زهر مخفیست رخ
 میدهد و بر آنچه زهر دلالت میکند ضرر میرسد یا نه این اعتبار ندارد
 و اعتبار حال زهر و منسوبان زهر براندن تیسر خود شراست که بعد برسد سعادت و بدبختی

برسد بخیر است اعتبار بر تیسر زهر است بر حال مدلولات زهر و بر حال مدلولات زحل
 و در این صورت برای زهر نقش نیست **سؤال** سؤال میشود از جاه و مریخ صاحب طالع
 در سنبله یا زهره جبهه و شمس صاحب عاشر در زهر و زده درجه و متصل اما تیسر مریخ هرگز

تیسر مریخ پیش از سؤال متصل بود و در وقت سؤال انصراف میباشند یا تیسر مریخ گذرانده میشود یا نه در جبهه

زحل و زهره

را ندان شود از نظر شمس دور میشود یا دور وقت حکم که میشود حکم
 بر شدن جاه بشود یا حکم بر شدن **جواب** حکم براندن شمس است
 که بموضع ثلث مریخ میرسد و حکم بر شدن جاه بقدر بطور سرعت
 دلیل و موضع دلیل آن سه روز یا سه هفته یا سه ماه یا سه سال
سؤال اینکه مدار جلیوس و عمارت نو و سفرو و خول شهر بر صغیر

یا مسئولی یا متصل الیه **الفرض جواب** اینکه اینها هم دخل دارند و کوکب العمل هم دخل نامی دارد
 و مسئولی آن بر می و بطوریکه دلیل العمل و انشغال است هم را باید متوجه شد و مزاج خاصی که
 از همه بدست بیاید و آن کوکب که قوی باشد از همه اینها مدار امر را باید بر او گذاشت و برای
 حصول عمل در جبهه عاشر دخل نامی دارد تیسر او هم ضرورت است و برای بنا در جبهه چهارم و علی
 هذا القیاس و مزاجی که در کوکب بخومی بنظر آید رسید که مشکلات کار بخوم است همین است
 و بقای دولت یا خیر دیگر بر اتصال صاحب طالع و مسئولی طالع است بصاحب عاشر و بصاحب
 اوئاد و بروج ثابت و خود اوئاد و بطور سیر و سرعت سیر دلیل و قرا که در بیت ثابته باشند بطور
 سیر داشته باشند و در اوئاد باشند غایت طول خواهد داشت و نیز همین طریق باید مزاج گرفت
 تا حکم درست آید و اگر در سنبله نابله باشند سرعت سیر دلیل عدم ثبات خواهد بود خصوص دلیل
 از روند کوکب دلیل متصل گردد و هرگاه بیشتر متعده شد بنای امر بر افروای اخصاست و دیگران در
 قوت یا ضعف دخیل باید دانست تیسر طالع تحویل بروزی درجه و آنها بمای دو درجه نیم
 باید داد و تیسر سؤالات هم بحسب اصل زاویه که اگر مفتضه دوام است سال و اگر مفتضه وسط است
 ماه و اگر مفتضه سرعت است روز و ساعت چه در سؤال باشد یا اختیار و در خصوص سالخداه هان
 سالخداه که صاحب برج آنها باشد تیسر باید داد ماهی دو درجه و نیم چه در اصل یا قاط باشد یا در
 حال و در طالع آنها شنید و دید که سهم السعاده را اعتبار کرده باشند اگر چه عقلا فزوی
 میتوان اعتبار کرد لیکن محل اعتماد نیست و شب و روز در آنها اعتبار نشود پس دلیل بد و مادم

بسم الله الرحمن الرحيم و بسم الله

ابومعشر در کتاب سترالمرکز گفته است که **باب** در معرفت اوقات اوفاات از وجوه مختلفه میتوان گفت و اقرب ما خدایان از اتصال کواکب است و ان باین خواست که نظر شود بکوکبی که دلالت میکند بر قضا حاجت یا تمام رسیدن امر پس هرگاه متصل باشد خداوند طالع یا قمر بکوکب میل حاجت درجه بدرجه ان امر در همان اوقات خواهد شد و اگر اتصال درجه بدرجه نبوده باشد نظر کن که چند است میانه ایشان از درجات بعد و عدد بده از ساعات یا ایام یا ماهها یا سالها و باری بجوی در این باب از بروج ثابت و در جیدین و منقلب بجهت آنکه بروج منقلب بجهت انقلاب و سرعشان دلالت میکنند برایام یا ساعات و بروج در جیدین بجهت اعتدال ایشان دلالت میکنند بر ماهها و بروج ثابت دلالت میکنند بر سالها و غافل شو از آنچه من بیان میکنم از برای تو و ان است که بسا که خداوند طالع یا دلیل حصول حاجت بر سندان بجای کوكب حاجت و غرض و بابر سندان بدرجه حاجت و عرض و ان امر بعمل آید و صورت پذیرد **باب دیگر** در معرفت اوقات هر يك از درجه طالع و شمس و قمر که قوتی میباشد در جای خود و نظرشان بعود و نحس قوتی میباشد عجب ان بگو بعضی اگر مطلب از جنس خیر است ملاحظه اتصال ایشان را بعود بنمای و اگر مطلب از جنس شر است ملاحظه اتصال ایشان را بنحس بنمای و ملاحظه نمای که کدام يك از انها شهادت ایشان بشارت و جای ایشان نیکوتر است و نظرش بسوی ان سعد یا نحس بهتر است تسبیح بد ان بسوی سعد یا نحس یا شعاع ایشان روزها یا ماهها یا سالها بعضی بحسب طبیعت ان امر که اگر امریت که سالها تمام میشود تسبیح بد سالها را و اگر بماهها ماهها را و اگر بروزها روزها و هرگاه همه این سه چیز را مایل بقضا ددیدی و غیر ایشان را اقوی دیدی و شهادت او را بیشتر یافتی و خداوند خانه اول باو و بطالع ناظر دیدی انرا تسبیح بد بعود یا نحس و او را دلیل بدان بر معرفت وقت و صلاح و فساد **باب دیگر** در معرفت اوقات بوده اند بعضی از علماء این فن که در همه مسائل

مسائل نظر می نموده اند بسوی درجه طالع و تسبیح بد بسوی سعد و نحس و شعاع انها پس هرگاه رسید تسبیح بد درجه طالع بدرجه سعد یا شعاع انها حاصل نمیکرد و خیری از طبیعت ان سعد و اگر تسبیح بد رسید بدرجه نحس یا شعاع ان حاصل نمیکرد و شری از طبیعت ان نحس و چنین گفته است نیکوین بابل و بوده اند از نظفقوس و قالین که عمل می نموده اند در باب معرفت اوقات چنین گفته است و الی طس که تسبیح بد درجه طالع را از برای همه اوقات و شناختن احوال و عمل و آنچه نظر دهن میکند خصصا بجهت معرفت وقت فان چنانست که نظر میکنی در همه مسائل بسوی درجه طالع و تسبیح بدی انرا بسوی درجه سعد و نحس پس هرگاه رسید بدرجه سعد و شعاع انها ان دلیل است بر هر چه اراده میکنی از خیر و هرگاه بپوست بنحس یا شعاع ایشان دلیل است بر هر چه قصد میکنی از شر بحسب حج و کوكب نحس و خانه ان و اکثر مردم باین عمل میکنند **باب دیگر** بود ابوهرام که تسبیح میداد درجه طالع را بدرجات مطالعی بسوی اجساد سعد و نحس و طبایع انها و بود داده بودی که تسبیح میداد درجه طالع را بدرجات مساوی خداوند طالع را بنز چنین تسبیح میداد گفته است داده که هر وقت که نشانی از ان درجه طالع هرگاه انرا تسبیح دهی پس بدستی که غنیایی از برای ان وقت و همچنین خداوند خانه قمر را پس نیکو نظر کن در این باب و گفته است که در پی عمری که نظر کن میانه قمر و متصل بد و قابل ندیدی که چه قدر است از طالع بعد از ان از ایام یا شهر یا سالها وقت میباشد یا بعد سالهای صغری قابل ندیدی قمر از ایام یا شهر یا سالها وقت میباشد همچنین رسیدت دلیل بموضع کوكب قابل ندیدی ان پس بفهم ایضا که رشدی باین فناء الله تعالی **باب دیگر** گفته است ارساء هندی که هرگاه دیدی امر را که میشود پس باید بوده باشد اول وقت قدود ثمر بجهت آنکه ثمر در یکدوم میکند بجهت طایع و بکوكب متصل بد خود و بصاحبیت خود بموضع حاجت پس هرگاه داخل شد قمر این مواضع را و متصل شد باین کواکب و داخل شد در اوقات و وقت نیامد بلند کن عدد ایام دور قمر را بشمار و شناخته میشود وقت از طالع ناموضع قابل ندیدی دلیل و موضع سعد و یا از ما بین دو دلیل ان امر یا رسیدن دلیلین با و ناد و چنانکه قمر

در یکدیگر خود مواضع مزبور میکنند شمس نیز در دوازده ماه بجمع این مواضع میکنند یعنی
 یکدیگر شمس و دلیل میباشد از برای معرفت وقت چنانکه بگذرد قمر دلیل بود و گفته است
 دیگری که حد در مواضع کوکب متصل به قمر و نیزین دلائل است در باب معرفت وقت و حکم کن بات
 در این باب و بنسب آن کوکب را که در جبرج است در و ثلاث یا مایل است یا زایل و بحسب آن
 و بحسب آن کوکب متصل به و هینش در جای خود حکم کن یعنی عده اصغر یا بحسب قوه ان کوکب یا
 ضعف آن بکوی و نظر کن که کوکب متصل به قمر که در جبرج ثابت است یا ز و جبرج یا مغرب و هرگاه
 خداوند ثانی قمر یا شرف او یا حد او و شهادت در طالع و اشهر باشد این دلائل مذکور قویتر و
 ثمر میباشد و بدان که هرگاه بوده باشد قمر در درجات ابان و خداوند طالع راجع که آن امر هرگز نخوا
 شد و گفته است دیگری که هرگاه از شمس و قمر که قوی و اکثر شهادت بوده باشند در جای خود بحسب
 عده اصغر آن وقت میباشد و گفته است دیگری که بکیران خداوند طالع نا طالع هر دو در جبرج و نیم
 یکجا یا یکدیگر یا یکا غایب یعنی بحسب موضع خداوند طالع از بروج و از نادر و اکثر ایشان عمل میکنند و نیز
 در جبرج طالع بسوی سعد یا نظر ایشان از برای امور خیر و بسوی نحس از برای شر و خداوند طالع نیز در
 مغیر است و گفته است دیگری که نظر کن بسوی قابل پذیر دلیل و قوی و قوت با بقدر طالع برج او که آن وقت
 است و بنا که بوده باشد که وقت بقدر طالع برج واقع ماهها یا سالها یا ایام یا ساعات و نظر کن نیز
 بسوی قابل و بقدر سالهای صغری آن از ایام یا ماهها یا سالها یا ساعات بکوی و همچنین نظر کن
 بسوی بیشتر و بقدر سالهای صغری آن از شهر و مستین و ایام و ساعات بکوی یعنی بحسب
 طبیعت امر مطلوب یا بحسب موضع کوکب بیشتر و گفته است دیگری که بدان مبدل نمودن دلیل
 شکل را یعنی از رجعت با استقامت و بالعکس و از ضعف بقوت و بالعکس و علی هذا التقیاس
 خلاصه تبدل شکل دلیل وقت است و همچنین تبدل شکل مبتدئ وقت است و دخول قمر در
 طالع هرگاه از برای ارد موضع حاجت شهادت بوده باشد و داخل شدن شمس در طالع وقت
 است و ملاقات سعدین در و تدی از او و طالع وقت است و ملاقات سعدین در بیت

بیت حاجت و قوت است و ملاقات قابل و دافع در بیت حاجت وقت است و بدان که شمس
 هرگاه بوده باشد از برای او در مسئله شهادت و شرف پس هرگاه داخل گردد طالع حرکت
 دهد و همچنان در او و بدان که دافع و قمر متصل شوند بکوکب سعدی در موضع طالع
 پس ملاقات کنند سعدی بکوی بجمید پس آن نیز وقت است اینهمه که مذکور شد بدین
 سوی بود و بحسب طالع و پیشتر نیز بکوی وقت و لیکن بدین جبرج از اقل بسوی اکثر و از جمله اوقات
 انصال قمر صاحب طالع است بکوی سعد یا شبیه بطبع حاجت پس اصل انصال ایشان دلیل بر
 شدن آن امر است و عده درجات مابین ایشان وقت شدن است و هرگاه از برای قمر شهادت
 در امر بوده باشد و در بکار بفرمای و انصافش بجا بحسب حاجت وقت است و انصال قمر بکوکب سعد
 با قوی وقت است و نظر کن بسوی مواضع سرجه از اربع فلک و بیوت و همچنین مواضع بطیثه
 و تقید و مواضع معتدله و نظر کن بسوی ثقل بروج و بطوق کوکب و سرعت انها و بحسب ان حکم کن
 و بنا که بوده باشد کوکب ضعیف پس بناخبر می اندازد و عده خود را تا وقت قوی کرده و گفته
 است دیگری که نظر کن در ابتداء اعمال و اشغال بسوی موضع حل و کوکب که اتفاق افتاده است در
 آن موضع و خداوند اوضاع و سیر در اثر بسوی نحس نه بحسب طالع و لیکن بسیر خاص خود تا برسد بدین
 نحس پس نزد آن میباشد انقطاع آن امر یا انقضا آن و اگر امر ملوکست سیر بدین شمس و از برای شرف
 و عظمت مشتری را و از برای صاحب جبرج را و از برای کتاب و نویسندگان عطاره را و از برای زنا
 زهره را و از برای صاحبان اراضی و زراعت و دخل پس هرگاه رسید بدین جبرج نحس یا شتاع انها از
 ترجیح یا مقابله آن امر فاسد گردد و بگذرد هرگاه بوده باشد که بک دلیل سلطان وقت از رسیدن
 بوسط السماء یا در جبرج مشتری بکوی و نظر کن در قرائات کوکب و عنقر کن بدان فکر خود را مثال
 آن است که بوده باشد مشتری در اول محل و مریخ در اول طران پس میباشد انشاء مشتری
 رسیدنش بان در جبرج و سالهاست بجهت آنکه مشتری افامه میکند در هر برجی دوازده ماه و این
 با بر است و گفته است حکیمی که راده غائی معرفت وقت را بدین سه وجه و حقیقت نظر

غای بسوی دلیل که آن مستولی بر مسئله است پس تسمیه آنرا بسوی کوکب که دال است
بر قضاء حاجت یا موضوعی که دال است بر قضاء حاجت پس آنچه میان ایشان بوده باشد از
درجات آن ساعات است یا ایام یا شهر یا سالها این وقت است که دانسته باشد که خطا
قضا میشود و بکار بفرمای در هر صغی از حاجتها بقدر آنچه لایق با و است از مدها و کواهی
بخواه بروج ثابت بر زمان طول یعنی سالها و بروج منقلب بر ایام و بروج ذوجدین بر
مدت متوسط که ماهها بوده باشد و حلول دلیل در او دال است بر سالها و در مایل آنند
بر ماهها و در ذایل او دال بر روزها و ساعات نیز کواهی بخواه از حلول دلیل بحد خود در موضع
حاجت یا خانه خود یا انتقال از تشریق بسوی تعریب یا عکس یا از جرجی بسوی یا از جمیع
بسوی استقامت و بالعکس و اگر دلیل در تحت الشعاع بوده باشد وقت است که مشرق شود و اگر
پیش از دخول تحت الشعاع است وقت است که داخل تحت الشعاع شود یا صبح شود یا حلول کوکب
شبه بفرس حاجت یا دلیل در یکجای یا طول کوکب حاجت در موضع حاجت یا در طالع و کواهی بخواه
از ارباب ساعات پس هر زمان که برسد در ساعات بسوی کوکب حاجت در روز دلیل یا برسد
بذیل در روز صاحب حاجت حرکت دهد از حاجت و بنمایانۀ عمر یا سعد یا کوکب حاجت
ناموضع حاجت یا بسوی سعد پس نظر کن که چند درجه است پس کوکب طالع باشد بعد در جانب
ساعات است و اگر در عاشر است ایام است و اگر در هفتم است ماهها است و اگر در چهارم است سالها
این وقت است که موافق دلائل برج باشد که منقلبۀ دالۀ است بر ایام و ذوجدین بر ماهها و
بروج ثابت بر سالها و سزاوار است که نیک نامل کنی در این باب که آن بابی است عظیم در معرفت
اوقات و از احوال نظر و تفکر در آن خطاهای بسیار و بزرگ حاصل کرد و **و نیز** گفته است ابو نصر
که **باب** دیگر در عمر گفته است انطیفوس که هرگاه برسد از تو که از عمر خود پس نظر کن از برای
او چنانکه نظر میکنی از برای مولود از هیلاج و گذشته و بشیرده درجه طالع را بسوی سعید
و نحس و بشیرده درجه هیلاج و گذشته را و نظر کن که سعید چه موافق باشد و نحس چه که میفایند

میفایند و بدان که سعید زیاد می کنند از تریج و مقابل و نحس کم میکنند از تریج و
تسبیب و موالید و مسائل در این باب یکی است مگر آنکه در باب مسائل عطا میکنند عطیات
کبری و نونه عظمی **و نیز** گفته است ابو معشر که هرگاه برسد تو را که چه وقت میرسد آدمی یا حی
یا بشر یا فرح و حزن گفته است چند هندی که هرگاه برسد یک شوی از این بر پاکن طالع را بعد از آن
نظر کن که کجاست صاحب طالع و چه مقدار درجات میانۀ او و خداوند وسط السماء است بازاء
هر درجه روزی بر هرگاه برسد از روز خوشحال میشود و چیزی باو میرسد و نظر کن که چه
قدر میانۀ صاحب طالع است و خداوند چهارم بعد هر درجه روزی بکسر با روز که برسد
عمری و حریف باو خواهد رسید **و نیز** گفته است ابو معشر که طالع ساعات است و عاشر ایام
است و سابع شهر است و رابع سالها است و **و نیز** و ند مشرق دلیل طفولیت است و عاشر
جوان و سابع شیخوخت و رابع کھولت **شخص** کی بد که گفته ام از برای ابو معشر که چگونه میباشد
که حکم مسائل در وقت اختلاف میکند و حال آنکه همه شماها اتفاق دارید در آنکه هرگاه دلیل
و مدلول در میانۀ طالع و عاشر باشند مدت ایام است و اگر در میانۀ عاشر و سابع بوده باشد
مدت شهر است و اگر در میانۀ سابع و رابع باشند مدت سالها است و اگر میانۀ رابع و طالع
باشند مدت ماهها است پس ابو معشر در جواب من گفت از همین اصل غلط نموده بجهت آنکه
ان اصلی است موضوع و مجمل و از برای آن تعبیرات و تفصیلات است که باعتبار آنها حکم افتاد
میکند پس اگر دلیل و مدلول در میانۀ طالع و عاشر باشند و اند در برج منقلب باشند و نظر
کنند بسوی طالع و عاشر و ذنب یا ایشان بنوده باشد و بطریق السیر و محرق و راجع و مفید
بنوده باشند پس مدت ساعات است و اگر داخل شوند ایشان را چیزی از دلیلهای ناخرویه **لیکذا**
ناخرویه باشند بگرد مدت ایام و اگر دلیلهای ناخرویه باقی باشند ضرب میشود عدد درج
میانۀ دلیل و مدلول در و زنده و بعد حاصل میشود ایام و اگر دلائل ناخرویه باشد پس مدت
طول کشد تا آنقدر که زحل بیرون رود از موضعی که در خود را بموضع ایشان میافکند و مثل

است ذنب و اگر دلیل بطر است طول کند مدت تا آنکه اوج برسد و اگر راجع است طول
کشد تا آنکه مستقیم شود و اگر محض است طول کند تا آنکه مشرق یا مغرب کرد حاصل کلام
آنکه اگر دلیل ضعیف بوده باشد طول کند انقدر که قوی کرد و اگر مدلول دلیل خیر بوده باشد
تجلیل نکند و اگر شر باشد تعجیل کند در آن و غافل شود در حکم بر او فایده بروج ثابت و
منقلب و ذو جسدین و کوکب بر بصر و بطیثه را **و نیز** گفته است ابو معشر که بعد از شناختن
آنکه شخص مالی میشود بر اعمال سلطانی هرگاه وقت از خواهی که بدان نظر کن که چند درجه میانه
میانه شمس و قمر باشد آنچه باشد از طالع بیفتن هر جا که رسید یکی از آن موضع ناهش بعد
در جات ما بین میانشان دخول در عمل سلطانی و غافل مشوان بروج ثابت و نظائرش **و نیز** گفته است
که استدلال میشود بر وقت بجمع مسافران سفرش بدو وجه یکی از آن دو وجه آنکه نظر شود بر احوال
خداوند طالع و دلیل بکوکب دروند با آنچه مختص بان و دسات از ساعات و ایام و شهور و سالها و قی
که رسید دلیل بسوی درجه و کوکبی که متصل بان شده بود در وند آن وقت است و وجه دوم آنکه
نظر شود بعد از وند ساعات اگر در طالع باشد دلالت کند بر ساعات و در وسط السماء برایام و در
بر شهور و در راجع بر سالها و باین که گفتیم غافل مشوان بروج ثابت و منقلب و ذو جسدین **باب**
دیگر در تقدم غائب نظر کن بسوی صاحب طالع و صاحب ساعات اگر هر دو یا یکی در طالع باشند پس
بهره پیش که غائب آمدن است یا بتجلیل خواهد آمد و اگر در وسط السماء باشد عن فریب خواهد آمد
و اگر در هفتم باشد پس از هفت روزان شهرت که سفر بسوی آن نموده است و اگر در وند آن
باشد او در تر وند است و دور باشد آمدنش و باین غافل مشوان دلالت بروج منقلب
و ثابت و ذو جسدین و اگر سؤال شوی که آیا غائب خودش یا خبرش یا کائناتش خواهد آمد پس
بگیر از صاحب طالع و بعد از آنچه باشد از ششم هر جای که رسید شمس که با آنجا برسد برسد
خودش یا خبرش و وجه دیگر یکی از صاحب طالع تا فروی اندازی از آن طالع هر جا که رسید
شمس که با آنجا فروید اید بوسه خودش یا خبرش و اگر برسد که خبرش خیر است یا شر نظر کن بسوی سهم

سهم الغیب و خداوندش اگر در موضع ردی باشد خبرش است و اگر در موضع جید باشد
خبر خیر است **و اگر** گفته شود که مسافر چه وقت بیرون آمدن است پس اگر صاحب طالع
در اول برج باشد او در اول راه است و اگر در آخر باشد در آخر طریق خواهد بود و اگر
صاحب طالع در راجع باشد هنوز آن مکان خود بیرون نیامده است **و اینجا** بگیر از صاحب
طالع تا طالع و طرح کن از آن سیم هر جا که رسید بگیر در جات میانه آنرا تا شمس با آنچه
باشد انقدر در وند باشد که بیرون آمدن است **و اگر** گفته شود که چند فرسخ میانه ما و
او میانشان بگیر از صاحب نهم تا نهم بعد از آن در جات فراخ باشد و همان عدد در جات
طرح کن از سیم آنجا که برسد اگر حدی که بخاری است روز بیرون آمدن است و اگر بلی
شب بیرون آمدن است و باینها که گفته شد غافل مشوان بر بروج ثابت و منقلب و ذو
جسدین **قاعده کلیه** هر چیزی که رسید شوی از آن که چه وقت میانشان نظر کن بشماره
که متصل میشود بان قمر اگر در بروج ثابت است بعد در جات ما بین سال بگیر و اگر در بروج منقلب
است و بعد از وند هر دو از ده درجه یک سال بگیر و اگر در بروج ذو جسدین است و ساعت
از وند نباشد هر دو درجه و نیم بگاه و اگر ساعت باشد هر درجه یک روز و اگر قمر در بروج منقلب
باشد و در وند هر دو درجه و نیم بگاه و اگر بعد از وند باشد هر دو از ده درجه یک روز و در کتاب
دیگر گفته است که هر سی درجه یک روز و اگر خداوند طالع ناظر باشد بطالع روی باهل خود او
است و اگر ناظر نباشد بان پشت باهل خود دارد **و اگر** خواسته باشی که بدانی که ناچند بر
میکرد بمنزل خود نظر کن که چند است میانه خداوند طالع و میانه قمر هر کدام که اقرب
میانشان بر فیش از آن دیگر باو پیغمبر تا خداوند طالع یا خداوند طالع تا قمر پس اگر قمر
نا خداوند طالع نزد یکتر باشد بگیر از برج قمر تا برج خداوند طالع بعد هر برج یک ماه و بعد
هر درجه یک هفته و اگر خداوند طالع اقرب باشد بقمر شما را خداوند طالع تا قمر بعد هر برج
یک سال و اگر قمر در درجه ابا باشد و خداوند طالع محض باشد و راجع باشد هرگز بر نکرده و اگر

خداوند طالع و قمر در طالع باشند پس او آمده است یا بنوعی بناید **باب یکم** در برج معانی
 بمنزله خود نظر کن بخداوند طالع اگر راجع باشد هر جائی از فلک کرده باشد مسافر نزد نزدیک
 و لیکن بدین نضاء حاجت دهیچین اگر قمر متصل بکوکب راجع باشد و همچنین هرگاه صاحب طالع در
 وسط السماء بوده باشد یا در طالع باشد بکوی آمده است یا زود می آید و اگر صاحب طالع منحرف باشد
 در راجع یا منحوس یا عمر فر باشد در هشتم یا قمر در راجع باشد تقیض ملک در باره او میباشد در
 این مکان **و نیز** گفته است که باب یغیر و مسافرین نظر کن بسوی صاحب طالع و صاحب نهم و
 صاحب سیم و کوکبی که در نهم است یا در سیم و بقبر پس اگر متصل است صاحب طالع بصاحب سیم
 یا نهم یا بکوی که در نهم یا سیم است یا قمر میباشد در جای خود غریب و متصل بکوی از آنها صاحب
 نهم یا قمر در سیم یا نهم پس شکی در سفر نباشد و وقت آن جمع شدن دودلیل از این دلیلهات
 و قد یختم میانه اند و دلیل است از درجات یا از طالع یا دلیلین یا از دلیلین نا طالع از درجات
 یا سیر فی دلیلین یا نهم پس بدینجه که از نهم وقت حرکت سفاست و گفته است ابوالحسن علی بن
 ابی الرجال اشبالی در کتاب بارع خود که گفته است حسن بن سهل که اوقات برجها رصفاست
 ساعات و ایام و شهر و سنون و بروج نیز بر چهار طبع میباشد ناری و هوای و مای و ارض
 پس سبکت بروج بروج ناری است بعد از آن هوای و بعد از آن مای و بعد از آن ارض و از میانه
 بروج ناری سبکت بروج منفعل است و بعد از آن دوجیدین و بعد از آن ثابت و مابین طالع و وسط
 السماء موضع سبکت از فلک و دلالت میکند بر ساعات و میانه وسط السماء و سابع بالاتر از ثقیل
 و پائین تر خفیف است و از طبع ایام است و میانه سابع و دایع سبکی آن کمتر است و بر طبع
 است و میانه رابع و طالع موضع ثقیل فلک است دلالت میکند بر سالها و قمر بجهت سرعت سیرش
 و سبک بود نش داخل در باب ساعات و در هر وعطار در باب ایام و شمس و در پنج در باب شهر
 و مشرق و محل در باب سالها و بر هر اوقات قمر و ابی کوکب و قمر است که مشرق باشند و بطبی
 و قمر است که مغرب بوده باشند و هر اوقات در مسائل بر پنج درجات **اول** آنکه نظر شود

شود میانه کوکب متصل و متصل به بنور یا جرم که چند در جبر است فرانه هم آن درجات یا
 سالها یا ماهها یا روزها یا ساعات یا اندازه جای اند درجات از فلک و با اندازه بروج آنها که
 ذکر شدند در مراتب خفت و ثقل **دوم** آنکه نظر شود که چه وقت متصل مثل متصل به میشود در
 در جبر و فیه یعنی نظر شود که چه وقت متصل بموضع متصل به میرسد انوقت بوده باشد **سیم**
 آنکه نظر شود که چند است درجات میانه و دودلیل انجین بدرجات سوائی از مطالعی قرار دهیم اندر جاب
 را روزها یا ماهها یا سالها یا اندازه سبکی و سنگینی دلیلان و با اندازه انقلاب و ثبات و فو
 جیدین بودن بروج ایشان **چهارم** آنکه والی بر مسئله در کدام بروج است بعد در درجات مطالع
 بروج باشد اگر ثابت باشد سالها و اگر دوجیدین باشد ماهها بود و اگر متقلب باشد روزها بود
 و شاید که مابین درجات طالع تا درجات مابین یا مابین مابین و طالع هر برجی ماهی باشد **پنجم**
 آنکه نظر شود که سالهای صغری کوکب والی بر مسئله و دلیل چند است قمر در سیم انقدر را سالها
 و روزها و ماهها و سالها اگر قمر و الارض و مشرق باشد بان عدد ساعات بکینند و اگر قمر و الارض
 مغرب روزها و اگر تحت الارض و مشرق ماهها و اگر تحت الارض و مغرب بود سالها و عل و این
 باب حق است که دانسته باشی که حاجت نضاء میشود و مدلول مسئله تحقق میشود بعد از دانستن
 از حکم میشود بر مدت و وقت بحسب نضای شماره والی و دلیل در خفت و ثقل و بعد از بروج
 خفیفه و ثقیله از ساعات و ایام و شهر و سالها و باید استخراج داد دلالت بروج را با کوکب و بعد
 استخراج انچه صواب است انچه حکم کن بر وفای آن و هر زمان که بوده باشند کوکب افق و قابل هر دو در
 ربعی که میانه طالع و وسط السماء است و هر دو کوکب مشرق بوده باشند و نظر هم نظر قبول بوده باشد
 هر وجهی که میانه اند باشد ساعت باشد یا روز و اگر در میانه عاشر و غارب باشد شهر است
 و اگر در میانه سابع و دایع باشد شهر است یا سنین و در میانه طالع و دایع سالهاست و اگر
 دوی ذاته مشرق باشند و نسبت بطالع مغرب بوده باشد اجزاء میانه اند روزها و اگر از آن ربع
 بگذرد بوده باشد ماهها و دلالت بروج را فی جده انه و فاید از میانه آنها را از سالها و ماهها

و روزها و ساعتها ذکر نمودیم و در این مقام باید که چنین استعلا شود که هرگاه بود باشد یکی از اینها
 در ربع خفیف دلالت کند بر ساعت و در ربع که اقل از آن است دلالت کند بر ایام و در ربع
 سیم دلالت کند بر شهر و در ربع رابع دلالت میکند بر سالها و علماء گفته اند که هرگاه مسئله در
 نمود بر ایام باز هر درجه که میان آن دو کوکب واقع و غالب باشد روزی بر هرگاه عدد ایام زیاده
 بر یکماه باشد حکم منهای بر شهر و ثانی آنکه یکروزه قمر که در یکماه باجمام میرسد بکنند و بیا که قمر
 موضع کوکب حاجت یا طالع طالع یا بموضع حاجت و آن امر در همان روز تحقق پذیرد **و بدان** اینکه هرگاه
 نظر کنند بر سیر و لیلای خیر و طالع و تعبیل نمایند در وقت آن و کم کنند از هرگاه سعه و نظر
 کنند بان بنا خیر نماند از کوکب خفیف بالذات و بسبب موضع خود هرگاه رابع باشند دلالت
 کنند بر بطی و کوکب قلیل بالذات و بسبب موضع خود هرگاه منقیم و سریع السیر باشند دلالت
 بر سرعت و هرگاه که برسد از امر شدن که چه وقت ظاهر میشود بکیر از خداوند ساعت ناخداوند
 وسط آسمان هر درجه که میان آنها اندوخته باشد روزی است یا ماه یا سال تا وقت ظهور این چیز بر اگر ربع
 خداوند ساعت و خداوند وسط آسمان منقلب باشد ایام باشد و اگر در وجدین باشد شهر باشد و اگر
 ثابت باشد سالها **و ایضا** هرگاه سوال کرده شدی از امری و گفتی که میشود و خواسته باشی که بدان که
 چه وقت میشود پس نظر کن بکوکب دلیل که چه قمر متصل میشود بان پس اگر دلیل در ربع ثابت و در وقت
 یا مایل الی او باشد بعد در حیات مابین سالی و اگر در ربع ذو جدین و قمر مایل الی او باشد باز او
 و او زده در ربع سالی و اگر در ربع ذو جدین باشد باز او هر دو در ربع نصف یکماه و اگر در ربع
 و او زده باشد هر دو در ربع نصف یکسال و اگر در ربع منقلب و بعد از او زده باشد هر دو در ربع نیم یکماه
 و هرگاه خواهی بدانی که عامل چه وقت معزول میشود پس بشیر در درجه وسط آسمان را بدرجات مطالعی
 پس هر زمان که رسید بشیران بشعاع خیمه که مخلوط بعدی بنوده باشد یا رسید بحجم خیمه و در
 وقت خداوند وسط آسمان هم بخیر باشد قطع کند و هرگاه برسد قمر در فشار خود نزد موضع بشیر
 درجه عاشر بموضع غنم یا شعاع ان یا قمر شعاع خود را بینداند بان در همان روز حادثه عزال رخ نماید

نظر کنند بر سیر و لیلای خیر و طالع و تعبیل نمایند در وقت آن و کم کنند از هرگاه سعه و نظر کنند بان بنا خیر نماند از کوکب خفیف بالذات و بسبب موضع خود هرگاه رابع باشند دلالت کنند بر بطی و کوکب قلیل بالذات و بسبب موضع خود هرگاه منقیم و سریع السیر باشند دلالت بر سرعت و هرگاه که برسد از امر شدن که چه وقت ظاهر میشود بکیر از خداوند ساعت ناخداوند وسط آسمان هر درجه که میان آنها اندوخته باشد روزی است یا ماه یا سال تا وقت ظهور این چیز بر اگر ربع خداوند ساعت و خداوند وسط آسمان منقلب باشد ایام باشد و اگر در وجدین باشد شهر باشد و اگر ثابت باشد سالها و ایضا هرگاه سوال کرده شدی از امری و گفتی که میشود و خواسته باشی که بدان که چه وقت میشود پس نظر کن بکوکب دلیل که چه قمر متصل میشود بان پس اگر دلیل در ربع ثابت و در وقت یا مایل الی او باشد بعد در حیات مابین سالی و اگر در ربع ذو جدین و قمر مایل الی او باشد باز او و او زده در ربع سالی و اگر در ربع ذو جدین باشد باز او هر دو در ربع نصف یکماه و اگر در ربع و او زده باشد هر دو در ربع نصف یکسال و اگر در ربع منقلب و بعد از او زده باشد هر دو در ربع نیم یکماه و هرگاه خواهی بدانی که عامل چه وقت معزول میشود پس بشیر در درجه وسط آسمان را بدرجات مطالعی پس هر زمان که رسید بشیران بشعاع خیمه که مخلوط بعدی بنوده باشد یا رسید بحجم خیمه و در وقت خداوند وسط آسمان هم بخیر باشد قطع کند و هرگاه برسد قمر در فشار خود نزد موضع بشیر درجه عاشر بموضع غنم یا شعاع ان یا قمر شعاع خود را بینداند بان در همان روز حادثه عزال رخ نماید

و رخ نماید و هرگاه مشتری و زهره یا غرضه بشیر نظر کنند تا خیر ببینند از دنیا و وقتی که هر دو یا
 یکی منصرف شوند از آن موضع و وجه دیگر آنکه بشاری از درجه وسط آسمان یا خمس بدرجات
 سوری باز هر درجه سالی یا ماهی یا روزی با اندازه خفت و قتل ان **و ایضا** نظر کن بکوکب دلیل
 است بر چیزی که در چه ربع است و بقدر مطالع ان ربع ایام یا شهر یا سنین بکیر بر مقتضای
 حال کوکب و بر جبر و مکانش در فلک و بدان که بوده باشد مدت بقدر عدد سالهای صغری یا وسطی
 یا کبری ان کوکب دلیل روزها یا ماهها یا سالها بمقتضای حال ان کوکب و بر جبر و مکانش از فلک
 و هرگاه شمس را دلتی بر مسئله بوده باشد و داخل کرد طالع را حرکت دهد اینچنین در وقت آن
 چیز بوده باشد و بدان که در وقت سوال قریا خداوند طالع متصل باشد بکوکب سعدی یا کبکی
 بشیر بکوکب حاجت پس بقدر عدد درجات اتصال میان ایشان بوده باشد وقت روزها یا ماهها
 یا سالها و هرگاه قمر را در مسئله خطی مرا غنی بوده باشد اکثر وقت ان یکماه است بجهت آنکه قمر
 در یکماه بر همه طبایع میگذرد و آن طبایع عبارت است از پیش خود و صاحب بیت و طالع و طالع طالع
 و سعه و مخیر و اتصال کوکب حاجت بعد وقت است و همچنین اتصال طالع بعدی و اتصال قمر
 بکوکب سعد وقت است دلیل سرعت شدن چیزی بودن دلیل اذیت در ربع خفیف شرقی از
 شمس و فخر حد ذاته سریع السیر و مقبول و غالبش هر دو سریع السیر و غیر مخیر پس هرگاه که در این
 در چیزی جمع شود دلالت کند بر تمام شدن آن شیء در همان لحظه باذن خداوند و هر چه از این حکایت
 کم شود از سرعت بجا آمدن آنکه وقت را مختص نماید بسالها و بدان که بوده باشد وقت میان کوکب الی
 بر مسئله و طالع باز هر درجه روزی **و گفته** است و الیس که هرگاه سوال شدی از وقت
 چیزی نظر کن در وقت سوال بسوی شمس پس اگر بوده باشد در روزی پس هرگاه برسد ان بر وسط
 السماء امید حصول ان چیز بوده باشد و هرگاه در مایل الی او باشد هرگاه طالع باشد او بر وسط السماء
 رسید امید حصول ان بوده باشد و هرگاه در مایل الی او باشد هرگاه قمر برسد بر وسط السماء امید
 حصول ان بوده باشد و بعضی از پیشینیان گفته اند که هرگاه سوال شدی از چیزی که چه وقت پیش

نظر کنند بر سیر و لیلای خیر و طالع و تعبیل نمایند در وقت آن و کم کنند از هرگاه سعه و نظر کنند بان بنا خیر نماند از کوکب خفیف بالذات و بسبب موضع خود هرگاه رابع باشند دلالت کنند بر بطی و کوکب قلیل بالذات و بسبب موضع خود هرگاه منقیم و سریع السیر باشند دلالت بر سرعت و هرگاه که برسد از امر شدن که چه وقت ظاهر میشود بکیر از خداوند ساعت ناخداوند وسط آسمان هر درجه که میان آنها اندوخته باشد روزی است یا ماه یا سال تا وقت ظهور این چیز بر اگر ربع خداوند ساعت و خداوند وسط آسمان منقلب باشد ایام باشد و اگر در وجدین باشد شهر باشد و اگر ثابت باشد سالها و ایضا هرگاه سوال کرده شدی از امری و گفتی که میشود و خواسته باشی که بدان که چه وقت میشود پس نظر کن بکوکب دلیل که چه قمر متصل میشود بان پس اگر دلیل در ربع ثابت و در وقت یا مایل الی او باشد بعد در حیات مابین سالی و اگر در ربع ذو جدین و قمر مایل الی او باشد باز او و او زده در ربع سالی و اگر در ربع ذو جدین باشد باز او هر دو در ربع نصف یکماه و اگر در ربع و او زده باشد هر دو در ربع نصف یکسال و اگر در ربع منقلب و بعد از او زده باشد هر دو در ربع نیم یکماه و هرگاه خواهی بدانی که عامل چه وقت معزول میشود پس بشیر در درجه وسط آسمان را بدرجات مطالعی پس هر زمان که رسید بشیران بشعاع خیمه که مخلوط بعدی بنوده باشد یا رسید بحجم خیمه و در وقت خداوند وسط آسمان هم بخیر باشد قطع کند و هرگاه برسد قمر در فشار خود نزد موضع بشیر درجه عاشر بموضع غنم یا شعاع ان یا قمر شعاع خود را بینداند بان در همان روز حادثه عزال رخ نماید

طالع رابعین کن و از خدایند طالع نادرجه طالع بنما و آنچه درجات که میانه ایشان بوده باشد هر دو درجه و نیم ماهی بگیرد و هرگاه سالی برسد از عمل که چه وقت میرسد بان طالع رابعین کن و از درجه عاشر تا خداوند ساعت هر درجه یکروز یا یکماه بگیرد با اندازه برجی که آن دو در آن میباشد از ثبات و منقلب و هرگاه خواهی که بدانی که مسافر کی بر میگردد از سفرش نظر غایبش اصل سفرش پس هرگاه فاسد نباشد در اصل پس بدرجه که هرگاه شمس برسد بتثلیث انموضع یا تریشین یا مقابلش و در آنوقت نیز شمس غایب نبوده باشد دلالت کند بر بارگشتنش در آنوقت و خصوصا هرگاه قمر هم در آنوقت برسد بقصر اصل یا تثلیث آن یا تریشین و اگر باشد اصل یا شمس در تثلیث یا مقابلش یا تریشین غایب نبوده باشد پس هرگاه مشق شد از خویش و عیال همدیگر سعادت و امانت باشد بازگشت باذن خداوند تعالی و اگر خداوند طالع راجع باشد و در پیش سفر باشد پس توقعی اندیش میباشد بقصد در زحل ان سالها یا ماهها و همچنین است سایر کوکب بطیسه هرگاه در طالع یا در بیت سفر باشند خصوصا هرگاه قمر متصل باشد بیک از آنها و هرگاه کوکب راجع خصوصا مشتری یا زحل در اصل سفر روندی باشد دلالت کند بر دوری از آمدن از سفر و طول غیبت و هرگاه سؤالات غایت نمودن بر شدن آنچه خواهد که وقت از بدانی پس نظر کن بسوی کوکب که شهادت در طالع و برین و سهم السعاده بسیار است پس بگویم از دل و دل وقت هر وقت که آمد در وندی از او نادر طالع دلالت کند بر دوری از بدانی و وقت هرگاه سؤال از سلطنتی یا از دینی یا امید مالی یا بگردن گرفتن علی یا رسیدن بشانی و مرتبه برده باشد آن و ندر وندی که باشد حلول آن کوکب بدان دلالت کند بر حصول آن چیزها و هرگاه سؤال از سفری یا اگر چنانچه یا طلبی در آن کاری باشد آن کوکب دلیل هرگاه در پاره از آنهای ذیل و ساقط حلول کند دلالت کند بر شدن آنچه و هر زمان که بوده باشد دلیل چیزی در وجه اول برج دلالت کند بر سرعت شدن آنچه و در وجه ثانی دلالت کند بر بطی و آن و اگر در لیل در مقام اول باشد یعنی و خوف قبل از رجعت بکشاندان امر بشاد و در مقام دوم بکشاند بصلح و اگر در شعاع شمس باشد دلالت کند بر بطی و ثقل و در مغرب دلالت کند بر زمان اندک هرگاه

و هرگاه سؤال شدی از مکتب چیزی که چه قدر میباشد از سلطنت و تفریح و شال و پش نظر کن بکوکب مبتدر بر شمس و صاحب حاجت و قس که موضوع در آنک چگونگی است و قوتش در مکاشف چه قدر است مدت بوده باشد بقدر قوت او در مکاشف از عدد سالهای صغری او یا م یا شمس یا سنین و نیز گفته است هرگاه خواهی بدانی که امر خواه خیر و خواه شر در چه زمان میباشد طالع رابعین کن بعد از آن نظر کن بخداوند برج شمس و خداوند برج قمر و خداوند طالع هر کدام از این سه که اقوی بوده باشند در جای و شهادت ایشان در طالع بیشتر بوده باشد بعد سالهای صغری او سالها یا ماهها یا روزها بحسب بودن آن در روند یا مایل الی الی و آن مدت حصول آنچه بوده باشد باذن الله تبارک و تعالی و صاحب گفته است که قانون کلی مدت است که بکری که کوکب غرض خیر و حرمان کوکب و مواضع کوکب از جهت برج و از جهت بیت و از جهت افلاک در آن مدت یا کوتاه مدت چنانکه در احکام دولتها بیان کرده ایم اگر چه در آن مدت مقدار مدت بیشتر و اندک سالها باشد و اگر چه کوتاه مدت بود و روزها باشد و اگر چه در آن مدت و بعضی کوتاه مدت ماهها بود و بیشتری از علماء بر آنند که در طالع در مدت خمیر دلیل ساعت است و عاشر دلیل روز و سابع دلیل ماه و رابع دلیل سال و برج ثابت دلیل سال است و منقلب دلیل روز و نیمه اول از دو جسدین دلیل ماه و نیمه اخوم دلیل ماه لیکن مضاعف و اگر کوکب راجع و عدل کند و فاکاه کند که مستقیم شود و اگر عدل در مبط باشد و فاد شرف حاصل آید و اگر عدل در حاد ضعف باشد و فاد حال قوت و اگر عدل در ذیل باشد و فاد روند باشد و اگر عدل در قوت باشد و فاد رادی شرف حاصل آید و وعد سعد بیشتر راست آید و وعد نحس بیشتر در رفع خوا

سرخ می
۴

Handwritten manuscript in Persian script, featuring dense cursive text and several large, stylized calligraphic flourishes (shamsas) interspersed throughout the pages. The text is written in a historical style, likely from the 16th or 17th century. The manuscript is divided into sections by horizontal lines, and the calligraphic elements are prominently displayed in the center and margins.

[illegible]

[illegible][illegible]

در اطاق کماله مرصع
 طالع جرجی نهشتی شش هم در شش و دیگر

۱۲۴۶
سایح فی سبیل جہاد شہزادہ الملوک
سایح السلطہ با عسکر وارد دارالعدلیہ
شدہ دارالکلی و در ایام کھانہ مبارک
عند المصلحان در قلعہ شہزادہ محمد نور شد

۱۲۴۴
 تاریخ فتح خراسان در روز شنبه ۱۲۴۴
 ساج السلطنه از روز ۱۲۴۴ در خراسان
 مقیم بود و در روز ۱۲۴۴ در خراسان
 در سنه ۱۲۴۴ در خراسان

۹۹۲
۱۲۴۵
سازگار نموده است
نام سلطان و از دروازه که کرده
سازگار نموده و از دروازه که کرده
سازگار نموده و از دروازه که کرده

خلافت محمد رضا خان در این شهر
مجموعه شهبان ۱۲۴۴ روز شنبه چهارم
عیال را از زند در کرد و در احوال
۲۷ ۱۲۴۴

۲۷
۱۲۴۹
اور زکاتہ الیوم
خاک و چھ اور ایک
روز و شب اور ایک
مذاہب و کتب

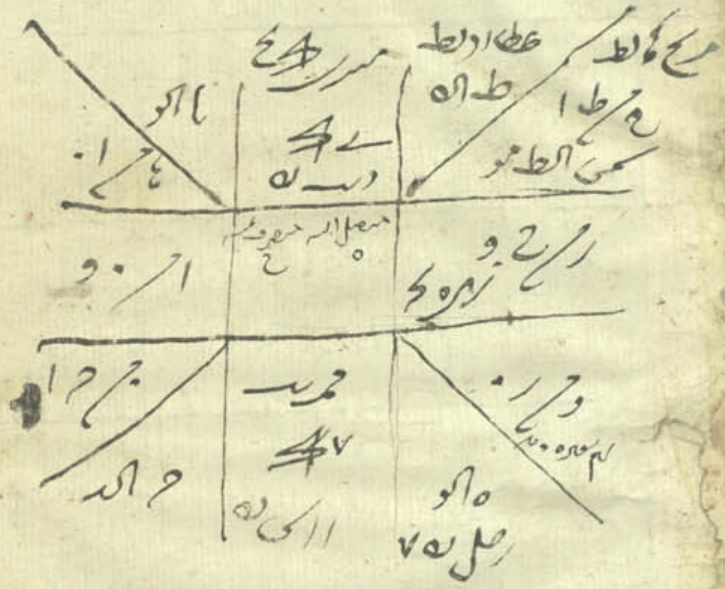
نغمه نجات
خط کشیده ناکشیده
در یک کلمه سر یک کلمه
حرف اول به حرف اول

بسم الله خير الاسماء

حمد خداوند را که ما بنده کافران بدو نشان ماسلط کرد روز یکشنبه پت و ششم شهر محرم الحرام ۱۲۳۶
 اول ظهر سرکار پادشاه باذل و شاهنشاه عادل مراد در غارت گلستان طلبیده و عبدالرضا خان نایب
 که بمن خیانت کرده بود از ناراج مال و اگیری خیال که سالها در عالم از غیبت او مذکور خواهد شد
 و از فتنه او عالم غراب شد و روزگار جمعی در عالم سیاه شد و او را بدست من داده و فرموده
 بکن باو آنچه را میخواهی او را آوردم بخانه خود او در بین راه بخود کار دی زده بود چون رستم داشت
 کفتم که شاید خود تلف شود او را از روزگاره داشتیم شب و شب بپشت چشم احوال او بهتر
 شد اول طلوع صبح صادق خیال و اطفال بر سر او ریخته او را که که که پاره پاره پارو کردند
 الحمد لله شکر خدا را و حمد او را که دنیا را از غیبت وجود او پاک کرد و بر من چنین منت بفرستید
 گذاشت حمد خدا را و او می باشد طالع وقت قتل او جواز طالع بود و عطار و محرق و قمر و زحل
 و تحت شعاع و منخوس و قمر متصل بزل از برج که زحل در سنبله بود و شمس منخوس در طالع همین
 وقت عطار و دین احراق رسید شمس در جوزای هست و پنج درجه و هشت و مفت و قیصر بود
 منخوس برج زحل در طالع جوزای هست درجه نه درجه بود روز دوشنبه مژور که پست ششم
 ماه محرم بود چپنم ماه مزیران رومی و پست و نهم ماه فرداد جلالی و پست و نهم ترکی و پانزدهم
 آذرماه قدیم که چنین سادت بزرگ جهت ماری و او الحمد لله و شکر خدا را

روز پنجشنبه مقدم رحمت الهی ۱۲۳۶
 مقدس شد در کس غمت از روز گذشت
 با حسن طالع

طالع
 طالع
 طالع
 طالع

912

REV

Ἰησοῦς
ἡ ἀποστολή

ἡ ἐκκλησία